

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
и
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

СРПСКИ
ДИЈАЛЕКТОЛОШКИ
ЗБОРНИК
LXII

РАСПРАВЕ И ГРАЂА

Уређивачки одбор
*Др Недељко Богдановић, др Милан Драгичевић,
др Мирослав Николић, др Драгољуб Петровић,
др Слободан Реметић*

Главни уредник
СЛОБОДАН РЕМЕТИЋ

БЕОГРАД
2015

Милош Бојиновић
РЈЕЧНИК ГЛАМОЧКОГ ГОВОРА

*Посвећено
мојим драгим родитељима,
мајци Ани и оцу Јовану*

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Ријечи у овоме рјечнику прикупљене су из говора Срба настањених на просторима Гламочке висоравни. Ова висораван, укупне површине од преко хиљаду километара квадратних, простире се на просјечној надморској висини од око хиљаду метара. Град *Гламоч* је 930 метара изнад мора, док се нека друга насеља, као што су, на примјер, *Прибеља*, *Сѿекеровци* и *Црни Врх*, налазе на знатно већој висини¹. На овој висоравни у току године дува дванаест вјетрова од којих су само два стална, и то *бура* и *југовина*. Остали су повремени и имају локалне народне називе: *вијур*, *кујрешак*, *ноћник*, *ѿа-лац*, *ѿовјеѿарац*, *развигорац*, *сјеверац*, *сувобурица*, *сунчаник* и *шијун*. Већина вјетрова су суви, осим југовине, шијуна и повремено буре. Шумовите планине које окружују Гламочко поље су: *Виѿорога*, *Голија*, *Круг*, *Кујача*, *Малован*, *Словињ*, *Сѿарейѿина*, *Цинцар*, *Црна гора*, *Чемерница* и *Шайор*. Само планина *Цинцар* прелази висину од 2000 метара, док су остале средње висине. Шатор представља завичајну планину са познатим глечерским језером. Према селу *Роре* поље је уским грлом отворено у правцу *Дрвара*.

Висораван је још од најстаријих времена била насељена, а на њој су се, током дугих историјских раздобља, из ових или оних разлога, вршиле смјене становништва различите националне припадности. Стицајем географских и историјских околности висораван се неколика вијека налазила на рубу тромеђе у којој су се преплитали и међусобно сукобљавали интереси Отоманске империје, Хабзбуршке монархије и Млетачке републике. У тим немирним временима становништво је често мијењало мјесто боравка прелазећи преко Старетине, Шатора и Динаре у Далмацију и обрнуто, како су то већ одређене прилике захтијевале. Захваљујући тој покретљивости сачуване су духовне вриједности, нарочито у говору, у најоригиналнијем облику, заштићене од асимилације и утапања у дух туђина. Отуда поменуте планине, у неку руку, чине метафору српске историје на овим просторима.

Од времена првих насељавања словенског становништва на овим просторима, српско је било изразито већинско, а такво стање, без обзира на то што су у претходним временима врло често вршене поменуте смјене становништва, задржало се и до овог посљедњег грађанског и вјерског рата, који је

¹ Према подацима из књиге Душана М. Никића, *Гламоч, насеља и ѿ становништво*, Географско друштво БиХ, Сарајево, 1989, стр. 11. и 15.

бјеснио на просторима Босне и Херцеговине у периоду од 1992. до 1995. године. Према званичним подацима узетим из општинске администрације Општине Гламоч, пописом из 1991. године утврђено је да су од укупно 12.302 пописана становника 83,60% чинили Срби, 15,39% Муслимани, а 1,01% тзв. „остали“, међу којима, уз одређен број Хрвата, и мања група Југословена, чије је поријекло, такође, углавном српске провенијенције. И данас, након посљедњег рата, када на овим просторима живи мање од половине укупног броја предратних становника, Срби чине апсолутну већину, иако је, вјероватно, њихов удио у томе броју нижи од оног на који упућују подаци из поменутог пописа обављеног 1991. године².

Представе о првобитном поријеклу данашњег српског становништва на Гламочној висоравни поприлично су мутне. Већина гламочких српских родова чува само успомену о своме поријеклу из Далмације, што је, вјероватно, било једно од њихових посљедњих станишта у оквиру бројних сеоба. Из радова Боровоја Ж. Милојевића (*Вуковско, Равно и Гламочно њоље*, СЕЗБ XXV, Насеља и порекло становништва, књ. 13, Београд, 1923) и Петра Рађеновића (*Унац – антирройогеографска исцраживања*, СЕЗБ LVI, Насеља и порекло становништва, књ. 30, Београд, 1948)³ видљиво је да је данашње становништво релативно младо, пошто су ријетки они родови који су се доселили у овај крај прије више од двјеста година. Говор овог становништва припада говорима херцеговачко-крајишког (источнохерцеговачког) типа, и то сјеверозападном огранку говора овога дијалекта. Спада у ред слабије истражених наших народних говора. Заправо, ако се изузму дијалектолошки радови општијег карактера, о његовим особинама нешто података може се наћи углавном у једном краћем извјештају Фахре Матијашевић о истраживању говора овога краја⁴, затим у грађи прикупљеној путем квестинара у два овдашња пункта (*Јакир* и *Сцекеровци*) приликом истраживања проведених у оквирима пројекта *Босанскохерцеговачки дијалекатски комплекс – синхронизјска дескрипција и однос према сцандардном језику* коју су публиковали Драгомир Вујичић и Асим Пецо⁵, као и у неколико мојих објављених

² Званични подаци о укупном броју становника који данас живе у гламочком крају још увијек нису доступни широј јавности, а слободне процјене тамошњих житеља варирају од бројева 5.400 до 6.000, при чему се процентуални удио Срба у том становништву процјењује бројкама од 62 до 65%.

³ У овом другом раду наводе се подаци о поријеклу становништва само из неколико насеља која гравитирају према Унцу, односно Дрвару.

⁴ В. Ф. Матијашевић, *Извјештај о исцраживању говора Гламочног њоља*, Гласник САНУ, књ. X, св. 3, Београд, 1958, 350.

⁵ Исп. D. Вујичић, *Fonetske osobine govora centralne, jugoistočne i jugozapadne Bosne*, ВНДЗб, књ. VI, Сарајево, 1990, 13–124. и А. Песо, *Morfološke osobine govora u centralnom pojasu Bosne*, ВНДЗб, књ. VI, Сарајево, 1990, 125–247.

дијалектолошких текстова забиљежених у говорима мјештана села *Сѣке-ровци* и *Црни Врх*⁶. Надам се да ће грађа коју садржи овај, у основи, рјечник диференцијалног типа макар дјелимично допринијети томе да представе о народном говору гламочких Срба постану потпуније и поузданије.

Рјечник садржи 5450 лексичких јединица прикупљених посљедњих тридесетак година у говорима мјештана ових насеља на Гламочној висоравни: *Алајић* (А), *Бабића Брдо* (скр. ББ), *Балаћ* (Ба), *Брајићи* (Бр), *Ваган* (Ва), *Врба* (Вр), *Главице* (ГВ), *Гламоч* (Гл), *Долац* (До), *Драгнић* (Др), *Дубраве* (Ду), *Ђуличан* (Ђу), *Зајаруга* (За), *Исакџици* (Ис), *Јакир* (Ја), *Карловац* (Ка), *Ковачевци* (Ко), *Кџић* (Кп), *Красинац* (Кс), *Младешковци* (Мл), *Маслина Сѣрана* (МС), *Џићковци* (От), *Џиак* (Оц), *Пердџово Село* (ПС), *Петрово Врело* (ПВ), *Подгрѣда* (Пд), *Појовићи* (По), *Прибеља* (Пб), *Пријани* (Пр), *Рајићке* (Ра), *Рџино Село* (РС), *Роге* (Ро), *Рџићи* (Рд), *Рџе* (Ру), *Савићи* (Са), *Скуџани* (Ск), *Срџићи* (Ср), *Сѣаро Село* (СС), *Сѣкерџици* (Ст), *Тџлије* (Ћо), *Ђулици* (Ћу), *Чегари* (Че) и *Шумњаци* (Шу). Углавном су то ријечи ријетких облика, ријетке употребе, као и оне које нису регистроване у другим рјечницима савременог српског језика. Баш због такве њихове природе, приликом обликовања овог рјечника, употребљавао сам само најнеопходније тзв. техничке скраћенице. Наводим их овдје уобичајеним редосљедом:

- аугм. – аугментатив
- везн. – везник
- гл. – глагол
- гл. пр. р. – глаголски придјев радни
- дем. – деминутив
- ж. – женски род
- замј. – замјеница
- изр. – израз, фраза
- имп. – императив
- м. – мушки род
- несвр. – глагол несвршеног вида
- pl. tantum – именице које немају
- пр. – придјев
- приједл. – приједлог
- прил. – прилог
- парт. – партикула
- с. – средњи род
- свр. – глагол свршеног вида
- узв. – узвик
- хипок. – хипокористик

⁶ В. Зборник за српски језик, књижевност и умјетности I, Бања Лука, 2001, 211–214.

Свима онима који су ми помагали у појединим етапама израде рјечника, а посебно бројним информаторима са Гламочке висоравни, од којих многи данас нису више међу живима, овим путем изражавам искрену захвалност за несебичну помоћ коју су ми пружили.

Бања Лука, августа 2015. године!

РЈЕЧНИК

А

а̇, узвик као одговор на *йи̇и̇а̇ње*, изговара се назално. – Шт̇а то ра̇дй̇ш? **А̇!**

а̇ба̇б, аба̇ба, м. друг, сарадник. – Ов̇о ми је д̇обар а̇ба̇б.

а̇бати се, -а̇м се. *й̇ироши̇и̇и се, кварий̇и се*. – Ов̇и се н̇дв̇и шера̇пи бр̇ж̇е а̇ба̇ј̇у од ст̇ари̇ј̇е.

а̇батити, -й̇м, свр. *случа̇јно й̇рона̇ћи, й̇ош̇ирефи̇и̇и, й̇огоди̇и̇и*. – Да ни̇јеси а̇бати̇ј̇о му̇је с̇иври̇је не̇ђе?

а̇батисати, -ш̇е̇м, свр. *случа̇јно й̇рона̇ћи*. – Да ни̇јеси а̇батис̇о не̇ђе му̇ју лу̇лу?

а̇безити се, й̇м се, несвр. *с̇и̇идје̇и̇и се, сра̇ми̇и̇и се*. – Шт̇о се не̇ уми̇јеш, а̇бези̇ј̇о се да̇бб̇гд̇а. По

а̇бер, -а, м. *глас, ви̇јес̇и̇, новос̇и̇*. – Ст̇й̇же а̇бер од Гла̇моча гра̇да.

а̇берити, -й̇м, свр. *до̇јави̇и̇и, обави̇јес̇и̇и̇и*. – А̇берило на̇шем Сим̇ушилу да до̇ђе г̇оре на̇ с̇уд ђе се по ре̇ду г̇овор̇и.

а̇брајсовати, -у̇јем, свр. *ош̇и̇е̇и̇и̇и̇и, излиза̇и̇и уну̇ш̇ар̇њи дио ма̇и̇и̇це*. – Св̇и се шера̇пи на̇-коли̇ј̇е а̇бра̇јсовали.

ав̇андисати, -ш̇е̇м, несвр. *изазива̇и̇и наред, зачикава̇и̇и сва̇ђу*. – У̇на̇ј Кй̇ка-ш̇и̇н по ва̇зд̇ан ав̇андиш̇е и др̇љуца̇ у̇-д̇јецу.

ав̇аница, -е̇, ж. *чвр̇ста, кочо̇йерна и не̇й̇о̇у̇с̇и̇љива особа у својим с̇и̇авовима, зликовац, насилник*. – Од Мир̇кана ни̇је би̇ло ж̇еш̇ћ̇е ав̇аниц̇е о̇ткад се ка̇м̇ен п̇ч̇о котр̇љати испод У̇рља̇ја. Ба

ав̇гари, -ав̇г̇ара̇, м. *с̇и̇особни мушкарци на које се сигурно жо̇же рачуна̇и̇и*. – У̇ни̇ По̇љи̇на ав̇гари пок̇осиш̇е св̇у А̇ни̇ћ̇евку.

ав̇ет, -и, ж. *чудовиш̇и̇е, с̇и̇раши̇ло*. – Вид̇ере у̇не̇ ав̇ети.

ав̇ети̇ња, -е̇, ж. *й̇о̇јачано значе̇ње ри̇јечи ав̇е̇и̇, чудовиш̇и̇е*. – Е̇но у̇не̇ ав̇ети̇њ̇е з̇ја̇ка по с̇елу.

ав̇виз, -а, м. *дикци̇ја гласа й̇ри̇ликом й̇јева̇ња или говоре̇ња*. – Не̇ море у̇н пр̇в̇и п̇ј̇евати, не̇ма̇ ав̇виза.

ав̇рй̇к, ав̇ри̇ка, м. *коров јакога ми̇риа, с̇и̇ока га не једе*. – Осв̇ди̇ј̇о пу̇сти̇ ав̇рй̇к и ку̇крика г̇оре у С̇имати̇ну до̇лу. Ст

ав̇товина, -е̇, ж. *ош̇и̇рован коров дебелог лис̇та и јаког ми̇риса*. – Ов̇е̇ г̇один̇е ав̇товина на̇гр̇нула ко н̇икад.

а̇дет, -а, м. *обича̇ј, навика, нарав, ћуд*. – Га̇дан им а̇дет по̇све.

а̇дра, -е̇, ж. *с̇и̇ара, мршава кобила, й̇огрдан назив за̇жену*. – По̇гледа̇ј̇де у̇не̇ а̇др̇е ка̇ква е.

а̇дум, -а, м. *не̇й̇лодан или кас̇и̇риран ован*. – у̇-нашега Дм̇й̇тра има̇ј̇у че̇три а̇дума у то̇ру.

аж̇да̇ја, -е̇, ж. *кру̇йна зми̇ја, неман која гу̇и̇а велики й̇ли̇јен*. – При̇чали су ст̇ар̇и љ̇у̇ди да с̇е о̇пажала ажд̇а̇ја у Ро̇гуљин̇о̇ј до̇лини.

ајам, -ајма, м. *сукнено уже за везивање коњау вршају*. – Понеси ајам да ујајмимо алашу, трѣба вријѣћи жито.

ајат, ајата, м. *мања сеоска кућа као додаѣак главној згради која служи за остиаву*. – Мачак се врзма око нашег ајата, мурѣ да е опазижѣ мѣша.

ајван, ајвана, м. *стиока, живоѣиша, ѣонекад ѣогрдан назив за човјека*. – Мују малу прѣгазијѣ трајван, ма нѣка е и бѣла е ајван. нп

ајде, ај, ајд, ајт. *узвик за ѣодстицање*. – Штѣ е, ајде не занѣвијетѣј.

ајдѣк, ајдѣка, м. *крадљивац, лоѣов*. – Ун је прѣви ајдѣк.

ајђатре, *узвик чуђења настѣао од ријечи ајде ѣаволе*. – Ўдѣла се Плиска! Ајђатре!

ајка, -ѣ, ж. *ѣоѣјера, истирага, велика галама*. – Дѣгла се ајка нѣвѣка.

ајме, *узвик за изражавање бола и жаљења*. – Штѣ ћу садѣ, ајме мѣни!

ајгати, -ѣм, несвр. *биѣи оѣрезан, водѣи рачуна о нечему*. – Нѣје уна ајгала па је прѣварило. Рд

ај крагу и **ај краште**, *узвик за изражавање незадовољсѣва*. – Ај крагу, не занѣвијетѣј. Ај краште, штѣ бунѣсѣш.

акар, акѣра, м. *окућница*. – Нѣ дѣрај ми у акар, тѣ ми је ѣѣевина.

акарѣште, -а, с. *кућа са сѣтарим ѣемељима и окућницом*. – Нѣјево е акарѣште унѣ крчевина у Пѣкезовићѣје.

апати, -ѣм, несвр. *говориѣи аха у смислу ѣодржавања*. – Ўдѣрали ѣѣндѣри Вицила на збѣру. Аха, аха, аха, акајѣ Рѣрчѣни.

акурчина, -ѣ, м. *ѣврдѣглава и недруѣиѣвена особа*. – Мѣни се унѣ прѣбѣлскѣ акурчинѣ, нѣмѣ нѣје нѣшта, ни ѣ-лијѣвѣј, ни у дѣснѣј.

акреп, -а, м. *сиѣна, злобна особа ѣуна зависѣи*. – Нѣмѣ вѣѣг акрепа од Нѣнѣ Пајканова.

акѣбѣгѣ, *ѣрилог у значењу ако дозволи Бог*. – Акѣбѣгѣ, мѣ ѣемо нѣ-јесѣн у кѣрузе нѣ-вакат ко и дѣсѣдѣ.

акорд, -а, м. *рад ѣо ѣогодби*. – Нѣши на штрѣки кѣпѣли по три кубѣка кѣмена на акорд.

аксови, акѣвѣ, pl. tantum. *диѣ коњске ѣѣреме на заѣрежним колима*. – ѐстарили аксови, мѣрамо набављати нѣвѣ.

ала, *узвик којим се изражавају различѣиѣ душевна сѣања*. – Пѣгинѣ Нѣца! Ала, кѣки пѣстѣ мѣмак.

алаисати, -шѣм, несвр. *разуѣјеваѣи, схваѣаѣи*. – Унѣј ѣѣјѣв Туњѣ нѣшта жѣво не алаишѣ.

алал, *узвик у значењу, свака часѣ, честѣиѣам*. – Врѣтијѣ Мѣјѣ цѣјѣлѣ дѣг Ми-каилу. Алал вѣѣра, тѣкѣ ѣ-грѣбѣ.

алалити, алалим, несвр. *ѣоклониѣи, ѣѣросѣиѣи*. – Јѣ сам тѣ ѣѣму алалијѣ јер нѣмѣ чѣме врѣтити.

аламанѣ, *узвик за вабљење коња*. – Пљѣ вѣч, аламанѣ!

аламанка, -ѣ, ж. *сабља из Алѣманије, ѣѣ. Њѣмачке*. – ѐтпашите сабље аламан-ке, прѣтегните нѣ-нуге ѣпанке! нп

алѣм прѣстѣн, -а, м. *злаѣни ѣрсѣен са драгим каменом*. – Кѣдѣ Мѣлош Мѣрата ѣборѣ, скѣде ѣѣму алѣм прѣстѣн с рѣкѣ. нп

алапача, -ē, ж. *жена дуга језика и слободнијег ѿонашања*. – Ђено ѱне алапаче Мйтранове повѣздан голѱми по селу.

ѱлат, -а, м. *коњ црвенкасио-риђе длаке*. – Кѱ је ѱнај нѱлки крѱалија на ѱлату сѱв у чѱсту злату? нп

ѱлатаст, -а, -о. *онај који је црвенкасио-риђе боје*. – Ђна ѱијева пуштаија ѱлатаста ко каква ждрѱбица.

алаша, -ē, ж. *млада кобила од двије године*. – Наѱ Раде је врѱ жѱто на девет црније алаша.

алашац, -шца, м. *коњ од двије године, двогодац*. – Дѱбар ѱнај наѱ алашац. От ѱлашчѱд, -и, зб.им. *млади коњи до двије године*. – Лѱти, изрѱени туђу ѱлашчѱд из лѱводѱ!

ѱлка, -ē. *мѱтална округла карика у ланцу*. – Пуќла на ланцу ѱлка па се ланац прѱтрѱ.

ѱлина, -ē, ж. *женски горњи сукнени одјевни ѱредмеѱ умјесѱо каѱуѱа*. – У Марѱ нѱва ѱлина од сукна из Бѱнкѱвца.

ѱлиѱац, -нца, м. *мушки сукнени одјевни ѱредмеѱ умјесѱо каѱуѱа*. – Дуѱнијѱ Пѱрица Гѱлешѱић два ѱлиѱаца из Кѱниа.

амѱлија, -ē, ж. *зашѱиѱни ѱредмеѱ, чувар од урока*. – Свѱки Турчин нѱси пѱд двѱје амѱлије о врату.

амѱнет, -а, м. *завјеѱ ѱредака*. – Крѱна слѱва нам је амѱнет од праѱедѱва.

ѱмбѱр, амбѱра, м. *осѱава, складиѱиѱе хране*. – Свѱке гѱдинѱ Ђљезовићи наспу пуѱе амбѱре жѱта.

ѱмбѱрѱште, -а, с. *мјесѱо гдје су били амбари*. – Ђуичини су свѱке друге гѱдинѱ сѱјали купијере у амбѱрѱште под пѱјатѱм.

ѱминовати, -ујем, несвр. *одобрѱиѱи, ѱохвалиѱи, ѱѱврдѱиѱи*. – Ако је тѱ Чѱле ѱминовѱ, тѱкѱ ће бити сѱгурно.

ѱмпа, -ē, ж. *вика, галама, неред*. – Не голѱми, штѱ си дѱгѱ тѱлику ѱмпу кѱ да си изгѱбијѱ тѱрбу дѱкѱтѱ. Ст

ѱмпасовати, -ујем, несвр. *одговорѱиѱи ѱо мјери, биѱиѱи ѱшаман*. – Обѱцидѱ ѱвѱј капут да вѱдѱмо кѱко ти ѱмпасујѱ.

ѱмѱљ, -а, м. *хљѱбно жиѱиѱо са ѱримјесама ѱуља и кукоља*. – Да ти ѱвѱј ѱмѱљ није ѱздѱ из ѱногѱ Лушчића крај Бѱриѱића?

андрмѱља, -ē, ж. *разни ѱредмеѱи расуѱи без реда у каквој ѱросѱорији*. – Каква је ѱвѱ андрмѱља вође у амбѱру? Че

антрѱшељ, -а, м. *горњи дио самара гдје се може јѱи ѱонешѱиѱо сѱшавѱиѱи*. – Дуќко натѱваријѱ ѱбе стране јѱчма, а врѱг у антрѱшељ јѱдан цѱчић шѱницѱ из Стјѱнавѱѱѱ.

ѱнѱѱр, анѱѱра, м. *дуги исѱѱочњачки нож*. – Кѱд-наѱ је на зѱборовије пѱнекад и ѱнѱѱр знѱѱ сијѱвнути у кѱквѱј тѱчи.

ѱњгѱр, ѱњгѱра, м. *ѱсѱѱув, расѱлодни коњ*. – Није бѱло бѱљѱје ѱњгѱра ко ѱ-нашега Ђѱпѱ.

ѱњгѱрачѱ, -ѱ, ж. *ѱогрдан назив за муѱкобањасѱу жену*. – Пѱгледѱјдере оунѱ ѱњгѱрачѱ Звѱзгинѱ на-шта наљичѱ.

ѱњгѱрѱвит, -а, -о. *онај који се ѱонаша као ѱњгѱр*. – бијев ѱлат није дѱбро ѱшкопљен па ѱстѱ ѱњгѱрѱвит.

- ăpāš**, -а, м. *сарадник, њоџерилац, истиомишљеник*. – Ђвѡ е моуј ăpāš.
- ăps**, -а, м. *зайвор, ѡамница, робија*. – Одвѡло нăшег Цѡгу у ăps.
- ăpsāna**, -ѡ, ж. *ѡросѡрија зо зайворенике*. – Ђно Рѡгѡша у ăpsāni.
- ăpsiti**, -ѡм, несвр. *лишаваѡи слободе*. – Свѡ ѡвѡ нăше нѡрăдине и луторăне трѡбă ăpsiti и гѡнити у сѡргун.
- ăptati**, -ăм, свр. *набасаѡи, ѡоѡрефиѡи, случајно ѡронаѡи*. – Лăкета Пѡљѡна јѡчѡ ăptō на чѡлу гѡре ѡ-шуми.
- ăran**, -на, -но. *круѡан и розвијен човјек*. – Ђни Жѡжиѡа мѡмци свѡ ăрни.
- ărār**, арăра, м. *вреѡа од козије ѡлаке*. – Ђмăмо нѡвѡ арăре.
- ărbiја**, -ѡ, ж. *мѡѡлна шѡѡка којом се у ѡушкѡ нобија ѡуѡеѡе*. – Дѡвати ми ărbiју, ѡно е испод скѡмлијѡ.
- ărgat**, -а, м. *роѡски ѡежсак ѡосао зо малу надокнаду*. – Тѡжај је бѡјѡ ărgat рăјѡ под Тѡрције.
- ărgatлук**, -а, м. *ѡрисилни рад зо малу надокнаду*. – Кад Јѡрина Смѡдеревѡ граѡѡ, те нăрѡѡи мѡне у ărgatлук. нп
- ărgatовати**, -ујем, несвр. *радиѡи аргаѡски ѡосао*. – Јă сам ти ărgatовѡ ко нăјвеѡи рѡп рăѡѡи дрѡгѡм ѡд-јутра дѡ-мрăка.
- ărdѡв**, арѡѡа, м. *ракијско или винско буре*. – Ђлѡдѡ ми ѡдну из арѡѡа ѡ Јѡјă!
- ărlati**, -ăм, несвр. *сѡварайѡи викаѡем неред, галамиѡи*. – Не ărlăј пѡ куѡи, не брѡди дјѡцѡ.
- ărlăukati**, арлăѡчѡм, несвр. *урлаѡи, завијаѡи*. – Ђни арлăѡчѡ ко бијѡсни вѡѡи.
- ăрман**, -а, м. *мјесѡо гѡје се врше жиѡи*. – Рăде ѡмă на ăрману стѡжѡр од тѡв-совинѡ.
- ărtија**, -ѡ, ж. *ѡаѡир, хорѡија*. – Ђмăш ли мăло ărtијѡ да сăвијѡм ѡдну цигăру, тѡкнуло ми запăлити.
- ărumast**, -а, -ѡ. *срчѡн, ѡносон, виловиѡ*. – Свѡ Гѡлуми ărumasti ко дѡвови.
- ărčiti**, -ѡм, несвр. *ѡрошиѡи ѡреко мјере*. – Ђно ѡногă несреѡăјѡ Дѡинѡг трѡ-шиѡ и ărчѡ ѡѡевину нѡмилицѡ.
- ărшѡн**, аршѡна, м. *мјера у дужини од носа до краја исѡружене руке*. – Ђ-тѡ дѡба нăѡѡе машѡна, нă-њѡј бăрјăк од чѡтри аршѡна. нп
- ăsiti се**, ăsѡм се, несвр. *ѡравиѡи се важсан, намеѡаѡи се*. – Штѡ се ти тăкѡ ăsѡш, мăјковиѡу? Да нијѡси рѡѡѡ јăрину?
- ăsker**, -а, м. *војник, маса, груѡа, војска*. – Навăлијѡ пѡстѡ ăsker нѡраднѡкă и полежăкă пă сăмо трăжѡ гѡтовину, а нѡко нѡѡе да се приватѡ рăда.
- ăsli**, *узвик са зночеѡем, изгледа, могло би биѡи*. – Нăш се Рѡсте ăsli спăзијѡ жѡнѡти.
- ăspra**, -ѡ, ж. *новац, ѡаре*. – Нѡ даѡшѡ му ăsprѡ нѡкăко.
- ăstăл**, астăла, м. *сѡо, дио куѡињскога намјешѡаја*. – Нăправијѡ нам кѡм Бѡжо нѡв ѡstăл од бѡковинѡ, мѡре издржати ѡлăду кѡлă.
- ăсура**, -ѡ, ж. *дебела ѡосѡѡа од рогозине*. – Нăјменѡку прѡстријешѡ ăсуру, а гѡстима слăмарице.
- ăt**, -а, м. *добар, вилован коњ на високој цѡјени*. – Пјăни Влăси ѡграјѡ ăтове, а свăдбăри сѡирѡ свăтове. нп

а̀ткиња, -ѐ, ж. *млада виловна кобила, понекад погрдан назив за снажну жену*. – Јеси видијо унѐ а̀ткињѐ дѐбра ли је.

а̀тор, -а, м. *замјерка, љуиња, ириговор*. – Ўјаку бијаде а̀тор штѐ га нијесам пѐзвѐ у-сватове.

а̀торити, -им, несвр. *замјериши, љуиши се, ириговараш*. – Нѐмојте ви, велѐког вам Бѐга, штѐ а̀торити за унѐ јучѐ.

а̀торљив, -а, -о. *онај којије замјерљив и лако се љуши*. – Нѐ баркајте Стѐвѐна, ун је а̀торљив.

ашѝгѝја, -ѐ, м. *љубавник*. – Јокица е имала дѐвет ашѝгѝја и јѐпѐт јој бѝло мѝло.

а̀шиковати, -ујем, несвр. *забављаш се, водиши љубав, вољеш се*. – Ўнѐ дѐве њѝјевије а̀шикују ђдѐвно.

ашлѝма, -ѐ, ж. *вршио слаѝке ирешње*. – Испод Бѝришићѝ е бѝла ашлѝма, слѝтка ко шећер.

а̀шчѝница, -ѐ, ж. *кухиња*. – Брез дѐбрѐ а̀шчѝницѐ, рѝднику нѐмѝ спѝса.

Б

бѝбѝјко, -а, м. *оѝац, ѝаѝа, родишељ*. – Штѝ ми рѝдѝ мѝј бѝбѝјко?

бѝбац, -пца, м. *иѝјорѝшван назив за бабу или дједа*. – Ўнѝ мѝј бѝбац се повѝздѝн излѐжѝвѝ дѐље испѐт-шљѝвѝ.

бѝбине, бѝбинѝ, ж. *сѝање жене чеѝрдесѝ дана послије поорођаја*. – Отишла мѝтѐр јучѐ ујни нѝ-бабине.

бѝбица, -ѐ, ж. *жена која помаже ири поорођају*. – Мѝтѐр је рѝдила брѝта Ѐлу на ливоди брѐз-бабицѐ.

бѝбура, -ѐ, ж. *кѝрга, гуѝа, задебљање на шијелу*. – У Ницѐлѐ је бѝла бѝбура зѝ-врѝтом кѐлик главица црљенѐг лѝка.

бѝбушка, -ѐ, ж. *лоѝица величине кликера на храсѝу*. – Кѐд-нѝс се дјеца вѝзда иѝграју бѝбушкама са рѝстићѝ.

бѝврљати, -ѝм, несвр. *луѝаш, иумараш*. – Дѝго су бѝврљѝли док нијесу иѝ-ашли нѝ-прѝвѝ пѝт.

бѝгѝв, бѝгава, -о. *ошѝећених ногу са израслинама на шабанима и ирсѝима*. – Нѝш је Крѝво цѝјелѐг живѐта бијѐ бѝгѝв у нѝга.

багатѐла, -ѐ, ж. *оно шѝо је јефѝино, гошѝо без цијене*. – Јучѐ је бѝла јѐвѝтна пијаца у Барѝѝије, јѝѝци прѝвѝ багатѐла.

баглама, -ѐ, ж. *мѝшални оков за враѝа и ирозоре*. – Купи ми ѐдну багламу зѝ-кућније врѝтѝ, мѝрѝм прибити ѐдну нѝвѝ.

баго, -ѐ, м. *онај који је багав*. – Ўнѝ баго Шѐбатѐв ништа живѐ под мѝлим Бѐгом нѐ рѝдѝ, нѐ море кѝкавац.

бѝгра, -ѐ, ж. *ошѝад, људски олош, људи без врлина*. – Не дрѝжи се са бѝгрѐм јер с кѝм си, тѝкѝ си.

бадѝва, прил. *оно шѝо је ѝабе или поспе јефѝино*. – Навѝли нѝроде, ѐво рѐбѐ бадѝва, сѝмо штѐ није зѝцабѐ.

бадаљ, -дља, м. *сакривен предмет у шаци који се открива ради утврђивања предности*. – Извлачићемо бадаљ па штã куме припане.

бадањ, -дња, м. *шуйље дрво кроз које пада вода на лопатице вишла у воденици*. – Шпириновића бадањ сãв испуцõ па расипã вõду.

бадњак, -а, м. *храсиво дрво које се на Бадње вече доноси у кућу*. – Свакẽ гõдине се идẽ по бадњак на Кõрићну и дõноси прẽ-цркву.

бадўлица и бодўлица, -е, ж. *млада, љуйка, враголãща женска особа*. – У Бадўлице Јõкинẽ дчи нã-вр главẽ.

бãздити, -им. несвр. *заударити, ширити невријãтан мирис*. – Чим Клẽмпо ућẽ у-кућу, свẽ бãздї окõ-њек.

бãздрљан, -а, м. *онај који је незграјан као бãздрљика*. – Нẽ би нãшем бãздрљану õпанãкã накрõило цијелõ село.

бãздрље, -а, зб. им. *крујни оситаци тãраве као отиãд*. – Свў нãшу њйву у-Пржина освõило пўстõ бãздрље. Ст

бãздрљика, -е, ж. *йојединачна крујна влаи тãраве*. – Не вãлã сїјено овẽ гõдине, свẽ пўстã бãздрљика освõила.

бãздрљйште, -а, с. *мјесто гдје расиẽ бãздрље*. – Унї Лўшчићи Шõбатови нит су њйве нит су цијепци већ сãмõ бãздрљйште.

бãздуља, -е, ж. *жена која бãзди, заудара*. – Нãшõј Бãздуљи нијеси мўгõ прићи пõ-љети какї је лутõрãн и гãзап бїла.

бãја, -е, ж. **1.** *врста инсекта*. – Навãлиле нẽкакве бãје и мўшице, нẽ мош се õд-њй бранити. **2.** *хиõкориситик од именице баба*. – Ёво мўјẽ милẽ бãјẽ, уна мене нãјвише вõлї.

бãјање, -а, гл. им с. *врачање*. – И дãn-дãnї у-нашом крају имã бãјãња, одбрãјãња и рãзнẽ мãђијẽ.

бãјат, -а, -о. *онај који се уилијеснио, бућав*. – Асли је овãј крув бãјат.

бãјати, бãјãм, несвр. *врачити, уиражњавити магију*. – Уна се бãви бãјãњем и петљанијõм и йди õд-нẽ што дãљẽ.

бãјбукãна, -е, ж. *ипростиорија гдје се дијеле бãйшине*. – Одвело нãшок Пелешију гõре нã-грãт у бãјбукãну да му пõправẽ рẽбра.

бãјбучити, -им, несвр. *дијелити бãйшине у бãјбукани*. – Йзглẽдã да е Дмитра дõбро бãјбучило дõк нãкõ стẽњẽ и пўшẽ.

бãјга, -е, ж. *колиба од ирућа, склонишїе*. – Ми смо имали едну бãјту гõре испõт-шумẽ, па кад би бїло какво нẽвријẽме, склãњали смо се у-нў.

бãјука, -е, ж. *корйуленїна, дебела баба добре нарави*. – Пõкõјнã бãјука е бїла нãјпаметнијã жена у Бãришићїе.

бãк, бãка, м. *некастирани во, обично од двије до тãри године*. – Немã јãчẽга бãка од Стõеновõга драгоњẽ, ни један му вõ нẽ море добõсти.

бãкãнца, -е, ж. *стїара војничка цицела*. – Не мўгу јã нусати овẽ бãкãнце, донеси ми тẽ õпанке, лãшњй су.

бãкљати се, -ãм се и **бãктати се**, бãкћем се, несвр. *носити се са живошним иошешкоћама*. – Јã ти се, мўј Јõја, нẽкãко бãкљãм са својõм пõтребõм и неимãшти-нõм, а Сїмица се бãкћẽ цијела вијекã са унõм бõлеснõм нўгõм.

бãкра, -е, ж. *лонац од иечене глинẽ*. – У Крãсїнцу су се правиле нãјбõлẽ бãкре у цијелу гламочкõм крају.

бакрњч, бакрњча, м. *бакрени или други лонац са њоврасцем*. – Лазурда пѡсрчѡ пун бакрњч варѡникѡ прѡо-дѡна.

бакрњчић, -а, м. *мали бакрњч-Ђурђија је вѡрила пѡ-трѡ бакрњчића вѡрицѡ*.

баќрица, -ѡ, ж. *мала бакра, деминутив*. – Набавили муи нуву баќрицу код уније Инићића из Крѡсиња.

баќсуз, -а, м. *невоља, несрећа, малер*. – Е, баш си Сѡмане баќсуз данас, ко да си усто на-лијеву нугу па ти ништа нѡ идѡ за рукѡм.

баќцил, баќцила, м. *бацил, бактѡрија, вирус*. – Нѡ баркај у то бунѡште, ту ѡмѡ рѡзније баќцила и ѡтрѡва.

бѡла, -ѡ, ж. **1.** *ѡресовани свежањ сијена*. – Јучѡ смо сву слѡму спрѡсовали ѡ-бале па ѡемо прѡдати доље Каурије у Далманцију. **2.** *слина, исцједак из носа*. – Стѡван се лѡко наладѡ па га ѡсвоѡ бѡле, ништа уна два макаруна виѡѡ ѡз-носа дѡ-пупка.

бѡла, -ѡ, ж. и **бѡле**, -ѡ, м. *назив за женску или мушку младу особу која нема много живоѡног искуѡива*. – Штѡ уна бѡла Спѡсоина знѡ, нѡ знѡ ѡтрати бѡла ѡспод-нуса. Унај мѡли бѡле Блажин нѡ знѡ зашиљити кѡца кѡмоли да знѡ кѡсити.

балавурдија, -ѡ, ж. *несѡшан млади свијетѡ, дјеца*. – Јѡ ѡву балавурдију не мугу вишѡ слушати; то ништа нѡ радѡ вѡно се кѡкоѡ на свѡ штѡ вѡдѡ.

бѡлван, -а, м. *клада, дио одрезаног сѡабла дрвѡта*. – Најчешѡ смо рѡзали бѡлване четвртѡке и петѡке и ѡд-њѡ пѡлѡли трѡницу и другу грађу.

бѡлега, -ѡ, ж. *измеѡ сѡоке*. – Од пѡстѡ бѡлегѡ и брѡбѡња се није мугло прѡ-лазити ѡспред Драгинѡ кѡѡе.

балѡгање, -а, гл. им. с. *ѡстављѡѡи балегу иза себе*. – Гѡведа нѡ знају кѡдѡ балѡгају па се од пѡстѡг балѡгања нѡ море сѡрбес прѡлазити прѡгоном.

балѡгати, -ѡм, несвр. *ѡбѡциваѡи балегу, велика нужда код сѡоке*. – Кѡд гѡ-веда стѡну ѡјутро балѡгати, свѡ се кѡшара пѡши ко ѡ-дима.

балѡзгати, -ѡм, несвр. *ваљѡѡи глѡѡсти, говорѡѡи без смисла*. – Ако већ нѡ-маш ништа пѡметно рѡѡи, нѡмѡј бѡрем балѡзгати цѡјелѡ дан.

бѡнак, -нка, м. **1.** *радни сѡѡ у родиѡници*. – Нѡмѡ бѡлѡга бѡнка ко од рѡстовинѡ. **2.** *ѡезга у ѡродаѡници*. – Глишо е у-Рбрије држѡ за бѡнком дѡбрѡ рѡкије за правѡ муштѡрије.

бѡнтѡв, бѡнтава, бѡнтаво. *ѡраѡв, незграѡан, нескладна корака*. – ѡн је скрѡз бѡнтѡв и нѡмѡ тѡга Бѡга кѡѡ би га пѡправијѡ и пѡравнѡ.

бѡнте, -ѡ, м. *ѡнај који је банѡав*. – ѡмѡмо ѡ-мѡ свѡга бѡнту у сѡлу и кѡликѡ знам, свѡкѡ га сѡло ѡмѡ.

бѡнути, -нѡм, свр. *ѡзненада се ѡѡавѡѡи*. – Јучѡ, бѡну лугѡр прѡт-кућу и наѡѡ ѡѡу ѡе тѡшѡ шѡмлу за мљѡчѡра.

бѡња, -ѡ, ж. *мање кориѡо за разне намјене*. – Однѡси ту бѡњу на бунѡр да ѡперемо унѡ рѡбинѡ.

бѡњирати, -ѡм, несвр. *ѡлијѡѡѡи, ѡбиграѡѡи ѡко нечега*. – Кѡвчѡлија е цѡјѡла живѡта бѡњирѡ по Лиќи и Грѡбѡви кѡпујући јаѡѡѡе кѡже од нѡрода.

бѡра, -ѡ, ж. *искључиво ѡме за козу*. – Кѡза бѡра млѡго млијѡка дѡе.

барѡба, -ѡ, ж. *бећар, лола, бекрија*. – Кѡжѡ свѡко барѡби је лѡко, кад је лѡко штѡ нѡ будѡ свѡко. нп

баратати, -ам, несвр. *вјешиџо руковаџи нечим*. – Нѣмā давѳријѣ ѱ-Бога да Милош Пѳлић не баратā њѳме, па тамāн да е прѳви пѳт ѱзмѣ ѱ-руке.

барати и **баркати**, -ам, несвр. *дираџи, узнемираваџи*. – Нѣ барāј и не цвијѣли дјѣцѣ. Нѣ баркāј псā док глѳђѣ кѳст, мѳгѳ би те ѳести.

бардāk, бардāка, м. *дрвени суд за воду*. – Тѣ пунѣси бардāk а јā ѣу рактѳо па ѣемо ѣћи кѳсити ѱ-Плāндѣште.

барем, *рјечца која значи изузеџак, синоним за макар*. – Дāј барем мāло вѳдѣ ако нѣмāш ракијѣ.

барило, -а, с. *врело, извор, ѣѣкуѣа вода*. – Нѣ би га барило напѳило кѳликѳ е ожеднѣјѳ.

барѣлце, -а и **барѣлцѣта**, с. *мали суд за воду*. – Ѳ Нѣвенā, понѣси барѣлце да напѳйм тѣле. Рд

барнути, -нѣм, свр. *дирнуџи, доѣакнуџи*. – Нѣ смијѣш ѳвѳ ни барнути, јѣси ли чѳѳ.

басати, басām, несвр. *луѣаџи, ѣумараџи*. – Цѣјѣли су дāн басали пѳ-шуми трајѣћи кѳње али ни мукāет.

басма, -ѣ, ж. *врѣѣа куйовног ѣлаѣна*. – Дунѣси мāло басмѣ ѣз-грāда, скрѳила би дјѣѣи кѳѣ рубѣнче.

баталац, батāлца, м. *кваран, нагѣио кромѣир*. – Не мѣћи батāлце ѱ-вреѣу, поквāриѣ се свā врѣћа купијѣрā. По

батāлити, батāлѣм, несвр. *квариџи, разваѣиваџи*. – Не батāли јāпијѣ, вѣдѣш да нѣ знāш тѣсати јāдна те рѳдила.

батргати, -ам, несвр. *ходаџи ѣосрѣући ѣо неравну ѣѣрену*. – Вāздāн је јāдна батргāла по стрāна за кѳза и сѳстала дā-Бок сачѳвā и зāклунѣ.

баѳк, -а, м. *инсеѣи ѣѣрдокрилац*. – Чѣм се пѳчнѳ кѳсити лѣводе, прѣдвѣчѣ навāли пѳсти баѳк на навѣлке ко рѳј чѣлā.

баѳлати, -ам, несвр. *ѣражѣџи ѣо мраку наѣѣавајући ѣросѣор ради ориѣнѣације*. – Чѣсто баѳлā по мрāку и нѣшта трајѣи у пѳдруму ко пјāн.

Баѣман, -а, м. *ѣѣјораѣив од имена баѳо*. – Стѣгли Баѣмани ѣз-Врблāнā да вѳкѳ балване по штрапѳѣѣје ѱ-нашој шѳми.

Баѳо, -ѣ, м. *чѳвјек од Пеѣке, Медне, Врблāна и Бараѣа*. – ѳвѣ Баѳе ѣз-Врблāнā су најпѳштѣнѣ ѣѳди кѳѣ сам у живѳту срѣѳ.

Баѳулā, -ѣ, ж. *жена са ѣросѣора одакле су и Баѳе*. – Штѳ Баѳулā знā направити курузу, е брале мѳј, пѳѣјѳ би прѣсте.

баѳа, -ѣ, ж. *ѳѣвор на крову сеоске куѣе куда излази дим*. – ѳтварāј баѳу да дѣм ѣзилазѣ, нѣ море се дѣјати.

баѳо, -ѣ, м. *ѣашанац, свасѣѣикин муж*. – Са баѳѳм Лѳкѳм се слāжѣм бѳлѣ него са браѣѳѳм.

бāш, *рјечца за исѣѣѣање*. – Е, бāш је такѳ, Бѳга ми милѳстѳвѳга.

бāшка, *ѣрилог узначењу, ѣѳебно, издѳвојено*. – Раздѳѳѣјѳ Крѣиво Кāтиѣ бāшка мѣсѣраче, а бāшка купијѣре.

бāшкарѣти се, бāшкарѣм се, несвр. *ѣријаѣѣно се ѣровѳѣѣѣи*. – Уно нāшого Бāјѣ бāшкарѣ се у бирѣѣи код Цѣге Дрѣновиѣа.

бāшкѳ, прил. *баш као да је ѣѣако, изгледа*. – Бāшкѳ си ти пјāн нѣсретнѣче.

башча, -ѐ, ж. *ограђена окућница за њоврће, башџа*. – Њаша е башча гнујна и свакѐ годинѐ добро рађа.

башчица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице башча*. – У башчици је посијана салата и лук, а у-великој башчи купијери и купус.

бегѐнисати, -шѐм, несвр. *свидјети се, доџасџи се џроцијениџи*. – Ўнај Швабо штѐ е купијѐ Пѐљићеву јапију, није бегѐнисѐ џнѐ Стѐнове бѐлване.

бедѐвија, -ѐ, ж. *млада и виловна кобила*. – Појашили Тџчевљани ањгире и бедѐвије па џдошѐ дѐље Книну по ракију.

бѐз, -а, м. *врџа домаћег џлаџина од коноџље или кеџана*. – Није бѐло није купити бѐза па ми ткали од кџнопѐлџа и кѐтана.

бѐзбѐли, *узвик у значењу уисџину, досџа сигурно*. – Е, безбѐли, џтувићеш ме дѐбро ако бѐдѐ жива глава на-рамену.

бѐзијак, -а, м. *малоуман,ограничен човјек*. – Ўнај бѐзијак повѐздѐн звџждѐ по сѐлу и ваби сѐби псѐ.

бѐзум, -а, м. *назив за онога који је малоуман*. – Нѐмѐ вѐћѐг бѐзума од џнога Лајкана Пѐрѐровића.

бѐзџмник, -а, м. *онај којије малоуман са неџџрављивим ошџећењем*. – Нѐ мугџ се свѐком бѐзџмнику дѐти пѐре џ-рџке.

бѐка, -ѐ, ж. *мали нож, коричњак, шклоџац*. – Ћѐ мџја бѐка, ко зна?

бѐкиња, -ѐ, ж. *јагњећа кожа*. – Скрѐијѐ Цвџјѐн од јањећѐ бѐкињѐ шѐбару, ни куповна јѐ није рѐвна.

бѐкица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице бека*. – Нѐмѐ мѐ бѐкицѐ није ко да е џ-јаму прѐпала.

бѐкнути, бѐкнѐм, свр. **1.** *џроговорџи, огласџи се*. – Дѐдѐ, бѐкни, штѐ мѐ-чџш? **2.** *глас којим се оглашава овца*. – Асли нѐје бѐкнѐ ѐвца.

бѐкрија, -ѐ, м. *лола, весѐлак, боем*. – Нѐмѐ вѐћѐг бѐкријѐ од Јѐвана дѐлијѐ.

бѐлава, -ѐ, ж. *врџа слабијег сира џреће каџегорије*. – Љѐшва е наша бѐлава од џџева скѐрџпа, вѐрџ ми. До

бѐлај, белѐја, м. *несрећа, неџрилика, незгода*. – Ёто ти белѐја џзненѐда.

бѐлѐгија, -ѐ, ж. *врџа бруса, глѐчало, ошџрило*. – Дѐвадѐре ми тѐ белѐгију, џшта си блѐнѐ.

бѐлет, -а, м. *наказа, заџушџена џрѐва особа*. – Какѐв је џнѐ пѐсти бѐлет?

бѐли, *рјечца за џѐжачавање вѐ џзреченог*. – Е, верѐбѐга, џтувићеш ме бѐли ка ти кажѐм, досѐдијѐ си и Бѐгу и џџдије.

бѐљити, -џм, несвр. *џџрно глѐдаџи у јѐдну џачку*. – Штѐ си убѐљијѐ ко маѐак у џџгерицу? Сѐмо бѐљџш повѐздѐн.

бѐљѐмез, -а, м. *онај који је круџан џџџџ вола, џџџа и сл.* – Ўни Гѐлѐшиџи су свѐкѐ годинѐ ѐрѐли на чѐтри тѐшкѐ бѐљѐмеза.

бѐмза, -ѐ, ж. *џџрдан назив за неурѐдну жену*. – Њаша бѐмза е у свѐму сѐпѐта.

бѐна, -ѐ, ж. *онај ко је дѐџџњасџи и наиван*. – Штѐ ти знаш, бѐно ѐдна.

бѐнавити, бѐнавџм, несвр. *лудоваџи,будалесџи*. – Штѐ бѐнавџте, штѐ вам је, јѐсте ли прѐ-себи?

бѐдати, -џм, несвр. *уважѐваџи, џџџениџи, џџџџоваџи*. – Ава џаша млађѐрија не бѐндѐ никога; ни стѐрѐ ни млѐдѐ.

бјелица, -ē, ж. *врста јабуке или шљиве бијеле боје*. – Док смо били дјеца, редовно смо ишли у крађу туђег воћа, а нарочито на бјелицу у Симатиној долини.

бјелов, бјелова, м. *иас бијеле длаке*. – Пробијо неко Дмитровом бјелову нугу па Дмитар жаљ, пржалити не море.

Бјелавине, Бјелавина, *иасишке насебине у шуми, већим дијелом године иод снијегом*. – Сви Врбљанци имају колибе у Бјелавина же бјуду и по зими.

бјечве, -чавā, pl. tantum. *врста обуће, чараје*. – По зими се код-нас нусе бјечве јер је посве ледено.

блага, -а, с. **1.** *свока, домаће живошње*. – Ко е имо блага, оваца и гвѣдā, муго е пољипо живкарити у-нашоме крају. **2.** *новац од сребра или злата као сивална вриједност*. – Имали су девет кула блага, сува злата жутга дуката.

блебан, -а, м. *онај који је незграпан и злебан*. – Видидере унога блебана какв је.

блебати, блебам, несвр. *правити нешта грубо и без укуса*. – Наша Ђука јуче блебала курузу пола дана, пробијо би њуме псу све четри нуге.

блебетати, **блебетам** и **блебећем**, несвр. *говориши неистину, оманкавати*. – Наша Јела не увлачи језика у уста, блебета повздан. Шүти жено, не блебећи, језик ћу ти ја осјећи.

блебнути, нѣм, свр. **1.** *ударити некога грубо шаком ио ишјелу*. – Ако ли те блебнем овом шопаницом, све ћеш звијезде пребрјати на небесије. **2.** *неопрезно и изненада иасити на земљу са јауком*. – Отисну се Жаре са-шљиве и свом снагом блебну доље на-ледину.

блентав, блентава, -о. *особа луцасита, умно ограничена*. – Уна е Мара тотално блентава, а унај њен вртоглаја још блентави.

бленташа, -ē, ж. *блентава жена*. – Наке бленташе ко Пелукке Клепине још глава не вије у ово свога вијека.

бленто, -ē, м. *блентав мушкарац*. – Већег бленте није било од -нашег Посврлије у читавом нашем крају.

блѣнути, -нѣм, свр. *усмјерити поглед у једну ишачку и уиорно гледиши*. – Одмакни се од-ватре, шта си блѣно у-питу ко да нијеси ијо ешту дана.

блѣса, -ē, ж. *она која је луцасита, блесава*. – Кад се мјуа напудерј блѣса, мисли блѣса да е до небеса. нп

блѣсав, блѣсава, -о. *онај који је малоуман*. – Тотан је тотално блѣсав и није ни за каква посла.

блесавоштина, -ē, ж. *малоумност, лудорија, неодговорност*. – До сада нијесам видјо веће блесавоштинѣ од ове.

блѣсан, -а, м. *блесав мушкарац*. – Већег и накарднијег блѣсана није било од унога Маграила ис-Прибелѣ.

блѣсара, -ē, ж. *блесава женска особа*. – Није било веће блѣсарѣ од Кјје Пракљачинѣ.

блѣсиметар, -тра, м. *иобожња сивава за мјерење блесавосити*. – За његову памѣт немā блѣсиметра у цијелој држави.

блѣшити, -йм, свр. *изненада иасити са неке висине на земљу*. – Бѣга ми, ун добро блѣши на -ледину са Видѣсиловѣ крушкѣ.

бљѣчкати, -ам, несвр. *їроизводиїи шумове газећи їо води и блаїу*. – Дјѣца нѣвише вѣлѣ бљѣчкати по бѣрицама изѣ-кише.

бљўвати, бљўѣм, несвр. *їовраћатиїи садржаї из желуца*. – Бѣа се нѣпијѣ па бљўјѣ цијѣли дѣн испод Аћушинѣг клѣнића.

бљўза, -ѣ, ж. *горња країка женска одјећа, блуза*. – Тѣтка Дѣста сѣшила мѣтери нўвў бљўзу од кўпѣвнѣга бѣза.

бљўзга, -ѣ, ж. *расквашена земља їо којѣ се їешко хода*. – Нѣ море се ѣдати по ѣвѣј пўстѣј бљўзги.

бљўзгѣв, бљўзгѣва, -ѣ, ж. *расквашен, блаїїњав їерен*. – Бљўзгѣва прїтина, нѣ море се ѣдати пѣ-њѣј.

бљўзгѣвица, -ѣ, ж. *мокар, воден снијег їо којѣм је їешко ходиїи*. – Нѣ море се по ѣвѣј бљўзгѣвици нїкудѣ мѣкнути.

бљўнути, бљўнѣм, свр. *їовраїиїи садржаї из желуца у јаком млазу*. – Сѣмо штѣ сјѣде, Лѣкета одјѣднѣч бљўнў и свѣ пѣврѣти ѣ-себе.

бљўтѣв, бљўтѣва, -ѣ, ж. *неукусан, одвраїан, неїријаїан*. – Ѧвѣј је грѣ, асли, нѣшто бљўтѣв.

бѣгѣл, -ѣ, м. *онаї који је сиромашан до країње бијѣде*. – А, штѣ ће ўнѣј јѣднї бѣгѣл вѣно прѣсити милѣстињу.

богарати, -ам, несвр. *чесїо їсоватиїи Бога*. – Ѧви Пријѣнчѣни стѣлно богѣрајў и кантѣрајў свѣ свѣце са небѣсѣ.

бѣгме, рјѣцѣа којѣм се неїиїа їоїїврћује. – Јўчѣ се вїдило, бѣгме да нѣће бїти дѣбро чїм су се нѣкѣ нѣгло пѣсваћали.

богѣвскї и **богѣвскї**, -ѣ, -ѣ, пр. и прил. *сјаїно, дѣбро, изврсно*. – Кад смо бїли ў-Бѣчкѣј у бѣрби кўрўзѣ код ўногѣ Пїштѣ, зараћивали смо бѣгѣвски и тѣ е бїла богѣвскѣ зѣрада.

бѣзѣвац, бѣзѣвѣца и **бѣзѣвѣци**, бѣзѣвѣцѣ, м. *їерлук, їриглавак їодашивен кожом или гумом*. – Испѣрѣ сам јўчѣ ѣдан бѣзѣвац ў-трћу.

бѣј, бѣја, м. *сїраїи кўће*. – Мѣркетїи нѣправили нўвў кўћу нѣ-двѣ бѣја.

бѣјиїја, -ѣ, м. *чѣвјек који је склон їучама*. – Нїје бїло вѣћїје бѣјиїјѣ од Миркана и Ѓурѣ из Пољїца ѣткѣ се кѣмѣн пѣчѣ котрљати низ Ўрљѣј.

бокѣма, -ѣ, ж. *удѣрац шаком у їиїјѣло*. – Дѣбијѣ Рѣгўш нѣколикѣ бокѣме пѣлѣїије дѣље ў-Рѣрије на зѣбру.

бокѣтати, -ам, несвр. *удѣратиїи грубо шакама їо їиїјѣлу*. – Трѣбѣ га чѣшћѣ бокѣтати да се дѣзовѣ пѣмѣти.

бѣла, ѣ, ж. *болесїи, рана, красїа*. – Нѣ ѣмѣу е вѣликѣ бѣла ѣд-љѣтѣс.

болѣшљив, -ѣ, -ѣ, ж. *онаї ко је склон болесїиїама*. – Јѣднї Пѣро е болѣшљив, чїм мѣлко зѣлѣдї, ўн се прѣлѣдї па кѣшљѣ.

болїглава, -ѣ, ж. *дивљи мак јѣрко-црвене боје од којѣга боли глава*. – Свў нѣшу ѣїву ў-Пржина освѣдила пўстѣ болїглава и кўкољ.

бѣн, -ѣ, м. *ѣвјерени їаїирић на основу којѣга се дѣбиїа неко следѣвање*. – Ёно стїгли бѣнови, штѣ чѣкѣте, штѣ нѣ идѣте пѣдїгнѣти?

бѣна, рјѣцѣа са значѣњѣм болна не бїла. – Дѣј бѣна, прѣїи се брѣспѣслицѣ, до чѣгѣ ти је дѣнас.

бѣта, -ѣ, ж. *грудѣ блаїа, їиїјѣсїа и сл.* – Ўзѣ Мїјѣ бѣту пўрѣ и ѣде нїз-бѣшчу.

бѣца, -ѣ, ж. *флаша, лїїар*. – Лўјѣ е дѣнас пѣпиїѣ двїје бѣце пїва.

боџун, боџуна, м. *већа сѣаклена љлейѣнка за ракију*. – Купили смо три боџуна вина у Бѣнкѡвцу.

бѡчити се, -ѣм се, несвр. *носиѣи се са живоѣним невољама*. – Ја ти се, мѣј сѣнко, цијѣла вијѣка бѡчим и нѣсѣм с ѡвијѣ нѣсретније ѣшијѣсије у нѣга, Бѡг ти ѣ ѣбиће.

бѡшча, -ѣ, ж. *бијѣла женска марама на глави*. – Старије су жѣне нѣсиле на глави бѡшче, а млађе шаренѣ рѣпце.

брѡбоњак, брѡбоњка, м. *лоѣиасѣи измѣѣ оваца и коза*. – Пѡ-нашије окрѣјције се трава зазелѣни од ѡвчије брѡбоњѣка.

брѡбоњати, -ѣм, несвр. *избаѣиваѣи брабоњке кроз чмар*. – Кад је сѣша, ѡвце више брабоњѣју него кад је мѡкрѣч.

брав, -а, м. и **бравче**, -та, с. *оѣиѣи назив за ѣјѣдиначно грло оваца или коза*. – Јучѣ смо испѣкли дѡбрѡга брава по завршетку кѡшевине.

брѡдва, -ѣ, ж. *широка сјекира краѣике дрѣке за ѣсѣање дрвѣѣа*. – Најбоље брѡдве кѣју ѣни Шѣшуми дѡље у Прѣѡцу.

брѡдвин, брѡдвина, м. *широка и ѣѣшка сјекира дуге дрѣке за ѣсѣање дрвене грађе*. – Пѡкѡјни Пѡљић је са кѣмом Бѡжѡм брѡдвинѡм ѡтѣсѡ свѣ јапију за задружни дѡм кѡд-школѣ.

брѡен, -а, м. *мужѣв браѣи или сѣричевѣи*. – Ѡ брѡенѣ, ѣј на кѡву!

брѡзда, -ѣ, ж. *дуга ѣѣрака оране земље*. – Ѥ нашије Стјѣнавица се није мѣгла ѡпѣрати брѡзда ѡт-камена а да се не прѣкинѣ.

брѡздити, -ѣм, несвр. *ѣѡчињаѣи са орањем*. – Ѡвѣ гѡдинѣ ће бѣти тѣшко брѡздити јер није бѣло мѡкрѣчи, сѣво прѡљеће.

брѡјо, -ѣ, м. *хѣѡкорисѣиѡк од именице браен*. – Дѡшѡ брѡјо ѣз-млина и дѣнијѡ мѣтлавине за метѣла.

брѡле, -ѣ, м. *хѣѡкорисѣиѡк од именице браѣи*. – Дѡшѡ брѡле Чѣдо јучѣ из војскѣ.

брѡна, -ѣ, ж. *ѣѡѡѡривредна алаѣка за равнање узоране ѣиве*. – У Шѣнтиније кѡса смо шјѣкли бѣковѣ грање за брѡну.

брѡцо, -ѣ, м. *назив за мушко дѣјѣѣе*. – Лѣкетѣн Брѡцо е бѣјѡ пѡсве вѣлѡван у дѣѣтѣнству.

брѡцука, -ѣ, м. *мѡдификован ѡблик именице браѣи*. – Е, мѣј брѡцука, дѡђидѣре да ти нѣшта припѡвидѣм.

брѡшненица, -ѣ, ж. *дневна храна за ѣѣѣника*. – Спрѣмила мѣтѣр ѣѣѣи за пѣта брѡшненицу јер ѣдѣ ѣ-Кнѣн на дѣрнек.

брѡшно, -ѣ, м. *најквалиѣѣѣнији гламѡчки кромѣир*. – Нѣмѣ ти бѡлѣг купијѣра од гламѡчкѡг брѡшне није на свијѣту.

брѡшнѡв, брѡшнѡва, м. *ѡнај који се заѣрашиѡ брашином*. – Вије ли ти ѣѣка ѣје нашег брѡшнѡва?

брѡблѡв, брѡблѡва, -ѡ. *ѡнај који зѡб говорне мане не изговара јасно ријѣчи, брѡбла*. – Јѡшкан је бѣјѡ брѡблѡв ѡтѡад се рѡдијѡ.

брѡбле, -ѣ, м. *надимак за мушкарца који у говору брѡбла*. – Кѡд-наѣ ти је свѡкѡ сѣло ѣмало по ѣднѡг брѡблу.

брѡбљати, -ѣм, несвр. *говориѣи ѣѣѡвезано и без смисла*. – Нѣмѡј свѣшта брѡбљати, бѡлѣ ти је шѣти кад нѣ знаш говѡрити.

брбљив, -а, о. *онај који је много њричљив*. – Нема ништа ружније од брбљива исана.

брбљивост, -брбљивости, ж. *мана њреијеране говорљивости*. – Од брбљивости ништа гадније нема.

брвно, -а, с. *дебло дрвета намијењено за обраду*. – Довукли наши едно брвно да испилају треницу.

брљати, -ам, несвр. *говориши неразумно као да се коиљају слова низ грло*. – Повздан нешта брљају а ништа им не разумијеш.

брдила, брдйла, рl. tantum. *рам за брдо на шари*. – Изглед ми да су напукла брдила, нема друге вено правити нуба.

брџ, приједл, *без, ван, изван*. – Ако Лакета не би дошо ,брџ -њега нико није знао поправити мурну жагу.

брџиме, -на, с. *џрезиме*. – Ономе Шваби није нико муго алаисати брџимена, а џме су некако утувили, Вукс како ли?

брџновати, -ујем, несвр. *увијати мокру косу врућом џицом и џравиши увојке*. – Кдсо мџа, кдсо брџнована, јдш ми кдсо нијеси мџлована. Н. П.

брџнта, -џ, ж. *цикулар, сџрава за резање дрвене грађе*. – Прњо Толиновић поставијо брџнту испод села па пџла грађу.

брџскаран, -рна,-о. *онај који је благе нарави*. – Милош Ђерман је бџјо брџскаран ко овца.

брџџ-бџљџ, прил. *шио џрије, набрзину*. – Покупи тџ купијере брџџ-бџљџ у бџсаге па да џдемо кџћи, кџша џе.

брџац, брџаца, м. *онај ко све ради набрзџу*. – Није се рџдијо већџ брџац у кџшевини ниџи џе се рџдити од Вџцила Рџквића.

брџна, -џ, ж. *џсџшен бреговиџ шџрен*. – Нџсте навџљке лагано прџо унџ брџне да не прџвџлите.

брџиц, брџица, -о. *онај који има краџку и оширу длаку*. – Ништа нема џџћџ од брџица псџ кџ-тора.

брџиџа, -џ и **брџицоло**, -а, м. *надимак за мушкарца ошире и краџке длаке*. – Ў-нашого брџиџџ, дџве-трџе сџврије. Брџицоло из Вагана се дџвџт гџдишње шџшџ.

брџицо, -џ, м. **1.** *Онај који се бави брџџачким џослом*. – Ўлија свџки другџ дан џдџ код брџице на брџџање. **2.** *онај који има брџицу косу*. – Бџздуџића брџицо е свџки дан код оваца.

брџкати, брџкам, несвр. *мијешаџи, замџењиваџи*. – Он брџка стџари, за-њага су бџбе и жџбе јџдно џстџ.

брџљачити, -џм, несвр. *лоше говориши сџрани или свој језик са чесџм заџњањем*. – Ўни вџзда нешта по шџапски брџљачџ.

брџља, -џ, ж. *џанка и лоша домаћа раџија*. – Дџјдџ којџ чџшицу тџ брџљџ.

брџљав, брџљава, -о. *умазан, џрљав*. – Ђџ си тџ бџјџ па си такџ брџљав?

брџљџшџти, -џм, несвр. *удараџи оџвореним дланом џо лицу*. – Ў-Врбљаније се Баце свџкџ гџдинџ брџљџшџ пџд-јесџн џко раџкџсџг казана.

брџљџшка, -џ, ж. *шамар оџвореним дланом џо лицу*. – Дџбџјџ е Јџшо неколикџ брџљџшке иза уџшијџ јер није џџјџ слџшати.

брџљџгати се, -џм се, несвр. *овлаш џровуџи кроз воду, слабо оџраџи, слабо се окуџаџи*. – Ајмо се мџлко брџљџгати у унџј вџди.

брљугнути се, брљугнѐм се, свр. *бућнуџи у воду и малко се ойроџи*. – Како би било да се малко брљугнѐмо у овџ лџкви.

брндати, -ам, несвр. *квариџи, ремеџиџи, џремеџаџи без реда*. – Нѐ баркај тамо и нѐ брндај по ајату, тамо су ми шарамани. Пр

брња, -ѐ, ж. *задебљана усна или усна са неком флеком*. – Вџдѐре јџ џнѐ брњѐ кџличачка е.

брњаша, -ѐ, ж. *жена која има брњу*. – Штџ ље ти џна брњаша, зар нијѐси мџгџ наџи лѐшвѐ чељаде.

брњџуша, -ѐ, ж. *мрзовац, џрољѐћно или јесење цвијеће*. – Навалиле брњџуше по ливада и окрџције.

брњило, -а, м. *мушкарац који има брњу*. – Рѐци џномѐ брњилу да ми вишѐ не прилаџи кџћи док сам јџ вџћекџ.

брњница, -ѐ, ж. *меџална алка која се сџавља у џушку свиџи да не рови земљу*. – Ми смо јџчѐ џвџкли брњницу крмачи да не ровџ окџ-кућѐ.

брњо, -ѐ, м. *чџвјек или коњ који имџ брњу*. – ѐдвџ Бџјмо свџга брњу џ-шуму да нагџварџ дрва па изгџбијџ и брњу и самџр.

брџица, -ѐ, ж. *деминуџив од именице броја*. – Дџјдѐ ми нѐколикѐ брџице да дџнџжѐм ткџницу.

брџја, -ѐ, ж. *зрно бисера, џинџува*. – Нанизала Стоица два гердџна брџја, спрѐма се на-збор џ-Рџре за Ёлџндџн.

брџква, -ѐ, ж. *ексер, чаваџ, ниџина*. – Кџпидѐ ми два-кила брџква такџ ти Бџга, огрџдијџ би џнџ кџнопџљџ.

брџнза, -ѐ, ж. *звоно од месинга на враџу вола*. – Пѐрука е имџ брџнзу трџгрлицу на дешњџку у џрању.

брџнзати, -ам, несвр. *сџјално џриговараџи, џркџсиџи*. – Не брџнзџ вишѐ кад ти кџжѐм, дојџдијџ си и Бџгу и лџудије.

брџнџн, бронџина, м. *лонац са џоврасцем*. – Опѐри тај брџнџн па настави грџ да се вџрџ.

брџћ, брџћа, м. *биљка црвене бје за бојење џканине и ускрџњих јаја*. – Ё-наџ расте брџћ иза бунџра џтка се јџ знам.

Брџћета, -ѐ, м. *џрезиме које је дошло од именице броћ*. – ѐвѐ наше Брџћете су дџшле давно џздџ од Кнџна и Грава.

брџџак, -а, м. *врџја џорбе за личне сџвари*. – Штџ ти је џ-томѐ брџџџку?

брџслање, -а, с. гл. им. *неразговџјѐтно говорење*. – Ёни вџздџн брџслајџ и од џџјева брџслања џсан нѐ море жџвити.

брџслати, -ам, несвр. *неразговџјѐтно говориџи*. – Ако не џмијѐш наормџлно говџрити, нѐмџј брџслати.

брџсле, -ѐ, м. *онај који брџсла и неразговџјѐтно говори*. – Наџег брџслу нџко ништа не алаише кад гџворџ.

брџст, -и, ж. *реса са дрвџа и младе гране за исхрану сџоке*. – Кад понѐстанѐ сџјена, Шулѐндиџи гџнѐ благо џ-брџст дџље у Рџтковџцу.

брџстити, -им, несвр. *јѐсти брџси*. – ѐвце дџбро брџстѐ лѐсковину.

брџџк, брџџка, м. *кила, хернија*. – Микаило е пѐрисџ два брџџка џ-Бањџј Лџки одјѐднџч и пџднијџ јџначки џбе рџне.

брѹчке, брѹчакā, ж. *длаке око ѿолних органа*. – Покрї се, ђавѵ те ѿднїјѵ, вїдѵ ти се брѹчке, кāко те нїје срамѹта стāрога нāрода.

бѹбанац, бѹбāнца, м. *јак ударац шаком улеђа или ребра*. – Здравїло е дѵбїјѵ нѵколикѵ бѹбанацā од Вїцѵ Вїдїћа дѵље у Грлїје.

бѹбати, бѹбāм, несвр. **1.** *дијелићїи бубанце*. – Цїго Дрѵновћ и Здравїло су се свāкї дāн бѹбали до изнѵмоглости. **2.** *учїићїи градиво нāїаменїи без великог разумїјевања*. – Рїсте свāкѵ дāна бѹбā лекцију унāпријѵд да покāжѵ кāко е пāметāн.

бѹбекати, -āм, несвр. *ѿомало и ѿовремено ѿућїи некога*. – Вїцо Йлу бубѵкā свāкї дāн и нїком нїшта.

бѹбекнути, бѹбекнѵм, свр. *једном добро ударићїи некога*. – Јѹчѵ Пāнделија бѹбѵкнѹ Вїнчила и ѹн пāде ко свијѵћа.

бѹблија, -ѵ, ж. *велика израслина на ѿијелу, кврга, гућа*. – Гāјāн је їмѵ вѵликѹ бѹблију на трѵбуву.

бѹбнути, -ѵм, свр. *изненада јакѵ ударићїи некога*. – Прије Клїсара па бѹбнѹ Гāјāна шāкѵм у лѵћа из свѵ снагѵ.

бѹбѹљица, -ѵ, ж. *гнојна кврѵсица на лицу*. – На Мїћана навāлиле нѵкакве сїлнѵ бѹбѹљице.

бѹбѹљичāв, бѹбѹљичава, -ѵ. *онај који има гнојне бубѹљице на лицу*. – Ўн је повāздāн бѹбѹљичāв и крāстāв по ѿбразије.

бѹвара, -ѵ, ж. *зайвор, айсана*. – Ѐзглѵдā да е одвѵело Рāјкана у бѹвару гѵре нā-град, вāлдa сѵвѵ државу и нāроднѹ влāст.

бугāрања, -ѵ, гл.им. ж. *ѿојединачно или груїно нарицање за ѿокојником*. – Јѹчѵ се чѹла бугāрања у Дѵлини, мѹрā да се дѵсило нѵкакво зло.

бѹгарити, -їм, несвр. *на сав глас нарицаћїи за ѿокојником*. – Јāднā Аћуша повāздāн бѹгарї за пѵкојнїм Йлијѵм.

будāла, -ѵ, ж. *малоумна, луцкасиа и неразумна особа*. – Вѵћѵ будāлѵ од Раїна нїје шчѵкало село ѿдāвно.

будāлина, -ѵ, и **будалѵтина**, -ѵ, ж. *аугменићїићїи од именице будала*. – Пѵгледāј ѹнѵ будāлинѵ кāко изглѵдā, ко да е с кокѵшије спāвѵ. Штѵ ѵдна будалѵтина мѵре поквāрити, стѵ пāметнїје нѵ море пѵправити.

буђѵлāр, буђѵлāра, м. *новчаник, кеса са новцѵм*. – У Сїмицѵ је вāзда прāзан буђѵлāр.

бѹјāд, -и, с. зб. им. *ѿољска и шумска ѿаїрайї*. – ѿсвој бѹјāд нāше грѵбље па мѹрамо рѵдѵвно кѵсити.

бѹјāдиковина, -ѵ, ж. *ѿѵрен гдје расїе бујад*. – Испѵд-нашѵ шѹмѵ су сāmѵ бѹјāдиковине и шѹмскѵ јāгоде.

бѹјѹрдисаги, -шѵм, несвр. *зановијећїићїи, ѿразно мудроваћїи*. – Ѐно Мїћана, повāздāн бѹјѹрдишѵ по бїртија.

букāгије, букāгїјā, ж. *звѵздени окови за ноге*. – Вргли кѹњїје букāгије нā-нуге да нѵ идѹ далѵко ѿт-кућѵ.

бѹкара, -ѵ, ж. *мања ѿосуда за воду*. – Дāјдѵ ми тѹ букару вѵдѵ да се нāпијѵм.

бѹкарица, -ѵ, ж. *деминѹћїићїи од именице букара*. – Чѵбан је їмѵ вāзда бѹкарицу кїсела млијѵка ѹзā се.

бѹкати, бѹчѵм, несвр. *оглашаваћїи се ѿѿѿїи волова кад се сїремају за бѵдѵавину*. – Кāд вѵлови бѹчѹ и рїчѹ, лѵдї се у исāна крѵв ѹ-жила од страѵтѵ.

бўквић, -а, м. *млада буква*. – Испод Кўрозѣба растў бўквићи, а гѳре при сѳмѳме вѳсу смрчићи и јѣлићи.

бўквица, -ѣ, ж. *војничка књижица*. – Бѳла ми се скѳро изгўбила бўквица па сам свѣ преврнѳ пѳ-кући док је нијѣсам нѳшѳ.

бўла, -ѣ, ж. *жена муслиманске вјере*. – Не излазѣ бўле ис-кућѣ вѣно вѳрѣ нѳ-пенцере.

бўла, -ѣ, ж. *кукурузна кокица*. – Ђде бѳна избўлѳј мѳло кўрўзѳ, нѣшто ми тѳкнў пѳести кѳјў бўлу.

бўлати, бўлѳм, несвр. *кокичаићи кукуруз на ваири*. – Сѳд ѳемо бўлати кўрўзѳ па ѳемо јѣсти.

бўлет, -а, м. *ѳечайи, ииѳамбиљ, жиг, итрајно обиљежје*. – Ако лўгѳр нѳѳѣ јѳпију брѣз бўлета, тўжиѳе смјѣста и бѳѳе вѣликѣ глѳбѣ.

бўлетати, -ѳм, несвр. *удараићи шумским чекићем у чело дрвѣиѳа*. – Кѳд дѳѳѣ лўгѳр, бўлетѳѳемо јѳпију.

бўлѣшика, -ѣ, ж. *ѳогрдан нзив за жену муслиманске вјере*. – Ўнѣ бўлѣшике сѳмо вѳрѣ кроз прѳзоре ко прѳлази кро сѣло.

бўљав, бўљѳва, -ѳ. *окаићи, уочљиво исѳуичених очију*. – Свѳ су му дјѣца нѣкако бўљѳва.

бўљити, -ѳм, несвр. *ѳиорно и наѳадно гледаићи у јѣдну иѳачку*. – Штѳ бўљѳш, ко да си ўгледѳ бијѣлу врѳну.

бўљѳок, -а, -ѳ. *ѳнај који има ѳѳадљиво избуљене очи*. – Е, нѣ би пѳшла за ўногѳ бўљѳокѳг Рѳљу па тѳмѳн ѳстала нѣудѳта.

бўмбѳр, бумбѳра, ж. *сиѳори инсекѳи ивердокрилац*. – Кѳликѳ му је глѳва, не би је бумбѳр зѳ-дѳн облѣтијѳ.

бумбѳрѳште, -а, с. *легло бумбѳра*. – Нѳшли смо бумбѳрѳште у Мўкиња, пўно мѣда.

бунѳсати, -ѳм, несвр. *говориићи у сну некѳиѳролисано*. – По цијелў нўѳ сѳмо се ѳкрећѣ и бунѳсѳ.

бўндѳк, -а, м. *сиѳање кад је чѳвјек ненѳѳѳаван ѳѳ бунѳса као у сну*. – Бѳцило га у бундѳк пѳслијѣ пѣлцовѳња, Бѳже ме прѳсти, па изглѣдѳ ко вѳн-себе.

бўнѳван, -внѳ, -ѳ. *ненѳѳѳаван и ѳолусањив од умѳра*. – Иди лѣзи и нѳспѳвѳј се, вѳдѳш ли да си бўнѳван.

бўнцѳти, -ѳм, несвр. *говориићи у сну некѳиѳролисано са ѳѳвременим иѳрекиди-ма*. – Јѳвѳшин по цијелў нўѳ бўнцѳѳ и ѳкрећѣ се.

бўњѳштѳра, -ѣ, ж. *сметѳљѳра, дрвени суд на сѣлу за сметѳе*. – Кѳ е ѳднијѳ нѳшу бўњѳштѳру, нѣмѳ е прѣт-кућѳм.

бўњѳште, -а, с. *сметѳе и мјѣсиѳо гдје се сметѳе одлаже*. – Нѣ требѳ гѳзити по бўњѳиѳу, мѳре се на свѳшта нѳгазити.

бўњкер, -а, м. *ѳросѳиѳриѳа у земљи за разне намјене*. – Стѳ пўтѳ сам бѳјѳ у Ноктѳшовѳм бўњкеру ў-Кутлѳрѳвцу.

бўрати, бўрѳм, несвр. *ѳѳѳѳѳѳи неки суд у воду и вући горе и доље*. – Нѣ бўрај кѳбѳм, ўзмўѳи се вода.

бўргиѳа, -ѣ, ж. *мали, иѳанки сврдлић*. – Ђѳма, ѳе ми се замѣла ўнѳ бўргиѳа, прѳвијѳ би грѳбље, а нѣмѳм чѳме.

бургијати, -ам, несвр. *правићи бургијом руице у дрвѣиу*. – Јуче сам цијели дан бургѣио и правијо рупе за зупце у-грабаља.

буретана, -е, ж. *направа за одвајање зрна од њеве*. – Ёно Аалаципани доћерали буретану у село па буретају народу жито.

буретати, -ам, несвр. *пачишавати жито у буретани*. – Већ десет дана у Аалаципу буретају жито.

бурлаѡ, бурлава, -о. *онај који је надуваних образа од дебелине*. – Посврлија е бијо бурлаѡ ко рањски прасц.

бурле, -е, м. *онај који је обурлавио од хране*. – Највећи бурле у-нашом крају е унај Лајканѡв маго.

бурљати, -ам, несвр. *мијешати кућлачом итчени садржај иоити кома*. – Не бурљај по-каци, узмуги се расѡ.

бус, -а, м. *комад ископане земље са иправом и мјесто гдје се иосиавља бус*. – Ископајде едан бус па забуси међу.

бусати се, бусам се, несвр. *самохвалисати се и умишлати неистојећу врлину*. – Ун се буса ко да е народни ерѡ.

бусен, -а. *комад ископане земље са иправом*. – Понеси два бусена да забусимо међу.

бусити, бусим, несвр. **1.** *обиљезавати бусењем међу*. – Ајмо дјецо, бусити ливоду да се зна доклен је међа. **2.** *иокривати свеж гроб бусењем земље*. – Кад доће побусни понедилак, идѡ се у грѡбље бусити грѡбове.

бутум, прил. *сав, чииав, цио, широм*. – Немѡ вакије њивѡ бутум земље турскѡ и каурскѡ ко подвѡрнице Максима Чегѡра.

бућкурѣш, -а, м. *храна од разних мјешавина без укуса*. – Нуци ти Јѡко ѡвѡ бућкурѣш неѡме другом, а ја ти ѡво нећу јѡсти.

буцало, -а, м. *онај који расиура цјелину, цјѡѡ, буца*. – Не води ми унога њѡјевѡг буцала кћи, води га ти себи.

буцати, буцам, несвр. *расиурати, разваљивати цјелину*. – Ун не окѡпѡва купѡјѡре како Бѡг запѡвијѡда вѡно буца ко пјѡн.

бучити, -им, несвр. *ширити се, надлазити, нарастиати*. – Гаји бучи трбу ко квасац, Бѡже ме прѡсти.

буца, -е и **бауца**, -е ж. **1.** *значајна личности*. – Наш је Сѡмо бијѡ велика буца гѡре у граду. **2.** *руѡа, узак ѡивѡр*. – Кроз ѡву бауцу излазе мѡши. Кроз унѡ бауцу неѡо вири.

буцак, буцака, м. *ипрѡпѡр у неѡм ијеснацу, ѡшак*. – Мѡмак и дјѡвѡјка на прѡлу ашикују у буцаку да и прѡлције мањѡ чју.

буцовѡн, буцовѡна, м. *важна личности, иѡјорѡтив од именице буца*. – Ёно стѡгоше наши буцовѡни, понѡсте ракију и кѡву.

В

ваб, -а, м. *зов, ипозив на маѡац*. – Немѡ ваба брез старѡга лѡвца.

вабити, вабим, несвр. *звати, мамити, дозивати ѡса*. – Штѡ нијѡси јучѡ вабијѡ шарѡва за ѡвца?

в̑ваљити, -ѿм несвр. *ваљати, ѿребацавати храну ѿреко језика*. – Пов̑зд̑ан н̑шта в̑ваљѿ у ѿстије.

в̑вијек, прил. *стијално, увијек, неѿрекидно*. – Вуле е бѿј̑о в̑вијек п̑ан ко н̑јвећ̑а п̑андура.

в̑врика, -ѿ, ж. *фабрика, ѿворница, ѿпроизводни ѿгон*. – М̑ја д̑ика р̑дѿ у в̑врици г̑ре на г̑раду.

в̑вѿр, вагѿра и л̑вѿр, лагѿра, м. *дио заѿреге на коњским колима*. – Скл̑они вагѿре и к̑ке д̑ље у п̑друм да н̑ кисн̑у. Ј̑а ёстављ̑ам к̑ке и лагѿре, н̑ дај̑у ми сп̑авати код М̑р̑е. нп

в̑в̑ѿв, вагова, м. *срѿ којим се жање жиѿио*. – Д̑ниј̑о Микаило два вагова из-Бачк̑е кад је бѿј̑о у б̑рби к̑р̑уз̑а.

в̑в̑д̑ан, прил. *цијели дан од јуѿиро до мрака*. – Ўн̑ј н̑аш м̑лѿ в̑в̑д̑ан чит̑а н̑какву к̑њижурину, ѿм̑ п̑ѿт к̑л̑а ѿ-њ̑ј.

в̑в̑дигнути се, -ѿм се, свр. *ходаѿи без ѿособне намјере и циља*. – Шт̑о си се т̑ так̑о в̑в̑диг̑о па ј̑ас̑ш по с̑елу ко да си св̑рциј̑о.

в̑в̑дуго, прил. *задуго, на дужи ѿериод*. – Н̑ем̑а га в̑в̑дуго из-млина.

в̑в̑д̑гѿ, а, ё. *онај који се односи на цијели дан*. – Н̑ем̑а га по в̑в̑д̑гѿ б̑ёговетн̑ѿ д̑ан к̑т-кућ̑е.

в̑в̑ј, -а, м. *нарав, ѿприрода, навика, обичај*. – Пр̑ѿђи га се, н̑ко му н̑ зн̑а з̑а-в̑ј.

в̑в̑ј̑т, вај̑ата и а̑ј̑т, ај̑ата, м. *мања зграда у сеоском дворнишѿу за разне сѿивари*. – Ђ̑но пл̑ск̑е у вај̑ату, ѿди дун̑еси. У ај̑ату е р̑збаци̑ана р̑зн̑а андрм̑ља.

в̑в̑јда, -ѿ, ж. *мала корисѿ, добиѿиак*. – Од-њ̑ега н̑ем̑а н̑икак̑в̑е в̑в̑јд̑е.

в̑в̑јкати се, в̑в̑јк̑ам се, несвр. *оклијеваѿи, снебиваѿи се, биѿи у недоумици*. – Шт̑о се в̑в̑јк̑аш, б̑ђди кр̑аб̑р и одл̑учи се ѿдн̑ом к̑аш се ж̑енити.

в̑в̑јта, -ѿ, ж. *врстиа, раса, фела, род, сој*. – Ов̑ѿ су л̑кв̑ари л̑ђди д̑обр̑е в̑јт̑е, н̑ треба д̑уш̑у г̑убити.

в̑в̑к̑ав, в̑аква, -о и в̑к̑ѿ, в̑ак̑а, ё. *овакав као овај*. – Н̑аш је гр̑а в̑к̑ав ко и ёв̑ј б̑ачк̑ѿ п̑с̑љ̑. В̑к̑ѿ су н̑аши купѿј̑ери ко ёв̑а п̑дгорск̑а р̑па.

в̑в̑кат, в̑акта, м. *вријеме, ѿрави моменаѿи*. – Ўст̑ај, в̑кат ѿѿи ѿ-Мрк̑оњѿ п̑косе и бр̑усове.

в̑в̑л̑а, узв. *Бога ми, овако је*. – В̑ак̑о је в̑л̑а како ти ј̑а к̑аж̑ем, а т̑и ч̑ини к̑ако ёћеш т̑ѿ си в̑есија св̑д̑е г̑л̑в̑е.

в̑в̑ла, -ѿ, ж. *драга, увала, долина, удубљење*. – К̑осци зађош̑е кроз в̑але ѿдан из̑а-друг̑ок и ѿп̑араш̑е ёткос од двадес̑ѿт кор̑ак̑а.

в̑в̑латати, -ам, несвр. **1.** *гаѿиѿи, врачаѿи, ѿумачиѿи судбину*. – Ј̑уч̑е ми је Ц̑ѿг̑анка в̑лат̑ала и р̑кла да ме ёд̑авно загл̑ед̑а ѿдна гар̑авуша. **2.** *ѿадавина у валовима (о снѿјегу)*. – Снѿјег в̑лат̑а ј̑уч̑е ко из рукавиц̑е и док си дл̑ан ё-длан, н̑ваљ̑а п̑ла м̑тра.

в̑в̑личан, -чна, -чно. *оѿѿећен, фелеричан, са маном*. – Св̑а им је р̑ба в̑лична.

в̑в̑љат, -а, -о. *вриједан, марљив*. – Н̑аша сн̑аја в̑љата, в̑ѿш-б̑ј̑ежи, а ёв̑а ѿј̑јева лут̑ор̑ан и н̑р̑адин да Б̑г с̑ач̑в̑а.

в̑в̑љ̑аница, -ѿ, ж. *ваљ̑аѿа особа која је ѿговорна на ѿслу*. – Ўн̑о е в̑љ̑аница ко М̑ика Р̑д̑ол̑убова, в̑зда ко тетр̑еика.

в̑в̑љ̑ат̑ѿтина, -ѿ, ж. *марљивост̑и, велика радна сѿособност̑и*. – Воћек̑а н̑ем̑а в̑љ̑ат̑ѿтин̑е, св̑е п̑уст̑ѿ лут̑ор̑анлук и п̑т̑реба.

ваљутак, ваљутка, м. *сишан камен бачен на ливаду који ишуйи косу*. – Пуна ливада ваљутакā што су набацала дјеча.

вамо, вомока, вомокаре, вомокарце, прил. *овамо, на ову страну*. – Примакни се вамо бљижѣ ватри, бржѣ ћеш се угријати. Вомока е код нас свѣ добро, како е код вас? Вомокаре има купијѣра ђ-три кила у ѓвој дражици. Вомокарце е ријетко дѓбар и блага чѓек ко дѓље у-Врбљаније.

ванка, прил. *вани, најоље, из куће*. – Мугли би ви ванка ако тако наставите.

варакати се, -ам се, несвр. *избјегаваши разне замке*. – Наши су се стари знали варакати с Турције и избјегавати опасности на-свој начин.

варѣника, -ѣ, ж. *кравље или овчије млијeko, кувано или некувано*. – Скидај котѓ са -ватрѣ, пѓкипи варѣника, штā си блѣнѓ!

варѣничар, -а, м. *онај који воли и много шроши варенику*. – Нѣма већѣга варѣничара и купијѣраша од Илијѣтинѣ Станковића.

варићак, -а, м. *дрвени суд као мјера за жийшо, улчек*. – Кад се идѣ у-млин дѓље у Прѣодац, ѓбично се натѓварѣ двије врѣће жита пѓ-три варићака на чврсто парипче.

варклиј, -а, -ѣ. *важнији, вреднији, има већу вриједност*. – На-јесѣн је варклијѣ зѣмљу узобадити него у прѓљеће погнѓити јер велѣ стари, брѣз ѓбадинѣ нѣма комадинѣ. Рд

варница, -ѣ, ж. *јело од куване ишенице и кукуруза*. – Најбољѣ је јѣсти варицѣ иза Бѓжића и масније јѣлā.

варница, -ѣ, ж. *искра од ваире или удара мѣшала о камен*. – Кѓпају бунар и ударају мацом у камѣње, свѣ варнице лѣтѣ на свѣ стране.

Варцар, Варцара, м. *сиаро име Мркоњића Града*. – Ка-ћемо у Варцар пѓ-косе и брѓсове?

варцарка, -ѣ, ж. *квалишѣйна кована коса из Мркоњића Града*. – Ђ, што сам ти се намјеријѓ на дѓбру варцарку од унијѣ Зѓнића ковачā, ваља кравѣ.

васер-вага, -ѣ, ж. *либела, сиарава за коншролу равних шовршина*. – Донѣси васер-вагу од Стѓена, трѣбаће нам данас да излијевāмо тѣмељ.

васовāње, -а, гл. им. *следовоње, оно шийо некоме шријада*. – Јѣси ли васовѓ жагу и цапшн гѓре у Пāлежу. ѓвѓ е најбољѣ васовање дѓ-сат.

васовати, -ујѣм, несвр. *шримии, добиии оно шийо некога следује*. – Ајмо Ми-каило васовати алāt гѓре у предузѣћу, стигла нѓвā ѓпрема.

васолити, -им, несвр. *шришремии умииешану глинуза шрављење кухињскога сућа*. – Ђно Инићии васолѣ гњйлу па ће пѣћи бакре и пијуре.

васољење, -а, гл. им. *шришремање глине за шрављење кухињскога сућа*. – Ђ, мѓј брāте, васољење ти је ѓвѓлски пѓсѓ, нѣ идѣ тѓ свāком од рукѣ.

ватрāљ, ватрāља, м. *шишай којим се чарка ваира да боље гори*. – Донѣси јѣдан бѓковѣ ватрāљ ѓзгѓ и-шумѣ, ѓвај је ѓкраћѓ.

ваца, -ѣ, ж. *лик, особа, фаца, изглед*. – Видѣре уногā клāпца и вацѣ каква му је.

ведрикан, -а, м. *ведро и чисийо звѣздано небо*. – Бѓга ми, притегѓ е ведрикан, мѓгѓ би нѓћас зѣц тражити маћерѣ.

ведрити, -им, несвр. *мислиии, шумачиии, анализираии*. – Узѣшѣ лѓпови свѓе, а ти садѣ ведри и глѣдāј штā бйјаде.

вѣкерица, -ѣ, ж. *мања лампа на шѣшролеј*. – Ужѣждѣ тѓ вѣкерицу, штā чѣкаш, мрāk је освѓијѓ.

вѣла, -ѣ, ж. 1. *врстѣа мелодије, начин свирања*. – Дрѣновић изводи рѣзнѣ вѣле нѣ-диплама. 2. *нарав, ѿприрода, ћуд*. – Ымѣ људѣ рѣзницѣ вѣлѣ.

вѣлѣр, велѣра, м. *сеоска ѿримѣивна ламѣа на ѿѿролеј*. – Принѣси ми вѣлѣр да љежѣм, ѡсвой пѡмрчина.

вѣлѣм и **вѣльо**, свр. *кажем*. – Јѣ му вѣлѣм, рѣди вѣкѡ, а љн нѣхе већ на своју рѣку. Ђѣћа вѣлѣ, ѡде мѣли љ-млин, а јѣ вѣльо, нѣћу, нека љдѣ Млѣћо.

вѣна, -ѣ, ж. *женско, мршаво чељаде увенула и блијѣда лица*. – Нѣша вѣна се провѣдрила, вѣдѣ се крѡзѣ нѣу.

вѣно, везн. *него*. – Нѣје тѣкѡ, вѣно вѣкѡ како вѣлѣ кѣме Јовѣнац

верѣбѡга, узв. *вејере ми и Бога*. – Ђѣ, љтувићеш ме верѣбѡга ако бѣдѣм жѣв, плѣтиће ти кѡжа.

верѣсија, -ѣ, ж. *ѿозајмица робе која ће се ѿлашѣи касније*. – Й-нашѡј зѣдрузи стѡй тѣбла на зѣду и пишѣ: чѣст свѣкоме, верѣсијѣ нѣкоме.

вѣриге, вѣрѣгѣ, pl. tantum. *ланац изнад огњѣишѣа на који се вѣшају лонци за кување хране*. – Зѣадили вѣриге, да Бѡг сѣчѣвѣ.

вѣрижњача, -ѣ, ж. *ѿѡречна греда изнад огњѣиша за коју се вежу вериге*. – Дунѣси ѣдну бѣковѣ сврѣзу да направѣмо вѣрижњачу.

вѣћмѣ, прил. *више*. – Йзми кѣшобрѣн, вѣдѣш да кѣша пѣдѣ свѣ вѣћмѣ.

вѣгань, -гѣа, м. *ковачница са мијеховѣма и наковњем*. – Одрѣси мѣтике љ-Пријѣне да Мрѣћени у вѣгѣу пѡклепћѣ, истѣпиле су се пѡсве.

вѣдѣ и **вѣдѣре**, имп. свр. *види, ѿгледај, обрашѣи ѿажњу*. – Љѣди, вѣдѣ му рѣда и рѣкорѣда нѣкарадан ли је. Вѣдѣре љнѣ рѣћѣ и јѣда.

вѣћати се, вѣћѣм се, несвр. *имѣи менсѣруацију, мјесечно ѿрање*. – Дѣде ми рѣци бѣна, вѣћѣш ли се? Рд

вѣћѣван, -вна, -вно. *угледан, ѿошѣован, цијењен*. – Йнѡ ти је вѣћѣвна људѣскара брѣте си ме мѣј мѣли.

вѣжлѣд, -ди, зб.им. *ѿашчад, ѿрен. немирна дјеца*. – Од ѡвѣ вѣжлѣди цијѣлѡ сѣло нѣмѣ мѣра.

вѣжле, -та, с. *ѿашче, ѿрен. немирно дијѣије*. – Вѣдѣре љногѣ вѣжлета што прѣскѣчѣ Гѣјѣнове врѣлике.

вѣјавѣца, -ѣ, ж. *вѣјѣтар који носи кишу или снѣјег*. – Нѣдула се вѣјавѣца низ дѡлове, нѣ дѣ ѡка отвѡрити.

вѣјѡглѣв, вѣјѡглава, -о. *виловна и несѣашна особа*. – Мѣни се тѣ нѣга; љн је и вѣјѡглѣв и тврдѡглѣв.

вѣјѡгѣз, -а, м. *ѿѣрен изложѣн вѣјѣру, вѣјѣромѣишина*. – Трѣбѣ снѣгѣ да се издѣрѣ на ѡвомѣ нѣшем вѣјѡгѣзу.

вѣјѣр, -а, м. *вѣјѣтар који у ѣѡку љѣиѣ ѿрави врѣилоге и диже сѣјѣно са ливаде*. – Одрѣсе вѣјѣр свѣ сѣјѣно са камлѣнушѣ и цијѣпѣцѣ.

вѣкати, вѣчѣм, несвр. *галамиѣи, дерѣи се*. – Штѡ вѣчѣш тѣкѡ, да нијѣси сѣшѡ с пѣмѣти?

вѣлѣш, вѣлѣша, м. *ован усуканих рѡгова као ѣрубѣа од љѣсковѣ коре*. – Мѣ свѣкѣ гѡдинѣ ѿмѣмо пѡ-трѣ вѣлѣша трѣћѣка.

вѣлѣшица, -ѣ, ж. *ѡвѣа усуканих рѡгова*. – Нѣшу е вѣлѣшицу ћѣћа кѣпијѡ од Павлѣзана зѣ-трѣ мѣтра сѣјѣна.

вѝлѡван, -вна, -о. *млад, здрав и срчан човјек*. – Свѡкѝ је Гламѡчѡк вѝлѡван ко срндѡћ.

Вѝмија, -ѿ, ж. *женско име од именице Јефимија*. – Тѡдићева Вѝмија е бѝла за пѡкѡјније Николѿтинѡм.

вѝнѝ, -ѡ, -ѡ. *истѝи, ѝуки, дословно сличан*. – Шпѝро Дрѿновића вѝнѝ пѡкѡјни дѝд Лѡин, Бѡк ствѡријѡ, ко ѡписѡн.

вѝнта, -е, ж. *лега, ѝолуга, дизалица*. – Дѡјдѿ тѡ вѝнту да рѡздигнѿмо ѡвѡј цѡк прѿт-кућѡм, смѿтѡ нѡм.

вѝнтати, -ѡм, несвр. *ѝодизѡѝи неѝѝѡа винѝѡм*. – Нѡши сјекѡчи по вѡздѡн вѝнтајѡ лѿгама ѡнѿ смрчѡвѿ мѡдре ѡ-шуми.

вѝрѡнија, -ѿ, ж. *ѝразна ѝросѝѡрија или зграда*. – Штѡ ће ти ѡвѡ вѝрѡнија кад ѡ-нѡј нѿмѡ жѿнска чѿлѡдета, жѿни се јѡдан нѿ бијѡ.

вѝрлати, -ѡм, нес. *ѝишаѝи, обилно мокриѝи*. – Јѡднѝ брѡјо вѡзда вѝрлѡ пѡдѡ се.

вѝрма, -ѿ, ж. *ѝредузеће, ѝпроизводни ѝогон*. – Ђно мѡга дѝкѿ ѡ-вѝрми слѡжѿ дѡску.

вѝстѡн, вѝстѡна, м. *дјечија кошуљѝца у облику сукње за муше и за женске*. – Нѡше су мѡтере крѡдиле дјѿци вѝстѡне јер нѝје бѝло ѡдјећѿ кѡпити у зѿмама.

вѝтѝл, вѝтѝља, м. *ѝрака од дебље ѝканине у ѝеѝролејској ламѝи*. – Извѡци мѡло вѝтѝл па ужѿжи лампу, ѡсвој мрѡк.

вѝтица, -ѿ, ж. **1.** *бурма на вјенчању*. – Јѡкица дѡбила срѿбрѿнѡ вѝтицу и злѡтнѝ прѿстѿн. **2.** *увојница косе*. – Дјѿвѡјка е ѡба сѡлупа сѡвилѡ у вѝтице, бѡш лѝјеѡ пѡгледати.

вѝтлати, -ѡм, несвр. *замахивѡѝи моѝком или ѝруѝѡм*. – Кѡнције сѡмо вѝтлајѡ ѝзнад кѡнѡ ѡ-вршѡју а Пѿрука гѡлѡмѝ, крѡју, крѡју, не стѝди се.

вѝтлѝти, -ѝм, несвр. *слагѡѝи у вѝѝлове даске да се суше*. – Цѡјѿелѝ дѡн вѝтлѿ дѡске пред Пѡљића кѡћѡм.

вѝтѡ, -ла, м. **1.** *сѝрава за намоѝавање ѝреће*. – ѡнѝица нѡмутѡла трѝ вѝтла прѿћѿ. **2.** *у воденици ѝочак са лоѡѡѝицама*. – У Бѿнѝћѡ у Прѿѡцу повѡздѡн мѿљѡ пѡ-трѝ вѝтла. **3.** *канѡѝ сложенѝх дасака за сушење*. – Код Прнѿѡ у Травѡрије ѝмѡ пѿт вѝтлѡвѡ дѡскѿ нѡслѡгѡнѿ ко сѝр.

вѝћѝ, вѝдѝм, свр. *видѿеѝи, угледѡѝи, сѝѡзиѝи*. – Е, нѿш ме шѡлѿ вѝћѝ дѡнас на лѝводи по ѡвѡј спарѝни.

Вѝцо, -ѿ, м. *ѝѝѡкорисѝѝик имена Вид*. – Дѡшѡ Вѝцо Бѝбанѡв из вѡјскѿ и дѡнијѡ нѡве мѡзѝке.

вѝш-бјѿѿи, *рјѿца за игнѡрисање или ѝѡхвалу*. – А тѡ ти је дѡбро вѝш-бјѿѿи. Рд

вѝшѿ, прил. *узрѿчица ѝрилошког каракѝѿера којѡм се изражава незѡдовољсѝѡво*. – Пјѡн Рѝсте. Е, вѡлѡ, вѝшѿ ѝ-тога е дѡста па да му е Бѡк нѡћа.

вѝлѡка, -ѿ, ж. *одрезан балван дрвѿѝѡа који се може вућѝ ѝѡ земљи*. – Бѡце су вјѿшто извлѡчиле вѝлѡке ѡ-нѡшѡј шѡми на ѿднѡм или нѡ-двѡ пѡрипа.

вѡдијѿр, водѝјѿра, м. *дрвени судѝћ за косне брѡсове*. – Пунѿси вѡдијѿр и брѡсове па ћемо кѡсити дѡље у Кѡрѝгије.

вѡдијѿрњѡча, -ѿ, ж. *сукнена ѝрака којѡм косѡц везује водѝјѿр уза се*. – ѡна оплѿла нѡву водѝјѿрњѡчу од шарѿнѿ рѡдѿ.

вѡдити, вѡдѡм, несвр. *ѡражиѡи бика ради ѡлођавања (о крави)*. – Ёно наша рѡмѡнка вѡдѡ, сјавте је у кѡшару, сатраћѡ је вѡлови.

вѡђе, **вѡћекѡ**, **вѡћекѡре**, **вѡћекѡрце**, прил. *овђе*, на *овоме мјесту*, у *ово-ме крају*. – Вѡђе код-наѡ слѡбо рѡђѡ шѡница, а купијѡри бѡдѡ кѡлик мисѡраче. Вѡћекѡ имѡ пѡчурѡкѡ на свѡком мјѡсту. Вѡћекѡре нѡмѡ лѡдинѡ ни колик пѡдланица. Вѡћекѡрце имѡ трѡвѡ гѡни.

вѡђице, вѡђицѡ, pl. tantum. *дио коњског самара*. – Прѡпале вѡђице на-нашем самѡру.

вѡзати, вѡзѡм, несвр. **1.** *возиѡи кола*. – Ўнај наѡ по цѡјелѡ дѡн вѡзѡ ѡнѡ кѡлѡ испо сѡла. **2.** *задрђавѡи ѡажњу лакомисленом лажуђи*. – Мјѡ Бѡже, штѡ и вѡзѡ и вѡче зѡ -нѡс лѡжуђи и сѡчуђи штокојѡшта.

вѡзѡкати се, -ѡм се, несвр. *ѡроводиѡи се возњом у слободном времену*. – Нѡшта жѡво нѡ рѡдѡ, сѡмо се возѡкѡ и дѡнгубѡ.

вѡлики, **вѡличачкѡ**, **вѡличкѡ**, -ѡ,-ѡ. *оволики*. – Вѡлики купијѡри бѡдѡ код-наѡ колик ѡвѡ вѡше мисѡраче. Вѡличачкѡ рѡге имѡ наѡ сѡвкоња. Вѡличкѡ су ѡпанцу у Слѡвка Врѡкелѡ.

вѡлѡводница, -ѡ, ж. *колона бикова који јуре за кравом*. – Бјѡште дјѡцо ѡто вѡлѡводницѡ сатраће вѡс.

врѡтило, -ѡ, с. *дрвени ваљак на ѡари за намоѡавање ѡређе*. – Дунѡси ми ѡнѡ врѡтило да намѡтам прѡђу, ѡскоро ћемо пѡстављати и тѡру.

врѡвити, -ѡм, несвр. *гуђжавѡи се*, *ѡискаѡи се*, *ѡравиѡи гуђжву*. – Свѡ сѡло врѡвѡ ѡд-њѡјевѡ гѡламѡ и лѡрмѡ.

врѡлѡма, -ѡ, ж. *врѡѡглава и малоумна особа*. – Нѡмѡ врѡлѡмѡ ко наѡшега Врђинѡ овѡлѡн дѡ-мѡра.

врѡдати, -ѡм, несвр. *ѡбјѡгавѡи*, *ѡзмицѡи се од каквог ѡосла*. – Вѡћекѡ се нѡ море врѡдати вѡно кѡсу ѡ-рѡке и на лѡваду, па оплѡти!

врѡба, -ѡ, ж. *комадић ѡскове гране дебљине ѡлца и дужине десѡѡк цѡнѡимѡѡара за чѡбанску игру*. – ѡјмо направи врѡбу па ћемо се мѡлко врѡбати на-лѡдини.

врѡбати, врѡбѡм, несвр. *грабиѡи ѡгодну ѡрилику*, *ѡажљиво ѡсмаѡриѡи*. – Миђуку стѡлно врѡбајѡ ѡндѡри, Бѡга ми ће га укебати.

врѡбати се, врѡбѡм се, несвр. *играѡи се ѡмођу врѡбе и краћега шѡѡѡѡ*. – Док ѡвце лѡдујѡ прѡд-љѡта, чѡбани се врѡбајѡ на каквѡј рѡвнѡј лѡдини.

врѡбац, -пца, м. *вѡбац*. – Позѡбашѡ врѡпци свѡ шјѡме у кѡнопљѡшту.

врѡва, -ѡ, ж. *гуђжва*, *мѡѡѡж*, *гѡлама*. – Нѡ море се ѡстати ѡд-њѡјевѡ врѡвѡ.

врѡнђѡја, -ѡ, ж. *сѡѡцифичан начин слагѡња брвана ѡриликом ѡрављѡња зграде*. – Сѡсјекли сјѡчину на врѡнђѡју, ѡзглѡдѡ ко твѡрило за сѡр.

врѡчити, -ѡм, несвр. *сѡѡлно неѡѡ ѡриговарѡи и ѡѡиѡи се*. – Стѡлно врѡчѡ и брѡмзѡ ко пѡн.

врѡшак, -шка, -ѡ. *свѡѡж*, *сиров*, *фѡришак*. – ѡвѡ е мѡсо врѡшко, ѡсли нѡје бѡла јѡка вѡтра.

врѡж, -ѡ, м. *коријѡн одсѡчене гране у дрвѡѡ или сама одсѡчена грана*. – Кад нѡ би бѡло бѡковинѡ, мѡ смо спрѡмали дрѡва од чѡмовѡје врѡжѡвѡ и тѡ бѡдѡ пѡно смѡлѡ и грѡје бѡљѡ од бѡковинѡ.

вржина, -ѐ, м. *назив за мушкарца љријеке нарави*. – Ў Прибелѝ кòпā се пржина, жѐнѝ сѝна Сѹбашѝ Вржина.

вржòвѝт, -а, -ò. *груб и огрaнѝчен чòвѝек*. – Ћўлумѝ су вржòвѝтѝ лѹди да Бòг мѝлѝ сачўвā и зāклонѝ.

врзати се, врзāм и врзати се, врзāм се, несвр. *моѝаѝѝ се око нечегā ходајуѝ, скиѝаѝѝ се*. – Ўнāј се мāли вāзда врзā око Бјѐљкушинѝ крўшāкā. Врзмајў се нѐкакѝ лѹди окò-нашѐ јāпијѐ, āсли би је кўпили.

врзи, вргнем, имп. од врѝи, свр. *òстāви, ѝоложи, одложи*. – Врзи жлицу на пòлицу, тò е старā бѐшјѐда.

вријѐћи, вршем, несвр. *òвајаѝѝ зрно од класā и ѝеве на армону ѝомòђу коња*. – Кāд се пòчнѐ вријѐћи, свѝ се дрўгѝ пòслови òстављајў и ѝдѐ се на āрман, јер је тò нāјпречѐ.

врѝсак, -ска, м. *јесеѝ медоносни цвијѝѝ бијеле или розе боје*. – Свѐ Рòре и Стѐкерòвце прѐкријò врѝсак, бѝће мѐдā гāни.

врлѐт, -и, ж. *камеѝар куда је òшѝѝжано ходање*. – По ўнòј нāшòј врлѐтѝ је и кòзāмā тѐшко òдати, кāмоли чòеку.

врлѐтан, -тна, -ò. *òнај који је ѝријеке нарави, нāѝрасѝѝ и свадљѝв*. – Калāбе су врлѐтни лѹди ў-нашòм крāју òткā се знā зā-нѝ.

врлѐтача, -ѐ, ж. *њива или ливадā у којòј има много камена*. – Ў-нашѝм врлѐтачама и ваљўтак и старòвнѝк кāмѝн лāко ѝстўпѐ кòсу.

врлѝати, врлѝāм, несвр. *òколишѝѝѝ, заòбилāзѝѝѝ, луѝаѝѝѝ*. – Ајдўци врлѝају пò-шумāмā òд-Ћўрђѝвā дò-Дмитровā дāнā.

врлѝика, -ѐ, ж. *дужа сврāзā дрвѝа којòм се òграђује òкућница*. – Òградā òд-врлѝикā двā-пўтā дўжѐ трāе òт-прошā.

врлѹдати, -āм, несвр. *луѝаѝѝ ѝò неѝòзнаѝѝом ѝѝерену*. – Лўгār по цѝјѝлѝ дāн врлѹдā гòре око Рòгуљѝнѐ дòлинѐ да ушпѝјā Чўсту и Шāјку.

врлѹдāв, врлѹдавā, -ò. *кривудав и нераван ѝуѝѝ*. – Òвāј вāш пўт је врлѹдāв и пòсве ѝзлокāн.

врндāлати, -āм, несвр. *бацаѝѝ далеко без усмјеренā цѝвā*. – Врндāлајў кāmѝе из свѐ снāгѐ зā гòведѝје.

врндāлити, врндāлѝм, свр. *бацѝѝѝ камен далеко*. – Вѝцò Жѝжићā ўзѐ кāmѝн и врндāлѝ гā мѝтар преò нāјдалѐ бѝлѐ.

врнтāв, врнтавā, -ò. *сулуд, луцкасѝѝ, блесав*. – Јā нѐ виђò у òвò свòгā вѝјекā врнтавā чòека ко ўногā манѝтāју Цвāрићā.

врнташа, -ѐ, ж. *врнѝавā жєнā*. – Врнташи је мòре до кòљєнā.

врнте, -ѐ, м. *врнѝав мушкарāц*. – Нѐмā вѐћѝг врнтѐ òд-нашегā прнтѐ.

врнāцати се, -āм се. *нагло се ѝрзāѝѝѝ*. – Облāдалā пўстā мўвā па се кўњи врнāцајў ў-вршāју.

врнāчити се, врнāчѝм се и врнāцнути се, врнāцнѝм се, свр. *рѝѝнунѝѝ се ѝзнєнāдā због мўвѝ или комарцā*. – Пўтāљ се врнāчѝ и Видѐсило лòснў дòље у трāву ко из тòрбѐ. Кад се Шāтанòв дòрат врнāцнѐ, зѐмљā се трѐсе испòд-њєгā.

Врòвци, Врòвцā, м. *људи сā ѝланѝне од Гламòчā, Кўѝресā и Граховā*. – Òвѝ нāши Врòвци ће свāкòм злў дòкати и пребāцити свѐ преò глāвѐ.

врпòлѝти се, -ѝм се, несвр. *бѝѝѝ немѝран и чѝстѝò се врѝѝѝѝѝѝ*. – Мѝрўј, не врпòлѝи се, кòѝ ти је ѝāвò вѝшѐ.

вр̄сн̄ик, вр̄сн̄ика и **вр̄ш̄ња̄к**, -а, м. *онај који се родио ис̄т̄е године када и неко други*. – Ја им̄ам н̄еколик̄о вр̄сн̄ика, али ми је најбољи Душан Крӯнић. М̄уј је вр̄ш̄ња̄к Јошо ђст̄о бр̄еш-ћа̄ћ̄е р̄ано.

вр̄тиг̄уз, -а и **вр̄тир̄еп**, -а, м. *немирна особа која много коке̄тшира*. – Вид̄ере ђнок вр̄тиг̄уза шт̄о се сва̄ђа и б̄ӯни. Н̄ем̄а ве̄ћ̄ег вр̄тир̄епа од ц̄окур̄овк̄е.

вр̄то̄гла̄в, вр̄то̄глава, -о. *ш̄врдоглав, малоуман недоказан*. – Вр̄то̄гла̄в ис̄ан је г̄олем̄о зл̄о у-кӯћи.

вр̄то̄гла̄ја, -е, м. *онај који је ӣлӣӣке ӣам̄е̄ӣи, мало ћакнӯи*. – С̄амо е как̄ав вр̄то̄гла̄ја м̄ӯг̄о сл̄азити у Грабовачу јаму п̄д-снијег.

вр̄ӯна, -е, ж. *сеоска ӣе̄ћ̄ од глине, симбол ӣо̄ило̄ӣе*. – Кад се вр̄ӯна загрије, т̄ђпло е у-соби по цӣјел̄у н̄ђћ.

вр̄ӯња̄к, вр̄ӯњака, м. *ма̄њи х̄леб ӣечен у вр̄уни (фуруни)*. – Кад м̄умци д̄ђћу са пр̄ела на̄к̄о пр̄ез̄еб̄ли, см̄ажу по цӣјел̄и вр̄ӯња̄к уног̄а м̄лака крӯва.

вр̄ӯђац, вр̄ӯђац, м. *легло змија*. – У Ш̄ајкин̄ђ долини им̄а вр̄ӯђац крај ун̄е велик̄е гр̄омил̄е.

вр̄ђати, -ђм, несвр. *о̄ӣрес̄ӣђо и оӣђиро хода̄ӣи ӣрес̄ӯћи куковима*. – К̄икаша с̄амо вр̄ђа и кр̄еш̄е к̄уковије ко кр̄ем̄ен.

вр̄ђе, прил. *ӣћи без заус̄та̄вља̄ња*. – Сва̄ки д̄ан г̄ун̄е ђвце вр̄ђе у-шуму пр̄ије вр̄ӯћин̄а.

вр̄ђ-вр̄ђе, прил. *овај ӣолусложеница само ӣојачава основни ӣрилиг̄ вр̄ђе, значи без заус̄та̄вља̄ња*. – Од Пл̄андишта до Окр̄ет̄авца сва̄ки д̄ан г̄ун̄е г̄овђа вр̄ђ-вр̄ђе на-локву Перчинушу.

вр̄ђити, вр̄ђђм, свр. *нагло одскочӣӣи, ӣо̄илашӣӣи се*. – Ја̄њи вр̄ђиш̄е ӣспод гр̄ма ко вр̄ђци са гр̄ан̄а.

вр̄ђити, -ђм, несвр. *с̄ӣално ӣриговар̄а̄ӣи без разлога*. – Пр̄ђи се ж̄ено, шт̄а вр̄ђиш̄ и тор̄к̄аш п̄д-цӣјел̄и д̄ан.

вр̄ш̄а̄ј, -а, м. *насађено жӣђо на арману, ӣрӣпр̄ем̄ено за вр̄шӣђбу ӣомоћу ко̄ња*. – Уа̄јми к̄ӯње и пов̄ђди у-вр̄ш̄а̄ј да овр̄шемо на вр̄ије̄ме, м̄ӯгла би к̄иша пр̄ђд-веч̄е изнена̄дити.

в̄ӯзле, -та, с. *млада и неискусна особа*. – Шт̄а т̄и зна̄ш в̄ӯзле ђдно в̄ӯзласт̄о.

в̄ӯјкати и **ӯјкати**, -ђм, несвр. *бес̄ӣослич̄ӣи ходајући и водӣӣи ӣӯћу бригу*. – Ђно Сав̄етин̄е в̄ӯјк̄а по с̄елу и ӯзб̄ӣја т̄ӯћу бригу, а ћа̄ћа му с̄ам к̄ђси. Зна се бр̄ате ко ва̄зд̄ан ӯјк̄а по с̄елу, на̄ш кл̄ђмпо.

вук̄ара, -е, ж. *фукара, олош, људски оӣђад*. – Гла̄ва гла̄ви, пл̄еће ар̄амбаши, а вук̄ара м̄ђре и-реб̄ар̄а.

вук̄арити, -ђм, несвр. *ӣеглӣӣи, вӯћи неки ӣер̄е̄и са најором*. – Шт̄а ће г̄ољо др̄ӯг̄ђо в̄ђно др̄ӯг̄ђме вук̄арити и б̄ити сл̄ӯга?

вук̄ља̄ти, -ђм, несвр. *носӣӣи у великим количинама*. – Пов̄ђзд̄ан н̄ђшта вук̄ља̄ју из п̄ђдрума и ӣзносе̄ на б̄ӯњ̄иште.

вук̄ој̄ђбина, -е ж. *суров крај мучан за живӣђи*. – На ђвђј вук̄ој̄ђбини, ст̄ално п̄ӯш̄е н̄екак̄ав л̄ђдени в̄јђтар.

вур̄сат, -а, м. *ӣогодна ӣрилика, шанса*. – Ӯватиш̄е П̄ољ̄ӣи ј̄уч̄е вур̄сат и на вр̄ије̄ме п̄ђкупиш̄е с̄ј̄ђено пр̄ије к̄иш̄е.

вун̄га, -е, ж. *лоша и ӣанка ракија*. – Ӯлӣђе ми ђдну т̄е вун̄г̄ђ П̄ӯлумов̄е.

вўцара, -ē, ж. *скиїница, онај који не ради свој њосао*. – Ёно ўнē вўцарē дрѣждї кò-зāдругē, ѡспїјā рāкије и краде Бōгу дāне.

вўцарати се, -ām се, несвр. *бавїи се неморалом, скиїаи се без циља*. – Ўнā пустаїја Симўрдина се сāмо вўцарā кдекўдā, а поштēне жēне рāдē свōј пòсò.

вўцати се, вўцām се, несвр. **1.** *скиїаи се, џабалебарошии*. – Ўнā се бēна Мїјāшовића вўцā по сēлу, а лївода непòкошена чēкā **2.** *заводии се са неким, љубависаи и бии на лошем гласу*. – Њї се двòе òдāвно вўцајў тò свāко знā и тїца на грāни.

вўцибāтина, -ē, ж. *дембел, скиїница, лажов*. – Кўдā òде ўнā вўцибāтина?

вўцница, -ē, ж. *онај који се вўца*. – Вēћē вўцнице нїје бїло ў-нашом крају од Кòвчалијē.

вўча, -ē, ж. *оно шїо се вўче*. – Штā тї вēлїш Дāвиде за òвў нїјеву вўчу, вāљā ли?

вўчāрно, прил. *оїасно мјесїо за боравак*. – Ў-наше Стòјбине је вāвїјек бїло вўчāрно òдлазити сā-блāгом.

вўчац, вўчца, м. *оїеклина од уједа вука*. – Гарòва пòдишò вўчац, изгризò га вўк òко врāта.

вўчац, вўчца, м. *оїеклинаод уједа вука*. Нāшога гарòва пòдишò вўчац, изгризò га вўк òко-врата.

вўчија, -ē, ж. *дрвени суд за воду, брема*. – Дòћерали двїје вўчије вòдē са Ревенїка.

вўчила, вўчїлā, pl. tantum. *дио ѡрибора на шāри за ѡкање ѡлаїна*. – Нāправијò Рāде нўву тāру а вр̄гò стāрā вўчила.

Г

гāбор, -а, м. *смлаїна, наказа, накарада*. – Пòгледāјдēре ўногā гāбора штò е смлāћен, ко да е ѡс-кацē изваћен.

гавēљати, -ām, несвр. *їешко ходаи ѡ блаїу*. – И òнї гāбори нēкāко гавēљајў пò -црнòј земљи.

гāгрица, -ē, ж. *мрзовољан, шкрїица, сиїничар*. – Пēрцан је нāјвēћā гāгрица у сēлу.

гāд, -а, м. *онај ко је аљкав и лоших моралних особина*. – Нēмā вēћēг гāда од лијēна исāна.

гāдан, -дна, -о. *ружно, неваљало, шїеїно*. – Нēмā ти нїшта гāднијē под мї-лїм Бōгом ко не пòчитовати стāријēга.

гāдити се, -їм се, несвр. *осјēћаи муку у желуцу и неїријаїносї*. – Јā се гāдїм, и на нēгòв рāд, и на нēгòве бēшјeде, и на свē нēгово.

гāдљив, -а, -о. *онај који је осјēћљив на оно шїо не ваља*. – Ымā људї па су гāдљиви на крāну; чїм вїдē трўн, нāмā се пòбљужў.

гāдура, -ē, ж. *їрљава и неуредна жєна*. – Од жēнē гāдурē, чòека вēћē злò нē море зāдесити у живòту.

гāз, -а, м. *їейролеј за расвјейу*. – Нāш гāз је бāш ко нїјєво петрēуље.

газап, -а, м. *и́рљав, неуредан, за̀ушии́ен*. – Проклѣтї Тўрци су били газапи, да Бѡг сачўвā и за̀клонї. М.С.

гаљвати, -ам, несвр. *гази́иши ѿо блаи́иновом ти́ерену*. – Јаднї рāднїк по ци́јели дāн гаљвā пѡ-блату ў-шуми извлāчѣи ма́дре нā-коњије.

гамизати, га́мижѣм, несвр. *крейи́иши се си́оро, гои́ово гмижу́и*. – Унā два ђутўрума јѣдва га́мижў по зѣмљи црнѡј.

гāни, прил. *и́уно, много, у изоби́љу*. – Овѣ гѡдинѣ имā тра́ве гāни.

гања́к, гања́к, м. *ходник*. – Ёно барда́ка и вўчијѣ у гања́ку.

га́ра, -ѣ, ж. *жѣна црне и́уиши и црне косе*. – Кад се мўја га́ра нāгарї, лѣшвѡга жѣнскѡга ўва нѣмā ў-пѡ сѣла.

га́рѡв, гарѡва, м. *и́ас црне длаке*. – Лўжија е имѡ ѣднѡга гарѡва кѡї се нї вўка нїје плāшијѡ, ет кāко е бїјѡ кра́бар и си́гўран.

ге́рдāн, гердāна, и **ђѣрдāн**, ђердāна, м. *дебела огрлица од злаи́ника, дукаи́а на врати́у богаи́е ѡјевојке*. – Нўси ге́рдāн ѡд -сўвѡга злāта, у ђердāну тридесѣт дўкātā.

га́иња́к, -а, м. *дио заи́режног и́рибора код кола за вучу си́јена*. – Мўрāмо промијѣнити га́иња́к, унāј стāри нѣ ваљā.

га́цати, га́ца́м, несвр. *ходаи́иши ѿо води или расквашеном ти́ерену*. – Дјѣца нāјрадијѣ га́цајў по води и бāрица.

гвѣ́ља, гвѣ́лѣ, ж. *квр҃гаво дрво*. – Нѣ дају се ѡвѣ гвѣ́ље ци́јѣпати.

гвѡ́жђа, гвѡ́жђā, зб. им. *меи́алне си́раве за хваи́ање дивљачи*. – Мијѡ за́пѡ нўва гвѡ́жђа ў-пољу и улѡвијѡ вўка.

гвѡ́жђари́ја, -ѣ, ж. *разни гвоздени и́редмеи́и*. – Растрѡжило гвѡ́жђари́ју пѡ-цијелѡј кўћи, нѣ море се ѡдати.

гевѣ́ра, -ѣ, ж. *и́ушка, ваи́рено оружје*. – Ћѣ нāбавї ѡвў гевѣ́ру ва́кѡ спријѣтну.

ге́гати се, ге́гāм се, несвр. *ходаи́иши неси́реи́но клаи́ећи се*. – Танāсија се ге́гā од дебљинā ко да е пјāн.

ге́њати, -ам, несвр. *и́иши на измаку снаге*. – Ёно и јѣдва ге́њајў ўз-брдо.

ге́пиги, -им, свр. *украси́иши, и́рислови́иши, мазнуи́иши*. – Нѣко ми је ге́пијѡ шлāјбāк јўчѣ на дѣрнеку.

ге́пўцнуги, ге́пўцнѣм, свр. *украси́иши неку си́и́ницу*. – Ге́пўцнуло му јўчѣ дўвāн иж цѣпа у биртији.

ге́рз, -а, м. *независан, слободан, и́оносан*. – Нїје бїло вѣћѡг ге́рза ў -нашом крају од пѡкојнѡг кицоша. Рд

геца́лук, -а, м. *свијейи́ из Србије*. – Геца́лук нїкоме на свијѣту не пѡлāжѣ рачўна па нѣће ни Мѣрици, јā ти вѣљѡ.

ге́цо, -ѣ, м. *чѡвјек из Србије, самоси́алан, независан*. – Ге́цо е ў-двā рата ѡбāрѡ Швāбу на лѣђа на свѡјѡј зѣмљи.

гецовāн, гецовāна, м. *и́оносан и маи́еријално јак Србин*. – Гецовāни мўгў кра́нити крўвом пѡла Јеврѡпѣ, кāмоли нѣћѣ Дāлмāнцију и Лику.

гибї́ра, -ѣ, ж. *оно ши́о некоме и́рии́ада, следовање*. – Дѡбићеш тї свѡју гибї́ру гѡре у āпсу кад те пѡчнў бокѣгати ђѣндāри.

гибї́рати, гибї́рāм, несвр. *имаи́иши ѡужности́ и ѡбавезу*. – Јѣси ли дѡнијѡ унѡ штѡ те гибї́рā?

гї́ва, -ѣ, ж. *заи́вара́ч за флашу од и́луи́е*. – Испаде нѣђе гї́ва Бѡк је прѡклѡ.

гѠ-голцијѧт, гѠла-голцијѧта, гѠло-голцијѧто. *йѠййуно го као од мојке рођен*. – Йзби Ѡстоја й-шумѧ, гѠ-голцијѧт, прѧпѠ се од мѧђѧда па се сѧв испѧрѠ.

гѠјѧт, -и, зб. им. *йримјеса љуља, кукоља и других коровских сјѧмена у жиийарицама*. – Вѧлика ѧ гѠјѧт освѠдила нѧшу шѧницу у Камлѧнуши.

гѠјѧтан, -тна, -о. *нечисй са многим йримјесама йрљавог и сувишиног*. – ѠвѠ жйто йз-нашега Цијѧпца пѠсве гѠјѧтно Ѡвѧ гѠдинѧ.

гојѧтити, гѠјѧтйм, несвр. *йрљайи неки йросйор иверјѧм или каквим другим оййшадом*. – НѧмѠјте дјѧцо гојѧтити кљћѧ, дѧнас ѧе нам дѠћи тѧтка СтѠја.

гѠлигљз, -а, м. *йшѧрен без грмља и шуме изложѧн вјѧйру*. – На љномѧ нѧшем гѠлигљзу нйшта не рѧсте осим кљкурујѧка.

гѠлица, -ѧ, ж. *народ од велике йѠйрѧбе, сирѠйиња*. – Чйм је нѧвйло прѠљеђе, навѧлила гѠлица љ-пријѧмушу.

голѠгузовац, голѠгузѠвца, м. *крај йосне и неквалййѧйне земље*. – Свѧ се нйве рѧно узѠрашѧ, само љнѧј Пѧтушиђа голѠгузовац Ѡстаде.

готѠвѧн, готѠвѧна, м. *нерадник, онај ко хође да има све гойшово без рада*. – Тѧшко кљћи у кѠјљ се готѠвѧни љселѧ.

готѠвити, -йм, несвр. *сйрѧмайи, йрийрѧмайи*. – Чдни ѧе кѠсити, ѧдни ѧе кљпити а ѧдни гѠтовити крѧну.

гѠђ и **гѠђйце**, *облик од йарййкуле год*. – Ко гѠђ дѠђѧ љ-нашо сѧло не Ѡдлазй гладан нйќако. Ко гѠђйце нѧйђѧ крѠз-РѠре, сврѧтй код Глишѧ на рѧкију.

грѧбић, -а, м. *младо грабово дрво*. – ПѠкојнй би Звйкан вѧзда нљсийѠ љзѧ се сйкирицу и поткресѧвѠ љнѧ млѧдѧ грѧбиѧе и јѧвѠриѧе гѠре у ДѠлу.

грѧбље, грѧбљѧя, pl. tantum. *дрвена сйрава за куйљење сйјѧна*. – Мй смо ти грѧбље и вйле прѧвили од јѧворѠвинѧ.

грѧбљйште, -а, с. *дуга дршка на грѧбљѧма*. – Грѧбљйште од јѧворѠвинѧ бљдѧ у рљци глѧтко ко слѠнова кѠст.

грѧбовѧча, -ѧ, ж. *йѧђина обрѧсла грабовином у којѠј има йреко љѧйѧ снйјѧга*. – Нйје свѧко смйјѠ сйђи у грѧбовѧчу пѠ-снйјѧг ко ЈѠво БѠжйчйн.

грѧварина, -ѧ, ж. *дивљй грашѧк на ливѧди или нйви*. – ОсвѠдила грѧварина нййву, сѧмй БѠг знѧ кѧко ѧе се тѠ покѠсити.

Грѧвка, -ѧ, ж. *жѧна од Грахова*. – Грѧвка ѧ рѠдила дѧвет сйнѠвѧ брѧз-бабицѧ.

грѧја, -ѧ, ж. *гужѧва, вика, гѧлама, перед*. – Кѧква се но грѧја пѠдигла тѧмо љ-ОткѠвције?

грѧјѧти, -ѧм, несвр. *гѧламийи, викайи, свѧђайи се*. – Чно Кѧјтѧзѧ грѧјѧјљ, чљѧ се све дѠ-РѠрѧ од пљстѧ гѧлѧме и лѧрмѧ.

гранѧта, -ѧ, ж. **1.** *хрйѧ грѧна на јѧдном мјѧсйу*. – Око гранѧтѧ љ-нашѠј шљми рѧстљ мѧлине и шљмскѧ јѧгоде. **2.** *минобѧчѧчки йројѧкйшл*. – Кад тѠповскѧ гранѧта љљљнѧ, свѧ се зѧмљѧ трѧсе.

гранѧтѧја, -ѧ, м. *онај који грѧнѧйѧ и машѧ рукама йриликом гѧвѧра*. – Сѧмо тй грѧнѧтѧј грѧнѧтѧја, а нека дѧни љтамѧн прѠлазѧ.

гранѧтѧти, -ѧм, несвр. *махѧйи рукама йриликом гѧвѧра*. – Нѧ трѧбѧ вѧвйјѧк грѧнѧтѧти рљка брѧз-потрѧбѧ.

грѧнити, -йм, несвр. *сѧкуйљѧйи грѧне у хрйу којѧ се зѧве грѧнѧйѧ*. – Цијѧлљ је смрчу Шмијѧјло јљчѧ грѧнијѠ љ-двйје грѧнѧте.

гра́кнути, гра́кнѐм, свр. *нагло зајочейѝ радиѝи кад се укаже погодно бријеме*. – Снѝјег окопнѝ нагло и свѝјет акнѝ и гра́кнѝ брати свѝ ддрѝда.

гра́ша, -ѝ, ж. *овца са грахорасѝим ѝјегама на глави*. – Објањила гра́ша двѝе близнади ко двѝје јабучице.

грѝба, -ѝ, ж. *сѝругоѝина ѝригорјелог млијека у лонцу*. – Најслађа е уна грѝба из лонца са мла́кѝје крувом.

грѝбље, -а, с. *гробље*. – Устави тобус код Пѝтрића грѝбља, ѝма ѝзађи. За

грѝбѝнаља, -ѝ, ж. *жена која грѝбена влакно конойље или лана*. – Сѝнбѝ код-нас грѝбѝнаље бѝле свѝ до иза по́нбѝи.

грѝбѝнати, -ѝм, несвр. *развлачиѝи влакно кудеље од лана или конойље ѝомођу грѝбена*. – Није лако грѝбѝнати ко не зна.

грѝбѝни, грѝбѝна, м. *сѝраве са челичним зуйцима за грѝбѝнање влакна*. – Брез грѝбѝна се не море припремити пртѝнина за прѝђу.

грѝбница, -ѝ, ж. *ѝарница, ѝраг на кожи од механичке ѝовреде*. – У сапѝта исана су свѝ самѝ грѝбнице по рука.

грѝцнути, -нѝм, свр. *малко огребоѝи ѝо ѝијелу, резнуѝи нечим*. – Јѝси ли се то ма́ло грѝцнѝ по образу?

грѝвина, -ѝ, ж. *мѝшални оков за ѝричврѝивање косе за косиѝиѝе*. – Кад дѝдѝш у-Мркоњић, донѝздѝ грѝвину да насади́мо кѝсу.

грѝво, -ѝ, м. *ѝас црне или мрке длаке*. – Чувај се, ујешће те грѝво Бјѝлкушѝн.

грѝје, -ѝ, ж. *гријехови, ѝресѝуѝи*. – Вѝликѝ су грѝје на нашем наоду.

грѝље, грѝља, зб. им. *дрвени лейгзасѝи ѝоклоѝци на ѝрозорима*. – Врзи грѝље на прозоре, поразбијаће и вјѝтар.

грѝпача, -ѝ, ж. *сѝара, маѝора жена*. – Мани се уне грѝпачѝ, излапила е.

грѝпина, -ѝ, ж. *сѝар и израбљен мушкарац*. – Штѝ ће ти уна грѝпина, зар нијѝси мугла нађи ма́ло млађѝек?

грѝч, -а, м. *грбав, неѝлодан ѝерен*. – На уномѝ грѝчу ништа не рађа.

грѝчљив, -а, -о. *ѝосан, храѝав и неѝлодан ѝерен*. – У-нашије Дѝловије је по́све грѝчљива ливода.

грѝлапити, -ѝм, несвр. *грѝиѝи се сѝирасно у изненадном сусреѝу*. – Кад се препѝзнашѝ, по́чѝшѝ се грѝлапити и плакати од дра́гости.

грѝлати, -ѝм, несвр. *креѝаѝи се уморан оѝежаним корацима*. – Нарот цѝма́том грѝља у-љешнике и дрѝѝине.

грма́исати, -шѝм, несвр. *галамиѝи и ѝсоваѝи ѝреко сваке мјере*. – Ни́ко жив не грма́ишѝ ко ѝвѝ Вагањани.

грница, -ѝ, ж. *свињска болесѝи која гуши и дави*. – Да́бѝгда те грница задавила.

грѝктаница, -ѝ, ж. *сваѝовска ѝјесма која се ѝјева ѝоигравајуђи грлом*. – Те се нѝ чѝе лијепа грѝктаница?

грѝктити, -ѝм, несвр. *ѝјеваѝи грѝктѝалицу*. – Оћемо ли ѝдну загрѝктити ко штѝ су нам ѝ-ста́рѝ грѝктити.

грѝмила, -ѝ, ж. **1.** *хрѝа скуѝљѝеног камења*. – Највећѝ грѝмиле камена су ѝстале код-нас иза Илира. **2.** *синоним за огњѝиѝиѝе, куђни ѝраг*. – Ода́вно е ѝва куђна грѝмила шѝѝмерена.

грѝмица, -ѝ, ж. *мала грѝмила*. – Ёно наши кѝсѝ дѝље око уне грѝмицѝ у-Клизавица.

грѹмѹтан, -ѹна, -ѹно. масиван, развијен, ѹтежак. -*Грѹмѹтан* ѹнај мѹмак Че-
гарѹв.

грѹња и **груња**, -ѹ, ж. *груњисани* љешници на једној ѹтељци. – Овѹ грѹдинѹ на
гранана свѹ грѹња дѹ -грѹнѹ љѹшникѹ. Свѹ се грѹмови окорѹбатили од пѹстије груња
љѹшникѹ дѹље у Бисѹшчиѹ.

грѹш, грѹша, м. *сиѹан новац*. – Ё, нѹ дам ни грѹша више па да е ѹ-главу.

грѹшати, -ѹм, несвр. *крујно ѹдаѹи, ваљаѹи (о снѹјегу)*. – Грѹша с јѹга
оснѹјег, навѹлаће дѹ-пѹса.

грѹта, -ѹ, ж. *гријех, грехѹша*. – Нѹ дѹрѹј сирѹтињѹ, вѹлика е грѹта ѹд-Бога.

грѹвати, -ѹм, несвр. *ѹривѹдиѹи крају вршај на арману*. – Ўкрај, ѹгрувај, виѹ
мрше како врше, виѹ гѹрѹ како тѹрѹ, грѹвај, грѹвај, јѹш, јѹш, јѹш, дѹста!

грѹвати, грѹвѹм, несвр. *удариѹи јако као из ѹѹиѹ*. – Дѹнара се из тѹмеља
љѹља, трѹ стѹтине тѹпѹва е грѹвѹ.

грѹдва и **грѹда**, -ѹ, ж. *збијена лојѹища снѹјега која може сѹиѹи у шаку*. –
Кад паѹа снѹјег, дѹѹци је најдражѹ правити грѹдве и гађати се ѹима. Мѹ ѹваљамо
пѹну тѹрѹу грѹѹа па се грѹѹамо по цијелѹ дан више ѹђушинѹ дѹлицѹ.

грѹдвати се и **грѹдати се**, -ѹм се, несвр. *гађаѹи се грудвама на снѹјегу*. – Кад
се дѹѹца грѹдвајѹ, не ѹсеђајѹ да им зѹбѹ рѹке док лѹд нѹ зађѹ за-нукте. Дѹѹца се
грѹѹајѹ дѹклѹн гѹђ има снѹјѹга.

грѹнути, -нѹм, свр. *ударѹиѹи јако изненаѹа*. – Грѹнѹ грѹм у вр Дебѹлака, свѹ
се зѹмља загрѹсе.

грѹшѹлина, -ѹ, ж. *млијѹко од краве која се ѹтек ѹиѹелила*. – Нѹ смије се
грѹшѹлина давати дѹѹци јер и заѹболѹ трѹбу.

грѹшати, -ѹм, несвр. *ѹреѹвариѹи млијѹко у грудвице*. – Нѹ знам кѹи је ѹѹѹо па
ми се варѹника грѹша ево има једна ѹвта данѹ.

гѹба, -ѹ, ж. *род, изобилје, мношѹво*. – Рѹдили љѹшници, гѹба мрѹв.

гѹбѹв, гѹбава, -ѹ. *болестѹ губе, красѹив, ѹбољеле коже*. – Свѹ му чѹљаѹ гѹбава,
Бѹже ме прѹсти.

гѹбица, -ѹ, ж. *усна*. – ѹко ли те блѹбнѹм пѹ -губици, виѹдиѹеш свѹга Бѹга.

губѹчан, -ѹ, м. *ѹној који има дебеле усне*. – Ђѹ ѹнај губѹчан ѹде?

гѹжва, -ѹ, ж. *ѹлѹиѹена ѹмча од љесковога ѹруђа која служи за ѹиѹезање и
ѹричѹриђивање заворња и свѹрђака у заѹрези на ѹјима и ѹрацијеѹу*. – Ко е знаѹ
запѹчѹти шѹпѹр и усѹкати гѹжву, тај се мѹгѹ кѹмѹтно жѹнитѹ.

гѹжвача, -ѹ, ж. *врѹша укусне ѹиѹиѹе*. – Кад ѹјна Сѹвка направи пѹту гѹжвачу,
ѹјвала ѹ мајци ко нѹ би прѹсте ѹблизо.

гѹја, -ѹ, ж. **1.** *змија*. – Напале га шарѹвитѹ гѹје. **2.** *чѹвјек ѹријеке нарави, љуѹи
као змија*. – Од Мѹркана љѹђѹ гѹјѹ на Крајинѹ нѹма.

гѹјана, -ѹ, ж. *кишна или сѹѹѹмачна глиѹиѹа*. – Кад је кишно, пѹјѹвѹ се гѹјанѹ на
свѹ стране.

гѹкнути, гѹкнѹм, свр. *огласѹиѹи се ѹѹѹѹи голуба*. – Ё, дѹдѹре, гѹкни гѹлѹбе да
ти чѹѹм глас.

гѹлити, гѹлѹм, несвр. *чуѹиѹи коноѹље из зѹмље*. – Првѹ смо кѹноплѹ гѹлили
дѹѹ данѹ, а дрѹгѹ јѹш нијѹсу пристигле.

гѹљачити, -ѹм, несвр. *екѹѹлоѹиѹсѹиѹи, ѹѹѹкраѹиѹи*. – Нашѹ гѹзде гѹљачѹ
јѹднѹ сирѹтињѹ кѹја мѹрѹ рѹдитѹ ко црнѹ рѹп.

гумењаџ, гумењаџа, м. *гумени оџанак*. – Дòбри су òпàнци гумењаџи јер не пропушћају вòду.

гунгула, -ѝ, ж. *гужва, меж, неред*. – Кàква е òвò гунгула вòђекà, прèкини или ћу пòчèти бити керàчом кòга првòга стйгнèm.

гундељ, -а, м. *инсекџи вџвродкрилац*. – Прàво да ти кàжèm, јà сам чўò за гундеља, али га јòш нијесам òпазијò.

гунђати, -ам, несвр. *џриговарати, коменџарисати без џоџребе*. – Дèдè не гунђај тàмо јер би мўгò дòбити дрвену кàпу.

гурàбет, -а, м. *стиара особа, џосрџница*. – Штò ће ти унàј гурàбет у-кући?

гурèма, -ѝ, ж. *невоља, мука, неџрилика*. – Òвò ти је вèликà гурèма и јàд.

гўта, -ѝ, ж. *кврга, израслина на џијелу*. – Кàква ти је тò гўта на врату?

гўце, гўцета, с. *џрасе, одојче*. – Купили и уни нèшта гўцета за Бòжић. Пр

гўцнути, -нèm, свр. *мало џоџиџи, џијуцнути, сркнуџи*. – Дèдè, гўцни мàло òвè пòдгорскè шљивè.

гўчити, -џм, несвр. *халаџиво грабиџи себи, џрисвајати*. – Нàши дрўшкани знају гўчити државну имòвину ко нџко жџв.

Д

дàбили, *израз у улози џојачаног да за џоџврђивање*. – Нек и нўси џàвò, дàбили, кад су нàкџ покàрети.

дàбòгдà, *израз за изражавање жеље и клеџве*. – Дàбòгдà не џмала срèћè, кàко си тàкò нèпослўшна.

дàбòгме, изр. *наравно, заисџа, џако је*. – Дàбòгме да је тàкò како џàђа гòвори, а нè како лўгàр џзмџшљà и налàгује.

дàвòр, -а, м. *говор, разговор, џричање*. – Дàвòр гўсле мòја давòријò, јесам ли вам гўсле гòворијò. нп

давòрија, -ѝ, ж. *народни инсџрументџи, гусле, диџле, свирале, фрула и сл.* – Òд-гусàлà гòре кòд-нàс врòвàцà, бòљè давòријè нџје бџло.

давòријање, -а, гл. им. с. *сјеџно свирање на народним инсџрументџима*. – Чџм се нàдмў репўви с прòљеђа, кòд-нàс од пўстòг давирџјања се свè стрàне рàзлијежў.

давòријати, -ам, несвр. *свирати на народним инсџрументџима*. – Кад Нџкола Дрèновић пòчнè давòријати нà-диплама, исàну се пр̀си нàпџрè од нèкаква мџљка и лèпòтè.

давòрити, -џм, несвр. *говориџи, џричаџи, џриџовиједати*. – Нџко кòд-нàс нџје знàò памèтнџјè давòрити о крàљу Лесàндри од Милèкоњè Шулèндића.

дàкати, -ам, несвр. *говориџи узасџоџно да, да*. – Дàј, прèстани вџшè дàкати, превр̀шијò си свàкў мјèру.

дàклèн, *рјечца за џоџврђивање, дакле*. – Дàклèн, Љàцкана су ўкопàли у Пòљанама џè и пòгинò, а нијесу га нўсили у-Отковачкò грèбље. От

дàктати, дàкћèm, несвр. *убрзано дисати због велике вруђине или умора*. – Òвце се позбòиле па сàмо дàкћу на òвòј пўстòј вруђини.

дàнути, дàнèm, свр. *одахнути, џредушиџи, одмориџи*. – Стàнте мàло код унè бўкве да мàлко дàнèm, стàла ми дўша ў-гру, не мўгу мàкнути.

даса, -ѐ, м. *сеоски лола, одважан и њоносан момак*. – Стїгѓ даса из Бастасѓ на прело у Аалѓпић скрѓз прео Пандѓрицѓ.

дасина, -ѐ, м. *аугменїаїиив од имена даса*. – Одошѓ нѓше дасине скрѓз у Прѓкрају на прело.

дѓшта, *їоїшврдн рјечца као одговор на їиїшање*. – Дѓнесе ли ти ѓнѓ ствѓри са лїводѓ? Дѓшта сам већ дѓнијѓ.

двїзац, двїсца, м. *ован од двије године*. – Ёно Пѓљић пѓчѓ двїсца вишѓ-кућѓ крај бунѓра.

двїзе, двїзета, с. *бравче од двије године*. – Нѓстало нам јѓчѓ ѓдно двїзе дѓље ѓ-пољу.

двїзница, -ѐ, ж. *овца од двије године*. – Јѓчѓ су се двїзнице на дѓрнеку продавале бѓљѓ од ѓвнѓвѓ.

двїста, бр. *двїје сїоїшине*. – Лѓле Бјѓљкушїн нїкадѓ нїје їмѓ мањѓ од двїста ѓвцѓ и кѓзѓ и нѓјмањѓ педѓсѓт ѓвнѓвѓ трећѓкѓ.

двѓбанак, двѓбѓнка, м. *новчаница од двије банке їо десѓї некадашњих динара*. – Кад се кдвѓбанак зѓрѓдї днѓвно, мѓре се нѓкѓко девѓрати.

двѓгодац, двѓгоца, м. *коњ од двије године*. – Пѓрип двѓгодац је вїлован и ѓсѓван док не ѓбикнѓ у терету.

двѓгуз, -а, м. *онај који је широке задњѓце као да има двије*. – Гномѓ двѓгузу нїје смїјѓ свѓко завиривати у тѓрбу.

дѓ, *узвик којим се їїјерају коњи*. – Дѓ, вѓци те не їзјели, штѓ си се ѓкѓчијѓ!

дѓ, *рјечца за їодсїицање некога на рад*. – Дѓ кућѓ муја, пѓї штѓ па ѓј на лїводу.

девѓрати, -ѓм, несвр. *живјѓїи їешко, некако їреживљавати*. – Кѓко ми бѓ-лан жївїш Стѓвѓне? А, нѓкѓко се девѓрѓ.

деветѓк, деветѓка, м. *ован од девѓї година*. – Испѓците деветѓка ѓвна и принѓсите рѓкијѓ и вїна, їмаћемо ѓутро вѓликѓ тѓлму.

деветѓти, -ѓм, несвр. *їући некога добро, дијелићи їо девѓї баїшина*. – Бѓга ми је нѓшегѓ прњу дѓветѓло и дѓбро у сѓру дѓћерало.

дегѓњак, -а, м. *їуча, физички обрачун*. – Такѓ плїтка пѓмѓт нѓ море прѓћи брѓз дѓбрѓга дегѓњака.

дегѓњачити, -їм, несвр. *дијелићи некоме добре баїшине*. – Нѓ море прѓћи збѓр ѓ-Рѓрије а да се Рѓрчѓни и Пољїчѓни не дегѓњачѓ пѓ-цијѓлї дѓн. Са

дѓдѓ и **дѓдѓре**, *удуїлане рјечце за наређивање*. – Дѓдѓ, пѓдигни се и смїјѓста из ѓвије стѓпѓ да си се упѓтијѓ блѓгу. Дѓдѓре, завѓжи док нијѓси дѓбијѓ пѓ-лабрњи.

дѓжмекѓст, -а, -о. *їуначак, дебљѓцкастї*. – Гнѓј мѓлї Пѓричїн дѓжмекѓст ко ї-ћѓћа му.

дѓка, -ѓ, ж. *врсїѓ краћѓг ћѓбеїѓ*. – Жѓне сѓшѓ дѓке на врљикама пѓт-кућѓм.

дѓкѓти, -ѓм, несвр. *їїјерѓїи коња узвиком дѓ*. – ѓма, штѓ га дѓкѓш, дѓјде га мѓни да га прѓтѓварїм ѓвије штѓпарцом пѓш вїћи како тѓглї.

дѓкѓти, дѓкѓм и **дѓкѓчити**, -їм несвр. *їући, млаїшїи некога добро*. – Стѓвиша дѓкѓ Здравїла свѓкї дѓн, али не врїјѓдї; свѓдно дѓкѓ њѓга а дѓкѓ мѓгѓрца. Не врїјѓдї њѓга дѓкѓчити прѓтом, вѓрклијѓ е кѓквїјѓ штѓпарцом.

дѓкнѓти, -нѓм, свр. *ударїи некога снажно*. – Кѓд нѓш Ковїљѓн дѓкнѓ Рѓина ѓнѓм свѓјѓм шѓпѓицѓм, Рѓин се прѓвѓлї ко свїјѓћа нѓ-лѓдину.

дѣковати, -ујем, несвр. *īrīaiīi sīvāri bez reda na неко мјесто*. – Била е јака кйша па се није мугло косити и ми смо ти све ствāри, дѣковали испод навиљака сйјена док нијесмо здѣковали све и бјѣжи кўћи нако мокри.

дѣло, *рјечца којом се наређује*. – Дѣло, кўћо мўја, уради то, немōј чѣкати дрўгога.

дѣмбел, -а, м. *нерадник, џабалебарош, љенчина*. – Ўно ти је дѣмбел над дѣмбелије да такога није зѣмља шчѣкала.

дѣмбелија, -ѣ, ж. *зѣмља нерадника, живоїтна средина љењиваца*. – Нāшōј Ваи годї нѣрад и зѣмља дѣмбелија.

дѣмбелисати, дѣмбелишѣм, несвр. *џабалебарошиїи*. – Нико није посто срѣтан од дѣмбелисања па нѣнеш ни тї, ја ти вељо.

дѣрала, дѣрālā, с. *мјесто гдје дува вјетар и одрања зѣмљу*. – Ёјвалā му мајци ко сѣрбес низ дѣрала прѣђе према Книну.

дѣран, -а, м. *несїашан дјечак*. – Шта то радїш, о дѣранѣ?

дѣрати, дѣрѣм, несвр. *грубо некога иући свакодневно*. – Треба нѣга вāзда дѣрати прўтом па би ѱн дошо дѣ-памѣти.

дѣрачина, -ѣ, ж. *учесїала иуча, физички обрачун*. – Јѣј јучѣ дѣрачинѣ код -наше задругѣ, јађена ти и -жалосна мајка, побили се Кајтези, све шкрипѣ зўбије ѣдни на-другѣ.

дѣрлāд, -и, зб. им. *младе несїашине особе*. – Смири ѱнў дѣрлāд тāмо да не голāмѣ.

дѣрле, -та, с. *несїашно и размажено дијѣше*. – Чйјѣ је ѱно дѣрле тāмо?

дѣрнек, а, м. *већи годишњи вашар на којем се иродаје круйна сїока*. – За-нāс Врѣвце је бйјѣ нāјважнї зймскї дѣрнек дѣље у Книну.

дѣрнути, -нѣм, свр. *ударийи некога само једном снажно*. – Приђе Ма̀ркаћ Луки па га дернў шāкѣм у леђа и ѱтече ко небѣско вријѣме.

дѣрт, -а, м. *срїба, бијес, љуїња*. – Овā данашнā младеж пўна дѣрта и бйјеса.

дѣшнāк, дѣшнāка, м. *десни иредњи во у зайрѣзи на којем је обично веће звоно које се зове брѣнза*. – Правѣ гāзде су држāле дѣбре дѣшнāке волове пѣ-десет гѣдїнā и нијесу и продавали брѣз великѣ пѣтребѣ.

дѣбидѣс, прил. *крајња граница глўиости*. – Глўп је Пајкан дѣбидѣс. Р.С.

дѣва, -ѣ, ж. *љейоїица*. – Није бйло дйвѣ ко нашѣ Стојѣ ѣткā се кāмѣн пѣчѣ котрљати са Дебѣлāка.

дѣвāн, дѣвāна, м. *сасїанак, разговор, конференција*. – Бйли су на дивāну код нашег сѣоског кнѣза.

дѣвāнити, дѣвāнїм, несвр. *иричāи, говориїи, дискуиовāи*. – Шта дивāнѣ Баце дѣље ѱ Врбљаније и Бараћије?

дѣвйјāч, -и, зб.им. *дивље живоїише*. – Пўна е нāша шўма рāзнѣ дѣвйјāчи.

дѣвйј, -ā, -ѣ и дивй, дивљї, *нейриїиїомљен*. – Ўн нѣ море ићи међу-љўде јер је ко кākав дивйї ствѣр. Кāко ће ѱн штѣ алāисати кат је дивй.

дѣвјāкиња, -ѣ, ж. *дивља јабука игодна за иурицију*. – Нѣмā бѣлѣ туршијѣ ко од дивјāкињѣ и смрѣкѣ.

дѣвка, -ѣ, ж. *кава од иржѣне ражи без великог квалиїѣїа*. – Пѣкојнї Илїа е мўгѣ посркати пѣ-пѣ бўкарѣ дйвкѣ и нйкад га не забѣље трѣбу.

дѣга, -ѣ, ж. *врѣїа кāјмака лошег квалиїѣїа*. – Донѣздѣ тѣ дйгѣ да прѣубāм. До

ди́жва, -ѐ, ж. дрвени суд за воду са рукохватом. – Намузле музйље пўне ди́жве ђвчијѐ варѐникѐ.

ди́жвица, -ѐ, ж. мала ди́жва. – Наландѐ ђвѐ двйје ди́жвице во̀дѐ.

ди́згија, -ѐ, ж. дуга и уска њива. – Варклија е уна́ Ма̀ксимова подвѐрница од свѐ-три на̀ше ди́згије.

ди́згйца, -ѐ, ж. уски ореја́к њиве. – Испилиле се јаребице у уно́ј на̀шој ди́згйци у-Пржина.

ди́згйни, -а, м. кајаси коњске узде. – Притѐгнули кўњије ди́згйне па ђтпочѐли тр́ку у-сватовије.

ди́јати, ди́јам, несвр. диса̀ти, узима̀ти ваздух. – Упѐкло, нѐ да се ди́јати од пўстѐ ватрѐ и вру́ћинѐ.

ди́ка, -ѐ, ж. љейо̀та, йонос. – Ёно Ми́кѐ на̀ше ди́кѐ, на̀ка се цўра јђш ни́је рѐдила у ђвије крајђвије.

Димйдија, -ѐ, м. љејора̀тив од именице Дми́тар. – Димйдија Шулѐндић је сйшђ у-јаму да извади́ јаре штђ е упало.

ди́мити, -йм, несвр. йушѝти дуван у великим количинама. – Ба́ја ди́ми уна́ј торђтан, ни́како не прѐстаѐ ђд-јутра дђ-мр́ака.

димлија̀шица, -ѐ, ж. муслиманка која носи димије. – Не мореш ти довести димлија̀шицу кад је нўге за́мутала крпама па не видиш какве су. Ва

ди́млије, ди́млйја́, ж. pl. tantum. димије, ношња муслиманских жена. – Прѐпале ме бўлине ди́млије, йдѐ ђдна ја́ мйслийо двйје. нп

ди́плар, -а, м. онај који свира на ди́лама. – Бђљега ди́плара ни́је би́ло од Ни́колѐ Дрѐновића у свйје Стѐкерђвције.

ди́пле, ди́пала́, pl. tantum. дрвени дувачки народни инсйрумена́ти са двије цијеви. – Нема́ ти љѐшвѐ давђријѐ ђ-ди́пала́.

ди́пле, -ѐ. нејозна́та свейиња́ у благим йсовкама и заклейвама. – Ни́је та̀ко, свѐтђга ми ди́плѐ.

ди́плити, -йм. свира̀ти на ди́лама. – Мла́ђо По́љића е бђљѐ ди́плиђ од Стђена Бошња́ка, пђзнатѐ сѐоскѐ набодицѐ.

ди́ринчити, -йм, несвр. бесйосличи́ти, одгаја̀ти йосао. – Не ди́ринчи, ви́диш ли да ће невријеме.

ди́рјек, -а, м. дирек, сйуб, краћа бандера. – Довўци й-шумѐ ко́ју сврָзу да направймо два ди́рјека, срўшила се ђграда окђ-зимскога плáше.

ди́рликати, -ам, несвр. зјака̀ти без цйља, бесйосличи́ти. – Ди́рликáј ти а вријеме нека прђлази́ утаман.

ди́јѐти, дѐђѐм, несвр. йрави́ти йласйове сијена. – Ни́ко ни́је бђљѐ ди́јо зимско плáше ђд-Јоје По́љића.

длáг, -а, м. дрвене даши́це којима се увезује сломљена рука или нога. – По-пушти ми ма́ло ђвај длáг, стѐгђ ме посве.

длáжити, длáжйм, несвр. увезива̀ти сломљену косй йомоћу длага. – Зђвте Алексу Мрђена да намјестй и удлáжй слђмљену́ рўку Клысари, ун најбоље длáжй прѐломе.

до́кати, -ам, свр. 1. доћи главе, ући у крај, йпривеси́ти йамейи. – До́акаћѐ љўди и њѐговђ сйли, акобђгда. 2. наћи рјешење за йроблем. – На̀ши Лђкв́ари ће свáкој сйли и гурѐми до́кати.

дóвлѣн, прил. *довде, до ове црѣе*. – Ја мугу бацити камѣн са рамена дóвлѣн дóклѣн и Бибан, али не мугу дáлѣ ни за нóкат.

догрѣати, -ам, свр. *доћи с ѿешком муком уморан са далека ѿуѣа*. – Ђно нашије кúрузáра, јѣдва дóгрѣали пред-Млиништá и Прóлина брда у сѣло, мòкри ко мйши.

дóдијати, -ем, свр. *досадиѣи, дозлогрдиѣи*. – Јѣла е дóдијала и Бòгу и нáроду галáмећи по сѣлу, свáђајући се са Видѣсилом окò-бáшчѣ у Бáчуша.

дóђош, -а, м. *онај који је дошао са сѣране, досељеник*. – Мýј Бòже, штò су вáлати овй дóђоши из-Босне.

дóзнака, -ѣ, ж. **1.** *обилъежсавáње сѣабала шумарским чекићем за сјечу*. – Ў-нашòј шўми се пòчѣло ићи у дóзнаку јòш за вријеме Аустријѣ, а садѣ је тò дòбро плаћен пòсò. **2.** *службена ѿошврда за неко одобрѣње*. – Јá јòш нијесам уплатијò дóзнаку за дрва, а снйјек сáмо штò није зáтрпò и шўму и пúтове.

дóзнáчити, дóзнáчйм, свр. *службено одобрйи, ѿошврдиѣи*. – Ўитро ћемо ићи са лугáром у-шуму да нам дóзнáчй меремáт па да спрёмáмо дрва зá-зйму.

дóклѣн, *ѿрилог за мјесѣо и вријеме у значењу; до некога мјесѣа или до некога времена*. – Дóклѣн ћемо мй калáузити по овомѣ блáту? Дóклѣн ћемо мй чѣкати унѣ готовáне, прóђе дáн? Бр

дóкòн, -а, -ò. *онај који је сѣално без икаквих обавеза*. – Кáјтези су дóкони òткá су се насѣлили вóђе у Рёмйће.

дóкòњáк, -а, м. *нерадник, љенчина*. – Ўнй дóкòњáци нѣ мугу нйшта ни ймати кáд нйшта и нѣ рáдѣ.

докусúрити, докусúрйм, свр. *докрајчиѣи, унишйиѣи*. – Пѣрука е скрòијò нўв кòжун, али га е Млáђо скрòс докусúријò, клижући се нá-њему по снйјегу дòље у-Ивòвцу.

дòлáп, долáпа, м. *сеоски дрвени ормар*. – У дòлáп се òстављају суди и крána а брòкве у дрвенй кашет.

дòли, приједл. *сем, осилм, изузев*. – Свй су кúрузари стйгли из-Бáчкѣ дòли Микáила Áшушинòг.

дòлибаша, -ѣ, м. *онај који долијева чаше ѿића на каквој слави*. – Тѣ је чáша, тý је дòлибаша. нп

дòликовати, дòликујем, несвр. *ѿриѣадаѣи, одговараѣи угледу*. – Тò не дòликује њѣму и њѣговòм òбразу.

долòгáње, -а, с. гл. им. *ѿјевање уз вола ѿòбједника*. – Пò-нашйје стрána се рáзлијежѣ долòгáње чòбанá.

долòгати, -ам, несвр. *ѿјеваѣи волу ѿòбједнику у борби биковá*. – Чòбани долòгају, свѣ се пòље рáзлијежѣ.

дологйјати, -ам, несвр. *ѿјеваѣи ѿо сѣранама за благом*. – Нáша чобанијá по цйјели дáн зá-блáгом дологйјá.

дòнеклѣн, *ѿрилог за мјесѣо и за вријеме*. – Јá ћу с тòбòм ићи дòнеклѣн, али се мўрáм вратити и ожуљати áрман зá-вршáја. Мòреш тй тáкò јáсати по сѣлу дòнеклѣн, док те крáни һáћа и мáтѣр, али, штá ћеш кад уни изврнў табане?

дорèнути, дорèнѣм, свр. *довући, доѿјераѣи*. – Йди брзо дорèни кúње йс-поља, òмркнуће па ће и подáвити вўци. Áјде, дорèни унáј цòк дрвá испод Вршчића да га испйлáмо жáгòм.

досегача, -ѐ, ж. *дуга моѣка којом се нешиѣа дохваѣа*. – Принѣсидѣ ми тѣ до-сегачу да ђборим љнѡ штѡ вѣсѣ нѡ шљиви.

досѣгнути, дѡсѣгнѣм, свр. *дохваѣиѣиѣи, ѣривуѣи, ѣримакнуѣи*. – Висѡко е гнијѣздо шврѣчијѣ, не да се досѣгнути ђвѡм тѣткѡм.

дѡтлѣн, *ѣрилог за вријеме и мјѣсиѡу значењу до ѣгога времена или мјѣсиѡа*. – Кад се Бѡжо врѣти из вѡјскѣ, дѡтлѣн ѣе мѡли Лѣјо ѣмати гѡдину данѡ. Дѡтлѣн мѡреш дѡѣи, али дѡлѣ нѣ мореш.

дѡшљѡ, -ѐ, м. *онај који је дошаѡ, доселио се са из другѡга краја*. – Кад љнѡ ђвѣ нѡше дѡшлѣ допртљашѣ ђтѣда ѣз-Грѡва?

дошѣњати се, дѡшѣњѡм се, свр. *ѡѣрезно ѣриѣи неком циљѣ*. – Лѣсице су се дошѣњале кокошињѣцу да и нѣко нѣје ђпазијѡ.

дрѡм, -а, м. *мјера за ѣежину ѡко ѣри грама*. – ђвѡ ти вѡжѣ пѣт кѣлѡ, ни дрѡм вѣшѣ, ни дрѡм мѡњѣ.

дрангѣлија, -ѐ, ж. *сиѣна сиѣвар мале вриједносѣи*. – ј-нашем крају су Далмѡ-тѣнке нѣсале и продавале рѡзнѣ дрангѣлије за-вуну и жѣто.

драњати се, драњѡм се. несвр. *чешѣи се грубо*. – Одмѡкни се ђд-мене, штѡ се тѣ драњѡш пѡ-цијѣли дан.

дрѡвѡрити се, дрѡвѡрим се, несвр. *снабдијевѡи се дрѡвима*. – Мѣ ти се дрѡвѡрѣмо ѡдѡзгѡ ѣ-шумѣ у Рѡгуљинѡј дѡлини.

дрѡвенѡрија, -ѐ, ж. *намјешѣај у куѣи ѡд дрѡвѣа*. – ј-нашѡј кѣѣи је свѡ дрѡвенѡрија бѣла ѣз-нашѣ шѣме.

дрѡвенина, -ѐ, ж. *све у куѣи шѣи је ѡд дрѡвѣа*. – Дѡбра ти ђвѡ дрѡвенина ѣ-куѣи, штѡречѣш.

дрѣждити, -ѣм, несвр. *чешѣи, дангубиѣи*. – Вѡѣе се повѡздѡн дрѣждѣ и пѡндра, нѣко нѣшта нѣ рѡдѣ.

дрѣљити, -ѣм, несвр. *гледаѣи наѣрезнуѣиѡ исколачених ѡчију*. – Штѡ си издрѣљѣијѡ ђчи ко да си ѣгледѡ бијѣлу врѡну? Сѡмо дрѣљѣш блѣнто.

дрѣњѣиѣ, -а, м. *грм дрѡна на којем расѣу укусни ѣлодови*. – На ѣномѣ дрѣњѣиѣ више Сѣматинѣ пѡдетѣ свѡкѣ гѡдинѣ Мѣлица ѣберѣ по бѣсаге дрѣњѣинѡ.

дрѣчитѣ, -ѣм, несвр. *дерѡи се, галамиѣи*. – Не дрѣчи тѡмо, нѣ плаши дѣѣѣѣ, врѡглаја ѣдан.

дрѣжалица, -ѐ, ж. *дрика на каквом алаѣу, сјекири, крамѣу и сл.* – Дунѣси ѣдан тѡслак ѣ-шумѣ да направѣм дрѣжалицу за ѣнѣ мѡтику.

дрѣнѣање, -а, гл. им. *излежсавѡње, ѡѣезање са усѣајањем*. – јстѡј, дѡста е бѣло дрѣнѣања. Ра

дрѣнѣати, -ѡм, несвр. *излежсавѡи се, ѡдугѡвлѡчиѣи са усѣајањем*. – Дѣжи се, штѡ дрѣнѣѡш вѣшѣ, чѣкѡ пѡсѡ.

дрѣнѣер, -а, м. *онај који дрѣнѣа, сѣава ѣреко мјере*. – Сѡмо тѣ дрѣнѣѡј дрѣнѣеру ѣдан, нѣѣе се лѣвода сѡма покѡситѣ.

дрѣцка, -ѐ, ж. *ѣролив, ријѣдак садржсѡј измеѣа*. – ђ, какѡа е ђвѡ вѡликѡ дрѣцка ѡко бунѡра?

дрѣцкан, -а, м. *онај који има дрѣцку*. – јнѡј се дрѣцкан нѡијѡ врѣѣије жмѡрѡ па се сѡв удрѣцкѡ до плѣѣѡ.

дрѣцкуља, -ѐ, ж. *краѡа која има дрѣцку*. – Гѣни тѣ дрѣцкуљѣ ђт-куѣѣ, ѣнерѣдѣ свѣ пѡ-дѡврѣшту.

дрликати, -ам, несвр. *бесјосличиии, йројушиџаиии йовольне йрилике*. – Ђе ђмладина у-јагоде, а ти сјџди и дрликāj тџ.

дрљати, дрљамām, несвр. *йоравнаваџии узорану земљу дрљачом*. – Нџ дā се уна њаша њива бранати док се дђбро не подрља.

дрљача, -џ, ж. *йольйривредна алаџика за йоравнавање узоране земље*. – Ђставите дрљачу на-њиви да е не вџчемо кџћи.

дрљџање, -а, с. гл. им. *уйорно задиркивање и изазивање*. – Мāните се вџшџ тђгā дрљџања у-дјџцу јџсте ли при -себи.

дрљџати, дрљџам, несвр. *задиркиваџии, омеџаиии, изазиваџии*. – Не дрљџāj и не баркāj у-дјџцу, нека се дјџца йграјџ. Ст

дрљџнути, дрљџнџм, свр. *дирнуџии некога чиме ради узнемиравања*. – Асли ти Мйџо дрљџнџ Дрāгана па се дијџте прђбђдџ.

дрмати, -ам, несвр. **1.** *климаџии нешиџа шџо је усџравно*. – Нџмђј дрмати тџ лџсе, одвāлићеш й. **2.** *владаџии, командоваџии, имаџии моћ*. – Твђи парњици дрмāj државђм, а ти зјākāj и глџдāj ко ће ти дāти цигāру дувāна.

дрмāтор, -а, м. *онај који влада и има велики уџиџај*. – Нџ дрмā гђљо нāродом већ дрмāтори од ђлђвкџ и пāmџти.

дрмџсати, -ам, несвр. *йресџии, јако дрмаџии, љуљаџии*. – Кђ тђ тāмо дрмџсā вратије, је ли сйшђ с пāmџти?

дрмнути, -нџм, свр. *удариии јако*. – Ако те јџднђч дрмнџм, све ћеш звијџзде пребрђјати на небџсије.

дрнда, -џ, ж. *урећaj за развљачење вуње*. – Кā-ћеш нџсити вџну на-дрнду дрнда-ти?

дрндати, -ам, несвр. **1.** *развљачиии вуну на дрнди*. – Нāјвишџ се вџна дрндала код уногā Жйкџ Србијāнца. **2.** *говориџии ван џеме, дуго и досадно*. – Нџ дрндāj вџшџ ђ-томџ тākђ ти Бђга, досāдијђ си и Бђгу и нāроду.

дрнути, -џм, свр. *ујџсџии некога, уџиџинуџии*. – Нџ дйрāj псā док је на кђриту, дрнуће те зā-нугу. Шу

дрнути се, дрнџм се, свр. *љуџинуџии се, наљуџиџии се*. – Асли се ти нџшто дрну на ђвђ штђ јā велйм?

дрђбити, -йм, несвр. **1.** *мљџии, сийниџии*. – Јџчџ смо тањирачом дрђбили њйву ко лџг. **2.** *йричаџии сваџиџа без везе са џемом*. – Прђкини, не дрђби вџшџ будалџштине.

дрђља, -џ, ж. *жена ниског морала, заџуџиџена и одбачена од друџиџва*. – Јџси ли мџгђ нāћи нџкџ дрђгџ жџну ђсим унџ дроље?

дрђња, -џ, ж. *йоџијџана крйа, риџа, сйар одјевни йредмеџ*. – Какве су тђ дрђње на-теби, ко да су те крāве жвāкале?

дрђњо, -џ, м. *онај који је у дрђњама, риџама*. – Кђдā е унāj дрђњо нāумијђ у нāквђј ђдежди?

дрђњчина, -џ, ж. *аугменџаџиив од ријџчи дрђња*. – Ђдāклџн ти тџ дрђњчине, тākђ ти велйкђга Бђга?

дрпати, дрпām, несвр. *чуџаџии, шџиџаџии, кидаџии*. – Склђнте се отālџн, штђ се дрпāте тџ пред нāродом.

дрпачити се, йм се, несвр. *шџиџаџии, чуџаџии на груб начин*. – Уни се дрпачџ ко кџњи и не стйдџ се нйкога.

дрписати, -шѣм, свр. *украсти*. – Ако се не чӯваш у возу, дрписаће ти ўнї градскї лопови свѣ до чѣгā се докѡпајӯ.

дрпити, -йм, свр. *украсти*, *зработи* набрзину. – Изглѣдā да е нѣко дрпијѡ мўј шлāјбāк и пāре.

дрсати се, дрсāм се, несвр. *љушти* се. – Штѡ се тї Цвāјка дрсāш на свāкӯ Кйцошову бѣшједу?

дрўга, -ѣ, ж. *дуго ереїено за їреїредање їређе*. – Нāправдѣ ми штѡ дрўгѣ, ўнā се скршила Бѡг ти је ўбиће.

дрўга, -ѣ, ж. *жена, суїруга, другарица*. – Кўдā су се ўнѣ дрўге упўтиле па нāкѡ крѣшӯ и врѣајӯ?

дрўшкан, -а, м. *функционер у врїеме социјализма*. – Нїшта се тї не брини, тѡ ћѣ дрўшкани свѣ срѣдити кāко трѣбā.

дўбина, -ѣ, ж. *їчелиња кошница од їлїїеног їрућа*. – Оплѣли смо трї нўве дўбине за трї нўвā рѡја.

дўбити, -йм, несвр. **1.** *сїајаши на глави*. – Кāжӯ да е Млāђен Бāјукїн мўго дўбити на глāви пѡ-пола сāга. **2.** *коїаши руїу у земљи или дрвѣїу*. – Стѡен је дўбијѡ кārлицу и по двāст центї, мўгло стāти ў-нў пѣт лїтāрā варѣникѣ.

дўвār, -а, м. *їреградни зид од глине изнад огњишиа*. – Гўсле мўје давѡриѡ старā, вās је Србин држѡ крај дўвāра, крај їконѣ свѣтога Нїколе. нп

дўга, -ѣ, ж. *країка цијейана даска намијењена за їрављење каца и буради*. – Кѡд-нās се цијѣпала дўга и гўнила ў-Кнїн продāвати.

дўдлити, -йм, несвр. *сисаши млијeko или їушиши дуван на лулу*. – Мўј дїд Попкран повāздāн ўнў нѣсретнӯ лўлу дўдлї и чārкā. Че

дўжица, -ѣ, ж. *країка пāнка дашчица за їрављење судова за кућне їѡїребе; дижава, бардака, букарица, чаброва и сл.* – Стѡен би свāкї свāкати дāн утāслачијѡ по нѣколикѡ смрчовије дўжїцā гѡре у Дрѣновића дѡлу.

дўити, -йм, несвр. *несигурно сїајаши, їочѣшак ходања код дјецѣ*. – Дўи, пāи, мїлѡ мāтерино.

думāгија, -ѣ, ж. *ваїра која їуно дими*. – Кѡ е ўнў думāгију тāмо залѡжијѡ, запāлиће сїјјено?

думāгїјати, -āм, несвр. *їушиши дуван уз обилно одбијање димѡва*. – Думāгїјā Клисарина лўла ко кречāна.

дўмача, -ѣ, ж. *дубока магловишиа долина или їѣшина из које бије хладноћа и до које не долази сунце*. – Кўд ме ѡчи проведѡшѣ и нўге пронѣсошѣ, нѣ виђѡ вѣћѣ дўмачѣ од Рѡкина дѡла.

дўр, узв. *сїани, їрекини, досїа*. – Дўр вўци те не їжјели, штā се врњāцāш цијѣлї дāн.

дўрати, -āм, *їрїјѣши, їодносиши, некако исїрајавашї*. – Ѳвāј се зўлум нѣће мўћи дāље дўрати.

дурāли, пр. *онај који је издржљив, їридјев без комїарације*. – Ѳвї су Прибѣљци дурāли на снијѣгу ко нїко жїв.

дўрбїн, дурбїна, м. *двоглед*. – Кāд сѣ пѡкојнї Тўрађ Крунића врāтијѡ из Вѡјводинѣ, дѡнїјѡ е сā собѡм ѣдāн дўрбїн штѡ привлāчи из дāљинѣ и увѣћавā ствāри.

дўр-дѣвер, прил. *исїрајаванье од данас до сїуїра*. – Кāко ми живкārїш мўј Пїља? Ёх, дўр-дѣвер ко и свāкї гурāбет.

дўса, -ѐ, ж. *кивња, оїтровлук, љуїѣња, зла намјера*. – Одáвно Тўрци имајў дўсу нá-нас, чўвајте се дõбро нõжа пõтáјца.

дўшман и **дўшманин**, -а, м. *суров човјек, неїријáиѣљ*. – Нїје бїло вѣћїе дўшманá од Тўрáкá нити ће й бїти дõклѣн гдїћце пõстой жїв чдѣк на Зѣмљи.

дўшманица, -ѐ, ж. **1.** *сурова и крволочна жєна*. – Тўрскѣ жѣне су знáле бїти дўшманице кáкије зѣмља нїје шчѣкала. **2.** *змија оїтровница, шарка или ѣоскок*. – У-нашеме Грõмил-пõљу е бїло грõмїлá, Бõга тї пїтáј кõликõ и свáкá е бїла пўна дўшманїцá ко шїпак, и тõ ўнїјѣ шарõвўљá кõлик мѣтар.

Ђ

ђáтре, *народни израз за вокаїиѣ ѣаволе*. – Вѣлѣ да се ожѣнїјõ ўнáј Мáзалõв клáпац. Áј ѣáтре, õдаклѣн је дõвõ цўру.

ђѣврек, -а, м. *врсиá ѣѣцива од брашна*. – Дáј ми ѣдан ѣѣврек, нѣшто ми тїкнуло пõести.

ђѣгоћ и **ђѣгоћїце**, прил. *било гдје, на било којем мјесїу*. – Áко ли га ѣѣгоћ ўватїм, плáтиће ми и мáтерино млијѣко.

ђѣђе, прил. *їонегдје, на ѣокојем мјесїу*. – Пўнула е јўговина и преполõвила снїјек, ймá ѣѣђе и прõшарїцá.

ђѣкад, прил. *їонекáд, ѣокаїїкад*. – Й-наш Тривўнца пробѣшједї ѣѣкад покõдјў пáметну, али је тõ пõсве рїјетко.

ђѣкој, -а, -е. *ријѣїки, їонекї, гдјекојї*. – Јѣсѣн је, али се нáђѣ и ѣѣкојá јáгода ў-шуми.

ђѣлдум, -а, м. *разонода, одмарање надуго и нашироко*. – Нáши мўмци ражђѣлдумили, свѣ им рáвно дõ-мõра, ѣѣлдум дáнас, ѣѣлдум шјўтра, нит се кој жѣнї нїти áјтá зá-тије пõслом.

ђѣља, -ѐ, ж. *їанка їрреска, дрвце за їоїїáљївање*. – Понѣси нѣколикѣ ѣѣље да пõтпáлимо вáтру.

ђѣљати, -áм, несвр. *одсијѣцáиши ножем їанке їррешчице за їоїїáлу вáїре*. – Вѣсѣлко по цїјелї дán ѣѣљá кáкáв штáп кõричњáком из Варцáра.

ђѣљер, -а, м. *ударац, добар їоїїез, добар рад*. – Вїди мўмка, вїди му ѣѣљера и õткоса. Ст

ђѣш, узв. *гдје ѣеш, куда ѣеш*. – Ћѣш тáкõ пјán мѣђу љўде бўдало!

ђїдија, -е, ж. *лола, бекрија, виловна особа*. – Ђ, мўј Стѣвáне, ѣїдијõ врлѣтнá, кáш се пáмѣти дõзвати.

ђїдо, -ѐ, м. *хїїкорисїик од ријѣчи ѣїдија, младић заносан и вилован*. – Нáш је ѣїдо ўнá прáвá стáрїнскá ѣїдија.

ђїкан, -а, м. *човјек хїїар, лакомислен, разбарушене косе*. – Ó ѣїкане, йспод Пõдгоријѣ, свѣ се снáше распїтујў зá-те.

ђїкати, -áм, несвр. *нагло расїиши*. – Кўноплѣ ѣїкајў ко из водѣ.

ђїлкош, -а, м. *мангуї, кавгацїја*. – Нáјвишѣ се ѣїлкõшá окупљало дõље ў-Рбрије око Глишинѣ бїртијѣ и на збõру кõ-црквѣ па вáздан заповрзў гўжву и ковѣљáнију.

Ћило, -а, с. *јелече, њрслуче, одјевни њредмеџи*. – Симџуна ђбукла њвуо Ћило и ђтперјала у Ваган на-збор. Рд

Ћимбарати се, -ам се, несвр. *џоскакиваџи, бацаџи се ногама*. – Савџтина њџ зна ђдати ко ђсталџ свџјет вџно се Ћимбара, Бђже ме прђсти, ко какво парипче.

Ћимбарџти се, Ћимбарџм се, свр. *нагло џоскочџиџи, наџравиџи круџан скок*. – Лакета се Ћимбарџ ко гђрскџ вук и ђде сјављџвати чџлу.

Ћинђува, -џ, ж. *сиџно зрно бисера*. – У Марџ на тканици нанџзана брђје и Ћинђуве, њџшта се шјажтџ.

Ћџпити, -џм и **Ћџпнути**, -нџм, свр. *нагло скочџиџи, џџџрчаџи*. – Мијат Ћџпи на-нуге лаганџ. Кад Милош Ћџпну, џ-три скђка прђскочџ ђткосе.

Ћџритати се, -ам се, несвр. *џоскакиваџи сиџним кораџима*. – Ћџрита се Јђшо и ђдскачџ од зџмљџ ко зрџно.

Ћџритнути се, Ћџритнџм се, свр. *џоскочџиџи изнанад*. – Ћџритнџ се Пајђ ко из бундека и ђде у зџму џзџти дувана.

Ћџсати, Ћџсам, несвр. *шараџи, изводиџи разне облике везом*. – Наџше цђре Ћџсајџ прђгаче рђђм и свџлђм, сџмо стџти па глђдати.

Ћџсија, Ћџсијџ, ж. *шара, џрошарица, разни украси*. – Какве су ђвђ Ћџсије на ђвђј кђшуљи, ко да су швраке чџпале?

Ћђгат, -а, м. *млад, вилован коњ за јахање*. – Стђен јашџ прђтила Ћђгата, а Илија танкџ бедџвију. нп

Ћђго, -џ, ж. *хиђкорисџик од именице џогаџи*. – Марко јашџ ыђгу од мегдана. нп

Ћђзлуке, Ћђзлџка, pl. tantum. *наочари, цвџкере*. – Ўнај ыђро врђђ ыђзлуке на -очи да ђђљџ вџдџ.

Ћђја, узв. *џђђђже, узречица у облику ка џђја*. – Саво ка Ћђја, свџ зна ко какђв вџлики шкђлац а тџп ко Ћџскија.

Ћђрнути се, -џм се, свр. *сукобиџи се, судариџи се, креснуџи као варница*. – Јџсу ли се како Ћђрнули Прђкрајџи и Рђрчани на зђђру џ-Рђрије?

Ћђбрара, -џ, ж. *џеменџирани базен за џубре*. – Напревиђ наџ Николџтина Ћђбрару кђлик дџсет мђчилђ.

Ћђбраша, -џ, ж. *неуредна и џрљава жџна*. – Ћџ џна Ћђбраша ђде из сџла, вџђе ли џко жџв?

Ћђбрџта, Ћђбрџта, зб. им. *џуброви*. – Чџм наџвије прђљеђе, сџљани џе свђ Ћђбрџта ђдвџџи на-њиве.

Ћђвџгија, -џ, м. *младђжења, муж*. – Марија е џзабрала дђбрђга џвџгију и лијџпо се слажџ, вала мџлђм Бђгу.

Ћђгум, -а, м. *врџта суда од бакра или глине*. – Мџј џџгуме, мџј бакренџ сђде. нп

Ћђјђ, -џ, м. *хиђкорисџик имена Ћђрађ*. – Ћђјђ се прђви вратијђ џз-Бађкџ од свџјџ наџије кђрузђра.

Ћђјица, -џ, м. *деминуџив имена Ћђрађ*. – Наџ Ћђјица је џмђ најђђљи арман прђд пђетђм.

Ћђл, -а, м. *ружа*. – Ћђл миришџ мџла мђја мајко, чџни ми се мђг Драгана дђша. нп

Ћђле, -џта, с. *кугла, арџџџеријско зрно*. – Швабе ђлђвнђм Ћђлади погађајџ чђршију и сокаке, све џнџ кђглице врцајџ ко кђрузи.

Ћумрук, -а, м. *ѿакса, улазница, царина*. – Пѿшто е бијо ѳумрук дѿље у Каурије кѿ-си гўнијѿ продавати ждријѿпца?

Ћумрукѿна, -ѿ, ж. *зграда у којој се најлаћује ѳумрук*. – Биртија е тѿмо иза ѳумрукѿнѿ чїм прѿћеш ўнў кривину.

Ћўтурѿ, прил. *све у целини, укуїно*. – Јучѿ су прѿдѿли на пијаци свў рѿбу накѿ ѳўтурѿ.

Ћутўрум, -а, м. *осїарио, изнемогао, сїорих ѿокреїа*. – Остави Стевѿнија ўногѿ ѳутўрума па наћи бѿљў прїлику спрѿм-себе. ПВ

Е

ѿв, *узвик за ѿѿврћивање*. – Ђв, јѿш мѿло па ће и зѿра грѿнути.

ѿгѿл, егѿла, м. *једнако, неријешено, изједначено*. – Јѿ рѿчѿм да смо ѿвѿм партијѿм шѿка изједначили и сѿд смо ѿгѿл.

ѿгѿлити, ѿгѿлїм, свр. *изједначїи, ѿоравнѿи*. – Ђ, сѿд смо свѿ рачўне ѿгѿлити и нїком нѿ море бїти криво.

ѿглен, -а, м. *разговор, дискусија, расїрава*. – Ђтишли су мѿлко на ѿглен да чўјў штѿ се дешѿвѿ у сѿлу.

ѿглѿндисати, -шѿм, несвр. *разговарѿи, ѿудикаѿи, ѿричѿи*. – Са ўније сѿоскїје мудрѿвије је мўчно ѿглѿндисати.

ѿјбет, прил. *многo, ѿуно, колико год хоћеш*. – Ў-нашега Видѿсила вѿзда їмѿ вина и рѿкијѿ ѿјбет и то ў-пѿ дѿна, ў-пѿ нўћи.

ѿјвалѿ, узв. *честїишѿм, свака часї*. – Дѿк свѿк велї ѿјвалѿ, ѿста глава ћѿлава. н. посл.

ѿксѿнција, -ѿ, ж. *киселина*. – Ђно нашѿга Клисарѿ, ѿтровѿ се јучѿ нѿкаквѿм ѿксѿнцијѿм, ўмало нїје ўмрѿ.

ѿлаћ, елаћа, м. *їроїасї, несрећа, велика шїеїа*. – Запрѿмзѿј кѿла, превѿлиће се сїјено у дѿлину па свѿ ѿде у елаћ.

ѿлда, -ѿ, ж. *јад, сїїна душа, бијѿда, сиромашїина*. – Види ўнѿ сїњѿ елдѿ и цицијѿ кѿкї је Бѿк ти га ўбиће.

ѿлем, узв. *дакле, и онда*. – Ђлем, чўћеш тї штѿ ће ти бити мўј мїлї и прѿслаткї брѿцука.

ѿм, *везник за набрајање, и, їа, їе*. – Нѿмѿ се ш ѿїме о чѿму разговѿрати, ѿм нѿмѿ ѿвѿ, ѿм нѿмѿ ѿнѿ, ѿм нѿмѿ нїшта.

ѿмїн, прил. *многo, ѿуно, од грчке ријечи еон*. – Тѿ ти је бїло мўј мїли брѿјкане їмѿ ѿмїн гѿдїнѿ. Ст

ѿрѿв, -ѿрава, -ѿ. *разроких очију*. – Ўнѿј ѿрѿвї глѿдѿ ѿднїм ѿком ў-пуру а дрўгїм у зѿчињу.

ѿран, -а, м. *онај који је ерав*. – Кўдѿ је ўнѿј ѿран заѿперијѿ и навѿлијѿ?

ѿрлѿв, -а, -ѿ. *синоним за ерав*. – Прѿђи се ѿрлава чѿека и врнѿтавѿ жѿнѿ.

ѿрлаша, -ѿ, ж. *жена еравих очију*. – Видѿре ўнѿ ѿрлашѿ штѿ е заѿперила, па ўмјесто на сўво, зѿгаљвѿ ў-блато.

ѿрле, -ѿ, м. *мушкарац еравих очију*. – Вїђе ли їко ўногѿ ѿрлу кўдѿ промѿче?

ѿрлїти, -їм, несвр. *гледаїи усїрану*. – Стѿде ми на нугу, ў-шта ѿрлїш?

ѐсап, есапа, м. *рачун, интѐрес*. – Видѐре му кѐнта и есапа какѝ је.

ѐним трава, -ѐ, ж. *љековиѝа ѝрава*. – Дѐнијећу ти ѐним травѐ да ти бѐлу излијечѝм.

Ж

жѐбѐри, -ѐ, м. *они коѝи живе ѝоред воде, ѝоред баре*. – Овѝ нѐши жѐбѐри нѐ знају за-сушу. Кѐд-њѝ ти ѝмѐ водѐ гѐни у свѐкѐ дѐба.

жѐбѐкречина, -ѐ, ж. *зелена ѝјена на води гдје је сѝанишиѝе жаба*. – Жѐбѐкречина нѝје ни за лѝуде ни за стѐку.

жѐвица, -ѐ, ж. *ѝчелиња жаока*. – Одидѐре ми извади жѐвицу, ујѐде ме нѐсрет-на чѐла, Бѐк ти је убиѝе.

жѐга, -ѐ, ж. *ѝесѝера, ручна или нека друга*. – Јучѐ су нѐши вѐсовали нѝве жѐге гѐре у Пѐлежу више Пѐљѐнѐ.

жѐгре, жѐгрѐ, рl. tantum. *мала оја, дио заѝрежног ѝрибора*. – Мѝрѐм прѐвити нѝвѐ жѐгре, стѐрѐ се пѐтргалѐ.

жѐца, -ѐ, ж. *жена која се сѝреса, врца, жаца се*. – Оде ли и жѐца нѐ-збор дѐље нѐ-Врањѐк?

жѐцати се, жѐцѐм се, несвр. *сѝресѝи се, врѝиши се*. – Стрпѝ се мѐло, штѐ се жѐцѐш.

жѐркнути и **жѐцнути**, -нѐм, свр. *изненада некога боцнуѝи нечим*. – Изглѐдѐ ми да ме нѐшта жѐркнѝ у лѐђа. Ызѝјдѐ ми ѐвѝј лијѐви ѐпанак, ѐсли ме трн жѐцнѝ у пѐту.

жвѐјз, -а, м. *ударац, шамар*. – Мѝгѐ би дѐбити ѐдан жвѐјз уз-уши.

жвѐјзнути, -нѐм, свр. *ударѝи некога изненада*. – Бѐга ми, ѐн нѐга жвѐјзнѝ мѝшки.

жвѐљѐв, жвѐљѐва, -о. *онај коѝи има жвѐље на усѝима*. – Свѝ су ѝни жвѐљѐви на пѐкѝјнѝ Салѐпуру.

жвѐље, жвѐљѐ, рl. tantum. **1.** *дио узде у усѝима коња*. – Понѐси жвѐље па зажвѐљѐј пѐрипа. **2.** *разујѐдени крајѐви усѝа код човјѐка*. – Вѝди га, ѐдрѐстѐ клѐпац а јѐш ѝмѐ жвѐље.

жгѐгрица, -ѐ, ж. *љуѝица, свађѐлица*. – Нѐмѐ вѐћѐ жгѐгрицѐ од Цѝгѐ Дрѐновиђа у цѝјѐлѐм сѐлу.

жгѐвра, -ѐ, ж. **1.** *лајање ѝаса, галама, масовна вика*. – Каква се тѐ тѐмо жгѐвра чѝје? **2.** *женска особа која сѝѐлно ѝрича*. – Кѝдѐ ѐдошѐ ѝнѐ двѝје жгѐвре?

жгѐврѝти, -ѝм, несвр. *ѝричаѝи без реда, лауцкаѝи као ѝаичѐ*. – Стѐлно жгѐврѝ, не ѝвлѐчѝ јѐзика у ѝста.

жглѐвак, жглѐвка, м. *зглоб на руцѝи или нози, зглавак*. – Бѐлѝ ме ѐвѝј жглѐвак изѐ-шакѐ, ѐћѐ ѐба ѐка да ѝскочѐ из глѐвѐ.

жглѐб, жглѐба, м. *зглоб, зглавак*. – Бѐлѐ га ѐба жглѐба у рѝка па кѝкавац нѐ море нѝкакѝ спѐвати од пѝстѝје жѝгѐвацѐ.

жгѐљѐв, жгѐљѐва, -о. *мршѐв, ѝѐнанѐ, слабѝан*. – Штѐ си тѝ дѐране такѐ жгѐљѐв и слабѝан? Јѐдеш ли ѝшта кѝт-кућѐ?

жгњльо, -њ, м. *онај који је жгњљав*. – Унај се жгњльо клати на уна два гњата ко раженњ слњмка.

ждњрати, ждњрем, несвр. *халайљиво јести и гуњањи круњне залагаје*. – Видњсило ждњрњ мњсо ко глњдан вњк и нњ бира, сњво ли је, сирњво ли је.

ждњрати се, ждњрем се, несвр. *сикирањи се једињи се, бињи забринуњ*. – Стњлно се ждњрњ због уног нњсретног сњна штњ се већ јњдноч нњ жени.

ждњрњво, -а, с. *грло, гуша, дисајни органи*. – Нњмњ да ти ишчњпам ждњрњво њвогњ мњмента, прњкини и ни њднњ вишњ.

ждњро, -њ, м. *онај који халайљиво једе ждњрући као звијер*. – Свњ су ждњре ко какњ дњвијњч. Тњ сњмо ждњрњ и лњпћњ крњну, Бњже ме прњсти, ко вњци.

ждрњк, -а, м. *ваздух*. – Отвњри прњзор да њћњ мњло ждрњка, загњшљиво е пњсве.

ждрњка, -њ, ж. *зрак сунца*. – Ђко ли те прњтњварњм, ждрњку ли ти твњју, свњ ћеш звијњзде прњбрњјати на небњсије. ББ

ждрњкнути, -нњм, свр. *њогледањи, намигнуњи, сијевнуњи оком*. – Чњм јњј ждрњкнњ, њна из њстије стњпњ њде на врњта.

ждрњбица, -њ, ж. *млада кобила њд двије године*. – Їмњмо двије ждрњбице ко двије гњрскњ вњле.

ждрњбна, -њ, пр. *кобила која носи младо у сњњмаку*. – Нњша е кобила ждрњбна и њждријњбиће се тњмо изњ Пњтровдњна.

ждрњпка, -њ, ж. *скривалица у игри, бадаљ*. – Ђјмо врћи ждрњпке па књ штњ извњче.

ждријњбац, -пца, м. *млади коњ њд двије године*. – Дњшњ тњраз њз-грњда и пошкњпијњ свњ ждријњпце по сњлу.

жћњпити, -њм, свр. *зграбињи, ичњњњи*. – Нањћњшњ нњкакви Лњвњпњљци па жћњпишњ Лукњндину лњлу и нњко њ нњ њпњзи, а лњлу ко да е њ-јаму прњпала.

жћњмати, -њм, свр. *њјести све халайљиво и брзо*. – Дњћњшњ чњбани глњдни ко вњци и наклапишњ јњсти, свњ жћњмњшњ и њпиришњ ко мњћава.

жњга, -њ, ж. *суша, врућина, сњарина*. – Освњила пњстњ жњга и свњ шљњве изњт-падашњ њд спњринњ.

жњлдац, жњлдњца, м. *желудац*. – Кад је Мњлош бијњ њнњј клњпчић њд десњтак гњдњнњ, њструнњ жњлдац дњље њ-Плњндњштукњд јањацњ и да нњ бијњде Рњжњ Ђњрњновњ и да му нњ направњ жњлдац, њмрије дијњте, нњко га нњ би спњсијњ.

жњћи, жњжњм, несвр. *њрињљивњњи вњњру, кресњњи шибицу*. – Жњжи лњмпу штњ чњкњш, вњдњш да се нњ видњ њдати пњ-кући.

жњра, -њ, ж. *жар, жњравица, вњњра*. – Затрњпњј жњру лњгом нњмњмо вишњ шњби-цњ, чњме ћемо њдлњжити њитро вњтру.

жњвчанњ, -њ, ж. *њадавица, њњлњњија*. – Бињло е књд-нњс лњдњи па њмали жњвчанњ њ кад њ њна спњпанњ, њни се срњшњ нњ-земљњ и њкњчњ, а пњњна њм трњгнњ на њста ко у бијњсна пњњ. Че

жњг, -а, м. **1.** *мњњална усњјана жица за бушење дрвњња*. – Дунњси жњг да прњ-бњшњмо јњвњр зњ-дњпњла. **2.** *њњњамбиљ, њњчњњи, биљњг, њзнака*. – Ђстаће му жњг на нњсу њд њнњ крњстњ док је жњв.

жњгњвац, -жњгњвца, м. *болни сигнал у њњњњлу, њњрнавац*. – Трњгајњ жњгњвци и прњбадајњ њњњњлњ јњтро, црче се њд-мукњ.

жигати, жигām, несвр. *осјећаиши жигавце њо тијелу*. – Жигају жигāvци пѡ-тијелу, нѣ дају ѡка склѡпити пѡ-цијелу нѹћ.

жигнути, жигнѣм, свр. *само једном осјеиши боли жигавац у тијелу*. – Жигнѣ нѹ ме пѡд-лијевѡм плѣћкѡм ко да нѹж ѹбѡде.

жижа, -ѣ, ж. *ваира (када се дјеца уиозоравају де нешиѡ не дирају)*. – Нѣ, нѣ, жижа, ѡпржи рѹку.

жижак, -шка, м. **1.** *сиѡан инсекѡи шиѡ улази у ѡасуљ или жиѡиѡ*. – ѐвѣ гѡдинѣ пѹн гра жишка, дā-Бѡк сачѹвā и зāклонѡи. **2.** *свјеѡло слабог сјаја*. – Вѡдѡ се нѣкакāв жижак испѡд сѣла.

жијака, -ѣ, ж. *леѡва на крову зграде за коју се веже цријеѡ или ѡрибија шимла*. – Штѡ су вам ѡвѣ жијаке вāко крѡве, ѹ-шта сте глѣдали?

жијачити, и **жиљити**, -ѡм, несвр. *ѡсиѡављаиши жијаке на рогове крова зграде*. – Кāћете жијачити пѡјату да вам пѹмогнѣм? Ёно ѹљезовѡи жиљѣ кѡшару па ѡе покрѡвати шѡмлом.

жирити, -ѡм, несвр. *хранииши свиње храсѡивѡм жирѡм*. – Бѡљѣ је свиње жи-рити ѣдно вријѣме па ѡ ѡндā држати на кѡриту.

жљѡца, -ѣ, ж. *кашика*. – Бѡло е вѡшѣ здравља док се јѣло дрвеније жљѡца.

жљѡчица, -ѣ, ж. **1.** *деминѹѡив од именице жљѡца*. – Дѡдāјдѣ ми тѹ жљѡчицу да прѡмијешāм кāву. **2.** *удубљење на завршеѡику грудне кѡсти*. – Кад Вѡдоју забѡли ѹ-жљѡчици, ѹн мѹрā лѣћи на лѣђа и мирѡвати док му се не пѡврāтѡи снāга.

жљѣба, -ѣ, ж. *дрвени олук за сѡровођење воде са крова куће у бунар*. – Ёно се прелијѣвају жљѣбе од вѣликѡга плѹска, лѣти пѡправи.

жмāра, -ѣ, ж. *чварак од исѡѡѡѡене свињске масѡи*. – Нѣмā ти нѡшта лѣшѡвѣ од врућије жмāрā ка се тѡпѡи мāст.

жмāрити, -ѡм, несвр. *ѡуѡишиши дуван без ѡрекидања, надовезујући цигарѡѡе је дну за другом*. – Кāжѹ лѹди да нѡко нѡје гѡрѣ жмāријѡ дѹвāн од пѡкѡјнѡга Бѡжѣ и пѡјѡ жѣшћѣ рāкијѣ ѡд-њѣга.

жмāрци, жмāрāцā, зб.им. *ѡрнавци*. – Потѣгнѡдѣ ми нѹгу, ѹватили ми жмāрци ѡвāј дѣснѡи лѡст испѡд-лијевѡк кѡљѣна.

жмѡкица, -ѣ, ж. *ламѡа ѡѡѡролејка слабога сјаја*. – Ужѣждѣ ѹнѹ жмѡкицу штā чѣкāш вѡшѣ, вѡдѡш ли да ѡсѡѡи мрāк.

жмѡрити, -ѡм, несвр. *држатиши заѡворене очи у игри са дјѣцом*. – Сāд ѡемо се ѡграти жмѡрѣ, јā ѡу прѡвѡи жмѡрити, а вѡ се сāкрѡвāјте па ѡу вāс трāжити.

жмѡркати, -āм, несвр. *ѡвременно ѡреѡишиши кайцима збѡг дѡма*. – ѐтѡрѡи прѡзѡре да ѡзѡићѣ дѡм, вѡдѡш ли да жмѡркāм и да не мѹгу издѹрати.

жмѡче, -та, с. *мала змија која је ѡѡек дошла на свијеѡи*. – Чѹвāј се тѡи и ѹнѡгā жмѡчета, змија е тѡ ѡкѡтила, мѹј мѡлѡи брāте.

жѹга, -ѣ, ж. *инсекѡи који нāѡада кожу*. – Дāла жѹга сāв кѡжѹн крāгу.

жѹгати, -āм, несвр. *ѡговарѡиши, ѡањкаѡи, лагаѡи*. – Штā тѹ жѹгāте, и пѣтљāте ко кāква дјѣца. Шу

жѹја, -ѣ, ж. *жена жућкасѡе косе*. – йдāла се ѹнā жѹја из Пољѡца у Бāлāћ за нѣкакѡга Калāбу па се прѡвѡи дāн срѣпили и зāвадили.

жѹјāн, -а, м. *мушарац жућкасѡе косе*. – й-нашега жѹјāна ѡрѹ чѣтри вѡла у лијѣсу по пѹне трѡи јѣвте.

жўјка, -ѿ, ж. *кокош жућкастије боје*. – Ђво има мјесец дана, наша жујка свакѿ дан снесѿ по ѿдно јае.

жўљати, -ам, несвр. *косији на арману ираву до коријена ради вршидбе жији на коњима*. – Ђно Коићи жуљају арман па ће вријѿћи жѿто.

жуна, -ѿ, ж *овца жућкастих маља ѿо глави*. – Облизнила се наша жуна прѿје дѿсет дана, нѿ би нико рѿко да су јањци близнад.

жупа, -ѿ, ж. *мјестио благе климе са достиа воде и влаге*. – Најбољѿ шљѿве бўдў дўље у Жупи код Дрвара.

жўпно, жўпнога, пр. *мјестио благо климом и обилно водом*. – Те ѿ је жўпно мјесто тў су Турци, а ѿ ѿ је каква врлѿт и лѿдови, ту су несретни Власи.

жўтија, -ѿ, м. *иас жутије длаке*. – Свежи жўтију, ўјешће кога.

жўћка, -ѿ, ж. *ииле жућкастије боје*. – Јѿдна жўћка ўпала у великў рўпу па није мўгла изаћи, а ондак дўћў дјѿца па је извадѿ.

жућо, -ѿ, м. *мушкарац изразио жутије косе*. – Ожѿнијѿ се ўнај жућо иш-Тулўма брѿ-сватѿва.

З

зајторити се, -им се, свр. *узајамно се наљуишији, замјерији се*. – Ўни су се нѿшто дўзбиљно зајторили дѿскоро.

забасати, -ам, свр. *залуишији, скренуији с иравога иуија*. – Подгѿрци забасали у Бјѿлавина и басали цијѿли дан.

забатали, забаталѿм, свр. *зајосиавији, најустишији неки иосао*. – Нѿ радѿ ѿн вишѿ на пијаци, ѿн је тѿ давно забаталијѿ.

забаци, забацим, свр. *зајосиавији, занемарији*. – Ми смо ѿегову мѿлбу забацили ў-страну.

забачен, -а, -о. *изолован, удаљен од главних иуијева*. – Ми смо ти живили у забачену крају свѿ док краљ Лѿсандра нѿ направѿ пўтове и шкѿле.

забезѿкнути се, забезѿкнѿм, свр. *изненадији се, зачудији се*. – Кад је чўѿ ѿнў иженаднў вијѿст, прѿсто се забезѿкнѿ и ўкѿчијѿ ко прўт. СС

забѿрли, забѿрлѿм, свр. *загледаји се уиадљиво у нешио*. – Шта си забѿрлијѿ бѿрле бѿрлавѿ, ко да си видијѿ бијѿлу врану. Шу

забитанчити се, -им се, свр. *зајустишији се иѿиуиј какве бишанге*. – И-ти си се Симѿуне забитанчијѿ ко каква прѿтува, Бѿже ме прѿсти.

забрздити, забрздиѿм, свр. *задријѿи, удаљѿији се од иѿеме*. – Мўдри су Власи па забрзздѿ Турције док си дѿком трѿпнѿ.

забрѿкнути, забрѿкнѿм, свр. *надуији се од воде и иѿунишији руије да не цури вода из суда*. – Забрѿкла каца, мўре се слѿбодно кѿселити кўпус ў-њѿ.

забрздати, -ам, свр. *ударѿи отвореним дланом ѿо лицу*. – Дѿѿе Мрѿга па из свѿ снагѿ забрздѿ сѿна Гоку по образу и пѿтѿгнў га за ѿба ўва.

забрѿидити, забрѿидѿм, свр. *уиѿрнуији, засврбији од ударца у иијѿло*. – Забрѿидѿ му длан како га дбарски дѿдаламѿ.

забрљѿушити, -им, свр. *ударѿем длана обухваишији лице и уво*. – Дѿдѿ му ѿдну врућу забрљѿуши за ѿнў лаж на збѿру јўчѿ.

забрòјати се, забројим се, свр. *погријешиши приликом бројања*. – Ђн, ђавò га нòси забрòја се мурам пүново брòити.

забрòмзати, -ам, свр. *загаламиши смушено и неразумљиво*. – Прèкини, штà си забрòмзала ко шупал бакрач.

забрслати, -ам, свр. *почеши говориши брзо и неразговијеино*. – Ђно наш брслè забрслò, нйко га жив не алаишè.

забрүсати, -ам, свр. *зайүийиши косу брусом*. – Теби је цабè клèпати кòсу кад òдмà забрүсаш.

забрүсити, забрүсйм, свр. *уйврдииши се у свом мишљењу и не мијењатиши га никако*. – Ајде, штà си забрүсијò тòм цијеном, попушти мáло ко й-другй лүди.

забүгарити, -йм, свр. *гласно почеши нарицаиши због неке жалосиши, обично због смртиши*. – Чйм јавишè да е Никола погинò, забүгаришè жèне ко сйньè күкавице.

забүрити, забүрйм, свр. *умочиши главу или канйу у воду*. – Забүријò Миле кòбу у бунàр па узмүтијò вòду.

забүсати, забүсйм, свр. *обљежииши границу ливаде или покриииши гробно мјестико бусењем земље*. – Йди забүси ливоду да чòбан знà доклèн је мèђа.

забушавати, забушавам, несвр. *омеиашииши, одвлачиши пажњу некоме у каквом йослу*. – Òви нàши мудрови нйшта нè рàдè под мйлим Бòгом, сàмо забушавајү.

забушант, -а, м. *онај који забушава*. – Прòђи се забушанàтà и нèраднйкà, сàмо ћеш штèтовати ш-њима.

зàва, -è, ж. *заова, мужева сестира*. – Зàва и снàја се нàјбољè слажү у-кући.

завàљати, завàљам, свр. *обогайиши се, сйећи велико благо*. – Гàлешићи завàљали сйлнò блàго, ймајү пèт стòтйнà óвцè.

завàндисати, -шèм, несвр. *задиркиваиши, бесйосличииши*. – Рàди тàј пòсò и не завàндиши цијели дàн. От

зàварит, -а, -ò. *онај који је йријеке нарави и наглих реакција*. – Кажү да е Вицило бйјò зàварит да-Бòк сачүвà.

завàрити, завàрйм, свр. *йовезаиши мейалне дијелове варењем йосебним йосиуиком*. – Òднијò е пребијенү кòсу завàрити кòд-мàјстора.

зàватити, -йм, свр. *захвайишиши, загробиши*. – Зàвати мáло тè лèденè вòдè из бунàра да се нàпијем, нèшто сам ожеднијò.

завèзати, завèжèм, свр. *наредба да се одмах йрекине говор*. – Завèжи смјèста и да вйшè ни èднè нијесам чүò.

зàвежљàј, -а, м. *оно шйю се завезује у йлаино и носи у руци*. – Уни су ти се досèлили вòђе са зàвежљàјем у рýка.

завйјарити, завйјарйм, свр. *бацииши далеко нешию неважно*. – Тòде јүчè завйјарй үнè свде òпанке преò-плота на бүньиште.

завилàшити, завилàшйм, свр. *усукаиши рогове младом браву у облику тйрубе*. – Јүчè е Мијò завилàшијò свòга шильèга үнòм жйцòм да му се прàво мутајү рòзи.

завйглати, -лàm, свр. *бацииши нешию из руке далеко*. – Узè Тòсија èдну лèтву па е зàвитлà пред-шльивè, а уна пàде на чèлиньàк и свè се чèле узбүдишè и разлèтишè пò-бàшчи.

зàвор, -а, м. *йперен изван омеђеног игралишиа, ауи*. – Гòтово е, зàшла е врèба у зàвор, ајде ти сàдè вàтàј врèбу.

завбрањ, -рња, м. *йосебно окићен дрвени клин на йлугу за орање који сјаја воловски јарам са рудом*. – Окитили смо завбрањ по старом нашем обичају и отишли на орање.

заврзан, -а, м. *изазивач нереди и свађе*. – Од Лазатѐ нйје било већѐга заврзана и уколициѐ у-нашом крају.

заглавак, заглавка, м. *дрвени клин којим се заглављује и уйврђује нешйио расклимано*. – Заклиси едан буюовй заглавак па утврди овѐ кѐсийште, климѐ се кѐса, нѐ море се кѐсити.

заглавити, заглавйм, свр. **1.** *учврсийййи цврљкама и заглавцима нешйио ишйио се расклимало*. – Узми унѹ мутику па е заглави да нѐ спадѐ. **2.** *йройасйи, дойасйи невоље, насйрадайи*. – Умало Кѐзало нйје заглавијѐ у затвору због лагања на суду.

заглибити, заглибйм, свр. **1.** *уйасйи у какво блайио возилом*. – Заглибила се Бурегина кѐла у-блату пѹна сйјена. **2.** *заћи йогрешним йуйѐм и уйасйи у йроблеме*. – Уни су ти пѐсве заглибили у крађу и лопѐвлук.

загојатити, загојатйм, свр. *уйрљайи йросйор дрвеним иверјем и йирескама*. – Кѐ е загојатијѐ сѐбу уније трѐска и талашом?

заграјати, -ам, свр. *изненада загламийи*. – Штѐ сте заграјали, ко да вас нападе стѐтину вукѐвѐ?

загрижљив, -а, -о. *йровокайиван, склон свађи и сукобу*. – Кад гоћ мѐреш прођи се загрижљива исана, бѐлѐ ти је стѐ пѹтѐ.

загризати, загризѐм, несвр. *изазивайи, йровоцирайи*. – Остави дјѐцу на миру, не загризѐј и нѐ баркај, нека се йграјѹ.

загрѐктити, загрѐктйм, свр. *зайјевайи йјесму грѐктйалицу йако да игра грло*. – Оћемо ли едну загрѐктити по нашеме старом обичају?

загузаст, -а, -о. *онај који има избачене кукове, мана уходању*. – Чйја е унѐ малѐ накѐ загузастѐ?

загустити, загустйм, свр. *наћи се у нейриликама, у ойасносйи*. – Кад гоћ загустй, ун се измакнѐ у-страну.

задоити, задойм, свр. **1.** *нахранийи дијѐте йрвим млијekom йо рођењу*. – Пѐлийка е задоила Нѐђу Анђинѐга јер нйје ймала млијѐка кад га е рѐдила. **2.** *васйиййайи и одгојйи некога йо неким сйрогим йринцийима*. – Турци су одводили српскѹ дјѐцу у јанйчѐре и тамо й задоили мржњѐм према свѐме поријѐклу и ришћанству.

задолѐгати, -ам, свр. *зайјевайи у часйи вола йобједника*. – Кад драгоња Стѐнѐв дѐбѐде Шулѐндића мрѐкоњи, Вицо задолѐга; ђлолиге дђлолиге, јачѐ мѐе мйлѐ бѐче, ђ-тѐ вѐшѐ удрицкулѐ...

задологйјати, -ам, свр. *зайјевайи гласно ейску йјесму сам у йироди*. – Чѹ се дђље у Грлије како Милѐкоња на ливоди кѐсѐћи задологија: Цѐре Карло, од Бѐча влађаре, ман се свѐе палигикѐ старѐ... нп

задријети, задрѐм, свр. *одсйуиййи од йѐме, йравца или йѐока йриче*. – Кѹдѐ ти задрије, пѐ-Богу брѐте? У-шта глѐдаш, јеси ли ћѐрав?

задрѐсати, -ам, свр. *зайресйи, заљуљайи нешйио нагло*. – Задрѐсашѐ грѐне и свѐ крушке пѐпадашѐ док си длѐн ђ-длан.

задрѐбити, задрѐбйм, свр. *йогријешйи, найравийи круйне йромашаје*. – Ма, нѐ рѐди се тѐ такѐ, кѹд си задрѐбијѐ брѐте си ме мѹј пѐ-Богу.

задумагијати, -ам, свр. *заїмалиїи ваїру и добро задимиїи*. – Ёно Кавара задумагијо лулу, дїмї гѳрѳ од Лајкметовѳ кречанѳ. Гл

зађавица, -ѳ, ж. *мали несїорозум*. – Испаде међу-њима некаква сїтнѳ зађавица, а брез ѳкаква рѳзлога.

зађељати, -ам, свр. *зарезаїи ножем ѳо дрвейцу*. – Зађељѳ тѳ дрво па зашпїјѳ ѳвѳ прѳмзу, климѳ се пѳсве.

зађиритати се, -ам се, свр. *залейїиїи се изненада*. – Зађириташѳ се низ лїводу ко каква ждрѳбѳд.

заеглѳндисати се, -шѳм се, свр. *заїричаїи се, уђи у широке ѳеме*. – Ёно ўније Шулѳндїћѳ, заеглѳндисали се па не знајѳ нїкако прѳстати.

заѳрити, заѳрїм, свр. *загледаїи се искоса у нешїо*. – Стѳни, штѳ си заѳрїјѳ ко Цїгани у бакрѳч.

зажагрити, -їм, свр. *усјаїиїи очима*. – Зажагрїјѳ Тѳде ѳчије ко глѳдан вѳк.

заждити и **зажеђи**, заждијем и **зажежѳм**, свр. *заїалиїи нешїа да гори*. – Зажди тѳ вѳтру па да се ѳгријемо. Зажежи веђ јѳднѳч тѳ вѳтру, пѳцркашмо ѳд-леда.

зажїгати, зажїгѳм, свр. *їојава наглих болова у ѳијелу*. – Зажїгѳ ме ѳвѳ лѳмљенѳ нѳга, бїће прѳмјена врѳмена.

завїждити, завїждїм, свр. *огласїиїи се звиждуком, јавїиїи се, мамїиїи ѳсе*. – Завїждїјѳ Дмїтар из свѳ снагѳ и долѳтишѳ му ѳба пса ко мѳња.

зазирати, -рѳм, несвр. **1.** *їрибојаваїи се, сумњѳиїи*. – Свѳко зазирѳ ѳд-нашѳ јѳмѳ Тѳбалкѳ кад прѳлазї покрај-њѳ. **2.** *загледаїи у свашїа без ѳѳпребе*. – Не зазирѳ у свѳшта, їди свѳїм пѳтем куда си и нѳумїјѳ.

зѳзор, -а, м. *срамоїа, сїид недѳсїѳјносї*. – гд Бога е вѳликѳ гриѳта а од лѳдї зѳзор и срамѳта. нп

зѳзубица, -ѳ, ж. *израслина иза зуба*. – Рѳстѳ му зѳзубице јѳш ѳд-лани.

заїбретити се, -їм се, свр. *зачудїиїи се некој необичној їојави*. – Ўни се прѳсто заїбретишѳ кад ўгледашѳ нѳликѳ пѳре.

заїмати, -ам, несвр. *їосуђиваїи, узимаїи на вересију*. – Одвѳкадѳ вѳжї ўнѳ стѳрѳ бѳшједа; кѳ заїмѳ, тѳј не дијелї.

заїнатити се, заїнатїм се, свр. *каїрицираїи се, наљуїиїи се*. – Ѐзглѳдѳ да су се ѳзбїљно заїнатили око зѳмљѳ.

заїнтачити се, -їм се. *ѳсїаїиїи ѳврд у свѳме убјеђењу, ѳврђи инаї*. – Ўн сѳ заїнтачијѳ и нѳмѳ тѳ сїлѳ кѳјѳ би промијѳнила ѳѳгову ѳдлуку.

заїскати, заїштѳм, свр. *заїражїиїи нешїо или какву їомѳ*. – Заїскашѳ мѳло дувѳна да запѳлѳ и ѳдморѳ.

заїтити, -їм, свр. *ѳјѳлимично уїѳлиїи глад, малко чалабрцнѳиїи*. – Заїтишѳ мѳло чѳрбѳ па ѳдошѳ ў-млин прѳѳ-пољѳ.

зајавити, зајавїм, свр. *завесїи у неїознѳї крај*. – Зајавишѳ ѳвце скрѳз иза Бјѳљавїнѳ и Пѳнѳрѳцѳ.

зајѳдиковати, -ујем, свр. *заїлакаїи гласно изненада*. – Чїм сѳзнашѳ штѳ сѳ дѳсило, зајѳдиковашѳ из свѳгѳ глѳса.

зајѳжљив, -а, -ѳ. *ѳнај који се лако зѳдовољї*. – Ўни су ти зајѳжљиви лѳди, нијѳсу какве їзјѳлице и пѳђѳни.

зајѳзити, зајѳзїм, свр. *заусїавїиїи їрѳїѳк воде или нешїа друго*. – Кѳ ће глѳдна ўста зајѳзити, мїј мїлї брѳте.

зајменик, -а, м. *госӣ на слави*. – Пóљић и Илија су били стáри зајменици на за́вјетније сла́ва.

зајогу̀нити, зајогу̀нѝм, свр. *наљу̀тишӣ се, засѝранишӣ*. – Уни зајогу̀нили па не гледају едан у-другога.

зајула̀рити, зајула̀рӣм, свр. *укро̀ишӣ, ѝривесӣ реду и закону*. – Бóга ми ће тебе зајула̀рити људи кад одéш у-војску, вѝдићеш тѝ свóга Бóга.

зају̀нити, зају̀нѝм, свр. *узетӣ ѝогрешан ѝравац и мимо савејетӣа*. – Стèвило е зају̀нијó пò-свóме и тѹ нѝмá лѝјека.

закáзмачити се, -ѝм, свр. *уѝрља̀шӣ се као свиња*. – Ће си бóлан бѝјó па си се такó закáзмачијó и закашијó?

закáлати, -áм, свр. *зо̀йочетӣ неки ѝосао*. – Пу̀но сте ви мѹмци за́калáли, нѝдете мѹћи искóсити дò-нући. Шу

зака̀шити се, -ѝм се, свр. *уѝрља̀шӣ се ѝречише*. – Кáко си се такó за́кашијó, нѝсрећо е́дна нѝсретнá?

закевèлати, -áм, свр. *засви́рашӣ на ди́лама, свиралама или фрули*. – Кáд Бóжица Шулендић закевèлá нà-дипла, мѝљак Бóжѝ слѹшати.

закеврèсати, -шѝм, свр. *добро закова̀шӣ даске ексерима*. – Јеси ли кáко закеврèсó унá врата на кѝљеру? По

закéрало, -а, м. *онај који гледа у сѝтнице*. – Стèвáн је закéрало, нѝје лáко ш-њѝм кру̀шке дијéлити.

закѝнути, -нѝм, свр. *ука̀сӣ неѝримијетӣно ѝриликом неког мјерења*. – Кáд кантáрција Їлија мјери́ жѝто на кантáру, у̀н рѝдóвно за́кинѝ муштèрију по ко́јѹ прѝгрѝшт.

закисѝвати, **закисѝвáм** и **закису́јем**, несвр. *квасѝшӣ са једне сѝране*. – Закису́је нам унáј зѝмскѝ плáст с јѹга, трѝбало би прислòнити кáкве дáске, прòпашће нам си́јено.

заклопац, -пца, м. *ѝокло̀пац на кухињском суду*. – Скѝни за́клопац да се чóрба брже о́лади.

закља̀јати, -áм, свр. *заси́ашӣ у развоју, задри́јемашӣ, замрѝвашӣ*. – За́кљајáли кра̀ставци и гра̀, нѝмá ништа од-њѝ о́вѝ гóдинѝ.

закокодáкати, закокодáчѝм, свр. *нагло за̀йочетӣ неразговѝјетӣан говор*. – Стá-ни мáло, штá си закокодáкала ко кáква квóчка.

заколѝкати, -áм, свр. *за̀йочетӣ некакав ѝосао игру и сл*. – Заколѝкашѝ Рóрчáни нѝкакву игру, вèлѝ кара́дс, кáко ли. Ро

заколицати, -áм, свр. *зако̀ирља̀шӣ нешѝо низ какву косину*. – Шòбати заколицашѝ пòвеликѝ кáмѝн низ Дебèљáк и у̀н се óтколи́ца скрòз у Ћу̀луме.

зáкољ, -а, м. *мјестӣо на вра̀иу гдѝје рана од клања*. – Не ва́ља сѹшити мѝсо од зáкоља, лáко се пòквáри.

закòпитити, -ѝм, свр. *си́ећи велики имѝшак*. – Вѹштићи су ти лáни дóбро закòпитили сá-блáгом па им се о́вѝ гóдинѝ свѝ утрòстручило.

закр̀вити се, закр̀вӣм се, свр. *замрзѝшӣ се, завадѝшӣ се*. – Óдáвно су се у̀ни закр̀вили и тó нѝће ни́кáко на дóбро изáћи.

закр̀илити, закр̀лӣм, свр. *заузетӣ надуго и наши́роко*. – Мáлића кòсци закр̀лили кòсити пòла пòла дòље у Бáрбара.

закр̀кати, закр̀кām, свр. *неӣшо дубоко забӣти, забос̄ти и сл.* – Закр̀кајдѣ Тѣде ђвѣ брѡкву у тѣ даску да се не одваљује.

закр̀мељати, -ām, свр. *добиӣи крмеље у очима.* – Штѡ си ти закр̀мељала такѡ, асли се нијеси добро наспавала?

закр̀мити, закр̀мй̄м, свр. *заћӯӣаӣи, ӣрес̄ӣаӣи говорӣии без разлога.* – Штѡ си ти такѡ закр̀мијѡ па не бијелиш зѣба ѣво й̄мā дѣсет данā?

закукур̀узити, закукур̀узй̄м, свр. *заније̄ии на своју с̄ирану й̄о својој вољи.* – Кад Ср̀бин закукур̀узй̄, ти Тѣрчине откукур̀узй̄.

закр̀чити, закр̀чй̄м, свр. *разбаца̄ӣи разне ӣредме̄ише й̄о ѿӯиу или некој ӣрост̄иорији и наӣравӣӣи сме̄иње.* – Илијетина е закр̀чијѡ пѣт гѡре ѱ-Стѡјбина кад је спрѣмѡ др̀ва па се не море прѡлазити кѣмѡтно.

закуку̀љити, закуку̀љй̄м, свр. *зано̄ӣаӣи неӣшо и ӣрикрӣӣи.* – Дмй̄тар је јѣчѣ на ѱном вјѣтру закуку̀љй̄ некакву кобаницу око главе па не мореш пѡзнати кѡ е.

залāмзати се, -ām се, свр. *умаза̄ӣи се и уй̄рља̄ӣи ӣреӣјерано.* – Ђѣ си се вако залāмзѡ некретнй̄ сй̄не?

залāпушити, -й̄м, свр. *о̄ӣјера̄ӣи с̄иоку у ӣрку далеко.* – Иди залāпуши кѣње са армана, уитро ћемо насаћивати вр̄шāј.

залѣжати се, залѣжй̄м се, свр. *одмара̄њем ӣрикӯӣӣи снаге ӣреко мјере.* – Лāко й̄м је рāдити кā -су се залѣжāли и одмāрали цй̄јелѣ зй̄му.

залѣћи, залѣжѣм и залегнѣм, свр. *заузетӣи й̄оложај ӣри осма̄ӣрању ӣтерена.* – Дѡбро су залѣгли и заузели прāви пѡложāј у лѡву.

залеп̀урити, залеп̀урй̄м, свр. *бацй̄ӣи у да̄вину неӣшо ӣшо леӣрша.* – бни залеп̀уришѣ некакве кр̀пе прѣѡ-плѡта у бѣњй̄ште. Ис

зāлог, -а, м. *уложена рѡба или друга вриједнос̄ӣ ӣри каквој й̄огодби.* – Јā даѣм у зāлог пѣт кубикā јѣловѣ даскѣ пѣтицѣ.

залѡжити, залѡжй̄м, свр. **1.** *й̄ојес̄ӣи мало и дјелимично уӣолӣӣи глад.* – ѐ Мй̄јѡ, āјде залѡжи мāло ђвије чвāрāкā. **2.** *с̄ӣавӣӣи неӣшо у залог.* – Јā ћу залѡжити двй̄је јѣнице у зāлог

залѡити, залѡй̄м, свр. *заледӣӣи, замрзнӯӣи.* – Стѣгла зй̄ма, залѡило свѣ, не дā се ѡдати по лѣду.

залѡмити, залѡмй̄м, свр. *скренӯӣи са ӣравца лијево или десно.* – Крѣни лѣде и залѡми дѣснй̄м крй̄лом й̄за-брда.

залѣжити, залѣжй̄м свр. *ударӣӣи о̄ӣвореним дланом й̄о ушима.* – āко ли те залѣжй̄м ђвѡм шѡпаӣцѡм, прѡпјеваћѣ ти ѡба ѱва.

зальāдити, зальāдй̄м и зальāушити, -й̄м, свр. *ударӣӣи орвореним дланом й̄о образу.* – Дѡбро му је зальāдијѡ двй̄је вруће и удаљй̄јѡ га с пѡсла. Кад је Вѣселко зальāушијѡ Јѡву, бридијѡ га е ѡбас трй̄днй̄.

зальѡскати, зальѡскām и **зальѡскачити**, -й̄м свр. *уй̄рља̄ӣи ӣреко сваке мјере.* – Кудā си ѡдѡ па си се вако зальѡскѡ ко прāсац? Сй̄мата сѣ неђе зальѡскачијѡ, мѣрā да е неђе ѱпѡ пјан ѱ-блато.

зальѡдикати се, -ām се, свр. *заӣрича̄ӣи се са лѣудима.* – Лāкета се мāло зальѡдикѡ са Бāцама па пѡпијѡ мāло вӣшѣ рāкијѣ.

зальѣљати, зальѣљām, свр. *ӣреӣјерано зањиха̄ӣи.* – Зальѣљашѣ клāпци грāне и свѣ крѣшке изѡтпадашѣ до јѣднѣ јѣдй̄тѣ.

замãглити, замãглим, свр. *оïићи далеко, изгубићи се из вида*. – Замãглишë кùрузари прео Дебелãка и òдошë ù-Бãчкù у бërбу.

замарíја, -ë, ж. *велика меñева, цича, лед, хладноћа*. – Стëгла замарíја, срце пùца òд-леда.

замëсти, заметëm, свр. **1.** *заборавићи, изгубићи*. – Виђе ли ти Милòшина нëђе мùју брãдву, замëла ми се па е не мùгу трëвити. **2.** *задуваћи ùиуи снијегом ùако да нема оријентације у ùироди*. – Мирùј и не ìди нìкудã по òвòј зíми, свë је пùтове замëла меñава, лãко се муре забãсати.

зãметица, -ë, ж. *онај који је срчан и здрав*. – Здравило е бíјò ùнã прãва стãрñнскã зãметица, нìко му нíје смíјò ù-шаке. Ро

зãметнути, -нëm, свр. **1.** *зайочëи сукоб, кавгу, сважу*. – Чíм дòђошë, зãметнушë кãвгу. **2.** *оïлодићи се и ìочëи расћи*. – Чíм су шлýиве прòцвjetãле, зãметнò сë по лијëпу врëмену плòд и акобòгдã, бíће рãкије.

замрсити се, замрсиm се, свр. *зайейльаћи се, зайлести се*. – Замрсиò се òвãј кùнац, нè би га нìко жíв рãспетлò.

зãмувати се, -ãм се, свр. *нагло ìоïрчаћи као кад се бјежи од мува*. – Кùњи се зãмувашë ко да и напãде стò вукòвã.

зãмуза, -ë, ж. *кисело млијeko ìомијешано са свјежом овчијом вареником*. – Преò -лëта нëmã нíшта лëшшë од òвчије зãмузë.

замумульити, замумульим, свр. *зажуиаћи и жуиањем криии ìајну*. – Ùн је замумульиò и не бијëли зùба па нè би òд-њëга штò сãзнò да су ти чëтри òка и чëтри ўва на глãви.

зãмусти, замүзем, свр. *умусии овчију варенику у кисело млијeko и наìравиии укусу смјешу*. – Ò, Видòјã, ãјде замүзи òвù бùкарицу киселине , вãкат је јëсти, пòпаснã су дòба.

зãмучати, зãмучãм, свр. *ужуиаћи, ìрекинуии говориии или ìлакаии*. – Зãмучашë нãша сëла чíм мумци пòђошë на држãвнì пòсò.

зãнадити, -им, свр. *надомјестиии, наìуниии амбаре, забрекнуии*. – Требã зãнадити кòсу, изврцила е при пëти.

зãнијети, зãнесëm, свр. *зãируднии, осиаии у другом сiању*. – Кãжù да е Льубица Стòенова првì пùт зãнијела тëк пòшлë десéтак гòдñнã пò-удаји.

зãнакастë, прил. *намјерно, смишљено, ìланирано*. – Јã हु се зãнакастë вратити на свòе стãрò òгñиште из òвë бãчкë равницë. Пр

зãобãдати се, -ãм се, свр. *ìоïрчаћи нагло као кад сiоку наиãда обãд*. – Кудã се Пајкан нãкò зãобãда?

зãокупити, -им, свр. *наијераии сiадо или крдо да се окуи у груиу*. – Зãокупишë òвце и док си длãн ò-длан, позòдишë се нã -сунцу.

зãòлцати, -ãм, свр. *закòирльаи неишò низ какву сiирмину*. – Зãòлцашë ùнì Бãришиñа клãпци нëкакву гуму низ Брешчиñ.

зãòперити, -им, свр. *загледати се усiрану искривљенога враиа*. – Куд си заòпериò, ў-шта глëдãш, стãде ми нã-нугу. Кс

зãпарипати се, -ãм се, свр. *ìоïрчаћи брзо и нагло ìоуи коња*. – Кад се Трòглав зãпарипã низ ãрмане, дíже се изã-њëга прãшина кò изã кùња.

зãпèрдати, -ãм, свр. *ìреградиии какав ìросiор ìердама*. – ìди брзо ùнãј кòчãк запèрдãј да не ìзлазë јãñци.

запискати, запискām, свр. *неодмјереним дувањем њоквариџи њискове на дувачком инструменту, диллама, свиралама или фрули*. – Запискале се свирале па се ништа нe чују.

запирлијати и **запирлићати**, -ām, свр. *засвираџи сјејину мелодију на дувачком инструменту*. – Запирлијаше нeђе дџпле, душа се распаде од љепотe. Кад запирлића труба њспод Курјакџвца, све се пџље рaзлијежe од љепотe.

запиштaљичити, -џм, свр. *заклисџи, зашиљџи неки џредмеџ*. – Кџ е џвџ кџље вaкџ запиштaљичџџ, не вaљa џвџ ништа.

запџврсти, запџврзем, свр. *зaџочeџи некакву шалу, нeред или свађу*. – Кџ е тџ тaмџ запџврзџ свађу и нeрeд?

запџмaгати, запџмaжeм, свр, и несвр. *џочeџи џаукаџи џражеђи џомџ*. – Чџм смо ушли у сeлџ, чџ се кaкџ нeкџ зaпџмaгa, кaд штa џе ти бџти, бџгарџ џaднa Анђeлиџа, умрџ Тџуро у Лијeвну у бџлници.

запџпити се, запџпитм се, свр. *џосџаџи џџ*. – Мирко се запџпитџ чџм је нaпуниџ џосaмнeст гџдџна и цијeлa вџјeкa слџжиџ у Лијeвну.

зaпрaв, прил. *бaш зaџџ, зaџрaво, уисџину*. – Ми џемџ тџ зaпрaв урадџти пa кџ се љуџиџџ, љуџиџџ.

зaпрeдaти, зaпрeдaм, несвр. *сиџничџи, занџвијеџаџи, смеџаџи*. – Прџђи се џџрaвa пџсла и не зaпрeдaј вџшe свџџм мудрџлиџџм.

зaпрeмзaти, -aм, свр. *закочџи, усџориџи, онeмџгуђиџи*. – Запрeмзaј кџла лaшнe џемџ спуштџти сџјeнџ нџзa-стрaну.

зaпрeтaти, зaпрeћeм, свр. *сџавџи нешџџџ на огњџиџџ џа зaгрнуџи лугџм и жaрџм дa се џечe*. – Запрeћи купијeрe дa се пeкџ, штa чeкaш.

зaпрџстaти, -нeм, свр. *џридружџи се некџмe у џуџу*. – Кaд смо Дулe и џa пџшли у-јагџдe, џндaк је и мaлџ Дрaгaн зaпрџстџ зa-нaми.

зaпџтити се, зaпџтитм се, свр. *џџџ неким џуџџм сa џаснџм нaмјeрџм*. – Кудa си се тџ Стeвaнe зaпџтиџ пџ џвџмe кџјaмeту и салaуковини?

зaрeсти, зарeстeм, свр. *зарасџи, зaцијeлиџи*. – Зaрeслa у Дaнe рaнa пџд унџм бџквицџм зa трџднџ. ПВ

зaручaн, -чнa, -џ. *зaузeџ кухџшкџ суд у кџјeм је хрaнa*. – Дaјдe ми пџјуру дa џзлџјeм вaрeнику, зaручнe ми свe кaрлицe.

зaручeнa, -e, ж. *исџрошeнa дјевојкa џџ џрсџџнџм*. – Микицa е зaручeнa џмa двa-мјeсeцa.

зaручнџк, -a, м. *мaк џџи је исџросиџ дјевојкџ џрије свaдбe*. – Ёнџ мџга зaручнџкa нa држaвнџм пџслџ гџрe у грaду, прaвџ тeкничaр.

засџпaчa, -e, ж. *дрвeни суд, мјeрицa кџџм се зaхвaџa брaшнџ из кашунa*. – Нaпрaвдe ми eдну засџпaчу, џвa ми се рaсцијeпилa пa прџсџпa брaшнџ.

зaсјeсти, -дeм, свр. **1.** *џџaвa кaд млaди рџ џчeлa излaзeђи из кџшиницe зaузeм сав џросџџр џџ лeџa, џџ. улиџиџa*. – Ёнџ зaсјeлa чeлa, џмa тџрбa рџџa и сaмџ штџ се нџје пуштилa, лeти зџви тeткџ Дрaгињу дa е сјaвџмџ. **2.** *зaузeџи сјeдeђи џџлџжaј и зaџочeџи сa сјeдeњeм*. – Зaсјeли Стeвaн и Кaвaрa џмa пџнa двa сaтa у Кaвaринџ бџртиџи пa мџдрују; кџ е пaмeтaн a кџ нџје.

засун, -a, м. *рeзa, зaџрeкa кџџм се зaџрeчују врaџa*. – Нeмa нa-врaтије зaсуна нaпрaвдe џт чeгa.

засушити, засушїм, свр. *1. пресїаїи даваїи млијeko*. – Имају три ёвте, ђбе нам кра́ве засушиле па у-кући нѣма ни капѣља млијѣка. *2. сїање кад дуже вријеме не љада киша*. – Педѣсѣтѣ је засушило иза-Ђурђева и није па́ла ка́п кишѣ цијелѣ љѣто па скрѣз ва́мо дѣ-Малѣ Госпѣинѣ.

затандрљати, -ам, свр. *сївориїи буку прейїурањем и премјешїањем каквих сївари*. – Штѣ унѣ затандрља́ иза Гајановѣ пѣтѣ?

затандркати, затандрчѣм, свр. *завибрираїи, заклатїиїи неким предмѣиом уз гласно луйање*. – Затандркашѣ кѣла нїза-стрѣну, ко да грѣмови ђрљајѣ.

затѡрѡкати, -ам, свр. *загаламиїи без великог разлога*. – Затѡрѡкашѣ унѣ двїје пуштаїје на бунѣру, рѣкѣ би да се срѣши канат дасѡка́.

зѡтравна, -ѣ, пр, ж. *коса која је превїше сјечивом окренуїа земљи*. – Ѧва́ ти кѡса бѡлан прѣвише́ зѡтравна, дајдѣ да е ѡтравїмо.

зѡтравити се, зѡтравїм се, свр. *обрасїи їравом*. – Ајмо плијевити купијѣре ѣно се зарѡавили од пѣстѣ мљѣчикѣ и слѡтковинѣ.

зѡтрацкати, зѡтрацкѡм, свр. *уйрљаїи разним бојама*. – Зѡтрацкала дјѣца оглѣдало, нѣ море се на-њем вїше́ оглѣдати.

зѡтрнати, зѡтрнїм, свр. *сїавиїи їрнове гране око ѡсањенога лука да га не рашчѣркајѣ кокоши*. – Ыди насијѣци глѡговије гранѡ па затрнї лѣк да не чѣпркајѣ кѡкоши.

зѡћорити, зѡћорїм, свр. *скренуїи са їравца, засїраниїи*. – Стѡни ма́ло кѣда си зѡћорїјѡ ко прѡсе у-сурутку. По

зѡударати, -ам, несвр. *баздиїи, шириїи неїријаїан мирис*. – Кѣпусна́ кѡца у прѡљеће заударѡ, да-Бѡк сѡчѣва́.

зѡјести се, заїјем се и заїједѣм се, свр. *завадиїи се, сукобиїи се, биїи у сїору*. – Кајтези се пѡсве заїјели и тѡ нїка́ко нѣће с мїром проћи.

зѡукати се, -ам се, свр. *нагло заїочѣи радиїи какав било ѡсаѡ*. – Заукали се кѡсци у мѣкиња, нѣћѣ прѣстати док свѣ не їскосѣ.

зѡумити, -їм, свр. *замислиїи, намјериїи, смијераїи*. – Штѡ друшкани заумѣ нїко жїв нѣ разбаглијѡ. Гл

зѡустити, зѡустїм, свр. *їочѣи некакав говор*. – Није Микаїло ни заустїјѡ, а Видѣсило га прѣкиде ў-ријечи.

зацѡкїтати, зацѡкїтѡм, свр. *загаламиїи ошїро ѡѡуїи цичања*. – Штѡ је Симѣуна на́кѡ зацѡкїтала на Стеванїју, да није сврцила?

зацѡварити се, -їм се, свр. *угријаїи се, зацрвениїи се од врућине*. – Наши се кѡсци зацѡварили од пѣстѣ жѣгѣ па мѣрајѣ чѣсто їћи у лѡдѡвину да прѣдѣшѣ.

зацѡвркати, зацѡврчѣм, свр. *завариїи смолом или каїраном неку їукоїшину*. – Дѣдѣ бѡлан зацѡврчи водїјер, їспѣшѡ вѡду.

зацѡврљити, зацѡврљїм, свр. *їригријаїи, угријаїи прейїјерано неки прѡсїор*. – Зацѡврљило е око пѡднѣ, ѡба дѡка їспадошѣ од врућине.

зацѡврљчити, -їм, свр. *зѡїегнуїи и уїврдїи цврљкама нешїѡ шїѡ је лабилно*. – Морѡмо зацѡврљчити штрѡмице на-колије, климајѣ се.

зацмїздрити, зацмїздрїм, свр. *лагаано и їшхо заплакати*. – Прѣстани, штѡ си тѣ зацмїздрила ко да е сѡв свїјет прѡпѡ у-јаму.

зацѡпати се, зацѡпѡм се, свр. *заљубиїи се прѣко мјере*. – Пѣро се зацѡпѡ у Дѣву па нѣ знѡ кѣда ударѡ од пѣстѣ љѡбови.

зацуриги се, -ѿм се, свр. *развиѿи се и ѿријећи из доба дјеѿињсѿва у доба зреле дјевојке*. – Милена Лакетина нагло нарасте ко репѿв у прѿљеће и, ѿно е, зацурила се ко прѿва цѿра.

зачамати, зачѿмам, свр. *осѿаѿи неѿредвиђено дуже из својих обавеза*. – Пѿзадуго Бѿне зачѿмаѿ, у тѿзбини бијелу Крѿшѿвцу. нп

зачѿстати, -ѿм, свр. *навадиѿи се, ѿвећаѿи број разних ѿосјеѿа*. – Зачѿсташѿ ѿне несрећаје на Бјѿлкушине крѿшке ѿдмѿ вамо иза Мијѿоља.

зашелѿдати, -ѿм, свр. *засѿраниѿи у ходању*. – Зашелѿдашѿ Крѿиво и пѿпо низ ѿрмане, а ѿба ѿмајѿ багаве нѿге.

зашковрнути, зашковрнѿм, свр. *усукаѿи се, ослабиѿи, осушиѿи се*. – Наши кѿрузи зашковрнули ѿт-сѿшѿ па шуштѿ ко шушањ ѿ-шуми.

зашпѿрати, зашпѿрѿм, свр. *ушиѿедиѿи, нагомилаѿи богатство*. – Вѿнићи су сѿлнѿ пѿре зашпѿрали ѿд-блѿга.

зашпијати, -ѿм, свр. *заѿријечиѿи, заѿвориѿи, закључаѿи*. – Зашпијѿј врата да не ѿтварѿ вјѿтар.

заштѿктати, заштѿктѿм, свр. *нагло ѿѿирчаѿи лајући за зеѿом*. – Налетѿ зѿц из грма, а наш шарѿв заштѿктѿ и нагиснѿ се за-њѿм ко муња.

зблѿнут, -а, -о. *збуњен, смушен, несѿреѿан*. – Ўна е зблѿнѿта ѿтка се рѿдила.

зблѿнути се, зблѿнѿм се, свр. *збунѿи се, сѿеѿљаѿи се*. – Чѿм ѿђошѿ ѿ-шуму, не крѿнушѿ ни стѿ метѿра, зблѿнушѿ се и забѿсашѿ.

зблѿбати, зблѿбѿм, свр. *смлаѿиѿи, смандрљаѿи, најравиѿи без укуса*. – Наша Перѿшанѿвка зблѿбала курѿзу, тврђѿ е од бѿковѿ кѿрѿ.

збѿј, збѿја, м. *окуљено сѿадо оваца на врућини које се не креће*. – ѐвце се позбѿдѿле на врућини, све збѿј до збѿја па сѿмо дѿкћѿ.

збѿјити се, -ѿм се, несвр. *груѿисаѿи се на врућини*. – ѐвце се збѿјѿ на-сѿнцу, гѿнте и нѿђе у ладѿвину.

збѿсти, -дѿм, свр. *избосѿи сјечивом на више мјесѿа*. – Немѿјте лѿди завађати мѿмке окѿ-цѿра, млѿдѿст је млѿдѿст, збѿшѿ се ѿзмеђѿсе па штѿ сте ѿндак направили.

збрѿзити, збрѿзѿм, свр. *урадиѿи нешѿа набрзину и некваѿиѿино*. – Ўни тѿ збрѿзишѿ ко ни себи ни свѿме.

збрѿслати, -ѿм, свр. *изговориѿи нешѿа брзо и неразговѿјеѿино*. – Пѿштѿр нешта збрѿслѿ, нѿт га кѿ чѿ нѿт га разѿмје.

звѿкан, -а, м. **1.** *онај који је мало звекнуѿ у главу, глуѿан, будала*. – Кѿдѿ ѿнај звѿкан ѿдмагли по ѿвом нѿвремену? **2.** *врућина у ѿоку ѿѿа кад ѿѿече сунце ѿа се лѿсѿ на грани не миче*. – Ўдѿ Лазѿрда прѿѿ-поља, ѿбѿкѿ сѿкненѿ брѿнѿвреке и алѿнац, а ѿпеѿ Бѿжѿ звѿкан, ѿћѿ ѿба ѿка да ѿскочѿ из главѿ.

звѿкнѿт, -а, -о. *луќасѿ, ограничених сѿособносѿи*. – Знаш ли тѿ будалијѿ ѿдна да е ѿнај твѿј пѿдѿш звѿкнѿт, штѿ се дрѿжѿш ш ѿѿм?

звѿкнути, -нѿм, свр. *удариѿи некога јако ѿврдѿм ѿредметѿом*. – Приђе Вѿцо Здравѿилу па га звѿкнѿ јѿднѿје лѿсковѿје штѿпом по тѿру.

звѿчак, -чка, м. *клаѿно у каквом звону којѿм се изазѿва звук*. – Ўспѿ звѿчак ѿс-клепкѿ на ѿвну прѿдводнѿку.

звѿз, *узвик који одсликава нагли и брзи ударац*. – Приђе Бѿшко Јѿши па му ѿз-уши с ѿбе стрѿне по ѿдну, звѿз.

звѣзга, -ѣ, ж. *она која је малог разума и раскалашена*. – Ўнѡ звѣзги испод Гѡрѣ е свѣ равнѡ дѡ-мѡра; нѣти плѣтѣ, нѣти прѣде.

звѣзган, -а и **звѣзго**, -ѣ, м. *онај који е малог разума и раскалашен*. – Ёно звѣзгана нѣшег пѡ-цијелѣ дѡн зјѡкѡ по сѣлу и краде Бѡгу дѡне. Кѡ ће ѡном звѣзги Шѡбѡтову ѡћи ѡ-крај, мјѡ милѣ брѡте?

звѣзнѡти, -нѣм, свр. *ударѣиѣ некога изненада ѡ глави*. – Сѣнѡћ ме нѣко у мрѡку звѣзнѡ, ко да ме грѡм пѡгодѣ а нѣ знѡм кѡ е.

звѣзнѡти, звѣзнѣм, свр. *ѡзвѡиѣ звиждѡком, ѡѡзорѣиѣ гласно*. – Чѣм чѡбан глѡсно звѣзнѡ, пѣи се слѣтишѣ окѡ-њѣга.

звѣкан, -а, м. *онај који звижди без ѡѡшребе*. – Кѡдѡ се звѣкан ѣзгѡбѣ и ѡде од лѡдѣ?

звѣндѡти, -ѡм, несвр. *ходѡиѣ без циља и намјере*. – Сѡмо тѣ звѣндѡј по сѣлу а пѡсѡ се нѣће сѡм урѡдѣти.

звѡнац, -нца, м. *ливадска ѣрава са звончићима лошег квалѣиѣта*. – Ѧвѣ гѡди-нѣ освѡнѣјѡ звѡнац лѣводу ко нѣкад дѡ-сѡтдѡ.

звѣрк, -а, м. **1.** *сѣрава за ѣлашење сѣоке*. – Ђзми звѣрк па пѡплаши кѡње да ѡдѡ ѡт-плѡшѣ. **2.** *мјесѣо на глави гѡје се увија длака*. – Ђ-нашого Здрѡвила ѣмајѡ двѡ звѣрка на глави ко у пѡрипчѣта.

звѣрка, -ѣ, ж. *бука, галама, неред*. – Кѡква се тѡ звѣрка тѡмо чѡје?

звѣрле, -е, м. *онај који луѣа и бесѣосличѣ*. – Ёно звѣрлѣ пѡ-цијелѣ дѡн скѡчѣ по Чѡкура и гѡлѡмѣ.

звѣрдѡти, -ѡм, несвр. *луѣѡиѣ без циља и намјере*. – Кѡдѡ си тѣ дѡнас цијелѣ дѡн звѣрдѡ и дѡнгубијѡ?

згвѡздити, -ѣм, свр. *ѣреѣворѣиѣ се у ѣврѡ као гвѡзђе*. – Извѣдрило е свѣ ко цѡкѡ и свѣ ће нѡѣас смѣзнѣти и згвѡздити ко пѣтѡн. Пб

згѣчо, -ѣ, м. *ѡгурен, сѣѡр чѡвјек*. – Ѧде згѣчо ѡбѡћи лѣводу дѡље ѡ-Врѡнѡку.

згѡвнѡти, -ѡм, свр. *све ѡкварѣиѣ и обезвѣријѣиѣ*. – Нѣмѡј да ѡвѡ свѣ крагу дѡм и згѡвнѡм па нека сѡв свѣјѣт знѡ.

згрѡнѡт, -а, -ѡ. *збуњен, смушен, расѣјан*. – Тѡсија е повѡздѡн згрѡнѡт, нѡрѡчитѡ кѡд дѡћѣ вѣриѣме ѡрѡња и кѡшевѣнѣ.

згрѡлѡпити се, -ѣм се, свр. *згрѡлѣиѣ се неѡчекивано*. – Згрѡлѡпишѣ се лѡбити ко двѡ нѡјрѡђѣнија.

згрѡшѡти се, -ѡм се, свр. *згуснѡиѣ се, ѣреѣворѣиѣ млијѣко или другу ѣечносѣ у грудѡвице*. – Прѡвѡрила се свѡ варѣника у кѡтлу па се згрѡшѡла.

згѡра, -ѣ, ж. *жена ѡвијѣна у лећима*. – Ѧде згѡра на лѣводу кѡпити сѣјѣно.

згѡро, -ѣ, м. *мушкарац ѡвијѣн улећима*. – Нѣ море се нѡш згѡро ѣсправѣти да га свѣ бѡгови ѣсправлѡјѡ.

здѣковѡти, -ѡјем, свр. *сѣѡковѡиѣ, смјесѣиѣиѣ на јѣдно мјесѣо без рѣда*. – Вѣ сте ѡвѣ стѡри здѣковѡли у ѡјѡт ко нѣ себи нѣ свѡме.

здѣпѣти, -ѣм, свр. *укрѡсѣиѣ неѣиѡ и ѡбјећѣи*. – Лѡповѣ здѣпѣшѣ мѡе ѡпѡнке и нѣѣе им трѡга ко да ѡ-землѡ прѡпаѡшѣ.

здѣлѡ, -ѣ, ж. *дрѡвна шерѣа, чѡнак*. – Дѡго се гѡре кѡд-нѡс Горнѡкѡ јѣло из дрѡвеније здѣлѡ, а кѡд дѡђе Аѡстрија, ѡндѡк се појѡвишѣ и сѡѡдови од плѣва и бѡкра.

здрѡнѡти, -ѡм, свр. *ѡчѣшѡиѣ или ѡсѣругѡиѣ грубо*. – Ђѣ си то бѣјѡ па си тѡкѡ здрѡнѡ кѡљѣно?

здр̀пнџи и **здй̀пнџи**, -й̄м, свр. *й̀риграбий̄и, ой̄ей̄и, й̀рисвој̄и*. – Здр̀пишѣ Цй̀гани Нй̀коли тѳрбу на ст̀аници к̀д се вр̀ћѳ й̀з-Б̀ачкѣ. Нѣко му е здй̀пијѳ и шл̀јб̀ак, асли, нй̀је к̀укавац ај̀тѳ.

здў̀шнџи, здў̀шй̄м, свр. *одморй̄и, й̀рикуй̄и нове снаге*. – Сј̀еди да м̀алко здў̀шй̄мо па ћемо д̀алѣ у̀с-Клачину.

зѣ́ка, -ѣ, ж. *кобила бијеле боје*. – Дѣ зѣ́ка, вў̀ци те не й̀жјели д̀абѳгд̀а, к̀ако си т̀акѳ лиј̀ена.

зѣ́кан, -а, м. *коњ бијеле длаке*. – Чавија е й̄мѳ еднѳга зѣ́кана, мй̀ран ко ј̀ање.

зѣ́коња, -ѣ, м. *во бијеле длаке*. – Јѳван Пѳлй̀ић је й̄мѳ вѳла зѣ́коњу кѳи је бй̀јѳ н̀ајбољй̀ бѳд̀ач у̀ цй̀јелѳм н̀ашом кр̀ају.

зѣ́куља, -ѣ, ж. *крава бијеле длаке*. – Јѳј штѳ ѳу се н̀аест кукуру́зѣ, ка се мў̀ја зѣ́куља помў̀зе. нп

зеленк̀ада, -ѣ, ж. *нарцис, мирисно бијело њежно цвијеће*. – Набѣри зеленк̀адѣ н̀а-Млинишџије к̀а се вр̀атй̄ш й̀з-Мркоњића.

зѣ́лѳв, зѣ́лѳва, м. *й̀ас сивкасије боје*. – Н̀аш је зѣ́лѳв мй̀ран и бл̀аг, а Сй̀матй̄н лў̀т ко ш̀арка гў̀ја.

зѣ́ма, -ѣ, ж. *й̀родавница мјешовијѣ робе*. – Ако бў̀дѣ д̀ѳље у̀ зѣ́ми брѳк̀ав̀а кў̀пи ѣдно дв̀а-кила.

зѣ́м̀ан, зем̀ана, м. *вријеме, доба*. – За тў̀рскѳга зем̀ана, р̀аја нй̀је й̀мала нй̀какије пр̀ав̀а, свѣдно, ко и к̀аква м̀арва.

зѣ́мљарина, -ѣ, ж. *й̀орез на земљу*. – Нй̀је зѣ́мљарина скў̀па к̀д рѳдй̀ гѳдина, али је к̀ѳд-н̀ас бй̀ло и т̀акй̀је сў̀ш̀а да зѣ́мља нй̀је мў̀гла с̀аму сѣбе пл̀атити.

зѣ́пе, зѣ́п̀а, ж. *сукнени й̀ерлук й̀одашивен гумом*. – Н̀аправдѣре ми штѳ зѣ́п̀а л̀ашњѣ ми је ѳдати у̀-њима, с̀атрашѣ ме ѳвѣ б̀ак̀анѣе.

зѣ́р, -а, м. **1.** *лукиџа од куваног буковог дуга*. – Й̀зјѣде зѣ́р рў̀ке гѳрѣ од жй̀вѳга кр̀еѣа. **2.** *змијски ой̀ров*. – Нѣмѳјдѣ ме кў̀ћо мў̀ја, пў̀на сам ти зѣ́ра и ј̀еда.

зѣ́ра, -ѣ, ж. *мрвица, й̀рунџица, нешиѳо й̀осве малено*. – Д̀ајде ми зѣ́ру крў̀ва да прй̀смочй̄м уз ѳвў̀ црй̀јѣмўшу.

зѣ́рица, -ѣ, ж. *оно шиѳо је мање од зере*. – Й̀м̀аш ли зѣ́рицу п̀априкѣ да з̀апржй̄м чѳрбу.

зѣ́ркица, -ѣ, ж. *нешиѳо шиѳо је јѳш мање од зерице*. – Й̀м̀аш ли зѣ́ркицу с̀ѳли, испѣкла би кол̀ачиће дј̀еци.

зид̀аница, -ѣ, ж. *зграда зидана од камена или цигле*. – Ё̀но н̀аправило двй̀је нў̀ве зид̀анице гѳре у̀-Прибѣљи.

зиј̀ан, зиј̀ана, м. *шиѳеѳа на й̀ѳљским усјевима*. – Лѣти д̀ѳље у̀-њиве, ё̀но кў̀њ̀а у̀ зиј̀ану, ск̀ашићѣ свў̀ зѳп.

зй̀пт, -а, м. *црнѳло, боја као кай̀ран*. – У̀ Пѣрице се цр̀ни нѳвй̀ аљй̀нац из Кй̀њ̀а ко к̀ак̀ав зй̀пт.

зј̀акати, -а̀м, несвр. *бесй̀осличий̄и, ходай̄и без икаквог циља*. – Звй̀зго пѳ-циј̀ели д̀ан зј̀ак̀а по сѣлу и чў̀дй̀ се шт̀а лў̀ди р̀адѣ.

зј̀але, -ѣ, м. *онај који зј̀ака и галами, зј̀али*. – Зј̀але с̀амо зј̀алй̀ и гал̀амй̀ по сѣлу и св̀ако се ск̀л̀ањ̀а испрѣд-њѣга.

зјалиги, -йм, несвр. *викайи, галамийи без йойребе*. – Штѡ зјалиш по сѣлу и плашйш на́рот, јѣси ли при-себи.

зјап, -а, м. *йразнина, йусйош*. – Видйш ли ти Шпйрәне уногā пўстѡга зјапа и пўстоши гѡре у Пѣкезовићије, нйђе живѣ дўшѣ.

зјапити, -йм, несвр. *ойворене йросйорије у које нико не улази*. – Напушћенѣ кўће празне зјапѣ јер нѣмā у-њй кѡ да се вратй.

златица, -ѣ, ж. *инсекйй йврдокрилац који једе кромйиров лисйй*. – Кѡд нас ранијѣ нйје бйло несретнѣ златицѣ док прѡклѣтā Мѣрика нйје пѡчѣла забāдати нўс у-наше крајове.

злѡјо, -ѣ, м. *злочесйй и несйашан мушкарац*. – Нāшега злѡју нѣ смијеш пѡпријекѡ пѡгледати, ѡдмā ће се пѡсвађати.

зѡбика, -ѣ, ж. *зова*. – Кāд смо бйли дјѣца, прāвили смо од зѡбикѣ свйрале и пўцаљке.

зѡна, -ѣ, ж. *сийна ледена зрнац кише*. – Очѣпила јўтрѡс зѡна пѡ-пољу, свѣ се бијѣли ко да е пāѡ снйјек.

зѡр и **зѡрт**, -а, м. *сила, наглосйй, моћ*. – Нāдули се Прибѣльци од пўстѡга зѡра, нйшта им образи пўцајў од сйле и бијеса. Од зѡрта и цйчѣ, пўцајў гране на дрвѣћу.

зѡрли, прил. *ногло, силовийѡ, енергично*. – Бѡга ми су ѡвй нāши Ѳтковчāни навāлили зѡрли, покѡсићѣ свѣ до Пѣтрова.

зўбац, -пца, м. *крайки дрвени клинчић на грабљама којима се куйи сијено*. – Нāјтврђй су клѣновй зўпци за грабља јā ти велйм па нѣка причā кѡ кāко ѡће.

зўбача, -ѣ, ж. *йѡѡйивредна алайка за чуяње коријења и корова из орања*. – Лањскā зўбача мѡре јѡш ѡвў гѡдину нѣкāко послўжити.

зўбўн, зубўна, м. *горњи дио одјеће од сукна крайких рукава*. – Нāши набавили нўве зубўне на дернеку дѡље у Кйњу, мўдрѣ се ко чивит.

зўвар, зувāра, м. *мала корисйй, добийак*. – Ўзми кāд лўди дāјў, зўвār је штѡ бйло на ѡвѡј брѣзбрашници.

зўја, -ѣ, ж. *игра у сеоским срединама са длановима на ушима*. – Ѳћемо ли се мāло пѡиграти зўјѣ доље више Гајанове долице?

зўква, -ѣ, ж. *јама или йѣћина у којој се чује зујање йчела*. – Ёно у-зукви више Чегāрā чѣлā и мѣда, нйко га жив дѡ-садā нйје вāдијѡ ймā ѣмйн гѡдйнā.

зўке, *узвик којим се ййјерају муве*. – Зўке, дѡпала мўкѣ!

зўмба, -ѣ, ж. *сийна обуњарска алайка за бушење коже*. – Јѣси ли прѡушијѡ кѡжу зўмбѡм, прѡбāјдѣ вāљā ли.

зўнзара, -ѣ, ж. *мува која у йѡку љѣйа уйройасйи незашйићену храну*. – Отвѡри прѡзор па йшћерāј унў зўнзару штѡ се мўтā око лѡнца.

зўрлати, -āм, несвр. *луийаий без циља, йумарайи, зјакайи*. – Кўдā си се тй данас вўцѡ и зўрлѡ, говѡри свѣ по рѣду?

зўрле, -ѣ, м. *онај који зурла и луийа без циља*. – Вйђе ли ико данас уногā зўрлу кўдā се скйтā?

зўцнути, -нѣм, свр. *рећи нешйѡ у најмањѡј мјери*. – Нѣ смије Симўшило зўцнути од жѣнѣ тāmāн да га вјѣшайў.

зўчити, -йм, несвр. *зујањем йроизводиий звук сабласне йприроде*. – Нйје дѡбро лўди, мўве зучѣ око Клысарѣ, ѣно га лѣжй, нѣ дижѣ се.

И

и̇, *империатив од глагола јесити; једи, ије, и̇*. – И̇ кӯхо мӯја, и̇ па и̇ди јанџије.

ибрет, -а, м. *чудеса, изненађење*. – Већек ибрета и чудеса глава не вије у овб свбга вијека од сваџе Прекрајаца око меџа.

ибрѝк, ибрика, м. *специјални суд за кафу или воду*. – Ови̇ наши муалими поср-чӯ по неколика ибрика кавѐ на-дән.

ива, -ѐ, ж. *врста врбе која је оипорна на влагу*. – Направијо кӯм Симо два водижера од-ивѐ, само ста̇ти па глѐдати, ет.

ива, -ѐ, ж. *врста лековиџе ираве*. – Убѐри ма̇ло ивѐ за ча̇а доље у Цијџије.

ивѐр, ивера, м. *одсечено иарче дрвџа*. – Неџе ивѐр далѐко от-кладѐ. нп

ивѝк, ивика, м. *ивова шума*. – Чӯва̇ дика овце кра̇ ивика. нп

ивичња̇к, -а, м. *веџи камен на ивици итемелног зида*. – Мѐтни ивичња̇ке од тврдога камена старовника, уна̇ј сивѝ лӯтац.

ивовац, ивбвца, м. *ливада у ивовом ишерену*. – У Пѐрукинбм Ивбвцу има̇ бунар, нѝко не памти кат је направљен.

игленѝ, -а, -о. узак, *ицијсан*. – Пѐро се осушијо и усукб, прбвкб би га кроз игленѐ ушице.

играц, играца, м. *она̇ј који лоше игра какву игру*. – Грднијџа играца не вије глава у шаку од Јована Пролѐ.

игрбв, игрбва, м. *иџоратив од именице играч*. – Пбгледадѐ унога̇ игрбва и њџовѐ игрѐ каква е.

и̇жѝн̇, -а, м. и **и̇жѝни̇**, ж. *двородна им. изум, иаипенѝ, оипкриџе*. – Нем̇а и̇жѝња док Швабб не ижѝна̇, па нек прича̇ како кб дџе. Од Швабинѐ и̇жѝни̇ не море бити бдлѐ, таман да е на едну страну сав свѝјет а на-другу Швабб, јбпѐт џе ун претѐгнути.

и̇жѝнџати, -ам, свр. *изумџџи, измислиџи, иронаџи нешиџо ново*. – Не море нѝко бдлѐ ижѝнџати од Швабѐ, таман да сав свѝјет ста̇виш на едну страну а само еднбк Шваббу на-другу.

и̇жѝнџација, -ѐ, ж. *вџџџина ижѝњавања, оипкривања новоба*. – Овб ми је рџи ижѝнџација штб Стбн Ббшња̇к ижѝнџав̇а.

иза̇јмити, иза̇јмѝм, свр. *скинуџи а̇јмове коџима са враџа и извесџи их из вршаја*. – Изведи кӯње и̇з-вршаја па и иза̇јми и пушти да пасу.

изасути се, и̇заспѐм се, свр. *добџи осџице ио ииџелу од иџемпериатуре*. – Сав се Гбјко и̇засб пб-тијелу ко ббров̇а кбра.

и̇зба, -ѐ, ж. *сеоска дрвена куџица*. – Пбкојнѝ Кркача е пбла свбга вијека прбдеверб у уно̇ј свбјбј и̇зби у Тулиџије.

избасати, -ам, свр. *наџи иослије луџања на ирави иуѝ*. – Избасашѐ Баце јучѐ од Рбгуљинѐ долинѐ неџе иза пбднѐ и доџошѐ у Палеж у радилџште.

избау̇љати, -ам, свр. *изиџи с иџешком муком из каквоба иџџснаца*. – Баце некако избау̇љашѐ по бвомѐ невремену бздб из Врбљана̇, мбкри ко мѝши.

избѐзумити се, -им се, свр. *зачудиџи се и наџи ван иравоба рџешења некаквбг ипроблема*. – Ун се скрбз избѐзумијб и не зна шта̇ џе от-себе.

избѐљити, избѐљѝм, свр. *широко оипвориџи очи глѐдајуџи нешиџо уџорно*. – Прибѐљци, кад су видли камѝјун како пра̇ши по тѐсти, избѐљили бчи ко да су углѐли бијѐлу вр̇ану.

избеуљити, избеуљим, свр. *зачудиши се гледајући уочљиво ошворених очију у нешто*. – Штá си избеуљијó, ў-шта глeдáш тáкó?

избеутити, избеутим, свр. *изгубиши здрав резон и ућуиашти у незнању*. – Ўни су тóтáлно избеутили и тóмe тeрзијáну ништа нe знају под мiлiм Бóгом.

избечити, избечим, свр. *исколачиши очи чудећи се нечему*. – Алáпићáни избечили óбa óкa глeдáјући кáкo буретáна буретá жiто.

избити, избијем, свр. *ијавиши се изненада, наићи неочекивано*. – Врбљáнци јучe избише од Бјeљавиná нeђе око пóднe гóре у Пáлеж у рáдилиште.

избокeтати, -ám, свр. *исћући некога зашвореном iесницом, шаком*. – Јучe Пољичани дóбро избокeташe Миркана на збóру ў-Рóрије.

избрáздати, избрáздáм, свр. *изгребаши, исцараши у облику бразде*. – Ў-нашега Илијетинe се избрáздали óбрази ко бóровá кóра.

избу́бати, избу́бáм, свр. *исћући некога разним iредмеiима*. – Избу́бало e сiнóћ Мићана на прeлу, eно га глáвe нe дижe цијeлi дáн.

избуљити, избуљим, свр. *исћуишиши очи због дима*. – Милeнко óдимијó пeкyћи бóжићну печeницу па избуљијó óчи, óдбијó бi прyтом.

избургјати, -ám, свр. *иосишиши циљ на лукав ачин*. – Не сикирáј се ти Јóја за Жáбаре, мудрóви су тó, избургјáћe ўни и подмитити влáсти и дóбити тáпије нá-земљу кóјá нiкaдá нiје бiла нeвa.

избу́цати, избу́цáм, свр. *разровиши, расцуриши, нарушиши неку цијелину*. – Избу́цала дивијá прáсáд лeдину гóре у Пóљана, ко да e плyгом óрáло.

извiкати, извiчeм, свр. *оiнакaши, налагаши, говориши неистину*. – Дóље у Прeоцу, извiкало Шпiриновиће да су ў-свóме мiну ўзимали ўјма прeвише.

извр́нути, извр́нeм, свр. *слагаши, замијениши чињенице*. – Нiје Дрeновић ўкрó јáпију, лyгáр је извр́нó iштину скрóз нá-скрóз.

изгавeљати, -ám, свр. *изићи из каквога блаiа и келекеша на iежак начин*. – Цијeлi је дáн пáдала кiша и јáднi сјeкáчи јeдвa изгавeљашe i-шумe.

изгeњати, -ám, свр. *изићи уз иоiешкоће из iешке сићуације*. – Áма, кáкo ви јучe изгeњаште из ўнe гунгyлe на дeрнеку?

изгојáтити се, изгóјáтiм се, свр. *уирљашти, иомијешашти жиио са коровским сјеменом и другим iримјесама*. – Изгојáтило сe жiто óвe гóдинe пóсве.

изгрљати, -ám, свр. *изићи са iешка iшерена уз велике иоiешкоће*. – Óви нáши Срдићи изгрљашe óдзó уз Дeрала од Киња на јeдвiте јáде, врђáјући се са дeрнека.

изгyлити, изгyлiм, свр. *ишчуиашти из земље биљку са коријеном*. – Áјде бóлан изгyли кóјy циму са купијeрије па да пeчeмо.

издáнути, издáнeм, свр. *исћуишиши ваздух из илућа и умријeши*. – Ў-нашом крају се зáзирало кáд нeко ўмрe па нe кáжy, ўмрó, већ издáнó.

издеветати, -ám, свр. *исћући некога добро, ошпирлике са девeи удараца*. – Издеветáћe тeбе лyди са тáкóм пáмeти па ти глeдáј кáкo ћеш.

издегeњачити, -iм, свр. *измлаишиши некога добро*. – Издегeњачило Лáзату, eно га глáвe нe дижe од пyстије бyбанáцá.

издeкати, издeкáм и **издeрати**, издeрeм, свр. *исћући некога добро разним иредмеiима*. – Јучe издeкало у Рóгyша и Ћyру Бyкву, да Бóг мiли сáчyвá.

издeкачити, -iм, свр. *избиши некога што се више може*. – Кóга пáјкани издeкачe ў-Рóрије на збóру, нe пáдá му више нá-пáмeт ршум и бyкáње.

издрѣљити, издрѣљим, свр. *гледаџи уџадљиво оџворених очију*. – Штã си издрѣљијѳ очи ко да си виђијѳ бијѣлу врãну!

издрпати, издрпãм, свр. *узбуцаџи чуџањем и шџиџањем*. – Кѳ е ѳвãј крѳв вãкѳ издрпѳ, ко да су га шврãке чãпале?

издурати, -ãм, свр. *исџриџиџи, исџрајаџи до краја*. – ѳвã се бурã дãнас нѣне мѳћи лãко издурати, ако мãлко не ѳшãли изã пѳднѣ.

изџи, *имџераџив од глагола изџесџи*. – Дѣло кѳћо мѳја, изџи тѳ, штã чѣкãш.

изџлази, *имџераџив од глагола изџлази*. – Дѣдѣ, изџлази вишѣ из тѣ бирџијѣ, штã виђиш ѳ-њѳј пѳ-џијѣли дãn.

изџим, пријѣдл. *ради џѳга, уџме, због*. – Нѣ би дãнас ѳзѣла иґглѣ ѳ-рѳке иґзим нãрода, свѣтац је мџлѳст га бџло. Пб

изџадати се, -ãм се, свр. *ѳѳвџериџи се неком и изнијеџи му своју муку*. – Нѣмã се иґсãн кѳме изџадати, лãшњѣ би му бџло.

изџãпити, изџãпим, свр. **1.** *изгубиџи сјећање, снагу, исџариџи*. – Нѣму је ѳдãвно изџãпијѳ мѳзак па се ниџега вишѣ нѣ шјећã. **2.** *извјеџиџи*. – Пѳтанка ти ѳвã рãкија Стѳене, штѳ е нијѣси бѳљѣ зачѣпијѳ, виђиш ли да е изџãпила и изгубила снагу.

изџемати, изџемãм, свр. *исџуџи некога џãнким иґруџом*. – Јѣсу ли ѳногã несрећãју књãзовѳга кãко изџемали?

изџепунути, изџепунѣм, свр. *ослобиџи, издуваџи, малаксаџи*. – Стѳену е снага изџепунѳла ко бијѣлѳм лѳку у прѳљеће.

изџѳкати се, изџѳчѣм се, свр. *наџравиџи рује ѳѳ иґуџу или нечему другом*. – Сãв се пѳт иґзлѳкѳ од ѳцака до Стѣкерѳвãџã, нѣ би кѳњи мѳгли прѳлазити.

изџãушити, -им, свр. *ишãмариџи оџвореним длãновима некога ѳѳ образима*. – Јучѣ су Чегãрчãни Цѳгу Дрѣновићã поштѣно изџãушили дѳље испѳд-Лашчинѣ дѳлинѣ.

изџупати, -ãм и изџупити, изџупим, свр. *извадиџи коџиџице из воћа или јѣзгро ораха или љѣшника*. – Мãра изџупала пѳла рãљике љѣшникã. Мџши изџупили тѳрбу љѣшникã.

изџãглити, изџãглим, свр. *ѳџиџи неџримијеџино, изгубиџи се*. – Кѳдã ѳни мѳмџи изџãглишѣ нãкѳ брзо с прѣла?

изџãмити, изџãмим, свр. *добџиџи неџиѳо на иґревару*. – Вида би изџãмила ѳт-Циганкѣ дијѣте кãмоли нѣ би штѳ дрѳгѳ.

изџѣрати, изџѣрãм, свр. *исџуџи некога гњѣчењем*. – Изџѣрало јучѣ Цѳгане кѳд-нашѣ зãдругѣ, нѣне им вишѣ пãсти нã-памѣт да дѳлазѣ вãмо.

изџѣцати, изџѣцãм, свр. *умекшаџи неџиѳо ваљањем као кожу и сл*. – Нико нѣ знã изџѣцати кѳжу ко Стѳен Бѳшњãк у џијѣлѳм сѣлу.

изџигати, -ãм и **изџиґѳљити**, -им, свр. *изџуџи се из какве иґјѣскобе*. – Змије изџигале рãно испѳд зѣмљѣ па се ѳкѳчили ко смрзнѳте рѳбе. Пџлãд изџиґѳљила из кокошињца па се прѳсѳла пѳ-дворџшту.

изџмусти, изџмузем, свр. *ѳѳџроџиџи све до краја*. – гни су изџмузли и иґспилкљли свѣ и црно иґспѳд-нукта.

изџмуштраги, -ãм, свр. *иґреисџиџаџи, измлаџиџи до краја*. – Нãшега су Сѳму изџмуштрали дрѳшкани гѳре у зãтвору, ѣно га умѳчијѳ, зѳба не бијѣли.

изнебушити, -ѿм, свр. *изнеадиѿи, ѿреѿасѿи*. – Јуче ме изнебушише два вука, умало нијесам умрѣ ѣ-стрѣ.

износати, износѣм, свр. *ѿодерѿи одјећу излизѿи*. – Бѣга ми се износало ѣвѣ кожуна, мурѣ се крѣити другѿи.

изњедрити, -ѿм, свр. *ѿосѿиѿи, сѿворѿи, набавѿи са ѿѿешкоћама*. – Ѣвѣ су наѿи старѿи с великом мукѣм изњедрили и ѣставили да служѿи нареду.

изѣперити, -ѿм, свр. *усукаѿи, искривѿи*. – Ѣвѣ се врата изѣперила, мурѣ да су бѿла сирѣва.

изѣр, -а, м. *даѿи некоме свога вола у ѿрољеће да му оре и да га храни*. – Пемац је свѣкога прѣлећа давѣ свѣга мрѣкоњу на изѣр Пѣришиѿије, јер није ѿмѣ сѿјена да га кранѿи.

изрѣкнути, изрѣкнем, свр. *исѿунуѿи гласно са кашљем*. – Нѣко се изрѣкнѣ дѣље ѿспот-плѣшѿа, свѣ се тресе ко да се грана слѣмѿи.

изрѣни, имп. *исѿјерај наѿѣ, избаѿи*. – Изрѣни га ваѿи, штѣ чѣкаш, није ти га мајка рѣдила.

изрѣбати, изрѣбѣм, св. **1.** *исѿинѿи куйус рибезѣом*. – Сѣвка е изрѣбала сѣв кѣпус из ѿне бѣшчице код пѣдетѣ. **2.** *искрѿиковѿи, изружѿи*. – Клѣпо е јуче цѿјелѿи дан прѣвѣ у прѣтвору ѿе су га дрѣшкани дѣбро изрѣбали и ѿспѣглали због крѣђе Књѣзовије шлѣва.

изрѣљити, изрѣљѿм, свр. *измијешѿи жиѿѣ и риљ*. – Сѣвѣ се наѿа ѿва изрѣљила, неће бѿти шѿмена ни ваѿиѿак.

изрѣндати, -ѣм, свр. *исѿреѿураѿи сѿвари, робу, одјећу и сл.* – Кѣ е ѣвѣ пѣкуѿи ваѣѣ изрѣндаѣ ѣвѣ андрѣмѣлу?

изрѣјести се, изрѣједѣм се и **изрѣјем се**, свр. *добиѿи црвенило од зноја и врућине*. – Дјѣца су се свѣ изрѣјела и изрѣјела од пѣстѣ врућинѣ и спаринѣ.

изрѣмити, изрѣмијем, свр. *измислиѿи неѿиѣ ново*. – Ѣнај ѿе маѿи Пѣлѿиѿа свѣ-каква ѿѣвѣла изрѣмити и начѿнѿити.

изрѣстити, изрѣстѿм, свр. *ѿѿворѿи усѿа и неѿиѣ реѿи*. – Сѣмо штѣ е ѣвѣрѿиѣ ѣста и изрѣстиѣѣ ѣдну бѣсѣједу, ѣдма га прѣкинуше.

изрѣторити, -ѿм, свр. *наѿравѿи уѿѣ свим судовима*. – Стѣен је изрѣториѣ дѣвѿје кѣпуснѣ кѣце и ѣдну за кѣма.

ѿје, имп. јѣди. – ѿје кѣѿо мѣја па ѿди за пѣслѣм, ваѣат је.

ѿјед, -а и **ѿјет**, -а, м. јѣд, *горчина, ѿѿров, зер*. – Не примичте се данас Дѣцку, спѣпѣ га е неѣкаѣв пѣшѣтлук и ѿјед, сѣм би сеѣе згрѣмиѣѣ и скѣшиѣѣ.

ѿјуда, -ѣ, ж. *немирно и неѣдѣговорно женско чѣладе*. – Видѣре ѿне ѿјудѣ пѣте јѣѣ се наѣѣрѣтно ѣкрѣтале.

ѿловача, -ѣ, ж. *земља црвене боје, врсѿа глине*. – Наѿи су старѿи мијѣшали ѿловачу и гѿѿлу па прѣвили врѣне.

ѿлике, ѿлѿкѣ, ж. *сребрени наѿиѿи у ѣблику маѿе ѿѣке*. – Сѣјѣ му се тѣке и ѿлике ко у старѿије ајдѣка.

ѿлѣдѣрка, -ѣ, ж. *новѣаница од хѿѣѣду динара*. – Ѣнај Ђѣѿанѣв несрѣѿаја е јуче потрѣшиѣѣ цѿјелѣ ѿлѣдѣрку у Цѿгинѣѣ кавѣани, пѿјѣѿи и пѣшѣѿи.

ѿнат, инѣта, м. *ѿрѣос*. – Неѿу за ѿнат ѿѣму у кѣсѣе, није пѣштен чѣек.

ѿнатити се, ѿнатѿм се, несвр. *ѿрѣосѿи, ѣѿѿиѿи се, не сараѿивѿи*. – Ѣн се са свѣкѿм ѿнатѿи и свѣѿа ко да е ван пѣмѣти.

Инићија, -ѿ, м. *власѿишиѿо име од имена Иноћениѿје*. – Инићија Црнчевић је правијѿ најбоље бакре у цијелој гламочкој долини, велѿ људи.

Инићуша, -ѿ, ж. *жена из рода Инићића*. – Покѿјна Инићуша е знала сав црквени календар и кат је кој свѿтац у црљеније слѿвије.

йоклѿн, прил. *иоѿкуда, од било којега мјестѿа*. – Йма ли йће йкога йоклѿн да ѿвомѿ презобразлуку и брезакѿњу стѿнѿ за-врѿт? За

йп, прил. *лагано, наѿенане, смирено*. – Йма до Прѿоца пѿла сѿта йп пјѿшкѿ. Че

йргет, -а, м. *йомоћни радник, онај који йослужује у йослу*. – Туру зидѿра нѿ мугу два йргета запѿчати у пѿслу, какѿ је дѿбар маир у зидѿњу.

йса, -ѿ, ж. *дио, имања у власѿишиѿом йосједу*. – Воћекѿ йма йсетѿра ѿбет, а ѿво е воће муја йса.

йсан, исѿна, м. *чељаде, људско биће, чѿвјек*. – Муј Бѿже, врнтава исѿна унога вртоглајѿ из Пѿповића.

йсетѿр, -а, м. *сувласник дијела заједничког имања*. – Воће се нѿ зна пѿсигурно кѿликѿ йма йсетѿра.

йскѿмчити, -йм, свр. *измолийѿи за некакве сийнице*. – Сирѿгиња е јучѿ прѿ-црквѿм йскѿмчила нѿшто пѿра од нѿрода.

йскѿпити, йскѿпѿм, свр. *йѿийѿи до дна, све и каѿ*. – Нѿма у ѿвој бѿчвици ни капѿља рѿкијѿ, нѿко е пѿпијѿ и йскѿпијѿ свѿ й-кап.

йскати, йштѿм, несвр. *йражѿиѿи, молийѿи*. – Нйје срамѿта йскати кѿд се нѿма ни у лијевѿј ни у дѿснѿј, срамѿта е украсти.

йскѿшати, йскѿшѿм, несвр. *йриводѿиѿи крају кошевину ливаде*. – Ёно Пѿблићи йскѿшају ливоду гѿре у Дѿловѿје па ћѿ кѿћи на-ужину.

йскашѿти, -йм, свр. *сврѿиѿи и усѿийниѿи до неуйѿѿребљѿвосѿи*. – Кајтези су йскашили зѿп у-Анићѿвци, нѿма спѿрашта йћи кѿсити.

йскебѿчити се, йскебѿчѿм се, свр. *йѿријечѿиѿи се, накрѿвиѿи се усѿирану*. – Штѿ си се тѿ Лѿјкмете тѿкѿ йскебѿчијѿ ко да си пѿстѿ сѿоскѿй кнѿз?

йскѿзити, йскѿзѿм, свр. *ѿйворѿиѿи усѿѿа и указѿиѿи зубе*. – Искѿзили Шумљѿчѿни зѿбе на Вагањѿне ко мрѿкѿ вѿци.

йскласти, йсклѿдем, свр. *йѿвадиѿи сав садржај хране из каквог суда*. – Ајде, йсклѿди грѿ из лѿнца па ћемо јѿсти.

йскобѿчити се, йскобѿчѿм се, свр. *навѿиѿи се ѿијелом усѿирану*. – Штѿ си се тѿ Цѿѿѿѿѿѿѿ тѿкѿ йскобѿчила, ко да си пѿстала крѿљица?

йскобити се, йскобѿм се, свр. *искоријениѿи, несѿиѿи до краја*. – Уни ће се мѿћу се йскобити, какѿ су заваритѿ нѿрави.

йсколѿчити, йсколѿчѿм, свр. *ѿйворѿиѿи йреѿйјерано очи*. – На кѿга си се тѿ тѿкѿ йсколѿчијѿ па стрѿжеш ѿчѿма ко вѿк?

йсколѿкати, -ѿм, свр. *ушићариѿи, зарадиѿи коликањем*. – Штѿ велѿш Рѿља, ѿћемо ли мући дѿнас штѿ йсколѿкати на вашару?

йскѿлчити, -йм, свр. *ѿмећѿиѿи кољем неку йарцѿлу, обѿчно йлац*. – Јучѿ су Нйкѿревићи йскѿлчили темѿљ на плацу да прѿвѿ кѿћу.

йскомѿшати, -ѿм, свр. *йоскидаѿи комушу са клиѿѿова кукуруза*. – Свѿ смо кѿ-рузе йскомѿшѿли до пѿднѿ.

ископеляти се, -ам се, свр. *избавиши се из неке тежине ситуације*. – Ми смо ти били запали у големѐ дугове, али смо се некако ископеляли кад смо прѠдали дуґу и вѠсак дѠље у Книну.

ископрцати се, -ам се, свр. *извући се испод некаквог тереѠа краѠким прѠзјимо*. – ЈѠдва се Симата ископрцѠ испѠ-сламе, превалила се кола на-њага.

искосијерити се, искосијерѠм се, свр. *исѠријечити се дрско на некога*. – Лаут се искосијерѠ на-ћау ко какво звијере.

искресати, искрешѠм, свр. *сасјећи нешто до краја*. – Јесте ли искресали грање у-ПландѠшту са унѠ дивјакиње?

искркати, искркѠм, свр. *нагло и прѠијерано израсити*. – Искркали репуви скрѠз до стрѠвѠ, било мокрачно прѠлеће.

испѠдѠжити се, -Ѡм се, свр. *остити без јагнеѠа, кад овци угине јагне*. – ИспѠдѠжила се наша лѠса, мурамо јѠј подбѠцити какво блѠзне да га прѠљубѠ. ПѠВ

Ѡспрадк, -тка, м. *оно што е ситно без нарочитѠе вриједности*. – Унај мѠли ШпирѠндѠн пѠсве сѠтан, БѠже ме прѠсти, прѠви Ѡспрадк.

испрокулати, -ам, свр. *исѠијѠвати дрѠа накруино*. – Ајде, кућо муја, уна нѠколика хутка испрокулај за-ватрѠ.

Ѡстабанати се, -ам се, свр. *наѠуѠовати се Ѡо врлеѠну тѠерѠу и ѠодбитѠи Ѡабане*. – ЈучѠ смо се ѠстабанѠли пѠ-Буковачи тражећи јагоде и малине.

Ѡстабати, -ам, свр. *избитѠи некога добро*. – ЪзгледѠ ми да е добро Ѡстабало Миркана дѠк се не ѠпажѠ на зѠору ко-цркѠвѠ.

Ѡставити, -Ѡм, свр. *скинути суд са јѠлом са ваѠре*. – Ъстави лѠнац са шпѠрета, штѠ си убѠљила у прозор, загорѠ кѠпус.

Ѡстиштити се, ѠстиштѠм се, свр. *лагано се охладитѠи*. – Је ли се тѠ пита више Ѡстиштила, пунѠси да рѠчамо?

Ѡстолковати, -ујѠм, свр. *исѠумачитѠи, разјаснитѠи*. – СѠмо БѠшњаѠ је сѠв стѠгодњаѠ ѠстолковѠ народу Ѡт-корѠца дѠ-корѠца.

ѠстријѠбити, ѠстријѠбѠм, свр. *унишитѠи, до краја очиситѠи*. – Уни су свѠ златицу ѠстријѠбили рѠчно, без прѠшења.

ѠстричитѠи, -Ѡм, свр. *исѠитѠи нешто на маѠе комаде*. – КѠ е ѠвѠ дрѠа ваѠ ѠстричијѠ, кѠ е рѠко да се ваѠ цѠјѠпѠ?

ѠсѠкати, ѠсѠчѠм, свр. *извадитѠи нешто до краја из некога ѠрѠстѠра*. – ЧѠм КраѠшнѠнѠи исѠкаше сѠбље Ѡс-корѠца, ТурѠи побјѠгоше у каменѠ кулу.

Ѡсукрст, -а, м. *Исус ХрисѠос*. – ВаѠо е, Ъсукрста ми.

Ѡће, -а, с. *јѠло, храна*. – У ко̀сције ѠмѠ Ѡћа, ѠмѠ пића, сѠмо трѠба пѠметно и јѠсти и пити.

Ѡш, *узивѠ којѠм се ѠѠѠрају коѠоши*. – Ъш лѠва те ѠднијѠла даѠбѠгда.

Ѡшакати, -ам, свр. *заврѠшитѠи ѠосѠање наѠѠра из шаѠе Ѡо реѠима гдје је ѠосѠѠан кромѠиѠр*. – ЈучѠ смо пѠрано Ѡшакали свѠ долину купѠјѠрѠ.

ѠшајѠцати се, -ам се, свр. *нашеѠвати се, исѠодати се*. – БѠге сте се ви јучѠ ѠшајѠцали на зѠору у-ТрѠуѠције и наѠрали лѠшнѠика гѠни.

ѠшијѠк, -а, м. *ѠшијѠс, ѠшијѠлија, болестѠ*. – ПрѠтѠгѠ ми ѠшијѠк ѠвѠ лијеѠу нѠгу, Ѡће Ѡба Ѡка да ѠскѠе из глаѠе.

ѠштетитѠи, -Ѡм, свр. *ѠѠѠѠовати, битѠи на губѠѠиѠу*. – БѠга ми смо јучѠ унѠ плѠга ѠштетѠили ѠруѠи унѠ прѠдалѠжнице у СтѠѠѠѠавѠца.

иштркати, -ам, свр. *измустѝи млијeko из вимено до краја*. – Јеси ли иштркала унѡ оваца дѡље кѡ-тора?

ишћил, ишћила, м. *оѡажај, наслућивање гдје је нешѝо сакривено*. – Кѡй је твој ишћил Мѡјо, садѣ погоди ако тѣ мајка рѡдила?

ишћилити, ишћилѝм, несвр. *наслућиваѝи гдје је нешѝо сакривено*. – Повѣди Савана на козање, ун најбоље ишћили од свију Зајаружанѡ. За

ишћудати, ишћудѡм, свр. *ошћеѝишѝи кају или друго шуѝирањем ногом*. – Ишћудали му нѡву капу ѡграјѡи се капаћудѣ, мѡре је бацити на бѡњѝште.

ишћуљити, ишћуљѝм, свр. *избушѝишѝи љешнике и ѡвадишѝи језгро*. – Нашѡ сам ћѣ су мѡши ишћуљили тѡрбу љѣшникѡ.

ишупљѡкати, -ам, свр. *исѝлесѝи иглом шуѝљѡкачом ѡредмеѝ са мањим руѝицама*. – Ишупљѡкајдѣ ми ѡву бѡћу, такѡ ти вѣликѡга Бѡга, нѣ дѡ ми се.

ишчашити, -ѝм, свр. *изврнуѝи зглоб руке или ногое*. – Пѡљѝћка е ишчашила дѣснѡ рѡку јѡш дѡк је бѡла мѡда па јѡј накрѝво прѣрѡсла.

ишчѣречити, -ѝм, свр. *исјећи цијелога брава на комаде меса*. – Јучѣ смо ишчѣречили два прѡсца и расѡлили за сѡшење.

ишчетвѣртати, -ам, свр. *исцијеѝаѝи неко дрво на четѡврѝине*. – Сѡмо тѝ тѣ трѡпчиѣ ишчетвѣртѡј, а јѡ ћу пѡшље сѝтнијѣ исцијѣпати.

Ј

јѡ, рјечца којом се нешѝо ѡѡѡврћује или одобрава. – Јеси ли ѡзорѡ унѡ дѡлицу за кѡнопѡља? Јѡ, јѡ, дашта сѡм.

јѡбѝнда, -ѣ, ж. *урећај за мучење и злѡшављање војника словенског ѡоријекла у аусѝиро-угарској војсци*. – Мѡј мѡли брѡте, заврнѡ нам рѡке назад и ѡбјесѣ за-њѝ у ѡнѡј јѡбѝнди па такѡ вѝсѝмо дѡк не ѡтрнѣмо.

јѡва, -ѣ, ж. *реквизѝи ван ѝерена на којем се игра, офсајд*. – Гѡтово, ѡтишла е вреба у јѡву, прѡпѡ си.

јѡвити, јѡвѝм, несвр. *ѝјјераѝи сѝѡку на ѡашу*. – Свѡкѡга дѡна јѡвѣ ѡвце гѡре ѡ-шуму на-пашу јер је дѡље ѡ-пољу сѡша и вѣликѡ врућина.

јѡвѡрић, -а, м. *млади јѡвор*. – Нашѡ е шѡма ѡ-Кутлѡрѡвцу пѡна јѡвѡрићѡ.

јѡглика, -ѣ, ж. *јѡгорчевина, ѡрољѣћно њѣжно цвијеће жуѝе боје*. – Ђно пѡникле јѡглике дѡље по-нашије Мѡкиња.

јѡгма, -ѣ, ж. *ѡѝимање, ѡрисвајање неке вриједносѝи*. – Кѡд-нас је вѡзда бѡла вѣликѡ јѡгма око дувѡна и рѡкијѣ.

јѡгмити, -ѝм, несвр. *ѡѝимаѝи, грабиѝи*. – Јѡгми Нѡкола, штѡ чѣкаш, ѡтѣшѣ Рѡквићи свѣ шљѝве.

јѡда, -ѣ и **јѡдика**, -ѣ, ж. *сиромашна, ѡжалѡшћена жена*. – Пѡгледѡјдѣ унѣ јѡдѣ Шпѡрѡновѣ на кѡѣ је грана јѡдница спѡла. Нѣмѡ вѣћѣ јѡдикѣ од Ћѝкинѣ свѡстикѣ.

јѡдати се, -ѡм се, несвр. *жѡлишѝи се, исѡѡијѣдаѝи се жаљењем*. – Нѣмѡш се тѝ кѡме јѡдати, мѡј Симѣуне, мѝ смо нашу прѡву давно изгѡбили.

јѡди, јѡдѡ, м. *болови, жѡлосѝи, ѡроблеми*. – Ђ, Јѡди наши прѣголемѝ, дѡклѣн ћете бити за-врѡтом.

јáрам, -рма, м. 1. *дрвена њолуга на врайџу вола у зайреси*. – Подбóчи јáрам па ујáрми вóлове да йдѣмо пѣ-сијено. 2. *количина дрвѣта које йар волова или коња до-вуку из шуме за огрев у једном доласку*. – Опрѣми вóлове па йди ў-шуму и дорѣни ѣдан јáрам дрвá.

јáран, -а, м. *другар, љријайѣл, сарадник*. – Јá ймáм двá јáрана да и нѣмá такије ў-трй сѣла.

јáрачити се, -йм се, несвр. *ѣакмичийѣи се, носийѣи се, надмѣйайѣи се*. – Тѣ ћеш се тй јáрачити с Калáбама, мўј мйли брáте?

јáрдо, јáрдола, м. *дубодолина куда дувају јаки вјейрови*. – Стáлно пўшѣ бўра низ ўнај јáрдѣ ѓт-Прибѣлѣ па скрѣз дѣље дѣ-Дубрáвá.

јáрина, -ѣ, ж. *јагњећа вуна, љрво шишање јагњеади*. – Прѣдáли смо јáрину у ѓцаку на пйјаци и йстѣга дáна дѣбили пáре.

јáрмац, јáрмаца, м. *краћи шийай исйод врайѣа йса који му сйречава љрчање*. – Привѣжи шарѣву јáрмац йспод-врáта да не бјѣжй ѓд-блáга.

јáрмица, -ѣ, ж. *йрѣдњи дио коњских кола*. – Прѣвјери, је ли јáрмица урѣду.

јáрцати, -áм, несвр. *ложийѣи вайџу и сйављайѣи много дрва на йламен*. – Не јáрцај вйшѣ тѣ вáтрѣ, ѓдошѣ дрва.

јáсати, јáсáм, несвр. *скийайѣи, луийайѣи без циља*. – Нйшта ўни нѣ рáдѣ под мйльйм Бѣгом, сáмо јáсајў по сѣлу и брѣспосличѣ.

јáсйк, јасйка, м. *гај гѣје расйѣе јасиково дрво*. – Ёно мўја мйлá дйка, чўвá ѓвце кѣд јасйка.

јáтак, јáтака, м. *зашийийѣник и сарадник хајдука*. – Чўвáј се тй нѣга, ймá ўн пўно свѣйје јáтáкá, мўгли би ти дѣћи глáвѣ.

јáшта, *йѣйврдна рјечца у значењу, да, свакако*. – Јѣсте ли ѓзѣбли јўчѣ кá сте йшли прѣѣ-Тичева ў-Кнйн? Ё, мўј мйли брáте, јáшта вѣно ѓзѣбли.

јѣвта, -ѣ, ж. *седам дана, недјѣља дана*. – ѓвѣ јѣвтѣ ћемо шйшати блáго.

јѣвтично, прил. *недјѣљно једном у седам дана нешйѣо радиийѣи*. – Мўј дйд Шарпѣлáш се јѣвтично нáпије дѣље ў-Рѣрије на пйјаци код Глйшѣ.

јѣд, -а, м. *ѣйров, зер, сичан*. – Нѣмѣјдѣ ме мйли Јѣја, пўна сам ти јѣда и бѣлѣ.

јѣда, узв. *има ли га, да није дошао и сл*. – Јѣда Мйјѣ и Лáкетѣ й-шумѣ? Ст

јѣдар, -дра, -ѣ, *йун, сочан, здрав, угојен*. – Јѣдро жйто ѓвѣ гѣдинѣ, вйш-бјѣжи.

јѣдва, прил. *на шѣшку муку*. – Пѣблйћи јѣдва искѣсишѣ лйводу пѣд-Врањáком.

јѣдвйтй, -á, -ѣ. *шѣжсак, муча, чемеран*. – Рáја е скўплáла пѣресе на јѣдвйтѣ јáде.

јѣднѣч и **јѣднѣчке**, прил. *једном, једанйўйѣи*. – Јѣднѣч, мўј брáте, пѣђемо мй из Кнйна са дѣрнека кўћи, кáд нйђе Рѣглáвца и Вйцила, ко да су ў јáму ўпали. Јѣднѣчке ће ти увáљати гѣлем снйјек кѣд -нáс и нйје се мўгло йзлáзити од нáмѣтá на врáта.

јѣза, -ѣ, ж. *сйправа, ужас*. – Ўватила га нѣкаква јѣза па сáв дркћѣ.

јѣзгáрица, -ѣ, ж. *језгро ораха или љешника*. – Нáела се Тўрђија јѣзгáрицѣ ѓд-љешникá па бунáсá ко пјáна, Бѣже ме прѣсти.

јѣзив, -а, -ѣ, *ужасан, сйравичан*. – Јѣзиво е ўнѣ штѣ су Швáбе рáдиле у рáту.

јѣзйчак, -чка, м. *йѣкрѣйни дио ваге или дрвеног кључа*. – Слѣмйјѣ се јѣзйчак на кљўчу, нѣ моремо откљўчати пѣјатѣ.

јѣлде, узв. *је ли да је ѣако*. – Јѣлде лўди да се шўма нѣ море сјѣћи у Рѣкинѣм дѣлу ѓд-врлѣти.

јелек, -а, м. *дио женске горње одјеће, врста њрлука*. – Обукле цуре нуре јелеке па отишле на-збор.

јелин, јелина, м. *јелен, љелан*. – Ково Аћушин прескачѐ кладе у-шуми ко какав јелин.

јелић, -а, м. *дрво младе јеле у шуми*. – Ми смо ти са младјје јелића кресали четину јањције и забадали у-кочак да једу.

јендек, -а, м. *ров, њрокој, јарак, шанац*. – Ђскопало е некакве јендеке, не би на парипу прошб.

јњати, -ам, свр. *ојасити, сјласнути, смањити се*. – Јњала кјша, муре се косити по овбј ори.

јњрбо, приједл. *због, зашо, ради шога*. – Нећу њњга јњрбо стално лажњ.

јњре, узв. *зашио, ради чега, шио ће ши*. – Ђњ ти је Милош, о Ана? Јњре књхо?

Ст

јњчмјк, -а, м. *мали чир на кайку ока*. – Ђно у-Бајњ јњчмјка на оку, мњра да му је жњна књлава.

јњчменица, -њ, ж. *хњб од јњченога брашна*. – Јњси ли му спрњмила јњчменицу за пњта?

јогунити се, јогуним се, несвр. *љушити се, закерати за сињнице*. – Ун се за свашта јогунити и кад трњба и кад не трњба.

јогуница, -њ, ж. *онај који се јогунити и љушити за сињнице*. – Није било већњ јогуницњ од Ђуре Бњквњ од Прњкрајњ до-Рњра.

Јњјука, -њ, м. *њјњрашити од хињкорисњика Јњја*. – Наш је Јњјука знањ скидати набање са исана и салијњвати стрњве.

јњк, *рјњца у значњњу одрињне рјњчи не*. – Ђма ли трњвњ овњ гњдинњ, је ли књко рњдила? Ама, јњк, ни трњтина лањскњ.

јњлпаз, -а, м. *шињињочина, скињница, несређа, јазавац*. – Поњде јњлпаз несретни њно књруза и свњ крагу дање.

јњпњт, прил. *оњњи, јњш јњдном, њоновити*. – Књда прођњш јњднњч, јњпњт се врати њстије пњтем јер је тњда најсигурније.

јњрга, -њ, ж. *јњло најравњено од изнуњриње овања или коза*. – Ајмо јњсти јњргњ, направила мањтер за рњчак.

јњшњвци, -њња, м. *сињњцијални оњанњи из Бенковња*. – Књпијњ Капоња двње јњшњвње доље у Бенкњвњу на дњрнеку.

јњка, -њ, ж. *лисњи њњјњсња најравњен оклагњјом за њињу*. – Нињко у-нашом крају није правњијњ бњлње јњке од Бњсњљкњ Видњсилњвњ.

јњлар, јњлњра, м. *њводац за коње*. – Не мњгу није нањи јњлњра да си Бњг.

јњнањ, -нња, м. *млади бик од двњје годинњ*. – Сњмата њма два јњнња прњдати.

јњне, јњнета, с. *млади говњње од двњје годинњ*. – Јњчњ муњи прњдали њдно јњне у Оњаку на пијњци.

јњница, -њ, ж. *женско јњне од двњје годинњ зрњло за оњлодњу*. – Ђма Павлњзан њдну јњницу, не да се нињкањо вњзати за-јаслњ.

Јњревдњн, -а, м. *Ђурђњвдан*. – Јњревдњн је и тњрски и каурски свњтац од бњр вањта и земњна.

Јњрево, -а, с. *Ђурђњво, Ђурђњвдан*. – Књд-нањ се окњ-Јњрева пњчињњ њрати.

јњрњњње, -а, с. гл. им. *њрњњње, јњрњњава*. – Какво е овњ јњрњњње по-куњи?

казулати, -ам, несвр. *йрејредаџи йређу на казули*. – Сѣнѳ су нам прѣле до поноћи казулале прѣђу.

каил, прил. *рад, добронамјеран, расѣоложен*. – Прѳји га се, није каил никакву послу, а камоли еглену ш људије.

Каја, -ѣ, м. *хийкорисѣиик именице Михаило*. – Каја се са дјецѳм йгрѳ иако је бѣјѳ одрастѳ клѳпац.

кајаси, -а, м. *кожни кајиси коњске узде*. – Притѣгните кѣњије кајасе кад бѣдѣте йшли нѣс-поље.

кајда, -ѣ, ж. *мелодија, наѣјев, варијантиа нечега*. – Ўнѳ е добра кајда код-Лукѣ Шѳвијѣ штѳ е йзводѣ нѳ-дипла.

кајла, -ѣ, ж. *онај који има велико искусѣиво*. – Нѳш ти је Бѳја стѳрѳ кајла у рѳкији.

кајтити, -йм, несвр. *уѣисиваѣи, књижѣиѣи, биљѣжѣиѣи*. – Триднѣ смо кајтили унѣ прдалѣжнице и цијѣпце и свѣ смо тѳ укајтили у грѣнтѳвнѣ књѣге.

какѣ, узв. *ма није, није ѣачно*. – Ма какѣ, зар Йка научијѳ читати, прѣје би се Ѧбљѳ превѳлијѳ дѳље у Пѳповиѣ.

кал, -а, м. **1.** *блаѣио, укаљано мјѣсѣо*. – Нѳши су стѳрѣ калѳузили по кѳлу и врлѣтима цијѣлѳга живѳта. **2.** *дио окаљенога мѣѣала*. – Нѣје дѳбар кал у ѳвѣ брѳдве па се крѣвѣ и мѣтѳ кад је дрѳво тврдо.

калати, -ам, свр. *изгубиѣи снагу у ходању, изнемоѣи йуѣујуѣи*. – Калали су йдѣћи йз-Мркоњиѳа па нѣ мугѣ вишѣ ни макнути дѳк мѳло не ѳдморѣ.

калац, -лца, м. *влаѣи ѣраве са сјѣменком*. – Кад је калац кѳлик пѳлац, вѳкат благу ѣ-пашу. Рд

калѳуз, -а, м. **1.** *гвоздени кључ за обичну браву*. – Закљѣчѳј кѣђу калѳузом па ѳстави кљѣч пѳт-плочу испрѣт-куѣѣ. **2.** *уѣврђена ѣраса йуѣи*. – Не сѣлазите с калѳуза, превѳлиѣете кѳла и сѣјено.

калѳузити, -йм, несвр. *идуѣи не одсѣуѣаѣи од главне сѣѳазе*. – Цијѣлѣ јѣсѣн гѣнѣ сѣјено и калѳузѣ стѳрѣје пѣтом пѳкрај Тѳсѣѳа кѳшарѣ.

калѳшити, калѳшѣм, несвр. *ходаѣи ѣо блаѣиѳваом ѣѣерену не йознавајуѣи йравога йуѣи*. – Мѣја мѳлѳ пѳ брду калѳшѣ, нѣ смјѣ цѣстѳм трактора се плѳшѣ. нп

калдрма, -ѣ, ж. *йуѣи без асфалѣи, макадам, цѣсѣи*. – Йдѣ Мѣле пјѳн, прѣд-нѣм йде калдрма.

калдрмисати, -шѣм, несвр. *йравѣиѣи калдрму*. – Цијѣлу јѣсѣн су калдрмисали пѣт ѣ-Прибѣли и јѳпѣт вода рѳзнесѣ и упрѳпѳстѣ.

калем, -а, м. **1.** *калемѣна воѣка*. – Дѳбар унѳј калем у Пѳљиѳа вѳћнѳѳку. **2.** *коѣур за намоѣшавање жѣце или конца*. – Кѣпи ѣдан калем бѳдљѣкавѣ жѣцѣ да ѳгрѳ-дѣмо кѳнопљѣште.

калирати, калѣрѳм, свр. *изгубиѣи на ѣѣѣжѣи или некој другој врѣјѣдносѣи*. – Калирѳли купијѣри за трѣтину ѳвѣ гѳдинѣ.

каља, -ѣ, ж. *кувани куѣус круѣније исјѣчен са бибером и зачинѣма*. – Прѳви дѳнас кѳљу за рѣчак, нѣшто ми тѣкнуло јѣсти кѳљѣ.

каљѳв, -каљѳва, -ѳ. *йрљѳв*. – Штѳ си тѣ мѳлѣ тѳкѳ кѳљѳв, ѣѣ си се тѳко закаљѳ и заказмѳчијѳ?

каљѳк, -љѳка, м. *зуб осмица који касније ниче у одрасла чѳвѣка*. – Вѣлѣ да су у Јѳвѳшина нѣкли кѳљѳци у тридѣсетѳј и бѣли шјѳјни ко цѳкло.

каљати, каљам, несвр. *ѿрљаѿи, блаѿиѿи*. – Слушајте дјецo, нѣ ваља се каљати по-блату, биће ваc магѣр.

каљаче, каљача, ж. *гумена или дрвена обућа која се сѿваља на циѿеле или оѿанке ради зашѿиѿије од блаѿа и влаге*. – Обуј унѣ каљаче, не излази у опанције на овѿј келѣкеш.

каљуга, -ѣ, ж. *расквашена земља ѿреѿворена у блаѿо*. – Вѣлика е кѿша пѿла, нѣ море се од пѿстѣ каљугѣ одати по сѣлу.

каѿм, узвик, *камо, камоли*. – Нѣ би нѿкоме тo учѿнијo, каѿм нѣму па да смо се за-вратове доваћали.

каѿма, -ѣ, ж. *ошѿар и ѿрав бодеж*. – Ајдуци исѿкали каѿме и коврѿане па ѿ Тѿрци заобилазѣ и избјегѿвају.

каѿмара, -ѣ, ж. *хрѿа, обједињена цјелина нечега*. – Лале Бјѣлкушѿин згрнo двѿје каѿмаре жѿта на ѿрману, јѣдро ко рѿбијѣ oко.

каѿменица, -ѣ, ж. *удубљѣње у камену гдје се задржава вода*. – Ми смо пѿли водѣ са лoквѿица и са каѿменица кад заcушѿи пред-љета.

каѿмѿчак, -чка, м. *каменчић, ѿшљак, мали камен*. – Стѿни мало, упаде ми нѣкакѿв каѿмѿчак у опанак па ме прѣсве жѿља.

каѿмиш, -а, м. *чибук, дршка луле кроз коју ѿролази дувански дим*. – Зачѿбучили Тѿрци на каѿмише oт-по мѣтра па срчѿу кѿву из ибрика.

каѿмо, прилог *куда, гдје*. – Каѿмо си наумијo рѿнијѣ, o Сѿмелѿ?!

каѿмсoла, -ѣ, ж. *каѿисла, мјесѿо гдје се акѿивира ѿушчани мѿѿак*. – Грѿунѿу каѿмсoла ко грѿум и oдби Трѿвѿуну трѿ прѣста дѣснѣ рѿкѣ.

каѿнат, -а, м. *сложен ред дасака или ѿруѿица дрва*. – пмају Крѣчмаѿри нѣколикo канѿнатѿ сувѣ трѣницѣ за столѿријѣ, мѿгли би кѿпити oд-нѿи.

каѿнда, прил. *као да*. – Љѿуди, канѿнда сам тo нѣђе вѿдијo Бoга ми мѿга. Ра

каѿндѿлити, канѿндѿлим, несвр. *дворѿиѿи, сѿецијалиo чуваѿи*. – Јѿ нѣћу ни теби канѿндѿлити, тамѿн да си ми на-око изашo. Рд

каѿније, канѿнѿја, pl. tantum. *корице дугог исѿочњачког ножа*. – Пoвргошѣ каѿме у каѿније, потѣгошѣ плѣтенѣ канѿције, па и стѿшѣ нѿма ударати, пѿца кoжа кoнѿма по сапије. нп

каѿнити се, канѿним се и канѿнем се, свр. *oсѿавѿиѿи неке ѿoслове, одуcѿѿиѿи од намјере*. – Канѿните се ѿѿдѿи кoѿ свѣ обећавају и млoго причају.

каѿнo, прил. *као, као шѿо је оно*. – Учѿни ѿ мени канѿнo нѿма, Бoк ти вѣликѿи дѿо.

каѿнтѿр, канѿтѿра, м. *гвоздена сѿрава за мјерење ѿереѿа*. – Кад сѣ наш Слѿвко вратијo из војскѣ, кобарисo прѣлијепo. Вагнo би прѣо деведѣcѣт oка а јѿ рѿчаѿм да га нѿ едан канѿтѿр нѣ би мѿгo пoсигѿрно извагати.

канѿтѿрати, -ѿм, несвр. *ѿсовѿиѿи све ѿо реду*. – Ёно се Рѣмѿћѿани свѿдили па се матѣрају и канѿтѿрају свѣ свѣце са небѣсѿ. Ст

канѿнути, -нѣм, свр. *ѿасѿи, кѿинуѿи*. – Од овѣ нѣговѣ рѿћѣ канѣ и по кoјѿ пара на-дан. Вр

канѿчѣлати, -ѿм, несвр. *ѿравиѿи кѿѿчело намоѿшаваѿем ѿређе за ѿару и ѿкање*. – Уитро ћемо канѿчѣлати прѣћу и припрѣмити тѿру да oткѿмо бѿљац.

канѿчѣло, -а, с. *намоѿшана ѿређа за ѿкање*. – пма Стoѿица трѿ канѿчѣла прѣнѣнѣ.

кѧнција, -ѧ, ж. *кожна ѿрака на шиѧају за ѿѧерање сѧоке*. – Дѧватѧ Млађо кулаша мѧлко кѧнцијѧм по рѧпу и ѧн се рѧтну ко ѧс-пушкѧ.

кѧпавица, -ѧ, ж. *ѧѧина или јама у којѧ каѧа вода*. – Слѧзили су на тѧнкѧ ѧзице у лѧденѧ јѧме кѧпавице. нп

кѧпак, кѧпка, м. *дрвени ѧоклоѧац на ѧрозору ради зашѧиѧе од вјеѧира*. – Мѧтни кѧпке на прѧзоре, пѧшѧ јака бѧра, поразбѧјаѧе цѧкѧ.

кѧпара, -ѧ, ж. *новац уложѧен унаѧред као залог*. – Дѧли смо јуче Чѧли кѧпару да кѧпѧмо лѧводу мѧѧиле.

кѧпарисати, -шѧм, свр. *резервисѧи, ѧоложсѧи новац као залог за нешѧо*. – Капарисали јѧпију, пѧпили рѧкију и омѧнули рѧка.

кѧпац, кѧпца, пр. *мођан, снажѧан, издржљив*. – Нѧје Мѧле кѧпац нѧсити тѧлики тѧрет на –себи, видѧте ли да е нејѧчак.

капађуда, -ѧ, ж. *игра каѧама које се шуѧирају ногом*. – Ођемо ли се пѧиграти капађудѧ на ѧвѧ лѧдини?

капѧљ, капѧља, м. *сиѧница колик једна каѧ воде*. – Нѧје пѧло ни капѧља кѧшѧ от прѧлетѧс. По

капљевина, -ѧ, ж. *мрс који каѧа са ѧечења ѧрилоком окреѧања на ражњу*. – Примѧкни тѧ капљевину да уз рѧкију мѧло прођѧмо.

капѧслара, -ѧ, ж. *врсѧа ѧушке кремењаче*. – Пунѧси капѧслару да лѧвѧмо данас пѧ-шуми. Ро

капница, -ѧ, ж. *мјесѧо на крову одакле каѧа вода*. – Прѧкапале капнице на Марканѧвѧ кѧшари у Дѧлу.

каприц, -а, м. *инаѧ, конѧирање*. – Неђу ѧѧму кѧзати бѧш у каприц па нека пѧкнѧ.

капѧрица, -ѧ, ж. *горња сѧрана враѧа у ѧса*. – ѧвати пѧѧ за капѧрицу и не бѧј се да ѧе те ѧјести.

карабѧт, -а, м. *врсѧа горива за ламѧу*. – Дунѧси мѧло карабѧта из Варцѧра кѧд ѧдѧш на дѧрнек.

карабѧтуша, -ѧ, ж. *ламѧа која ѧроши карабѧѧ*. – Најбѧља е лампа карабѧтуша за ѧвѧ наше вјѧтренѧ крајѧве јер је не трнѧ вјѧтар.

каравѧка, -ѧ, ж. *смицѧлица, кривина, ѧревара*. – Направили су им рѧзнѧ каравѧке и заврзлѧме па и водајѧ ко слијѧе.

карамбѧл, карамбѧла, м. *расуло, неред, ѧроѧасѧ*. – Какѧв је ѧвѧ карамбѧл вѧлики вѧђе прѧт-куђѧм?

карати, -ѧм, несвр. *криѧиковѧѧи*. – Не карѧј ме мѧлѧ мајко, сѧн је тѧмѧ крѧв. нп

карика, -ѧ, ж. *алка, обруч*. – Пѧспадале карике са свѧ чѧтри трѧпине ѧ-кѧлѧ, штѧ ѧемо сѧдѧ.

карѧлава, -ѧ, ж. *дрвена каца за ѧомје, сѧирине, сѧѧачине*. – Карѧлава се расѧшила па не дрђѧ спѧирине.

карѧлица, -ѧ, ж. *дрвена овална ѧосуда за варенику, шкиѧ*. – Најљѧшвѧ је мѧдѧ скѧрѧп ѧс-карѧлицѧ у дрвенѧм мљѧчѧру.

карѧличица, -ѧ, ж. *мања карѧлица*. – Прѧкисла ми јѧчѧ ѧдна карѧличица варѧникѧ, бѧло спѧрно вријѧме.

карѧта, -ѧ, ж. *харѧѧија, ѧѧѧир*. – Имѧш ли карѧтѧ да замѧтѧмо кѧјѧ цигѧру дувѧна?

ка́рта, -ѿ, ж. *улазница, ѿрѿоусница*. – Јѿсте ли ўзели ка́рте, ка́ко ћемо на-вѿз брѿж-њѿ?

ка́ртати, -ам, несвр. *развлагчиѿи вуну ка́ртиама*. – Дѿвечѿ ћѿ нам доћи жѿне ка́ртати вўну.

ка́ртати, -ам, несвр. *махати збуњено рукама*. – На́ша Аћуша, ка́д гѿворѿ, са́мо ка́рта и граната́ рука.

ка́ртати се, -ам се, несвр. *коцкаѿи се, играѿи караѿи*. – Ко́д Свѿтѿ Ба́бића су се ва́вијек ка́ртили полежа́ци и испи́јали ча́ше.

ка́рте, -а, pl. tantum. *двѿје дрвене лојати́це назубљене челичном жи́цом за развлагчење вуне*. – Си́ноћ су жѿне дѿнијеле своѿе ка́рте и ка́ртале вўну ко́д По́љићкѿ, нѿ море са́ма стѿћи од дјѿцѿ.

ка́сап, -а, м. *онај који касаѿи, сијече месо, месар*. – Не́ма бѿлѿга ка́сапа од Лу́јѿ Пи́лка на че́три стра́не сви́јета.

ка́сати, -ам, несвр. *лагано ѿрчаѿи*. – По ваздўги бѿгѿветни́ дан гу́најў ку́ње да ка́сајў пѿ-врша́ју.

ка́снѿ, -а, -ѿ. *онај који се ѿоследњи јавља*. – Овѿ су нам ка́снѿ ку́нопље, а унѿ ранѿ смо да́вно по́киселили. Ко́д на́с се само ка́сни ку́пус ста́вља ў-кацу ки́селити.

ка́страш, ка́страша, м. *нож за касѿирање*. – Не́ма Илијѿтина чи́ме ўјаловити пра́сца, не́ма му ну́жа ка́страша.

ка́стрирати, ка́стрира́м, несвр. *одси́рањиваѿи ѿолне жлијезде хирури́ким ѿуѿем, јалавиѿи, шкойѿи*. – Дошѿ тѿра́з у се́ло и ѿба на́ша ждријѿпца ка́стрирѿ.

ка́тана, -ѿ, ж. *наоружани војник коњаник*. – Срѿтошѿ Стѿдена двѿје ка́тане гѿре у Стѿретини пла́нини.

ка́тил, -а, м. *крвник, онај који је ѿријеке нарави*. – Од по́турицѿ не́ма већѿга ка́тила ни́ти га мѿре би́ти.

ка́тўн, катўна, м. *ѿасѿирска насеобина у ѿланини*. – Ў-пољу су им то́рови а ў-шуми катўни.

ка́ћўн, -а, м. *во са бијелом флеком на челу*. – На́ш Милўрда прѿдѿ и зе́коњу и ка́ћўна у Кнѿну.

ка́чица, -ѿ, ж. *мала дрвена каца за кајмак или сир*. – Тўрђија накупила двѿје ка́чице си́ра и ѿдну скѿрўпа.

ка́чкѿт, качкѿта, м. *каѿа са надси́решином*. – Дѿнијѿ Ѐлија из Војводинѿ нўв качкѿт и штављени́ ко́жўн.

ка́ша, -ѿ, ж. *храна за дјецу*. – Дај дјѿетету ма́ло ка́шѿ да нѿ плачѿ.

ка́шет, -а, м. *ѿѿворена ѿравоугаона дрвена ѿосуда*. – Навўлѿ Ми́јо пўн кашет Бјѿљкушиније крўша́ка.

ка́шити, -ѿм, несвр. *си́ниѿи, дробѿи*. – Ша́танѿв дѿрат ка́ши на́ше ѿграде ѿко-пла́шћа ко ка́кве сла́мке.

ка́шьѿ, прил. *касније*. – Не́ морем ти ја́ са́дѿ наса́дити ко́су ве́но ка́шьѿ.

ка́штиг, -а, м. *заслужена казна, одмазда*. – Је ли дѿбијѿ уна́ј несрећа́ја ѿѿѿв заслўжени́ каштиг?

ка́штиговати, -ујем, несвр. *кажњаваѿи за ѿресѿује*. – Јѿсу ли ка́ко каштиговали за лопѿвљук ўнога́ ло́пова?

ка́шўн, кашўна, м. *дрвени сандук за брашно*. – Ў-нашега Милѿ кашўн ѿ-три дијѿла за шѿеничнѿ, кўрузнѿ и јѿчменѿ бра́шно.

квѡка, -ѣ, ж. *гвоздени рукохватѡи на враѡима*. – Зѡрђѡла квѡка нѡ-врѡтије па стѡлно шкрѡпѡи.

квѡсилаца, -ѣ, ж. *дрѡика са крѡом у водијеру за квашење косе ѡрилоком кошења ѡраве*. – Изгѡубијѡ сам нѣђе квѡсилцу, мѡрѡм правити нѡвѡ.

квѡља, -ѣ, ж. *дебело, криво усукано дрво*. – Каква су ѡвѡ дрѡа, свѣ пѡста квѡља дѡ-квельѣ.

квѡљѡв, квѡљава, -ѡ. *усукан, квргав, није цјеѡак*. – Јѡ у живѡту нијѣсам вѡдијѡ квѡљѡвѡје дрѡѡ од ѡвѡје.

квѡйт, узв. *гоѡово, завршено, нема више*. – Нѣмѡ вѡшѣ пѡсла и квѡйт!

квѡцати, -ѡм, несвр. *сѡјално неѡиѡ ѡриговарѡи и говорѡи ѡровокаѡивно*. – Јѣла стѡлно квѡца по сѣлу и не ѡвлѡчи јѣзика у ѡста по ваздѡги бѡговѣтнѡ дѡн.

кврѡга, -ѣ, ж. *израслина на ѡијелу у облику лѡиѡице*. – Ѧ Мрѡга, каква ти је тѡ кврѡга на глави?

кврѡго, -ѣ, м. *ѡнај који има кврге на себи*. – Кѡдѡ ѡде нѡш кврѡго, вѡђе ли ѡко?

кврѡца, -ѣ, ж. *ѡна која сѡјално ѡрича, меље, врѡје, кврѡца*. – Нѡша кврѡца сѡмо мѣљѣ по цѡјели дѡн и торѡкѡ.

кврѡцати, -ѡм, несвр. *кључѡи на вѡѡри ѡдижуѡи ѡклоѡац неког суда*. – Вѡтра врѡѡ, бѡкра кврѡца, дѡм на бѡцу одсѡкује.

кврѡцнути, -нѣм, свр. *ударѡи врхом ѡрсѡа, чворликнѡи*. – Ѧсли га нѣко кврѡцнѡ по нѡсу па му ено ѡдѣ крѡв.

кврѡчити, -ѡм, несвр. *сѡискаѡи и кочиѡи ѡрсѡе од хладнѡе*. – Смѡ нѣколикѡ дѡнѡ, нѣшто ми се кврѡчѣ прѡсти ѡ-лијевѣ рѡкѣ чѡм мѡлко застѡдѡ.

кѣва, -ѣ, ж. *ѡиѡѡ са кривим рукохватѡом као ѡмагало ѡри ходању*. – Стѡрѡ ѡѡди нѣ мугѡ нѡкаѡо брѣс-кеве ѡдати.

кѣвати се, -ѡм се, несвр. *играѡи се кѣвама, игра слична савременом голфу*. – Чѡбани се кѣвајѡ пѡ-цијели дѡн кѡд-блѡга.

кѣвѣљити се, и **крѣвѣљити се**, кѣвѣљѡм се и **крѣвѣљѡм се**, несвр. *кривѡи ѡсѡа ѡри говору*. – ѡна се стѡлно кѣвѣљѡ кѡд гѡворѡи. Стѡнка се крѣвѣљѡ и кѡд шврѡке сѡјѣћѡ са грѡнѡ.

кѣврѣсати, -шѣм, несвр. *закуцаваѡи ексере, ѡрибијѡи*. – Димѡдија вѡзда кѣврѣшѣ стѡрѣ брѡкве и пѡправљѡ бѡграду ѡко-сијѣна.

кѣвтати, кѣвћѣм, несвр. *ѡѡнаѡѡи ѡјање ѡса док ѡјѣра зеца*. – Мѡзало стѡлно кѣвћѣ ко да му је мѡвѡ пѡдасѡло, прѡшћѣш.

кѣза, -ѣ, ж. *ѡна која ѡри говору кривѡ усѡа и ѡказује зубе*. – Нѡшѡј кѣзи нѡко нѣ море завѣзати јѣзик да мѡчи.

кѣзало, -ѡ, м. *ѡнај који се ѡри говору кѣзи*. – Од ѡногѡ кѣзала из Ѧлѡпиѡа нѡје бѡло вѣћѣ добрѡчинѣ у-нашом крѡју.

кѣзити се, кѣзѡм се, несвр. *кривѡи усѡа ѡри говору ѡказујуѡи зубе*. – Штѡ се кѣзѡш, бѡди нѡормѡлан ѡсѡн.

кѣзме, -ѡа, с. *младо ѡрасе*. – Нѡбавили смо ѣдно кѣзме за Бѡжић. Ва

кѣзмешце, -ѡа, с. *ѡиѡкорисѡиѡ именице кѣзме*. – Пѡситно ѡнѡ кѣзмешце штѡ су јѡчѣ нѡбавили.

кѣкнути, -нѣм, свр. *ѡасѡи изненада са неке висине*. – Бѡга ми ѡн дѡбро кѣкнѡ нѡ-ледину са Видѣсиловѣ крѡшкѣ.

келѣкеш, -а, м. *смјеша блаѣа и снијега*. – Расквасијо се пүсти келѣкеш по пүту па се нѣ дā одати.

кѣљ, -а, м. *комад камена као циљ или мѣѣа у игри кѣљања*. – Постави кѣљове да се кѣљамо по вако лијѣпу врѣмену.

кѣљање, -а, с, гл. им. *игра гађањем кѣлева*. – Кѣљање је лијѣпа чобанскā игра која се највишѣ йграла код-нас.

кењѣрати, -ам, несвр. *сѣоро радиѣи, оѣезаѣи са радом*. – Штā чѣкāте, штō кењѣрāте, пожурте ма̀ло.

кењѣрало, -а, м. *онај који сѣоро ради, кењѣра*. – Не вōди ми вишѣ уногā кењѣрала на ливоду та̀ко ти Бōга.

кењкати, -кām, несвр. *радиѣи сѣоро и млиѣаво*. – Жйвни ма̀ло штā тў кењкāш ко каква бāба.

кѣпѣц, -а, м. *човјек ниског расѣа и сиѣине ѣјелесне грађе*. – Уногā кѣпѣца йш-Пулүмā нйје мўгō свāко шālѣ прѣварити.

кѣпо, -ѣ, м. *йејорайѣив именице кейѣц*. – Ёјвалā му мајци ко е кѣпу Курѣљовōг прѣваријō и надмўдријō.

кѣрати, кѣрām, несвр. *шуѣираѣи ногом лоѣѣу или нешѣо друго*. – Чпāнделија стāлно кѣрā кāmѣње по пүту ко да е, Бōже ме прōсти сврѣцијō.

кѣрāч, керāча, м. *дебљи дрвени шѣаѣ за ѣјѣрање говеда*. – Мўгō би дōбити керāч прѣо лѣђа ако нѣ будѣш слўшō.

керѣув, -а, м. *онај који има искривљене уши*. – Кўдā керѣув ўмаче, виђе ли йко?

кѣрнути, кѣрнѣм, свр. *шуѣинуѣи ногом нешѣо*. – Кѣрни ми тў лōпту вāмо, штā чѣкāш вишѣ.

кѣсер, -а, м. *алаѣика у облику крамѣа којом се ѣрави удубљѣње у дрвѣѣу*. – Донѣси кѣсер од Клйсарѣ да искōпām коритāшце.

кѣсерити се, -йм се, несвр. *смѣјаѣи се найадно искривљѣних усѣа*. – Ймā нāрода па се вāзда кѣсерй и занōвијѣтā.

кѣсити се, кѣсйм се, несвр. *смѣјуљѣи се изазовно*. – Ўнѣ цўре Курѣљуше се по цијѣли дāн кѣсѣ и завāндишў, Бōже ме прōсти, ко да су ма̀ло шѣнуле.

кѣтан, -а, м. *лан*. – Јѣсте ли пōсијали кѣтан у Бāчушама?

кѣтанйште, -а, с. *мјѣсѣо гдје се сије кейāн*. – Мѣтни страшило у кѣтанйште да нѣ зобљў врѣпци шјѣме.

кѣц, кѣца, м. *слаба оцјена, јединица*. – Дōбијō Нѣђо дāнас двā кѣца.

кѣцати, кѣцām, несвр. *йросѣѣи, размазиваѣи*. – Пāзи ма̀ло кāко крѣчйш, нѣмōј кѣцати.

кѣча, -ѣ, ж. *врѣѣа йокривача на леђима коња*. – Понѣси кѣчу па мѣтни пāрипу на лѣђа.

кѣчина, -ѣ, ж. *аугменѣаѣив од именице кец*. – Дōбијō Здравило кѣчину из рачуна па га ћāна йздерō прўтом.

кѣчити се, -йм се, несвр. *вјѣшаѣи се о нешѣо, зайнѣаѣи, качѣи се*. – Одма̀кни се, штā се кѣчйш òдā -ме цијѣли дāн.

кйбицовати, -ујем, несвр. *йосмаѣираѣи, глѣдаѣи, йазиѣи*. – Штā тō тй ма̀ли кйбицујѣш, да нијѣси òпазијō вўка?

кйдати, -ām, несвр. *чѣсѣиѣи шѣалу од ћубрѣѣа*. – Ёно ўнй клāпци Вўнини свѣ-јутро кйдајў кошару.

кѝдисати, -шѣм, несвр. *крвнички наѝадаѝи некога*. – Кѝдисали Мѝлиѝи, ђѣ да убиљежѣ пѝт прео Пѝльѝа ѝрмана.

кијѝамет, -а, м. *меѝава, невријеме*. – Пуѝти је кијѝамет освѝдијѝ, нѣ море се ђ-леда ѝс-куѝѣ ѝзлазити.

кијѝати, кијѝам и **кишѣм**, несвр. *кихаѝи, кашѝаѝи*. – Ёно Видѣсила кијѝа, не љвлѝаѝи јѣзика у уста ѝтка е пѝкисѝ пѝт-крушкѝм.

киѝк, кѝка, м. *шумовиѝи врх брѝа*. – Више Прѣоца љ -вр Кѝка ѝмѝ крушѝка.

киѝка, -ѣ, ж. *разбарушена коса изнод чѣла*. – Склѝни тѝу кѝку ш чѣла, штѝ прѝвиш налет ѝт-себе.

киѝкаш, -а, м. *мушкараѝ дуге и неуредне косе*. – Кѝдѝ ѝде Шѝбатѝв кѝкаш из сѣла?

киѝкаша, -ѣ, ж. *женска особа са кѝкама изнад чѣла*. – Сѝстали се кѝкаш ѝш Чѣгѝра ѝ љнѝ кѝкаша ѝз-Рѝра, нѝје бѝло на зѝору двѝ гѝднија ѝсѝна.

киѝкило, -а, м. *ѝѣјораѝиван назив за мушкарѝа са кѝкама на глави*. – Нѣѣ кѝкило пријѝанскѝ да рѝдѝ да му дѝкат дѝеш нѝ-дѝн.

киѝкѝа, -ѣ, ж. *врѝѝа сукѝе, женска хаѝина*. – Скрѝи мѝлѝј Цѝи штѝ кѝкѝѣ. Вр

киѝкѝт, -а, м. *весео и гласан смѝјех*. – Чѝе се нѣкакѝв кѝкѝт у Илијѣтиновој кѝѝи, сѝгурно ѣе вечѣрас тѝмо бѝти прѣло.

киѝла, -ѣ, ж. *исѝуѝчење, ѝерфорѝација, хернија*. – Й Гајѝна е бѝла кѝла кѝлик пѝла мисѝрачѣ, нѣ буди прѝмијѣњено.

киѝлѝв, -килава, -о. *онај који има кѝлу*. – Прѝѝи се Лазѝрдѣ, љн је бѝјѝ кѝлѝв ѝтка се рѝдијѝ.

киѝлѝвити, киѝлѝвѝм, несвр. *ѝѝезаѝи са ѝослом, мрѝвариѝи*. – Пожѝри с тѝм пѝслов, штѝ вѝше киѝлѝвѝш?

киѝле, -ѣ, м. *надѝмак за кѝлава мушкарѝа*. – Знѝ ли ѝко ѣѣ ѝде нѝш кѝле?

киѝле, кѝлѝ, pl. tantum. *маѝа кухиѝска сѝрава за мјерење маѝега ѝшерѝа*. –Ѐјде, кѝѝо мѝја, донѣси ѝд-Гајѝна кѝле да ѝзмјерѝмо кѝликѝ ѝмѝ мѣда од љногѝ прѝвога рѝја.

киѝлит, -а, м. *каѝанаѝ, локоѝи*. – Нѣ дѝ се откѝључати кѝлит на мѝчѣру, мѝра да га е нѣко покѝаријѝ.

киѝљер, -а, м. *ѝѝава за храну и ѝосуѝе*. – Бѝг љбијѝ ко е ѝзѝмијѝ на кѝљер стѝвљати пѣнѝер. нп

киѝндисати, -шѣм, свр. *намјераваѝи себи одузѣѝи живоѝи*. – Уѝјѝ сам јѝчѣ сѝм сѣби кѝндисати ѝд-мукѣ и чѣмера. От

киѝнта, -ѣ, ж. *сѝѝна ѝара, мрѝѝа*. – Йн нѣмѝ ни кѝнтѣ у цѣпу, кѝмоли дѝнѝр.

киѝњити, кѝњѝм, несвр. *задирѝиваѝи, ремеѝиѝи ред и мир*. – Не кѝњите дѝѝцу кѝд вам кѝжѣм, пѝштите ѝ нѣка се ѝграјѝ и шѝлиѝајѝ.

киѝпити, -ѝм, несвр. **1.** *кѝучаѝи на ваѝѝри и ѝресѝѝаѝи се из суда*. – Ёно кѝпѝ варѣника, лѣти скѝни бакрѝч сѝ-ватрѣ. **2.** *зацрвениѝи се од смѝјеха*. – Ёно Лѝзѣ сѝв кѝпѝ од смѝја.

киѝријѝати, -ѝм, несвр. *ѝлаѝаѝи сѝанарину или радиѝи на надѝциу*. **1.** – Нѝши рѝдѝѝи на Пилѝни цијѣла живѝта киријѝајѝ јер нѣмајѝ свѝдије кѝѝа. **2.** Йни цијѣла живѝта киријѝајѝ нѝ-надѝциу.

киѝташа, кѝтаѝица и **киѝѝанѝа**, -ѣ, ж. *каѝа са кѝѝама*. – Йстакѝ Мѝле кѝпу кѝташу и ѝтишѝ црѝкви. У Стѣкерѝвѝцие на зѝору кѝ-црѝкѝе, у-цѝра се трѣсѝ срѣбрѣни

гердани а у-мумакā капе киташнице. На-капи кйћанки је дѣвет прāменōва црнѣ свѣлѣ за дѣвет брāћѣ Југовйћā.

кйтина, -ѣ, ж. *снијег који се оиѣаиа у шуми и ѣада са грана*. – Нѣ море се у-шуми рāдити од пұстѣ китинѣ, пāдā чѣку зā-врāt.

кйтъача, -ѣ, ж. *укусна ѣольска јагода*. – Набрāла Лāкетōвка пұну рāлику унијѣ јāгōдā кйтъāчā дōље у Кллизавица.

кйсати, -āм, несвр. *зайлакивайѣи се*. – Штā тў кйсāш, прѣкини вйшѣ. Пб

кйсо, -ѣ, м. **1.** *онај који киса или сйāлно за нечим ѣлаче*. – Прōђи се уногā кйсѣ из Пѣўлā, повāздāн кйсā и цмдлй. **2.** *онај који мало киси и осјећа се на кисели кујус или друго*. – Кйсо кйсй а бāла му вйсй.

Кйћо, -ѣ, м. *хйћокорисйѣик именице Крсйāн*. – Нйје бйло лѣшвѣга мўмка од уногā Кйћѣ Травāра.

кйцош, -а, м. *ѣомодар, лицкало, найерало*. – Знāте ли вй јадне нѣ биле да се унāј кйцош из Åлāпића трй-пўта жѣнијō.

кйцошити се, -ѣм се, несвр. *ѣјерайѣи моду, ѣравйѣи се важан*. – Нйко се нѣ знā кйцошити ко цўре Рōркуше па нѣка прйчā кō кāко дѣе.

кйчити, -ѣм, несвр. *ујорно гледайѣи ойворених очйју без ѣрѣйѣања*. – Одмāкни се, штā кйчйш ко мāчак у цйгарйцу.

кйч, *узвик за ѣодсйѣицање бика на краву*. – Кйч шāроња!

кйштра, -ѣ, ж. *дрвена решѣйкасйа гајба за воће или нешйа друго*. – Накупили су нѣколикѣ кйштре шлйвā дōље у-бāшчи.

кйшић, -а, м. *дрвени койур за намошавāње конца*. – Кўпи ми нѣколикā кйшића кōнца гōре на граду.

клāда, -ѣ, ж. *неуобличен комад дрвѣйа*. – Преврните тў клāду да се осўшй па ћемо је испилати у дрва.

клāмпа, -ѣ, ж. *метāлна койча за ѣричврйћйбање дрвѣйа ѣриликом ѣсесања*. – Мā, нѣје ми се клāмпе замѣле, не мўгу и нāћи.

клāнцати, кланцāрати и **кланцйјати**, -āм, несвр. *дуго ходатѣи ѣо блайу и бесйућу*. – Дмйтар свāкй дāн клāнцā за овца пō-пољу. Мй ти бōлан пōд-јесѣн кланцāрāмо пō-шуми трāжѣћи пѣчурāкā. Нйкола свāкѣ вѣчери кланцйјā испод сѣла и трāжй свōга пўтāља.

клāпити, -ѣм и **клапнути**, нѣм, свр. *ударйѣи некога ѣо глави*. – Клāпила га е дāска по глави, пāмтиће цйјѣлōг живōта. Јучѣ ме клāпнў прōштац по рўци, свѣ сам звијѣзде избрōијō на небѣсије.

клāпац, -пца, м. *младић од ѣринаесй до осамнаесй година*. – Чй је унō клāпац штō прōђе испрѣт-кућѣ?

клāпчић, -а, м. *дјечак од седам до десѣй година*. – Брѣскāран овāј клāпчић нāшого Шмйјāјла.

клапўзан, -а, м. *несйашан младић, клайац*. – Осилијō се унāј клапўзан Шōбатōв па дрлўцā у ове нāше клāпце.

клāсти, клāдедѣм, несвр. *сййатѣи из вѣћег у мањи суд кашасйу храну*. – Јѣлѣнко свāкй дāн клāде рāднйције крāну на штрѣки нā-Млиништије.

клāчина, -ѣ, ж. *мјѣстйо гдје се ѣече камен и ѣрави креч*. – Нā-Клачини вйше Прѣоца ймā нѣколикō кречāнā ћѣ сѣ пѣкō крѣч.

клѧшња, -ѧ, ж. *врста њебелѧ*. – Прдстрле жѧне клѧшње по Пѧлѧћа ѧрману да се сѧше.

клѧмпѧв, клѧмпѧва, -о. *онај који има велике и одваљене уши*. – Нѧмѧ више клѧмпѧвије лѧуди ко нѧкадѧ.

клѧмпо, -ѧ, м. *надимак за мушкарца са клемѧвим ушима*. – Кѧ ѡе нѧшем лѧмпи стѧти ѧ-крѧј кад нѧ знѧ ни ѡе рдѧјешѧ ни ѡе вѧжѧ.

клѧенић, -а, м. *млади клен*. – Пѧшјекѧ нѧко ѧнѧј клѧенић ѧ-нашом Цијѧпцу.

клѧеновина, -ѧ, ж. *грађа од кленовога дрвѧ*. – Нѧјтврђѧ су зѧпци за грѧбље од клѧеновинѧ и мѧкињѧ.

клѧп, -а, м. *ѧраг клѧйца на коси ѧриликом клѧѧња*. – ѐва се кѧса свѧ зѧбрусѧла, нѧмѧ клѧпа ни зѧрице. Шу

клѧпати, клѧпћѧм, несвр. *оѧкиватиѧ косу клѧйцем*. – ѐ Лѧкета, ѧде клѧпћѧ кѧсе док јѧ ѧдну цигѧру пѧпушѧм.

клѧпац, -па, м. *врста чекиња за клѧѧње кѧсе*. – Нѧбавијѧ ѡѧа два клѧпца ѧ -Мркоњѧћу од Зѧнићѧ ковачѧ.

клѧпка, -ѧ, ж. *звоно на домаћој сѧоци*. – Ѐспѧ звѧчак ѧс-клепкѧ нѧ-нашом вилашу па се ѧвце зѧбуниле и нѧ идѧ зѧ-њѧм.

клѧпнути, -нѧм и **клѧпити**, -ѧм, свр. *ударитѧ некога јѧко ѧо глави*. – Клѧпнѧ га оклѧгијѧм по глави и ѧн се сѧв ѧбезнѧнѧ. ѐко те клѧпѧм ѧвије штапом, знѧћеш кѧко се стѧријѧ пѧчитује и слѧша.

клѧпчица, -ѧ, ж. *мала клѧйка која се везала око враѧа јањцима*. – Свѧжите на ѧнѧ трзе клѧпчицу да се не ѧзгубѧ ѧз-јањѧцѧ.

клибѧрити се, клибѧрѧм се, несвр. *чудитѧ се кривѧћи усѧ*. – Одмѧкни се од кѧтла, штѧ се тѧ клибѧрѧш?

клиѧмати се, -ѧм се, несвр. *клаѧитѧ се, мрдаѧ се ѧѧмо-ѧмо*. – Клиѧмѧ се ѧнѧ кѧље ѧ -огради, мѧрѧмо га нѧкѧко уплѧсти прѧћом.

клиѧмѧтати се, -ѧм се, несвр. *убрзано се клиѧѧѧ*. – Клиѧмѧтајѧ се ѧвѧ лѧсе на мѧло јѧчѧм вѧѧтру.

клинцѧв, клинцѧва, м. *одрасѧо дјечак, мало несѧѧшан*. – Пѧзидѧре ѧногѧ клинцѧва штѧ се пѧлѧ по Чѧлиније јѧбука.

клинцо, -ѧ, м. *ѧѧјорѧѧиван назив за одраслог дјечѧка који је нагло израсѧо*. – Смири ѧногѧ клинцу да не ѧрлѧ пѧ-кућѧ.

клињѧ, -ѧ, *хиѧкористѧѧ именуце клиѧѧ*. – ѧнѧј се Миѧланѧв клињѧ нѧјвише ѧгрѧ с мѧчићѧје.

клип, клипа, м. **1.** *ѧлод кукуруза на сѧѧбљѧки са зрном и ѧмѧѧом*. – Дѧље ѧ-Врбљѧније, ѧнѧ клипѧћѧ курѧзѧ кѧлик пѧдаљ, а ѧ-Бѧчкѧј клиповѧ кѧлик лѧкат. **2.** *дебља цѧјѧна дрвѧ*. – Тѧ Мићѧне ѧвѧ мѧтарице сѧмо испрокѧлѧј на клиповѧ, а јѧ ћу тѧ кѧшњѧ исцијѧпати у правѧ цѧѧпанѧ за шпѧрѧта.

клипа, -ѧ, ж. *комад цѧјѧног дрвѧ, ивер*. – Дунѧси кѧјѧ клипу са кѧцѧнициѧ за ѧдлогѧ.

клипан, -а, м. *одрасѧо несѧѧшан младић*. – Штѧ ѧнѧј клипан тѧмо рѧдѧ?

клипѧча, -ѧ, ж. *несѧѧшѧна одрасла дјевојчица*. – Чијѧ е ѧнѧ клипѧча штѧ се стѧлно смѧје свѧму и свѧчѧму?

клис, -а, м. *комадић шишаића од педља који је на врховима заклишен као иисак у свирала који служи у игри клисања*. – Направијо сам клис од клёновинё, ајмо се мало поклисати више Аћушинё долицё.

клиснути, клиснём, свр. *нагло љобјећи са некога мјестиа*. – Клиснў Лазата ниж-њиве за-јањције ко небёскā муња.

клёвине, клёвйна, ж. *велика љрождрљива усџиа*. – Подледāј клёвйна у ўногā дёрана, брате мџли.

клёнути, клёнём, свр. *изгубиџи снагу, ојасџи духом*. – Клёнули смо дўшбм и тијелом жāлећи за пёкбјније хāћбм.

клопāрати, -ām, несвр. *узасџојно луџаџи љредмеџом о љредмеџ*. – Врāта стāлно клопāрајў нā-вјетру.

клёцови, клёцбвā, м. *џирај кола без џочкова љодигнуџи на неке носаче*. – Ђоставте тај трап и подбāцте клёцове испод-њёга.

клёшāр, -а, м. *џројалица, љреваранџи, нерадник*. – Клёшāри ће му главё дбћи бўдё ли се ш њџма дружијб.

кљāј, -а, м. *мраз у раном љрољећу који ошџеџи усјеве*. – Побџијб кљāј сāv грā бвё гбдинё, нёће га бити ни зрна. Че

кљāјати, -ām, несвр. *џавориџи, џешко се ојорављаџи*. – Симёун кљāја и ббртā од прёладё цијелб прёљеће.

кљāкāv, кљāкава, -о. *онај који има ошџећене љрсџе на рукама*. – Дмџтар је у ббве рўке кљāкāv и сāпет ко да му је букагије вргло нā-њи.

кљāко, -ё, м. *онај који има ошџећене љрсџе на рукама*. – Åма лўди, ожёнијб се кљāко Пāтушић.

кљāсица, -ё, ж. *жена која има ошџећене руке џа не може квалиџеџно радиџи женске љослове*. – Нāша кљāсица њџе мўгла кўпити сџјено, бџла јбј ўкбчена рўка.

кљāст, -а, -о. *сакāџи, онај који је ошџећених руку или ногу*. – Нёмбј се рўгати кљāсту и ћбраву чельадету, то е бд-Бога.

кљёштāц, кљёштāца, м. *џџеснац, кланац, скучен љросџор*. – Ђватила нас кџша у ўномё кљёштāцу испод Рбкина дбла.

кљёштине, кљёштйна, ж. *ливада или њива са много камена сџаровника, врлеџан џерен*. – Нё дајў се ўнё кљёштине брати дбље у Пуздриније Ђрвина.

кљўвати, кљўвем, несвр. *избџаџи из јајџиа, земље и сл.* – Нāпб ми се чџр, прбшћеш на врату па тб кљўје у мўзгу пб -цијелў нўћ.

кљўкати, -ām, несвр. *џрџаџи љреко мјере храну у усџиа или друго*. – Видёсило повāздāн јёде и кљўкā ў-се ко у кāкву врёћу.

кљўкуша, -ё, ж. *храна слична љојари*–Нāправила мātёр кљўкушу, сџти смо се нāели.

кљўсе, кљўсета, с. *сџаро и ономоћало коњче*. – Јāднб кљўсе нџт пџје нџт пāсе, не пбзнāје сайбџу нā се. нп

кљўсина, -ё, ж. *аугменџаџив именице кљўсе*. – Подāјте ўнў кљўсину Цџганије кād нāџћу кроз сёло.

кљўцати, -ām, несвр. *лагано и учесџало луџкаџи у неки љредмеџ*. – Дјётлић пб цијелџ дāн кљўцā ў-смрче и јёлике у Рбгуљиној дблини.

кљўцнути, -нѣм, свр. *једном лагано удариии у нешиѡ*. – Кад пијетѡ кљўцнѣ кѡкѡш ўна се ѡдмѡ ўмйрй.

кљўцо, -ѣ, м. *онај чији говор личи на кљўцање*. – Нѡш кљўцо нйкад нйје на вријеме дѡшѡ на пѡсѡ.

кљўчана, -ѣ, ж. *врѡта дрвене браве на сеоским зградама*. – Развѡлила се кљўчана на пѡети, мўрамо прѡвити дрўгў. МС

кмѣза, -ѣ, ж. *размажено дијетѡ, маза*. – Нѣ ваљѡ од дјетета прѡвити кмѣзу и мѡзити га пред-мјерѣ.

кмѣзити, -йм, несвр. *честѡ йлакаии без разлога*. – Склѡни се отѡлѣн, штѡ си се раскмѣзила па кмѣзйш пѡ-цијелй дѡн.

кмѣка, -ѣ, ж. *јѡук, йлач нејачких особа*. – Вѡздѡн се чўје нѣкаква кмѣка тѡмо код Пољѡревиѡа кўћѣ.

кмѣчити, -йм, несвр. *јѡукаии, йлакаии йризушено*. – Кмѣчѣ дјѣца, мўрѡ да су глѡдна.

кнѡп, узв. *йѡ мјери, йшаман, ѡдговара*. – Тѡ је одијѣло тѣби кнѡп, ко саливѣно.

кнѡз, -а, м. *кнез, сеоски сйшарјѣшина, богѡй чѡвјек*. – Вйђе ли йко кнѡза из Ѧлапиѡа кўдѡ ѡдмагли.

кѡба, -ѣ, ж. *дрвена йосуда за вађење воде из бунѡра*. – Ўпала кѡба у бунѡр, п-нѣси кѡмйн да йзвѡдймо.

кѡбарисати, -шѣм, свр. *развиии се, надоћи, сйшасѡи*. – Бѡга ми, ўнѡј Ђѡнйн клѡпац пѡдобро кѡбарисѡ.

кѡбѡцати се, -ѡм се, несвр. *риииѡи се, бацаѡи се ногом*. – Не кѡбѡцѡј се вўци те не йзјѣли тѡкѡ врлѣтна.

кѡбѡцнути се, кѡбѡцнѣм се, свр. *риинунѡи се једним йшрзајем ноге*. – Пѡзи се кулѡша, ймѡ ѡдет кѡбѡцнути се и ўдарити чѡека.

кѡб, -и, ж. *несређа, зло судбина*. – Гўнй га нѣкаква кѡб од рѡнѣ млѡдѡсти.

кѡбѣчити се, кѡбѣчйм се, несвр. *искривљивѡи се у сйшрану*. – Тѡмо се, штѡ се кѡбѣчйш, ко да е ѡвѡ свѣ твѡе.

кѡбйлача, -ѣ, ж. *йѡгрдан назив за развијену жѣнску особу*. – Вйди ўнѣ кѡбйлачѣ, ймѡ стѡ ѡкѡ ў-њѡј.

ковѣљѡнија, -ѣ, ж. *гужѡа, йѣйљѡнија, замршенѡсй*. – Кѡква е ѡвѡ вѡликѡ кѡвѣљѡнија и петљѡнија?

ковѣљати, -ѡм, несвр. *некако йреживљѡѡѡи, деверѡи*. – Й-наш Дмйтар нѣкѡко кѡвѣљѡ на ѡвѡј пўстѡј брѣзбрашници.

кѡвтисати, -шѣм, несвр. *наѡѡѡи цијѣлом снагом на некакав йѡсаѡ*. – Лѡшњѣ мѡло, штѡ сте кѡвтисѡли, ймѡ дѡна, покѡсиђе се. Ро

кѡвча, -ѣ, ж. *кѡйча, сйѡна*. – Направдѣ ми Трйвўне ѣдну кѡвчу од поврѡсца са ўногѡ лѡнца.

кѡвчати, -ѡм, несвр. **1.** *сѡѡѡѡи, разумијѡѡи*. – Ўнѡј мѡли Мйлѣ Ђубиѡа дѡбро кѡвчѡ рѡчўн, али се ў-сѡврке и давѡрије не разумйје, дйби-дўс. **2.** *нешиѡ закѡйчѡѡѡи*. – Кѡко тѡ ѡдѡш стѣљѡ стѣљѡви, штѡ нѣ скѡвчѡш тѡј кѡиш нѡ-лача, вйдйш да ћѣ ти спѡсти па ћѣш ѡдати гѡлије гњѡтѡвѡ, наўчи се кѡвчати лѡче.

кѡгѡћ, фраза. *ко год, било ко*. – Кѡгѡћ нѡйћѣ нѣка сврѡти и пѡпије рѡкију.

кѡгѡћйце, *изведеница од фразе кѡгѡћ*. – Кѡгѡћйце нѡйћѣ, нѣка мѡло ѡдморй и пѡпије кѡјў чѡшу рѡкијѣ. Ст

кѡжѹн, кожуна, м. *каѹуӣ од овчије коже без рукава*. – Мијо испарѡ нѹв кѡжѹн клижући се на -њему по снијегу низ Окрѣтавац.

кожушина, -ѣ, ж. *велики кожун до земље*. – Мѡј мѣлѣ Бѡже, кѡличачкѹ је кожушину Дмѣтар Пѣришиѣ скрѡијѡ од ѡвнѹјскије кѡжѡ, плáзѣ по зѣмљи.

којѣко, замј. *свако*. – Нѣмѡјте ѹстављати којѣкога, нѣка ѣдѣ свѡије пѹтом.

коѣцацнѣ, кѡицнѣ, кѡлицнѣ, -а,-о и **коѣшашнѣ**, кѡишнѣ, кѡлишнѣ,-а,-о. *ѡосве мален*. – Мѣли мѡј Бѡже, коѣцацни је ѡвѡј наш крѣво, нѣмѡ двѡ лáкта ѹ-њему. Кѡицнѣ си, јáдán ли си. Кѡлицнѣ су ѡвѣ купѣјѣри, вѣћѣ су лѣшнѣици ѡд-њѣ. Коѣшашнѣ је мáлѣ Пѣрица, нѣма пѡ-метра дужинѣ. Á, кѡишнѣ си кѹкáвче ѣдан, штѡ те мáтѣр бѡлѣ нѣ крáни да нарáстеш. Кѡлишнѡ е ѹнѡ дијѣте Јѣлкино, Бѡже ме прѡсти, мáњѣ ѡд-лáкта.

кѡкија, -ѣ, ж. *мирис, воњ, смрад*. – івѡ рáкија ѣмѡ лијѣпу кѡкију и мáло ѹдарá на смрѣку.

кѡлан, -а, м. *шири кајиш од сукнене ѣканине којим се коњу исѡод сѣомака ѣричвршићује самар на лећима*. – Притѣгни парѣпу кѡлан мáло чвршћѣ, далѣко е Прѣѡдац и млѣн, мѹгѡ би превáлити тѡвар.

кѡлиба, -ѣ, ж. *дрвена зградица на сѣлу за младе брачне ѣарове*. – Уз свáкѹ богáтијѹ кѹћу у сѣлу, бѣла е по ѣдна мáњѡ кѡлиба.

кѡлибица, -ѣ, ж. *ѣасѣирска кућѣица у шуми или у ѡѡљу код ѣора гдѣ ноћѣвају овце*. – Пѡкѡјнѣ Дмѣтар је пѡла вијѣка прѣлежѡ у кѡлибици кѡд ѡвáцá.

кѡлијер, колијѣра, м. *крагна кошуље или каѹуѣа*. – Ћѣ си искáлѡ кѡлијер, да нијѣси бáцѡ кáмена с рáмена?

коликáње, -а, с. гл. им. *игра лѣшнѣицима која се зове „ѡоколико“*. – іћемо ли се мáло поколикати, мѣни је колѣкáње пѡ-вољѣ.

коликати се, -áм се, несвр. *играѣи се коликања*. – Данас ћемо се колѣкати цѣјѣлѣ дáн па ко дѡбијѣ.

кѡлнѣк, -а, м. *сеоски ѣуѣи кудá се возе заѣрежна кола*. – Мѹрамо пѡправити кѡлнѣк кроз сѣло, направила вода вѣлике рѹпе.

кѡломáст, -и, ж. *ѣаклина, мазиво за ѣочковѣ заѣрежних кола*. – Јѣсте ли пѡд-мазали кѡла ѹнѡм нѹвѡм кѡломáсти?

кѡлчѣти, -ѣм, несвр. *ограничиѣи ѣуѣи или ѣлац ѣѡбадањем коља у земљу*. – іитро ћемо ѣћѣ колчѣти тѣмѣл за-кућѣ.

колѣчачкѣ, -á, -ѡ. *колики, колика, колико*. – Јѡј, колѣчачкѣ је плáст сѣјѣна сáдијѡ Јѡја Пѡљѣић!

кѡљѣновић, -а, м. *ѡнај који је ѣоријеклом од доброга рода, кољѣна*. – інѡ ми је рѣћи кѡљѣновић, брáте си ме мѹј мѣли.

кољѹждрáње, -а, гл.им. с. *ѡѣшмање ѡко сѣѣница уз сваћу*. – Повáздán се чѹје нѣкакво кољѹждрáње ѣзмећу Шѡбáтá и Чегáрá.

кољѹждрати се, -áм се, несвр. *сваћѣи се и шириѣи неѣриѣљѣвосѣи*. – Дјѣца се стáлно кољѹждрајѹ ѹ-игрању.

комáрица, -ѣ, ж. *сѣѣна досадна муѣица која се највише врзма ѡко каце у којѡј је ком за ракију*. – Áма, лѹди, кѡј ћáво дѡнесе ѡвѣ силнѣ комáрице кѡд кѡтла па се чѡек нѣ море брáнити ѡд -њѣ.

кѡмѣн, -а, м. *дуга мѡѣка за ѡѣварање бáце на крову куће*. – ізми кѡмѣн па ѡтвѡри бáцу да ѣзаћѣ дѣм, нѣ море се ѡстати ѹ -кући.

комешање, -а, гл.им, с. *п̄рип̄ремање нерета, гужвање*. – Ка̀кво е то та̀мо комешање и гунгу̀ла?

кѡмора, -ѿ, ж. *роба која иде уз удавачу на свадби*. – Уз кѡмору йдѿ комѡрѡија и о кѡмори вѡдй брйгу.

комѡрѡија, -ѿ, м. *онај који је задужен за комору у свайтовима*. – Јамлйм да е бйјѡ М̄ари комѡрѡија покѡјнй Плдскан.

кѡмуша, -ѿ, ж. *чука, остйаѡтак кукурузног клиѡа*. – Донѿздѿ ма̀лко кѡмушѿ да ѡдложимо ва̀тру.

комушање, -а гл. им, с. *брање и с̄п̄ремање кукуруза*. – М̄уј дра̀гане, стйгло комушање, а̀ймо бра̀ти па се ўзимати. нп

кѡнак, -а, м. *п̄реношйшйѿ*. – Оде Ду̀цко ў-млин на кѡнак кѡд Бѿнйһа у Прѿ-одац.

кѡнат-ѿс̄ап фраза. *згода, найеранѡија, могућностй*. – Вйди п̄устог кѡнта и ес̄а-па у Тодѡрца Б̄аришића.

кѡндуре, кѡндѡра, ж. *грубе цййеле, цокуле*. – Кѡ ти к̄пй тѿ кѡндуре Бѡг га прѡклѡ?

кѡнтати, -а̀м, несвр. *рачунаѡишй, сабираѡишй*. – Кѡнтајѡ ли и на̀шега Йку мѿђу -љѡде?

кѡњогрйз, -а, м. *круйна п̄рава за коње*. – П̄уне на̀ше нйве кѡњогрйза.

коњуш̄ар, коњуш̄ара, м. *чувар коња*. – Стйгли к̄уњи нѿм̄а коњуш̄ара.

копйлац, -лца, м. *надимак за мушко дијеѡе рођено ван брака*. – Чй је ўнај копйлац на̀кѡ несретан?

кѡпйле, -кѡпйлетата, с. *ванбрачно дијеѡе*. – Кѡпйле зна̀ бйти лијѿпо ко ј̄абука.

копрѡцати се, -а̀м се, несвр. *п̄рзаѡишй се извлачећй из какве гужве*. – Ка̀д је на̀ш М̄арко погѡдијѡ в̄ука више-Шумња̀ка, в̄ук се ма̀ло кѡпрѡцѡ у ўном тр̄њу, а ѡнда̀к се умиријѡ.

коп̄унити се, кѡп̄унйм се, несвр. *оѡйшйаѡишй се, п̄рошйивийшй се*. – Ўн се ва̀зда нѐшто кѡп̄унй и л̄ути.

кѡпуница, -ѿ, ж. *онај који се усйјешно брани од найада*. – Нйје бйло већѿ кѡпуницѿ од Цйгѿ Дрѿеновића у цйјелѡм сѿлу.

кѡрда, -ѿ, ж. *обла врйца у облику дебљега канайа омошана п̄рошканома гумом у којој се налази баруѡишй и служи за п̄ошйаљывање и актйвировање ексйлозива*. – Ка̀д је Никола Дрѿеновић кѡпѡ бун̄ар, за̀п̄али кѡрду да п̄кнѿ ла̀гѡм и, шт̄а йм̄аш вйћй м̄уј мйли бр̄ате, ла̀гѡм нйје п̄кѡ нй̀како.

кѡрити, -йм, несвр. *чинйшй п̄рекор, оѡмињаѡишй, кришйиковоѡишй*. – Ка̀д је Лујѡ прѿбйјѡ кѡсу дѡље у Мукиња, һ̄аћа га ста̀де кѡрити и ўмало га нѐ претеварй ўније кѡсйштем прѿо леђ̄а.

кѡричња̀к, -а, м. *нож на склап̄ање са корицама, шклоп̄ац*. – Најбољй су бйли ўнй кѡричња̀ци из-Мркоњића штѡ и је Кѡвчалија н̄сѡ и продавѡ по сѿлије.

кѡсйште, -а, с. *дрвена држ̄алица за косу којом се косй п̄рава*. – Ђто, кѡликѡ ми је гѡдйна, али нѐ тувйм да е й̀ко зна̀ ѡна̀правити бѡлѿ кѡсйште од к̄ума Сймѿ Жйжића.

кѡће, узв. *нека, добро је*. – Искѡсијѡ ја̀ Клызавице. Кѡће, кѡће к̄ућо м̄уја.

кѡч̄ак, -а, м. *ограђени п̄ростйор за шела̀д у згради за сйоку*. – Кѡд на̀с је кѡч̄ак бйјѡ иза врат̄а у кошари и ў-њем тѿоци кѡи се нијѿсу вѿзали за-јасле.

кѡчѣт, -и, ж. *козија длака*. – Од кѡчѣти су се кѡд-на̄с тк̄але кѡњскѣ зѡбнице и брзд̄ари за с̄ир, а рѡво н̄ије ник̄ако, јер је кѡчѣт пѡсве грѡба.

кравити, крав̄им, несвр. *о̄п̄а̄п̄а̄п̄и неш̄ӣо иш̄ӣо је замрзнӯӣо*. – Кѡ е крав̄ијѡ мѣсо на̄-зимскѡм сунцу, та̄ј се мѣс̄а н̄ије на̄ијѡ.

крагу, узв. *до врага, иди врагу, хајде ђаволе*. – Разбијѡ се прѡзор! Ај крагу!

крајцар, -а, м. *с̄ӣиан новац*. – Ўн нѣм̄а ни кра̄цара у љѣпу.

краште, узв. *иди до врага, нос ти ђаво*. – Прев̄алијѡ се пл̄а̄ст. Ај кра̄ште.

крав̄авица, -ѣ, ж. *с̄ӣѣцијалиш̄ӣей од живош̄иш̄еске крви*. – Направила Ст̄ана дѡбру крав̄авицу, пр̄сте би пѡијѡ.

кр̄дисати, -шѣм, свр. *рас̄ӣуриш̄и, њоразиш̄и, расуш̄и*. – Свѡ им Ср̄би во̄јску кр̄дисашѣ на ш̄ирокѡм пѡљу од мегд̄ана. нп

крѣвѣлити се, крѣвѣљим се, несвр. *руга̄ш̄и се некоме криве̄ћи ус̄ӣа*. – Штѡ се крѣвѣљим ко да си п̄јан.

крѣз̄ав, крѣзава, -о, и **крѣзуб**, -а, -о. *онај којем је изва̄ђен њонеки зуб*. – Нѣм̄а н̄ишта гаднијѣ од крѣзава ис̄ана. Крѣзуб чѡек се ѡзмичѣ од на̄рода да ма̄њѣ говор̄и.

крѣја, -ѣ, ж. *шарена њиш̄ица укусног меса*. – Видијѡ сам јѡчѣ дв̄ије крѣје гѡре више Дрѣновића дѡла

крѣмѣн, -а, м. *ѡвр̄д камен из којег̄а се изазива искра*. – Дѡвати ми ч̄акмак, крѣмѣн и трѡд да прип̄алим лѡлу.

крѣмѣнача, -ѣ, ж. *ѡушка кайислара*. – Дѡнијѡ стр̄иц Ш̄ајко нѣкакву крѣмѣначу са Тирѡла кад се вра̄ћѡ из р̄ата.

крѣнути, -ѣм, свр. *креснуш̄и шибицом, ѡриш̄алиш̄и, уже̄ћи*. – Дѣдѣ крѣни да прип̄алимо по ѣдну циг̄ару.

крѣпа, -ѣ, ж. *болес̄и од које кре̄јава благо*. – Појавила се нѣкаква крѣпа па бѣтерис̄а свѣ с̄итнѡ б̄лаго.

крѣп̄алина, -ѣ, ж. *с̄ирвина, лешина*. – Ђено нѣкаквѣ крѣп̄алинѣ дѡље кѡд Тѡсића кѡшарѣ.

крѣпати, -ѡм, свр. *угинуш̄и*. – Нѣм̄а за тежака ве̄ћѣ несрећѣ ко кад му крѣп̄а кр̄ава, а с̄итна д̄јѣца ѡсвоѣ.

крѣпо, -ѣ, м. *онај ко је неухра̄њен, кос̄иур, ребуд*. – Крѣпо јѣдва ѡд̄а пѡ-цр̄ној зѣмљи и виј̄а се ко ра̄жен̄а с̄амка.

крѣса, -ѣ, ж. *гвоздена с̄ирава којом се креше камен*. – Дѡвати ми крѣсу да ѡв̄ај камѣн ма̄ло ѡрѣдим за подѡмијѣнтѣ.

крѣса, -ѣ, ж. *ѡалидрвце, шеверин*. – Ђм̄аш ли кѡјѡ крѣсу да прип̄алим в̄атру?

крѣсати, -шѣм, несвр. **1.** *обликоваш̄и камен кресом*. – Никѡ н̄ије ѡд̄љѣ крѣсѡ камѣн за з̄идове од Стѡена Бошњака. **2.** *сје̄ћи гране са дрвѣш̄а*. – Ђитро ћемо ѡћи ѡ-шуму крѣсати ј̄ањције јѣловѣ четинѣ. **3.** *сје̄ћи крӯѡније комаде меса у некакав суд*. – Мл̄ађѡ Ракарѡв крѣсѡ до пѡднѣ цијѣло јуне у кѡтѡ за да̄ћу пѡкѡјнѡм Ч̄али. **4.** *говориш̄и гласно и реско махајӯћи рукама*. – Кад на̄ш Крѣсан говор̄и, крѣшѣ рѡка и шкрип̄и зѡбије, рѣкѡ би в̄атра с̄ијев̄а.

крѣснути, -нѣм, свр. *изазв̄аши искру ударом о камен или мѣшал*. – Кад Мијѡ крѣснѡ кр̄ампом ѡ-камѣн, с̄амо свѣтлице с̄ијѣвају на свѣ стр̄ане.

крѣча̄на, -ѣ, ж. *ѡѣћ у којој се ѡали креч*. – Ђднѣ ће ти гѡдинѣ ѡнај Рѡглавац из Ср̄дића Дѡлинѣ кѡпити дв̄ије врѣће крѣча дѡље на-Клачини из Бѣнића крѣча̄не. Нав̄али к̄иша, м̄ј брата, и ѡбе врѣће прѡгорѣ и крѣч ѡспанѣ.

крй̑ва, -ѐ, ж. **1.** *жсена која се искривила од ѿерей̑а.* – Није било веће крй̑вѐ ў-нашем крају од покѡјнѐ Јовашинѡвкѐ. **2.** *криво дрво у шуми одређено за сјечу.* – Јучѐ нам је луг̑р дозначијѡ нѐколикѐ крй̑ве гѡре ў-шуми.

крй̑вда, -ѐ, ж. *ней̑равда, ней̑ошй̑ење.* – Ѣвѡ није пр̑вда вѐно крй̑вда.

крй̑вити, крй̑вй̑м, несвр. *ой̑шжываёи некога, ѿерей̑иши.* – Ј̑а њѐга крй̑вй̑м за нанѐсену штѐту јер ми је потрѡ зѡп и крй̑вићу га доклен се даљѐ муре.

крй̑вити се, крй̑вй̑м се, несвр. *дераёи се, галамиёи ѡлачући.* – Штѡ се крй̑-вй̑ш ко да те напало стѡ вуков̑а.

крй̑во, -ѐ, м. *ёанак, висок, искривљен мушкарац.* – Н̑аш крй̑во е у војсци бй̑јѡ кўв̑р.

крй̑воја, -ѐ, м. *човјек који искривљен хода.* – Нѐ мореш ўног̑ крй̑војѐ ник̑ко умѡлити да ти штѡ помѡгнѐ.

кривѡнос, -а, м. *онај који има крив нос.* – Нѐмѡј н̑ашега кривѡноса нй̑шта пй̑тати нй̑шта нѐ зн̑а пѡд мй̑лй̑м Бѡгом.

кривѡуст, -а, м. *онај који има искривљена усёа.* – Јѐси ли вй̑дијѡ ўног̑ њй̑јева кривѡуста шт̑а н̑правй̑?

кривѡшија, -ѐ, м. *онај који има искривљен ерай̑.* – Н̑ашег кривѡшију нѐ море надговѡрити пѐт сѐл̑а.

кривўдав, -кривўдава, -о. *искривљен ѡо цик-цак линији.* – Л̑агано вѡсте дрва, пўт је клй̑з̑в и кривўдав.

кривўдати, -̑м, несвр. *ходајући одсёуёаёи од ѡравца.* – Ўн нѐ идѐ пр̑вй̑м пўтом вѐно в̑зда кривўд̑а и стра̑њ̑а.

крй̑змати, -̑м, несвр. *крй̑шковаёи, указиваёи на грешке.* – Не вријѐди њѐга крй̑змати к̑д нѐ слуш̑а.

крй̑чити, -й̑м, несвр. *говориёи, молиёи, савјей̑оваёи.* – Крй̑чијѡ сам ј̑а њѐму, али не вријѐди буд̑алу шјѐтовати. Ст

кр̑кати, кр̑к̑м, несвр. *халай̑ливо и обилно јесёи.* – Ѓ̑но и, кр̑кају ко к̑кви пр̑асци па лѐжѐ пѡ-цијелй̑ дан испод клѐнића.

кр̑канлук, -а, м. *неодмјерена, ѡрей̑јерана гозба.* – Ѣног̑а кр̑канлука ко н̑а -да̑ћа, глава нѐ вије у ѡвѡ свѡије гѡдй̑н̑а.

кр̑ља, -ѐ, ж. *мјесёо одакле је извађен зуб.* – Посвр̑лија е имѡ нѐколикѐ кр̑ље па е нѐразговй̑јѐтно говоријѡ.

кр̑љ̑в, -а, -о. *онај који нема један или више зуба.* – Није се мўгѡ Нѐђо накѡ кр̑љ̑в ни ожѐнити и да е ѡй̑јѡ.

кр̑љ̑атак, -тка, м. *осёаёак нечега одломљеног.* – Прѐби Млађо јучѐ кѡсу и ѡстаде ўн̑ај кр̑љ̑атак па е мурѡ прев̑арити кѡд ковача.

кр̑љѡ, -ѐ, м. *кр̑љав мушкарац који нема један или више зуба.* – К̑д се кр̑љѡ вратијѡ из војскѐ, кўпијѡ е румўнику.

кр̑ма, -ѐ, ж. *храна, зимница за сёоку.* – Јѐси ли прибавијѡ кр̑му з̑а-благо?

кр̑ма, -ѐ, ж. *дрвена лѡй̑ица којом се игра у игри „кевања“ или „крмања“.* – Окрўжи нам ѐдну кр̑му па њемо се данас кр̑мати.

кр̑мак, -мка, м. *ѡрасац, велико крме за клање.* – Кѡд-н̑ас су се н̑а-Дмитровд̑ан кўпов̑али ра̑нскй̑ кр̑мци на марвѐнѡј пй̑јаци.

кр̑мача, -ѐ, ж. *расёлодна ѡрасица.* – Н̑аш је Сй̑мата др̑жѡ пѡ-двй̑је кр̑маче с кр̑мадије.

крме, -та, с. *мало љрасе*. – Купили су јуче едно крме па ће пећи.

крмеља, -е, ж. *љрлавииина на ивици ока од ненаспаваности*. – Пуње му очи крмеља од пусте ненаспаваности.

крмељив, -а, -о. *онај који има крмеље у очима*. – Ништа нѐмā гаднијѐ од крмељива исана.

крмеукање, -а, гл.им. с. *љригушено, болно јечање и љлакање*. – Пуно е село пустбга крмеукања иза свакбга рата.

крмеукати, крмеучѐм, несвр. *тѝхо, болно и жалостиво љлакаѝи*. – Јаднā Стана вазда крмеучѐ за покбјнбм Ббркбм.

крнтија, -ѐ, ж. *стѝарудија, нешо шѝо је аморѝизовано*. – Саво е купијб некакву крнтију па му се нѐ дā упалити никāко.

крњити, -крњим, несвр. *нарушаваѝи неку ијелину*. – Кб крњй бвб оглѐдало?

крпале, крпалā, pl. tantum. *дио зайѐжног љрибора љриликом орања*. – Јѐси ли дбвб крпале љ-рѐд, уитро ћемо ићи брати.

крпār, -а, м. *онај који је обучен у риѝе, стѝару искрѝљену одјеђу*. – Није било вѐћѐга крпāра од нѐсретнбг Кбвчалијѐ.

крпаре, крпārā, ж. *врѝта љросѝирке наѝрављене од крѝе*. – Откала е Ђурђија нўве крпаре па прбстрла пб-кући.

крпеж, -и, ж. *оно шѝо је скрбјено од крѝа*. – Од крпежи нѐмā стрāжњѐ бдјећѐ.

крпѐњача, -ѐ, ж. *лоѝиа од крѝе*. – Ми нијѐсмо знāли каква е гўменā лбпта вѐно смо правили бт-крпѐ унѐ крпѐњаче па ћудали пб-ледина.

крпљачина, -ѐ, ж. *оно шѝо је наѝрављено од оѝѝадака, крѝа и сл.* – Није унб у Мијājла капут вѐно некаква крпљачина бт-стāрије рѝтā.

крпуша, -ѐ, ж. *ѝаразитѝ који живи на овцама*. – Купи у граду шуговāна да бранѝмо јāњце од крпушѐ.

крѝти, крѝтѝи и крѝтијў, pl. tantum. *карличне костѝи*. – Бблѐ крѝти, бћѐ бба бка да ѝскочѐ из главѐ.

крѝтине, крѝтѝнā, pl. tantum. *дио самара са укрѝѝеним ѝолугама*. – Нѐ море се са бније самāром љ-млин, климајў се крѝтине.

крѝтина, -ѐ, ж. *крѝа земље коју је избаѝила крѝица на ливади*. – Дāла крѝтина крāгу свў ливоду дбље љ-Плāндѝшту.

крчало, -а, с. *дебљи колац на малим ојама који служи за усмјеравање ѝлуга љрилоком орања*. – Слбмило се унб дрѐновб крчал о нā-нашом плўгу.

крѝчити, -ѝм, несвр. *радиѝи ѝѝежак ѝосао ѝо мраку*. – Наш је Блаже крѝчијб цијѐла живбта и никад кўкавац није ѝмб двѝје крāве.

крчевина, -ѐ, ж. *ливада насѝала искрѝивањѐм ѝѝерена*. – Чўвāм бвце испод крчевинѐ, дбђи драгѝ биће прчевинѐ. нп

крчити, крчѝм, несвр. **1.** *чисѝиѝи ѝѝерен искрѝивањѐм*. – Кāд ћемо ићи крчити ливоду? **2.** *сѝаваѝи уз гласно хркање*. – Кāд Видѐсило спāвā, крчѝ, свѐ се рāзлѝјежѐ окб-њѐга. **3.** *дебљѝи се, ѝовѐћаваѝи масу обилном храном*. – Нāдб се од дебљѝнā па крчѝ ко прāсац.

крѝа, -ѐ, ж. *назив за стѝару и болешљиву особу која сѝално кашље*. – Ёно унѐ крѝѐ Чегāровѐ, рѝпā не ўвлāчи јѐзика у ўста.

крѝш, -а, м. *неред, хаос, нешѝо разбацано*. – Нѐ море се од бвогā крѝша прбђи крбс-кућу.

кршан, -шна, -о. *лијеј, наочий, згодан*. – Од нашега Борē нїје било кршнијѣга мумка на збору.

кршити, -им, несвр. *ломийи, ойкидаийи*. – Ој лугару ево ме у гају, кршїм грәне тражїм свде јане. нп

кубурити, -им, несвр. *йайийийи се, некако йреживљавайийи*. – Унā двā сиромāка йз-Рудинā, нити се оженишē, нити кўћē скўћишē, па сад кўкавци девѣрају и некако кўбурē од -јутра дō-шјутра.

кувет, -а, м. *снага, јачина, сїособностї*. – Јдш ја имāм кўвета и пўлē у-себи, гўнићемо се свē до окрўглога сўда, па ко надјачā.

кўдгоћ и **кўдгоћїце**, прил. *куда било, на коју било сїрану*. – Иди от-кућē кўдгоћ, сāмо да те не гледāм воћекā кāко гњїјеш и прōпадāш. Иди кўдгоћїце, сāмо да нијеси воће.

кўдити, -им, несвр. *омаловажавайийи, йрийисивайийи некеме мане*. – Врāтили се прōсци из Прѣкрајē, скўдило им цўру. Нē ваљā цўру кўдити.

кўћельа, -ē, ж. *смоїак вуне на йреслици, кудельа*. – Драгиња опреде пō-трї кўћелье вўнē нā-дāн.

кўзб, -зла, м. *суд за јагоде од смрчове коре*. – Нāбрāли смо двā кўзла јāгōдā и борōвнїцā у шуми.

кузолāши, -ā, м. *ойанци у облику кузла*. – Нāправијō Чāвија опанке кузолāше, сāмо стāти па глѣдати, ет.

кўја, -ē, ж. *керуша која има младе*. – Чўвāј се кўјē кād је на кōриту.

Кўјача, -ē, ж. *йланина исїочно од Гламоча више Цинцара*. – На Кўјачи овце не мугу пāсти од пўстē стрменицē.

кўкаљ, -ља, м. *чвор на канаїу или коноїцу који се лако развезује једним йоїезом*. – Ко не свѣжē свїтњак у-гāћā нā-кўкаљ мўгō би се, да прōстїш, у каквōј брзїни и пōтреби лāко унерѣдити.

кўкило, -а, м. *мушкарац кукасиа носа*. – Асли кўкило неће одсѣлијо.

кўкољ, -а, м. *коров у жиїарицама који има моћ ойїума*. – Кād се нїва не пōгној дōбро, жїто освой кўкољ и оvas, и сāмо си ўтамāн рāдијō.

кўкўј, узв. *кужу*. – Ајме мѣни, кўкўј овој црнōј лѣди, лāни ми ўмрије чдек, јўче ми грўм зāпāли пōету пўну сїјена.

кукўљїца, -ē, ж. *каїуљача, зашїийїник главе од кише*. – Нāш Лўжија свѣжē ћѣбе на кукўљїцу и зāгрнē се нїме па му кїша нїшта не море тамāн да цѣбā ѣвту дāнā.

кўла, -ē, ж. *жена издужене, коњасїе главе*. – Нāша кўла й -није бїла пōсве гāдна кāко су говōрили.

кўља, -ē, ж. *велики сїомак као у йїрудне жене*. – У Видѣсила е бїла унā кўља ко да е кўљав, Бōже ме прōсти.

кўљāv, -кўљава, -о. *велика сїомака, жена йїрудна*. – Нē знā се кō е куљāvї или Стāна или Гāврāн.

кўмало, -а, с. *кумсїво које се наново заснива*. – Па, ето, Милўрда, жївијō ми и да ти је срѣтно тō нўвō кўмало, да бўдē берїћетно и дугōвјeko.

кумāшин, -а, м. *аугменїайїив од именице кум са изразиїо йозиїивним емоциналним набојем*. – Кумāшїне, ајде на рāкију да прōбубāмо ову лōзовачу, вѣлē да јачā нїје долазила у сѣло одавно.

куњати, кун̄ам, несвр. *дријемаџи, цондраџи*. – Иди сп̄ав̄ај, шт̄а т̄у кун̄аш.
купијери, -а̄, м. *кромџири*. – Нема̄ купијера̄ ко к̄д Гламочана̄ на цијел̄ој
 земљанск̄ој кугли.

курель, -а, м. *гвоздени клин на заїрези љриликом орања*. – Немо̄ј заб̄оравити
 по̀нијети курель̄ ус-плуг

күрозѣб, -а, м. *назив виса гдје је хладно ња сваиџа озебе*. – На күрозѣбу вјѣтар
 п̄шѣ и љѣти и зими.

курталисати, -шѣм, свр. *оџарасиџи се, ријѣшиџи се*. – Ё̄, нѣк си се њ нѣ
 курталис̄о па ни ко̀за р̄гом нѣ ора̀ла.

күрузари, -а̄, м. *сељаџи који иду у Војводину у бербу кукуруза*. – Ё̄то күрузара̄
 њз -Бачкѣ, ч̄је се п̄јсна прѣо Прблина бр̄да.

күса, -ѣ, ж. *жена ниска расџа*. – Ў нашем сѣлу су биле три күсе.

күсаљ, -а, м. *сџока којој је скраћен реј*. – Ми смо њмали једно̀га вола күсаља
 па га пр̄д̄али у Книну.

күсати, күс̄ам, несвр. *халаљиво јесџи круїне залогаје*. – Охо, д̄обро ўни ўн̄у
 п̄ѣру күсај̄у њако е лѣдена.

күсац, -сца и **күсија**, -ѣ, м. *низак мушкарац*. – Од нашега күсца њїје б̄ило њї-
 жѣга ч̄дека. По̀ко̀јни Күсија е по̀гин̄о на Солунск̄оме вр̄нту.

күскун, -а, м. *сукнена џрака исџод реја коња која џричврш̄ује самар*. – При-
 тѣгните күскун и ко̀лане, ш̄џ̄тра њемо з̄ор̄ом ў-млин.

күстура, -ѣ, м. *дугоног човјек*. – Нема̄ незграпнијѣ күстурѣ од Миркана.

күћа, -ѣ, ж. *руја у земљи гдје се убацује сјеме*. – Иско̀пај ко̀ј̄у күћу да по̀сијемо
 гра̄.

күћати, күћ̄ам, и **күћичати**, -а̄м, несвр. *којати мање рује за сџање џасуља
 или нечега другога џо је зрнаџо*. – М̄ўра̄мо об̄бе күћати да шт̄о пр̄їје по̀сијемо гра̄,
 м̄угла би киџа ўдарити.

күћиште, -а, с. *мјесџо гдје је некада била кућа*. – У Бошњаџије су остала
 күћишта некадашњїје Пекезовића ње су несретни Тўрци по̀шјекли три бр̄ата м̄умка
 и то се плѣме замѣло у сѣлу.

күћица, -ѣ, ж. *мања руиџа за убаџивање сјемепа*. – Пор̄ѣдај күћице да
 по̀сијемо гра̀шак.

күцања и **куца̀тања**, -ѣ, ж. *колопа џаса џро џарењу*. – Бјѣште дјѣцо, ето
 күцањѣ. По цијели д̄ан се ч̄је под сѣлом некаква жгѣвра и куца̀тања.

күчине, күч̄ина̄, ж. *оџиад од ланеног или конојљиног влакна*. – Све су ов̄о
 трице и күчине шт̄о ўни на̀ма н̄ўдѣ.

күш, прил. *куда хоћеш, куда си наумио*. – К̄ўш так̄о п̄јан к̄д по̀па, јадна те
 р̄дила, знаш ли џшта?

Л

лабрња, -ѣ, ж. *усна*. – Дѣдѣре, завѣжи лабрње и не лабрњај више, до̀дијо си и
 Б̄гу и наро̀ду.

лабрња̀ти, -а̄м, несвр. *џсовати, лагати, обмањивати*. – Не лабрњај, м̄ўго би
 до̀бити по̀-лабрња.

лагàрија, -ē, ж. *оїїшужба, лаж, неисїина*. – Мани се тї Горњепољаца и њеве лагàријē, вãзда се бãвѣ лоповлуком.

лагер, -а, м. *сїоваршїиѣ, мјестїо за одлагање нечега*. – Нестало бãлвãнã на лагерије у-шуми, нїје се мугло извлáчити ð-снијега.

лагерити, -їм, несвр. *одлагати робу на лагер*. – Нãјбољē су Подгòрци лагерили бãлване у-нашòј шўми.

лагїр, лагїра, м. *їолуга за коју су везане шїрањге са комоїа за вучу*. – Јã ðстављãм кўке и лагїре, нē дајў ми спáвати крај Мирē. нп

лагодити, -їм, несвр. *їодилазити, додворавати се*. – Немòј тї њѣму лагодити већ га мãло попритегни да рãдї.

лагўм, -а, м. *мина, їуцањ, екслозив*. – Чўје се лагўм у Тулићије, кòпã Трївўн бўнãр.

лагўмãње, -а, гл. им. с. *їуцњава лагума*. – Вѣћегã лагўмãња и пуцãније нїје бїло ко кãд је клѣти Врãњо прãвијò штрѣку пред-Млиништã.

лагўцкати, -ãм, несвр. *їомало лагати*. – Да тї не лагўцкãш мãли кãд се тãкò смїјеш.

лагўцнути, лагўцнѣм, свр. *једном мало слагати*. – Æсли си тї мãли мãлко лагўцнò јучѣ пред лўдије.

лãд, -а, м. *хлад, хладовина, неосунчен шїерен*. – Нѣмã вѣћегã лãда у-нашом пòљу ко у Пòљића Плãндишту.

лãдара, -ѣ, ж. *їросїорија за хлађење*. – Нѣмã бòљѣ лãдарѣ за купијерã од Лãкетинòга пòдрума.

лãдити, лãдїм, несвр. *хладити, смањивати шїоїлїїу*. – Ёно Пãнѣ лãдї пїву па ћемо пїти у лãдовини.

лãдовати, лãдујем, несвр. *одмарати у хладовини*. – Õвце лãдујў до пòпаснòг дòба у лãдовини їспод клѣнїћã.

лãдовина, -ѣ, ж. *безбрижан живоїи, одмарање, уживање*. – Лãко е друшканије у лãдовини на држãвније јãсла.

лãз, -а, м. *зараван на їроїланку*. – Нѣмã лѣшвѣга лãза у-нашом крају ко испод Рòгуљинѣ дòлинѣ.

лãзина, -ѣ, ж. *ледина, равница без камена у ливади*. – Покòсили смо ўнў лãзину у -Плãндишту па сїшли у Ђурїн дò.

лãзица, -ѣ, ж. *мања зараван на ливади*. – На ўнòј нãшòј лãзици у Мўкиња рãстў пѣчўрке кòлик мисїраче.

Лазўрда, -ѣ, м. *їејорашив имена Лазар*. – Лазўрда е бїјò нãјбољї гòведãр у-нашом крају.

лãйн, лãйна, м. *ован црне вуне*. – Ѐмã Мãксим Чегãр лãйна ðт-пѣт гòдїнã и вãзда нã-њему звòно, вãльда бїјò пòјãван.

лãја, -ѣ, ж. *овца црне вуне*. – Ёднѣ гòдинѣ је у-нãс бїло сѣдам лãјã у óвца, све бòљã ðд -бољѣ.

лãјãв, -а, -о. *онај који їсује, оговара и лаже*. – Ўнãј мãли је лãјãв и нē вјерўј му нїшта што гòћ кãжѣ.

лãјãвац, лãјãвца, м. *мушкарac који їсује, лаже и оговара*. – Нїко нїје лãјãвац ко ўнãј Дўцкòв Јован.

лајавица, -ѐ, ж. *жена која лаже, њсује и оговара*. – Штò су биле неколике лајавице у-нашом сèлу, јамлим да њ није било гòрџе на свијету.

лајати, -ем, несвр. *исоваџи, вријеђаџи*. – Ћòсо свашта лае ко какѡ вртоглаја и не пòчитује ни старò ни младò.

Лајкмет, -а, м. *ѡејорайивни надимак за мушкарца Лазу*. – Лајкмету је муре до кòљена. Орало, гòрало, њему је свèдно.

Лајкметòвка, -ѐ, ж. *Лајкмеѡова жена*. – Лајкметòвка и Лајкмет су ко крпа и закрпа.

Лака, -ѐ, м. *òблик имена Лазар*. – Ђдѐ Лака краве хака а за њиме Лајкмет пустијакà.

Лакета, -ѐ, м. *ѡејорайиван израз за име Лазар*. – Лакета Пòљић је бѡјò вѐлики весèлак и маир за мотòре, а волијò пòпити, виш-бѡџи.

лакнути, -нѐм, свр. *òлакшаѡи у једном моменѡу*. – Чѡм Вуле пòпи єдну ракију, маò му лакну.

лаксити се, -ѡм се, несвр. *залагаѡи се, надаѡи се*. – Бѡјò се Миркан пòлаксијò да га нећѐ водити у зàтвор, али цабѐ му се лаксити.

лактати се, -ам се, несвр. *ѡостѡизаѡи усѡјех на недозвољен начин*. – Наш пòштар није пòштен, сàмо се лакта цијела живòта.

лактàрош, -а, м. *онај који се лакѡа, граби, ѡприсваја себи*. – Пòштен свѡјет радѡ поштèно а лактàроши лажѡ и крадѡ.

ландàрати, -ам, несвр. **1.** *ѡреѡјерано ѡиѡи алкохол, наѡијаѡи се*. – Ђно Бàјѐ ландàра ракију ко Рѡс. **2.** *махаѡи нечим око себе*. Унѐ рке сàмо ландàрајѡ окò-њega.

ланути, ланѐм, свр. *ѡојесѡи на брзину, чалабрѡнуѡи*. – Лани тò часком па бѡџи у-шуму на пòсò ко ѡ-други клàпци.

ланути, -ѐм, свр. *òисоваѡи, увриједиѡи некога ѡсовком*. – Асли ун нешто пре-зòбразно ланѡ, штà тѡ вèлиш Лајкмете?

лањати се, -ам се, несвр. *чешаѡи се, гулиѡи се, драњаѡи се*. – Наш се Пајкан лања ко мршаво пащче.

лапати, лапам, несвр. *на брзину дохваѡаѡи и јесѡи круѡне комаде хране*. – Чегàри лапајѡ мѐсо ко мркѡ вѡци.

лапавица, -ѐ, ж. *сусњежица са вѡеѡром*. – Чѡм пòдбури гòре кòд-нас Врòваца, òдма òкрѐнѐ лапавица и нѐвријеме.

лапеш, -а, м. *краѡика и лоша коса, скосак*. – Нѐ косѡ лапеш у-нашије клѐштина вѐно варцарка кованица.

лапити, -ѡм и **лапнути**, -нѐм, свр. *украсиѡи, зграбиѡи кријуѡи, однијеѡи*. – Ама, кò лапи мѡју лулу, виђе ли ѡко. Асли Јòшо лапнѡ мѡју чакију.

лапндати, -ам, несвр. *налагиваѡи, оговараѡи*. – Кò лапндà, ўзмѡ му мјеру на вријеме унѡ пајкани ѡз-града.

лапндало, -а, м. *онај који је склон ѡразној ѡричи и лажима*. – Кòд нас је свàкò сèло ѡмало по єднòга лапндала и врдалàму.

лаптати, лапћѐм, несвр. *јесѡи халаѡљиво да се чује језик како удара ѡо усѡима*. – Курбалија лапћѐ чòрбу ко гладан пас.

лапуштити, -ѡм, несвр. *јуриѡи сѡоку или некога*. – Тулиѡи свàкѡ дан лапушѐ наше кѡње из Бѡљкушина дòла, смàлије нѡге не пòломѐ.

лѧрма, -ѧ, ж. *галама, вика, ѡсовка*. – Забрѧњена е свѧкѧ лѧрма и галѧма у Кавѧринѡј бѡртији.

лѧрмати, -ѧм, несвр. *ѡсовѧѡи, галамиѡи*. – Нѧмѡј лѧрмати да нѧ би дѡбијѡ дрвенѡ кѧпу па би ти мѡгла бѡти пѡтијесна.

лѧсати, -ѧм, несвр. *дугѡ ходѧѡи круѡним кораѡима*. – Цѡјелѡ дѧн лѧсајѡ пѡшуми и трѧжѧ цѡјѧнку чѧмовину да исѡијѧпајѡ дѡгу.

лѧтити се, -ѡм се, свр. *ѡрихвѧѡиѡи се нечега*. – Ёто, лѧти се за шлѧјбѧк па плѧти ѡвѡ пиѧе лѡудије. Бѡди бѧрем јѧднѡч пѡштен.

Лѧћун, -а, м. *надимак имену Лазар*. – Лѧћун је бѡјѡ пѡдвѡрник ѡ-нашѡј шкѡли и свѡ су га ѧѧци пѡчитовали дѡбро.

Лѧут, -а, м. *надимак имену Лазар*. – Лѧут је бѡјѡ добровѡлац на Сѡлѡнскѡм врѡнту и врѧтијѡ се брѧз-лијеѡе рѡке кѡћи.

лаѡцати, лаѡцѧм, несвр. *ѡмало ѡсовѧѡи и лагаѡи*. – Пѧрѡан вѧзда лаѡцѧ и ѡгѡвѧрѧ дрѡгѡга ко кѧкѧ стрѧжњѧ торѡкуша.

лаѡцнути, лаѡцнѧм, свр. *јѧдном ѡѡсовѧѡи*. – Имѧ Бѧја ѡбичѧј лаѡцнути за кѧквѡм дѡбрѡм снѧшѡм па тѧмѧн да цѡјелѡ сѧло глѧдѧ и слѡшѧ.

лаѡцкати, -ѧм, несвр. *учесѡало ѡсовѧѡи*. – Дѧ се нѧму пѡлијѧпо лаѡцкати кѧд имѧ прилику.

лаѡшити, -ѡм, несвр. *ѡрѧлазиѡи брзо ѡреко неког ѡѧерѧ*. – Ёно Бѡжѧ, лаѡшѡи пѧн прѧд-њѡвѧ, нѧпијѡ се кѡњѧка кѡд Цѡге Дрѧновиѧ.

лаѡцман, -а, м. *киѡош, ѡмодар, ѡгаѡаѡ*. – Дѡшли нѧкакѡи лаѡцмѧни ѡз-грѧда па вѧрајѡ нѧрот по сѧлије.

лашњѧ, прил. *лакше, јѧдностѡвније*. – Лашњѧ ти је писѧти ѡлѡвкѡм нѧго рѡшити бѡкѡе ѡ-шуми, кѡкѧвче кѡкѧвѡ.

лѧга, -ѧ, ж. *ѡолуга, шѡѧѧга*. – Пунѧси лѧгу да рѧздигнѧмо ѧјѧт.

ледѧча, -ѧ, ж. *ѡода кѡја је хладна кѡо лѧд*. – Дѧј ми ѧдан писѡар тѧ ледѧчѧѧ да се нѧпијѧм, нѧшто сам плѧо ѡжѧднијѡ.

лѧдина, -ѧ, ж. *равна, заѡгнуйѧ ливада*. – Лијѧпо е ѡдѧрати нѧ-лѧдини у лѧдѡвини и сѧирити низ лиѡводе.

лѧдичан, -чна, -ѡ. *самаѡ, слѡбѡдан*. – Лѧдичан ѡсѧн сѧм сѧѡи свѧ мѡрѧ спрѧмати.

лѧдичњѧк, -а, м. *усамѧен мушкараѡ, нежеѧѧ*. – Лѧко е свѧкѡм лѧдичњѧку дѡк је млѧд, а шта ѧе кѡкваѡ кѧд ѡстарѡ.

лѧжѧло, -а, с. *мјѧсто у ѡприродѡ гдје ѡо навѡици ѡдѧрѧ сѡѡка*. – Ёно гѡвѧдѧ на лѧжалу вишѧ-локѡѧ прежѡивајѡ до пѡпасније дѡбѧ.

лѧжѧран, -рна, -ѡ. *бѡзѡљѧн, незаѡнѡѧресѡван, сѡѡр*. – Ћуѡичини су бѡли стѧлно лѧжѧрни на рѧду и нијѧсу се нијѧд врѡћи нѧпили лѧденѧ ѡдѧ.

лѧжѧрно, прил. *бѡзѡљѧно, сѡѡро*. – Кѧпоњѧ тѡ рѧдѡ лѧжѧрно, ко ни себи ни свѡме.

лѧ-кѡка, *ѡзѡик кѡјим се ѡмирује кѡкошка да сѡѧѧне*. – Лѧ-кѡка, лѧ-кѡка, лѡѡа те нѧ ѡднијѧла.

лѧмати, лѧмѧм, несвр. *ѡѡѡи некога рѧдовно за грѡјѧхе*. – Лѧмајѡ Здрѧвила Стѧѡишинѡг свѧкѡ дѧн, али нѧ се пѡкѡријѡ за живѡ глѧѡу.

лѧмѧш, лѧмѧша, м. *раѡник, диѡ ѡлуга*. – Мрѧѧни ѡ-Пријѧније су кѡѡѧли нѧјѡлѧѧ лѧмѧше кѡд-нѧс.

лѧпѡр, -а, м. *лѧѡѡѡр*. – Лујѡ Бѧјин је бѡјѡ лѧгѧн ко лѧпѡр дѡк је бѡјѡ млѧд.

лепѝрица, -ѝ, ж. *лепѝрић* који се врзма око свјеѝла. – Ўвати тѹ лепѝрицу, не мѹгу је плѝти више.

лѝпѹр, -а, м. *велики лепѝир*. – Какви су ђвѵ лѝпурови навѝлили Бѵк ѝ ѵбиће?

лѝта, -ѝ, ж. *жена која сѝално жури радећи*. – Нѝша лѝта пѵкупѝ зѝ-дѝн кѵлик трѝ кѹпилице.

лѝто, -а, с. *улишѝе, оѝвор на кошници за ѝчеле*. – Затвѵри лѝто да не би ѹшѵ мѝш ѹ-кошницу.

лѝбар, -бра и **лѝбрић**, -а, м. *мања свеска за ѝрибѝешке*. – Донѝси ми тѝј лѝбар да нешто прибѝежѝм. Лугѝр нѹсѝ некакѝ лѝбрић и упѝсује нѝднице рѝднѝције.

лѝбити се, лѝбѝм се, несвр. *устѝручавѝи се, суздѝржавѝи се*. – Ўн се не лѝбѝ нѝчег пѵд мѝлѝм Бѵгом, тѝмѝн да е ѹ-цркви пред пѵпом.

лѝвер, -а, м. *равнѝло, васер-вага, либела*. – Дѵвати ми тѝј лѝвер да ђвѵ поливѝе-рѝм, нешто ми се чѝнѝ да се искрѝвило.

ливѝрати, -ѝм, несвр. *равнѝи, ѝоједначавѝи*. – Ёно Пѵлѝићи ливѝрајѹ темелѝ за -кућѝ.

лѝвѵр, ливѵра, м. *револвер, врѝѝа ѝишѝѵља*. – Дѵбијѵ Сѝрија од краља Лесѝндрѝ срѝбрѝнѝ лѝвѵр за крабрѵст на Солѹнскомѝ врѹнту.

лѝја, -ѝ, ж. *грѝдица лука*. – рна е засѝдила двѝје лѝје бѝјелѵга лѹка у Шѝјкиној дѵлини и пѵкрила трѝем рѝди кокѵшијѹ.

лѝјеп, -а, м. *сасушена говеђа балега којѵм су лијеѝљене ѝукоѝине на брвнима сеоских зграда*. – Запѝли лѝјеп па дунѝси да прѝгонѝмо чѝлу.

лѝка, -ѝ, ж. *сок исѝод коре дрвѝѝа у врѝеме вегѝѝѝције*. – Нѝши су се стѝрѝ у тѝшкѝм времѝнима брѝанили ђд-глѝди лѝкѵм и црѝјѝмушѵм.

лѝкнути, -нѝм, свр. *ударѝиши некога нечим добро*. – Видѝсило лѝкнѹ свѵга пѹтѝља керѝчом пѵ-ребрије јер се рѝтѝ.

лѝла, -ѝ, ж. *кора ѝрѝење која се ѝали уочи Пеѝрѵродана*. – Јѝсте ли припрѝмили лѝле да запѝлѝмо ѹитро е Пѝтровдѝн?

лѝлати, лѝлѝм, несвр. *њихѝѝи, лагано љуљѝѝи*. – Дјѝца се по цѝјѝлѝ дѝн лѝлајѹ на грѝна у Стѝвишинѵ бѝшчи.

лѝм, -а, м. *ѝлех*. – Мѝлићѝ срѹшили врѹну и нѝбавили шпѵрет ђд-лима.

лѝма, -ѝ, ж. *конзерва од лѝма лимѝнка*. – Мѝ смо у лѝмама дрѝжѝли кѵломѝст зѝ-кѵлѝ.

лѝмница, -ѝ, ж. *демѝнуѝѝив од именице лѝма*. – Накупѝјѵ Дѹле пѹну лѝмицу јѝловѝ смѹлѝ нѝ-Млинѝштије.

лѝндра, -ѝ, ж. *она која се сѝално чеше и драња*. – Лѝндра се стѝлно врѝти и драњѝ ко да е на мрѝвињѝаку.

лѝндрати се, -ѝм се, несвр. *чешѝѝи се ѹѝорно када оѝада коса*. – Нѝш се Пѝтрѹсило стѝлно лѝндрѝ и драњѝ.

лѝндре, -ѝ, м. *онај који се линдра и чеше*. – Ўнѝ лѝндре из Рѝмѝћѝ е бѝјѵ лѝјѝн дѝ-Бѵг сѝчѹвѝа и зѝклонѝ.

лѝндрѵв, линдрѵва, м. *ѝас којѝм оѝада дѝлака*. – Оћѝрѝј тѵгѝ линдрѵва да се не лѝњѝ вѵћѝека кѵд дјѝцѝ.

лѝња, -ѝ, ж. *она са којѝе оѝада дѝлака, лиња се*. – У Илијѝтинѝ, свѝкѝ дрѹгѝ ѵвца му је прѝвѝ лѝња.

лиња̀ти се, -ам се, несвр. *губи́ти длаку уз најадно чешање*. – У прољеће се говеда лињају, ђпада им длака.

липи́ца, -е, ж. *бодљикава иправа на ливади*. – Кад липица убуде у пету, мѹка е голема ѡзвадити трн.

липо, прил. *иачно*. – Ба̀нуше кѹрузари ѡз-Ба̀чкѹ липо на Мијољдан.

липса̀ти, -ам, свр. *умори́ти се, изгуби́ти снагу*. – Јуче су јадни радници на ѹној спарини липсали ѹ-шуми рѹшећи бѹкве.

лиса, -е, ж. *мјесто на глави гдје нема косе*. – Погледјадѹ колика је лиса на глави у ѹнога дѹрана.

лиса, -е, ж. *овца са флеком на глави*. – Имали смо едну лису па се навадила ѹ-жито ко прасе на корито.

лисити, -им, несвр. *буђави́ти, зелени́ти од бактерија*. – Нешто ми сѹр лисѹ, не знам кой му е ѡаво.

лисо, -е, м. *лисасѹ иас*. – Сѹматин лисо е нападѹ мѹчки на нарѹт.

ли́та, -е, ж. **1.** *ријѹйка итечна садржина од иролива*. – Каква е ѓво ли́та ѓвуда око пѹтеѹ? **2.** *назив за краву која има иролив*. – Краве ли́те испѹд сѹла пасѹ.

ли́тати, литам, несвр. *обилно ирља́ти иросѹор ироливом*. – Кѹи ѡавѹ ѹне литуље ишћера ѡз кодшарѹ па ли́тају свѹђе, не море се ѓдати од пѹсте́ литѹ.

ли́тица, -е, ж. *окоми́та сѹијена*. – На ли́тице сли́јећу ѓрлови свѹки свѹкати дан.

ли́туља, -е, ж. *крава која има иролив*. – Гѹнте тѹ литуљу ѓвдалѹн да не смѹта.

ли́чити, -им, несвр. *иући некога ируѹом или ииѹаѹом*. – Јуче ѹватили Цѹгу па га ли́че ко вѹла у кѹпусу.

лиша̀нати се, -ам се, несвр. *баца́ти камење за неким*. – Дѹдѹ, немѹј се лиша̀нати да не би дѹбијѹ по глави.

лиша̀нција, -е, м. *онај који добро гађа каменом или нечим ѓругим*. – Мијо е бијѹ најѹбољи лиша̀нција ѹ-нашом сѹлу.

ли́шити, лишѹм, свр. *ослободи́ти, укину́ти, униши́ти*. – Нас су бѹгови ли́шили свѹкѹ правѹ и трали нас ко какву ма̀рву.

лишња̀к, -а, м. *камара грана са лишћем за сѹѹку*. – Му̀ра се правити лишња̀к, нестанѹ рѹно сѹјена за-блѹго.

лиштерити, -им, несвр. *редовно некога иући ииѹаѹом*. – Свѹки дан Стѹвиша Здравѹла лиштереѹ више Аћушинѹ дѹлицѹ.

лѹг, -а, м. *мјесто гдје се лежи, ѓдмара*. – Свѹ лѹгом лежи ѓд-грипѹ и не мичѹ се са-постельѹ.

лѹга, -е, ж. *скрови́ште звијери*. – Нашли смо вѹчијѹ лѹгу гѹре ѹ-шуми.

лѹгом, прил. *лежати́ без икаквога иѹмицања*. – Свѹ лѹгом лежи ко да е пѹмрѹло.

лѹкати, лѹчѹм, несвр. *обилно ии́ти алкохол*. – Нѐрадници са̀мо лѹчу по биртија и изазѹвају нѐрѹт.

лѹква, -е, ж. *удубљење гдје се скуѹља вода за сѹѹку*. – Није било више лѹкваѹ ко у Стѹкерѹвције ѓд-йнца до Дѹца.

лѹквѹри, -ѹ, м. *људи са иѹѹруча гдје има лѹква*. – ѓви наши лѹквѹри су најѹбољи лѹди кѹѹ ја панѹтѹм.

лѹквица, -е, ж. *мања лѹква у иприѹди гдје се задржава вода иѹслије кише*. – Мѹѹ је грѹ ѓгрбало пијѹћи вѹде сњежѹнице са лѹквицаѹ и са ка̀меницаѹ.

лѡкѡво, -а, с. *оно шѡо се лоче*. – Свѡкѡ је пѡс лѡт нѡ-свѡме кѡриту и свѡме лѡкѡву.

лѡла, -ѡ, ж. *веселѡк, бекриѡ, боем*. – Нѡје бѡло већѡ лѡлѡ ѡд-нашега Миркана ѡткѡ се кѡмѡн котрлѡ низ Урлѡј.

лѡлати, лѡлѡм, несвр. *не радиѡи а лијеѡ се ѡроводиѡи*. – Сѡмо ти лѡлѡј, нѡсрећѡ ѡдна, али, питаће те стѡрѡст ћѡ ти је бѡла млѡдѡст.

ломѡтати се, -ѡм се, несвр. *ѡѡѡовѡи ѡ врлеѡи и бесѡѡу*. – Ломѡтајѡ се прѡчицѡм, ѡмјесто да ѡдѡ прѡвѡм пѡтом.

лѡмлѡва, -ѡ, ж. *ехо ломљења, кришења, луѡања*. – Чѡје се некаква лѡмлѡва кѡд зѡмѡ, да се нијѡсу пѡсваћали Рѡрчѡни.

лѡнчић, -а, м. **1.** *ѡлави ѡрољећни цвијеѡ*. – Набѡри лѡнчићѡ па ћемо се умѡвати на Цвијѡтнѡ нѡдиљу. **2.** *украc на сеоским земљаним ѡћѡима, фурунама*. – На нашѡј је врѡни бѡло дѡвет лѡнчићѡ од пѡченѡ ѡловачѡ.

лѡпѡр, лѡпѡра, м. *округла дрвена лѡпѡѡа којом се сѡставлѡ хлѡб у ѡекару да се ѡече*. – Дѡвати ми ѡнѡј лѡпѡр са кашѡна да мѡтнѡм крув у врѡну да се пѡчѡ.

лѡпина, -ѡ, ж. *велики лѡпов, лѡповина*. – Нѡмѡ већѡ лѡпинѡ ѡд-нашега Дмѡтарѡ.

лѡпити, -ѡм, несвр. *излијеваѡи, исѡакаѡи, ѡћѡи*. – Лѡпѡ крв из-ранѡ ко ис каблѡ.

лѡбина, -ѡ, ж. *месо ослобоћено изнуѡрице*. – Тѡби кѡжа а мѡни лѡбина.

лѡкшиѡа, -ѡ, *ѡћечносѡј у којој је ѡрокуван букови луг којом се ѡрала коса и рубље*. – Пртенѡ кѡшуље су се прѡле у лѡкшиѡи да се бѡлѡ избијѡлѡ.

лѡла, -ѡ, ж. *ѡрибор за ѡушење дувана*. – Пѡкѡјнѡ дѡд Мѡле је ѡмѡ лѡлу из ѡтѡлије, дѡнијѡ е са рѡбијѡ.

лѡлѡр, -а, м. **1.** *оној који ѡуши на лѡлу и ѡрави лѡле*. – Нѡје бѡло бѡлѡје лѡлѡрѡ од Љевѡполѡѡѡѡ. **2.** *дуван за лѡлу*. – Тѡшко е бѡло набавити лѡлѡра дувѡна ѡ-стѡрѡме вѡкту.

лѡлити, -ѡм, несвр. *не водиѡи бригу ни о чему*. – Љѡди радѡ цѡјѡлѡ лѡто, а Кајтези сѡмо лѡлѡ и ѡтѡжѡ јѡије. Ва

лѡнтѡв, -а, -ѡ. *малоуман, усамљен, замѡшљен*. – Кѡко си тѡкѡ сѡпѡт и лѡнтѡв, јѡдан нѡ бијѡ.

лѡнташа, -ѡ, ж. *лунѡава жена*. – Ђѡ ѡнѡ лѡнташѡ из Пѡповѡћѡ лѡнтѡ пѡ пољу сѡма.

лѡнте, -ѡ, м. *лунѡав мушкарац*. – Нѡшом лѡнти нѡшта нѡ мореш запѡвѡдити да алѡишѡ и ѡрадѡ.

лѡња, -ѡ, ж. *кишовѡо врѡеме са маглом*. – На Ђрлѡјау нѡдвѡла се лѡња, у Пѡило погѡдила мѡња. нп

лѡњати, лѡњѡм, несвр. *луѡјајући ѡражиѡи изгубљено*. – Пѡ-цијѡлѡ дѡн дѡѡца лѡњајѡ по стрѡна и тражѡ јѡгоде.

лѡтман, -а, м. *сѡѡцијѡлно брашно за колаче*. – Донѡздѡ ми двѡ-кила лѡтмана, нѡправила би дѡѡци кѡј колѡчић.

лѡторѡн, лѡторѡна, м. *нерадник, ѡенчина, заѡушиљен*. – Тѡшко кѡћи у кѡјѡј се лѡторѡн нѡћѡ.

лѡћура, -ѡ, ж. *врѡѡа малѡ ламѡе на ѡѡѡролеј*. – Ужѡгошѡ лѡћуру и јѡпѡт се нѡшта нѡ видѡ.

лүћурица, -ѐ, ж. *деминутиив од именице лућура, мала ламѝа*. – Нѐмā нѝкаквѐ вāјдѐ од ўнѐ лүћурицѐ.

Лүца, ѐ, м. *хѝюкорисѝиик од имена Лука*. – Лүца Шкрбић је бѝјѐ дѐбар шаљѝивѝија ў-нашеом крају.

Лүципер, -а, м. *ѝејоратиив од имена Лука*. – Нāш је Лүципер бѝјѐ и поштен и признат чѐѐк у сѐлу.

лүцкаст, -а, -о. *мало ѝриглуѝ, благо реѝтардиран*. – Ўн је мāло лүцкаст и нѐ треба му зāмјерити јер је тѐ ђд-Бога.

лүцпра, -ѐ, ж. *ѝриѝросѝиа ниска и дебела жена*. – Дѐшла ўнā лүцпра из Прѐоца и зāвадила свѐ сѐло.

лүч, лүча, м. *борово дрво богатио смолом, служи за расвјѝиу и одлагање ваѝире*. – Нāјбољѝи је лүч из Пакларѝицā и са Мићѝића пѐљāнā.

лүчевина, -ѐ, ж. *ѝејѝе луча намијењене за расвјѝиу или одлагање ваѝире*. – Пунѝси лүчевинѐ да ђдложѝмо вāтру.

лүчило, -а, с. *мјѝстио гдје се лучи, одваја благо*. – Åјмо на лүчило полүчити јāњце па ћемо им дāти шкрѐп.

лүчѝѝа, -ѐ, ж. *жена која лучи јāњце од оваца*. – ђдошѐ ли нāше лүчѝѝе лүчити јāњце дѐље ў-поље?

лүчити, лүчѝм, несвр. *одвајати, бираѝи*. – Нѐћемо се лүчити, бѐљѐ нам је зāедно па шта бўдѐ.

Лүчиндāн, -а, м. *Дан Свеѝиога Луке када се луче овнови од оваца*. – Ўтро је Лүчиндāн, полүчите ђвнове од овацā.

лүчѐноша, -ѐ, м. *онај који је ѝрви зāѝочео неѝѝио важно*. – Нāш је Ђѐрђе бѝјѐ правѝ лучѐноша и слобѐдāр.

лүчица, -ѐ, ж. *млади лук у ѝрољеће*. – Лāкета смāжѐ пѐ-кило лүчицѐ за ѐдан ђброк.

лүчѝште, -а, с. *мјѝстио гдје се сади лук*. – Нāјбољѐ е лүчѝште ў-наѝије Бāчуша испѐд-Гајанове крущкѐ.

лүшчић, -а, м. *ѝлодна ѝивица исѝод села*. – У Вѐтићкину лүшчићу би и брѐкве пѐникле да и је пѐсијати.

Љ

љāга, -ѐ, ж. *мрља, ѝорок, неки морални недосѝаѝиак*. – Ўни јѐш од свѐије стāрѝје нўсѐ лāгу лопѐвлука.

Љāља, -ѐ, м. *хѝюкорисѝиик имена Лазар*. – Кāжў да е пѐкѐјнѝи Љāља живѝјѐ стѐтину гѐдѝнā, ако нѝје и кѐјў вѝшѐ.

љāушити, -ѝм, несвр. *шамарати ѝекога ѝо уѝима оѝвореѝим дланом*. – Кāд ћāћа пѐчнѐ лāушити, нѐ знā прѐстати, па тѝ нѐмѐј слўшати.

љāушка, -ѐ, ж. *шамар оѝвореним дланом ѝо уѝима*. – Кўпи тѐ цѝјено или ћеш дѐбити нѐколикѐ лāушке иза ўѝијў.

љѐвāк, лѐвāка, м. *онај који ради лијевом руком*. – Кўм Сѝмо је лѐвāк, али, ѐјвалā му мāјци кѐ ће направити бѐљў плѐску ђд-њѐга.

љѐља, -ѐ, ж. *назив за ѝешник*. – Урѐдиле жўтѐ лѐље, нѐмā лѐље ко да бѐрѐ. нп

љѣљан, -а, м. *јелен, шумски демон, змај*. – Чўјў се лѣљани у гори зѣленѡј.

љѣса, -ѣ, ж. *ѡкретїиѡ ѡараба ѡа улазу у ѡеку зграду или баштѡу*. – Пѡскїдѡјте лѣсе, ѣто свѡтѡвѡ, тѡ е стѡри ѡбичѡј.

љѣсковац, -вца и **љѣсковаѡч**, лѣсковаѡча, м. *шїиѡј од ѣсковог дрвїиѡ*. – Дѡвати ми унѡј лѣсковац да умлѡтїм кѡјў крўшку. Ѧко те претѣварїм ѡвије лѣсковаѡчом, свѣ ѣеш звијѣзде пребрѡјати.

љѣсковина, -ѣ, ж. *ѣсково дрво*. – Нѡјболѣ су крѡшње и гўжве од лѣсковинѣ їс-Плѡндїшта

љѣшван, -а, м. *љѣѡїѡљн, дика*. – Унѡ ми је рѣћи лѣшван ко Ыле Пѡљїѡѡ.

љѣшванка, -ѣ, ж. *лијеѡа жєна, ѣѣѡїишца*. – Дѡвѡ Лѡкета Пѡљїѡѡ цўру из-Рѡрѡ, прѡвѡ стѡринскѡ лѣшванка.

љѣшвї, -ѡ, -ѣ. *комїарашив од їридјева лијеѡ*. – Нїје бїло лѣшвѡга мўмка од Рѡдолўба Жїжиѡа у цїјелѡм нѡшом крају од-Рѡрѡ до Стѣкерѡваѡѡ.

љѣшчица, -ѣ, ж. *їроклијали ѣешник*. – Ёно пѡникле лѣшчице изѡ-нашѣ кўћѣ.

љїгѡв, лїгава, -ѡ. *їѡлїрон, двѡличњак, слабог каракїѡера*. – Унѡј је мўмак лїгѡв, нѣмѡј се пѣтљати ш ѡїм.

љїгавац, лїгѡвца, м. *љїгав мушкарѡц*. – Лїгѡвцу нїје нїкад нїко вјѣровѡ па нѣѣ нї теби, рїѡ ѣдна.

љїго, -ѣ и **љїгѡв**, лїгѡва, м. *љїгав чѡвјек уѡїишїѣ*. – О свѣму ми гѡвѡри али о лїгинѡм поштѣњу нїкаѡо. Вїје ли їко уногѡ Ћѡричинѡг лїгѡва?

љїљак, -љка, м. *лијеѡо сложєна слама или сїјєно за јѣдне виле*. – Баѡѡј ми сїјєно лїљак по лїљак и не претўмбѡвѡј вїле.

љїљком, прил. *начин баѡања сїјєна вїлама*. – Нѣ вѡљѡј сїјєно, баѡѡј лїљком каѡо Бѡг запѡвїјѣдѡ. Ст

љѡкѡч, лѡкаѡа, м. *дрвени їредмѡї їѡмоћу којега се ѡбликују керамички судови їрије ѡго се исїеку*. – Нѣђе се изгўбїјѡ лѡкѡч, нѣмѡм чїме урѣдити пїјѡуру. Кс

љѡкати, -ѡм, несвр. *ударашїи ѡлаш, лагано їѡ нечему*. – Мїрко Кѣбиѡ уногѡ мѡлѡга Крлу, вѡзда пѡмало лѡкѡ.

љѡкати, лѡкѡм, несвр. *ударашїи некога јѡче и узасїѡїѡно*. – Јучѣ на збѡру у Вагану лѡкајў нѣкакви Рѡгўша, свѣ му мѡдрице на глѡви.

љѡкнути, -нѣм, свр. *ударашїи само јѣданїуїѡ добро*. – Ѧх, каѡо Вїѡо Вїдиѡѡ лѡкнў Мїѡату мїли мўј Бѡже.

љѡснути, -нѣм, свр. *їасїи изненада са неке висине*. – Пїѡн Мїркан лѡснў нѡ-лѣдину ко ис тѡрбѣ.

љўбава, -ѣ, ж. *име краве са флекама ѡа глѡви*. – Јѣси ли жѣно, пѡмузла лўбаву?

љўбнути, -нѣм, свр. *дашїи јѣдан їѡљубаѡ*. – Прије Мїјѡ па лўбнў Јѣлку на бунѡру да нїко нѣ видї.

љўдѣван, -вна, -ѡ. *їѡшїѣњѡчина, добриѡина, каракїѡеран*. – Јѡван је лўдѣван ѡтка се знѡ зѡ-њга.

људѣскара, -ѣ, ж. *чѡвјек великог углѣда*. – Милѣкоња Шулѣндиѡ је бїјѡ прѡвѡ лудѣскара и поштѣњѡчина.

људѣсниѡа, -ѣ, ж. *ѡнај који има максималїѡ добре ѡсобине*. – Вѣћѣ лудѣсниѡѣ нїје бїло у-нашом крају од Богѡѡа Јѡмеѡїјѣ.

људикѡње, -а, гл. им. с. *разгѡварање међу лудима од углѣда*. – Нѣмѡ ти бѡлан нїшта лѣшвѣ од лијепа лудикѡња.

људикати, -ам, несвр. *разговарати са људима од угледа*. – Кд нє знā људикати и нє треба ићи мєђу-људе.

људикнути, људикнєм, свр. *пpоговорити иpавилно и иoштено о нечему*. – Ајмо Дмитре људикнути єдну по старњнском обичајуи припалити коју цигару.

људо, -є, м. *човјек од великога угледа*. – Онб ми је људо ко Јоја Пбљића.

људовати, људујем, несвр. *живјети људски, добро и иoштено*. – Лако е богатоме људовати кад има пара у сваком цєпу.

љуљ, љуља, м. *ојојни коров у жици*. – Освдијб љуљ жито у -њиви, да Ббг милї сачува. Нєће бити ни варићак жита за-шјємена.

љуљати, -ам, свр. *оити се, дрогирати се од љуља*. – Кад чдек љуља изглєда ко да е пјан.

љуљати, љуљаам, несвр. *њихати колијевку у којој је дијетє*. – Љуља нана сина од мегдана. нп

љуљнути, -нєм, свр. *ударити некога јако иpеко сваке мјере*. – Живко Лазату љуљнү шаком ко маљом.

љумати, -ам, несвр. *ходати крућним корацима клаиети се*. – Дүцко стално љумā кад бда и држи кєрач прєо лєђа.

љупати, -ам, несвр. *вадити сјєменке из кошнице и грицакати*. – Млађе по цијели дан љупа лєшникє.

љупина, -є, ж. *чврсти омоти јајєта, љешника или ораха*. – Нє мијєшај љупинє са ријєзгбм, чујєш ли ме.

љупити, љупим, несвр. *вадити језгро из кошничавог воћа*. – Узми нєколикє прєгршти лєшникā па помало љупи да правим колаче за-славє.

љутац, -ца, м. *тврди камен који изазива искру иод ударом*. – Нāјбољи је љутац камєн за зидбвā и бградā.

љутија, -є, м. *онај који се лако и без разлога љути*. – Није било вєћєга љутијє од Миркана Чєгара.

љутика, -є, ж. *врсиа јєсивє љутиє иpавє на ливади*. – Љутиком се мдре утолити жєђ прєд-љєта.

љутица, -є, м. *онај који је склон љутињи без разлога*. – Није било вєћєга љутицє у сєлу од Тбдє Бјєљкушина.

љутнути се, -нєм се, свр. *мало се наљутиши, иpолазна љутиња*. – Асли се ун малко љутнү на бвб штб ја вєлим.

Љуша, -є, ж. *хијокористик од имена Љубица*. – Нāша е Љуша била нāљєшвā на зббр у-Рбријє.

љушнути, -нєм, свр. *дати јєдан краћки иољубац*. – Дбђи Ацо, свбме дєди да те малко дєда љушнє.

М

мā, *узвик неслагања*. – Мā, ништа тб није истина штб уни гбворє.

мāv, -а, м. *ширина замаха косом на ливади*. – Широк мāv у бвогā Јбвановбг клāпца, биће дббар кбсац.

мавати, машѐм, несвр. *махоѝи косом и косиѝи ѝраву*. – Слабо мавају кѝси, спарѝна е прѐвелика.

мага, -ѐ, ж. *неразумна, маниѝа жена*. – Мага се поваздѝан свађа с народом.

магаша, -ѐ, ж. *ѝејорѝив од имена мага*. – Нѐ муре се са љнѝм магашѝм Баришића ѝзађи на-крѝј.

маго, -ѐ м. *мушкарѝ ѝријеке нарави склон сукобима*. – Кѝ ће са љнѝм магѝм Шѝобатовѝм радити кѝд љн свѐ обѝталѝ штѝ се љрадѝ.

маграило, -а, м. *ѝејорѝив од именице маго*. – Маграило налетнѝ, налет те бѝло дабили, стиѝидѝ се ти пасѝ и људѝ. Пб

мадра, -ѐ ж. *дебели балван дрвеѝа у шуми*. – Подгѝрци су извлѝчили мадре љ-нашѝј шѝуми ѝд-Буковачѐ дѝ-Кутларѝвца.

маждити, -ѝм, несвр. *лагано квасиѝи, слаба киша*. – Нѐ да се кѝсити, поваздѝан кѝшица маждѝ и квѝсѝ. СС

мазалица, -ѐ, ж. *чеѝкица за ѝодмазивање ѝочкова дрвених кола*. – Пунѝси пѝклину и мазалицу да подмажѝмо кѝла, шкрѝпѝ пѝсве.

мазгѝв, мазгѝва, м. *онај који је груб и незграѝан*. – Е, штѝ сам ти данас срѝѝ ѝднѝга мазгѝва, нѐ виђе глава нѝшта сапѝтијѝ и збланѝтијѝ.

мазгѝвац, -вца, м. *мушкарѝ снагаѝор, грубијан, неоѝесан*. – Нѐмѝ вѝђѝ мазгѝвца ѝд-нашого Славкана.

мазгѝвчина, -ѐ, м. *ѝејорѝивно-аугменѝѝивни израз за мозговца*. – Наѝ је Вракѝла бѝјѝ прѝва прѝвѝатѝ мазгѝвчина да га нѝје бѝло вѝђѝа у сѝлу.

мазија, -ѐ, ж. *врѝа гвожђа, комад ѝружне шине*. – Шѝшуми ковачи из Прѝоца кѝјѝ брѝдвѝ сѝмо од мазијѝ. Ро

мазнути, -нѝм, свр. **1.** *ударѝи некога јако изненада*. – Приђе Жѝре Раѝину па га мазнѝ ѝзненада керѝчом пѝ-лѝђије. **2.** *украѝи неѝѝо и неѝримијѝино се изгубиѝи*. – Наѝђошѝ Цѝгани испрѝт-кућѝ, мазнушѝ Раѝине ѝпанке и нѝкуда се изгѝбишѝ, ко да љ-јаму прѝпадошѝ.

маѝја, -ѐ, ж. *дебела дрвена греда у кровној конѝтрукцији, вѝенчаница*. – Тѝшѝ маѝје брадѝном јер нѐ могу брѝдѝм и сѝкирѝм. Пр

маѝр, -а, м. *мајѝор који је вѝеѝи неком ѝослу*. – Стѝен Бѝшњѝк је бѝјѝ маѝр у тишљерају да га такѝга нѝје бѝло нѝти ће га бѝти.

маја, -ѐ, ж. *жена задужена за кухињу и храну у домаѝинѝиву*. – Иниђуша е бѝла наѝпознѝтија маја у свѝје Стѝекерѝвције.

мајати, мајѝам, несвр. *љрављаѝи кухињом у сеоској ѝородици*. – Нѝје лѝко мајати ѝђѝ је пѝно чѝљади.

мајка, -ѐ, ж. *свекрва, мужева мајка*. – ѐтишла е мајка у Кѝпаѝиће кѝд кѝмѝ Миђѝљкѝ.

мајкан, -а, м. *надимак за мушкарѝа*. – љнѝј Мајкан ѝс-Црнѝг Врѝа је вѝлика поштењаѝина.

мајкача, -ѐ, ж. *расна и развијена жена*. – љнѝ ми је рѝћи мајкача ко штѝ е наѝа Дѝста.

мајѝан и **мајѝшан**, -цна, -ѝ. *малено, сиѝино*. – Купили мајѝано праѝѝенце, нѝје вѝђѝ ѝд-мачкѝ. Мајѝшан ѝвај бѝјѝли љѝк, нѐмѝ, кѝлик нѝкат.

макац, прил. *ни помакнути се са мјеста*. – Јуче ми вучемо сјјено оздо из Брањака, кад цебнуше кола прео еднџа камена старовника и едан се рукавац слџми. Кола стадоше и ни макац даље.

макља, -е, ж. *сјекира којом се одсијецају гране и скида кора са порушеног сџабло*. – Оставићемо макље испод гранате да и не нусимо кући.

макљажа, -е, ж. *шуча шврдим шредмеишма*. – Сјнџи је било макљаже на прелу у-Ђерманије до-врата.

макљати, -ам, несвр. *скидати макљом кору и гране са посјченог сџабла дрвџа*. – Убавчани руше јелове мадре, а Шџбати макљају кору и гране.

макљати се, -ам се, несвр. *шучи се шврдим шредмеишма*. – Шбовићи и Шџбати се макљају керачије и прџшћем зџџ лџкава.

максум, -а, м. *нејчак, млад, сиромаш*. – Лако ти је гњавити уне максуме, што не ударш на јачега. То

максумчад, -и, с. *дјеца, нејачке особе*. – Рџркушу освџила уна максумчад, све едно дрџџм до-ува.

максуз, прил. *намјерно, нарџишо, посебно*. – Ја ево пошџо максуз теби на ракију.

мап, -а, м. *сџока, благо, овце, говеда и коњи*. – Максим је вазда имџо доста мапа и папа.

малерџзан, -зна, -о. *нервозан, расшресен, несконценшрисан*. – Лазо е данас нешто малерџзан, ништа му не иде од руке.

малецак, малецан и **малешан**, -ца, -о. *сџиан, мален, незнашан*. – Тај је комад малецак, не вриједи се око-њега отимати. Малецан унај ждрџпчиш Тџдишџв. Имџа Јџкица едно дијете, малешно колик лакаат.

Малован, -а, м. *брдо за исшашу сџоке, ороним код Кушреса*. – На Маловану бџра струже и лџети и зџими.

маловарица, -е, ж. *храна, дневни оброк*. – Отишла маџтер у зџму донијети мапо малварице. Ва

малчице, прил. *мало, у незнашној количини*. – Дајде малчице водџе ако имаш да се напијем.

мап, мапа, м. *велики дрвени чекиш за цијепање дрва*. – Пунеси мап да разџијемо џве квџље.

мапа, *узвик којим се маме ждрџбад*. – Мапа, даџџгда не цркло!

мапина, -е, ж. *велики мап*. – Погледџјде главџе у Лазијџе, ко каква мапина.

мапиш, -а, м. *деминушшв од именице мап*. – Ко џднесе унај мапиш, треба ми да поправим уно џградџе.

мамити, мамим, несвр. *варашш, лажно наводишш*. – Лопови мамџе паре поштеније лџудије џе гџице стџгну. Ст

мамлаз, -а, м. *глушан, шучан, несшреишњакџвиш*. – Остави то мамлазе едан кад ништа не разџмијеш.

мамџран, -рна, -о. *посшан, уморан од шшћа, ненасшаван*. – Јџван је мамџран од ракијџе па му се само спава.

мамџрлук, -а, м. *дремљивостш послије обилнога шшћа*. – Уватиџџо стрица мамџрлук, најрадијџе би малко прилеџо у каквџ ладџвини.

мáндѝн вѝр, мánдина вѝра, фраза. *оно шѝо је изгубљено, ѝројало*. – Ће су нòликè пàре? Òтишле у мáндѝн вѝр.

мáнисати, -шѝм, несвр. *омаловажавати, налазити ману*. – Асли тѝ Илија, ко бѝва, мáнишѝш òвѝ нáшу рáкију.

мáнит, -а, -о. *луд, настѝран, малоуман*. – Ўн је вáзда мáнит, а нѝмá ни на кòга бѝти пáметáн.

манитáја, -ѝ, м. *ѝјорáтиван назив за онога ко је маниѝ*. – Вѝћѝга манитáјѝ и вртоглајѝ нѝје бѝло од Лáјкана из Пољѝца.

манитòви, манитòвá, м. *они који раде како не ваља, маниѝ*. – Вѝћѝје манитòвá нѝје бѝло ко кòд Чаламáшевѝћá òткá е зѝмља пòстала.

мáњистра, -ѝ, ж. *сиѝни макарони за сѝу*. – Донѝси мáло мáњистрѝ из зѝмѝ.

мáњкати, -áм, несвр. *фалиѝти, недосѝајати*. – Кòд Чегáрá е свѝгá мѝгло и нѝстати и мáњкати, али мѝса и рáкијѝ нѝкáко. Че

мáрва, -ѝ, ж. *сѝока, домаће живоѝише*. – Чѝјá е ўнò нòликá мáрва дòље ў -нашòј лѝводи?

марвѝнѝ, -á, -ò. *оно шѝо ѝриѝада марви, односно, сѝоци*. – Кòд нáс ти је бѝло мáло тѝје марвѝније дòктѝрá, а вáмо кáшњѝ се појáвишѝ тѝрáзи и пòчѝшѝ штрòити ждријѝпце по сѝлије.

марвѝнче, -га, с. *ѝојединачна домаћа живоѝиша, обично овца или коза*. – Од нòликò пѝстѝ мáрвѝ, дáде му ўнò нáјшугáвијѝ марвѝнче, цѝција ѝдна. Бр

мáрисати се, -шѝм се, несвр. *ѝући се узајáмно шакама*. – Кáд су се Òтковчáни и Убáвчáни стáли мáрисати око мѝћá, сáмо штò ћѝскије нијѝсу пòчѝле сијѝвати од зòрта.

мáрити, мáрѝм, несвр. *жељѝти, имати ѝоѝѝребу за нечим*. – Мáрѝш ли Јòја штò пòпити Микáило, ѝмáм лијѝпѝ шљѝвѝ рáкијѝ.

Мáркица, -ѝ, м. *деминуѝтив именице Марко*. – Мáркица Ўбовѝћ из Дòлинѝ је бљѝжѝ рòд Пòбљѝћије и дòбро се својáтајѝ и пòчитујѝ.

мармеўкати, мармеўчѝм, несвр. *оглашаваѝти се ѝихо уз ѝлач*. – Кò тò тáмо мармеўчѝ испòд-нашòг áрмана, вѝдидѝре Нѝне.

мáрнути, -нѝм, свр. *ударѝти некога изненада*. – Áко те мáрнѝм òвòм шопáи-цòм, свѝ ћѝш звијѝзде пребрòјати на небѝсије.

мáрòтан, -тна, -о. *суморан, нерасѝоложен, ѝежак*. – Штá е Лáкети па е òитрòс нѝшто мáрòтан, да нѝје сѝнòћ нѝје прѝпијò? Ст

Мáрўш, -а, м. *ѝјорáтив од имена Марија*. – Кудá Мáрўша вѝле однѝсошѝ, штá јòј бѝ па се ѝзгуби?

Мáрушка, -ѝ, ж. *хѝòкорисѝик од имена Марија*. – Áћушина е Мáрушка бѝла вѝликá ваљáница и добрѝчина у цѝјѝлòм сѝлу.

маслáисáње, -а, гл. им. с. *лагање обмáњивање, завођење*. – Нѝје бѝло вѝћѝга маслáисáња ко у Бáришићѝје òткá е сѝла.

маслáисати, -шѝм, несвр. *варати, лагати, обмáњивати*. – Нѝмòј ми маслáисати и ѝћи нáоколо-кòлѝ. Бр

мáслати, -áм и мáслатити, -ѝм, несвр. *очигледно лагати*. – Свѝ лѝуди знáјѝ да ўн мáслá, али га слѝшајѝ из пристòјности. Нѝко не мáслатѝ вѝштѝтијѝ од Ѓулѝ Чавѝћа.

маслѝјати, -áм, несвр. *мало жеѝће лагати*. – Нѝмá тòгá ствòра кòђ ѝе маслѝјати бòљѝ од швѝрцáрá дувáном.

масу́л, масу́ла, м. *усјеви и укујина љешина*. – Нè дāјте дјèцо блага да упадā у тужè масу́ле, уватиће вас пољар.

матèр, матèрè, ж. *мајка*. – Од-матèрè вèћèга пријатèља нèмā нити га мòре бити.

матèрāње, -а, гл. им. с. *узајамно вријећање и њовање мајке*. – Чим је навѝла јèсèн, Шòбати су се пòчèли матèрати окò локвè и вòдè, кò ће првѝ напòдити унò мårвè.

матèрати се, -ām се, несвр. *узајамно се вријећаши и њоваши матиер*. – Кāјтези се повāздāн матèрају с Убāвчāније око мèђā.

матор, -а, -о. *стиар, ороноу, онемоћао*. – Овѝ мумци маторѝ, бāш су правѝ злòтвори. нп

матўв, матўва, м. *глув, склерошичан, стиар човек*. – Нāш Гудāн је бѝјò нāјвèћѝ матўв у сèлу јòш од рòђèња. Ст

маћен, маћèна, -о и **маћет**, -а, -о, *мален*. – Чѝјè је унò дијèте нāкò маћèно, Бòже ме прòсти? Овò е трзе маћèто, нѝје за испèћи. Ту

мāћѝ, -ā, -ò, *мали*. – Чѝ је нò òнāј мāћѝ што бèрè Пòљићеве вѝшње?

мāћѝја, -è, ж. *маћеха, ѝомајка*. – Тèшко дјèци кòјā дòчекају да ѝмају мāћѝју.

маћушан, -шна, -о. *мален, сѝћан*. – Маћушно òнò јарèнце, нèмā шāка јāдā.

мāц, мāца, м. *ѝешики гвоздени чекић*. – Понèси мāц òт-кућè да òвò камèње изрāзбѝјāмо.

мāц-мāц, *узвик за дозивање мачке*. – Мāц-мāц, дòђи мāцо èво мѝша.

мацòла, -è, ж. *сѝецијални гвоздени чекић за разбијање камена на ѝушевица*. – Тè мацòла дèрнè, пўца камèње ко òд-грома.

мāцоња, -è, м. *крућан во са бронзом ѝроглицом о враћу*. – Кòд кўма Пèрукè је бѝјò мāцоња, нāјтежѝ вò у цијèлòм сèлу.

мāчѝ кашаљ, мāчѝјèг кашља, фраза. *слабосѝ, мали ѝроблем*. – Штā е Лакети до пòднè покòсити унè дòлове гòре кòд Пāлежа; тò е за нāкòга цаќмана мāчѝ кашаљ.

мāчњāк, -а, м. *мèшална ѝолуга у ѝрацијèју заѝрежних кола*. – Åма, нèђе се зāмеò мāчњāк па га не мўгу нāћи.

мāша, -è, ж. *гвоздена лойашица дуге дршке на огњѝшићу за згрѝање ваћире*. – Пāдā кѝша, избāци мāшу прèт-кућу.

мāшина, -è, ж. *маховина*. – Дунèси ѝ-шумè мāло мāшинè да зāткāмо пўкотине на кѝљеру. Са

мāшити, -ѝм, свр. *ѝромашићѝ циљ*. – Нијèси погòдијò вèно мāшијò, вѝдѝш да ўтече зèц.

мāшице, мāшицā, рl. tantum. *виљушкаста гвоздена сѝрава на огњѝшићу за дохваћање ваћире*. – Дунèси ми вāтрè у мāшица да припāлим лўлу.

мèгдāн, мèгдāна, м. **1.** *сукоб, обрачун, борба*. – Срèтошè се двā дòбра јунāка да јунāчкѝ мèгдāн пòдијèлè. **2.** *ѝросѝор на којем се одвија неки сукоб*. – Мѝлош ўби турскòг цар Мўрата на Кòсову пòљу од мèгдāна. нп

мèгдāнција, -è, м. *онај који се усѝјешно бори на мèгдану*. – Кòд нāс пāмтè Стòјана Јāнковића, нāјбòљèга стāròг мèгдāнцију.

мèђāш, мèђāша, м. *камен на имању као знак границе*. – Збòг прèмицāња кāмена мèђāша, и главе су знāле пāдати.

мèђед, -а, м. *медвèд*. – Мèђед дāде крагу свў зòп гòре ў-Равније нѝва.

међедина, -ѐ, ж. *месо или крзно од медвједа*. – Међедина е месо код се не разликује од говедине. – На јунаку сурѝ међедина, свѝ се плажѝ по зѝмљици црнѝ. нп

мѝзгра, -ѐ, ж. *сок ѝод кором дрвѝа у врѝеме вегѝаѝије*. – Наши су се старѝ бранили мѝзгрѝм и црѝјѝмушѝм у гладнѝје гѝдина.

мѝзимица, -ѐ, ж. *размажена дјевојѝца*. – Код нас је у свѝкој кѝћи била по ѝдна мѝзимица.

мѝзимче и **мѝзѝмче**, -ѝта, с. *размажено дијѝте*. – Кад мѝзимче одрасте, не дѝ се довести ѝ-рѝд, мѝсли да га свѝ мѝрајѝ нѝсати на рука.

мѝка, -ѐ, ж. *мамац, замка, смиѝалица*. – Наш Мѝјо по зѝми на мѝку ѝлови пѝ-десет лѝсѝца.

мѝкач, -и, ж. *ѝоѝло врѝеме када се оѝаѝа снијег у ѝрољеће*. – ѐра изгунити благо ѝ-брст по ѝвој мѝкачи.

мѝкѝт, -а, м. *оглашавање коза*. – Чѝм навѝје прѝљеће, чѝје се ѝ-пољу мѝкѝт коза око грѝвоѝ.

мѝкиње, мѝкиња, ж. *оѝѝаци од ѝросѝјанога брашна*. – Тѝ си сирѝтиња, ја тѝбе мѝгу кѝпити за мѝкиње.

мѝкѝш, мѝкѝша, м. *брав меканих костѝију који не може да хода*. – Од мѝкѝша нѝкад не море нарѝсти дѝбар брѝв.

мѝкѝшче, -ѝта, с. *јагње меканих костѝију које не може да хода*. – Ни јѝдно мѝкѝшче не живѝ дѝго, ѝбично рѝно крѝпа.

мѝлем, -а, м. *лијек направљен од ѝековѝѝих ѝрава*. – Од мѝлема не бѝли глава.

мѝљѝво, -а, с. *брашно, оно ѝѝо се меље у мѝцу*. – Вѝлика е гурѝма за тежака кад по зѝми нестанѝ мѝљѝва.

мѝмла, -ѐ, ж. *влага, гљивична загушљивостѝ*. – Ўбила га мѝмла ѝд камена, рѝбоваѝ дѝвет гѝдѝн данѝ. нп

мѝра, -ѐ, ж. *међа, граница*. – Чѝм дѝђе Аѝстрија, ѝбилежѝ кѝдѝ е дрѝжавна мѝра да се зна штѝ е царскѝ а штѝ тежѝчкѝ. Ст

мерѝмѝт, мерѝмата, м. *одабирање дрва у шуми узимање дозволе од лугара за сјечу*. – Јучѝ Ђѝрмани ѝзимали мерѝмѝт гѝре ѝ-Стѝјбина.

мерѝнче и **мерѝнче**, -ѝта, с. *мерино јагње са гусѝом краѝѝком длаком*. – Ўма Стѝвиша трѝе мѝрѝнчади, не зна се кодѝ је од кдега ѝѝшвѝ.

мерѝтити, -ѝм, несвр. *међѝѝти, граничѝѝти*. – Кѝ е са Павлом мѝријѝ нѝкад нѝје без свѝђе и тѝжбѝ прѝлазијѝ.

мѝта, -ѐ, ж. *мјѝсто*. – ѐстави алѝт тѝмо ѝѝ се и ѝставља да е на мѝти, да се и по нѝћи мѝре наѝи кад затрѝба.

мѝтало, -а, с. *нарамак сѝјена који се сѝавља ѝред овце*. – Гѝзи тѝрину да мѝћѝмо мѝтала ѝвца.

метѝнисати, -шѝм, несвр. *клањаѝти се ѝред вјѝрским идолима*. – Наш је Ўлија свѝки дѝн метѝнисѝ пѝ-девет пѝта и мѝлијѝ се Бѝгу.

метѝарица, -ѐ и **мѝтра**, -трѝ, ж. *дебља дрвена цѝѝана од јѝднога мѝтра*. – Немѝ тежѝга посла ко тѝварити метѝарице на камѝјѝн. – Ў-нашѝ су шуми Врбљѝнци извлѝчили балване, а Тѝслићѝни тѝварили мѝтре.

метѝати, мѝћѝм, несвр. *сѝављаѝти*. – Дмѝтар свѝки дѝн мѝћѝ по двадѝсѝт мѝтала ѝвцама дѝље код Симатѝне кошарѝ.

мѣтеније, мѣтенија, ж. *клањање у име њородичне славе*. – Инићуша свакò јутро мѣћѣ пò-девет мѣтенија клѣчећи пред њиконòм.

метѣрѝ, изр. *облик гениѝива множине од именице метѝар*. – Штã мѝслиш Пѣрука, кòликò е метѣрѝ сѝјена у òвом плáсту?

мѣтлавина, -ѣ, ж. *врбове ѝанке гране за израду метѝала*. – Кãд òдѣш у Прѣодац ù-млин, дунѣси мѣтлавинѣ за метãлã.

метрãшица, -ѣ, ж. *змија од једнога метѝра, ѝоскок или шарка*. – Склупчила се ùнã шарка метрãшица ко кòлни кùнопац.

мѣче, -ѣта, с. *млади ѝоѝомак медвѣда од једне године*. – Вѝдијò сам дãнас ѣдно мѣче гòре ù-Гајãновије пòљана.

мѝга, -ѣ, ж. *лијѣя жена која намигује*. – Нѝје бѝло лѣшвѣ жѣне од Шãјкинѣ мѝгѣ òд-Ўнца до Дòца.

мѝгати, -ãм, несвр. *лагано се креѝаѝи, мигòљѝи*. – Ùнãј језѝчак на кантãру сãмо мѝгã тãм-ѝãмо.

миздрãило, -а, м. *ѝејорãиван назив за мушкарца биједнога изгледа*. – Од пјãнòга миздрãила Плискића нѝје бѝло вѣћѣга покãрета.

мѝздре, -ѣ и **мѝздрòв**, миздрòва, м. *мушкарца мизерног изгледа*. – Кòд-нãс је свãкò сѣло ѝмало по ѣднога мѝздру. Кò ће Плискића миздрòву стãти ù-крãј?

мѝлет, -а, м. *свијѣѝ, народ*. – Скупѝјò се пùстѝ мѝлет окò-црквѣ у Прѣоцу, плѣва-мрãв.

мѝлити, -ѝм, несвр. *ѝћи ѝологано са каквим ѝерѣѝом на себи*. – Мѝлѣ кùњи уза Стãрѣтину нùсѣћи пùне тòваре метãрицã.

милòдун, -а, м. *вишегодишње мирисно цвијеће у дворишѝу*. – Милòдун се пружѣкнò од прãга до чувãркућѣ.

мѝљак, -љка, м. *драгосѝ, ѝријãиносѝ, љѣѝоѝа*. – Вѝди òвогã мѝљка и љепòте, брãте мùј мѝли.

мѝња, -ѣ, ж. *мина, екслòзив*. – Дрѣновићи вѣћ ѣвту дãнã вртѣ мѝње и кòпајù бунãр.

мињãжа, -ѣ, ж. *јело, храна*. – Дãнас је бѝла дòбра мињãжа, бѝло јãрећѣ печѣње и пѝво за ручак.

мирбожѣње, -а, с. *мирење и оѝрашѝање око Божића*. – Æјмо се помѝрбожити и опрòстити ѣдан другòм јер је мѝрбожѣње òд-Бога.

мирбожити се, -ѝм се, несвр. *мириѝи се око Божића*. – Трѣбã се на Бòжић мѝрбожити, тò е нãш стãрѝ òбичãј.

миритãлка, -ѣ, ж. *она коју заводе ѝразним обећањима*. – Свѣ вијòглавѣ миритãлке су краткѣ пãмѣти.

миритãње, -а, гл. им. с. *варање, обмањивање*. – Дòста ми је вѝшѣ твòга миритãња и лагãријѣ. Оц

миритãти, ãм, несвр. *вараѝи, обмањиваѝи, заводѝи*. – Кãд стãдошѣ швѣрцãри миритãти нãше тежãке на дѣрнеку, ùни јãдни прòдадошѣ јãње бѝдзашто.

мисѝрача, -ѣ, ж. *ѝиква, бундева*. – Кãд кòд нãс Гламочãнã рòдѣ купијѣри, нѣмã брѝгѣ за крãну, а кãд кòд Врбљãнãцã рòдѣ мисѝраче, свãкòм се смѝјù брци од драгости. МС

мѝтило, -а, с. *бисѝра ѝечносѝ у којој је куван букови луг*. – Жѣне су прãле мѝтилом пѣрчѝн и пртѣнину.

митити, мйтѣм, несвр. **1.** *ѿодилазѣи, лагодиѣи*. – Ўни су лугара митили и подмитили па им даб дѡбар меремат. **2.** *мазиѣи*. – Немѡј га митити, неће ћети слѣшати.

митѣак, и **мићенѣк**, -а, м. *онај који је размажен*. – Пѡгледајдѣ митѣака ћаћинѡга, неће ништа да радѣ. Немѡј ти тѡга мићеника митити, вѣлики је љн, мѡре љн радити.

митрѡлѣз, митролѣза, м. *митѣралѣз, ваѣрено оружје*. – Кад је бѣјѡ рат, са Шатѡра се чѣјѣ митролѣзи како штѣкћѣ.

мићѣле, прил. *цѣлокуѣно, све, комѣлейѣно*. – Кѣпијѡ Стѡен од Чалѣ лѣводу у Мѣкиња мићѣле. Ст

мицина, -ѣ, ж. *ѿѡѣкожни чир, израслина на ѣијелу*. – Расте му мицина на врату кѡлик ѡсредњѣ кѣпијер.

мицко, -а, м. *ѿодругљив назив за мизерна чѡвека*. – Дај нашем мицку двѣ ѡвце да чѣва, ѣдну ће изгѣбити.

мишијак, -а, м. *мишији измеѣ*. – Ѳклѣн ти је Мѣро ѡвѡ брѣшно, пѣно мишијакѡ.

мишица, -ѣ, ж. *мишић између лакѣи и рамена*. – Кѡво Аћушин ѣмѡ најдеблѣ мишице од свѣјѣ мѣмака ѣ-нашоме крају.

мјешаја, -ѣ, ж. *краћи шѣѣи у виду оклагије којим се мијеша ѣура у лонцу, обично земљаној бакри*. – Ѳј лѣгару, ѣво ме у гају, рѣшим бѣкву да правѣм мјешају. нп

мјешчић, -а, м. *мијех од козије коже као сасѣавни диѡ диѣала, народног дувачког инструмѣнта*. – Дѣдѣ бѡлан Мѣрко, кад бѣдѣш клѡб јѣре, ѡстави ми мјешчић за-дипѡлѡ. По

млѡвити, -ѣм, несвр. *ѣући некога ѣањѡм моѣком*. – Стѣвиша свѡки дан млѡви Здравѣла, али нѣмѡ кѡристи, нѣ слушѡ.

млѡда, -ѣ, ж. *ѣек удаѣа ѡјеѡјка, невјесѣа*. – Дѡдѡјдѣ ми млѡда тѣ бѣкару вѡдѣ да се нѡпијем.

млѡдица, -ѣ, ж. *лѣѣѡрасѣ дрвѣѣа у облику моѣке*. – Млѡђѡ ѣдарѣ Видѣсило-вѡг пѣтаља млѡдицѡм по рѣпу и љн се рѣтнѣ а Видѣсило нѡ -земљу, лѡс.

млѡдијак, -а, м. *млади мјесец*. – Ѳј Мјѣсѣче млѡдијаче, чѣвај ме од тѡвнѣ нѣћи. нп

млѡдиѡци, млѡдилѡка, м. *млади брачни ѣар*. – Нѣ брудите млѡдиѡце нѣка се напѡвајѣ.

млађѡрија, -ѣ, ж. *ѡмладина, младе особе*. – Данашнѡ млађѡрија мањѣ радѣ а вѣшѣ се излѣжѡва.

млађѡшан, -шна, -ѡ. *ѣремлад и неискусан*. – Ўнај је Јѡн клѡпац млађѡшан и није јѡш за кѡсца.

млѡкнутѣ, -нѣм, свр. *благо умлѡчиѣи воду*. – Млѡкнидѣ маѡ вѡдѣ да ѡперѣм пѣрчѣн, запрашијѡ сам се у пѡети убѡцујѣћи слѡму.

млакоња, -ѣ, м. *благ и неѣредузимљив чѡвек*. – Прѡђи се бѡна ѣнога млакоњѣ, ѣног ћутѣрума, наћи сѣби нѣшто жѣшћѣ.

млатѡрати, -ѡм, несвр. *ударѣи ѣредмѣѡм ѡ ѣредмѣѣ*. – Гранѣ стѡлно млатѡрајѣ по стрѣви, пѣшѣ јака бѣра.

млѡтитѣ, млѡтѣм, несвр. **1.** *ѣресѣи воће ѣруѣѡм*. – Ўѡб Блѡже прѣт па млѡтѣ Сѣматѣне јѡбуке. **2.** *ѣући некога ѣруѣѡм*. – Ёно наш Видѣсило млѡтѣ Лѡзу прѣтом, полѡмијѡ му шлѣйве.

мла̀тнути, -нѣм, свр. *ударити некога каквим предметом*. – Узѣ Пѣро ѣдан штапарац па мла̀тнѹ Ђулу Стѡеновѡга пѡ-леѣјије и штап се прѣби по срѣд-сријѣдѣ.

мла̀цати, -ѣм, несвр. *иући некога шанком моѣком шако да се моѣка увија*. – Ўзѡ Капоња прѹт па мла̀ца свѡга дѡрата пѡ-ребрије да се нѣ ритѣ. ББ

млѡго, прил. *много*. – Нѣши су стѣри ѣмали млѡго сѣтнѡга и крѹпнѡга блага и ѣмали мѣса у свѣкѡ дѡба гѡдинѣ гѣни.

мљѣчѣр, мљѣчѣра, м. *мања зграда у којој се обављају ѣослови око млијека*. – Мљѣчѣр се прѣви ѡ-дрвета да ѣмѣ прѡмајѣ јер се брез прѡмајѣ лѣко квѣри варѣника.

мљѣчика, -ѣ, ж. *шрава која има сок бијел као и млијеко*. – Кѣд кѡд-нѣс ѡвце пасѹ ѹ-шуми унѹ мљѣчику, дѣјѹ дѹпло више варѣнике нѣго кѣд пасѹ пѡљскѹ траву.

мѡдрити се, -ѣм се, несвр. *ѣлавити се од хладноће*. – Видѡја бијѡ кѡд ѡвѣца па помѡдријѡ ѡд-леда ко чѣвит а рѹке му се мѹдрѣ ко шљѣве.

мѡзгѣли, пр. *онај који мисли, који је бисѣар*. – Бѣш је ѡвѣј мѣли Јѡванѡв мѡзгѣли, Бѡга ми ће бити нѣшто ѡд-нѣга.

мѡзган, -а, м. *ѡдругљив назив за оног ко је бисѣар или глуѣ*. – Тѡ ће нѣјбољѣ ријѣшити ѡвѣј мѡзган штѡ стѣлно звѣжди по сѣлу.

мѡзгати, -ѣм, несвр. *мислити, расуђивати*. – Сви би љѹди бѣли пѣметни да е лѣко мѡзгати.

мѡзгоња, -ѣ, м. *онај који мисли и ѣравилно резонује*. – Ајде, сѣд се покѣжи кѣд си мѡзгоња и паметњѣковић.

мѡља, -ѣ, ж. *молиѣва*. – Ђѣ, мѡљу ли ти твѡју, сѣмо препѣли јѡш ѣдну па ћеш вићи свѡга Бѡга.

мѡљѣкѣње, -а, гл. им. с. *учестѣло ѣражење какве ѣмоћи*. – Мѣ, да ти кѣжѣм, мѡљѣкѣње дѡсѣди и Бѡгу и нѣроду.

мѡљѣкати, -ѣм, несвр. *учестѣло молиѣти и ѣражити ѣмоћ*. – Стѣлно мѡљѣкајѹ за пѹмѡћ, а нѣћѣ нѣшта да радѣ.

мѡљац, -љѣца, м. *инсекѣи који нагрѣза одјећу*. – Мѣтни дѣвијѣга кѣстена у ѣѣпове капѹта да мѡљац не ѹлази у ѡрмѣр ће су рѹбине.

мѡр, -а, м. *ѣлава, црна или љубичастѣ ѣриродна боја од ѣраве или коре дрвѣта*. – Прѣвили смо мѡр од брѡћа и јѣсеновѣ кѡрѣ и мѡрили рѹбине.

мѡра, -ѣ, ж. *невидљѣва сила која чѡвјека ѣаре и гѣави*. – Кѣд се мѡра надоврѣндише нѣ-кости, тѣшко јѣднѡм исѣну.

мѡрити, мѡрим, несвр. *бојити ѣканину мором*. – Нѣши су нѣкадѣ гѹнили мѡрити сѹкно дѡље у Бѣнковац.

мѡртус, прил. *скроз, наскроз, ѣоѣиѹно*. – Дѡшѡ Бѡжо пѡкасно из бѣртијѣ, мѡртус пјѣн.

мѡтѡвило и **мѹтѡвило**, -а, с. *сѣрава за намоѣавање ѣређе*. – Мѡтѡвило мѡтѣ а канчѣло канчѣлѣ. Нѣправдѣ ми штѡ мѹтѡвила да намѹтѣм прѣђу.

мѡчило, -а, с. *мањи базен са водом или мирна сѣјајаћа вода гдје се киселе коноѣе*. – Нѡси кѡнопље у мѡчило да се кѣселѣ.

мѡчѣница, -ѣ, ж. *вѣћи свезак коноѣѣла од неколико ручѣца*. – Нѡсте мѡчѣнице на Ревѣнѣк па пѡкиселте.

мѡчѣти, -ѣм, несвр. *ѣѡѣаѣѣти, квасѣти, урањаѣти у воду*. – Ђѣно Кѡпѣњуше ѣѣјѣли дѣн мѡчѣ кѡнопље гѡре на Ревѣнѣку.

мџица, -џ, ж. *мања мочиница*. – Припремила Дџоста неколикџ мџице кџтана за мџчила.

мџица, -џ, ж. *мала мџика, младица*. – Узми мџицу па изрџни јџњеце на ливоду да пасџу.

мрђела, -џ, ж. *сиџино зрно бисера или каквог накиџиа*. – Јџкица нанџзала мрђеле на нџвџ ткџницу.

Мрђен, -а, м. *џрезиме или име добиџено џо занџџу џрављења мрђела*. – Мрђџени џ-Пријџније су кџвџли мрђеле нџроду од бџakra и срџбрџније цвџнцџкџ.

мрџга, -џ, ж. *сок исџод коре дрвџиа у џрољеђе*. – Ё мрџгу је нџрот трџшијџ џ-гладније гџдина. Пр

мрџгати, -џм, свр. *џроцес лисџавања дрвџиа у џрољеђе*. – Ёно, мрџгала лијџска у Цијџпцу, нџправи ми трџбу и пиштџџику од лџсковџ кџрџ.

мрџаница, -џ, ж. *овца сџремна за оџлодџу*. – Ё-нашије џвца џмајџ свџкџ дџн пџ-двџије мрџанице.

мрџати, мрџџем, несвр. *оџлођавџии овце*. – Пвнови до Луџиндана мрџџ џвце, а џндак се пџлџџџ.

мрџлџ, -џ, -џ. *мрџи, џамни*. – Освџдила е мрџлџ нџџ, нџ видџ се прџст прџд-оком.

мрџкоња, -џ, м. *во мрџе длаке*. – Ёмали ми џднџга мрџкоњу па се није дџџ ниџко упрџгнути у јџрам.

мрџуља, -џ, ж. *крава мрџе длаке*. – Пвџ е нџша мрџуља нџкџ чџстито створџење, нџ бџра крџну, а млијџчна и мџрна, вџш-бџџџи.

мрџлина, -џ, ж. *леш, креџалина, црџџина*. – Нџсте тџ мрџлину па бџцте у пџџину гџре под Окрџтџвцом.

мрџља, -џ, ж. *слаба и болесна женска особа*. – Јџднџ Стџенова мрџља јџш нџ море стџти нџ-нуге.

мрџљџв, -а, -џ. *слаб, анемичан, мале снаге*. – Чџ си ти мџли па си тџкџ мрџљџв и шпџтан?

мрџљнче, -џета, с. *мрџаво и слабо бравче овца или коза*. – Дџџнијџ Сџмо џдно мрџљнче за Бџџиџа, нџмџ штџ натџкнути на рџжањ.

мрџвџја, -џ, м. *закрџљао, слаб и немођан човџек*. – Видџре џногџ мрџвџјџ јџдва џдџ по зџмљи, а пџпијџ би бџрило рџкијџ.

мрџвати, -вџм, несвр. *џаворџии, јџдва џрежџивџавџии*. – Птџка су пџстали, стџлно мрџвајџ и тџнко живџтџрџ.

мрџвџзица, -џ, ж. *чврџио везан чвор канаџа или чега другог*. – Не вџжи свџтџњџк мрџвџзицџ вџно нџ-кџкаљ.

муџаметан, -џтна, -џ. *онај џоји је грубе и џријеке нарави*. – Јусуриџи су свџ џдрџда муџаметни и зџварити. От

муџвати се, -џм се, несвр. *мџџџи се, врзџџи се око нечега*. – Кџ су џни лџџди штџ се мџвајџ по сџлу?

мџдра, -џ, ж. *жена мџдра и лукава*. – Нџџеш ти џнџ мџдру тџкџ лџко намџмити на тџнак лџд, мџј Стрџило.

мџдрџв, мудрџва, м. *лукав муџкарац, чџстио мџџафора за глџџа човџека*. – Вџ-дидџре џногџ мудрџва, нџ знџ сџбрати двџ и двџ.

мудрџлија, -џ, ж. *јџфџино лукавџиво*. – Дџдџ, мџњџ причџјте а вџшџ рџдите јер мудрџлија чџрбу не зџчџњџ.

мўждити, мўждїм, несвр. *скидаїи лишиће низ грану у једном поїшезу*. – Ајмо мўждити лист прасције дїље у Грла. Ро

мўзїкати, -ам, несвр. *свираїи на музике, усну хармонику*. – Најбоље музика Млађо Пóљића од свију мўмака у селу.

мўзїља, -е, ж. *жена која музе овце или козе*. – Отишле мўзїље ў-поље да помўзў овце.

мукает, прил. *биїи заинтересован за нешїо*. – Ја му велїм да ма̀ло припази и ўно нашије оваца, а ўн ни мукает.

мукаетити, -їм, несвр. *чуваїи, їазиїи*. – Мукаети на-блага да не би налетїо вўк їзненада.

мўктє, прил. *цабе, јефїино, бадава*. – Јучє је пијаца била ко нїкат јєвтина и Милићи су ўно јањаца прддали мўктє. Оц

мўлац, -лица, м. *глуїан, мангуй, їуїан*. – Рєци ўномє свом мўлцу да вишє не дóлази код-мене по алат јер не зна радити алатом.

мўлїн, мулїна, м. *ован без рогова*. – Нє море се мўлїн бити с рогатїм.

мўљати, -ам, несвр. *їрїаїи на брзину нешїо у їорбу*. – Ёно ї мўљајў Бјєлкушине крўшке у тóрбе, нїко ї не видї.

мўљика, -е, ж. *врста камена за надгробне сїоменике*. – Сви су крстови ў-нашом грєбљу од мўљиє.

мўљити, мўљїм, несвр. *гњечїи воће за ком*. – Јдвичићи по цијелї дан мўљє јабуке и стављајў ў-каце за ко̀ма.

мўмија, -е, м. *сїар, їром, онај који је миран и ћуїљив*. – Види ўнога мўчала, права мўмија, Бдже ме прдсти.

мўнтати, -ам, свр. *їродаїи нешїо по ниској цијени*. – Нијєсам ти бдлан прддó ўно јањаца вєно мўнтó, јадан ти сам. Пд

мўнути, мўнєм, свр. **1.** *украсти набрзину и їобјећи*. – Мўнушє лóпови мўј шлђјбак и нїко не виће ни како ни кадє. **2.** *ударити некога изненада*. – Дóђе Аћим па мўнў шаком Рїсту, а Рїсте паде ко свијєћа. **3.** *јурнути, нагло їолеїјеши*. – Мўнушє вўци їспод сєла ко стријєле.

мурлєсати, -шєм, несвр. *овјераваїи докуменатї шїамбиљем, удараїи їечайи*. – Ё, сад кат си тó лїјєпо написó и мурлєисó, ајмо на ракију код Каварє. Ко

мўтав, мўтава, -о. *ћуїљив, нијем, без моћи говора*. – Нє море ўн нїшта алаисати јер је мўтав од рођєња.

мўтап, мутапа, м. *їокривач на коњу*. – Кўњи су се ўгријали вўкући дрва, ба̀ци мўтап по-њима да ї не пресијєче овај дштар ждрак.

мўћурла, -е, м. *їогрдан надимак за особењака мушкарца*. – Велє да се ї-наш мўћурла ожєнијó, али ја ў-тó не вјерујем.

мўчало, -а, м. *онај који сїално ћуїи, не говори*. – Óд-Слávка нїје бїло вєћєга мўчала ў-три сєла.

мўчи, имїераїив од имїераїива ћуїи. – Мўчи мїлї брате, не говòри нїком нїшта. Ро

мўчитити, -їм, несвр. *ћуїаїи, їајити, їрикриваїи*. – Кад је нєка ковельанија, наши Врбвци мўчє и не бијелє зуба.

мўчки, прил. *їодмукло, кријући, їајно*. – Чўвај се пса̀ кодї не лае, ўн зна мўчки напасти и ўјести чдека.

мушкàрача, -ē, ж. *мушкобањасѝа жєна*. – Ё, штò ти знà бѝти у Прѝоцу мушкàрача, тàкѝе нѝмà надалѝко.

мұшкѝйћ, мушкѝйћа, м. *мушкарац*. – Нàши су мушкѝйћѝ òдилазили пòд-јесѝн ў-Бàчкў у бѝрбу кўрўзà.

мушкòбањаста, -ē, ж. *жєна са мушком физичким особинама*. – Јѝла е бѝла мушкòбањаста ко ѝ-матѝр јòј.

мұштра, -ē, ж. *вјєжба, ѝренинг*. – Нѝмà ти бòлѝ мұштрѝ ко у вòјсци.

мұштрање, -а, с. гл. им. *вјєжбање ѝосебним мѝйòдом*. – Јà òвò ѝѝјѝево мұштрање нѝ мугу вѝшѝ пòднòсити.

мұштраѝи, -ам, несвр. *ѝренираѝи, вјєжбаѝи*. – Одвѝли Лàку у àпс да га мàло мұштрајў.

муштўлук, -а, м. *дòбра вијесѝ која заслужује награду*. – Ò, Мàрò, мѝни муштўлук а тѝби сѝн из вòјскѝ.

Н

нà, узв. *изволи, узми*. – Дàј ми мàло дувàна да запàлѝм. Нà, зàдњѝ ти бѝло, кàд ћеш ѝмати свòе.

нà, узв. *имѝраѝиѝвни облик за нуђење из ѝуѝѝње*. – Дòшò јà по ўнò свòга дўга. Нà, и не дòлази ми вѝшѝ нà-очи.

набàдати, набàдàм, несвр. *ходаѝи оѝрезно храмајући*. – Штò тѝ Гњàѝија тàкò набàдàш на тà двà гњàта ко да ти је трње у пѝта.

набàраба, прил. *равнòравно, ѝодједнако, исѝх вриједнѝи*. – Ўни ти се набàраба на̀дмѝў и ни єдан нѝ мòре на̀дјàчати.

набàсати, -ам, свр. *случàјно наићи на нешѝо*. – Набàсашѝ Врбљàнци прѝо Бјѝлавѝнà ко тѝце глòгòњаче прѝо сѝла.

набасрљати, -ам, свр. *случàјно наићи на некога*. – Чѝм Рѝсте ѝзађе из бѝртијѝ, набасрљà на Ѓуру пòштàра. Гл

набача, -ē, ж. *сѝлѝѝке, чини, мађѝје, зачараносѝ*. – Àсли је на Стевàнѝи нѝкаквa набача, свѝ се тòпѝ ко ледѝница. ПВ

набашка, прил. *ѝосебно, издòјєно, сѝйараѝно*. – Òвò ми одвòи набашка за кўма Тòду, нѝмòј мијѝшати з дрўгије ствàрима. Ва

набелàисати, -шѝм, свр. *надрљàѝи, настѝрадаѝи, нагрѝбусѝи*. – Нѝко жѝв нѝје набелàисò пѝкући крѝч ко нàш Сѝмата.

на̀бес, пр. *изузѝтан, ѝосебан, нарочѝѝе врједносѝи*. – Òвò ти је на̀бес мòмак кàквòга нѝмà у пòла сѝла.

на̀бѝјàље, -à, ж. *жєне које на̀бѝјају коноѝље на сѝуѝѝи*. – Јучѝ су нам на̀бѝјàље изна̀бѝјале свѝ кўноплѝе и кѝтан до пòднѝ.

на̀бѝјати, на̀бѝјàм, несвр. *одвајати ѝòздер од влакна код коноѝя̀а и кѝѝана*. – Нѝје лàко на̀бѝјати кўноплѝе, па нѝка прѝчà кàко кò òће.

на̀бòдица, -ē, ж. *ѝркòсан и кочòйѝеран човјек*. – Стѝвило е бѝјò ўнà прàвà старѝнскà на̀бòдица, нѝје ѝѝјò у пòкор нѝком жѝву.

на̀брекѝле, прил. *одбрусѝѝи дрско, сирово, грубо*. – Тàћа ўномѝ лугàру скрѝсà ў-брк на̀брекѝле за ўнàј лàњскѝ мерѝмàт.

набрѣчити, набрѣчим, свр. *надуѝи се, надоћи, љовећаѝи се*. – Штѳ е теѳби Видѳсило трѳбу такѳ набрѣчијѳ, да нијѳси кѳљав?

набрѣдти, набрѣдим, свр. *добро наошѝриѝи брид сјечива*. – Ајдѳци набрѣдили сѳбље, неће бити на мегдану стѳда.

набрукати, -ам, свр. *наѝисаѝи ѝисаѳом машином*. – Набрукало гѳре у сѳду тѳжбу несретном Стѳвѳну на-два лѝста ѳртијѳ.

набрѳсити, набрѳсим, свр. *наошѝриѝи сјечиво брусом*. – Кѳсци набрѳсили кѳсе, сѳмо се чѳкѳ да кѳсибаша крѳнѳ.

набѳвати, набѳвѳм, свр. *научѝи наѝамей ѝексѝ без доброг разумѝевања*. – Мијѳјло набѳвѳ историју, а ни ѳднѳ не алаѝше.

набѳбачити, -ѝм, свр. *ѝејорѝивѝиван облик глагола набубаѝи*. – Нѝко не море набѳбачити више пјѳсанѳ ѳд-нашега Блѳжѳ.

набубѳкати, -ам, свр. *ѝејорѝивѝиѝи облик глагола набубаѝиѝи*. – Кѳд Стѳвица набубѳкѳ јѳначкѳ пјѳсну, мѳре пјѳвати пѳ-ѝијѳлѝ дѳн.

набѳкнути, набѳкнѳм, свр. *надуѝи се изненада, оѝећи*. – Ўнѳј мѳлѝ Видѳв набѳкнѳ ко квѳсац, ѳсли је бѳлестѳн.

набѳљити, набѳљѝм, свр. *исѝѳѝѝиѝи очи од дѝма или нечега другога*. – У глѳдна исѳна набѳљѳ ѳчи ко два вѝлѳѳана.

набѳчитѝ, набѳчѝм, свр. *надуѝи се, надоћи*. – Штѳ е теѳби Видѳе трѳбу такѳ набѳчијѳ, да те штѳ не бѳлѝ? Пб

навада, -ѳ, ж. *наѝика, ѝракса, склоносѝ*. – Нѝшта теѳжѳ нѳмѳ ко ѳдвиѝи се кѳквѳ пѳганѳ нѳвадѳ.

навадитѝ се, -ѝм се, свр. *наѝикнуѝи се, уобѝчајѝи*. – Нѳвадијѳ се Лѳјкан на рѳкију па га ѳто свѳкѳ јѳтро у-куѳу.

наваѳка и **новѳка**, -ѳ ж. *хрѳна, јѳло и ѝиѳе, беслѳма*. – Нѝко нѝје ѝмѳ бѳлѳ наваѳку ѳд-Галѳшѝѳѳа и Вѳштиѳѳа у ѝијѳлу нѳшем крају.

наваѳали и **новѳали**, пр. *оѳј коѝи се добро хрѳни, ѝма добру хрѳну*. – Лѳко е бити наваѳали кѳт чѳкѳ ѝмѳ дѳбру зѳмљу и чѳдо блѳга.

навѳљѳситѝ се, навѳљѳсим се, свр. *накрѝвѝи се*. – Ўнѳј се нѳш плѳст навѳљѳсијѳ, сѳмо штѳ се не прѳвѳлѝ. Ст

навѳљѳк, навѳљѳка, м. *веѳа хрѳѳа сѝјѳна коѳа се носи на кољѳ*. – Рѳдила трѳва ѳвѳ гѳдинѳ, пѳне лѳваде навѳљѳкѳ.

навѳљѳчитѝ, -ѝм, несвр. *ѝравѝи навѳљѳке сѝјѳна вѝлама*. – Ајмо дјѳцо навѳљѳчитѝ сѝјѳено, мѳгла би ѳдаритѝ кѝше, гѳлѳбѝ се нѳбо.

навѳраѳитѝ се, -ѝм се, свр. *наѳадиѝи се, учѳсѝѳѳи*. – Ёно се на-наше кѳнопље навѳраѳили врѳпци, позѳбашѳ свѳ шјѳме. Ро

навѳрза, -ѳ, ж. *наѝика, обѝчај, ѝракса*. – Прѳђитѝ се Јѳсурѝѳѳа, ѝмајѳ гѳдну навѳрзу, да те Бѳг сѳчѳвѳ и зѳклонѝ.

навѳрзан, -зна, -ѳ. *ѳлоѳѝѝѳѳан, ѝриѝѝи, ровѝи*. – Од навѳрзна чѳека нѳмѳ нѝшта терѳтѝијѳ у кѳкву рѳду.

навѳријѳитѝ, навѳрѳм, свр. *наѳалиѝи свѳм снагом*. – Стѳни Ылија, кѳдѳ си навѳрѳ ко прѳсе ѳ-сурутку?

навѳрсти, навѳрзем, свр. *сѳзѳѝи звоно на врѳѝ овѳама или говѳдѝма*. – Навѳрзи звѳно ѳвну да ѳвце ѝдѳ зѳ-ѳѝм.

навуљати, -ам, свр. *набраїи, наїрїаїи нешїо у їорбу*. – Ўни су ти данас навуљали пўне тóрбе лѣшникā дóље ў-Врањаку.

нагарити, -їм, свр. *нагло кренуїи у неком їравцу*. – Баришићи нагаришѣ кўћи ко да им нѣко подасў мувā, Бóже ме прóсти.

нагѣњтати се, -ам се, свр. *обући одјеће їреко мјере*. – Нагѣњали се мљїнарї по óвомѣ звїзгану па нѣ мугў дїјати од врућїнѣ.

наглїјати, -ам, свр. *їодесиїи, уредиїи, їриїремїи*. – Мóреш тї тó наглїјати да прóђѣ на кóмѣсији сāмо āко дћеш. Че

награда, -ѣ, ж. *горња еїажа шїале за овце*. – Кóд нāс су вāзда бїла гóведа у сјѣчини кóшарѣ, а óвце гóре ў-награди.

награјати, -ам, свр. *наспїрадаїи, доживјеїи неїријаїиносї*. – Јучѣ смо ти награјали извлāчѣћи дрва ї-шумѣ.

награисати, -шѣм, свр. *наспїрадаїи добро*. – Нїко кóд-нāс нїје гóрѣ награисó ò-Дуцка кāд је їшó пјѣшкѣ ў-млин по снијѣгу.

награнак, -нагрāнка, м. *већа хрїа сијена која се вуче їа гранама їо ливади*. – Из Рóгуљїнѣ дóлинѣ смо вāзда извлāчили нагрāнке сїјена јер се нїје мўгло нўсити нā-кóљу.

нагребўсити, нагребўсїм, свр. *їаспїрадаїи од неочекиваїог и неїрїаїїог случаја*. – Нагребўсијó сām ти данас зā-куњије ко бóс пō-трњу.

нагрк, -а, -о. *оно шїо се осјећа на блажу горчину*. – Направила Јевїмија пїту полагушу, али јој је скóрўп бїјó мāлко нагрк.

нагрнути, нагрнѣм, свр. *наилазиїи у масама, навалиїи*. – Рāја нагрнула ў-лѣшникѣ па бѣрѣ пò-цијели дāн.

нагрўвати, нагрўвāм, свр. *наїрїаїи їорбе или вреће робом која се збија*. – Нагрўвали пўне вреће вўне па се нїшта тетурāјў нўсѣћи.

нагујити, нагујїм, свр. *добро наошїриїи неко сјечиво*. – Кóсци су нагујили кóсе вāрцарке ко брїтве.

нагулити, нагулїм, свр. **1.** *їобјећи нагло у неком їравцу*. – Ўнї нāши нѣрāднїци нагулили с лїводѣ чїм је мāло пригрїјало. **2.** *обуїи їијесне чараїе или оїанке*. – Кўпијó Клїсара óпāнке дóље у Бѣнкóвцу, а кāд је дóшó кўћи, јѣдва ї нагулїјó нā-нуге.

нагучити се, -їм се, свр. *накрасїи, најесїи се и наїиїи без їлаћања*. – Друшкани су се нагучили дóбра са сирóтїњскије лѣјā. До

надāсе, прил. *узбрдо*. – Лāшњѣ је їћи стрму нѣго надāсе.

надвó, прил. *вани, из куће, найóље*. – Óтишла е снаја надвó, нїје ў-кући.

надегѣњачити се, -їм се, свр. *надовољїи се їукући некога*. – Вїцо се надегѣњачијó Цїгѣ Дрѣновића дóље у Грлїје.

надѣкати се, надѣкāм се, свр. **1.** *исїући некога до миле воље*. – Рóрчāни су се надѣкали Пољїчāнā на збóру ў-Рóрије. **2.** *наїиїи се ракје и вина їреко мјере*. – Јучѣ се нāш Бāја надѣкó ракијѣ у бїртији кóд Цїгѣ дó-врāта, јѣдва дóшó кўћи.

надѣкачти се, -їм се, свр. *їреїиїи и їрејесїи се*. – Нāш се Мїјó јучѣ надѣкачијó пѣчурāкā па пòвраћó цијели дāн.

надѣрати се, надѣрѣм се, свр. *најесїи се и наїиїи їревише*. – Кāд се Гўдāн надѣрѣ ракијѣ, вāлā се по лѣдина пō-трї дāна.

надовр̀андисати се, -шѐм се, свр. *навадиѝти се, учесѝаѝти са ѝосјеѝама*. – Надовр̀андисале се швр̀аке н̀а-пил̀ад па свѐ п̀окупишѐ. По

надов̀врсти се, надов̀врзем се, свр. *навадиѝти се, ѝреѝѝераѝти у нечему*. – Надов̀врзла се д̀јѝца на П̀ољѝѝа вѝшње па свѐ пол̀омишѐ.

над̀окнадити, -ѝм, свр. *набавиѝти изгубљено, ѝоравнаѝти*. – Овѐ г̀одинѐ су сѐљ̀ани над̀окнадили свѐ шт̀о е л̀ањска с̀уша ѝд̀нијела.

над̀олити, н̀адолѝм, свр. *ѝрибавиѝти, ѝриѝремѝти*. – Нѐм̀а т̀ога к̀о ће сир̀отиња над̀олити кру̀ва и п̀јандури р̀акијѐ.

над̀остити, -ѝм, свр. *ѝриѝремѝти у довољној м̀јери*. – Нѝко нѐ би м̀у̀г̀о над̀остити беслѐмѐ н̀оликѝје гл̀аднѝје у̀стије.

надотѐћи, надотѐчѐм, свр. *издржати до краја ѝрехрањујући некога*. – Нѐћѐ м̀у̀ћи Г̀алешѝиѝје надотѐћи сѝјѝена за н̀олик̀о б̀лаго до пр̀ољѐћа. Ск

надрѐждити се, надрѐждѝм се, свр. *начекаѝти се на неком м̀јесѝу без великога креѝања*. – Г̀ај̀ан се надрѐждѝѝо н̀а-Калдрми чѐкајући ваг̀ун и к̀урузе из-Б̀ачкѐ.

надр̀љати, надр̀љам, свр. *неѝредвиђено насѝрадаѝти*. – Б̀ога ми смо надр̀љали к̀д̀сѐћи ју̀чѐ по у̀ној вру̀ћини.

надр̀сати се, надр̀сам се, свр. *наљуѝиѝти се, засѝраниѝти*. – Ду̀ле се нѐшто надр̀сѝо а нѝко нѐ зн̀а р̀ашта.

над̀урати се, -ам, свр. *издржати до краја неки ѝерей*. – Мѝ смо ти се над̀урали л̀еда и цѝчѐ на ѝвомѐ нѐсретн̀ом вѝјог̀узу.

нађѐљати, -ам, свр. *насиѝниѝти дрвцад за одлагање ваѝре*. – Јѐсте ли нађѐљали љѐл̀а за одл̀агање ва̀грѐ?

нађѝсати, нађѝсам, свр. *нашараѝти, накиѝѝти, уљѐшаѝти*. – Ћур̀ђија нађѝсала кѝкљу, ѝм̀аш шт̀а вѝдити. Са

нађумати се, -ам се, свр. *најѝти се разноврсне хране*. – Б̀ога ми смо се нађумали печѐња на зб̀ору у Стѐкерѝвѝије.

наѐрити, наѐрѝм, свр. *накривиѝти на једну сѝрану*. – Шмѝј̀ајло наѐријѝо к̀апу на ѝд̀ну стр̀ану, к̀о ли је, у̀н ли је.

нажугати, -ам, свр. *налагаѝти којѝшѝа о некоме*. – Нажугало на поштѐна ч̀одека, нѐ би п̀ас с м̀аслом полѝзѝо.

наз̀ор, прил. *насилу, без воље*. – Нѐ идѐ р̀акија наз̀ор и нѐ треб̀а е п̀ити.

наѝбретити се, -ѝм се, свр. *начудиѝти се*. – Ћ, шт̀о сам ти се ју̀чѐ најбретѝѝо п̀устѝој п̀амѐти у̀нога м̀ал̀ога Ј̀ованов̀ог, нѐм̀ам р̀ијѝечи.

наѝск̀ап, прил. *ѝоѝиѝти све до једне каѝи у једном ѝокушају*. – У̀зѐ Б̀ожо Ћу̀бић ѝдан лѝтар у̀нога к̀уњ̀ака у̀-задрузи к̀од П̀анѐ продавача и п̀опѝ с̀ав лѝтар наѝск̀ап и к̀ако п̀опѝ, св̀али се ко свијѐћа н̀а-пот.

нај̀авити, нај̀авѝм, свр. *наѝти са овцама ѝознаѝим ѝуѝѐм*. – Нај̀ави ѝвце на стр̀њѝште да се нап̀асу, ено Чег̀ари пок̀д̀сили ж̀ито.

нај̀ам, -јма, м. *чување блага код газде за храну и малу ѝлаѝу*. – На свијѐту нѐм̀а цр̀њѐга п̀осла од нај̀ама.

нај̀аѝвати, нај̀аѝвам и **нај̀ајуѝем**, несвр. *досађиваѝти*. – Не нај̀аѝвај, сѝѝни ми се с в̀рата јѐдн̀оч. Одм̀акни се, не нај̀ајуј л̀у̀дије н̀а-вр̀ат.

нај̀љешвѝ, -а, -ѝ. *нај̀љѐши*. – Данас је на зб̀ору у̀-Р̀орије б̀ило м̀ум̀ак̀а и ц̀ур̀а ко нѝкад д̀осад̀а, али је нај̀љешвѝ м̀ум̀ак бѝјѝо Їле П̀ољѝѝа а ѝт-ц̀ур̀а у̀н̀а Драгиња Стѐвиловића с М̀ѝтѝк̀а. Ро

најменѝк, -а, м. *онај који ради у најму*. – Најменѝци су им били старѝ па мѝрају и ѝни, такѝ им сѝдба.

накалати се, -ѝм се, свр. *навадиѝи се на нешиѝо*. – Накалѝли се Рѝмѝћани па вѝзда дѝлазе по рѝсѝ.

накан, -а, м. *намјера, наум*. – Њѝјев је накан пѝзнѝт, нѝ мѝраш ѝ ни пѝтати кѝдѝ хѝ.

наканити се, наканѝм се, свр. *одлучиѝи се*. – Накани се јѝднѝч па се жѝни, штѝ вѝшѝ чѝкаш.

накарада, -ѝ, ж. *наказа, ругоба, сѝрашило*. – Од пѝјаницѝ нѝмѝ вѝћѝ накарадѝ нѝти је мѝре бѝти.

накарадан, -дна, -о. *онај који одудара од нормалног*. – Накарадан је свѝко ко не рѝзликује кѝрист и штѝту.

накаст, -и, ж. *намјера, смишљеносѝ*. – Овѝ штѝ су ѝни нами направили, тѝ је ѝѝјева старѝ накаст, вѝјѝрѝте ми.

накѝ, -ѝ, -ѝ. *онакав*. – Накѝ се чѝек ко Лѝкета Пѝљић вѝшѝ нѝће рѝдити ѝ-нашом крају и млѝгѝ хѝ бѝра простругати низ Дѝлове и Јасѝке, али ѝнѝ поштењѝчинѝ нѝће бѝти.

накинђурити се, накинђурѝм се, свр. *накиѝиѝи се неукусно ѝреко сваке мјере*. – Накинђурила се наша Цвѝјка па мѝсли да јѝј нѝмѝ рѝвнѝ до небѝсѝ.

накињити, накињѝм, свр. *начѝи, нарушиѝи ѝјелину*. – Ђсли сте накињили ѝвѝ бурѝнце рѝкијѝ, а ѝно јѝднѝга јѝш непопијѝна.

накипити се, накипѝм се, свр. *надуѝи се од смијеха*. – Ўни су се накипили од пѝстога смѝја, смѝлијѝ нѝ пукошѝ.

накиријати се, -ѝм се, свр. *наѝлаћаѝи се кирије, сѝанарине*. – Ниѝко се није накиријѝ у живѝту вѝшѝ ѝд-нашега Дмѝтарѝ.

накиријкати, -ѝм, свр. *намножиѝи, ѝовећаѝи, накуѝиѝи*. – Киѝкаш је сѝби накириѝкѝ свѝ днѝвнице, а није дѝлазијѝ на пѝсѝ стѝлно.

наклапити, -ѝм, свр. *навалиѝи јесѝи убрзано*. – Ђстави тѝ мѝсо Вицило, штѝ си наклапијѝ ко вѝк, трѝбѝ ѝ-другѝме.

накласти, накладѝм, свр. *наѝуниѝи неки суд ѝечном храном*. – Ўзмидѝ тѝ кѝтлачу па ми наклади ѝвѝ рѝљичицу ѝногѝ грѝ, нѝшто сам пѝгладан.

наклѝтити се, наклѝтѝм се, свр. *навалиѝи јесѝи*. – Наклѝтили се Пѝрѝревићи на-пуру ко на-цицвару, Бѝже ме прѝсти.

наклѝпити, наклѝпѝм, свр. *навалиѝи на некога ѝсовком*. – Ђно Стѝвиша наклѝпијѝ кантѝрати свѝце од небѝсѝ до зѝмљѝ.

накнадити, -ѝм, свр. *надокнадиѝи*. – Свѝ хѝ нарѝт накнадити свѝѝм рѝдом и залагѝњѝм.

накѝ, прил. *онако*. – Забрањена е лѝрма у бирѝтији и сјѝдити ништа наѝ, мѝрѝ се штѝ и потрѝшити. Гл

накѝлати, наѝлѝм, свр. *маказама ошишади ѝреко главе дио косе до коже*. – Накѝлѝ учитељ Пѝндѝлију и није мѝгло ништа вѝно га ошишати на-нулу.

накрѝсати се, накрѝшѝм се, свр. *наѝиѝи се ракије ѝревише*. – Ђно Бѝјѝ јѝучѝ прѝт-кућѝм, накрѝсѝ се рѝкијѝ до грѝљана.

накрѝкати се, накрѝкѝм се, свр. *најесѝи се ѝреко мјере*. – Посвѝрѝја се накрѝкѝ јѝњѝтинѝ па се извѝлијѝ пѝт-крушку и рѝчѝ.

накосијерити се, накодсијерѝм се, свр. *најежѝи се од сѝраха, наошѝруљѝи се*. – Чегари се накосијерили на Кајтезе ко мрѝкѝ вѝци, развѝлили им плѝше дѝље љ-пољу.

накѝукаљ, прил. *начин везања неке узице, свѝињака и сл.* – Кад се свѝтњаѝ љ-гађа, прѝшћеш нѝ свѝжѝ накѝукаљ већ мртвѝузицѝ, мѝре чѝек дѝпасти нѝвољѝ кад би, прѝшћеш ишѝ спорѝсебе.

накукуљити, накукуљѝм, свр. *сѝавѝи кабаницу или ћебе са кукуљуцом на главу или кају намакнуѝи на чело*. – Миље је јѝтрѝс рѝно накукуљѝјѝ ћебе на-главу јер је пѝвѝ јѝк вјѝтар и ѝтишѝ ѝвца.

накѝрљаѝ, -а, м. *дио веша који ишѝиѝи мушке ѝолне органе од ѝремрзавања*. – Јадни чѝбан је мѝрѝ нѝсити накѝрљаѝ по зѝми и кѝсној јѝсени да му се нѝ би смѝзло ѝнѝ срамѝтѝ, прѝшћеш.

накусати се, накусѝм се, свр. *најесѝи се, засѝиѝи се*. – Дѝбро смо се накусали вѝрицѝ и курузѝ.

налабрњати се, -ѝм се, свр. *наѝсоваѝи се, изгаламиѝи се*. – Нѝко се нѝ знѝ налабрњати и изгаламити на жѝну ко Тѝсија Ћѝжић.

наландарати се, -ѝм се, свр. *наѝиѝи се разнога ѝиња ѝреко мјере*. – Ми ти се рѝдѝвно наландарѝмо раѝијѝ код Цѝгѝ кад прѝдѝмо јѝње.

налапати се, налапѝм се, свр. *накрасѝи се и награбиѝи какве гоѝовине*. – Друшкани су се налапали дрѝжавнѝ имѝвинѝ ко нѝко.

налапушити, -ѝм, свр. *најуриѝи некога ѝрком*. – Нѝко е налапушијѝ куње прѝо-нашѝ ѝѝве.

налемати се, налѝмѝм се, свр. *исѝуђи некога и надовољѝи се*. – Лончари су се налѝмали Убѝвчѝна у ливоди вѝше Тѝбањѝ.

налѝнтати се, -ѝм се, свр. *навадиѝи се на нешѝо*. – Шпирѝдан се налѝнтѝ па га ѝто свѝкѝ дѝн нашѝј куђи око рѝчка.

налет, -а, м. *гад, сѝрашило, чудовишѝе*. – Склѝни се од нѝрода, налете ѝдан, налет те бѝло, вѝди какѝв си.

налетан, -тна, -о. *чудан, гадан, ѝроклеѝ*. – На кога си тѝкѝ налетан стѝдијѝ се тѝ и пѝсѝ и ѝудѝ. Пр

налокати се, налочѝм се, свр. *наѝиѝи се алкохола ѝреко мјере*. – Погузѝје нѝ знајѝ нѝшта дрѝгѝ вѝно се налокати кад ѝ запанѝ.

наљегнути и **наљѝћи**, -нѝм, свр. *наѝћи свраѝиѝи код некога*. – Наљѝгошѝ баце ѝз-Врбљѝна с јѝњѝије и ѝдошѝ у Гламоч на дѝрнек.

наљѝскати се, наљѝскѝм се, свр. *наѝиѝи се до ѝе мјере да се не може никако креѝаѝи*. – Како си се тѝкѝ наљѝскѝ јѝдан нѝ бијѝ, штѝ ѝрѝдѝ ѝт-себе.

наѝмѝ, прил. *овога моменѝа, смјесѝа*. – Упути се наѝмѝ куђи из ѝвије стѝпѝ и нѝ врађѝј се вѝше.

намагарчити, -ѝм свр. *изиграѝи некога, ѝревариѝи*. – Душана намагарчили ѝни ѝѝгови пајѝаши па цѝјѝлѝ дѝн нѝсѝ цѝглу у тѝрби.

намастѝр, -а, м. *манасѝѝр, свѝиња*. – Тѝдора су крѝтили у намастѝру код Книна на-Видовдѝн.

намастѝрка, -ѝ, ж. *добра раѝија звана манасѝѝрка*. – Купи ми ѝдан лѝтар намастѝркѝ ѝ-зѝдрузи код Панѝ.

на́мет, -а, м. 1. *велики нанос снијега*. – Уваљали намети снијега до стревā па се није мугло излазити ис-кућē. 2. *їорез, обавеза їлаћања*. – Наметнушē Турци намет на вилает.

на̀ми, замј. *нама*. – На̀ми нē треба празна мудрџија, на̀ми су копачи и орачи најпотребни.

на̀мр̀тво, прил. *исїући некога їако да настїући смртї*. – Турци су уватили Симушила кџд оваца̄ и испребїјали га на̀мр̀тво.

на̀нидерити, -им, свр. *нанишаниїи, нациљаїи*. – Нанидерило Сунце скрџз у-тјеме па се од врућинē нē да̄ дијати.

на̀нијети, на̀несѣм, свр. *усмјериїи у жељеном їравцу*. – Кудā сте ви људи на̀нијели такџ рāно по ђвџ ладноћи?

на̀дблац, прил. *замрзнуїи све до їосљедње каїи*. – Залѣдила се лџква на̀дблац, мџгу кџла пред-њē їћи.

на̀дмет, прил. *корисно, није на шїеїу*. – Нијкадā нијкоме није било на̀дмет устати рāно. Ка

на̀пāк, -а, -о. *љуїиїи, їријеке нарави*. – Тџсија е бїјџ на̀пāк и завржен, да мїли Бџ сачџвā и заклонї.

на̀перан, -рна, -о и **на̀перит**, -а, -о. *богаїи, моћан, сїреман*. – Вџштићи и Гāлешићи су били на̀перни и признāти људи у-нашом крају.

на̀перати се, на̀перāм се, несвр. *сређиваїи се, ойремаїи се за какав излазак*. – На̀ша се Мāра на̀перā за зџбра їмā ѣвта данā.

на̀питати, -āм, свр. *нахраниїи дијете*. – Ајде бџна, на̀питāј унџ дијете, вїдїш да е глāдно чїм се на̀кџ расплакало.

на̀пицāнити се, на̀пицāним се, свр. *налицкаїи се, обући се доїадљиво за неки сасїанак*. – Зџра се на̀пицāнила, мџрā да їмā сāстанак са Лāзукџм, штā ли ће бїти.

на̀плѣгнути, -нѣм и **на̀плѣћи**, свр. *навалиїи јесїи или радиїи*. – На̀плѣгошē сељаци џрати њїве чїм се мāлко ўгāли прџљеће.

на̀пџ, на̀поја, м. *млака вода са мекињама која се носи крави која се ойшлела*. – Нѣмџ краву гунити на бунār по ђвџ цїчи, однеси јџ на̀пџ у кџшару.

на̀пор, -а, м. *овчији џубар којим се гноји њива за кромїир*. – Мї свāкџ гџдинē пџшакāмо на̀пором купијере.

на̀пџсе, прил. *їосебно, издвојено, сеїараїно*. – ѐвāј ми кџмāд мѣса одвџи на̀пџсе, дџлазѣ ми ўитро кџмови. Ћу

на̀потпр̀т, прил. *меїа ругања, на їџдсмијавање*. – Пāзи кāко се влāдāш, нѣмџ да те свїјет ўзимā на̀потпр̀т. Бр

на̀прасит, -а. -о. *сиров, љуїиїи, їријеке нарави*. – Није се рџдијџ на̀праситї чџек у-нашом крају од Миркана из Балāћа, а мѣкѣ дџшē ко пāмук.

на̀премāсе, прил. *на̀сїрам себе*. – Ўни вāзда нѣшто на̀премāсе ша̀порѣ и договāрају се.

на̀прстак, -тка, м. *меїална навлака на їрсїу код обућара ради зашїиїе*. – Ћѣ се їзгубї унāј мџ на̀прстак, вїје ли тї Јџко?

на̀рамак, на̀рāмка, м. *хрїа дрва која се носи у рукама*. – Ѐди дунеси кџи на̀рамак дрвā да на̀ложїмо вāтру.

на̀рѣни, свр. императив глагола *наїїјераїи*. – Нарѣни џвце данас на̀локву, лїзале су јџтрџс сџ.

на̀рѣсти, нарѣстем, свр. *нарасѣти, сѣасасѣти*. – На̀рѣстѣ љна̀ј клáпац Мика̀илѣв, ви́ни ѣ́ѣа. ПВ

на̀риктати, -ãм, свр. *љодесѣти, намјесѣти, уредѣти*. – Ни́ко не зна̀ на̀риктати плу̀г ко стрѣц Ша̀јко.

на̀ри́нтати се, -ãм се, свр. *нарадиѣти се ѣшешкога љосала*. – Ни́ко се ни́је на̀ри́нтѣ и натерѣтовѣ у живѣту ко на̀ш Бла́же ѣтка̀ се ка̀мѣн пѣчѣ котрљати са Окрѣта̀вца и Дебеља̀ка.

на̀рмбати се, -ãм се, свр. *наѣерѣљовати се и нарадиѣти се ѣшешких љослова*. – И Ми́о се пѣлијѣо на̀рмбѣ љ-свѣме живѣту.

на̀рнути, на̀рнѣм, свр. *навалиѣти, насрнуѣти на неѣѣо*. – Ё́ј, ста̀ни ма̀ло шта̀ си на̀рнѣ ко ка̀ка̀в сѣво̀ња. Ду

на̀рогу̀шити се, на̀рогу̀шѣм се, свр. *наљуѣѣти се, најежѣти се*. – Ми́ћко се на̀рогу̀шијѣ и наѣстријѣ, нѐшто су га ѣпа̀њкали.

на̀ро̀кати, на̀ро̀ка̀м, свр. *наѣовариѣти кола ѣреко мјере*. – Јã сам ти ју̀чѣ на̀ро̀кѣ кѣла сѣјѣна, јѣдва дѣвукѣ до пѣтѣ.

на̀ро̀кати се, и **на̀ро̀љати се**, на̀ро̀ка̀м се, на̀ро̀љãм се свр. *наѣѣти се ракије ѣреко мјере*. – Ри́сте се на̀ро̀кѣ са Пе́ријѣм кѣд Кавãре, нѐ зна̀ ѣѣ му е гла̀ва. Ни́ко се ни́је зна̀ѣ на̀ро̀љати ко на̀ш Ву̀ле.

на̀ро̀чити, на̀ро̀чѣм, свр. *наручиѣти, уговориѣти*. – Ла̀кета е на̀ро̀чијѣ кѣсце у сѣботу дѣље љ-Плãндиште.

на̀руковати, -ујем, свр. *намјериѣти, усмјериѣти*. – Ђ кума̀шинѣ, ку̀да си ми бѣлан на̀руковѣ та̀кѣ ра̀но? Ст

на̀саба̀јле, прил. *раном зором*. – Јã ѣу, ако̀бѣгда̀, на̀саба̀јле на Госпѣину крѣнути на дѣрнек у Гла̀моч прода̀вати вѣлове.

на̀сад, -а, м. **1.** *јаја која се сѣѣављају љод квѣчку*. – На̀ша Ста̀на ве́ѣ ѣвту да̀на̀ прику̀плã јаја за на̀сад, на̀садила би ѣдну квѣчку. **2.** *жѣѣо које се на̀саѣује на арман за врѣдбу*. – Кѣ ѣе сã-мнѣм на арман да ѣстѣварѣмо на̀сад па да врѣшемо.

на̀са̀дѣти, на̀са̀дѣм, свр. **1.** *љосѣѣавѣти здрава јаја љод квѣчку*. – Й-нашом сѣлу ка̀д А̀ѣуша на̀са̀дѣ квѣчку, свã се пѣла̀д злѣгу̀. **2.** *на арману вилама сложеѣти жѣѣо за врѣдбу*. – На̀са̀дили смо дѣвѣа кѣла жѣта на арман па ѣемо, мѣлеѣбѣга, врѣѣѣи. **3.** *наѣакнуѣти моѣѣку, ашов или ѣѣо друго на држалѣо*. – А̀јде, на̀са̀ди му̀тику, нѐма̀м чѣме окѣпати лу̀к.

на̀самãрѣти, на̀самãрѣм, свр. *ѣревариѣти, слагаѣти*. – Дмѣтра јãднѣга љви́јек на̀самãрѣ на пѣјаци око цијѣнѣ.

на̀сãмо, прил. *ѣдѣѣѣти се у дѣѣје и говориѣти у чѣѣри ока*. – Јã сам ѣѣѣ с тѣбѣм нѐшто на̀сãмо еглѣндѣсати, ако ѣма̀ш вѣљу.

на̀сѣирѣти се, -ѣм се, свр. *нагледаѣти се неке новѣѣти*. – Јã сам ти се на̀сѣиријѣ свãшта у живѣту, али ѣвѣ јѣш ни́јесам ви́дијѣ.

на̀сѣкрѣст, прил. *укриѣѣено, ѣрекриѣѣено*. – Полѣжи бãдња̀ке на̀сѣкрѣст, ка̀ко е по ста̀рѣм ѣбѣча̀ју.

на̀сѣѣво, прил. *без воде*. – Ри́цан ѣма̀ ријѣтку бра̀ду па се брѣје на̀сѣѣво.

на̀сувѣовати се, -ујем се, свр. *ѣровѣѣти добар диѣ жѣѣѣа уз суву храну*. – Поља̀ревиѣи су се на̀јвишѐ на̀сувѣовали од сви́ју сѣла̀ штѣ и је љ-нашом кра̀ју.

насу́кати се, насу́чѐм се, свр. *їреварїи се због наивности и лакомислености*. – Није ме у животу насу́кало гѳрѐ ко јучѐ у Каваринѳј кавани. Помијѐшало ми ви́но и ра́кију па сам ти се наљѳскачиѳ до да́скѐ.

насумицѐ, прил. *наїамей*, *без їровјере*. – Ти се ш њим пѳгоди насумицѐ, а лїводу и тра́ву нијѐси ни видијѳ.

натаба́нати се, -а́м се, свр. *наїуїїоваїи се їуїїујући їврдим їереном*. – Ми смо ти се натабанали лаушећи ўз-поље са лїводѐ.

натанко, прил. *сиромашно, оскудно, їсно*. – Ўни су натанко јѐли, на та́кој се беслѐми нѐ косѐ лїводе.

натакну́ти, натакнѐм и **натаћи**, свр. *сїавиїи нешиїо на неки шиљаїи їредмей*. – Натакните бра́ва на ра́жањ и налѳште дѳбру ва́тру.

натѐљвати, -а́м, свр. *нагомилаїи лажи и обмана на некога*. – Јамлїм да су ѳ-њима натељвали и штѳ јѐсте и штѳ није.

натенане, прил. *лагано, разложно, одмјерено*. – Ђурађ је свѐ у животу ра́дијѳ натенане и жи́вијѳ деведѐсѐт гѳдїна.

натѐндити се, натендїм се, свр. *наодмарайи се*. – Ни́ко се ў-нашом крају није натѐндијѳ и набрѐспосличијѳ ко Са́во Ђуђанѳв.

натерѐвенчити се, -їм се, свр. *наїричайи се їразне їриче*. – Ни́ко се није ви́ше натерѐвенчијѳ ѳд-нашого Ѓѳпѐ.

натика́чи, -а́, м. *кућна обућа умјѐстиїо їайуча*. – Припреми натикаче, са́т ће нам дѳћи ну́ви пријатељи.

натиснути се, -ѐм се, свр. *убрзайи їрчање за неким*. – Натисли се пси́ за́зѐцом ко небѐскѳ вријѐме.

натицати, -чѐм, несвр. *сїављаїи месо на ражањ да се їече*. – Ми́ смо рѐдѳвно натицали ѳвна на ра́жањ ўочи Пѐтровдана.

наткајати, -ем, свр. *реваниширайи се*. – Главичани ни́када́ нијѐсу забѳрављали наткајати ко им ста́нѐ на-жу́љ.

натрапити, -їм, свр. *случајно наїћи, набасаїи*. – Ка́д су бїли прѐѳ Рѳкина дѳла, натрапише́ на не́какве рўпе.

натр́кати, натр́чѐм, свр. *налеїиїи, наїћи їрком*. – Натр́каше́ дивї прасци прѐѳ-поља ко ждријѐпци.

натувати, -а́м, свр. *наїїїайи нешиїо їѳ мраку*. – Натувашѐ не́како ѳпанке по мраку и ѳбуше́, па бјѐж ў-ну́ћ.

натума́рати се, -а́м се, свр. *находаїи се їѳ мраку*. – Ми́ смо се натумарали по мраку, тра́жѐћи бла́го ка́д ѳмркнѐ.

нату́цати, нату́ца́м, несвр. *їагађайи ѳ неїѳзнаїом*. – Мијат то́ не зна́, са́мо нату́ца брѐз-везѐ.

натуштити се, -їм се, свр. *смрачиїи се їред кишу*. – Ма́гла се натуштила, нѐ види́ се прст прѐд-оком.

наћве, наћва́, pl. tantum. *кош у кашуну за брашно*. – Не́ма квасца ў-наћва, а́јде ку́ћѳ му́ја дунѐси ѳт-стрине Ми́гѐ.

наћѳпати се, наћѳпа́м се, свр. *награбиїи се, накрасїи*. – Ўни су се наћѳпали држа́внѐ имѳвинѐ и баш ї брига што сирѳма́к не́ма.

наћу́лити, наћу́лїм, свр. *усмјериїи уво и накривїи главу*. – Сељани наћу́лили ўши да бѳље чу́ју шта рўба́ч гѳвори ѳ по́резу.

наћурликати се, -ам се, свр. *насвирајџи се на ћурлики, фрули*. – Млађо се Пóљић наћурликó на ћурликама кóд оваца.

наћућурити се, наћућурџм се, свр. *ћогнујџи се на вјетџу*. – Наћућурили се чóбани да и вјетар не óборџ.

најуќати се, -ам се, свр. *находајџи се у бесјослицџи*. – Јучé су се нађи мумци најуќали óдајући од сéла до сéла.

нацаљити се, нацаљџм се, свр. *ћодесџи се, намјесџи се*. – Штá си се нацаљџó ту, одмаќни се от кóтла.

нацебати, нацебáм, свр. *наквасџи обилним ћадањем кишџи*. – Нацебала кџша у óткосџи, неће се осушити за éвту данá.

нацёрти се, нацёрџм се, свр. *сџајџи и накривџи се*. – Крџво се свáќи дан нацёрџи прéд-зáдругóм ко крџво дрво у-шуми.

нацџкёлати, -ам, свр. *наџџмајџи, ујџукајџи, наџерџи*. – Ўни ће тó добрo нацџкёлати и кóла ће проћи без џкаквије проблемá.

нацмџздрити се, нацмџздрџм се, свр. *најлакајџи се ћујећи*. – Штá цмóљџш, јеси ли се вјшé нацмџздрџла?

нацóндрати се, -ам се, свр. *начџкајџи се ћосџан*. – Дмџтар се данас нацóндрó кóд-блáга, чёкајући да прэстанé кџша.

начадити се, -џм се, свр. *одимџи уз вајџу*. – Начадџли смо се у Шáјкинóј кўћи пёкўћи бóжићнé печёнице.

начáмити се, начáмџм се, свр. *начџкајџи се шџчекивајџи*. – Јá сам ти се начáмијó чёкајући у Óцаку тóбус из Лијéвна.

начáпати се, начáпáм се, свр. *најесџи се оћкидањем сиџнх ћарчади мџса или хлџба*. – Дјэца су се начáпал јóш дóк се јáње óкретало на рáжњу.

начебурати, -ам, свр. *налијџи суд обилним млазом воде*. – Бџјó јáк плўсак па начебурó пўне кáнте вóдé.

начепўшати, -ам, свр. *набрајџи ћлод на брзџну*. – Ўди у-бáшчу и начепўшáј зáчас лўка па да џдéмо на лџводу.

начерупати, -ам, свр. *начујáјџи каквџ зелџни из земље*. – Сáвићи јучé начерупáли пўне тóрбе црџјџмушé у-Стóјбина.

начёти, начнéм, свр. *окрњџи, нарушџи цјџлину*. – Немóјте начёти врўћ крўв, поврáтиће се па неће вáљати.

начўкнути, начўкнéм, свр. *чујџи нешџо нејровјерџно*. – Кáури начўкнули дóље у Книну да се спрéмá Ўстрија ўћи у-Босну. Ро

начўљити, начўљџм, свр. *усмјерџи уши да се бóље чује*. – Лáле начўљџјó óба ўва да бóље чўје штá Николётџна гóворџ.

нацаќ, -а, м. *сџџџјални ћурски шџјај*. – Кáд пóтгéнў нацаќ од чёлика, ўдарџи га три-чётџри пўта. нп

нацџцати, нацџцам, свр. *накијџи се сијџницама*. – Нацџцала Стóја ткáницу за збóра.

нашáјцати се, -ам се, свр. *нашејáјџи се*. – Нађш се Савётџна нашáјцаó по Áустрији тражéћи бџло кáква пóсла.

нашапорити се, -џм се, свр. *најричајџи се шајўџањем*. – Ўнó двé се нашапорџло сџноћ на прéлу.

нашврљати, нашврљам, свр. *написаџи ружним словима*. – Ово е писмо нѣко нашврљѣ ко да су шврљке чѣпале по артији.

нашибити, нашибѣм, свр. *насјеџи младих грана за сѣоку у недосѣаџику сијена*. – Малиџи нашибили пѣна равна кѣла млѣдије гранѣ гѣре ѣза Прѣлина брѣда. От

нашицати, нашицѣм, свр. *нанишаниџи, нациљаџи*. – Шѣлак је дѣбро нашицѣ вѣка и погѣдијѣ ѣдније мѣтком.

нашицати, -ѣм, свр. *насјеџи круѣниџих грана са неког сѣабла*. – Јѣво е ѣтишѣ ѣ-шуму и нашицѣ тѣвар чѣтинѣ јѣџије.

нашишати, нашишѣм, свр. *ѣрейовариџи кола сијена*. – Јѣван нашишѣ кѣла сијена у Мукиѣна, ко брѣд.

нашки, прил. *на наш начин*. – Ајмо запјевати ѣдну пјѣсну нашки да ми се тѣморина разбркнѣ у дѣши.

нашкодити, -ѣм, свр. *наудиџи, наѣравиџи шиѣџу*. – Нѣмѣј врѣћ пѣти лѣденѣ вѣдѣ, мѣгла би ти нашкодити.

нашѣпати, нашѣпѣм, свр. *нахраниџи ѣреко мјере*. – Кѣпаѣиџи нашѣпали вѣлове сијеном из Тѣнкѣ дрѣгѣ, па ѣтишли ѣрати.

нашпѣрати, нашпѣрѣм, свр. *ушиѣедиџи много нечега*. – Тѣдѣр нашпѣрѣ пѣра и за дѣвѣтѣ кѣљено.

нашугати, -ѣм, свр. *налагаџи из ниских ѣобуда*. – Ўзглѣдѣ да е нѣко нашугѣ лугѣру да е Рѣдољѣб краѣ шѣму.

нашудлити се, -ѣм се, свр. *находаџи се ѣражеџи и не наџи оно шиѣ се ѣраџи*. – Нѣкола се нашудлијѣ трѣжеџи свѣкѣ вѣчери пѣтѣља кѣд ѣмркнѣ.

нашуцати се, -ѣм се, свр. *находаџи се без икакве корисџи*. – Лазѣрда се нашуцѣ за гѣведије цијѣла свѣга вијѣка.

нѣва, -ѣ, ж. *невѣсѣа или угледна домаџица*. – Иниѣушу су свѣ звѣли нѣва и свѣ је млѣго пѣчитовали.

нѣѣе, прил. *негѣе*. – Нѣѣе сам ѣставијѣ ѣлат и брѣсове, али садѣ не мѣгу ѣбатити на-ѣи ниѣкако.

нѣјѣч, -и, ж. *нејѣчка ѣѣца*. – Лѣко ти је трѣти нѣјѣч, бѣли смѣјѣ ѣдарити на јѣчѣга.

нејѣчак, -чка, -ѣ. *млад, нејѣк, слабѣан*. – Ђ, мѣј Јѣване, штѣ ѣемо наѣ двѣ данас на лѣводи ураѣдити, тѣ нејѣчак а јѣ ѣстаријѣ.

нејѣлица, -ѣ, ж. *слаба ѣѣѣреба за јѣлом*. – Нѣшу Шпѣринѣвку напала нејѣлица, нѣ дѣ јѣј се ништа потрѣшити.

неѣкаѣи, -ѣ, -ѣ. *неѣкаѣв*. – Нѣкаѣи лѣуди шлѣѣгоше ѣ-шумѣ у сѣло, а нѣ знѣ се ни кѣ су ни штѣ су.

неѣѣија, -ѣ, ж. *инѣѣѣѣѣ, доза лијѣка која се убриѣзѣва иглом у ѣѣѣѣло*. – Јѣ ти се вишѣ бѣим неѣѣије нѣго змијѣ шѣркѣ.

неѣѣдно, прил. *изненаѣа, неѣланиѣано*. – Врѣтише се кѣрузари ѣз-Бѣчкѣ неѣѣдно, нијѣсу бѣли у бѣрби ни трѣ ѣвте.

неѣнарѣку, прил. *неѣѣѣѣѣ, није на ѣравом мјѣсѣу*. – Кѣд ѣдѣм у бирѣѣју кѣд Глишѣ, неѣнарѣку ми је ѣбаѣи и лѣводу ѣ-пољу.

неѣоклѣн, прил. *ѣднекуѣа, из неѣѣреѣеног ѣравѣа*. – Трѣнапишѣ неѣоклѣн Цѣгани у сѣло.

неопра̀ница, -ѐ. ж. *она која је зацпушићена, љрљава*. – Нѐмā ти вѐћѐга бѐлета од жѐнѐ неопра̀нице. МС

неотѐ и **неотицѐ**, прил. *нехотице, ненамјерно*. – Стриц Шāјко бāци јѐдан кāмѐн неотѐ и пōгоди Симатинбг бјелдѐва у вр-вршка глāвѐ. Иле није прѐбијо кдсу занāкастѐ вѐно неотицѐ.

нѐсвојāтан, -тна, -о. *онај који не воли родбину*. – Дāнашњā òмладина се изгојāтила па нѐкако нѐсвојāтна и òтпрђена.

несрећāило, -а и несрећāја, -ѐ, м. *несрећа, лола, нерадник*. – Од Пāнделијѐ није бīло вѐћѐга несрећāила у Чегāрије. Сāву су од дјѐтњства звāли несрећāја и тākò òста до дāнас.

нѐтијāк, -а, м. *нећак, сестрић*. – Од нāс шѐст нѐтијāкā, мѐне су ујāци нāјвише вòљели, а јā ни дāнас не знам рāшта.

нѐупѐран, -рна, -о. *недоказан, својеглав*. – Òвāј мālи нѐупѐран да те Бг сачува.

нѐутуван, -вна, -вно. *туйав, слабога љамћења*. – Неуту̀внији исāн се није рòдијо у-нашом крају од Винчила.

нѐчй, замј. *нечији*. – Ёно нѐчй куњи прѐскāчу нāшу òграду окò -зймскòга плашћā.

нѐш, гл. *краћи облик љрезенѝа нећеш*. – Ё, нѐш прòћи крòза сѐло од пāсā брѐз тòљагѐ, да су ти крйла вилѐ са небѐсā.

нидер, -а, м. *љравац, циљ, нишан*. – Кāко ће Мијо пòгодити зѐца кāд му се искрйвијо нидер?

нидерити, -йм, несвр. *нишаниѝи, циљайѝи*. – Кāд гòћ нидерй вука, Стѐвāн вāзда прòмашй, а вāли се да е дòбар лòвац.

ни́је, прил. *нигдје*. – Ни́је нѐмā лѐшвије брдā и прòпланāкò ко у-нашом крају.

ни́какй, -ā, -ò и **ни́кй**, -ā, -ò, *никакав*. – Рāјкану ни́какй сāvјети не пòмāжy, тā-мāн да га шјѐтуеш пò-цијели дāн. Вр

ни́оклѐн, прил. *ниоѝкуда*. – Нѐмā ћува вјѐтра ни́оклѐн да мāло рāзбркнѐ òвy пyстy жѐгу и спарйну. Пд

ни́ти, нитā, рl. tantum. ж. *дио љрибора на ѝари за ѝкање*. – У цијѐлòм сѐлу је нāјбòљѐ нйти и тāру прāвијо Пандāкало.

ни́тити, -йм, несвр. *увлачиѝи љређу у ниѝи за ѝкање*. – Åјмо на āрман нйтити прѐђу, трѐбā ткāти бйљац.

но́ђе, но́ћекā, но́ћекāре, но́ћекāрце, прил. *ондје*. – Но́ђе не море нйшта успијѐвати вѐно шйпак и тръина.

но̀ицатй, **но̀ицнй**, **но̀ишашнй**, **но̀ишнй**, **но̀лицнй**, **но̀лишнй**, -а, -о, *онолики, веома мали*. – Видијо сам лyди но̀ицатò јāње, кòлик унā мāчка.

но̀личачкй, -ā, -ò. *онолики, онако велики*. – Ми ѝмāмо плāст у-котāру но̀личачкй кòлик унā кућа.

но̀намо, прил. *онамо, на ону сйрану*. – Òтишла су дјѐца но̀намо на лйводу да се љграју.

но̀сара, -ѐ, ж. *жена великога носа*. – Видѐре унѐ но̀сарѐ кāквā е мйли мyј брāте.

но̀соња, -ѐ, м. *жушкарац великог носа*. – Кyдā е унāј но̀соња нāумијо прѐд-жита?

но̀ћник, но̀ћника, м. *лаган и свјѐж ноћни вјѐшар*. – Кòд нāс гòре ћарлијā но̀ћник сāмо прѐд-лѐта.

ноћобдија, -ѐ, м. *сїражар*, онај који је будан њо ноћи. – Ловац је највећї ноћобдија, по цијелу зїму ђвнђ чѐка лїсице.

нўга, -ѐ, ж. *нога*. – Жїгнў ме лїјевā нўга, асли је йшијāк.

нўгавица, -ѐ, ж. *ногавица*. – У Чāвијѐ кратке нўгавице а дугāчке нўге.

нўгђ, -гла, м. *угао*, *ћошак*. – Дђље у уномѐ нўглу вїше Нуглашицѐ йспод Шатђра плāнинѐ, йма путѐлак кудā су прђлазили ўскоци из Дāлмāнцијѐ и слāзили у Гламочкђ пђље.

нўларица, -ѐ, ж. *ручна машина за шишање на нулу*. – Дђнијђ Павлѐзан двїје нўларице машинѐ за шишање йз-Бāчкѐ.

нўто, узв. *види, гле*. – Нўто мђмка, нўто му пāмѐти. нп

Њ

њāк, -а, м. *оглашавање магарца*. – Нѐмā јāчѐга њāка у цијелђм крају од Клѐмпинђга сївāља.

њѐга, -ѐ, ж. *медицинска или друга йаажња*. – Љўбица е пђсве осјѐтљива на крању, трѐбā јђ стāлнā њѐга.

њѐговати, -ујем, несвр. *добро храниши, йазиши и сл.* – Мйлица њѐгује свђј пѐрчїн ко цвијѐе у-бāшчи.

њѐдра, њѐдрā, pl. tantum. *груди, йрси*. – Вїдѐре уногā ћѐтића и стāса, унђ су мўја њѐдра одрāнила.

њѐзин, -њѐзина, -ино. *онај који йришāда њђј, њен*. – Њѐзина су дјѐца пђд вѐликђм контролђм, поштѐна и вāљата.

њйјев, -а, -о. *њихов*. – Унāј се њйјев клāпац жѐнї ђздђ йз-Рђрā од уније Лукайћā, кāко вѐлѐ.

њйсак, -ска, м. *йригушени глас коња*. – Мāрку Шāрац њйском одгђвāрā.нп

њйска, -ѐ, ж. *нанизани гердан злайним или сребреним новѐем*. – Нā-њђј њйска од сўвђга злāта, ймā њйска стђтину дўкātā. нп

њйц, -а, м. *благ йрзај коња*. – Дўр, вўци те нѐ ћели, кākāв те њйц спђпђ ђитрђс.

њйцати се, њйцāм се, несвр. *йрзати се, вриши се*. – Åма, нѐ њйцāј се, āко те претѐварїм штапāрцом, знāћеш свђга Бђга.

њйчити, -йм, несвр. *оглашавати се кроз нос йђйуи коња*. – Штā ти је, штђ њйчїш ко пāрип?

њўвало, -а, м. *онај коју загледа из знаишеље*. – Унāј Рйљїн њўвало, повāздāн њўвā по сѐлу и завйрује у тўћѐ вђћњāке.

њўвāње, -а, гл. им. с. *залажење и загледање гдје је забрањено*. – Прђђи се вйшѐ тђгā њўвāња по сѐлу, ўзми рāди нѐшто кђрисно.

њўвāрати, -āм, **њўвāрити**, њўвāрїм, њўвати, -āм, несвр. *лушāјући загледаши којешїи*. – Цйгани стāлно њўвāрајў по буњїштије и трајѐ штђшта.

њўшити, њўшїм, несвр. *осјећати носом, мирисати*. – Лāјкмет стāлно њўши по рāљика и бакрāчије.

њўшкало, -а, м. *онај који загледа йуће сївари које би украо*. – Дђбро нāрод знā штђ су Сāјкана прђзвāли њўшкало.

њушкати, -ам, несвр. *по времену завиривајти у забрањене ствари*. – Перундићи вазда њушкају хѐ би штѧ магнули.

О

обагавити, -им, свр. *ошћейишии ирсѧе руку или ногу*. – Лазата обагавијо па набада на уна два гњага.

обагрити, -им, свр. *остариии и иешко се креишии*. – Душан је обагријо ко какѧв ђутурум.

обад, -а, м. *круина мува која најада говеда у шоку љеиша*. – Кад обад налапуши јуне, уно муњевито јурнѧ првѧ ладѧвини.

обаданѧе, -а, гл. им, с. *јурњава говеда од најада обада*. – Обаданѧе гѧвѧда је ѧпазно по исана, сѧпаратно пѧ-дјецу.

обадати се, -ам се, несвр. *ишчаиии бранећи се од обада*. – Обад несретни навалијо па се гѧведа обадају.

обадина, -ѧ, ж. *узорана њива подјесен*. – Узобадићемо њиву јер без обадинѧ нѧма комадинѧ. Рд

обадине, обадинѧ, ж. *ишрен који су бикови изровили роговима*. – Ђно гѧвѧда на Обадина испод Кука.

обадити, обадим, несвр. *оршии њиву под јесен да измрзне иреко зиме*. – Бѧљѧ је њиву обадити пѧд-јесѧн нѧго на прѧљеће.

обајкати, -ам, свр. *облеишии, извидишии*. – Милица е пѧла пѧља обајкала тражѧћи изгубљенѧ јѧре. Ст

обалине, обалинѧ, ж. *остаци нечега шшо је други користио*. – Нѧћу ја туђије обалинѧ, нијесам ја мачи кашаљ.

обалити, обалим, свр. *срушишии, оборишии сиѧабло*. – Јучѧ смо у-шуми обалили четри јѧлике и двѧје бѧкве.

обалити, -им, свр. *умазашии се балама*. – Свѧтко, ѧзѧбѧ кѧд оваца па обалијо, нѧ би га барѧк водѧ ѧпрѧ.

обантати, -ам, и **обантовати**, -ујем свр. *омађијашии, освојишии*. – Крлу обантовало да е пѧкрѧ Видѧсилове јѧбуке.

обањгирати, -ам, свр. *облеишии ишром шири ишрен*. – Никола обањгирѧ свѧ пѧље тражѧћи пѧтаља.

ѧбарски, прил. *сурово, варварски, жесѧоко*. – Вицо ѧдарѧ Цѧгу ѧбарски из свѧ снагѧ, ништан му тѧндркнѧ глава.

обаталиги, обаталим, свр. *поквиришии, поремѧишии*. – Нѧко е обаталијо наша клијѧшта, нѧ морем вѧдити брѧкѧвѧ.

ѧбаћи се, -ћѧм се, свр. *доћи до иамешии, уразумѧешии се*. – Јѧсте ли се ѧбашли паметњаковиши, јѧсам ли вам рѧкѧ да унѧ шѧѧе нѧ ваљѧ.

ѧбданица, -ѧ, ж. *вријеме рада од јушра до мрака*. – У Прѧодац се мѧре за ѧбданицѧ стѧћи самљѧти тѧвар жѧта.

ѧбер, пр. *ишручан, изузѧтан, добар*. – Милош је ѧбер мајстор за свѧкѧ давѧрију.

ѧбзинути, -нѧм, свр. *омађијашии, хиноишсашии*. – Кад вѧк ѧбзинѧ чѧбана, јѧдни чѧбан нѧ море ни проговѧрити.

обиграги, -ам, свр. *облеишии око нечега и уиознаи добро*. – Топо би по-два пѹта днѣвно обиграб цѣјелб сѣло.

обикнути, -нѣм, свр. *навикѹи се, ѣрилагодиши се*. – Наши ѹ-Бачкѹ нѣкако нијесу мѹгли обикнути бачкѹ равницу и вѹду.

обладати, обладам, свр. *навалиши, освојиши, сколиши*. – Унѣ лѹпови дѹбачкѣ обладили Мијата да му ѳтмѹ паре.

облазити, -ѣм, несвр. *облазиши, ѣосјећиваши*. – Илија је ѳстѹ сѣм кѹд нѹликѹ дѣѣѣ, али га ѣдна ћѣр облази јѣднѹч ѣвтично.

облапѹран, -рна, -о. *сладокусан, халаѣлив на јелу*. – И Видѣсило и Посврлија су бѣли облапѹрни на -јелу.

облац, облаца, м. *залећена вода скроз до дна*. – ѳбе нам лѹкве залѣдиле на облац па нѣ моремо напѹбити блѣго.

облић, -а, м. *ѣолукружно сјечиво*. – Истѹпијѹ се облић, нѣ знам како би га наѳстријѹ.

обловина, -ѣ, ж. *одрезани ѣруици јеле или смрче намијењени за сѣоларију*. – Најбоља ѣ обловина ѹ-нашѹ шѹми од Ревеника до Глѹгињѣ.

облѹтак, -тка, м. *мањи дио облога дрвѣи*. – Нащјекѹ Лѹкета пѹн камѣјѹн ѳније облѹтака за дрва.

обљај, обљаја, м. *јајолико брдо облив линија*. – Ёно маглѣ на ѳбљају, бѣће кѣшѣ.

обојак, ѳбѹка, м. *ѳсиѣиѣак цијеѣане дуге или нечега другог*. – Кѹд-нас се прѣвило прѹшће од ѳбојѣка.

ѳбор, -а, м. *ѣор, ѳграћени ѣросѣор на лѣдини за сѣоку*. – Кѹд наѣћѹ врѹћине, Дмѣтар би прѣвијѹ ѳбор за -ѳвце.

ѳбѹсити, ѳбѹсѣм, свр. *ѣодерѣи обућу*. – Кѹд се ѳбѹсѣ, нѣма ти мудрѹлије вѣно прѣвити нѹвѣ ѳпанке.

ѳбрѣдлив, -а, -о. *ѳнај који се да лако ѳбраћиваши*. – Ёма Ђуица ѣдан цијепац дѹље ѹ-њива, пѹдесан и ѳбрѣдлив, штѣречѣш.

ѳбрвати, -ам, свр. *савладаши, освојиши*. – Јунака ѣ ѳбрвало пиће, нѣ море се ни куња држати. нп

ѳбрлѣтити, ѳбрлѣтѣм, свр. *ѣридобѣи за своју намјеру*. – Лѣко ѣ будѣлу ѳбрлѣтити и прѣварити, ѣјдѣ прѣвари пѣметна.

ѳбрндати, -ам, свр. *нарушиши, ѳищѣиши*. – Наша се кѹшара ѹ-пољу свѣ ѳбрндаѣа.

ѳбрстити, ѳбрстѣм, свр. *ѣѳјесѣи лѣси и младе изданке*. – Свѣ сѣднице ѹ-воћњаку ѳбрстиѣе кѹзе, дѣѳбгдѣ пѹкрепѣле.

ѳбѹѹвити, ѳбѹѹвѣм, свр. *ѳсиѣиѣи без брачног друга*. – Лѣзѣр је рѣно ѳбѹѹвијѹ и нѣје се пѹшље нѣкако жѣнијѹ.

ѳбѹрдати се, -ам се, свр. *ѳронуши, изгубѣиши вищѣалности*. – Наш се Мѹмчило ѳбѹрдѹ ко какав стѣри паѣ.

ѳбурлавити, -ѣм, свр. *ѹѳѣиши се, ѹѣбљаши ѳбразе*. – Свѣ лѹди кѹи су слѣдокусни, лѣко ѳбурлавѣ.

ѳварисати, -шѣм, свр. *ѣѳѹдиши, ѣѳѣрефиши, наћи рјѣшење*. – И ћѹрава кѹкѹш пѹнекад ѳварѣшѣе по кѹјѣ зрѣно, а ти нѣ мореш ѳварисати брѹкву па дѣрнѣш чѣкићем пѹ-нукту. РС

ѡвдѡ, прил. *sada*. – Имѡ јѡ ѡдан сѡров тѡслак зѡ-гусѡлѡ па, вѡљѡ, имѡ врѡмена, ѡтѡсаћу га, и ѡвдѡ ћу, ѡндѡ ћу, прѡшла ѡдна ѡвта, кѡд ѡн сѡв испуцѡ.

ѡвдѡлѡн и **ѡдѡвлѡн**, прил. *одавде*. – Овдѡлѡн до Прѡкрајѡ имѡ ићи пјѡшкѡ скѡро пѡла дѡна.

ѡвдѡн, прил. *ѡреко дана*. – ѡвдѡн се сѡјено сѡшѡи и кѡпѡи ѡза пѡпасније дѡбѡ.

ѡвдѡдѡ, прил. *одовуда, од ове сѡране*. – ѡвдѡдѡ, од ѡвѡ стрѡнѡ до пѡтетѡ, закѡсује сѡјено, трѡбало би га закѡнѡнити дѡска.

ѡвнѡћ, прил. *ѡреко ноћи, у ѡоку ноћи*. – ѡстргашѡ нѡсретнѡи ѡшијѡси нѡге па јѡднѡи ѡсѡн ѡвнѡћ мѡрѡ чѡшћѡ ѡстајѡти.

ѡвѡцѡтѡи, **ѡвѡцнѡи**, **ѡвѡишнѡи**, **ѡвѡлишнѡи**, -а, -ѡ. *ѡвако мален као ѡиѡ је ѡвај*. – ѡнѡј ѡнѡн дѡран је ѡвѡцѡтѡи ко нѡш Рѡнко.

ѡвѡличѡчкѡи и **ѡвѡличкѡи**, -ѡ, -ѡ. *ѡволико велик као ѡиѡ је ѡвај*. – Нѡрѡстѡ му нѡс ѡвѡличѡчкѡи ко ѡ-нашѡга Пѡнѡшкѡ.

ѡвѡлтѡ, узв. *команда ѡриликом лагерѡвања балвана у шуми*. – Подбѡци лѡгу, ѡвѡлтѡ, ѡвѡлтѡ, цѡпѡн, цѡпѡн, нѡ дѡј, нѡ дѡј! Ст

ѡврѡнцѡти се, -ѡм се, свр. *ѡѡроваѡи се, заразиѡи се*. – Нѡш се тѡ ѡврѡнцѡти ѡд-мишијѡка гѡрѡнтнѡ. Рд

ѡврѡлѡ, прил. *баѡиѡи из руке неѡиѡ без ѡдрѡђенога циља*. – Зѡврндѡлѡи Млѡћѡ кѡмѡн ѡврѡлѡ скрѡз прѡѡ Гѡјѡновѡ крушкѡ.

ѡгѡн, -ѡгѡ, м. *ваѡра, ѡгѡиѡиѡ, ѡламен*. – Свѡ андрмѡљу ѡс-кућѡ ѡзнијѡшѡ, те пѡлѡменѡ ѡгѡн начинѡишѡ.

ѡглѡбити, ѡглѡбѡм, свр. *наѡлаѡиѡи, казниѡи, ѡѡрезѡваѡи*. – Пѡрицу Ћѡлума је ѡглѡбило јер нѡје пѡлцѡвѡ пѡѡ.

ѡгѡило, -а, с. *ѡцило, чѡкмак за кресање кремѡна*. – Дѡјдѡ ми тѡ ѡгѡило да крѡснѡм и припѡлѡм лѡлу.

ѡгѡица, -ѡ, ж. *болѡсти ѡлућа код ѡваца, мѡиѡлѡ*. – Нѡпала ѡгѡица сѡдам нѡшије ѡвацѡ јѡш лѡнскѡ гѡдинѡ.

ѡгѡичѡв, -ѡгѡичѡва, -ѡгѡичѡво. *брав који има ѡгѡицу у ѡлућима*. – Нѡје здрѡво ѡгѡичѡвѡ мѡсо, нѡрѡчитѡ од стѡријѡг брѡва.

ѡгѡиште, -а, с. *мјѡстиѡ у кући гѡје се лѡжи ваѡра*. – Нѡше стѡрѡ куће су ѡмале ѡгѡиште ѡје се лѡжила вѡтра и спрѡмало јѡло.

ѡграбити, -ѡм, свр. *углѡдиѡи ѡласѡи сѡјѡна грабѡма*. – ѡзми грѡбѡе па мѡлко ѡграби пѡлѡст да лѡјѡпо ѡзглѡдѡ.

ѡгрѡнсѡти, -шѡм, свр. *насиѡрадаѡи ѡзнаѡда*. – Јѡчѡ смо ти по ѡнѡј цѡчи и мѡѡави зѡпрѡв ѡгрѡнсѡли.

ѡгрѡпѡсти се, ѡгрѡбѡм се, свр. *исѡараѡи кожу на ѡијѡлу неким грубим ѡредмѡиѡм*. – Кѡд си се тѡ ѡгрѡбѡ по ѡбразу нѡсретнѡичѡ?

ѡгрѡзѡне, ѡгрѡзѡнѡ, ж. *ѡсиѡѡѡк круѡнога сѡјѡна изѡ блага*. – Избѡци ѡгрѡзѡне прѡт куће, ѡни ѡе тѡ свѡ пѡести.

ѡгрѡлак, -љѡка, м. *грѡлѡ флаше*. – Нѡмѡј пѡти вѡдѡ из ѡногѡ лѡтра, ѡкрѡнѡјѡ се ѡгрѡлак, ѡно ти нѡпѡ се из бардѡка.

ѡгрѡтѡти, -ѡѡм, несвр. *намиѡѡѡи земљу ѡко кромѡира кад им цѡма израсѡе ѡѡслије ѡѡѡвања*. – Нѡје прѡшла ни ѡвта дѡнѡ кѡко смо ѡѡпѡли купијѡре, вѡкат ѡ ѡгрѡтѡти.

òгрувати, -ām, свр. *йривесїи вршај крају и одвојїи сламу од зрна и њеве*. – Прѣдвечē смо òгрували двоја кòла жїта њз-Анићѣвкѣ.

òгубати се, -ām се, свр. *йреродиїи се као љешиници, ораси, и сл.* – Љѣшњици се òгубали, Бòг ствòријò, плѣва-мрāv.

òгуглати, -ām, свр. *ойуїиїи на све, йостїаїи неосјетїљив*. – Òбрад је òгуглò на свѣ у живòту от пўстѣ стārости.

òгузатити, -йм, свр. *сїасаїи, йорастїи из дјеїињсїива међу одрасле*. – Å, штò е Пèуљка òгузатила, сўнце ти жаркò, ў!

òгузина, -ѣ, ж. *дебљи дио дрвеша до земље*. – Од ўнѣ òгузинѣ у пòдруму нѣ море се ни прòштац òдбити.

òдāби, *имйераїиив глагола одби, йрођи се, бјежи*. – Одабї од земѣ, ёто ђендāрā.

òдадїмати, òдадїмāм, несвр. *йуцаїи уз јаку дейонацију*. – У Окрётāвцу пò-цијелї дāн òдадїмајў лагўми, прāвї се тѣста.

òдāдријети, òдадрѣм, свр. *йукниїи изненада йойуїи грома*. – Одадрије пўшка ко лагўм, прòкрївї се вўк и пāде нā-снїјек.

òдāклѣн, прил. *одакле, од којега мјесїа*. – Одаклѣн си ўнò тї мālї, да нијеси од Лòквāрā слўчāјно?

òдалāмити, òдалāмїм, свр. *ударийи некога изненада*. – Йдѣ лóла пїјан и галāмї, кāд га нѣко прòшщом òдалāмї. нп

òданути, òданѣм, свр. *одахнуїи, одмориїи се*. – Сјѣди мāло, òдани, нїје лāко нўсити òвā сирòва дрва по òвом келѣкешу.

òдāпѣти, òдапнѣм, свр. *умријейи, окончаїи живоїи*. – Велѣ да е нāш Бљўзго јўчѣ òдапò у деведѣсѣтòј.

òдāсипати, -ām, несвр. *одлијеваїи йечносїи из каквога суда или вадиїи зрње из какве вреће*. – Одāспи єдну òку жїта њс-тѣ врѣћѣ, нѣнеш је мўћи завѣзати.

òдāсјести, -ијем, свр. *одвојїи се из цјелине (рој ѡчела)*. – Ёно чѣла òдāсјела, дāнас ће се пўштити, āко бўдѣ лијѣпо вријѣме.

òдāтлѣн, прил. *од йòго мјесїа*. – Одāтлѣн је свѣ òвò пòчѣло и нѣка се и завршїи нā-томѣ мјѣсту.

òдбрāјати, òдбрāјāм, несвр. *бајаїи, врачаїи йриликòм ујѣда змије да ойров изиђе из ујѣденог*. – Нѣ знā свāко òдбрāјати кāд би кòга ујѣла змија.

òдбрўсити, òдбрўсїм, свр. *одговориїи дрско и реско*. – Стòен Јѣли нѣшто приговорї, а ўна му òдбрўсї ко бриткā сāбља.

òдгāљвати, -ām, свр. *ойїићи йò блаїу и мокрачи*. – Кўрузāри òдгāљвашѣ прѣò Прóлина брда нā-Млиништа па ће ў-Бачкў.

òдгѣњати, -ām, свр. *ойїићи уморан на дуг йуїи*. – Нāши Чегāри òдгѣњашѣ ў-Кнїн òдлијевати рāкију за Јòвањдāн, йдѣ им слāва.

òдежда, -ѣ, ж. *сїецїјална народна ношња, одора*. – Мāра цїјелў гòдину припрѣмā нўвў òдежду за збòра.

òдерина, -ѣ, ж. *одбачена одјећа, риїа*. – Штò си òбўкла те òдерине, зар нѣмāш нїшта дрўгò?

òдина, -ѣ, ж. *сијено исїод зимскога йласїа које је овлажило и йроїало*. – Трѣбā ўнў òдину избāцити дòље нā-њиву да сāгњије.

òдјāзити, òдјāзїм, свр. *ойворийи враїа широм*. – Кò е вākò òдјāзїјò сòбу, зātварāј лѣдено е. Ск

одјѣбати, одјѣбѣм, свр. *удаљити се, одмакнути се*. – Одјѣби из подрума, шта си се наклајатијо сваки дан на мјују ракију.

одједноч и **одједночке**, прил. *одједном*. – Само што сам се скупијо испод еднѡга бѹквића, кад одједноч почѣ падати кйша и стадошѣ одадмати грѹмови нйз-наше Пѡлане и Дѡлове.

одлѣжати, одлѣжѣм, свр. *одслужити казну*. – Мићан је свѡју казну ѡдлѣжѡ нѣколикѡ дана гѡре у прдекани.

одливадити, -йм, свр. *завршити кошевину иправе за шекуће љетио*. – Ми сваке гѡдинѣ одливадимо до Йлйндана.

одљадити, одљадйм, свр. *ошамарити оивореним дланом*. – Мијо Драгану ѡдљади нѣколикѣ ўз-уши па га прѣтеварй и прѹтом.

ѡдљумати, -ам, свр. *оитићи љумајући*. – ѡдљумѡ Дуцко пјан из биртијѣ у Ћѹлуме прѣо Пѣричинѡга окрѡјка.

одмаглити, ѡдмаглйм, свр. *нагло иѡбјећи, удаљити се*. – Бѡгме, ѡдмаглише Цйгани из сѣла и ѡднесошѣ Шпйрѡнове нѡве бйсаге ѡд чйстѣ вѹнѣ.

одмамити, ѡдмайм, свр. *одвѣсти на иревару*. – Нѣко е, асли ѡдмамијѡ нѡшега шарѡва, нѣмѡ га кѡт-кућѣ.

ѡдѡзгѡ и **ѡдозгѡра**, прил. *озго, са горње сйране*. – ѡдѡзгѡ се чѹје нѣкакѡв тѹтањ, ко да се нѣшто рѹшй. ѡдозгѡра из Шкадима е љѹто сйјено за ситнѡ бѡго.

ѡдѡздѡ и **ѡдоздѡла**, прил. *оздо, са доње сйране*. – Нйје лѡко извлѡчити навйльке ѡдѡздѡ йз-драгѣ ў-Плѡндйшту. Йдѹ млйнарй ѡдоздѡла ис Прѣоца.

ѡдока, прил. *оийриликѣ, ириближно*. – Процијѣните ѡдока кѡликѡ е тѣжак прѡсац, кѡ ће га гѹнити на марвѣнѹ вагу по ѡвомѣ кијѡмету?

ѡдрањати, -ам, свр. *очешаити, исйањити*. – Ћѣ ѡдрањѡ рѹку јѡднйче јѡднй?

ѡдрѡпити, ѡдрѡпйм, свр. *одлежати казну у зайвору*. – Рѡгѹш ѡдрѡпй свѡѣ слѣдовање за свѡђу и тѹчу гѡре у прдекани.

ѡдрѣни, свр. *имйератив ѡд глагола оијѣрати*. – Одрѣни бѡго у лѡдѡвину нѡ-вакат, вйдиш да е свѣ вѣдро и да ће бйти вѣликѡ врућина.

ѡдрѡдити се, ѡдрѡдйм се, свр. *оиѹђити се, зайѡсйавити родбину*. – Штѡ си се тй Кѡља тѡкѡ ѡдрѡдијѡ па се нйкоме свѡме нѣ јѡвљѡш?

ѡдрѡнити се, ѡдрѡнйм се, свр. *уморити се радећи*. – Јѣси ли се кѡко ѡдрѡнијѡ данас, ѡ Јѡја?

ѡдува, -ѣ, ж. *венйил, узак оивор за ваздух*. – Ошкрйни мѡлко врѡта да йма ѡдувѣ погѹшићемо се.

ѡдушак, -шка, м. *крайѡк ирекид рада ради ѡдмора*. – Вѡљѡ ѡвѡј ѡдушак у ѡвѡј лѡдѡвини штѡрѣчѣш.

ѡдѹшити, ѡдѹшйм, свр. *ѡморити уз краћи ирекид рада*. – Штѡ тй вѣлйш Јѡја, кѡко би бйло мѡлко ѡдѹшити и запѡлити по ѣдну?

ѡђе, **ѡћекѡ**, **ѡћекѡре**, **ѡћекѡрѣ**, прил. *ѡвђе, на ѡвом мјѣсйу*. – Нѣмѡ се ѡђе нйшта вйћи осим кѡмена и кѹкуруйѣка.

ѡзгѡ и **ѡзгѡра**, прил. *са горње сйране*. – Бѹра пѹшѣ ѡзгѡ ѡт-Прибѣљѣ и Бѡк тй је ѹбиће, лѣдена ко ѡко Свѣтѡк Трйвѣ. ѡзгѡра пѹшѣ бѹра а ѡздѡла јѹговина.

ѡздѡ, прил. *са доње сйране*. – Јѹговина пѹшѣ ѡздѡ и нѹсй кйшу.

ѡзѣпсти, ѡзѣбѣм, свр. *ирихладити се*. – Јучѣ смо ѡзѣбли ў-шуми јер је пѹвала лѣдена бѹра цйјѣлй дан.

òзимї, -ā, -ō. *усјев који се сије поод јесен да њрезими.* – Кòд-нās се највише сїјала òзимā шèница, а јèчам свāкè свāкātè годинè.

òзимњак, -а, м. *онај усјев који је изишао из зиме.* – Òвè су нам гòдинè òзимњаци најбоље рòдили у задњије пèт гòдїнā.

òзоја, прил. *їуно њреїјерано.* – Òвò е òзоја, тāmāн да е царскò.

òитрòс, прил. *їуїрос.* – Бїло е òитрòс рòсè по цијелòм пòљу, ко да си прòлијò варèнику пò-ледина.

òје, -а, с. *їокреїни дио руде у заїрèзи.* – Смòждило се мālò òје па се нè море òрати дòк не пòправїмо.

òјкати, -ām, несвр. *одазиваїи се са „ој“.* – Вїдèре кò но òјкā цијелò јўтро дòље испòд нашега Цијèпца.

òјкача, -è, ж. *крајишки дисїиx са њриїјевом „ој“.* – Òј барабо, штò те кўћи нèмā, òј, òће твòја да пòбегнè жèна. Такè су ти нāше òјкаче брāле мўј слаткї.

òјли, узв. *хоћеш ли.* – Òјли ићи сā -мнòм у пèчурке дòље ў-поље?

òјòј, узвик *бола или чућења.* – Ојòј мèни мїлā мўја мāјко, ўједè ме змија!

òјт-нā, узвик *којим се коњ мами на зоб.* – Мāља, мāља, пāльò, òјт-нā.

òкādити, òкādїм, свр. *одимїиї њросїорије їамјаном.* – Ўзми тāmјана па òкāди свè пò-кўћи, тākи је стāрї òбичāј.

òкајати, -ем, свр. *òжалиїи, їомириїи се са чињеницом.* – Ўни су већ òкајали штò су им смрзли нòлики купијèри.

òкани, имп. *сачекај, сїрїи се.* – Пòкиснућеш, òкани мāло нèће ли кїша стāти.

òкāнити се, òкāнèм се, свр. *їресїаїи се инїересоваїи.* – Чўј, òкāни се вїшè тòгā лопòвлука и петљāнијè, тākò ти Бòга.

òкарāкушити, -їм. свр. *осїариїи, онемоћаїи.* – Нāш врāнац пòсве òкарāкушијò чїм нāкò пòсрћè.

òкати, -ām, несвр. *говориїи узасїоїно „о, о“ у чућењу.* – Штā ти је, штā òкаш пò-цијели дāн; їмāш ли ишта дрўгò осим, ò, ò, ò?

òкèрапити, -їм, свр. *заокуйиїи и најуриїи у їрк.* – Кāд је Видèсило òкèрапијò Мїћату и Лāзу и-шљївā, нијесу се ўстављали бјèжећи све дò-Лашчинè дòлинè.

òкерèувити, -їм, свр. *оклемїавиїи, искривиїи уши.* – Нāјгорè је Клèмпò òкерèувијò од свїјў лўдї ў-нашоме крају.

òкишати се, āм се, свр. *учесїаїи са кишом.* – Вријèме нè идè нā-рўку тежāку, òкишало се па се нè море кўпити сїјèно.

òклемпавити, -їм, свр. *обориїи уши.* – Ымā пòла вїјèка да е Клèмпò òклемпавијò и нїкоме тò нè смèта, тākā му сўдба.

òклèн, прил. *одакле.* – Òклèн је ўнāј мўмак штò лијèпо пїјèва? От

òкорòбатити се, -їм се, свр. *обилно родиїи, њреродиїи.* – Шљїве су се òкорòбатиле ко грòжђе.

òкрāјак, -јка, м. *їиїома ливада око насеља.* – Òкрāјци се кòд-нās забрāњују за їспашу òдмā пòшље Ђурђева.

òкрèsати, òкрèшèм, свр. *одсјећи сувишне гране на дрвèїу.* – Òвў стāрў шљїву трèбā мāло òкрèsати да бòљè рāђā.

òкрљина, -è, ж. *осїаїак сломьеног зуба.* – Бòлї ме òкрљина, мўраћу ићи кўму Рòдòльўбу да ми је ишчўпā клијèштије.

округлац, округлаца, м. *кромѿир или камен округлог облика*. – Најбоље рoдe купијeри округлаци сaмo кaд се пoшaкajу oвчијe хӯбром.

олајавати, олајавaм, несвр. *ипричаѿи o другoмe неистину*. – У свaкoм сeлу мудрoви ништа нe рaдe вeнo олајавajу пoштeн свѿјeт.

oландија, -e, ж. *бијeли кромѿир иоријеклoж из Хoландијe*. – Кoд-нaс су вaвѿјeк били слaђи црлeни купијeри oд yнe oлaндијe.

oликнути, oликнeм, свр. *ударити шѿпaтoм*. – Здрaвилo oликнy Милу Гaђaнoвa штaпoм пa се oндaк срeпишe дeкaчити. Ст

oлињати се, -aм се, свр. *изгубити oлакy чeшући се*. – Нaш лисo се сaв oлињo кo стaрa мршaвa лисицa.

oлош, -a, м. *ипроѿалицe, лoшe друшѿвo*. – Избјeгaвaj oлош и нeкa ти је тo вaвѿјeк нa yму.

oлупина, -e, ж. *oстѿпaтaк неке хaвaријe, иренeс. сѿпaр чoвјeк*. – Oд Сaвe Ђуђaнoвoг нeмa вeћe oлупинe у цѿјeлoм нaшoм крaју.

oмaнути, oмaнeм, свр. *слaгати, изнeвјeрити*. – Јeдaн мyј друг нaручѿo кoсѿштe пa нe дoлaзи, aсли је oмaнo.

oмaтoрити, -ѿм, свр. *oстѿарити, oнeмoћити*. – Душaн oмaтoријo кo кaкѿ хӯтyрум oд дeвeдeсeт гoдѿнa.

oмaтyвити, oмaтyвѿм, свр. *oглувити, иoсeнилити*. – Нaш је Мѿнjajлo oмaтyвијo и ништа нe чyе, свeднo, гoвoријo нeмy a гoвoријo пaњу.

oмaч, -a, м. *јeлo oд сушeнe пѿјeсѿeнинe, рeзaнaцa*. – O жeнo, дeдe Бoгa ти, нaпрaви дaнaс мaлo oмaчa зa рyчaк.

oмaшити, -ѿм, свр. *ипрoмaшити, изнeвјeрити*. – Мѿјo yзo пyшку дa гaђa лисицy пa скрoз oмaшијo и пoгoдијo свoгa пијeтлa.

oмaшкa, -e, ж. *ипрoмaшaj, грeшкa*. – Кaд се oштрѿ кoсa, нe вaлa прaвити oмaшкe и брзaти јeр се мoрe кoсaц пoрeзaти.

oмeрaчити, oмeрaчѿм, свр. *уживити у нечeмy; јeлу, иићу и сл.* – Oмeрaчѿo Јoвaн пѿти yнy нyвy рaкијy, мyрa дa му пyнѿрa.

oмирѿати, -aм, свр. *oдмјeрити oд глaвe дo иeтѿe*. – Нe мoрe бoљe oмирѿaти брaвa нa пѿјaци нѿкo oд Сaвe Инићѿнa. Кс

oмлaтити, oмлaтѿм, свр. *oбратити вoћe удaрaјући ирушoм иo грaнaмa или нa други нaчин*. – Бѿјo јaк вјeтaр пa oмлaтијo шљѿвe.

oмoрити, oмoрѿм, свр. *oбoјити иприрoднoм бoјoм илaитнo у црнo или мoдрo*. – Скрoилa Ђyкa Пeри, дa прoстѿш, гaћe oд кeтaнa пa oмoрилa, изглeдajу кo кyпoвнe лaчe.

oмрaзити се, -ѿм се, свр. *зaмрзѿити се*. – Yни су се oмрaзили, a рaштa, Бoгa ти милoстивoгa пѿтaj.

oмркнути, -нeм, свр. *зaићeћи се иo нoћи у иприрoди вaн нaсeљa*. – Сѿнoћ су нaм oмркли кyњи гoрe испoт-шумe пa смo и трaжили свe дo пoнoћи и нaћeмo и у Пoљaнa у ливoди.

oмрсити се, oмрсѿм се, свр. *узeити мaснy хрaну иoслијe иoстѿa*. – Oмрсили су се пoслијe трѿ eвтe пoстa.

oмрѿцити се, -ѿм се, свр. *уйрљaтити се лeшинoм*. – Нe прилaзи тoј мрлини јeр ћeш се oмрѿцити.

ѡндѡк, прил. *онда*. – Кѡд Стѡвиша пѡпѡ ѡдну рѡкију, мѡлко се стрѡсе, ѡндѡк прѡјѡи чѡшу Бѡжи па велѡи, ѡлидѡ ми јѡш ѡдну кѡд је вѡкѡ дѡбра.

ѡндѡлѡн, прил. *од онога мјесѡа*. – ѡндѡлѡн се вѡвѡјек пѡјѡви мѡгла чѡм пѡнѡ кѡша.

ѡнѡе, **ѡнѡекѡ**, **ѡнѡекѡре**, **ѡнѡекѡрце**, прил. *ондје*, на *ѡѡме мјесѡу*. – Видѡш ли ѡнѡ круѡшку, ѡнѡе је нѡјбѡлѡ лѡдѡвина.

ѡнѡицѡти, **ѡнѡицнѡи**, **ѡнѡлицѡти**, **ѡнѡлицнѡи**, -ѡ, -ѡ. *мален као шиѡ је онѡј*. – Нѡше је ждријѡбац ѡнѡицѡти ко ѡнѡј мѡгѡрац.

ѡнѡличѡчки и **ѡнѡлички**, -ѡ, -ѡ. *велик као онѡј*. – Јѡчѡ сам видѡјѡ ѡнѡличѡчкѡг вѡка, кѡлик јѡнац, вѡѡрѡј ми.

ѡнѡлишѡшнѡи и **ѡнѡлишнѡи**, -ѡ, -ѡ. *мален као онѡј*. – Јѡш нѡје глѡва видѡла у ѡвѡ свѡга вѡјсека ѡнѡлишѡшнѡга чѡека.

ѡпѡјдѡра, -ѡ, ж. *жена дугѡ језика и без великог угледа*. – Кѡдѡ се ѡнѡ ѡпѡјдѡра скѡтѡ? Пд

ѡпѡнути, ѡпѡнѡм, свр. *овлаш удариѡи моѡком ѡо лицу*. – Јѡчѡ ме ѡпѡнушѡ двѡје млѡдице по ѡбразу дѡље ѡ-Плѡндѡшту.

ѡпѡучѡти, -ѡм, свр. *добро удариѡи ѡекога каквим ѡруѡѡм*. – Бјѡжи Мѡркѡне, ѡпѡучѡиѡе те Нѡјѡ прѡтом.

ѡпѡши, имп. *наредба свезаном говечѡу да се ѡмакне*. – Ђјде зѡкоња, ѡпѡши, штѡ си се ѡкѡчијѡ.

ѡпѡлѡвити, ѡпѡлѡвѡм, **ѡпѡлѡшѡти**, -ѡм и **ѡпѡлѡшѡти**, ѡпѡлѡшѡм, свр. *до краја оглобиѡи, ѡѡкрасѡи*. – Опѡлѡвило у бѡртији Бѡји свѡ и шѡлду иж цѡпѡвѡ.

ѡпер, -ѡ, -ѡ. *искривљен, усукан*. – ѡвѡј нѡш грѡдељ ѡпер и крѡв, мѡрѡ да се изѡпѡријѡ нѡ-сѡнцу.

ѡплаза, -ѡ, ж. *бразда у орању која није ѡреврнуѡа*. – Вѡликѡ су ѡплазе ѡ-нѡшије нѡйва дѡље ѡ-Ппржина.

ѡплѡшѡти, -ѡм, свр. *ѡѡнѡиѡи имањем, ѡсирѡмашиѡи*. – Сѡмо е пѡлијепо ѡплѡшѡијѡ кѡд се врѡтијѡ из-Бѡчкѡ пѡд грѡдѡште.

ѡпѡрњѡци, -кѡ, м. *масна ѡѡѡнка цријева јѡгњѡѡи или ѡвце*. – Нѡмѡ нѡшта лѡшѡвѡ од ѡпѡрњѡкѡ кѡд се ѡпригајѡ с лѡком.

ѡправѡти се, -ѡм се, свр. *ѡѡјѡиѡи се, ѡдебљѡиѡи се*. – Сѡветѡна се ѡправијѡ ко рѡњскѡ прѡсац.

ѡпризмѡти, -ѡм, свр. *обрѡбиѡи чѡло балвана ради лакше вучѡ ѡо земљи*. – Ђјмо ѡпризмѡти ѡнѡ цѡкове и вѡћи на лѡгер.

ѡпркнѡти се, -ѡм се, свр. *разујесѡи се ѡко чѡра*. – Прѡчка се ѡпркнѡла ѡкопѡвајѡћи купијѡре.

ѡпрѡубѡти, -ѡм, свр. *ѡрѡбиѡи, исѡиѡиѡиѡи, ѡрѡвјѡриѡи*. – Јѡчѡ сам ѡпрѡубѡ ѡвѡ нѡвѡ кѡсу из-Мркоњѡиѡа, ѡштра ко змија.

ѡпрѡушѡти, -ѡм, свр. *ѡрѡбиѡи, ѡрѡбушиѡиѡи, ѡрѡшуѡљѡиѡи*. – Јѡмлѡм да се ѡвѡј бѡрдѡк ѡпрѡушијѡ јер пѡшнѡ пѡмѡло вѡду.

ѡпута, -ѡ, ж. *ѡѡредѡна кожнѡ ѡрака за ѡрављѡње ѡѡѡѡка*. – Мѡ смо крѡили ѡпутѡ од ѡвчијѡ кѡжѡ за ѡпѡнке.

ѡпутњѡши, -ѡ, м. *кожни ѡѡѡнци ѡреѡлѡѡѡни ѡѡѡм*. – Зѡ-нугѡ су нѡјздравѡи ѡпѡнци ѡпутњѡши.

ѡра, -ѡ, ж. *ѡѡгодно врѡјѡе за рад*. – Пѡла кѡша, ѡра кѡситѡ трѡву.

ораница, -ѐ, ж. њива за орање. – Ми смо имали три добре њиве оранице и неколико дѳлина коѳ су добро рајале сваке гѳдине.

ораћница, -ѐ, ж. љескова гужва као дио заирежнога ирибора. – Није свако знао усукати гужву ораћницу, не зна започети шепер.

ордија, -ѐ, ж. војска, сила, моћ. – Кад навали сила и ордија, ејвалa му мајци ко ће је спријечити.

орли, орловa, м. орлови, иице грабљивице. – Навалише орли и гаврани, напише се крви од јунака, наједоше меса јуначкога. нп

орљање, -а, гл. им. с. одјек рушења сицијена. – У свако свакаѳ дѳба гѳдине, на Шатору се чује орљање камѳња.

орљати, -ам, несвр. оискиваии камење низ брдо. – Поваздан камѳње орља низ Рокин до испод-Млиншта.

орма, -ѐ, ж. коњска оирема за вучу. – Припреми орму па ћемо ићи орати гѳре у-Анићевки.

орѳ, орла, м. орао, иица грабљивица. – У-нашом крау, орѳ би знао попасти јање и однијети гѳре шуми.

оро, -а, с. орахово дрво или илод. – Рѳдило Ћопино ѳро, ѳгубало се ко грѳжје.

орѳбити, ѳробим, свр. оиљачкаии, иокрасии. – Лани је наше курузаре орѳбило кад су се враћали из-Баѳке.

ѳртекаси, -а, м. разне сивари мале вриједности. – Ко е ѳвуда ѳве ѳртекасе растрѳложиѳ па се не море прѳлазити? Ср

ѳрѳк, узвик ириликом гурања некаквог иереша. – Гурaј, гурaј, сад, сад, ѳрѳк!

осакатити се, -им се, свр. оишешиии руке или ноге. – Јадни се Мијо осакатиѳ, пребиѳ нугу гѳре у Палежу у-сјечи.

осамарити, осамарим, свр. **1.** сиавиши самар коњу на леђа. – Ајде осамари парипа па ћемо ићи у Прѳодац у-млин. **2.** човјека задужиши за неки иешак иосао (фигураиивно). – Изглѳда ми да е унога вртоглају Шѳботова полијепо осамарило у војсци.

осамити се, ѳсамим се, свр. извојиши се и биши сам. – Никола се некако осамиѳ па се слаѳо дрѳжш ш ѳудије.

освѳда, прил. са свих сирана, од свих крајева. – Код -наѳ је у -шуми било радниѳа освѳда, а највише ѳд-Врѳљана и Бараћа.

осевапити се, осевапим се, свр. биши милосиив и дарешлив ирема сирѳињи, начиниши добро дјело које заслужује божииу награду. – Удијели слијепу и сакату, осевапићеш се.

ѳсијеч, -и, ж. ириземни дио зграда од дрвене грађе. – Све су наше ѳсијечи у-зграда биле од тѳсаније брѳана.

ѳсјен, -а, м. сијенка ѳуди и иредеша. – Сваки се куњ плаши свѳга ѳсјена.

осмѳдити, ѳсмѳдим, свр. огулиши, иочуиаии браду и бркове. – Осмѳдило Лукишу па изглѳда ћѳс.

ѳс-насе, узв. команда волу у заирези да иовуче на своју сирану. – Шта чѳкаш зѳкоња, ѳс-насе у брaзду.

основати, ѳснујем, свр. заиочеш иешио ново. – Наши су старѳ ѳсновали шѳклу у сѳлу за вријеме Аустрије.

осовати, осујем, свр. *оїсовати*. – Ћурај је міран ко јане и нїкад неће нїшта осовати за мїла Бѡга.

осѡј, -а, м. *сјеверна пошумљена стїрана брда*. – Вїше Градїшта у осѡју имā јāгѡдā и борѡвнїцā.

осолѣ, прил. *од сада, од овога моменїа*. – Ђ, верѣбѡга, осолѣ ћемо другѡвāчнїјѣ разговāрати о цїјѣни сїјѣна и слāмѣ. Вр

ѡсока, -ѣ, ж. *кисела шечносї која се цїјѣди из шїїале*. – Нїшта нѣмā жѣшћѣ од ѡсокѣ за кѡснѣ брўсове.

ѡсѡран, -рна, -рно, и **ѡсѡрљив**, -а, -о. *дрзак, груб, ошїар*. – Ћулуми су ѡсѡрни и цврќљиви да те Бѡг сāчўвā. Нѣмā осорљивїје лўдї ѡд-њї. Ћу

ѡстан, -а, м. *дуга моїка за шїјѣрање сїоке*. – Приѣбѣлци гўнѣ дўгачкїје ѡстаније вѡлове у ѡрāњу. Пб

остарѡковити, -їм, свр. *їодерати коїїїо, обућу и сл.* – Требā поткївати кўње јер су остарѡковили.

ѡстѣлавити, -їм, свр. *остїариїи, їосїаїи неуредан*. – Кркаче е бїјѡ пѡсве ѡстѣлавїјѡ па се нїје мўгѡ сām брїјати.

острāга, прил. *їозади, иза*. – Млāђѡ приће пўтāљу острāга па га мālко пўцўкнў мѡткѡм и ўн се рїтнў, а Видѣсило у трāву лѡс.

ѡстрићи, острїжем, свр. *ошїшати вуну са оваца, ошїшати грубо*. – Рїцана е наколало нўжицама па га ѡстригло ко ѡвна.

ѡстукнути, -нѣм, свр. *суздржати се, заусїавити се*. – Кāд гѡћ чѡѣк прѣнāглї, трѣбā мālко ѡстукнути и пресāбрати се.

ѡсўк, -а, м. *колона говеда која бјеже у хладовину од обада*. – Кāд најўрї ѡсўк гѡвѣдā, склāњāјте дїѣцу ў-кўћу да не стрāдāј.

ѡсуство, -а, с. *одсушво*. – Кāд је ѡбрад бїјѡ у морнāрици, двā е пўта дѡлазїѡ на ѡсуство по двāст дāнā.

ѡсўтан, -тна, -тно. *одсўтан*. – Нѣмā дāнас ѡсўтнїје рāднїкā, свї су дѡшли на врїјѣме на посѡ.

ѡтаблāисати, -шѣм свр. *уморити се ходајући и їодбїити добро шāбане*. – Ћѣрмани ѡтаблāисали трāжећи кўње пѡ-шуми.

ѡтāкати, ѡтāчѣм, несвр. *ѡїресати ногама од хладноће*. – Нāши чѡбани повāздāн ѡтāчў нўга од пўстѡга лѣда.

ѡтāлѣн, прил. *одаїле*. – Одмāкни се ѡтāлѣн кāд ти кāжѣм.

ѡтāљати, -āм, свр. *завршити їосао како-шāко*. – Ўни ћѣ тѡ сāмо ѡтāљати брѣз великѡга смїса и ўкуса.

ѡтарамѣнта, прил. *ѡїїриликѣ, насумице, неодређено*. – Сїмо причā ѡтарамѣнта, нїт се знā ћѣ дрїјѣшї ни ћѣ вѣжѣ.

ѡтарāsити се, ѡтарāsїм се, свр. *ослѡбодити се какве ѡбавезе*. – Јѡвица се ѡтарāsїјѡ лѡшега дрўштва и кавāнѣ.

ѡтѣгнути, ѡтѣгнѣм, свр. *умрїјѣити, скончати живоїи*. – Вѣлѣ да е и ўнāј Ћућулāјкан из Карāизѡвāцā ѡтѣгѡ пāпке.

ѡтѣзати, ѡтѣжѣм, несвр. *ѡдугѡвлатити, дѡсаћивити се, љѣнчарити, бесїослїити*. – Ђно Кāјтѣзā ѡтѣжў јāїје кѡд Цїгинѣ кавāнѣ, нећѣ рāдити и нāпити се врўћи лѣденѣ вѡдѣ.

о̀тел, отѣла, м. *хо̀шел*. – Учитель Ристе је пӊла свѡга вијека са свѡије пајдашије пресједијӊ у-стӊрѡм отѣлу хѣ се вӊзда сӊстӊју пӊандуре и мудрѡви.

о̀тѣркавити, -им, свр. *о̀шежаши од сӊтаросши или дебљине*. – Гӊврӊн је пӊд-старѡст о̀тѣркавијӊ и јѣдва ѡдӊ.

отегурати, -ам, свр. *о̀иши некако уморан и шежак*. – Пушти ти њѣга, у̀н ће некако отегурати кӯћи сӊм брѣз йкога.

о̀тйк, -а, м. *сӊрава за чишићење йлуга*. – Нѣмӊј забѡравити о̀тйк пӯнијети, ѣно га задјевен за рӊжнйк.

о̀тиснути се, -нѣм се, свр. *йасши са висине*. – Мйле се о̀тиснӊ са Бјѣлкушинѣ крушкѣ и сӊв се йзгребӊ пӊ-тијелу.

отка̀ишити, -им, свр. *одрезаши, о̀ишараши у облику кајиша*. – Мйркӊну отка̀ишило палахун кѡжѣ с лѣхӊ у шакѐтању.

о̀ткѣч, -а, м. *удаљеноси од циља у дужини йедља*. – Мй смо се йграли клйкера на о̀ткѣч кад смо бйли малй.

откркати, о̀ткркӊм, свр. *одбйши већу суму од йлаше*. – Бѡжи откркајӊ свӊког мјѣсеца од пла̀хе јер каснй на пӊсӊ.

о̀това, -ѣ, ж. *млада јесења тйрава која је нарасла йослије љѣине кошевине*. – Покӊсијӊ Видѣсило о̀тову у чаири, ймӊ дѣсет навильӊкӊ сйјена мѣкана ко дӯша.

отперити, о̀тперйм, свр. *одгодиши, осйавйши неки йосао за другу йрилику*. – Насӊдили мй рӊно арман да вршемо зӊп, кад се пӊчѣ неѡ облӊчити и мй ти свѣ о̀тперймо за-другй дан.

отперјати, -ам, свр. *о̀иши у неком йравцу, честиѡ без воље*. – Дӊшли Рӊрчӊни на прѣло у Илијѣтинову кӯћу и прӊвили нѐрѣт па й наши мӯмци йшѣерали йс-кӯћѣ, а у̀ни ѡндак отперјашѣ у Кајтезе пред -нашега Клѣња.

о̀тпрѣен, -а, -ѡ. *одуран, нељубазан*. – Рӊшта си тй Мӊрија такӊ о̀тпрѣена па не видйш нйкога окӊ-себе? От

отпрѣтати, -ам, свр. *скинуши угљевље вайре са нечега шиѡ је у њу зайреиано да се йече*. – Кад смо о̀тпрѣтали ва̀тру, купијѣри се у-њӊј испѣкли ко пӊд сӊчом.

отпртљати, -ам, свр. *одселиши, йѡбјећи са некога мјестиа*. – Кад су Тӯрци убили Мйлића Мрѣена на Ајдерѡм пӊљу, њѣгови су сйнови мӯрали отпртљати преӊ Чемѣрницѣ дрӯгӊм бѣгу дӊље у Вӊлӊре кӊд-Шипова.

отравити се, о̀травйм се, свр. *зарасши у коров*. – Отравйли се купијѣри пӊсве, мӯрӊмо и смјѣста плијѣвити.

о̀трајбати, -ам, свр. *одрадиши шежак йосао йѡ казни*. – Јӊ сам свѣ о̀трајбӊ а нека дрӯги глѣда како ће свѣ.

отромбӊлити, отромбӊљйм, свр. *ѡјесйши образе или сӊтомак од шежине*. – Посврлија отромбӊлијӊ трбу дӊ-кољѣнӊ.

о̀ћѣпити, -им, свр. *лијѣйо се йроводиши*. – Пелѣшија о̀ћѣпијӊ одмӊрати у ладӊвини ко какӊв тӯрскй бѣг.

о̀ћува, -ѣ, м. *оцух, други матѣрин муж*. – Пӊнекад о̀ћува знӊ бйти бӊљй од рӊђенӊга хӊхѣ.

о̀цӊњити, о̀цӊњйм, свр. *сневеселиши се*. – Штӊ си тй Тӊде такӊ о̀цӊњйӊ, кӊй ти је хӊвӊ?

очӊјати, -ам, свр. *зайасши у незнаѣе дугим шичекивањем*. – Јӊднӊ Јӊка е ѡчајала чѣкајӊши Мйјӊјла йз-млиана.

ош, узвик којим се *ѿјера ѿас*. – Ош ша̀рове, да̀бо̀гда̀ крѐпо̀!

ошајцати, -ам, свр. *разгледаѿи ѿажљиво*. – Јеси ли како унѹ грађу ошајцѡ, ваља ли чему?

ошаму̀тити, ошаму̀тѿм, свр. *омамиѿи, оѿиѿи, збуниѿи*. – Кавара е мало више пѡпијѡ па га ракија ошаму̀тила.

ошинту, -ем, свр. *ударѿи*. – Вицо Видића је ошинѡ Панделију једније керачком по-леђије а Панделија зграбѿи камѡн па ти Вицу бѹбнѡ ѱ-ребра.

ошпучити, -им, свр. *ошпучи нагло у неком ѿравицу*. – Ошпучили курузари преѡ Прѡлина брѡда на-Млинѿшта па ће ѱ-Бачкѹ.

ошкрѿнути, ошкрѿнѡм, *мало оѿворѿи враѿа или ѿрозор*. – Ошкрѿни малко прѡзор да ѿзѿђе дѿм.

ошљѡвити, ошљѡвѿм, свр. *сневеселиѿи се, изгубиѿи снагу*. – Криво ошљѡвијѡ ко да е цијели дан товаријѡ цѿменту.

ошпѹрити се, ошпѹрѿм се, свр. *ојагњѿи се ѿрије времена као још млада овца*. – Ошпѹрила се уна̀ на̀ша шѿљегвица, а вријеме јѡј је тѐк за̀-годину дана̀.

ошурити, -им, свр. *ѿолиѿи се врелом водом*. – Шпѿро се ошурѿѡ врѡлом варѡникѡм са шпѡрета.

П

па̀бѿрчити, -им, несвр. *ѿробираѿи сиѿније остиаѿке*. – Рѡмиѿи поваздан нешто па̀бѿрчѡ по-нашије ѿѿва.

па̀врљ, -а, м. *комад ивера који убѡде и заѿрује рану*. – Није Кња̀з бијѡ у рату, сла̀го. Њѡга е у̀бо̀ па̀врљ ко̀д-говѡда̀.

па̀-да̀, рјечца којом се *ѿѡѿврђује*. – Побѿѡ се Ђука на збѡру у Прѡкраи. Па̀-да̀, ко̀ би дру̀ги.

па̀ђа, -ѡ, ж. *лакомислена жена брза језика*. – Нѡма̀ већѡ па̀ђѡ от Цѡкурѡвкѡ на чѡтри стране свијѡта.

па̀ђѡтина, -ѡ, ж. *аугментиѿив ов именице ѿађа*. – Сва̀ка па̀ђѡтина не ра̀ди ништа већ зја̀ка по сѡлу.

па̀здр, узвик за *ѿодстиѿање некасѿрираног коња*. – Па̀здр, па̀здр па̀љѡ.

па̀здрчина, -ѡ, ж. *мушкарац средњих година који се не жени*. – Нѡма̀ ништа од у̀нѡ Бјѡлкушића па̀здрчинѡ, и не гледѡ на-цуре.

па̀зија, -ѡ, ж. *врѿа зеља*. – Пу̀на е на̀ша ба̀шча па̀зије и лобѡдѡ.

па̀ј, па̀ја, м. *дио који некоме ѿриѿада*. – Ја̀ свѡј па̀ј нѝкоме не дам да ми ду̀катије пла̀ћа.

па̀јити се, -им се, несвр. *дијелиѿи ѿрема ѡмјеру како кога ѿриѿада*. – Ђно ти па̀ се ти па̀и ѡко зѡмљѡ, мѡни не треба̀.

па̀јкан, -а, м. *ѿолицајац*. – Ка̀д па̀јкани до̀ђу, биће тарѡпанѡ па̀ ти гледѡј како ѡеш ш-њима.

па̀клав и **па̀класт**, -па̀клава, -па̀клаво. *црн као ѿаклина*. – Рѡрчѡни су гѡтово сви па̀клави у ѡбразу ко Цѿгани.

п̑акларице, п̑акларѣц̑а, ж. *борова шума гдје су некада сељаци љавили п̑аклину за љодмазивање дрвених п̑очкова*. – Ў-П̑аклари више Ремѣћ̑а, пр̑авила се п̑аклина за-к̑ола.

п̑аклина, -ѣ, ж. *коломасѣ од сирове бороваине*. – Наши су старѣ пр̑авили п̑аклину од сировѣ бороваине у посебним п̑ѣћима.

п̑аклић, -а, м. *куѣија цигарѣћа или шибѣша*. – Купи ми едан п̑аклић цигара и к̑оју шибѣцу.

п̑ак̑о, -п̑акла, м. *љакао, несношљива ситуација*. – Ўгријало љето, Б̑ок створѣј̑о, пр̑авѣ п̑ак̑о.

п̑ала, -ѣ, ж. *сабља*. – К̑отар̑ани припасали пале ђ-бедрије па се крад̑у по Динари и Ст̑аретини.

палам̑ар, палам̑ара, м. *дио сукненог љрибора на самару*. – Сви су палам̑ари отањили, м̑урај̑у се пр̑авити н̑ѣви.

палам̑удити, палам̑удѣм, несвр. *лагаѣи, будалесаѣи*. – Нем̑ој више палам̑удити, д̑оста е тв̑оѣ л̑ажи и празнѣ мудр̑олијѣ.

палац, -лица, м. *вјѣћар који у т̑оку љѣћа исушује земљу*. – К̑ад почнѣ п̑ирити палац, трава се преп̑олови за два д̑ана.

палацати, -ам, несвр. *језиком лискаѣи као змија*. – Одмакни се од гр̑омилѣ, т̑у змије с̑амо палацај̑у п̑о-цијелѣ д̑ан.

палеж, -а, м. *крај гдје се искрчивало љаењем шуме*. – У Палежу више Ст̑екеров̑ац̑а, ђтворено радѣлиште и направљене бар̑аке љѣ су сп̑авали сјек̑ачи и извоз̑ачи ш̑ѣмѣ.

палеш, -а, м. *краѣика коса лошег квалиѣѣи*. – Купиј̑о Колицало нѣшто п̑алеша љ-Мркоњѣћу, нем̑а два п̑едља љ-њем.

палиграп, -а, м. *љараграф, љроѣис, закон*. – Ал̑аишѣш ли ти ђвѣ палиграпе Ст̑дене?

палија, -ѣ, ж. *шиѣај који служи за ључу*. – Д̑овати ми т̑у палију да оп̑аучѣм ђвог̑а вртоглају.

пальика, -ѣ, ж. *крај у шуми са љишомом љравом који је насѣао љослије шумскога љожара*. – Чобани су највише г̑унили ђвце г̑оре у Пальику јер је т̑у трава пит̑ома.

пальо, -ѣ, м. *хиљокорисѣик именице љарѣи*. – Маља, маља, паль̑о.

памра, -ѣ, ж. *љешкир, марама за главу*. – Зам̑ут̑ај памр̑ом главу п̑ушѣ л̑едена б̑ѣра.

памр̑ави, -а, м. *коњске глисте*. – К̑ђвчалија је у цијелом нашем крају јѣд̑инѣ зна̑ђ в̑адити памр̑аве к̑уњије, б̑ђљѣ од т̑ѣраза.

панд̑а и **панд̑ак**, прил. *ља онда, оѣѣи, љоново*. – Забр̑еуши га иза љишѣ, панд̑а ј̑ђш јѣд̑ноч са-другѣ странѣ да се научѣ пам̑ѣти.

панд̑ало, -а, м. *онај којем је узречица љанда*. – К̑ажу да е наш Панд̑ало љм̑о тринестеро чѣљ̑ади љ-кућѣ.

пандр̑к, -а, м. *сувишни дио дрвѣћа који виси или сѣрши*. – Ўнај пандр̑к на-шљиви ђдрѣжи да нѣ смѣт̑а.

пандр̑љика, -ѣ, ж. *круѣици љандр̑к*. – П̑ђвјешале се пандр̑љике по љн̑ој наш̑ој стар̑ој шљ̑иви, љн̑ђ трѣб̑а ђдрезати.

пандрљ, -а, м. *оно шћо је љрирасло, љрикачило се*. – Скиндере ми овај пандрљ с капута, тако ти свеца.

паного, -е, ж. *дио кокошије ноге са канцом*. – *Има Нева* еднго пијетла, паного му ко кантарскѣ кѹке.

пантра, -е, ж. *грѣда којом се љовезују два кровна рога*. – Натрпали смо пуну појату сијена, скрѳз до -пантрѣ.

панца, -е, ж. *канца, нокаѿ на шајама звијери*. – У-нашого Ылијѣ се искривили нѹкци ко пасијѣ панце.

панцати се, -ам се, несвр. *ѿењаѿи се уз дрво*. – Маѹка се панца ѹз-дрво бјѣжѣћи прѣт-псије.

пањ, пања, м. *руѿа на одрезаном ѿању насћала ѿаљењем да се у њѳ задржава вода у шуми*. – Сарѿа је испалијѳ пањ више-Дола, мѳре се чѳѣк ѹ-њему сакрити.

пањкати, -ам, несвр. *сѿлеѿкариѿи, оговараѿи*. – Ништа нѣма рѹжнијѣ ко пањкати и олајавати љѹде.

парац, -рца, м. *онај који увијек има уза се ѿара*. – Лакета е бѿјѳ највећѿ парак ѹ-нашом крају, вѹзда пун парѿ ко шѿпак.

парѿли, пр. *богаѿ ѿарама*. – Ђуран Чѣгѿр је бѿјѳ вѹзда парѿли и цијелѳ се сѣло мѹгло наслѳнити на-њага.

параћенда, -ѣ, ж. *крѿе, сѿѿни одјевни ѿредмеѿи*. – Склѹни ѳвѹ параћенду овдѿлѣн, шѿѿ чѣкаш!

парип, -а, м. *коњ*. – Ыдѣ Марко ѹ-Рѳре и вѳдѿ парипа за јѹлар а Вицо Жѣрѿновић ѣе спѿка, јели тѳ парип Душана Чегѿра?

парѿпача, -ѣ, ж. *жѣна круѿина и незграѿна*. – Није бѿло већѣ и ѿрнијѣ парѿпачѣ од Пѣѹљкѣ.

парѿпати се, -ам се, несвр. *риѿѿи се, гомбаѿи се*. – Дѳста е вишѣ, шѿѿ се тѹ парѿпѿте, прѣкинте већ јѣднѳч.

парњѿк, парњѿка, м. *вршѿак*. – ѳвѳ ти је мѹј парњѿк и дѳбар другѿр.

парњѿчити, парњѿчѿм, несвр. *одговараѿи кнаѿираѿи*. – Пѣрукѿн зѣкоња парњѿчѿ нашом шѿбоњи у брѿзди

парѳжак, -шка, м. *мањи зашѿљени ѿредмеѿ у облику рога*. – Унѣ нашѣ јѿворовѣ вѿле нѣко бѿцијѳ и слѹмијѳ лијѣви парѳжак.

пѿс, -а, м. *кољѣно, генераѿија*. – Гѳвѳр и крѿ се прѣносѿ с пѿса на-пѿс.

пѿсати, -шѣм и **пѿсовати**, -ем, несвр. *биѿи ѿ мјѣри*. – Дуѿли дѳбро пѿшѣ капѹт, али Драги пѿсује јѳш бѳљѣ.

пѿсти се, пѿсем се, несвр. *кад кобила ѿражи ѿасѿува*. – Ёво, већ су трѿ дѿна како се зѣка пѿсе.

пѿсторак, пѿстѳрка, м. *син којѣга је мајка довела са собом у други брак*. – Пѿсторак ти је сличан сирѳчету, свѿко га ћѹшкѿ ѳт-себе.

пѿспѿљ, пѿспѿља, м. *дуги шѿѿѿ за разгрѿање ваѿре*. – Дѳвати ми пѿспѿљ да мѿлко прѳјѿрѿм вѿтру.

пѿстрма, -ѣ, ж. *суво бравије месо*. – Пѿстрма е здрѿва и бѳљѿ од свѿкѳга мѣса, пѳсебно од свѿњѣтинѣ.

пѿстѹв, пѿстѹва, м. *расѿлодѿи коњ*. – Нѣ море бѿти ништа јѿчѣ и немирнијѣ од пѿстѹва.

пѣтањак, пѣтањка, м. *ошићени ѿрси*. – Тривѣну је каписла ђдбила три прѣта у рѣкѣ па ђстали ѣни пѣтањци.

патрѣлак, -љка, м. *ошићак ошићене руке или ноге*. – Ђѡки је ђдбила миња рѣку дѡ-лѣкта и ђстѡ ѣнај патрѣлак.

патрѣн, патрѣна, м. *чаура од исѣљеног мѣйка*. – Наѡѡ ја јѣчѣ патрѣн под пѡјатѡм.

пѣћо и **пѣћука**, -ѣ, м. *хиѡкорисѣик од именице ѣас*. – Бјѣште дјѣцо ѣ-кућу ѣјешѣ вас пѣћо.

пѣѣљ, пауѣља, м. *ѣрава чији врх личи на лисичји реј*. – Не ваѣља сјјено ђвѣ гѡдинѣ, пѣно пауѣља и звѡнца.

пачѣрист, -и, ж. *шиѣѣа*. – Врѣпци напращѣ вѣликѣ пачѣрист у кѡнопѣишту, пѡзѡблѣ свѣ шјѣме.

пачѣти се, -ѣм се, несвр. *залагаѣи се, ѣакмичиѣи се*. – Уни се ѣпѡрно пачѣјѣ и не прѣдајѣ се до задњѣ капи крѣви.

пашѡнац, -нца, м. *муж суѣругине сесѣре*. – Наѡ Лѣкета је свѡг пашѡнца Лѣку пѡчитѡвѡ бѡлѣ од свѡѣ брѣћѣ.

пѣшко, -ѣ, м. *хиѡкорисѣик именице ѣашанац*. – Јѣ се вићѣм са свѡјѣ пѣшкѡм свѣки дѣн.

пѣштрѣти се, -ѣм се, несвр. *залагаѣи се, ѣрудѣи се*. – Јѣлка се пѣштрѣ, али јѡј рѣчѣн нѣ идѣ од рѣкѣ.

пѣва, -ѣ, ж. *жѣна која се наѣадно облачи и ѣонаша да би се некоме свидѣла*. – Наѡша е пѣва ѣна прѣва стѣрѣнскѣ пѣнга.

пѣвити се, пѣвиѣм се, несвр. *кочиѣи се, ѣравиѣи се важан*. – Штѡ се Цвајка накѡ пѣви, да се нѣће ѣдати?

пѣдѣлати, -ѣм, несвр. *лагано ходѣи коракѡм колѣк ѣедаѣ*. – Дјѣца пѣдѣлајѣ док не ѣчврѣстѣ кѡрѣк.

пѣка, -ѣ, ж. *израслина, грба на лећима*. – Слајкан је ѣмѡ пѣку на-лећѣје кѡлик пијѣра.

Пѣко, -ѣ, м. *ѡнај који има ѣѣку на лећима или хиѡкорисѣика именице Пѣро*. – Пѣко Рѡквић није ѣмѡ пѣку већ га такѡ звѣли.

пѣксѣм, -ѣ, м. *ѡнај који је неурѣдан, ѣрѣав, умазан*. – Прѡђѣ се пѣксѣма исѣна и заѡбићѣ га штѡ дѣлѣ.

пѣлѣш, -ѣ, м. *ѣрчин, дуга коса вѣзана у реј*. – Кѣжѣ да е Ђѣне нѣсијѡ пѣлѣш до кѣкѡва и стѣмбѣваѡ га ѣ-рѣп.

пѣлѣшија, -ѣ, м. *ѡнај који носи дугу косу вѣзану у реј*. – Наѡ је пѣлѣшија вѣзѣвѡ пѣрчин ѡпутѡм, а брѣке није брѣјѡ ниѣкаѡ.

пѣљѣти, пѣљѣѣм, несвр. *хѣѣѣи из засѣде*. – Лѡпова ћѣндѣри пѣлајѣ на прѣвару, а кѣд га упѣлајѣ, вѡдѣ га у ћѣзу.

пѣљѣти се, пѣљѣѣм се, несвр. *ѣенѣраѣи се ѣо дрѣвѣћу*. – Миѡш се пѣлѣѡ по Пѡљѣћа вишња ко маћка.

пѣљѣшити, -ѣм, несвр. *глобиѣи, ѡдузѣмаѣи све шѣѡ има*. – Јѣ сам глѣдѡ свѡјѣ ђчије како конобѣрице пѣлѣшѣ Лѣзију по бѣртија.

пѣндрѣк, -ѣ, м. *ѡлицѣјска гумена ѣалица*. – Ђћѣм је ѣмѡ ђбѣчѣј потѣгнути пѣндрѣк брѣз ѣѣква рѣзѡга.

пёндречити, -йм, несвр. *йући йендреком*. – Пајкани кад дѡђу у прилику, пёндречѣ лопуже ко вѡлове у кўпусу.

пёнтрати се, -ам се, несвр. *йењаиши се уза сйабло дрвѣиѧ*. – Јѡво се најбржѣ пёнтрѡ по дрвѣћу у свѡе дѡба.

пёнцер, -а, м. *йрозор*. – Затвѡри пёнцер, йзлѡди се сѡба.

пенцѣрак, -рка, м. *мали йрозор*. – Бѡг ўбијѡ ко е изўмијѡ, на кильѣрак стѡвљати пенцѣрак. нп

пѣнга, -ѣ, ж. *љейѡиѧ, складносй, елеганциѧ*. – Чијѧ ли је ўнѡ пѣнга нѡкѡ крѣшна и висѡка ко јѣлика?

перѧица, -ѣ, ж. *свињска длака*. – Нѣкад се кўповѡла перѧица за кўмутѡве а дѧнас нѣмѧ ни кўњѧ ни кўмутѡвѧ.

перѧичѧр, -а, м. *йрговац йераицом*. – Ёно перѧичѧра, понѣсите перѧицу да прѡдѡмо.

пѣрвѡз, -а, м. *оквир, рам, овичен йрозор*. – Нијѣсу свѣ кўће ймале пѣрвѡзе око прѡзорѧ.

первѡзити, пѣрвѡзйм, несвр. *уоквириваиши*. – Нѣ требѧ первѡзити врѧта и прѡзоре ў-нубѡј кўћи.

перити смрѡд, изр. *изазиваиши, йровоцираиши*. – Ђоставте се ѡдрава пѡсла и не перите смрѡда.

перјати, -ѧм, несвр. **1.** *ѡйкидаиши йѣра лука*. – Нѣ требѧ перјати лўк дѡк не одрѡсте. **2.** *йући некоѧ са свих сйрана*. – Кад нѣкакви јучѣ стѡдошѣ перјати Вицу и Жѧру, нйко нѣ смјѣде ни препѣлити.

перјѧнуша, -ѣ, ж. *локва код које се и за йѣрчине йѡиѣзало*. – Ў нашѡј лѡкви Перјѧнуши нйје нйкадѧ нѣстајало вѡдѣ.

перушка, -ѣ, ж. *крило кокошке за згрйѧње брашна*. – Помѣти нѧћве пѣрушкѡм да не ѡстѧе брѧшно.

перчйн, перчйна, м. *неуредна људска коса*. – Почѣшљѧј тѧј перчйн, нѧ-шта нѧличйш вртоглѧја ѣдан.

перчйнати се, -ѧм се, несвр. *хвайѧиши се за йѣрчине*. – Миличи се вѡзда перчйнају око мѣђѧ и зѣмљѣ.

перчйнуша, -ѣ, ж. *локва око које се дохвайѧло за йѣрчине*. – Свѣ сѣло пѡй блѧго гѡре нѧ-нашѡј Перчйнуши.

пѣтѧра, -ѣ, ж. *жена коѧ хода боса исйуцалих йѣиѧ*. – Нѣкуда ѡде ўнѧ нйјѣва пѣтѧра и нйко нѣ виђе кад ўмаче.

пѣтўн, петўна, м. *бейѡн*. – Чйм се појѡвила цймѣнта, сѣљѧни стѡдошѣ прѡвити бунѧре од петўна, и вијѣнац им од петўна.

пѣтљѧ, -е, ж. *ѡйвор за дугме на одјећи*. – Стѧна ймѧ нўвў бўћу и нѧ-њѡј чѣтри пѣтљѧе и чѣтри пўлије.

пѣтљѧти, -ѧм, несвр. *лагаиши, вѧраиши*. – Нйко не пѣтљѧ гѡрѣ и нѣ лажѣ ко ѡни швѣрцѧри дувѧном.

пѣтљѧсати, -шѣм, несвр. *нейрекидно лагаиши и вѧраиши*. – Сѧво е мйслијѡ да ће цијѣлѡѧ живѡта мўћи пѣтљѧсати и одмѧрати а да дрўгй рѡди зѧ-њѧ.

пѣтљѧниѧ, -ѣ, ж. *лагање, вѧрање*. – И Јѡшукинѡј је пѣтљѧнији дѡшѡ крај.

пѣтоња, -ѣ, м. *ѡнај који хода бос исйуцалих йѣиѧ*. – Пѣтоњи нѣ би ѡпанѧкѧ накрѡјѡ сѧв свйѣт.

петрѐуље, -а, с. *пѐтѐролеј, гориво за лампѐу*. – Нѐмā петрѐуља ни капѐља у лампи.

пѐх, пѐха, м. *малер, незгода, несрећа*. – Дѐсијѐ ми се јѐчѐ ѐдан мālи пѐх на лѐводи, прѐби ми се кѐснѐ брѐс.

пѐча, -ѐ, ж. *оно шѐо је малено и чвршѐо*. – Здравило е бѐјѐ мālā пѐча, али чврст ко зрѐно.

пѐшѐст, бр. *пѐшѐст*. – Донѐси ѐ-зāдругѐ пѐшѐст килā крупнѐ сѐли зā-блāга.

пѐгер, -а, м. *сугрѐб, зaшѐровано мјесѐо*. – Асли је Ѐлица нāгазијѐ нā-пасѐ пѐгер па се сāв ѐкрастѐ.

пѐждра, -ѐ, ж. *несѐашна ѐјевојчица, шѐиарица*. – Овѐ дāнaшнѐ пѐждре нѐ знајѐ за ѐбраз и нѐкога не пѐчитујѐ.

пѐздāрија, -ѐ, ж. *свађа, ѐсовка, гужсва*. – Кāква е ѐвѐ пѐздāрија и нѐрѐд у тѐбусу, ко е зāпочѐ свађу?

пѐздѐкнути, пѐздѐкнѐм, свр. *ѐбациѐи, занемариѐи*. – Јѐшу је дāвно пѐздѐкнуло с пѐсла па сādѐ зјāкā.

пѐзма, -ѐ, ж. *злоба, мржња, ѐмраза*. – Нѐкаква е вѐликā пѐзма међѐ-њима ѐдāвно.

пѐјѐкати, -āм, несвр. *ѐѐнашaѐи ѐмлад уочи Бѐжишā*. – Дјѐца пѐјѐкајѐ и кѐт-кућѐ и ѐ-цркви.

пѐјѐн, пѐјѐна, м. *шаховска фигура ѐјѐшак*. – Блāже Ђѐјму у свāкѐ дѐба мѐре пѐјѐније побѐјѐдити у шāку.

пѐјѐра, -ѐ, ж. *глинени суд за разлијѐвање варенике*. – Нāјбѐлѐ пѐјѐре прāвѐ ѐнѐ Инићѐи из Крāсѐнца.

пѐјѐрица, -ѐ, ж. *сиѐна риба која служи као мамац*. – Нāвaтѐ Кавāра пѐјѐрицā пѐн лāвѐр.

пѐк, узв. *сѐани, сачекај, ѐсѐави игру*. – Пѐк мѐне и мѐјѐ ѐгрѐ.

пѐкати се, -āм се, несвр. *ѐвaсавaѐи, ѐризнавaѐи*. – Сāмо се вѐје пѐкā ѐстина а не твѐја лāж.

пѐлити, -ѐм, несвр. *ѐркосѐи, ѐјѐловоѐи сигурно*. – Пѐли ѐн тѐрету ко шѐбоња бāлвану.

пѐлица, -ѐ, ж. *млада кокошка која ѐочиње носѐи јаја*. – Вѐли Стѐвāнија да су јѐј три пѐлице прѐнијеле.

пѐло, -а, с. *исцѐјѐвина из шѐиале, ѐсока*. – Пѐло нāјбѐлѐ ѐрѐдѐ кѐснѐ брѐс.

пѐлѐга и **пѐљевина**, -ѐ, ж. *сѐругѐишина од дрѐвѐа*. – Ѐмā брѐдо пѐлѐгѐ око тѐрзијāна, ѐзми лѐпату па тѐ мālѐ ѐбāци. Разбāцāј пѐљевину ѐкѐ-шлѐивā да држѐ влагу.

пѐљак, -љка, м. *сиѐан камен величине ѐраха*. – Гѐрѐ пѐљак ѐстѐпѐ кѐсу од бѐло кāквѐга старовнѐка кāмена.

пѐљати се, пѐљāм се, несвр. *играѐи се ѐшѐцима*. – Чѐбанице прѐдѐ и свāкѐ дāн се пѐмало пѐљајѐ кѐд ѐвāцā.

пѐљити, -ѐм, несвр. *гледaѐи ѐѐорно у јѐдну шāчку без шѐрѐишāња*. – Тāмо се, штā пѐљѐш у кāнтār ко да си ѐгледѐ брāдву нā-лијѐвѐ рѐку.

пѐљкати, -кāм, несвр. *ѐзимaѐи ѐслѐдњу количину воде из бунара*. – Свā е вѐда из бунāра ѐспѐлкāна јер се пѐлкā ѐмā ѐвта дāнā и блāго мѐрā ѐ-шуму за вѐдѐм.

пѝнта, -ѿ, ж. *сѝрава код ракијскога коѝла за мјерење јачине ракије*. – Дај вамо пѝнту да ѝзмјерѝмо ракију.

пѝпа, -ѿ, ж. *славина на чесми*. – Заврни пѝпу да се не прѝлијеа вода.

пѝр, -а, м. *веселје ѝоводом женидбе*. – Кад се Лакета женијѝ, бѝјѝ е пѝр какѝ се не тувѝ у ѝвије крајѝвије. Свѝтови ѝшли на-куњије пѝ-младу.

пѝрга, -ѿ, ж. *кокошка ѝеѝеластѝе боје са бијелим флекама*. – Мѝтѝр је насѝдила нашуу пѝргу да излѝже пѝлѝд.

пѝргѝв, -а, -о. *онај који има ѝо лицу жућкастѝе ѝаачке*. – Ў наше Милѿвѿ свѝ дјѿца пѝргава ко пјѿтлови.

пѝрика, -ѿ, ж. *врсиѝа ѝраве*. – Пѝ-нашије ливада е бѝло пѝрикѿ и пауља коликѝ ти дѝша жѿлѝ.

пѝрла, -ѿ, ж. *лијевак за ѝечностѝ*. – Ўзми пѝрлу, лѝшьѿ ѝеш налити плѝску ракије.

пѝрлијати и **пѝрлиѝтати**, -ѝм, несвр. *свираѝи сјеѝѝну ѝасѝѝирску мелодију*. – Пѝрлијажу дѝпле ѝспод Дебељака, свѿ се разлијежѿ.

пѝрмич, -а, м. *ѝиринач, рѝжа*. – Ђ, Кољашинѿ, дѿдѿре ми кажи, пѝшто е пѝрмич у-Бањѝј Луки?

пѝрус, -а, м. *краѝки шѝѝаѝ за играње клѝса*. – Дунѿси пѝрус да се пѝиграмо дѝље на кајначѝ. Гл

пѝс, *узвик којим се ѝѝѿера мачка*. – Пѝс отѝтлѿн, дабѝгда не цркла!

пѝскер, -а, м. *већа мѝѝална шољѝца за воду*. – Ўлија пѝпије пѝ-двѝ пѝскера вѝдѿ одјѿднѝч.

пѝсмѝлет, -а, м. *ѝогани сѝвор, ѝрљав, изрод*. – Изрѝдијѝ се вѿлики пѝсмѝлет па се ѝд -њек не да живити како Бѝг запѝвијѿда.

пѝснути, -нѿм, свр. *ѝроговориѝи*. – Кад стѝријѝ гѝворѝ, свѝко мѝрѝ слѝшати и нѝко не смије пѝсути, јѿсте ли чѝли.

пѝтати, -ѝм, несвр. *храниѝи нејачко дијеѝе*. – Питѝ нана два нејѝка сѝна. нп

пѝћа, -ѿ, ж. *сијено и слама, сѝочна храна*. – Потрѝшила се пѝћа у пѝјати, мѝрамо начињати унѝј зѝмскѝ плѝст.

пѝх, *узвик којим се изражава омаловажавање*. – Пѝх и тѝ ми је неќѝ рѝба Мѝријѿ Терѿзијѿ.

пѝша, -ѿ, ж. *ѝогрдан назив за женско чељаде до ѝеѝѝнаестѝ година*. – Јѝкица ѝмѝ пѿт пѝшѝа и скѝро рѝдила јѝш ѿдну.

пѝшмољак, пѝшмѝља, м. *сиѝѝан округластѝи ѝлод биљке*. – Ђвѿ гѝдинѿ је бѝла гѝлемѝ сѝша и купѝјѿри нијѿсу већѝ од јѝјѝа, прѝшѝеш, а највишѿ је уније пѝшмољѝка.

пѝштавац, пѝштѝвѝа, м. *мјѿстѝо у ѝприроди гдѿе се цијѿди вода, ѝишиѝи*. – Ўмѝ пѝштавац вѝдѿ у Гредѝвѝтије дѝлина дѝље у-пољу.

пѝштѝљѝика, -ѿ, ж. *мала јѿдноцијѿвна свѝрала од ѝѿскове гране*. – Кад дѝћѿ прѝлѿе и пролиѝта, сврѝтаемо пѝштѝљѝике од ѝѿсковинѿ.

пѝштѝљѝичити, -ѝм, несвр. *заклѝсѝиваѝи у облику ѝиска на свѝрали*. – Нѿмѝј тѝ кѝље тѝкѝ пѝштѝљѝичити, неќ је мѝло тѝбасто.

пѝјѝн, -а, -о. *онај који се наѝио ракије*. – Ђно Гѝдѝана у Цѝгинѝј кавѝни, пѝјѝн ко Рѝс, нѝштан се вѝљѝа по пѝду и гѝлѝмѝ.

пјандура, -ѐ, ж. *пјорайив за пјанца*. – Није било већѐ пјандурѐ од-Бајѐ у цијелије Стѐкеровције й-далѐ.

пјане, -ѐ, м. *надимак за алкохоличара*. – Дoшo пјане Ђулумoв па свѐ по Глишинoј кавани испрѐвртo.

плаз, -а, м. *траг илуга гдје није ирвртнуша бразда*. – Вишѐ је у oвомѐ oрању плаза и oплазѐ нѐго брздѐ како Бoг запoвиједѐ.

плазати се, плазѐм се и **плазити се**, плазѐм се, несвр. *вући се иo ирави, клизити*. – Oвце се плазају по страна ко oблаци по брдије.

плазити, -им, несвр. *избацивати језик изазивајући некога*. – Дјѐца плазѐ јѐзик ѐдно на-другo и свѐђају се.

плајвајз, -а, м. *налив иеро, иисаљка која ироши ииниу*. – Кад смо били гoре на Тирoлу, напѐсашѐ нам уни цуксвѐрери, како ли и зoвѐ, нѐкакве наредбе унијѐ плајвајзом па велѐ, вoрвѐрц, а ми ти се зглѐдашмо; штѐ нам велѐ.

плакати, плачѐм, несвр. *ирошиити иомало све до краја*. – Мурају уни исплакати и послѐднѐу пѐру кад ништа нѐ радѐ, а плачѐ из-дѐна љ-дѐн.

пламтити, -им, несвр. *сијати иоуити иламена*. – Пламти вѐтра на oгњѐшту, свѐ се кѐћа шјѐјти.

пламичак, -чка, м. *мали иламен од свиѐће или шибице*. – Видѐ се нѐкакѐв пламичак дoље испoд-нашѐ пoјатѐ.

плана, -ѐ, ж. *коша на брду означена дрвеним сѐубом*. – На вѐ Градѐшта стoй плана oткѐ се јѐ знам.

пландиште, -а, с. *мјесто у хладовини гдје се одмара, иландује*. – Oткѐ е свѐјѐта и вијѐка, oвце пландују у Пoљића Пландѐшту дoље љ-пољу.

пландовати, -ујем, несвр. *одмарати у хладовини*. – Пoла сѐла пландује с oвца у Пoљића Пландѐшту.

плаo, прил. *илахо, нагло*. – Зѐлетѐ се Жѐвко плаo и паде на вѐ главѐ.

пласт, пласта, м. *велика куѐсиа гoмила сијѐна, сѐог*. – Mои су дјѐли пo-трѐ зимскѐ пласта испрѐд пoјатѐ.

пластити, пластѐм, несвр. *иравити иласѐове сијѐна*. – Oд Joјѐ Пoљића није нико бoљѐ пластитѐ и дѐјo сијѐна у сѐлу.

платија, -ѐ, ж. *сѐрма каменѐна сѐрана брда или иланѐне*. – Низ вѐлѐтнѐ лѐвањскѐ платије, звѐчѐ кoсти ајдука Mатијѐ. нп

платица, -ѐ, ж. *дебља даска у иашосу зграде*. – Кoд-нас су се кѐће, oткадѐ е вијѐка, пoдиле здравѐје јѐловје платица.

плацарина, -ѐ, ж. *шакса која се илаћа на улазу у ијацу*. – Koликѐ е бѐла плацарина на дѐрнеку у Книну на-Дмитровдѐн?

плачко, -ѐ, м. *онај који лако зайлаче, лак на сузи*. – Није било већѐга плачкѐ од Милѐкоњѐ; чѐм чује гѐсле и пјѐсну, цмoли и плачѐ ко какво дијѐте.

плѐмић, -а, м. *онај који добро и илеменишо ради*. – Наш је плѐмић цијѐлога живoта продѐвo нарoду петрѐуље.

плѐмка, -е, ж. *расна и илемениша жена*. – Уна би плѐмка штo прoђе рoдила девѐтеро дјѐцѐ.

плѐтѐр, плѐтера, м. *оно што се илѐше ирућем или иредивом*. – Лѐсковѐ плѐтѐр је пoсве кратка вијѐка.

плéһа, -ē, ж. мања косина у њироуди, нагиб. – Ймā унā плéһа на Штрбини и кād пòтрўси снијéжак пò-њòј, камийўн ймā мўку да изийћē ўж-њў.

плéһе, -а, с. *илéһка божићног брaва њо којој се њумачи будућности*. – Дòбро нам је бòжићно плéһе òвē гòдинē, нēмā рāкē и нијéсу лўте жèне.

плéһина, -ē, ж. *сїрма сїрана брда или долине*. – Јāгоде из плéһинē премā сўнсу су кòд нās бїле нāјслаћē од свїјў јāгòдā штò пòстоē.

плéһица, -ē, ж. мања *илéһина, благо нагнућ шерен*. – Кād смо бїли ў-Рорије ў-школи, вāздāн смо се кòтрљали нїз ўнў плéһицу у Грéбинòм дòлу.

плéһице, -а, с. мање *илéһе од јагњейша или јарейша*. – Јучē дїд Попркан пèкò єдно јāње па ўна Сāвка дўнијела мāтери єдно плéһице мёса.

плòја, -ē, ж. мања *їлоча од камена величине диска*. – Навадийò Трївўн ўније округлāцā и плòјā више -Ивòвца да зийћē пòдрум.

плòјати се, плòјам се, несвр. *играти се їлојама*. – Пéro и Нéђо се плòјайў їс-под Ђуичинē пòетē.

плòска, -ē ж. *округла їлоснайша дрвена їсуда за ракију*. – Штò е мўшкòга ўва штò гāмижē по зёмљи, нїје бòљије плòсāкā прāвијò од кўма Сїме нїко.

плòскан, -а, и **плòскоња**, -ē, м. *надимак за мушкарца који има їлоснайшу главу*. – Ылија Ђўлум, звāнї плòскан, бїјò е рòд Бїбану и Јòвану Пòљићу и ўни су ти се бāш пòлијепо свòјатāли и пòчитовали.

плòскāш, плоскāша, м. *їлоснай їредмеї*. – Ймā Јòја Бјелькушин двā брўса плоскāша, вāљајў двїјў нāјбољије крāвā мўзāрā.

плòт, плòта, м. *дрвена шараба као ограда*. – Кād се дјевòјка ўдāе, òбичāј је обòрити плòт у сèлу да й-другā пòжўрї са ўдајòм.

плъас, узв. *ономайойеја ударца дланом њо лицу*. – Вїцо приће Цїги па му єдно прислонї ўз уши и чў се, плъас.

плъаснути и плъеснути, -ēм свр. *ударити отвореним дланом њо лицу*. – Нїје поштено плъаснути нёкога прёд лўдије.

плъеска, -ē ж. *један шамар дланом њо лицу*. – Гāјāн приће Мїли па му ўдарї двїје дòбре плъеске ўз-уши.

плò-вòч, *израз за дозивање коња на воду*. – Пльò-вòч зёкане!

плòштимицē, прил. *ударити некога дланом*. – Мўј брāте, приће Мїћа Шїјāновић Јòвану Дўцковòм па му ўз-уши приљāдї єдну брлèушку плòштимицē, нїшта глава тāндркнў тāмијāмо.

плўнўти, -ā, -ò. *исћи, њоїћуно сличан*. – Вїди Шпїрē, плўнўти дїд Лāйн.

плўс, *узвик којим се дочарава начин ударца руком*. – Кāко Вòјин приће Сёкули, ни пёт ни шест већ одједнòч длāном па ўз-уши, плўс.

плўштити, -їм, несвр. *їадати или їролијевати їечности у јаким мазевима*. – Јучē навāлила кїша па плўштї ко из кабла и нїје се цијели дāн мўгло кòсити дòље у Бāрбара.

пòбати се, -ām се, свр. *исћирошити се обрндаити се*. – Пòабало се òвò кожуна, мўрā се крòити дрўгї.

пòājмити, пòājмїм, свр. *їовезати коње у ајмове*. – Пòājми кўње и увèди ў-увршāј да вршемо жїто.

пòапсити, -їм, свр. *їохваити и одвести у заївор*. – Пòапсило лóпове и одвèло у прдекāну.

поасити се, поасїм се, свр. *поасилиїи се, наїправиїи се важан*. – Штò си се тї Јело такò поасила, ко да те трòи прòсци прòсє?

побáцити, побáцїм, свр. *изòловиїи се*. – Побáцила крáва тèле, вèликá штèта.

побенáвити, побенáвїм, свр. *полудиїи, сврциїи с њамеїи*. – Ама, нїје ўн од јучè такї, ўн је побенáвијò òткá се рòдијò.

побљúвати, побљúјем, свр. *повраїиїи храну из желуца*. – Мèтни Микаїло прст у ўста, лáшњè ћеш побљúвати па мáлко лèзи, штò си је пїјò тòликò, Бòг је ўбиће, дáбили.

пòбогу, *узвик којим се изражава чуђење*. – Ћè си дòсад, пòбогу брáте, чèкáм те цїјелї дáн.

поболијевати, побòлијевáм, несвр. *чеїиће оболїјевáи од неке хроничне болесїи*. – Свї Кóјићи пòт-старòст поболијевáју од трбува и велè да су им и -стáри поболијевали такò.

побúсити, побúсїм, свр. *залединиїи, покриїи бусењем*. – Трèбá òтићи ў-грèбље и побúсити һáћин грèб.

повáђати, повáђáм, несвр. *поново їражїи бика ради оїлодње*. – Нáша е зèкуља вòдила прòшлòга мјесèца, али èно јòпèт повáђá.

повилèнити, повилèнїм, свр. *помамиїи се, добиїи додаїину снагу*. – Òвá нáша Шокадија повилèнила чїм је Аустрија ўшла ў-Босну.

пòвòдань, -ња, м. *поїлава, изнеòдно појава воде*. – Испрèт-кућè лїнў пòвòдань и сáпрá свè трèске и пилòту.

поврáзац, -сца, м. *метáлни полюбруч на лонцу*. – Искрївијò се поврáзац на лонцу, трèба га нèкáко пòправити.

поврáзача, -è, ж. *пиканина у којој се носи шерїа са врућим јелом*. – Мáтèр смрèсла поврáзачòм пўну рáлику колáчићá па òднијела һáћи на лїводу.

пòврсти, поврзèм, свр. *свезаїи повразачу око шерїе да се не оївара и не поролијева оно шїио је у шерїи*. – Јèси ли пòврзла рáлику поврáзачòм, штá чèкáш, нўси рúчак кòсције на лїводу.

пòгáн, -и, ж. *изрод, погане нарави*. – Штò ће òвá пòгáн међу-вама?

пòган, -а, -ò. *онај који има дивљу нарав, покварен*. – Врáнац је пòган, ўбиће нас нўгама.

погáнац, -нца, м. *болесї поганосїи, оїпровлук*. – Нèмá вèћèг погáнца òд-нашега Јовáнца.

пòганица, -è, ж. *шицїаси, болесї у ногама која се креће од иеїице дáље*. – Ёно Попркана кòд Вèтићкè, гўнá му пòганицу у òбе нўге.

погáнлук, -а, м. *пїријека нарав, умањена уразумљивосї*. – Видèсило е бїјò пўн погáнлука и отрòва, прáви кáтил.

поглавáч, поглавáча, м. *јасїук, оно шїио се сїавáа поод главу*. – Дáјдèре ми јòш èдан поглавáч, òвáј ми је мáло.

погрáсати, -шèм, свр. *насїрадаїи, сврциїи, полудиїи*. – Штá е Мићкану, да нїје погрáсò, èно га еглèндишè сáм сá-собòм?

погрèбати, погрèбèм, свр. *осїругаїи загорели кајмак из суда у којем се кувала вареника*. – Ò Млáћò, ўзми жлицу кўћо мўја па погрèби ўнáј кòтò.

погúзија, -è, м. *онај који воли добро појесїи и поїиїи*. – Нèмá вèћèга погúзијè òд-нашега Посврлијè.

подабрати, подаберѐм, свр. *ѿрикуѿиѿи и ѿследње осѿиѿи нечега*. – Ми кăд пѳосѿмо њѿву жѿта и клăсове подăберѐмо, прѳзову нас Рудићани Купикласовићи.

подăвријети, пѳдаврѐм, свр. *ѿдвуѿи се исѿод некога ѿереѿи и држѿи свом сногом да се ѿереѿи не ѿревали*. – Подăври Панѿија лѐђа пѳд кѳтѳ, вѿдиш да ће се превăлити и ѳде крагу свă рăкија.

пѳдăј, *ѿрефиксовани имѿераѿив од глагола даѿи*. – Пѳдăј, кѿћо мѿја и Дули мăло вѿшања да не плачѐ, ѿн је јѳш нејăчак.

пѳдăпети, пѳдапнѐм, свр. **1.** *зѿеѿи ногом ѿроѿивнику у каквом сукобу*. – Ајмо се пѳрвати, али нѐмѳ ми подăпети. **2.** *разѿеѿи јарећу кожу на гуслама*. – Остави ми јарећу кѳжу, нѐмăм чѿме подăпети гѿсле. Вѐли Јѐла, нѐ ваља ми прѐло, а прѐло јѳј тѳбу пѳдапѐло. нп

пѳдăсути, пѳдаспѐм, свр. *ѿросуѿи неѿиѿо исѿод нечега*. – Узѐ ѐдан Далматѿнац нѐколикѐ кѿњскѐ мѿве па подăсу мăгарету, прѳшћеш, ѿспод рѐпа, а ѿно ти се стаде ритати па збăѿи сăмăр сă -себе.

пѳдăдати, пѳдбăдăм, несвр. *изѿивѿи, ѿровоѿираѿи*. – Жăбăри су вăзда подбăдали ѳвѐ Лѳквăре што нѐмајѿ врѐлă и вѳдѐ већ сăмо лѳкве.

пѳдăѿити, пѳдбăѿѿм, свр. *издаѿи, изневјериѿи, ѿроѿи неочекивано слабо*. – Овѐ нам је гѳдинѐ њѿва подбăѿила због вѐликѐ мѳкрачи.

пѳдбѳсти, пѳдбѳдѐм, свр. *дирнуѿи, увриједиѿи, изѿивѿи*. – Стѐвăн сăмо пѳдбѳдѐ исăна па се ѳндак сăм сѐби смѿје ко да е вăн-себе.

пѳдбѳчањ, -чња, м. *ѿлуга којом се неѿиѿо ѿѳбача*. – Узми ѐдан бѿковѿ пѳдбѳчањ па пѳдбѳчи плăст да се не превăли.

пѳдбунути, -ѐм, свр. *ѿиѐћи исѿод очију, надуѿи се*. – Бѳрка е пѳдбунѳ испод ѳчијѿ, ѿли је бѳлестăн, ѿли је нѐђе прѐпијѳ.

пѳдвѳз, -а, м. *ѿијена која се ѿлађа за ѿревоз нечега*. – Кăд су нăши кѿрузăри довлăчили вѳзом кѿрузе ѿз-Бăчкѐ нă-Млинѿшта, нијѐсу плăћали пѳдвѳз пăра вѐно кѿрузије.

пѳдвѳљак, пѳдвѳљка, м. *задебљăње од сала исѿод браде*. – У-Шпирăна се ѳтѐгѳ пѳдвѳљак ѿспод брăдѐ кѳлик дувăнкеса.

пѳдвѳрнѿк, -а, м. *радник на одржăвању чисѿѳѳе у школи*. – Лăћѿн је бѿјѳ првѿ пѳдвѳрнѿк ѿ -нашѳј школи.

пѳдвѳрница, -ѐ, ж. *ѿлодна њѿва исѿод насеља, двѳра*. – Дăмѿш је ѿмѳ двѿје пѳдвѳрнице крај Бăришѿћă и тѳ су биле нăјболѐ њѿве.

пѳдврнути, пѳдврнѐм, свр. *ѿѳбѿѿи се исѿод нечега*. – Подврнуло теле пѳт-краву па сѿсă варѐнику и нѐ мичѐ рѐпом, кѳликѳ е глăдно.

пѳди, -ѿ, ж. *ѿрва ѿсјѐѿа родиѿѐља кћери која се удала*. – Дѳшли ѿнѿ Прибѐљци ћѐри ѿ -пѳди ѿ-Пријане и дѿнијели печѐна ѳвна на рăжњу.

пѳдина, -ѐ, ж. *доњи диѳ зимскога ѿласѿа сѿјена*. – Запѳчни шѿрѿ пѳдину да се нѐ би плăст превăлијѳ.

пѳдјăрити, пѳдјăрѿм, свр. *расѿириѿи ваѿиру да болѐ гори*. – Узмидѐ ѐдан ѿгарак па мăлко пѳдјăри вăтру да бѳлѐ гѳрѿ, вѿдиш да ће се ѿтрнути.

пѳдлăчак, -чка, м. *ѿања дашѿица дрвеног крова зграде исѿод двѿје шимле*. – Није свăко знăо покрѿвати шѿмлѳм зграде и стăвљати пѳдлăчке.

пѳдмѐтăч, подмѐтăча, м. *ѳно ѿиѿо се ѿѳмѐће ради равнѿѿеже*. – Донѐсте подмѐтăч да пѳдметнѐмо, накрѿвијѳ се рăкиски кѳтѳ.

пòдметнѝк, -а, м. *кастѝрирани коњ са свјежом раном*. – Пòдметнѝку нѝје забрãњена лѝвода ў-пољу.

пòдранити, -ѝм, свр. *устѝаѝи рано, ѝораниѝи*. – Кудã си тѝ Стѣвãне пòдранијò по òвомѣ кијãмету, пòбогу брãте?

пòдребрица, -ѣ, ж. *болесѝи исѝод ребара*. – Прелãдијò се Лãзãр Инѝћѝћ кòд бунãра у Красѝнцу, вãлда зãспò на гòлòј лѣдини, па дòбијò пòдребрицу.

пòдрѣпãш, подрѣпãша, м. *улизица, доушник, дволичнѝак*. – Друшкани гòре у комитѣту су ѝмали подрѣпãше на свãкòм мјѣсту.

подрѣпãшити, подрѣпãшѝм, несвр. *сѝлейќариѝи, ѝоѝќазиваѝи*. – Пòштãр Ђуро е цијелòга живòта подрѣпãшијò и потказѝвò лѣуде друшканије.

пòдрѣпити, пòдрѣпѝм, свр. *ѝриѝегнуѝи кускун коњу исѝод реѝа*. – И Тѣшу је подрѣпило и прѝтѣгло ко кãквòга дòрата.

пòдригнути, -ѣм, свр. *исѝусѝиѝи из желуца глас кроз усѝа*. – Кавãра се накркò јãрећѣга печѣња па пòдригну, ко да мѣђет рѝкнѣ.

пòдробац, -пца, м. *оно иѝиò је уѝоѝребљавано, осѝаѝак хране*. – Нѣ требајѣ мѣни тѣђѝ пòдропци, ѝмãм јã свòју беслѣму.

пòдѣмијѣнта, -ѣ, ж. *камен ѝемељац, основа неке грађевине*. – Дòбра му је кѣћнã подѣмијѣнта, трãјаће стòтину гòдѝнã.

пòдѣсрати се, подѣсерѣм се, свр. *ѝовући се, одусѝаѝи*. – Рòрчãни су се подѣсрали па нѣћѣ да се пòиграмо врѣбѣ.

пòдѣторити, -ѝм, свр. *наѝравиѝи уѝор на бачви или каци*. – Стòен нам је òбе кãце подѣторијò зã-двã мѣтра сѝјена.

пòдѣтòрнѝак, -а, м. *сѝрава за ѝрављѣње уѝора на дрвеним судовима*. – Дунѣси подѣтòрнѝак од Стòдена да подѣторѝм òвѣ кãчицу, рãсипã јòј днò вòду.

поћѣђе, прил. *ѝонегòје*. – Повãљала бѣра жѝто, сãмо се поћѣђе вѝјã клãс.

поћѣкад, прил. *ѝонекãд*. – Вѣликã е сѣша освòдила, сãмо се поћѣкад дѝгнѣ покòй облãчак, али òт-кишѣ ни мукãет.

поћѣко, замј. *ѝонекò*. – Слабо се прòдãе дãнас на пѝјаци свѣ. Поћѣко упитã за цијѣну, али нѝко нѝшта не кѣпује.

поћѣкојѝ, -ã, -ѣ. *ѝонекѝ*. – Òдãвно прекò-Клачинѣ нѝко нѣ слãзѝ у Прèодац мљѣти, сãмо поћѣкојѝ Прèочанин нãйћѣ ў-Рòре да кѣпѝ штò малòварѝцã.

пòжилити, -ѝм, свр. *ѝрибиѝи жијãке на рожнике крова зграде*. – Нѝје Стѣво пòжилијò кѣћу, искрѝвиле се жијãке нã -сѣнцу.

пòзбòити се, пòзбòѝм се, свр. *груѝисаѝи овце на оѝвореном сунцу*. – Òвце су се пòзбòиле јер нѣмã нѝће лãда.

пòздер, -а, м. *чврсѝи осѝѝаци коноѝје ѝо одвајању влакна*. – Избãцило смо сãв пòздер дòље ў -Гајанову дòлицу.

поѝзвртати, -ћѣм, свр. *изврнуѝи, ѝреокренуѝи све сѝвари*. – Нѣко е свѣ нãше навѝљке дòље ў -Врãњãку поѝзвртò и разбѣцò.

пòиздãлѣ, прил. *мало дãлѣ*. – Нѣмòј тѝ Јòко òкретати глãвѣ òд-нашого Пãнѣ, пòгледãј тѝ нѣга мãло пòиздãлѣ пãш вѝћи дѣлије и мѣмка.

поискãкати, поискãчѣмо, свр. *сви искочѝи из неке ѝростѝорије*. – Кãд се зãпали лѣч иза врунѣ и сòба нãпунѝ дѝма, свã чѣлãд поискãкашѣ на прòзоре и врãта ѝ-собѣ.

поитити, поитѣм, свр. *ѿожуриѣи, убрзати рад.* – Поитите да покупите то сѣјено у окрѣјку, гòлѹбѣ се нѣбо, мѹгла би кѣша ударити.

пòјаван, -вна, -вно. *онај који има навику да ѿрви крене и ѿђе.* – Брѣз пòјавна òвна стадо нѣће да мѣкнѣ сѣ-сѹнца.

појавити, пòјавѣм, свр. *наѣјерати сѣадо да крене даље.* – Појави òвце нѣводу, лѣзале су сò.

пòка и **полѹвока**, -ѣ, ж. *флаша од ѿола лиѣра.* – Пѣрица Ђулум пòпије нѣ-дѣн по пòку рѣкијѣ ш лѹдије.

покарет, -а, м. *наказа, ругоба, чудило.* – Вѣћѣга покарета нѣје бѣло ѹ-нешом крају од Сѣмѣ Мѣуковѣ òткѣ се кѣмѣн котрѣлѣ нѣз Мѣслину Стрѣну. МС

пòкесати се, -ам се, свр. *ѿакмичиѣи се на лициѣацији.* – Ђѣ, пòкесаћемо се око Шѣјкинѣ лѣводѣ па ко прѣтѣгнѣ.

пòкидати, -ѣм, свр. **1.** *очистиѣиѣи шѣалу гдје борави сѣока и изнијеѣи ѣубар из ѣе.* – Ўзмите дѣјцо трѣље и пòкидѣјте кошару, нѣје кѣдѣна ѣмѣ триднѣ. **2.** *нешѣо ѿоломиѣи и исѣрекидатиѣи.* – Јѹчѣ смо пòкидали лѣнце извлѣчеѣи бѣлване из Рòгуљинѣ дòлинѣ.

пòкорица, -ѣ, ж. *смрзнуѣа кора на ѿовршини снијега.* – Нѣ море се ѣћи у Прѣодац ѹ-млин с кòњије јер је вѣликѣ пòкорица па ѣсијече кòњије нѹге.

покусурати се, -ѣм се, свр. *изравнати рачуне и дугове.* – Бѣли, лòпове ѣдан, покусурѣћемо се тѣмо ѣе се по рѣду гòворѣ.

полѣгуша, -ѣ, ж. *врѣа домаће ѣиѣе.* – Јѣ нѣјволѣм пѣту полѣгушу од свѣјѹ пѣтѣ штò се кòд-нѣс прѣвѣ.

полѣдуша, -ѣ, ж. *ѣрава која расѣе у хладовини.* – Лѣко е кòсити полѣдушу траву али је мѹка кòсити нѣ -лѣдини брѣѣк и пѣрику.

полѣсити, пòлѣсѣм, свр. *ѿоѣлијесниѣи.* – Кѣд сѣр пòлѣсѣ, тò е знѣк да е пòчò сазријѣвати.

пòлић, -а, м. *мали суд или новоц моле врѣједносѣи.* – Јѹчѣ сам ти пòпијò двѣ пòлића рѣкијѣ дòље ѹ-Рòрије кòд Глѣшѣ Травѣра у бѣртији.

полòвњѣк, половњѣка, м. **1.** *неки ѿѿирѣбѣвани ѿредмѣѣи који јòш може служѣиѣи.* – Кѹпијò Чѣлоња ѣдан кѣпѹт полòвњѣк ѹ-Бѣчкòј кѣд је бѣјò у кѹрузије. **2.** *мушарац у другој ѿоловини живоѣа који је осѣао удовац и има намјеру да се оѣѣѣ жѣни.* – Пòгледѣјдѣ тѣ Пѣѹлѣка мѣло на Лѣцкѣна, јòш је ѹнò дòбар полòвњѣк, тѣмѣн ѣдно зѣ другò.

полòвњѣча, -ѣ, ж. *удавана жѣна која је осѣала удовица, али јòш увијек доброга изгледа.* – Окрѣни се тѣ Рѣцѣне мѣлко око ѹнѣ полòвњѣчѣ ѣс-Прибѣлѣ, нѣмòј ѹтамѣн гѹбити дѣне по бѣртија.

пòложѣјник, -а, м. *онај ко ѿрви долази у кућу на Божѣћ и чарка ваѣру на огњѣиѣи уз одрѣћени рѣѣуал.* – Кѣд пòложѣјник ѹјутру дòђѣ ѹ-кућу, ѣѣга пòспѹ жѣтом, а ѹн ѹзмѣ ѹгарак на òгњѣшту па нѣбрѣјѣ; кòликò ѣскрицѣ нòликò пѣрицѣ...

пòлог, -а, м. *јаје као мамац гдје леже кокоши да носе јаја.* – Нѣкѣ је ѣѣвò òднијò пòлог ѣспод кокòшијѹ.

полòкача, -ѣ, ж. *онај који воли ѣиѣи рѣкију.* – Познѣтијѣ полòкачѣ нѣје бѣло од дѣда Попрѣкана од Прѣкрајѣ дò -Рòрѣ.

полѹдија, -ѣ, м. *онај који је мало насѣран.* – Свѣкò сѣло ѣмѣ свòга полѹдију.

пòљār, пољāра, м. *чувар њоља и усјева у њоку љеџа*. – Ми смо њмали вāвијек пољāра из Ремџиā.

пòљарина, -ē, ж. *надокнада њољару за његов рад*. – Пòљарина се кўпила ў-двā дијела; на срџдини и на крају љета.

пољевāчина, -ē, ж. *обичај даривања младенаца на свадби*. – Кāд се пòлази ў-сватове, пòнесе се дџбљџ шлāјбāк рāди пољевāчинē да се нē гледā нџз-нўс.

помāда, -ē, ж. *крема за лице угоднoга мириса*. – Кāд дòђē Преòбрађēње и збòр кò-црквē, сāв Преòдац мирџиши на помāду.

помāљати се, пòмāљām се, несвр. *њојављиваџи се иза некога заклона*. – Јā сам рџкò свòе; не пòмāљāј ми се вишē џспред òчијў јер си ми згрџјџијò од зџмљē до небџсā.

помџсти, пòметџм, свр. **1.** *задуваџи снијџгом, сџирадаџи од међаве*. – Рāду је помџла међава гòре у Видџсиловим Пòљана и џно му крста џе је ўмрò. **2.** *њочисџиџиши меџлом смеђе њо куђи*. – азми кўћо мўја мџтлу па помџти òвџ трџске пò-куђи.

пометџнџк, пометџнџка, м. **1.** *мјесџо гòђе дува јака међава*. – Нџколикò е гџњџнџкā страдало гòре на Пометџнџку више Пердўова Сџела од међавē. **2.** *гџњџник којег је међава џомела*. – Двā су пометџнџка настрадала нā-Клачини више Преòца од међавē.

пòметина, -ē, ж. *њосџељџца овце или краве џослије доношења младих на свијей*. – Пòгледāјдџ је ли крāва бāцила пòметину.

помўкљивити, -џм, свр. *њозелџиџиши од гљивџца (сир или кајмак)*. – Кāд би кòд-нāс помўкљивџò скòрўп, нāправē пòпару, пòијò би прџсте.

понајло, прил. *њолако, лагано, разложно*. – Шāјко је свē рāдијò понајло и нџкудā нџје жўријò.

пòнеђе, прил. *њонегòђе*. – Кāснā е јџсџн, али се јòш пòнеђе у Кадџњачи мўгў нāђи мўкиње на грāна.

пòњава, -ē и **пўњава**, -ē, ж. *врџиā џебџиā од џрџиџенине, коноџље*. – Кòд нāс су се вишē ткāле пòњаве нџго бџљци, јер нџје бџло дòвòљно вўнē за бџљац.

пòòрати, пòорџм, свр. *заврџиџиши орање свега шџио је џрџдвџђџено*. – Мўи су òрāли вишē ò-трџ џвте и пòорāли свē до кòноплџшта и кџтанџшта.

пòпара, -ē, ж. *јело од хљџба џреливџног исџиоџљџним сџиарим кајмаком*. – Нāправи ми џдну пòпару, нијџси је прāвила, џ-ђавò знā кадē.

пòпасак, -ска, м. *вријеме кад овце излазе из хлада на џашу*. – Изгòнте блāго џз-лāда на пòпасак веђ је вријеме, сплāснула е вруђина.

пòпаснā дòба, пòпаснџх дòбā, изр. *вријеме иза џодне када излазе овце из хлада на џашу*. – Пријўни кўпити сџјено, веђ су пòпаснā дòба, прође дāн.

пòпасти, пòпанџм, свр. *зграбџиши, ухваџиџиши, узџиши*. – Мџле пòпаде кāmџн да ўдарџ псā, али нē даде Гāјāн.

попџрџвати, попџрујџм, несвр. *њовремено џцркаџиши*. – Кāко вјџтар попџрује, тākò се нāша жџта талāсајў ко мòре.

попишмāнити се, попишмāнџм се, свр. *џредомислиџи се, одусџиаџиши*. – Нџћē Кòпањчāни да се ўмеђџмо кāмена с рāмена, нџшто су се попишмāнили.

поплџсти, пòплџтџм, свр. *заврџиџиши крајеве некога џлеџива на џосџбан начин*. – арљāјка је оплџла свòме Милòшу нўвў бўђу и поплџла рукāве рўдòм.

попрѣкуша, -ѣ, ж. *њива ѿоѿријекo ѿложена исѿод брда*. – Најтежѣ је ђрати њйве попрѣкуше јер нѣмајѹ рáзола.

порѣни, *имѣраѿив глагола ѿоѿјераѿи*. – Порѣни блага у ладѡвину, вѣдѣш да се ѡвце збоје на ѡвѡј пѹстѡј врућини.

пѡсавац, пѡсáвца, м. *во дугих рогова ѿоријеклом из Посавине*. – Мáксим је стáлно ђрѡ на чѣтри пѡсáвца штѡ нѣко дрѹги нѣје мѹгѡ у-нашом крају.

пѡсачњак, -а, м. *хљеб исѿод сача*. – Лакета би пѡијѡ пѡла млáкѡг шѣничнѡг пѡсачњака кад би дѡшѡ кáсно са прѣла.

пѡсвѣскати, пѡсвѣскáм, свр. *изнемоћи ѿлачући*. – Дјѣца пѡсвѣскала плáчѹћи цијели дáн, нѣје ѣмѡ ко да и забавѣ.

пѡсврлѣја, -ѣ, м. *онај који ѿосврће језиком кад говори, има говорну ману*. – Унога пѡсврлѣје ѣж Ђѣрмáнá нѣко не разумѣје кад гѡворѣ.

пѡсѣннити, пѡсѣнѣм, свр. *усвојѣиши мушко дијѣише за сина*. – Нѣје Тодѡрац ѣмѡ свѡѡ дјѣцѣ па пѡсѣнијѡ ѡднѡга клáпчића и ѹн и жѣна су га глѣдали ко рѡђенѡ дијѣте.

пѡсјек, -а, м. *месо ѿријремљено за зиму*. – Кѹм Бѡжо заклѡ прáсца и ѡвна у пѡсјек.

пѡсркати, пѡсрчѣм, свр. *ѿоѿиѿиши нешѿио гласним увлачењем ваздуха у ѣлућа*. – Дмитрѣшило е мѹгѡ пѡсркати пѹну рáлику врѹћѣ чѡрбѣ.

пѡсркача, -ѣ, ж. *онај који халайљиво ѿѣје ракију*. – Нѣје бѣло већѣ пѡсркачѣ ѡд-нашега Бáјѣ, ѡткá е гáврáн поцрнѣијѡ.

пѡсртница, -ѣ, ж. *скиѿиѿница, бескућник*. – Нѣје бѣло вишѣ пѡсртница у сѣлу ко ѡвога вáкта ѡткá е сѣла и мѹмáкá.

пѡстрѹгати, пѡстрѹжѣм, свр. *кашиком ѿокуѿиѿиши кајмак из каквога суда гребући му зидове*. – Пострѹжи кѹћо мѹја унáј бáкрáч, загѡрила варѣника.

пѡтајац, пѡтáјца, м. *нож који сине изненада, из ѿоѿјаје*. – Сáчѹвáј Бѡже дáна пѡкáјца и нѹжа пѡтáјца.

потáмáнити, потáмáнѣм, свр. *униѿиѿиѿиши, заѿријѣиши*. – Потáмáнило е свѹ златицу у купијѣрије, нѣмá ни ѡднѣ зá-лијека.

потвѡрити, пѡтворѣм, свр. *налагаѿиши на некога, изнијѣиши неисѿишину*. – Нѣко е потвѡријѡ на Милѡша да се двá пѹта жѣнијѡ пријѣ вѡјскѣ.

потѣгерити, -ѣм, свр. *ѿонијѣиши ѿуно разних сѿѿвари*. – Пѡшли смо на лѣводу и потѣгерили пѹне тѡрбе крáнѣ и пѣћа.

потѣжница, -ѣ, ж. *дио заѿрежних кола*. – Рáсклимале се потѣжнице у-кѡлá, трѣбало би ударити кѡјѹ цврљку.

потѣћи, потѣчѣм, свр. *ѿоѿрчáиши*. – Мићука пѡплаши кѹње, а уни потѣкошѣ из-оградѣ ко гѡрскѣ вѣле.

пѡтка, -ѣ, ж. *ѿоѿречне ниѿи које се ѿровлаче ѿмоћу чунка и уѿкивају у основу на ѿари*. – Брѣз дѡбрѣ пѡткѣ и дѡбрѣ ѡсновѣ, нѣмá ни дѡброга ткања па нѣка гѡворѣ кáко ко ѡће.

пѡтканица, -ѣ, ж. *игра сакривања ѿрсѿѣна исѿод кáиá*. – Кáд се ѣгрá пѡтканица, ишѿѣилити мѡре свáко, али сáмо ѡдан дѣжѣ кáпе.

пѡтклѣпнѣти, пѡтклѣпѣм, свр. *удариѿиши некога изненада*. – Áко те пѡтклѣпѣм ѡвѡм шопáицѡм, знáнеш ћѣ су врáта.

пѡтлѣушица, -ѣ, ж. *сиромáшина дрвена кућница*. – Нáши су стáрѣ жѣвили у потлѣушица пѡ -шума, бјѣжећи ѡ-Турáкá.

потòрити, потòрїм, свр. *їремјешїтањем їора завршиїти гнојење ливаде или њиве*. – Дмїтар је потòријò двїје њиве ў-пољу, преносєћи тòр с мјєста нà-мјєсто.

потр̀кушица, -є, ж. *журба, брзина*. – У òвòј п̀стòј потр̀кушици јà пр̀сто нє знãм кудà ударãм.

потр̀лац, потр̀лаца, м. *онај који се моїа око їуђих жєна*. – Нãш Кїцош је бїјò нàјвєћї потр̀лац ў-нашом крају. Ва

поткус̀урити, поткус̀урїм, свр. *їоїкуйїши, уцїјениїи*. – Лãко е глãдна поткус̀урити јер ће за кумãд кру̀ва свãшта ура̀дити.

поту̀цати се, поту̀цам се, несвр. *скиїаїи се без цїља*. – Сирота се поту̀ца òд нємила до нєдра̀га по свијету.

пòћак, -ћка, -ћко. *хиїар, їокреїан, лаган на ходу*. – Ё м̀јб брãте, Мїле ти је пòћак у бїртију, али нїје на пòсò. Рд

пòчек, -а, м. *зајам који се враћа на договорено врїеме*. – Љєтòс је Тодòрина дãò мãло пãрã Савєтини Бãздуљића на пòчек.

пòчитовати, пòчитујем, несвр. *їошїоваїи, уважєваїи*. – Данас ти се зєтови слãбо пòчитују, м̀јб пòбро.

пòша, -є, ж. *бијела марама око главе*. – Пòшòм се замотãвала глãва по зїми да нє мрзну ўши.

пошãндр̀цати, пошãндр̀цам, свр. *изгубиїи здрав разум*. – Мїћко е пошãндр̀цò јòш у младòсти. Ћò

пòшакати, -ãм, свр. *наїором їосуїи реїке кромїира*. – Нємã за купијере нїшта бòљє ко кãд се пòшакају нãпором из рук̀є.

пошашãвити, пошашãвїм, свр. *скренуїи с їамєи*. – М̀рã пãметан ч̀дек са будãлама пошашãвити.

пошкòпити, пòшкòпїм и поштрòдити, пòштроїм, свр. *завршиїи са касїрирањем*. – Кãд је дòшò нєкакãв јãловãч из Вãгана, ўн је свє ждријєпце у сèлу зã пò дãна пошкòпијò и вратијò се за òбданицє к̀ћи.

пошкрòпити, пошкрòпїм, свр. *їосуїи сланом водом листї лијєске да га једу јањци*. – Јãнци нàјбољє јєду кãд им се пòшкрòпи лєсковї лист.

пошòрати се, пòшòрãм се, свр. *їоїцући се са неким жєиће*. – Ў-Рорије се на збòру на Ѐлїндãн пошòрали Рòрчãни и Прєкрãјци.

пòшто-пòтò, прил. на *било који начин и за било коју цїјєну*. – Нємòј враћати јãњãца са пїјацє, пр̀дãј ї пòшто-пòтò.

прãз, -а, м. *ован за расїлод*. – Пуштили су двã прãза ў-òвце.

прãзнати, -ãм, несвр. *говориїи или радиїи без корисїи*. – Лúјò цїјєла живòта прãзнã ко Шпїриновића млїн.

прãзнòв, прãзнòва, м. *онај који говори изван їеме разговора*. – У прãзнòва е ўвијек прєсипãње из шупља у прãзно.

прãзòвит, -а, -ò. *некасїриран ован*. – Прãзòвит òван се зãлетї и ударї исãна їзнєнãда.

прãкљача, -є, ж. *дрвена їалица којом се луїа їò вешу у їòку їрања на извору или бунару*. – Ч̀је се прãкљача на пєрилу прєò цїјєлòга дãна, пєру жєне рубине.

прãкнути, -нєм, свр. *їрòхїјєїи се, добиїи жєљу за нечим*. – Дмїтру је ј̀трòс прãкнуло пòпити ш лúдије рãкију.

прѣгрѣшт, -и, ж. *количина нечега шїѣо сїѣане у двије сїѣјене ѣодланице*. – Давали му тежаци под-јесѣн по којѣу прѣгрѣшт гра.

птегѣлити се, прѣгѣлим се, свр. *истегнуѣи ѣрбушине мишиѣе од ѣешкога рада*. – Вѣле се прегѣлијѣ износѣи наѣѣлке из ѣније рѣпа у Шкадиму.

прегуљаја, -ѣ, м. *мушарац који се ѣрегулио*. – Лѣужију су звѣли прегуљаја јер нїје мѣгѣ нїшта подигнути, прегѣлијѣ се тоѣарѣи мѣтарице на кѣње гѣре ѣ-шуми.

предѣнити, предѣним, свр. *ѣровѣѣи цијели дан на јѣдном мјѣстѣу*. – Рїсте је предѣнијѣ у Кавѣринѣј кавѣни пїјѣћи ѣнѣ шїѣшу и јѣдва се ѣдѣвкѣ кѣћи по мѣраку.

предѣнути, предѣнѣм и **предѣшити**, предѣшїм, свр. *наѣравїѣи ѣѣзу за краѣи ѣдмор*. – Сјѣди мѣлко и предѣни, умѣријѣ си се поѣве цијѣпајѣћи дрѣва. Сјѣди и мѣло предѣши; нѣмѣј пїти врѣћ лѣденѣ вѣдѣ.

прѣђа, -ѣ, ж. оно *шїѣо се ѣреде на ѣреслицѣ*. – Лѣшњѣ је прѣсти сѣкненѣу прѣђу од прѣтенѣ трї-пѣта.

прѣзѣобразан, -зна, -зно. **некултуран**, **дрзак**. – Лѣгѣр је прѣзѣобразан па бѣркѣ жѣне по сѣлу, срѣм га ѣ-стїд бїло.

прѣзѣбразлук, -а, м, и **прѣзѣбразштина**, -ѣ, ж. *некулѣура, дрскѣстї, лѣѣовлук*. – Ѡткѣ е свїјѣта, нїје бїло вѣѣга прѣзѣбразлука ко саѣе. Нѣмѣ вѣѣга лѣповлука и прѣзѣбразштинѣ ко на дѣрнеције.

прекардѣшити, прекардѣшїм, свр. *ѣреїјѣраїѣи ѣрећи границе дозвољѣнога*. – Нїкадѣ Мїјѣјло нѣѣе дѣпасти мѣђу лѣудѣ. Ўн је свѣ прекардѣшијѣ својѣм галѣмѣм и свѣко ѣд-нѣга ѣкреѣѣ глѣву.

прекѣвїлїти се, прекѣвїлїм се, свр. *ѣресавїѣи се*. – Мѣрија се прекѣвїлїла прѣо прѣга па сѣмо цмѣлї, бѣлї је трѣбу.

прекїлѣати, -ѣм, свр. *ѣререзаїѣи нешїѣо ѣѣѣом ѣѣсїѣером*. – Мѣј бѣратѣ, ѣзѣли Дѣле и Дѣраго ѣнѣ тѣпѣу тестѣру и ѣдри, пїлѣј и трлїцај по ѣднѣј свѣрази и јѣдва е нѣкѣко прекїлѣашѣ.

прѣковишѣ, прил. *ѣреѣише*. – Јѣ сам ти лїјѣпо запѣвїдијѣ ко правѣм клѣпцу да дѣнесѣш двѣ наѣрамка дрѣвѣ, а тї бѣратѣ, дѣнесе прѣковишѣ.

прѣмглаѣица, -ѣ, ж. *лудѣстї, ѣѣмуѣенѣстї ума*. – Ўмајѣ нѣколикѣ ѣвте, наѣшега Дѣлїјана ѣватила нѣкаква прѣмглаѣица па сѣмо гѣнѣ псѣ по сѣлу, ко да е, Бѣже ме прѣсти, свѣрцијѣ.

прѣмза, -ѣ, ж. *ручна кѣчица на дрѣвеним колїма*. – Прїтѣгни прѣмзу, ѣтиснуѣѣ се кѣла нїз плѣѣину.

прѣпека, -ѣ, ж. *ѣреїѣѣена ракија*. – Јѣчѣ су Рїсте и Милѣнција смѣштрили пѣн раѣан лїѣтар ѣнѣ прѣпекѣ на пїјаци у Ѡцаку.

прѣпѣти, прѣпнѣм, свр. *ѣремјѣстїѣи свезанѣ коѣѣ са јѣднога мјѣстїа на дрѣуго*. – Ѡ Блѣжѣ, ѣјде бѣлан прѣпни кѣње па ѣдѣведи и прїпни дѣље ѣспод Гѣјанѣвѣ дѣлицѣ ѣѣ је бѣлѣа траѣа.

прѣпрѣдати, прѣпрѣдѣм, несвр. *ѣсукиѣвїѣи кѣнаѣ на вѣрїѣѣну*. – Мїлица по цијѣлї дан прѣпрѣдѣ прѣђу прѣт-кѣћѣм.

прѣпрѣдѣњѣк, прѣпрѣдѣњѣка, м. *дѣвличњѣк, ѣлизїца*. – Нѣмѣ ти вѣћїје прѣпрѣдѣњѣкѣ од бїртијѣшѣ на цијѣлѣм свїјѣту.

прѣпржїти, -їм, свр. *ѣресїѣаїѣи даѣвїѣи мїјѣкеко ѣѣслије ѣѣѣѣња или јѣгњѣња зѣѣг неѣког ѣѣѣѣња*. – Прѣпржїле су нам двїје ѣвце ѣмѣ трїднї, па ѣмѣмо мѣку с јѣњције.

пресаламáтити се, пресаламáтй̄м се, свр. *й̄рећи й̄реко некога виса на другу сй̄рану*. – Кад се Сй̄мо пресаламáтиј̄о прѣо Гай̄на, нй̄је му бй̄ло ж̄ао умријети на свд̄ј̄ј̄ зём̄љи.

пресамй̄тити се, пресамй̄тй̄м се, свр. *навӣти се на једну сй̄рану*. – Шт̄о си се тй̄ Трй̄вуне так̄о пресамй̄тиј̄о, да те шт̄о не бд̄лй̄?

прѣсрати, прѣсерѣм, свр. *й̄рећи дозвољену границу*. – Не вáжй̄ шт̄о си прескд̄чиј̄о Мй̄ју, прѣср̄о си цй̄јелу стд̄пу.

прѣтати, прѣћем, несвр. *згрй̄аӣи луг и жар на огњишӣу*. – Ўни нѣ знају прѣтати прѣтати и тр̄нтати вáтру док и не опд̄мѣнѣш.

прѣћѣ, *й̄резенй̄ без инфинӣӣва са значењем иде брзо*. – Гўд̄ан прѣћѣ прѣд-њй̄в̄а ко гл̄адан вўк.

прѣтѣварити, -й̄м, свр. *ударй̄ӣи нечим й̄реко леђа*. – Шт̄о га не прѣтѣварй̄ш штáпом кад нѣће да слўш̄а?

прѣтеслй̄мити, прѣтеслй̄мй̄м, свр. *нагодӣӣи се како ваља*. – Ајде, прѣтеслй̄-мите т̄о и мánите рўка, шт̄о се вй̄шѣ цѣрг̄ате.

прѣша, -ѣ, ж. *й̄ой̄реба, журба, брзина*. – Мányи се тdг̄а, нй̄је зà тй̄м вѣлик̄а прѣша. ПВ

прѣшкрй̄љити, прѣшкрй̄љй̄м, свр. *й̄ребацӣӣи локву й̄ако да камен одскаче й̄о води*. – Нй̄ко лdкву бdлѣ не прѣшкрй̄љй̄ од нáшега Сп̄ареницѣ. Ст

прѣшлица, -ѣ, ж. *й̄реслица*. – Нàправиј̄о Вѣсѣлко прѣшлицу и нà-њdј̄ уградиј̄о ѣдно окрўгло огледáлце да се прѣља дг̄лѣд̄а.

прзница, -ѣ, ж. *укољй̄ца, ошкой̄ӣца, закерало*. – Нй̄је бй̄ло вѣћѣ прзницѣ у й̄гри од Рáина Кѣлинdга.

прй̄бранак, прй̄брáнка, м. *зобрањена ливада за исй̄ашу*. – Не прй̄мичи блáго прй̄брáнције, ўватиће те пdљар.

прй̄гријати, -јем, свр. *й̄ојачаӣи врућину й̄ред кишу*. – Бdга ми је прй̄гријало, бй̄ће кй̄шѣ.

прй̄змати, -áм несвр. *рубй̄ӣи балван са чела ради лакше вуче й̄о земљи*. – Dтишли су сјекáчи прй̄змати бáлване за извлáчѣње.

прй̄јек, пријѣка, -пријѣко. *љуӣӣи, брзих реакција*. – Нѣ дй̄рáј га, ўн ти је пријѣкѣ нáрави, мdре свáшта нàправити.

прй̄јѣтdран, -рна, -рно. *неслан, неукусан*. – Кад се крув дdбро не dсоли и не дdкиснѣ кáко ваљá, dстанѣ пријѣтdран.

приклdнити, приклонй̄м, свр. *уредӣӣи, склонӣӣи*. – Приклdни dвў андрмdљу пd-кући, сáд ће дdћи тѣтка Стdја.

приклdнити се, приклонй̄м се, свр. *удружй̄ӣи се, й̄ријећи на другу сй̄рану*. – Кад dдѣш нà-збор ў-Рdре, нѣмdј̄ зáлазити у кáкву ковельáнију вѣћ се приклdни свdије парњáције из сѣла.

прикрй̄чити, прикрй̄чй̄м, свр. *замолӣӣи, й̄осавјѣй̄оваӣи*. – Јá вѣлй̄м Тdсй̄ћки; прикрй̄чи Чáвији да припáзи ўнd овáцá, а ўнá вѣлй̄ да ўн свáкй̄ дán й̄штѣ по кўтију дувáна за ўслугу.

прилѣћи, прилѣжѣм, свр. *лећи накрай̄ико и мало се одморӣӣи*. – Ёно Милѣкоњѣ, прилѣгd испd-Дмитровѣ трѣшњѣ па спáвá ко мáлd дијѣте.

приља́дити и **приља́ушити**, приља́дѣм и приља́ушѣм свр. *ударѣиши неком шамар ѿо образу оѿвореним дланом.* – Павлѣзан прије Здравилу па му приља́ди ўз-уши нѣколикѣ штѣ му ба́ца́ ка́мѣње у ливоду.

при́ма, -ѣ, ж. *дознака шуме за сјечу.* – Отишо́ Лу́жо ў-приму са тѣкничари́е па по ци́јели да́н кланци́ја пѣ-шуми.

прио́нити, прио́нѣм, свр. *навалиши, ѿожуриши.* – Прио́ни ку́хо му́ја, по́купи тѣо си́јено штѣо при́е, му́гла би ўдарити кѣша.

припа́ндрљити и **припе́рити**, припа́ндрљѣм и припе́рѣм, свр. *ѿридружѣиши се ѿекоме неѿланирано.* – Ови́ се Ћу́луми ва́зда припа́ндрљѣ Чегарча́није ка́д ѿду́ ў-Кни́н по пи́ће за Крсно́ ѿме, ми́лѣст га би́ло. Припе́рила се Јѣла плији и Ве́тићи, а ўни би ће́ли на́само еглѣндисати.

приперак, припе́рка, м. *оно шѣо је накнадно ѿридодаѣо.* – На ѡвомѣ Дмѣтровѣм ко́жуну ѿма́ припера́ка пѣна то́рба.

припрскѣвати, припрскѣва́м и **припрску́јем**, несвр. *ѿриговараши, ѿровоцираши.* – Ови́ на́ши Шѣбати и Ба́ришићи, ва́зда ѣдни дру́гије припрску́ју нѣшто око ме́ђа до́ље ў-њива и ства́рају ла́рму и гала́му.

припрснути, припрснѣм, свр. *ѿриговориши, исѿровоцираши.* – Припрснѣ́ Пе́рица Ду́цку нѣшто о ра́ту, а Ду́цко пла́нѣ ко небѣска́ муња и свѣтрѣ на́-њага.

припу́штити, припуштѣм, свр. *ѿусѣиши јањце у овце да сисају млијeko.* – По́пасна́ су до́ба, ва́кат припу́штити јањце.

присјести, -дѣм, свр. *на ѿренуѣак ѿресѣаши дисаши због хране која је засѣала у грлу.* – Штѣо се бе́чѣш на кра́ну, ѿје да́бѣгда́ ти присјело.

приста́вити, -ѿм, свр. *сѣавѣиши неки суд на ваѣру да се кува храна или шѣо друго.* – Приста́ви же́но ка́ву да по́пијемо па да ѿдѣм ци́јѣпати дрѣва.

прита́јтерити, -ѿм, свр. *заѣисаши некога због неког ѿрекшаја и ѿријавѣиши иадлежнима.* – Прита́јтеријѣ лу́гар Ла́зѣра ў-сво́ј ли́брић је́р је ўкро́ ја́рам дрѣва́ са држа́внѣг ла́гера.

прѣтвор, -а, м. *изолаци́ја брѣва ради ѿовљења.* – Затво́ријѣо на́ш Сѣмата двѣзицу у прѣтвор да је кра́ни за Бо́жић.

прићерати, -ѿм, свр. *доѿјераши све сијено из ѿѣла кући које је кошено у ѿоку љѣша.* – Мѣи би ѡбично прићерали све си́јено нѣђе при́е Ве́ликѣ Госпо́динѣ и са́дјели зѣмскѣо пла́шће.

приуба, прил. *иоле, ѿодношљиво, како-ѣако.* – Пришила му ма́тер за́крпу на ко́љеније приуба, са́мо да не си́јевају го́ли гња́тови.

приуза, -ѣ, ж. *краћи канаѣ на ѿорби за ѿодешавање или узица која се сѣавља сѣѣоци око враѣа ради вођења.* – Остоја е на приузи до́во кра́ву на дернек. Приу́зми ўне́ приузе на то́рби, не́ море ма́ли Ду́ле но́сити, ѡбјесила му се то́рба до гња́товѣ.

приу́зети, приу́змѣм, свр. *скраѣиши ѿриузе и ѿодесѣиши ѿорбу уѿрињачу да се носи на леђима.* – Приу́зми ми ма́ло ѡвѣ то́рбу да ми не пада́ по крстије.

прицврљити, прицврљѣм, свр. *угријаши ѿреко мјере; када у ѿоку љѣша на-сѣану велике врућине.* – Прицврљило е Сѣнце са небѣса́о око плѣндана, ѡће ѡба ѡка да ѿскоче́ из гла́ве.

прицма́глити, прицма́глѣм, свр. *ѿримакнути очима нешѣо вруће шѣо се не може ѿоднијѣиши.* – Ни́кола ўзе́ ўгара́к са ѡгњѣшта па прицма́гли ѡчи́је да припа́ли лу́лу.

причичати се, -ам се, свр. *закачиџи се за нешиџо као чичак*. – Штџ сте се причичали кџегџ ђавла, одмџкните се дџљџ от кџтла.

прицгати, -ам, свр. *навалиџи облайорно јесџи*. – Ёно Лџквџрџ, прицгали јџсти ко глџдни вџџи.

пришипетља, -џ, ж. *онај ко џрилази друшиџву неџозван, који је сувишан*. – Савџтина нџмџ свџга друштва па се вџзда припџндрљџ друџгџме ко кџква пришипетља.

пришити џз џши, пришијџм, свр. ударити некога по ушима дланом. – Ђко ти пришијџм нџколикџ џз-уши, џтувиџеш кџко се пџчитујџ џџди.

пришпџрати, пришпџрџм, свр. *ушиџедиџи, сачуваџи новаџ или какву дрџу робу*. – Мџи пришпџрали нџшто пџрџ да се нџџџ, нџ дџј Бџже, за кџкџв слџџџј.

пришпџјати, -ам, свр. *џриџазиџи, џричуваџи, обраџиџи на нешиџо џажџу*. – Пришпџјџј ми џвџ џваџа Ђлија, Бџк ти дџџ.

пришџњати се, пришџњџм се, свр. *џривуџи се нечему лагано и џџрезно*. – Пришџњџла се дџџца на Пџљиџеве вџшње, нџко џ нџје џпазијџ.

пркџлати, -ам, несвр. *говориџи на стџраном језику џџако да саговорник не разумије о чему је ријеч*. – Кџд Швџбе почеше пркџлати нџшто по швџпски, нџ мош им алаџсати ни џднџ бџшџџџ за мџла Бџга.

пркно, -а, с. *чмар, анали џџвор*. – Луторџни се мџвајџ џко Глишџнџ кавџнџ ко подрџпна мџва џко пркна.

прљџд, прљџди, зб. им. *џрули џсиџаџи дрвџџа у шуми*. – Пџ нашџј се шџми од пџстџ прљџди нџ море кџмџтно џдати.

прљџдија и **прљџдика**, -џ, ж. *џџерен у шуми са много џрулога дрвџџа*. – Швџпџџ се вџљџ по џнџј прљџдији џ-нашџј шџми ко пџ-нџвџм џвџљџнџм бџљџу.

прљџ јџме, прљџје јџмџ, фраза. *мјесџо гдје је нешиџо сакривено џџако да га је џџешко наџи*. – Шџјко е сакријџ пџшку ко џ-прљџ јџме, нџ би је нџшло стџтџну ђџндџрџ.

прљ, прљџа, м. *дуг дебљџи шиџџа на џласџу сијџна који чува да се џласџ не би накривио и џревалио*. – Донџси чџтри бџковџ прљџ џ-шумџ да џбјесџмо нџ-зимски плџст.

прљџити, прљџџм, несвр. *џџџи нешиџо на слабој вџџири*. – Чџбани повџздџн прљџџ купијџре на џџсковџј вџтри, пџла кџша па дрџа сирџва.

прљбџја, -џ, ж. *ерџџа инсекџџа, бубамара*. – Прљбџја, прљбџја, полџти са мџџ рџкџ у сџло џклџн џу се џџенити.

прндџвџљ, прндџвџља, м. *онај који је џсиџарио и има аџму*. – Штџ џџ ти џнџј прндџвџљ, штџ нџ нџџџеш прилику према-себи, јџдна нџ бџла?

прндџцати се, -ам се, несвр. *риџџџи се џриликом џрчања*. – Ёно се дџџца прндџцајџ на лџводи ко ждрџбџд.

прндџцнути се, прндџцнџм се, свр. *риџнџџи се, скоџиџи нагло с јџднога мјесџа*. – Прндџцнџ се Видџсилџв Пџтџљ, џсли га Млџђџ Пџљиџа мџлко дџвати мџткџм крај-рџпа.

прњџ, -џ, м. *онај који је сиромашан џа је стџлно у џрњама и стџрој џдџџи*. – Ђма, зџр је џтишла за џногџ прњџу, шџрке се за џџм гџмбесџле?!

прџбитачан, -чна, -чно. *џријџџно, корисно, на задовољсиџво*. – Тџ ти вџно прџбитачно бџло.

пробрѣглати, -ам, свр. *изговорити нешто неразумљиво*. – Дјѣца од-годинѣ дана пробрѣгају по-неку рјеч.

проварити се, проварим се, свр. *усириши се; када се слајко млијeko приликом кувања прѣтвори у грудвице сира*. – У Марице се ђтрѡс проваријѡ пун-раван кѡтѡ варѣникѣ.

прѡвара, -ѣ, ж. *прѡварена вареника*. – Нѣ трѣба давати дјѣци прѡварѣ, забѡлиће њ трбу.

прѡгон, -а, м. *сеоски ѡуи ограђен са стѣрана куда прѡлази стѡка*. – Оде сѣрмија низ прѡгон ѡ-поље на-пашу.

прѡзукнути, -нѣм, свр. *овлаш осушити дрво*. – Наши би стѣри гунили ѡ-Кнић продавати дугу чим малко прѡзукнѣ.

прѡјстро, прил. *прѣкосјуѣра*. – Акобѡгда ја ѡу прѡјстро ѡ-млин у Прѣодац ѡи мљѣти нѡвѡга жѣта.

прѡкиснути, -нѣм, свр. *узљутити се на врућини; када се кисело или кувано слајко млијeko узљутити у ѡоку љѣта*. – Ђдна кѣрлица варѣникѣ прѡкисла у Марићкѣ па направила кѡсције питу. Кад су кѡсци ручали, понадимали им се трбуви и ѡко није манѡ кѡсѡм цијелѡга дана.

прѡкљувати, прѡкљујем, свр. *прѡбити, ѡјавити се као ѡлад из јаја*. – Ђно пѣлад прѡкљувѡла, сѡмо штѡ нијѣсу свѡ ѡзашла ѡж-љупинѣ.

прѡкљувити, прѡкљувѣм, свр. *сазнаѣти, схватити*. – Ми смо давно прѡкљувѣли куда ће ѡи пут, прѣје нѣго су лѡгуми пѡчѣли одадимати кроз село.

прѡкосити, прѡкосѣм, свр. *зайѡчитѣти са кошевином прѡраве*. – Ми ти најчѣшћѣ прѡкосѣмо окѡ-Видова воћекѡ у окрѡјције.

прѡкула, -ѣ, ж. *круѣница цијѣтана дрвѣта*. – Донѣси нѣколикѣ прѡкуле па наложи на ѡгњѣште.

прѡкулати, -ам, несвр. *цијѣтаѣти круѣна дрва*. – Лѡзо повѡздѡн прѡкулѡ сврѡзе прѣт-кућѡм на куцѡници.

прѡлисина, -ѣ, ж. *мјѣсѣто у ѡѡљу гдѣ је ѡкоѣнио снијег ѡако да ѡвце могу ѡи у ѡашу*. – Пушѣ југѡвина па се појѡвиле прѡлисине дѡље ѡспод Курјѡкѡвца, мугу ѡвце ѡ-пашу.

прѡлупати, прѡлупѡм, свр. *изгубити здрав разум, сврцити с ума*. – Штѡ се чѡдѣш, давно е ѡн прѡлупѡ јѡш ѡткѡ се ѡжѣнијѡ.

прѡносок, -ска, м. *прѡво јаје ѡшто га је снијѣла кокошка ѡилица*. – Снијѣла ѣдна наша пѣлица проносок и није вѣћ ѡд голубијѣга.

прѡњувати, -ам, свр. *прѣѣражити ѡажљиво неки прѣрен*. – Свѡ су кућу прѣтрѣсли и прѡњували, али нѣмѡ није Ниѡолинѣ лулѣ.

прѡпунтија, -ѣ, ж. *дубѡка руѣа, јама, кланац*. – Пјѡн Бѡжо скѡндрљѡ се сѡскалѡ ко низ кѡкву прѡпунтију.

прѡсијеч, -и, ж. *прѡсјечено мјѣсѣто на брвну куда се прѡвлачи ланац да се брвно може вући ѡ земљи на зайрѣзи*. – Кад би путник забасѡ по нући или зѣми, прѡво би нашѡ брвно на путу и глѣдѡ кудѡ е ѡкрѣнѡта прѡсијеч, јер је село ѡ-томѣ правцу.

прѡсјести се, -дѣм се, свр. *прѡвалиши се ѡспод ѡнога који сјѣди*. – Сјѣди и мирѡј, прѡсјело се пѡ-тобѡм дѡбѡгда.

прѡтѣсли, -ѣ, ж. *жигавѣци, ѡиѣјаси, прѡрѡвѣци*. – Пѡле крѣсти у јѡдна исѡна, стѣгле прѡтѣсли, нѣ дѡ се дијѡти а кѡмоли ѡдати.

прчевина, -ѐ, ж. *йоїенїносїй, сексуалносїй*. – Чувам овце йспод крчевинѐ, дођи драђи бйће прчевинѐ. нп

прчевит, -а, -о. *йолно зрио, йлодан, йоїенїян*. – Прчевит ован дпасан за-људе.

прчитити, -йм, несвр. *вулгаран назив за вођење љубави*. – Прчйш ли йшта о Мйћанѐ!

пршуља, -ѐ, ж. *калем са намотаным концем*. – Ймā нāша Мāра нѐколикѐ пршуље рāзнѐ прѐђѐ.

пршут, -а, м. *сушени свињски или говеђи буїй меса*. – Нāјбољѐ се пршут сўшї на бўковбї вāтри и прбмаи.

пўглавац, пўглавца, м. *врстā црва са реїом у води гдје се киселе коноїље*. – Пўно Инићушино мбчило пўглавāцā ко Кѐлино купјѐриште мйшā.

пўдер, -а, м. *мирисни йрашак за лице*. – Мāло е којā цўра ў-нашом крају ймала пўдера, а нйје јој нй требало, свāкā црљѐна ко јāбука.

пўдерити се, -йм се, несвр. *йосийайиї йудер йо лицу*. – Рбркуше се пўдерѐ кād йдў нā-збор на Йлїндāн па им мўмци припјевāвајў; кād се моја напўдерї блѐса, мйсли блѐса да е до небѐсā. нп

пўдра, -ѐ, ж. *жила, йолни уд код коња и бикова*. – Причали су нāши стārї да су несретнї Тўрци сўвбм пўдрбм бйли јаднў рāју кād би кўпили тўрскѐ нāмете.

пўдре, -ѐ, м. *йејорайиван назив за мушкарца са израженим йолним органом*. – Ёднбга су чбѐка йз нашије Бāришїћā звāли пўдре и ўн се нйје љўтијб.

пўдрѐкан, -а, м. *йејорайиван назив за несїашна младића у доба йубертїеїа*. – Ў-нашом је крају свāкб сѐло ймало по нѐколикā пўдрѐкана па су и звāли несрећāја и кб знā јбш кāко.

пўдрѐцати се, -ām се, несвр. *риїайиї се йрилоком йрчања*. – Клїсарина зѐкица се нāјвишѐ пўдрѐцā кād ўгрије и бсвоѐ мўве ў-вршāју.

пўдрѐцнути се, пўдрѐцнѐм се, свр. *једном се риїнуїши ногама*. – Кād је Млāђо доватијб Видѐсилова пўтāља мбткбм крај рѐпа, ўн сѐ пўдрѐцнб и Видѐсило е љбснб у траву ко из тбрбѐ.

пўкї, -ā, -б. *йоїїцўно сличан, дословно исїи*. – Мбмчило е бйїб пўкї ўјāк Тбпо.

пўклина, -ѐ, ж. *йукоїшина, йроцјей, шуїљина*. – Зātкалисмо пўклизне на сјѐчини машинбм са стārѐ бўквѐ.

пўла, -ѐ, ж. *снага, моћ*. – Ўн нѐмā ў-себи пўлѐ да се нāије, кāмоли да кбсї траву цйјелї дāн.

пўле, -ета, с. *мало магаре, ждријебе или шїио друго*. – Йди бћерāј бнб пўле, ѐно га мўтā се окб-нашек плāшїа.

пўлија, -ѐ, ж. *већином мейално дугме на одјећи*. – Пѐрица ймā бўћу од чїстбга влāса са дѐвет пўлијā.

пўлијāш, пулијāша, м. *коњ са йјегама у облику йулије*. – Продāј ћāћа кўња пулијāша па ожѐни сїна робијāша. нп

пўнїрати, пўнїрāм, несвр. *одговарйи, йасовайи, годиїи*. – Навāли нāроде, ѐво рббѐ тāзѐ кбд чйка Лāзѐ, ўзми штā ти пўнїрā. Рд

пўнтаги се, -ām се, несвр. *йовремено се бацаїи ногама*. – Нѐ дā се Јованбв кўлāш осамāрити, пўнтā се, нѐ дā прићи сѐби.

пўра, -ѐ, ж. *качамак од кукурузног брашина, врстā йаленїе*. – Ё, мўј мйли брāцука, пўра ти је бйла нѐкадā нāша глāвнā крāна.

пӯрар, -а, м. *онај који воли йуру*. – Наш Пӯрар смаже одједноч пд-пола бакрe пӯрe.

пӯргати, -ам, несвр. *халайливо јестии*. – Ђермани сваки другї дан пӯргају пдпару.

пурїјанка, -e, ж. *йејоративан назив за йуру*. – *Има ли још Ма́ро те пурїјанкe*, додајде малко.

пӯси, пӯса, м. *сиройиња, нејач*. – У Илијe се прдсӯли унї пӯси о-трї жене, свe едно другом до-ува.

пӯсат, -а, м. *оружје, ойрема*. – Вид дeлијe, види му пӯсата, штo га нӯсї овноћ и по дану, онакога у везїра нeма. нп

пустаија, -e, ж. *необузdana особа, боем йосебне врстїе*. – Ено унe пустаијe Ђугумовe, само зјакa и звїндa по сeлу и брeспосличї.

пустeбачина, -e, ж. *суво месо са сїомака овце или свиње*. – Нeма ништа лeшвe пдести од бравїјe пустeбачинe.

пӯстија, *узвик којим се йїјера вук од блага*. – Пӯстија, ето вӯка.

пустијакaње, -а, гл. им. с. *галама на вука йонављањем „йусїија“*. – Пустїјакaње је спас о-д-вӯка у-нашом крају.

пӯстина, -e, ж. *мекана кожа са вуном или меко вунено ћебе*. – Ставља мајка ваљану пӯстину у бeшику да е мeкше сїну.

пӯстe, прил. *олако бацїиш нешїо из руке*. – Топо заврндaљї камeн пӯстe лијевом руком и ун се оtkолицa у Аћушине куноплe.

пӯстї, -a, -o. *богаїи, обилаїи, нагомилан*. – Ма́ксим је завaљo пӯстo блага, има йљаду овцe.

пӯст, пуста, пу́сто. *йразан, без игде икога живого*. – У сeлу нeма живe дӯшe, свe је пу́сто; ва́та чoека страва и јeза од самoћe.

пустoлина, -e, ж. *развалина која одаје йусїош*. – Ка́д гoћ доћe кої рaт, у-нашом крају oстану пустoлине и паљевине.

пустoпaшица, -e, ж. *йїјерање блага без йаше и заусїављања све до мјестїа одређеног за исїашу*. *Ово може биїи и йрилиг, на који се начин йїјера благо*. – Пустoпaшица е најгорa за-блага. Наш Дмїтар свакога дана гунї овце пустoпaшицe на-Зeчевац.

пӯсула, -e, ж. *исїрава, доказ, докумeйаїи*. – Ја имам пӯсулу црно на бијeло на-свој пај, а тї тражи своју праву тамo ћe се по рeду гoворї.

пӯц, *узвик којим се ойонаша ударац моїком*. – Вїцо узе мутку па Здравїла по туру нeколико путa, пӯц, пӯц.

пӯцаљка, -e, ж. *цијев од зове из које се избације чеї од конойлe йод йриїшском йако да се чује йуцањ*. – Ка́д смо бїли дјeца, правили смо од зoвe пӯцаљке и јурили eдан другoга.

пуца̀нија и пуца̀тања, -e. *одјек од исїаљене муниције*. – Ка́ква е уно пуца̀тања доље у-Рoрије, асли Рoквићи правe бунар па се чују лагуми. Већe се пуца̀нијe није чуло oдавно.

пӯце, -ета, с. *йредметї округлог облика који може биїи и украсно дугме йoйуїи йоке*. – Ка́д кантарскo пӯце клизнe, oно тачно покaжe, колико е oка тeшка рoба. Стaри лӯди су на јeчeрми и цамадану нусили златну и сребрену пӯца́д.

пуцкѣтати, -ām, несвр. *узастїоїно и лагано пуцаїти на ваїри*. – Пуцкѣтају смрчова дрва на огњишту, а вәрнице се прѣсипају и освјетљавају трѣшнї сѣоску йзбицу.

пўцмājстор, -а, м. *мајстор неког йосла йосебне вриједносїи*. – Нїје било у шаку вѣћѣга пўцмājстора од Пѣрѣ Цвїјāнова.

пўцман, -а, м. *доушник, цинкарош, йоїказивач, слуга*. – Јā нѣ волїм бїти нїчї пўцман и слўга, нїјесу ми тѣ нї старї били.

пўцнути, -нѣм, свр. *ударїти некога моїком благо само један йуї*. – Пўцни ђвогā дѣрана мўткѣм да се мāло смїрї.

пуцўкнуги, пўцўкнѣм, свр. *модификован глагол пуцнуги са одрећеном емоционалном дозом йодругивања*. – Дѣдѣре мāлко пуцўкни ђвѣм тўткѣм уногā несрећају Мијāјлова да вїдїмо ђе ли се копўнити.

пушāнија, -ѣ, ж. *хладна мећава која замоїава снїјегом око сеоских зграда, йравећи велике смеїове*. – Вѣћѣ пушāнијѣ нїје било ко ђвѣ гѣдинѣ ѡткā јā пāнтїм мећаве и лѣдове.

пушкарāње, -а, с. *йовремено пуцање из йушака*. – Наћулдѣ мāлко ўши Јѡја, āсли се чўје нѣкакво пушкарāње у Градїшту.

пушўкати, -ām, несвр. *йовремено пушїти дуван*. – Мѣни се чїнї Сѣкула, да унāј твѡј клāпац пѣмало пушўкā дўвāн.

Р

раѡта, -ѣ, ж. *рад, занимање*. – Кāква е ђнѡ раѡта у Шпїрѣ?

раѡтати, -ām, несвр. *радиїти, занимаїти се*. – Је ли пѣтѣшко раѡтати на ђвѡј врућини, о Микāйлѡ?!

рага, -ѣ, ж. *стїар ислужен коњ, кљусина*. – Нїкадā нїје мўгла рага ў-вршāју са āлашчāдије.

рагѣтина, -ѣ, ж. *аугментїаїтив од именице рага*. – Извѣди унў рагѣтину йз-вршāја, вїдїш да е калала.

рāдїш, -а, м. *низ лѣшника на концу као украс у дјевојачкој соби*. – Нанїзала Милица трї рāдїша лѣшнїкā; свāкї дугāчак пѣ-двā мѣтра.

радўница, -ѣ, ж. *вриједна, марљива и економична жена*. – Вїдѣ мўјѣ Мїкѣ мўјѣ дїкѣ, мўјѣ мїлѣ радўницѣ.

рађа, -ѣ, ж. *оно шїо се ради, йосао*. – Срѣтна ти рāђа гāзда нā-сретну мјѣсту и да сā-срећѣм урāдїш штѡ си нāумијѡ.

рађевина, -ѣ, ж. *оно шїо је урађено*. – Вāљā ли ђвā Трївўнова рађевина чѣму, штā тї вѣлїш Стѡене?

ражљўтити се, ражљўтїм се, свр. *разљўтїти се*. – Нѣмѡј ме лўтити кāд ти кāжѣм, јер кāд се јā ражљўтїм, сā-мнѡм нїје лāко еглѣндисати.

разāбрати се, разāберѣм се, свр. *доћи себи, оїријезнїти се*. – Пѡгледāјдѣ, јели се Мїле пробрўдијѡ и ђе ли се ўбрзо разāбрати.

разбаглијати, -ām, свр. *йоквариїти, йомрсїти, развалиїти*. – Нѣмā пѡсла кѡгā ђвї лѡпови ѡпштинскї нѣћѣ разбаглијати и помрсити сāмо āко ймају ђ-тогā кāкву кѡрист.

разбашу́рити се, разбашу́рим се, свр. *рашири́ти се*. – У Кудре се пёрчин разбашуријо ко ў-јѣжа.

разбр́кнути се, разбр́кнѣм се, свр. *разбисѣри́ти се*. – Још се Гудан није разбркнѣ от-синѣ од ракије и вина; прѣварило га па помијешѣ ѣдно з друѓије.

разбрѣ́нити, разбрѣ́им, свр. *иодијели́ти бројањем на једнаке дијелове*. – Разбрѣните ѓвце, ваќат је гунити блага сјављивати.

разбу́цати, разбу́ца̄м, свр. *развали́ти неку ијелину*. – Дивијѣ свиње су свѣ наше Дѣлове разбуцале и крагу даље.

Развале, Разва́ла, ж. *дуга драга између два брда*. – Кѣ не зна пу́та кроз-наше Развале и́змеђу Курјакѣвца и Градѣшта, неќа се не усуђује са̄м прѣлазити.

разву́цати, разву́ца̄м, свр. *исѣпроши́ти, иодера́ти одјећу*. – Кѣ е ваќѣ развуцѣ и испарѣ ѓвај хаћин нуви ко́жун?

разга́зити, -им, свр. *и́рошири́ти иијесну обућу ходањем*. – Ўзми ѓвѣ нувѣ ѓпанке па и ма́лко поќваси и разгази да не жуљају.

разгѣ́нати, -а̄м, свр. *све развали́ти и разбаца́ти којекуда*. – Не лу́ти ме више же́но, јер ако још са̄мо ѣдну прогѣворѣш, свѣ ћу ѓвѣ разгѣнати и крагу да́ти, јѣси ли чу́ла.

раздр́љити се, раздр́љим се, свр. *раско́ича́ти сву одјећу на себи ио хладну времену*. – Ёј, главо лу́да, штѣ си се таќѣ раздрљѣјѣ по ѓвѣј ме́нави, умѣтај се, прѣладићеш се.

раздрѣ́бати се, раздрѣ́ба̄м се, свр. *нагло се уго́јити и сѣомак и́рошири́ти*. – Мѣли Бѣже, штѣ се на́ша Раѣѣја раздрѣбала, ѣно же́нѣ лу́ља се ко брѣд на води.

разметну́ти, -нѣм, свр. **1.** *иокле́йа́ти ирви иуи нову косу*. – Ђ Ла́зѣ, разметни ми ко́су, нијесам ја ниќад разметѣ. **2.** *одо́ди́ти неки иосоа за другу ирилицу*. – Тама̄н се ми догѣворѣли око цијѣне́ јањаца̄, каѣ дође не́сетни Ђорђан и разметну́ нам по́годбу. **3.** *размакну́ти зуйце иесѣере*. – Ўзми Стѣне сѣврѣје па разметни тестѣру, бѣље ће ре́зати дрѣво.

разми́нути се, разми́нѣм се, и **разуми́тити се**, разуми́тим се свр. *мимои́ти се, ирои́ти једно иорѣд другога*. – Туќали се на мо́сту и нијѣсу се му́гли разми́нути па ѓба ўпали ў-воду. Каѣ се ви нијѣсте му́гли разми́тити на во́ликѣј ле́дини, каќо би у каќву кланцу.

ра́зѣ, ра́зола и **ра́зѣ**, ра́зола, м. *јарак на њиви насѣао ири раздвајању двију брзѣда*. – На ширѣкѣј њиви му́рају бити на́јмање два ра́зола.

разѣ́рати, разѣ́рѣм, свр. *узѣра́ти неорану ледину*. – Разѣраћемо ўну ле́дину у Муќиња да ви́дѣмо каќва ће бити зѣп.

ра́зор, -а, м. *оно ии́о је наново разорано*. – Ниќада́ није дрѣна ўна́ њивица у Цијѣпције и ѓвѣ го́динѣ је прѣви ра́зор ў-њѣј.

разу́дати се, -а̄м се, свр. *оисѣи́ти се у ионашању, зайѣсѣави́ти обавезе и одгѣворносѣ*. – Слу́шај Шми́јајло, ўна́ј се тво́ј ма́ли по́све ра́зудѣ, прѣте́гни га ма́лко да не будѣ ка́сно.

Ра́јкан, -а, м. *иѣјѣра́иив од именице Рајко*. – Ђ Рајканѣ, а́јде на раќију да ма́ло прољудѣамо!

ра́ќа, -ѣ, ж. *гробна јама, мјѣсто сахране*. – Ў-нашем грѣбљу су ра́ќе од трију прѣзимѣна́; Бојиновића, Бошњаќа и Ђѣрма́на.

раќља, -ē, и **раља**, -ē, ж. *рашље, рашљасто дрво*. – Раќља и сова су истѣ ствѣри сѣмо се сова нѣси ў-млиа а раќља е ђично ў-кући или вђњѣку. Додѣј ми ўнў раќљу да скйнѣм ѣдан пршут с тавана.

раќнути, раќнѣм, свр. *исїљунуѣи са гласним кашљаѣм*. – Кад Бѣбан раќнѣ, свѣ се кѡкоши пѡплашѣ испрѣт-кућѣ.

раќолити се, -ѣм се, несвр. *квоцаѣи ѣрије ношења јаја*. – Ёно се раќолѣ нѣша пѣрга Бѡк ти је ўбиће, пўна е јаја.

раќтѡ, раќтола, м. *ѣрибор за сакуѣљање сијена у ѣоку љѣиѣ; виле, грабље и коље*. – Понѣсте сѣв раќтѡ да ѣдѣмо кўпити сїјено гѡре ў-Анићѣвки.

раљлица, -ē, ж. *грн, возило које грће снѣјег или земљу из разних разлога*. – Нѣмѣ од пѡсла нѣшта, јѡш нѣје прѡшла раљлица ў-шуму па се нѣ море ѡт-снѣјега радити.

раљлика, -ē, ж. *шерѣа*. – Мўј Бѡго, штѡ се ѡвѣј Тодѡрац беслѣшѣ; ѣдна раљлика пўрѣ а дрўга расола па ожѣжи ѡтўд ѣ-отўд.

раљчица, -ē, ж. *мала шерѣа, шерѣица*. – Бѡсїлька свѣкѡ јўтро дўнесѣ дјѣци раљчицу млѣдѡга скѡрўпа да јѣдў.

ранѣрник, -а, м. *ѡнај који лијечи ране; ѣосјѣкоѣине, ломове и убоде*. – Вѣлѣ да е за вријѣме Аустријѣ ранѣрник ѡблазијѡ радниѣе ў-шуми свѣкѡга дѣна.

ранѣк, раниѣа, м. *лагани вјѣшар који дува изјўѣре рано у ѣоку љѣиѣ и који најављује сушу*. – Чѣм ѡсванѣ ранѣк, ѡднесе врућна трѣву прѣѡ-дѣна.

раниѡци, ранилаѡѡ, м. *раѣари који усїѣју рано ради ѣосла*. – Рѣно рѣнѣ раниѡци, рѣно пѡље покѡсили.

ранѣан, -а, м. *надимѣ за марљива и сїѡсобна мушѣарѡа*. – Ё, ўнѡ ми је ранѣан ко нѣш Блѣже кѡѣ рѣно ўстаѣ а кѣсно дѡлази с лѣводѣ.

ранѣуша, -ē, ж. *ѡвѡа која се рано ѡјањила*. – Мѣ ѣмѣмо ѡвѣ гѡдинѣ три ранѣуше и трѣе рѣнѡѡи.

ранѣе, -ѣта, с. *јагње рано ѡјагњено јѡш у ѣоку зиме*. – Рѣнѣе прѣспѣје за Бурђевдѣн и бўдѣ дѡбра печѣница на рѣжњу.

ранѣић, -а, м. *мушко јагње рано ѡјагњено*. – Дѡбар ѡвѣј рѣнѣић за рѣжањ.

раскрѣвич, -а, м. *расѣѡѣљени кајмаѣ на ваѣри*. – Нѣмѣ нѣшта слѣђѣ од раскрѣвича и млѣа шѣниѣна крўва.

раскўпусити, -ѣм, свр. *исїѣраѣи, расѣмаѡаѣи*. – Нѣкѣ је ѣѣвѡ раскўпусијѡ ѣѣћину кѣпу, али тѡ сѣмѣ ѣѣвѡ знѣ.

размѣтити, размѣтѣм, свр. *размазиѣи*. – Ўногѣ млѡг Бѡжинѡг је пѡсве размѣтило и вѣдићете да нѣће вѣљати.

расѣасрмити се, -ѣм се, свр. *расѣѡѣѣиѣи се*. – Лазўрѡа е дѣнас пѡкисѡ кѡд-говѣдѣ па се ѣно расѣасрмијѡ ѡко врўнѣ ко кѣква порѡдїља.

расѣпѣрје, -а, с. *весѣље код дјевојѣѣе куће на дан удаје*. – Вѣликѡ е расѣпѣрје бїло у Круњнѣије кѡд се Јѣла удавала.

расѣпштѡљити се, расѣпштѡљѣм се, свр. *разѣаламиѣи се*. – Кѡ е нѣкѡ ражљўтијѡ нѣшу Сѡвију па се нѣкѡ расѣпштѡљила, гѡрѣ свѣ сѣло ѡд-њѣнѣ голѣмѣ.

расѣпѡрац, расѣпѡрѡа, м. *рана између ѣѣѣѣа код говѣда која се јавља у ѡблику ѣѣѣѣине*. – У тѡку лѣѣта говѣда рѣмљў јер ѣмајў расѣпѡрац мѣђу пѣпѣије.

расѣпрсити се, -ѣм се, свр. *ѣѣѣѣѣи сирову снагу ѡѣкривѣних груди и ѣѣѣѣѣи кавѣе*. – Расѣпрсијѡ се Брѣнкѣла и заврѣтијѡ рѣкаѣе, кѡ ли је, ўн ли је.

растарич, -а, м. *јело од сушеног тиијесѿа у облику макарона*. – Направи ма̀ло растарича данас за ручак.

растић, -а, м. *младо храсѿово дрво*. – У-нашом су Пландишту нѿкла нѿколика младѿа растѿића.

растовина, -ѿ, ж. *грађа од храсѿовога дрвѿића*. – Од свѿ јапијѿ, најтврђѿ е растовина за врата и штѿокове.

расушан, -шна, -шно. *дрвени суд који не држи воду јер су насѿале ѿукоѿине на њему од сунца*. – Бардак је расушан јер су му ѿстариле дужице па се лако расуши на-сунцу.

расушити се, расуши́м се, свр. *разриједиши дужице дрвеног суда иако да суд не држи воду*. – Расушила се купусна каца, му̀рамо е запаравати па ћемо стављати купус да се кисели.

расцѿпати, расцѿпѿм, свр. *разбиши главу*. – Лагата е пѿѿ са Шпѿранѿвѿ крушкѿ и расцѿпѿ главу више лијевѿга ѿва.

Раѿан, -а, м. *надимак за лично име Раде, Радивој*. – Наш Раѿан је бијѿ кѿвар у вѿјсци и вратијѿ се са деведѿѿт ѿка, а бијѿ сѿв ко гра̀на.

рашак, -шка, м. *рашљасѿи шѿиѿ за намоѿавање ѿређе*. – Направи ми ѿдан љѿскови рашак, нѿма̀м на-шта наму̀тѿвати ѿнѿ прѿђе.

рашља, -ѿ, ж. *два љѿшника који су срасли у јѿдну ѿјелину*. – На ѿномѿ великѿме грму ѿ-Ивѿвцу, ѿвѿ гѿдинѿ рѿдили љѿшници, али свѿ рашља до рашљѿ.

рашља, -ѿ, ж. *рашљасѿо дрво*. – Лугѿр Шѿлак нам је дозначијѿ три рашље и нѿколикѿ сѿвѿрака за дрѿва.

рашљика, -ѿ, ж. *црвени лук из којѿга је израсѿио шкроѿѿ из којѿга се добија сјеме*. – Би́ло е кишѿовито прѿљеће па ѿ-луку ѿрѿсле свѿ самѿ рашљике.

рашта, фраза. *ради чега, зашиѿо*. – Рашта тѿ ѿра̀дѿ, пси те не ѿјели.

рѿбат, -а, м. *гребен, ошѿира сѿирана брда*. – Ка̀д смо били прѿѿ ѿногѿ рѿбата на-Клачини пѿчѿ пропадавати снѿјек.

рђа, -ѿ, ж. **1.** *корозија*. – Рђа пѿедѿ гвѿжђе ка̀д је каква вла̀га и мѿкѿрач.**2.** *меѿѿфора за некарактиѿерна чѿвјека*. – Ни́ко нѿ море бити ве́ћа рђа и љѿдска бијѿда од за̀видна чѿека.

рђав, рђава, рђаво. *слабо, иѿанко, сирѿмашино, мршаво*. – Рђаво е ѿнѿ мрљѿунча̀ди у Тѿсѿи́кѿ, да Бѿг сѿчѿѿѿ; нѿма̀, свѿ кѿжа и кѿст.

рѿбнути, -нѿм, свр. *ѿмјериши ошѿиру казну*. – Тана̀сију е рѿба́ч рѿбно по ѿѿпу, јѿш ни́је дошѿ сѿѿби.

рѿбрити се, -ѿм се, несвр. *кочиши се, заносиши се у сѿирану*. – При́је нѿго хѿ се вѿлови крѿснути рѿзије, рѿбрѿ се и за̀носѿ ѿ-стра̀ну ко̀пајући прѿдњије нѿга.

рѿбѿд, -а, м. *мршав, неухрањен*. – А̀јме ма̀јко, хѿ се ѿда, сѿдам бра̀ћѿ шѿѿст рѿбѿда. Рд

Ревѿник, Ревѿника, м. *брдо исѿод кога извире вода*. – Јѿди́нѿ врѿло живѿ вѿдѿ ѿ-нашом сѿлу је на Ревѿнику више Ѝ̀бовића До̀линѿ.

рѿвити, -ѿм, несвр. *извираши, иѿѿћи*. – Ка̀д пѿнѿ јѿк пљѿсак кѿшѿѿ, испрѿд наше кѿћѿ рѿѿи вѿда јѿчѿ нѿго Ѝ̀нац у Прѿѿцу.

рѿѿда, -ѿ, ж. *ред*. – Те́бе је рѿѿда вра̀ћати ѿвце.

рѿѿѿник, рѿѿѿника, м. *низ меѿѿака за миѿѿраѿез*. – Стрѿѿ је ѿмѿ два̀ рѿѿѿника мѐта̀ка из Прѿѿѿг свѿѿтског рѿѿа.

рѣдине, рѣдїнā, ж. узде, кајаси за оба коња у заїрези. – Савѣтина е кўпїјѳ нўве рѣдине на дѣрнеку ў-Мркоњићу. Вр

рѣжити, -їм, несвр. *исїушїаїи кроз нос їријетећи звук їойїи їса*. – Нѣ бѳ се пса кѳї лāе вѣћ кѳї рѣжї.

рѣза, -ѣ, ж. *їолуга за заїречавāње враїа на кући*. – Спушћāj рѣзу штѳ прїје, ѳдвāли вјѣтар врата.

резанци, резанāцā, м. *резани макарони од сушеног домаћег їијесїа*. – Нїшта лѣшвѣ нѣмā од дѳмāнїје резанāцā кād се мāлко зачинѣ мλадїје скѳрўпом.

рѣкла, -ѣ, ж. *дио горње женске одјеће*. – Нāбавила Милѣва нўву рѣклу дѳље у Кнїну, мўдрї се ко чївїт.

рѣмац, -мца, м. *млади војник на їочейку војне службе, регруї*. – Нā-јесѣн ћѣ рѣмци ў-вѳјску, акобѳгдā.

рѣмїза, -ѣ, ж. *неријешено сїање у їарїици шаха*. – Кѳликѳ јā вїдїм, вѳђе је чїстā рѣмїза; нѣмā пѳбједѣ ни на ѣднѳј стрāни.

рѣмо, -ѣ, м. *їејоратїив за младога војника, ремца*. – Ђ, мўј рѣмо, кāко ли ћеш издўрати трї гѳдине у морнāрици.

рѣнда, -ѣ, ж. *сїрава у кухињи за сїїњење кромїира, їишкава и сл*. – Пѳгледājдѣ ћѣ се замѣла рѣнда да изрѣндāм ѣдну мисїрачу.

рѣндати, -āм, несвр. *сїїниїи рендом кромїир, їишке, рокву и сл*. – Ђно Видѣсилѳвка рѣндā мисїрачу да прāвї пїту дїѣци.

Рѣпавац, Рѣпāвца, м. *насеље именовано їо реїи*. – Ў-Рѣпāвцу їспод Пѳтѳкā, бїло е стārѳ шўмскѳ рāдилїште јѳш за вријеме Аустријѣ.

рѣпара, -ѣ, ж. *жена са разним їријесцима и їороцима*. – Нѣће унѣ рѣпарѣ нїко ни да пѳгледā, кāмоли да е прѳсї за жену.

рѣпоња, -ѣ, м. *мушкарац лошега гласа са разним їороцима*. – Ўногā рѣпоњу из Вагана свāко избјегāвā јер ўкрāде Бѳгу нўгу.

рѣпўв, репўва, м. *коров са чичком и круїним лисїовима у сеоском дворишїу*. – Рѣпўв у прѳљеће рāсте ў-нашом двѳрїшту ко из вѳдѣ.

рѣпўшина, -ѣ, ж. *аугментїаїив за реїув круїнога лисїа*. – Ў-дворишту освоїла репўшина, мўгў се дїѣца сакрївати ў-њѳј.

рѣса, -ѣ, ж. *їрољећни цвијейї на лијескама*. – Кѳзе нāјвишѣ вѳлѣ лѣсковў рѣсу и тāњѣ грāнчице.

рѣсати, -āм, свр. *развиїи рѣсу и расцвјейїаїи се*. – Рѣсала е лијеска дѳбро, рѳдићѣ лѣшнїци.

рѣћемо, фраза. *да кажемо*. – ѳвѳ е, рѣћемо, дѳбар нāчин да се дѳћѣ дѳ-пārā, а тї мѳреш тражити ї бољї āко ўмијеш.

рѣцѣљ, -а, м. *хвāїаљка на косиїу*. – Нāјтврћї су клѣновї и шљївовї рѣцѣљи на кѳсїшту.

рѣцнуги, -нѣм, свр. *їовући країак рез ошїїрим їредмейїом*. – Јā јўчѣ мāлко рѣцнў шклѳпцем пѳ-прсту, кād нāвāли крв, нѣ дā се ўставити.

рѣцка, -ѣ, ж. *црїица, бїљешка, знак*. – Упїши му двїје рѣцке за ѳпомену да знā кāко се трѣбā влāдати на држāвнѳм пѳслу.

рѣшѣтати, -āм, несвр. *їровјераваїи до сїїници*. – Мїћуку на сўду стāлно рѣшѣтају ко кāквѳг вѣликѳга лѳпова.

рѣшта, -ѣ, ж. *ред сїлєйєног лука за сушење*. – Овѣ гѣдинѣ нам је рѣдијѣ лѹк; имѣмо чѣтри рѣште бїјелѣг и нѣколико црљенѣг; ѣно се сѹшѣ йспод стрѣвѣ.

рѣштати, -ѣм, несвр. *йравїиї рєшїиє лука за сушење*. – Дѣста дѣнас рѣштѣ бїјелї, а уїтро ће и црљенї лѹк.

рїбїјї, -ѣ, -ѣ. *рїбїи*. – Овѣ је гѣдинѣ бїло кїшно прѣљеће па е шѣница најѣдрала ко рїбїјѣ ѣко.

рїбїћ, -ѣ, м. *жїшїћ, месо*. – Бѣлї ме ѣвѣј рїбїћ йза-лѣкта.

рїбеж, -ѣ, м. *сїрава за сїиїење куйуса*. – Дунѣси од Крунїћѣ рїбеж да урї-бѣмо ѣдну кѣчицу кѹпуса.

рївина, -ѣ, ж. *вѣћа руїа на ливади коју су бикови искоїали ногама и роговима*. – Гѣре кѣд-нашѣ лѣквѣ Перчїнушѣ, рївине су дубѣке, мѣре се чѣек сѣкрїти у-нїма.

рїгати, -ѣм, несвр. *враћїиї из жєлуца ваздух на усїа*. – Кѣд нѣко рїгѣ, знѣчї да је глѣдан или пїѣн.

рїза, -ѣ, ж. *врїа дєблєг йлаїна, чоја*. – Дѣље у Кнїну крѣѣ цѣмѣдане и јечѣрме од мѹдрѣ и црљенѣ рїзѣ.

рїктати, -ѣм, несвр. *йравїиї, уређиваїи, догонїиї*. – Ёно Јѣван рїктѣ рѣктѣ да кѹпї сїјєно дѣље у-Врањѣку.

рїљ, рїљѣ, м. *врїа ойїјумског корова у жїиїарицама*. – Пѹне су нашѣ нїве рїљѣ јер је бїла прѣлѣтѣс вѣлїкѣ мѣкрѣч.

рїнтати, -ѣм, несвр. *радїиї свакодневно шѣшке йослове*. – Кѣд-газдѣ нѣмѣ одмѣрѣња и ладѣвинѣ вѣно се рїнтѣ ѣд-јутра дѣ-мрѣка.

рїњга, -ѣ, ж. *дєбєла алка, оков*. – Кѣд смо јѹчѣ пїлѣли трѣницу кѣд Видѣсила, прѣтргну нам се рїњга на тѣрзијѣну.

рїњкѣш, рїњкѣша, м. *бик коїи нїје йойїуно касїриран*. – Кѣд се рїњкѣш пѣ-мѣмї, пѣсве је ѣпѣзан зѣ-љѹде.

рїњкѣвит, -ѣ, -ѣ. *йойїенїносїї йослїе касїрирања које нїје до краја йзвєдєно*. – Рїњкѣвит вѣ чѣсто нѣпадѣ свѣ окѣ-себе.

рїпати, рїпѣм, несвр. *кашљаїи рєско и йродорно*. – Наш Мїјѣ е цїјелѣга живѣта пѹшијѣ дѹвѣн и рїпѣ ко пѣрип, прѣшѣш.

рїпѣча, -ѣ, ж. *жєна која рїїа*. – Вѣћѣ рїпѣчѣ у-нашѣм сѣлу нїје бїло од Чѣндавѣ ѣткѣ се за сѣло знѣ.

рїпити, -їм и **рїпнути**, -ѣм, свр. *скочїиї изнєнада*. – Рїпї се Јѣво ко ждрилѣбац у-вршѣју и ѣдјѹрї нѣ-Дмитрову трѣшњу.

рїтати се, рїтѣм се, несвр. *бацаїи се задњим ногама*. – Млѣд ждрилѣбац се рїтѣ у-вршѣју док не ѣбикнѣ.

рїтнути се, -ѣм се, *бацаїи се јєдном или са ѣбе ноге*. – Наш се кѹлѣш стѣлно рїтнѣ кад га мѹва нѣпанѣ.

рїта, -ѣ, ж. *крїа, дроња, сїара ѣдѣжа*. – Мїлѣ је чїтава живѣта бїјѣ у-рїта и дрѣнцијѣ и јѣпѣт доживїјѣ дєведѣсѣт гѣдїнѣ.

Рїцѣн, -ѣ, м. *йѣдругљив нѣзїв за Рїсїу*. – Од Рїцѣна нїје бїло вѣћѣ нѣсрѣћѣ у Пѣтрову Врѣлу.

рїшѣк, -ѣ, м. *јєсїиви коријєн у ѣрању сличѣн рѣкви*. – Йзбѣцї плѹг у прѣљеће рїшѣкѣ, прѣшѣш, кѣлик јѣја.

рїка, -ѣ, ж. *дроња, рїиїа, сїара ѣдѣжа*. – Штѣ ћѣ мѣни твѣѣ рїке кад јѣ тѣгѣ имѣм на тѣвану пїн тѣвар.

ркати, рчѐм, несвр. *гласно диса̄ӣи ӣриликoм с̄ѡава̄ња*. – Бѡбан по сву-нѹћ рчѐ па се од њѐговѐ ркѐ нѐ море мѡрно спавати.

рмбати, -ам, несвр. *наѡрно радӣӣи ӣежак физички ӣосао*. – Сјѐкач ѹ-шуми пѐ-цијелѡ дан рмбѡ и тѐгли ко црнѡ рѡп.

рмпалија, -ѐ, м. *снага̄ӣор, онај који све ӣос̄ӣиже физичком снагом*. – Највишѐ је рмпалија бѡло у Прѐоцу и Рѡрије.

рњав, рњава, рњаво. *онај који има ош̄ӣећен нос или усне*. – Рњав ӣсан гѡворѡ крѡз-нѹс па га е тѐжѐ разѹмјети.

рњило, -а и **рњо**, -ѐ м. *чoвјек ош̄ӣећеног носа или усасна*. – Ўномѐ рњилу из Прѐоца разбило ѹста лѐсковѡје керачом и ѡзбило ѐдан зѹп па шушлијећѐ кад гѡворѡ.

рѡбити, -ѡм, несвр. *ӣлјенӣӣи, насилно ош̄има̄ӣи*. – Тѹрци су од рајѐ рѡбили и ѡтимали свѐ штѡ стѡгнѹ.

рѡбвати, рѡбујем, несвр. *изгубӣӣи слободу, ӣа̄ӣӣӣи, радӣӣи ӣешке ӣослове код другога*. – Наши су старѡ рѡбовѡли за тѹрскѡга земана ко њѡко жив пѡд небѐскѡм капѡм.

рѡбѹсан, -сна, -сно. *масиван, снажан, корѹуленѡан*. – Тѹро Чѐгар је бѡјѡ рѡбѹсан ко да два чѡека саставиш у ѐднога.

рѡварити, рѡварѡм, несвр. *завирива̄ӣи свугдје, ӣреѡура̄ӣи с̄ѡвари*. – Кѡ е рѡварѡјѡ по мљечару па е на̀кѡ свѐ испрѐвртѡ?

рѡвит, -а, -о. *онај који је сиров, нас̄иран, љӯӣӣӣи, лако ӣовредљив*. – Нѐ требѡ бѡркати рѡвита чѡека, лѡко плѡнѐ и искѡсијерѡ се на исана.

рѡга, -ѐ, ж. *овца која има рогове*. – Ми смо ӣмали ѐдну рѡгу па стѡлно ишла у зѡјан.

рѡгѡл, -гља, м. *ћошак, ош̄ӣра ивица крова на згради*. – Ѐзглѐдѡ ми Цвѡјѡне, да е ѹнај дѐснѡ рѡгѡл пѡетѐ раскрѡвен.

рѡглѡв, рѡглава, рѡглаво. *чoвјек ћошкас̄ӣе главе или неш̄ӣо друго усукано и изоѡерено*. – Виће ли ти како е ѹнај мали Лѡјкетѡвкѡн рѡглѡв и ѹсѹкан? Штѡ ти је ѡвѡ јѡпија вѡк рѡглава и ѹсѹкана?

рѡглавац, рѡглавца, м. *чoвјек роглаве главе и ош̄ӣре нарави*. – Жѐшћѐга и поштѐнијѐга чѡека ѹ Срдићѡје њѡје бѡло од рѡглавца.

рѡгуље, рѡгѹља, pl. tantum. *виле за сијено*. – Ўзми Тѹрѡне ѹнѐ рѡгуље па ми бѡци ѹнога сѡјена љѡљком да пѡвр̄шѡм ѡвѡј плѡст.

рѡгѹш, -а, м. *онај који је ӣријеке нарави и лако се љӯӣи*. – Ўном рѡгѹшу из Рѡра сѡмо мѡни рѡстом ӣспод-носа, ѡдмѡ се пѡбије.

рогѹшица, -ѐ, ж. *мали ӣедаљ, расѡн кажѡӣрс̄ӣа и ӣлица*. – За ѐвту данѡ на̀расло жѡто за рогѹшицу.

рѡда, -ѐ, ж. *доброћудна и ӣлеменӣӣа жена*. – Њѡје бѡло бѡлѐ и племенѡијѐ рѡдѐ у цијелѡм сѐлу од Дѡјѐ Пѡнинѐ.

рѡде, -ѐ, м. *свекар, мужев о̄ӣац*. – ѐјѡј рѡде, дѡбро мѹе, ко ће сѡдѐ чѡбан бѡти, ѡстадошѐ кѡзе твѡе.

рѡдијак, -а, м. *роћак, крвни сродник*. – Ми пѡчитујемо рѡдијѡке свѡе ко рѡђенѹ браћу.

рѡдѡља, -ѐ, ж. *жена која раћа дјецу*. – Њѡје бѡло вѐћѡје рѡдѡљѡ од Убѡвѹшѡ. Њѡ трѡнѐст рѡдѡле у Бѡјѡновићѡје деведѐсѐт и шѐстѡро дјѐцѐ.

р̀ска̀ти, р̀шћѐм, несвр. *ломѝиѝи зубима љуску љешника или ораха*. – Чобани повѣздѣн р̀шћу љѣшнѝке зѣ-блѣгом.

р̀ска̀вица, -ѐ, ж. *хрска̀вица*. – Дјѣца вѣлѣ грѝсти р̀ска̀вицу вѝшѣ нѣго мѣсо.

р̀суз, -а, м. *дивљак, лоѝов, суров човјек*. – Остави тѣ р̀сузе ѣдан и кѣтиле, штѣ ти је за туђѝје ствѣрима.

р̀теница и **р̀тѣњача**, -ѐ, ж. *кичма*. – Пѣкина кѣбилица мр̀шава и сува; р̀теница јој ко тестѣра.

р̀убати, -ѣм, несвр. *глобиѝи, ѝлијениѝи*. – Ёно стѝгли р̀убѣчи ѝз-грѣда па р̀убају ко нѝје плѣтијѣ пѣрес.

р̀убѣч, -а, м. *онај који куѝи ѝприсилно неѝлађени ѝорез*. – Нѝје бѝло жѣшћѣга р̀убѣча од унога трѣоњѣ из Вагана.

р̀убац, -пца, м. *обојена женска марама за главу*. – Младѣ жѣне кѣд-нѣс нѣсѣ шѣренѣ р̀упце на глави, а старѝјѣ бѝјелѣ бѣшче.

р̀убина, -ѐ, ж. *ѝојединачан комад гардеробе*. – Дѣк се нѝје појѣвијѣ бѣз, нѣше су мѣтере мѣку мѣчиле да скрѣѣ чѣљѣди р̀убине од кѣтана и кѣнопље, а данас, јѣди мѣи, нѣ свѣком мѣсту кѣпити гѣтове р̀убине бѣдзашто.

р̀убити, р̀убѝм, несвр. *ѝоравнаѝи*. – Узми тестѣрицу па мѣлко порѣби унѣ прѣшће нѣ-огради и нѣмѣј прѣстати р̀убити док свѣ не завр̀шиш.

р̀уво, -а, с. *ођѣћа, гардероба*. – Свѣка цѣра сѣби спрѣмѣ р̀уво зѣ-удају и глѣдѣ да бѣдѣ штѣ бѣљѣ.

р̀угати се, р̀угѣм се, несвр. *извргѣѝи руглу нечије особине*. – Нѣ видѝ свѣде р̀угло, а др̀угоме се р̀угѣ и подсмѝјѣвѣ.

р̀угло, -а, с. *оно шѝо је ружно и накарадно*. – Овѣј плѣст сѝјѣна, кѣко сте га зблѣбали и накрѝвили, прѣвѣ е р̀угло и нѣкарада.

р̀уда, -ѐ, ж. *обојена ѝређа, обично црвеном бојом*. – Кѣд нѣс Врѣвѣцѣ, кѣд се пѣђѣ нѣ-њиву ѣрати, жѣне нѣките зѣвѣрањ црљѣном и зѣленѣм р̀удѣм да је љѣшѝи.

р̀уда, -ѐ, ж. *дебља моѝка на зѝрѣжним колима која др̀жи ѝраѝац крѣшања зѝрѣге*. – Јучѣ Јѣвѣшинови слѣмили р̀уду нѣ-колије, па мѣрају прѣвити др̀угѣ.

Р̀удине, Р̀удѝнѣ, ж. *име села у гламочкоме крају*. – Зѣра прѝје зѣрѣди нѣ-Рудина па ѣндѣк у ѣстѣлом дијѣлу пѣља.

р̀удњача, -ѐ, ж. *кѣлиѝиѝина ѝечурка*. – Кѣд ме нѣге прѣносѣшѣ, нѣ виђе глаѣа љѣшѝије пѣчурѣка ѣд-нашије р̀удњѣчѣ.

р̀удоња, -ѐ, м. *во црѣнкаѝиѝе длаке*. – Пѣрукинѣм р̀удоњи нѝшта нѝје мѣгло добѣсти.

р̀ужмарѝн, -а, м. *рузмѣрин*. – Нијѣдно цѝѝиѣше нѣмѣ љѣшѝѣга мѝрѝса од р̀ужмарѝна.

р̀уј, -а, м. *црѣнило, рѣменило*. – Кѣд дѣђѣ јѣсѣн и ѣкишѣ се па се расѝѝѣтѣ врѝјѣсѣк по стрѣна, прѣспѣ се пѣстѝ р̀уј ко да си црљѣнѣ вино прѣдѝијѣ по трѣви.

р̀уја, -ѐ, ж. *суд од ѝечѣне глине, мађи од бакре*. – Нѣјслађѝи је грѣ кѣд се скѣвѣ у р̀уји на ѣгњѝшту.

р̀ујица, -ѐ, ж. *деминуѝив од именице рѣја*. – Узѣари ми ѣдну р̀ујицу варѣникѣ да пѣпијѣм, нѣшто ме бѣлѝ трѣбу.

р̀ујни, -ѣ, -ѣ. *црѣвен, рѣмен*. – Кѣд барабе р̀ујнѣ вино пѝјѣ, чѣсто р̀ујнѣ зѣру дѣчекајѣ. нп

рѹкаљ, -а, м. *грубијан, рмиалија*. – Нѣмā вѣћѣга рѹкаља у сѣлу од Ристѣ ис-Прибелѣ.

рѹкат, -а, -о. *онај који има „злајне руке“ и израђује вријрдне сѣвари*. – Нѣшта се рѹкатијѣ нѣје рѹдило ѱ-нашом крају од сѣновā кѹма Бѹжѣ. Штѹ ѹчи вѣдѣ, тѹ рѹке ствѹрѣ.

рѹкатка, -ѣ, ж. *дрвена ѣалица за избијање ѣоздера из влакна*. – Дѹк се нѣ појавѣ бѣз у зѣмама, нāше су жѣне рѹкаткѹм избијале пѹздер из кѹнопāљā и кѣтана и ткале по цѣјелѹ зѣму да би ѹнѹ цāветѣнā скрѹиле.

рѹкнути, рѹкнѣм, свр. *изненада се огласиѣи као медвјед*. – Бѣрѣмо мѣ јāгоде ѱ-Стѹјбина, кāд Мѣћа Павлѣзанѹв рѹкнѹ ѣза гранатѣ, а јā се ѹкѹчи ѹд стрā.

рѹкнути, -нѣм, свр. *бациѣи ѣежак камен далеко*. – Кāд Кѹво Аћушин рѹкнѣ кāmѣн с рāмена, нѣко га нѣ море пребāцити.

рѹкорāд, -а, м. *дјело, оно иѣио се ради рукама*. – Вѣди мѹмка, вѣди му рѹкорāда.

рукорāдило, -а, с. *алаѣи који неко сам себи наѣрави*. – Нѣко нѣје ѱ-нашом крају прāвијѹ бѹљѣ рукорāдило од кѹма Сѣмѣ.

рѹља, -ѣ, ж. *маса, неорганизована грѹпа људи*. – Кāд навāли рѹља на цабāлук, свѣ окѹ-себе рāзбѹцā ко кāд мѣђет раскѹпā мрāвињак.

рѹљак, -љка, м. *ћуѣак, одрезани дио балвана од којег се цијѣјају дрва*. – Ђедан смо дѣбљѣ бѹковѣ балван ѣзрезали у рѹљке па ћемо цијѣпати дрва.

рѹмѣнка, -ѣ, ж. *крава црвенкаѣиѣ длаке*. – Пѣјушина рѹмѣнка дāе пѹ-десет лѣтāрā варѣникѣ днѣвно.

рѹмпати, -āм, свр. *разбацаѣи, исѣреѣураѣи неке сѣвари*. – Нѣко е свѣ ствāри по пѹдруму рѹмпѹ и рāзбацѹ па се нѣ знā штā је ѣе бѣло.

рѹно, -а, с. *сва вуна на браву*. – Бѣло е кѹд-нāс ѹвнѹвā па му рѹно бѹдѣ тѣшко прѣо пѣт кѣлā.

рѹнолѣст, -а, ж. *алиски цвијѣѣи без мириса који никако не вене*. – Кѹд нāс, на Шāтор плāнини рāсте рѹнолѣст и кāд нāрот ѣдѣ на Шāторскѹ јѣзеро ѹочи Улѣндāна, ѹберѣ по ѣдан стрѹк.

рѹњāв, рѹњāва, рѹњāво и **рѹтāв**, рѹтāва, -о. *онај који је длава ѣо цијелом ѣѣјелу*. – Уле је сāв рѹњāв по прѣсије ко шѣљѣже.

рѹњѹ, -ѣ, м-ѣреѣјерано длакав чѹвјек. *Ово је и ѣрезиме у Црнож Врху код Гламѹча*. – Свāкѣ Рѹњѹ ѣ-Савѣћā је зāрāстѹ ѱ-длаку по цѣјелѹм тѣјелу.

рѹпѣти, -ѣм, свр. *ѣојавиѣи се изненада као из рѹје*. – Тāмāн мѣ шѣјѣли за рѹ-чак, кāд рѹпѣшѣ ћѣндāри у сѣло.

рѹпчић, -а, м. *деминуѣиѣв од именице рѹбац, мања женска марама за косу*. – Умā Мѣлица нѣколикā рѹпчића у кѹвчегу.

рѹс, рѹса, -о. *црн, мрк, ѣакласѣи*. – Кāд се нāше цѹре спрѣмајѹ нā збор, рѹсѣ кѹсе сплѣћѹ ѱ-двѣје плетѣнице низ лѣђа.

рѹст, рѹста, м. *велики камен*. – Кѹд-нāс нѣмā лѣвѹдā и ѣѣвā а да нѣмā по кѹи рѹст ѱ-њима.

Рѹстанѹвић, -а, м. *ѣрезиме од ѣојма русѣи*. – Унѣ Рѹстанѹвићѣ из Убѹвића Дѹлинѣ су вāвијек бѣли на дѹбрѹм глāсу.

рѹстина, -ѣ, ж. *аугмѣнѣѣѣиѣв од именице русѣи, каменчина*. – У-наше лѣводе се стāлно скѹтрља по кѹјā рѹстина нѣс плѣћине.

рустови, *рустѡвѧ*, м. *низови круїног камења*. – Испод-нашега брда Дебељака, пружекнули се пусти рустови на које само ѓрлови слијећу.

ручити, -ѧм, несвр. *оглашаваѧи се као свиња или медвјед*. – Ама људи, чујете ли ви да међет ручи горе у-Старетини.

ручица, -ѧ, ж. **1.** *хваѧаљака на ѧлугу за коју држи онај ко ѧлуг усмјерава ѧри орању*. – Покѡјни стрѧц Шѧјко е бијѡ најбољи мајстор за плуг, а ручице је прѧвијѡ од кленовинѧ ко саливѧне. **2.** *једна руковетѧ коноѧаља или кеѧана*. – Повѧжите тѧ свѧ ручице у мѡчѧнице па ћемо гунити на Ревѧник киселити у мѡчилима.

рушити, -ѧм, несвр. *сјећи висока и дебела сѧабла у шуми*. – Аустрија е рушила нашу шуму цѧмаѡтом и вукла горе Бѧчу.

ршум, -а, м. *неред, лом, ѧгуча и свађа*. – Кад гѡћѧце Пољѧчѧни доћу у-Рѡре на-збор, направиѧ ршум и ковелѧнију.

ршумити, -ѧм, несвр. *ѧравиѧи неред, дрско се ѧонашаѧи*. – У-нашом крају није било нарднѡга збора да пајкани нијесу нѡкога ѧздерѧли штѡ е ршумијѡ и галѧмијѡ на-влѧст и државу.

С

сабајле, прил. *ѧораниѧи са сређом ујуѧиро*. – Кудѧ си ти Раде крѧнѡ ѡтрѡс на сабајле?

сабилук, -а, м. *младосѧ, дјеѧињсѧиво*. – Јѡш маѡ па ће ѧ мѡј Јѡво ѧзѧћи из сабилука, а ѧндѧк ће маѡтер слѡшати и радити ко какѧв ѡдрѧстѡ чѡдек.

савијутак, -тка, м. *смоѧуљак*. – Дѡнијели смо из Бјѧљкушинѡг дѡла нѡколика савијутка раженѧ слѧмѧ за самѧра.

сѧд, -а, м. *расад, ѧоврђе за ѧресађивање*. – Дунѧси маѡ сада са пијацѧ па да расѧдѧмо, ѡра е, пѧла е дѡбра кѧша.

садаљѧка, -ѧ, ж. *дрвени клин за ѧрављење руѧе у земљи гдје се расађује ѧоврђе*. – Понѧсите садаљѧике да ѧдѧмо сѧдити кѡпус.

сѧдѧ, прил. *сада*. – Ђ, брајко мѡј, сѧдѧ нѧма мрѡдања вѧно врати штѡ си дѡжан или ће прѡт сѡдити.

сѧдјети, сѧдијем, свр. *сѧласѧиѧи сијѧно у облику куѧе*. – Ми смо на вријѧме сѧдјели зимскѡ плѧшѧе, али јѡш нијесмо свѧ површили.

сѧдно, -а, с. *ожиљак на кожи коња исѡд самара*. – Направијѡ Тривѡцанѡв самѧр сѧдно Стѡеновѡм дѡрату кѡлик лѡпѧр.

сѧдра, -ѧ, ж. *она која има ошиѧећену кожу на лицу*. – Коѧи ѧѧво ѧнѡј сѧдри сѧдрије ѡбрас?

сѧдре, -ѧ и **сѧдрѧја**, -ѧ, м. *онај који има ошиѧећену кожу на лицу*. – У-нашом крају је бијѡ ѧдан сѧдре у ѧлѧпићу а дрѡги у-Браићѧје. Од стѡлѧра Јакѡва није било познѧтијѧг сѧдрѧјѧ ѡд-Унца до Дѡца.

сѧдрѧн, -а, м. *ѧгрдан назив за онога коме је ошиѧећена кожа на лицу*. – Тѧшко ће се ѧнѧј сѧдрѧн ѡжѧнити какѧ је вѧкат настѡпијѡ.

сажѧѧљати, -ѧм, свр. *сажѧкаѧи храну дугим ѧремеѧањем ѧреко језика*. – іћете ли већ јѧднѡч сажѧљати тѡ курузу па да ѧдѧмо кѡпити сѧјѧно, виѡдите ли да ће кѧша.

сажећи, сажежем, свр. *сїалиїи све до краја*. – Вәтра е свѣ Вїдову пдету сажегла кад је мали Бóһо бацијо шевѣрин љ-сламу.

сажмарити, -їм, свр. *їоїуиїиїи сав дуван*. – Јован сажмарї кесу дувана до пднѣ.

сазути, сазујем, свр. *скинуїи оїанке са ногу*. – Сазўј тѣ мўкрѣ опутњаше па малко одмори нўге, љмбран си кўкавче.

саисати, -шѣм, свр. *сарадїиїи, освоїиїи, салейиїи*. – Коначно смо и-мї саисали кóшевину прїје Їлїндана.

сакãгија, -ѣ, ж. *оїасна коњска болесї*. – Тўрције се свї кўњи разбóљели од тѣшкѣ сакãгијѣ.

сакат, -а, -о. *богаљ, инвалид ошїећених удова*. – Нїкола Шóбат нїшта нѣ море радити јер је сакат љ-обе нўге.

сакатáја, -ѣ, м. *їогрдан назив за несїрейїна човјека*. – Óвãј нãш сакатáја нѣ знã ни кóца зашїљити кãмоли кóсити траву.

салãуковина, -ѣ, ж. *вјейар са сусњежицом, невријеме*. – Бјѣжи кўћи, вїдїш да ће салãуковина и мѣшава.

салáмет, -а, м. *срећа, їовольно сїање*. – Лãко хѣ дјѣца изїћи на салáмет, али кад се остарї, нѣмã салáмета.

салѣтити, салѣтїм, свр. **1.** *обавиїи неки їосао усїјешно*. – Нãши јўчѣ салѣтїшѣ вршãј прїје кїшѣ. **2.** *їревариїи и їридобїиїи некога за свој їрикривени циљ*. – Лóпóв дóбро рãзмислї кãко ће салѣтити поштѣна и нãйвна чðека.

самарãти, -ãм, несвр. *радиїи у шуми са коњима који носе мейарице дрва на самарима*. – Ў-нашóј шўми, нãјбољѣ самарãјў Тѣслићани, а Глãмочãни су нãјбољї сјекãчи одвãјкадã.

самарãши, -ã, м. *радници који самарãју у шуми*. – Нãши рãдници нїкадã нијесу бїли дóбри самарãши ко Пóдгóрци.

самãрица, -ѣ, ж. *їреношење дрва на осамареним коњима у шуми*. – Самãрица е дўпло тѣжã од сјѣчѣ, али се и дўпло вїшѣ зãрãдї.

сãм-самцијãт, -а, -о. *їридјев са їојачаном дозом самоће*. – Сãви су љмрли и ћãћа и мãтѣр па е остó сãм-самцијãт брѣз їкога свóга.

сãнице, сãницã, pl. tantum. *санке, саонице*. – Лóквãри су свãкóга дãна довлãчили по пўне сãнице јеловѣ четине јãнције у рãнó прóљеће.

сањãтати, сањãтãм, несвр. *узасїоїно сањãиїи разне снове їо ноћи*. – Чðек и пòт-старóст по цијелў нўћ сањãтã и бўнцã љ-снў.

сãпи, сãпї, pl. tantum. *дио коњскога їицијела изїад кукова и реїа*. – У Јовãнчевóга мркóва е бїло óсам пóдланица прѣо сãпї.

сãписати, -шѣм, свр. *умориїи се, онемоћãиїи*. – Јўчѣ смо ти мї, брãте си ме мўј, сãписали кóпајўћи пржину пòд Грãдїштом.

сарãдити, сарãдїм, свр. *їривесїи крају їосао око љейшине*. – Мї свãкѣ гóдинѣ сарãдїмо љѣтину ѣвту дãнã їза Їлїндана.

сасãдити се, сасãдїм се, свр. *сїасїи са дршке*. – Сасãдила се ўнã нўвã мўтика, ўзми ѣдну цврљку па е насãди и утврди.

сасўкати се, сасўчѣм се и **сасўкати**, сасўчѣм, свр. *слейиїиїи у неки їростїор у колони или излїиїи неку їечностї у какав суд*. – Сасўкашѣ се убãвскã гóведа љ-нашу

Ѕнићевку, ко да са небеса падоше. Узе хаћа бачву ракијe и сву је сасука у уно растово буре.

сасути, саспем, свр. 1. *испиресити нештио зрнаштио, ситино или итечно у некакав суд.* – Хаћа одабра неколико варићака жита за-шјемена и сасу у унај кашет на тавану. 2. *изразбијати нештио у ситнице.* – Узe Стден унај Тривуцанов самар и однесе га на кучаницу па га свега сасу бравином и баци у уне рупе више-Лашчинe долине.

сач, сача, м. *метална полулоутиа под којом се нештио итече на огњиштиу.* – Свако е јело слађе испод сача него са шпорета.

сачак, -а, м. *метални треножац на огњиштиу који служи при итечењу нечег испод сача.* – Не смије се сачак врћу узимати у-руке јер опржи.

сашаптати се, сашапћем се, свр. *договорити се шаштањем.* – Оно две се сашапташе и нико не чу о чему су говорили.

сашшати, сашшам, свр. *исећи све редом у гају или шуми.* – Аустрија је сву нашу тивсовину сашшала од-Виторогe па све вамо до Потока и Клековаче.

свађе, прил. *свуда, на сваком мјесту.* – Унај њијев несрећаја се свађе нађе и је треба и је не треба.

сваја, -е, ж. *хиокоорисити од именице сваситика.* – Муја сваја у штрикари радј, неће више да бориће садј.

свајка, -е, ж. *ијоритив од именице свасит.* – Дедере ви тамо, не лапндјте свашта о мујој свајки, чујете ли!

сваст, **свасти** и **свастика**, -е, ж. *суругина сесира.* – Велe вамо поједни да е сваст најпречи род. Имам жену и свасту, обе радe гимнастику. нп

свастић, -а, м. *сваситикин син.* – Дошли ми сваст и свастич на-славу, на-Марковдан.

сваитити, -им, свр. *ударити некога добро.* – Ако те сватим овије керачом прео лeђа, све ћеш звијезде пребројати на небесије.

сваитрити, -им, свр. *осути рјечима илабу ио некоме.* – Кад Тосија сватри на Тосићку у уној својој уји и премглавици, рекo би да се грумови отискују са небеса.

сваћати, сваћам, несвр. *иогаћати меу ирецизно.* – Лакета добро сваћа маљом кад цијепа дрва.

сведно, прил. *све једно ми је.* – Мени је сведно, или ти радијо или не радијо, мени ни у-цеп ни иж цепа.

све и **свја**, фраза. *крајња вриједности и суд.* – Ми смо њима све и свја па садe, нека мислe како ће.

свeсти, -дeм, свр. *одвести млади брачни пар на ирву брачну ноћ.* – Младиоце сводe кумови по-старом обичају.

свeтитeљ, -а, м. *свeтац, нерадни дан или икона свеца.* – Имaмо ми Србови чудо свeтитeља, милост и било.

свeчић, -а, м. *мали свeтац.* – Не баркај у-то, свeчића ти лубим твога.

свйкнути, -нeм, свр. *навикуити, обикнути.* – Ми смо ти на овoј нашој висини свйкли на све и свашта.

свињац, -њаца, м. *ирситор у шипали гдје бораве свиње.* – Сав народ нашега краја кој се крсти има свињаце пуне кeзмади.

свирале, свѣрālā, pl. tantum. *дубачки дрвени инстѣруменаѣ са двије цијеви, двојнице*. – Свирале су код нас биле главна даворија и кад њне заплијају, мѣлак и је слушати.

свирѣкати, -ām, несвр. *учесѣло свираѣи на свиралама*. – Млађо Пѣлића повјздан свирѣка на свирала.

свѣснути, -ѣм, свр. *изгубиѣи снагу, или глас од умора*. – Узми дијете па га мало прѣнѣсāj, свѣснуће плачѣћи.

свѣтли, -ѣм, свр. сложити сирове даске у облику троугла да се суше на промаји. – Јучѣ смо до пѣднѣ свѣтлили свѣ трѣницу да се сѣшѣ.

свѣтњак, -а, м. *ѣрѣени канай којим се вежу ѣрѣене гаће*. – Не вежи никадā свѣтњак мртвѣузицѣ вѣно на-кѣкаљ.

свѣдница, -ѣ, ж. *сѣрева зграде на коју се сѣављају веће грудве снијега да се ѣѣи и слијева у искојано кориѣо или бунар*. – Овѣ свѣдницу трѣба мѣло пѣправити да се свѣ вода слијева у бунар.

свѣјад, -и, с. *родбина, чланови крвног сродсѣва*. – Знаш ли тѣ Лазѣрда да смо мѣ свѣјта од старина и да су наша чѣљад свѣјад.

свѣјатан, -тна, -тно. *онај који води рачуна о својбини*. – Мѣј је тѣтак Дѣспо из-Врбљана бѣјѣ свѣјатан какав се ѣдавно нѣ пѣнтѣ.

својатати, -ām, несвр. *смаѣраѣи некога својим и ѣако се ѣрема ѣему односиѣи*. – Мѣ ти се ѣдавно својатāмо и пѣчитујемо.

својски, прил. *на свој начин*. – Ун ће тѣ урадити својски, баш на-кѣ како дѣликује ѣднѣме пѣштенѣм чѣку.

својта, -ѣ, ж. *својбина, родбина*. – Знаш ли тѣ бѣлан Душане да смо мѣ свѣјта о давнина и да се нѣ моремо узимати ѣзмеђѣсе.

својњак, -а, м. *дрвени клин којим се јарам ѣричврѣћује за оје ѣмоћу ѣскових гужава*. – Најтврђи је глѣговѣ својњак па нѣка прѣчā ко како дѣе.

својњача, -ѣ, ж. *љескова гужва којом се свѣрњак веже за оје*. – Прије нѣго се пѣчнѣ ѣрати, мѣрају се пѣкиселити свѣ својњаче у води да се нѣ тргају.

својцан, -а, м. *онај који је досадан као мува*. – Нѣ море се ѣсан бранити од ѣногā свѣрцана из Вагана.

својцати, -ām, свр. *ѣѣжуриѣи да се неѣѣо брзо ѣосѣигне*. – Својцали трѣвци са свѣјѣ страна ко ѣсови да купѣ јѣњеце ѣд-нашого Танасѣје на дѣрнеку.

својчад, -и, с. *дјеца, нејач, сирѣиња*. – Нѣје Улији лѣко. Трѣба прерѣнитѣ нѣликѣ свѣчад ѣ-трѣ жѣне на ѣвѣј брѣзбрашници.

сврѣза, -ѣ, ж. *дужа и дебља грана дрвѣа за ѣгрев*. – Ка-ћемо ѣ-шуму да насѣјѣчемо бѣковије сврѣзā за дрва?

сврѣгнути се, -ѣм се, свр. *изгубиѣи се ѣриликѣм ѣражења изгубѣених сѣвари*. – Раде се сврѣгѣ тражећи лулу, али, нѣђе се замѣла ко да е ѣ-земљу прѣпала.

сврѣглаја, сврѣгле и сврѣле, -ѣ, м. *онај који изгледа као изгубѣен и сврѣнуѣи*. – Прије би чѣек нѣшто докѣзѣ пању нѣго Јѣшинѣме сврѣлаи.

сврѣсти, сврѣзем, свр. *скидаѣи звоно са враѣа домаће сѣѣке*. – Ўвати вѣлаша па му сврѣзи звѣно, ѣспѣ звѣчак па се звѣно нѣ чије.

сврѣтати, -ām и сврѣћем, несвр. *скидаѣи кору са дрвѣа ради ѣравѣења ѣиска или ѣрубѣ*. – Мрѣзгала е ѣсковина, мѣре се сврѣтати кѣра и прѣвити трѣба.

сврџити, сврџим, свр. *изгубиџи здрав разум*. – Бјџжи ђд-њџга, џн је ђдавнџ сврџиџ с пџмџти.

сврџити, -им, свр. *схваџиџи, разумјџи*. – Милош је бџстар и брџзо сврџи свџкџ књџгу џ-шкоџи.

свршџница, -џ, ж. *завршеџак некога џосла*. – Данас нам је свршџница, а џутро ћџмо пџћи јџњаца јџр смо свџ покџсили и ђврџи жџта.

сџвап, сџвапа, м. *милџси, добро дјџло, џомоћ сирџињи*. – Дџј коџ дџнџр прџсијџку, сџвап ти је бџлан, нџмђј дџшџ гријџшити.

сџвити се, -им се, свр. *сјџиџи се*. – Стџни мџло, џв, џв, стџло ми на врџ јџзика, сџвијђ сам се ћџ сам ђставијђ стрџчеву брџдву.

сџгати се, -џм се, несвр. *џрзџи се у каквом раду*. – Ћџћа се сџгџ и зџносџ кџсџћи џнђ пђлегђ жџто џ-њџви.

сџир, -а, м. *разгледање, џосмаџрање*. – Сџир чџнђ Лијџвџџани Тџрци, свџ сџирџ Каџркиње млџдџ. нп

сџирити, -им, несвр. *џживџи у џосмаџрању и разгледању*. – Лијџепџ е сјџдити у ладђвини и сџирити кџко дрџги рџдџ.

сџја и **сџша**, -џ, ж. *хиџкорисџиџ од именице сџџра*. – Јџ вђлим мџју мџлџ сџју нџјвишџ на свијџгу.

сџјш, -а, м. *џџорџив од именице сџџра*. – Ёдаде ли се сџш џногџ Врџинџ, тџко ти вђликђга Бђга?

сџљџ, -џ, м. *хиџкорисџиџ од именице сџљџк*. – Не разумџје се нџш сџљџ џ-књџге и ћџтапе, џн сџмо знџ тџглити.

сџпет, -а, м. *већа корџа џйлеџена од џрућа*. – Сџмџн дџнесе пџн сџпет сџјџна и пђложџ ђвца нџ-торину да јџдџ.

сџрбес, прил. *слобђдно, сигурно*. – Мџ смо ти се сџрбес дувџна нџпушили и причџ напричџали кђд кџма Стђдена.

сџрмија, -џ, ж. *круџна сџџока, говџда и коњи*. – Јђш се нџје чџститџ ни ђјутрило, а сџљџни стџдошџ изгђнити сџрмију џ-пашу.

сџстрџна, -џ, ж. *нећџкиња, сџџрина кћџр*. – Јџ имџм ђднђга сџстрића и двџје сџстрџне.

сџстрић, -а, м. *нећџк, сџџрин син*. – Мџј сџстрић нџјвишџ вђли џнџ пџџснџ; кџд џјџку нећу да кџме ћу.

сџц, *узвик коџм се говџда вабе на со*. – *А сџц, а сџц!*

сџвоња, -џ, м. *во сивџ длаке*. – Вднђ зџмџ је Рџде крџнијђ џногџ свђга сџвоњу па га ђћџрђ џ-Кнџн на дџрнек и дђбро прђдђ.

сџврије, сџврџјџ, pl. tantum. *клијџиџа са шиљџсиџим врхом*. – Ёзглђдџ да е нџко ђднијђ нџше сџврије.

сџкирџнција, -џ, ж. *сџкирџција, брига*. – Нџ таври ми жџно над гџлђвђм, дђста ми је и мџџ сџкирџнцијџ.

сџлити се, -им се, несвр. *џравиџи се важним, исџиџаџи се нџџадно*. – Штђ се тџ тџко сџлџш, ко да си цђрђв син.

сџлђван, -вна, -вно. *неџкусан, џревише зачињџн*. – Ёзглђдџ ми да ти је ђвџј крџв нџшто сџлђван, чџме си га сђлила?

сџлђсија, -џ, ж. *грђосија, неко ко је џосве круџан*. – Кђ е џнџј чђек нђлики, кџква е џнђ силђсија?

сйрац, сйрца, м. *сир чейврийастіог облика из йворила*. – Бóја нàправила ёдан дóбар сйрац кòсције од òвчијё варёникё.

сйрйште, -а, с. *желудац сйоке који служи йриликом йрављење сира*. – Кãд закольёш јуне, òстави ми сйрйште, трёбаће ми.

сирòвãñ, сировãña, м. *сиров колац или шйай*. – Припази кãко се владãш да нё би дòбијò òвãј сирòвãñ прёо лёђã.

сирòвина, -ё, ж. **1.** *дрво које није суво*. – Нйшта нйје тёшко ко буюкòвã сирòвина. **2.** *некултуран и необразован човек*. – Мўј Бòже, уногã манитãјё Љãцканова, пустё сирòвинё и неотесаника!

сирòма, -а, -о. *онај који је йосве и изненада осиромашео*. – Штã ће јãднй Блãже, сирòма од рòђёња а сãд се јãдан разбòлијò па се нё знã штã е црñё.

сирòта, -ё, ж. *онај ко је осйао без родийёља*. – Нйшта тёжё нёмã ко кãд дијёте òстанё сирòта, òндãк је слугã свãкоме дò-смрти.

сирòтãн, сиротãна, м. *онај ко је и сирòта и сиромашан*. – Кãд нёсретна чòека задеси злã судбина па рãно òстанё брез рòдитёљã, а òндãк му се дòгодй да пòгорй или му покрёпã свё, е, то ти је сирòтãн над сиротãније.

ситнйљеж, -и, ж. *разноразне безвриједне сййнице*. – Пòчистите òвў ситнйљеж испрёт-кућё и нусте на буюйште.

ситувãцијã, -ё, ж. *сййуацијã, сйãње, йриликe*. – Засушило е и ситувãцијã са вòдòм је свё тёжã.

сића, -ё, ж. **1.** *сййан новац мале вриједносйи*. – Òстало му унò сићё у цёпу, нё море купити кйл сòдлй. **2.** *безначајна груйã људи*. – Сирòтиња е сића кòјў нйко нй за шта нё пйтã.

сић, сића, м. *мешални суд за воду у облику лавора*. – Пунёси сић да зãватймо вòдё из бунãра. ПВ

сићушан, -шна, -шно. *хййокорисййик од йридјева сййан*. – Мўј Бòже, штò е унãј мãлй Милёвйн сићушан и шпãтан.

сјãвити, сјãвйм, свр. *уйјерайш сйоку у неки йросйор*. – Дãнас кãд утрије, сјãвте јãњеце у кòшару нёка лãдујў дò-ужинё.

сјãдити се, -йм се, свр. *сневеселийи се*. – Штã е Анђелији па се нãко сјãдила и сплãкала?

сјãња, -ё, ж. *овца која носи јãгње у сйомаку*. – Свё су нам òвце сјãње, вãла Бòгу, нёмã нй еднё јãловицё.

сјãргати, -ãм, свр. *смйјешайш заједно благо; овце, козе и сл.* – Свё тò зãедно сјãргãј; и òвце, и кòзе, и шййёж па гўни у-пашу.

сјãркати, -ãм, несвр. *йомйјерайш угарке да вãйра боље гори*. – Перйница повãзãн сјãркã вãтру на òгньйшту, дрвã јòј сирòва па слãбо гòрё.

сјãрнути, -нём, свр. *йримакнуйш удаёене угарке вãйре да боље горе*. – Сјãрни Дрãгиња вãтру да се бржё свãрй грã кòсције за рúчак.

сјãрцати се, -ãм се, свр. *брзо се скуййшйи на једно мјесйо*. – Свй се сјãрцашё на ливоду и пòкупишё сйјено прйје кйшё.

сјãтити, -йм. несвр. *свијейлийи, найредовайш*. – Кãко си тй мёни помãгò у живòту, нãкò ти сјãтило.

сјашити, -ѿм, свр. **1.** *сићи са коња*. – Сјаши с куња да пијемо вино. **2.** *оставићи некога на миру*. – Сјаши ми жено с врата, штд си се надоврзла па квдоцаш цијелд јутр.

сјеначиште, -а, с. *мјесто гдје се деђе ѿлаиће сијена*. – У-нашом крају пetchурке рудњаче подјесен расту док свакога сјеначишта.

сјера, -е, ж. *овчија вуна масна и ѿрљава од зноја*. – Кад се код-нас шишају овце, вуна е пуна сјере и прашине.

сјецалица, -е, ж. *метално ѿлукружно сјечиво за кујус*. – Узми сјецалицу па исјецај унај купус из лонца.

сјеча, -е, ж. *рушење сѿабала дрвета у шуми*. – У-шуми није пдчела сјеча јер немд југовинд па се није истдпијд снјек.

скалати се, -ам се, свр. *скинући ѿанишалоне до кољена*. – Тешо се скалд, прошћеш, ће га стигне и не водд рачуна кд га гледд.

скале, -е, м. *онај који хода скаланих ѿанишалона*. – Није било већегд скалд од Симатина хдд Радд.

скале, скалд, рl. *tantum љестиве за ѿењање, мердавине*. – Кад се површује зймскд плдст, мурд се силазити с плдста на-скале.

скамчити, -ѿм, свр. *ѿрикујићи с ѿешком муком мало новца*. – Скамчили Пољаровићи нешто црквицд да купд краву.

скантарати, -ам, свр. **1.** *срушићи, оборићи*. – Данас су Бдце свд уне бдлване на лагеру скантардл у Бибанову драгу. **2.** *ојсовати све шдто се може*. – Кад Раддслава Ћорића спдпанд уна негово уја, скантард свд свеце са небдсд.

скапати, -ам, свр. *ѿројасићи, ослабији*. – Бранд је скдпд ддље у Ниндвцу кдсдши цијелд лдто и јдпт му сјјено није ѿзашло за рукдм.

скарити се, -ѿм се, свр. *сневеселији се*. – Ёно се Стдја нешто скдрила, сѿгурно се нешто неваљало догддило.

скашити, -ѿм, свр. *усијићи, ѿоломићи*. – Стден је сдв самдр скдшијд брэдвдном, јдш нув самдр.

скврћити се, -ѿм се, свр. *скујићи се и укочији*. – У Милурдд се свд прсти скврћили дт-студени па помудрили ко чивит.

скебачити, -ѿм, свр. *ухвајићи онога који се дуго крио*. – Асли су дршкани скебачили уне штд су дплачкали цркву у Прдкраи.

скеврдсати, -шдм, свр. *сковати, ѿриковати у цјелину*. – Кум Бджд и хдха су за трдднй скеврдсали нувд кдшун зд-брашно.

скелечити, -ѿм, свр. *ухвајићи изненада*. – Скелечило е Тоду тдмо хд се није надд и одвдло у пржун.

скемлија, -е, ж. *дужа дрвена сѿолица за више особа*. – Тривун нам је направијд двије скемлије од бдковинд.

скдчити се, -ѿм се, свр. *сукобији се, завадији се*. – Скдчили се Ремдћани док мджд, дддд ддни дрдгије перчине да почупају.

скикнути, скикнем, свр. *јакнуји од бола и јаког ударца*. – Смири се мдло, мдгд би скикнути.

склдд, склдда, м. *сасѿављене двије бразде или два оѿкоса ѿправе*. – Лдкета направи склдд травд брзд дштрдња кдсд од врд до-дна драгд у-Плдндшту.

склăдити, -ѝм, свр. *сасѝавиѝи два оѝкоса ѝправе или двије бразде*. – Кăд се ўлази ў-њиву ђрати, прво се склăдѝ по средини њѝвѝе.

склăдан, -дна, -дно. *елеганѝан, уредан*. – Какăв гоћ кăпўт да обўче кўм Вѝд, ўн је склăдан и стоѝ му ко саливен.

склăпити се, -ѝм се, свр. *сукобиѝи се, ѝосвађаѝи се*. – Чѝм приђошѝ ѝдан дрўгѝм, клăпише се свăђати ко двије највећѝ бѝне.

склѝпати, склѝпăм, свр. *урадиѝи неѝѝо како било без укуса*. – Склѝпали су и ўни нешто ўцерицѝ, више лѝчи на ѡјат него на-кућу.

Склѝп, Склѝпа, м. *усјек између сѝијена насѝао дејсѝивом воде*. – У Кăјтезовѝм Склѝпу више Мăксимовѝ кўћѝе, чѝм се мăлко наблăчи, дѝрў и гўдѝ грўмови.

склўбачити, -ѝм, свр. *намоѝаѝи ѝређу у облик клуѝка*. – Јѝка е свў сўкненў прѝју склўбачила и ђстала у свѝју кѝлибу.

склăввити се, склăвѝм се, свр. *укочиѝи се од хладноће*. – Од вѝликѝ ладноћѝ се склăвѝ прѝсти и лѝд зăђѝ зă-нукте па се мўрă трљати снѝјегом да се прѝсти пѝвратѝе.

склѝштати, -ăм, свр. *ѝриѝијесниѝи, сѝегнуѝи*. – У немăштини чѝека свăкѝ мўке склѝштајў и разăрајў.

склѝкати се, склѝкăм се, свр. *сруѝиѝи се, ѝасѝи изненада са неке висине*. – Пјăн се чѝек лăко склѝкă нă-земљу ко клăда.

склўвити, склўвѝм, свр. *разумѝеѝи дјелимично*. – Тѝшко ће ўн тѝ склўвити, мўј брăте, нѝ дајў се њѝму ни лăшне ствăри.

склўскати, склўскăм, свр. *саѝраѝи, ѝоломиѝи*. – Нѝмă ништа штѝ ўн нѝе склўскати, тăмăн да му дăш дрѝновину ў-рўке.

скнăдити се, -ѝм се, свр. *снабдѝеѝи се намирницама*. – Дѝбро смо се скнăдили свѝме и свăчѝм ђвѝ зѝмѝе.

скѝкнути, -нѝм, свр. *брзо оѝићи у близини ѝо неѝѝо*. – Лăко е њѝма скѝкнути до зѝмѝе ў-свакѝ дѝба кăд им је близо.

скокорўшити се, скокорўшѝм се, свр. *увенуѝи, ѝресѝаѝи вегѝѝираѝи*. – Скокорўшила се трава ђт-сўшѝ па пожутила ко да си је врѝлѝм водѝм пѝлијѝ.

скѝлити, скѝлѝм, свр. *окружиѝи, оѝколиѝи*. – Скѝлили лѝвци вўка, нѝ море им умăћи да су му крила вѝлѝ са плăнинѝе.

скѝдрљати се, -ăм се, свр. *сруѝиѝи се ѝиз сѝеѝеѝице или какву врлеѝи*. – Скѝдрљă се Раин са Тѝсѝѝкинѝе трѝшњѝе и пăде нă-земљу, сăв изгрѝбан по цијѝлу тѝјелу.

скѝпати се, -ăм се, свр. *ослабиѝи, изгубиѝи на ѝејсине*. – Штѝ си се тѝ Јѝло такѝ скѝпăла, кѝй ти је ѡвѝбѝ?

скопўлати, -ăм, свр. *смоѝаѝи, сѝѝриаѝи ѝода се*. – аватишѝ Прѝкрăјци Тўру, скопўлашѝ га пѝдăсе па га дѝбро издѝрашѝе.

скѝрўп, -а, м. *кајмак*. – Није бѝло бѝлѝга скѝрўпа у цијѝлѝм нăшом крају од Видѝсилѝвкинѝг и у тницѝе Дрѝновића.

скорўпан, -а, м. *ѝадимак ономе који воли скоруѝ*. – Штѝ е бѝло скорўпанă код нăс, тѝ е свѝ ѡж-Ђѝрмăнă. ани су бѝли ђблапѝрни нă-скорўп да-Бѝк сăчўвă.

скорўпити се, скѝрўпѝм се, несвр. *хваѝаѝи се у скоруѝ*. – Нăјболѝѝ се варѝника скѝрўпѝ на прѝмаи ѝспод прѝзѝрă.

скѝсак, -ска, м. *ѝѝѝрошена коса од дуге уѝѝѝребе*. – Нѝ нусѝ се скѝсак мѝђу кѝсце већ нўва ковăница из-Мркоњѝића.

скотрљати се, -ам се, свр. *срушиџи се колупањем*. – Штѧ чѣкѧш, запрѣмзѧј, скотрљашѣ се кѡла у дѡлину.

скрѧја, -ѣ, ж. *окрѧјак љеченог хљеба*. – Јѧ ти вишѣ вѡлим скрѧју курузѣ нѣго среѡдину шѣничнога круѡва.

скрѧјак, скрѧјка, м. *окрѧјак дрвѡиѧ, обојак*. – Од чѣтврти се цијѣпѧ дѡга, а од скрѧјѧкѧ тѣшѣ прѡшѣ за-ограду.

скрѧјити, -ѧм, свр. *завршиџи, ѡривесџи крају*. – Бѡга ми је ѧ-наш Илија скрѧјѡ и ѡпузѡ, ѧмѧ деведѣсѣт ѧ-двѡје, ако нѧје и кѡјѧ вишѣ.

скрѧјѧца, -ѣ, ж. *мања кора љеченог хљеба са краја*. – Дѡдѧј ми тѡ скрѧјѧцу да је пѡијѣм, нѣшто сам пѡглѧдан.

скрѧјчитѧ, -ѧм, свр. *ѡшесѧџи неравне ивице даске или друге грађе*. – Јѡван Пѡљић је за ѣвту дѧнѧ скрѧјчијѡ свѡ шѧмлу за пѡетѣ.

скрѡвити, -ѧм, свр. **1.** *обољѣџи од крвног ѡриџѧска*. – Кѧд скрѡвѧ брѡв, ѡдрѣжѣ му се мѧло ѡва па се ѧзмлѧѧ мѡчицѡм да ѡтечѣ крѡв. **2.** *навалиџи свѡм средсѡвѡма на нешѧѡ*. – ѡдѧвно су Арнѧути скрѡвили ѡтѣти Срѡбовѡје Кѡсово, али тѡ нѧјвнѧ Срѡбови нијѣсу зарезѡвали ни за сѡву шљѡву.

скрѣсати, скрѣшѣм, свр. **1.** *реѧи ѡшѡро и гласно некоме да сви добро чују*. – Бѡга ми Николѣтина скрѣсѧ ѡ-брѣ Милѣкоњи, ѧко су ѡба бѡили сѡлѡнскѧ добровѡљци, и ѡвѧј ѡћѡти ко кѧква млѧда. **2.** *исѣѧи све месо у казан да се кува*. – Скрѣсѧли Кѡићѧи у казан свѡ јѡницу пѡкѡјнѡм Ђѡрђу за дѧћу.

скрѡшка, -ѣ, ж. *једна кришка хљеба или чега другога*. – Дѡдѧјдѣ ми ѣдну скрѡшку круѡва да пѡијѣм уз ѡвѧј грѧ.

скрѣкати, скрѣкѧм, свр. *срушиџи, оборѡџи, развалиџи*. – Вјѣтар је сѡнѡћ сѡв наш мљѣчѡр скрѣкѡ и крагу дѧѡ.

скрѡз-нѧскрѡз, прил. у ѡѡѡѡносѧџи, до краја. – ѡвѧј је наш кѡпус скрѡз-нѧскрѡз сѧгњѡѡ.

скрѡпитѧ, -ѧм, свр. *скуѡџи сѡѡнице, најравѡџи нешѧѡ мале врѡјѣдностѡџи*. – Ми би пѡслијѣ свѧкѡга рѧта прѡво скрѡпили нѣшто кѡлибицѣ дѡк се не нѧправѧ прѡвѧ кѡћа.

скрѡшитѧ, -ѧм, свр. *сѡѧсѧџи за самѡсѡалан жѡвоѡѧ, имѧџи свој хљеб*. – Вѧла мѡлѡм Бѡгу да е и Тѡдѡрац јѣднѡч скрѡшијѡ у ѡвѡ свѡга вѡјѣка.

скрѡца, -ѣ, ж. *сѡѧѧа, ѡѡгурѧна и сѡѡљѡва жѡна*. – ѡнѧ скрѡца из Тѡулићѧ цијѣлѡга живѡта кѧшљѣ и пѡшѣ, али се јѡпѣт врѡти и живѧ.

скрѡѧѧѧина, -ѣ, ж. *сѡѧѧа, ѡрѡнула и слаба особа*. – Нѣшто ми је Душѧнац ѡрѡнѡ и згѡријѡ се ко кѧква скрѡѧѧѧина.

скрѡцо, -ѣ, м. *сѡѧѧар, ѡѡгурѧн и сѡѡљѡв мушкарац*. – Слѡвкан ѧзглѣдѧ ко кѧкѡв скрѡцо од деведѣсѣт гѡдѧнѧ.

скрѡшитѧ, скрѡшѡм, свр. *сломиџи, ѡреломѡџи*. – ѧзглѣдѧ да е вјѣтар скрѡшијѡ ѡнѧј вѣлики ѡгранак нѧ-Дмитровѡј трѣшњи.

скѡдитѧ, -ѧм, свр. *налаѡџи на некога из ѡубѡморе*. – ѡ-нашом крају су злѡбнѡци знѧли скѡдитѧ цѡру прѣд сѧмѡ ѡдају.

скѡкати се, -ѧм се, свр. *сневесѣлиџи се, изгубѡџи се*. – Штѡ се Мѧрија нѣшто скѡкала, да се нѧје штѡ дѣсило?

скѡњитѧ се, скѡњѡм се, свр. *расѡѡжѡџи се, оборѡџи главу*. – Дѡк се Мѧксѡм нѧкѡ скуњѡјѡ, ѧмѧ нѣшто штѡ га пѡсве мѡчѧ.

скўпусити, -йм, свр. *исїарайїи нешиїо као куїусов лисїи*. – Кад је наш Лала завршијо два рязреда шкўлє, нїје му се дало дальє учити и ўн ће ти свє књїге из тўрбє скўпусити прєт-шкўлџм и прєд ўчитєљџм.

скўта, -є, ж. *млади неосољени кајмак*. – Мўј Млађо е највишє вџлијџ ўнў скўту йс-карлицє са млакије крўвом.

скўтџр, -а, м. *онај који воли скуїу*. – Лўју су звџли скўтџр јер је кџт-пуницє, кад гоћ дођє, знаџ пџести пџ-двїје карлице скўтє.

слџбине, слџбинџ, ж. *крстїи, мишићи изнад кукова*. – Бџлє ме слџбине ймџ нєколикџ данџ, мўрџ да сам нєђе пџтєгџ влџгє.

слџбїћ, слабића, м. *слаб, неџиїџоран, сїрашив чџвјек*. – Нємџ бїти слабић, штџ си се прєпџ од јєднџга зуба. Зїни да вїдїмо кџй бџлї па да га йзвџдїмо.

слџдија, -є, ж. *надимак за омиљєну жєну*. – Ёно мўє Милкє, мўє слџткє слџдијє нўсї пўну тџрбу лєшнїкџ.

слађушан, -шна, -шно. *хиїокорисїиџ од їридјєва сладак*. – Ўнај тџвј ўнучић бџш мїран и слађушан клџпчић.

слџзити, -йм, несвр. *силазиїи са вишег на нижи їиерен*. – Баце су свџкє јєсени слџзили нїз-Млиништа на дєрнек у Гламоч ўочи Дмїтровдџна.

Слџјин, -а, м. *їєјорайїив од именице Славко*. – Кад Слџин Дўнић запјєвџ првї прєд мџмције наш бєћџрац, грљо му трєпєћє ко тетрєнка.

Слџјо, -є, м. *хиїокорисїиџа од именице Славко*. – Наш Слџјо е бїјџ најпџслушнијє дијєте у сєлу.

слџка, -є и **слџчица**, -є, ж. *масни слој кајмака исїџд коре на карлици или їїјури*. – Нємџ нїшта слџћє од слџкє и млака крўва йспџт сџча.

слџмарица, -є, ж. *вєћа врећа исїуњєна сламом за сїавање умјєсїџ џушека*. – Дџк се не појџвишє дўшеци и крєвети, нашї су стџрї спџавали на слџмарица.

слџндџрати се, -џм се, свр. *угојїи се їреко мјєре*. – Ѐ-ти си се Ѓурђија зимўс слўпала и слџндџрџла ко нїко ў-нашџм сєлу.

слџњати се, -џм се, свр. *угојїи се уз џџадање длаке*. – Мџни се ўнє пустијє йс-Прибєлє, слџњџла се, прџшћєш, ко прџсица.

слџткарїја, -є, ж. *све шїиџ је слаїко*. – Дјєца вџлє слџткарїју па им се рџно пџквџрє зўби и бўдў крљџва.

слџтковина, -є, ж. *їрава їузџвица кџја расїє їџ рецима кромїира*. – Освџдила слџткџвина купијєре, мўрџмо йћи плијєвити.

слија, -є, ж. *лиїиџа, велики камен*. – Пџ-нашије лївода се рџзастрљє пўстє слије, нє море им нїшта ни крџмп ни маџџла.

слиндрџти се, -џм се, свр. *угојїи се їреко мјєре*. – Лџјкан се сџв слиндрџ, нє буди прїмијєњєно, ко кџкџв прџсац.

слистити, слистїм, свр. *їџјєсїи и їџиїиїи све*. – Кад Симєуна йзнєсе прєд лугџра јєло, ўн ти свє слистї и пџмете ко мєћава.

Слџјџ, -є, м. *хиїокорисїиџ од именице Слобџдан*. – Слџјџ Рўјин је бїјџ вєџма лїјєп мўмак, али ўмрије сирџма рџно у Вџјвџдини.

слўжїнчџд, -и, с. *младе особе кџје раде као слугє*. – Разлєтила се пўстџ слўжїнчџд џкџ-сватџвџ, лєпџта пџглєти па єт.

слўнтџв, слўнтава, слўнтаво. *смυшен, збуњєн, несїрєїшан*. – Мрђа е бїјџ пџврємено слўнтав и прїјєк, дџ-Бџк сџчўвџ.

слўнташа, -ѣ, ж. *жена која је збуњена и несїреїна*. – Нѣмā нїшта гаднијѣ од жѣнѣ слўнташѣ у каквѣмѣ послу па нїти се знā ње дрїјешї а ње вѣжѣ.

слўнте, -ѣ, м. *мушкарац збуњен и несїреїан*. – Слўнте рāди, слўнташа се спрѣмā, такѣ слѣгѣ ў три сѣла нѣмā. нп

слўпати се, слўпāм се, свр. *угоїїїи се їреко мјере*. – Јбј жѣно, штѣ си се тї слўпала од дебљїнā мїлї мўј Бѣже.

слўмати, -āм, свр. *оїїїи низ сїрми їерен клаїїећи се*. – Ўнѣ пјандуре слўмашѣ нїс-Клѣње Цїгїнѣ кавāни на рāкију.

слўпати, -āм, свр. *заврїїїи љуїање ораха или љешника*. – Слўпали смо пѣла тѣрбѣ љѣшнїкā и пѣдели свѣ ў-слāст.

смāзати, -жѣм, свр. *халаїљиво їојесїи све*. – Дѣк си длāном ѣ-длан, смāзашѣ три кїла печѣња нā-Млинїштије кѣд Нѣђѣ.

смāкљати, -āм, свр. *їојесїи све шїїо је їонуђено*. – Убāвчāни смāкљашѣ бāкрāч кўпуса дѣк би рѣкѣ капўтина.

смāкнути и **смāћи**, смāкнѣм, свр. *ликвидирāїи, убиїи*. – Мрђени су смāкнули нѣкаквѣг Тўрчина у Ајдерову пѣљу па пресѣлили кѣ-другѣга бѣга ў-Шипово.

смāлијати, -āм, свр. *слагāїи, смрсиїи*. – Кāд смо бїли дјѣца, стāлно смо смāлијāли да нїјѣсмо їшли на Бјѣљкушине крўшке.

смāл и **смāлијѣ**, прил. *умало, замало*. – Да се Мїјо нѣ измаче ў-стрāну, смāлијѣ га нѣ погодї јўчѣ ѣдна сврāза ў-шуми.

смандрљан, а, м. *онај који је низак, дебео и незграїан*. – Свāкѣ е сѣло ў-нашом крају їмало по ѣднѣга свѣк смандрљана.

смандрљати, -āм, свр. *наїравїїи нешїїо без великог укуса*. – Ћѣрмани нїјѣсу бїли мāјстори од дрвенāријѣ па смāндрљāли плўк ко нї-себи нї-свѣм.

смāцкати, смāцкāм, свр. *їојесїи све и умазāїи се*. – Кāд су Крчмāри ўкрали пїту Лончāрије, смāцкали су је їспод ўногā Мїјāшовїиħа клѣнїиħа пѣд сѣлом.

смāштрити, -їм, свр. *оїржїїи се врелом храном или водом*. – Видѣсило е бїјѣ ѣблапѣран па смāштријѣ јѣзик врѣлѣм чѣрбѣм ко да га е свāријѣ у лѣнцу.

смѣтнути, -нѣм, свр. *заборавїїи, изгубїїи из вида*. – Тї мѣни јўчѣ рѣче да кўпїм двā-кила брѣкāвā, али јā сāм тѣ смѣтнѣ с ўма и тек се ѣтрѣс шїїїїѣ.

смѣчина, -ѣ, ж. *онај који је їежак, дебео и сїор у їослу*. – Нїје се рѣдила вѣħа смѣчина ў-нашом крају од Посврлијѣ ѣндāра.

смлāта, -ѣ, ж. *зблѣбана и незграїна особа*. – Ја рāчāм, кѣ е їкадā вїдијѣ ўногā Слāјкана рўбāча да нїје вїдијѣ вѣħѣ смлāтѣ у вијѣку.

смѣждити, смѣждїм, свр. *изобличїїи сїїезањем*. – Смѣждили су се свї свѣрњāци нā-плугу, нѣмā дрўгѣ вѣно прāвити нўвѣ.

смѣк, -а, м. *мрс који се їрави од млијѣка*. – Бїло е љѣтѣс ў-нāс у цїјелѣм сѣлу варѣникѣ дѣ-милѣ вѣлѣ па су жѣне нāправили смѣка кѣлико ти дўша жѣлї.

смѣчити се, смѣчїм се, свр. *сквасити се потпуно*. – Јўчѣ смо се смѣчили до гѣлѣ кѣжѣ кѣсѣи нā-киши, а рѣмињāла е цїјелї дāн.

смрзле, -ѣ, м. *чѣвјек зимоморан и неоїїїоран на хладнѣћу*. – Јā сам бїјѣ тврѣ и ѣтпѣран на снијѣгу, а брāт Дрāган је бїјѣ смрзле вѣħи од Пѣрѣ Дѣстинѣга.

смрсити, смрсїм, свр. *їомијешāїи, їобркāїи, зайлѣсїи*. – Кāд рњāв чѣк ѣħе нѣшто да кāжѣ, смрсї и пробрљā крѣз-нўс, и нїшта нѣ мореш рāзāбрати штā вѣлї.

смрскача, -ē, ж. *уїрїиуша тїорба од сукна која се їри врху може сїегнуїи*. – Најсигурнија е уна наша старїнскā торба смрскача, нē бōј се да ће њж-нѣ штō испати.

смрснути, -нѣм, свр. *завезаїи тїорбу или врећу ужейїом*. – Дѣдѣ, смрсни торбу и оплѣти за оѡца, не отѣжи јаїје.

сна, снаѣ, ж. *снаха*. – Штō е сна у-нашого Лужижѣ, јамлїм да кабастијѣга жѣнскōга ўва нѣмā надалѣко.

снагатор, -а, м. *онај који има само физичку снагу*. – Снагатор мїслї да се свѣ постижѣ сїровōм снагōм, али се вѣрā. Ўм царује, снага кладе ваљā.

снїдерити, -їм, све. *їогодїиїи їрецизно неки циљ*. – Пајкан је провирївō иза-буквѣ па га нѣко снїдеријō прāћкōм вїше-ува.

снїтити, -їм, свр. *ударїиїи некога из даљине каменом*. – Нѣко е снїтијō Јошу Јовāшиновића каменом иза грма дōље ў-пољу и нїје се сазнало кō е, али изглѣдā да е Вїцо Вїдића.

снїштрици се, -їм се, свр. *сневеселиїи се*. – Вїцо се нѣшто снїштријō, асли му је ўкрало нўвѣ скїје што е Стōен направијō.

снōвātати, снōвātām, несвр. *сањаїиїи разне снōве*. – Кад рāно одѣм спāvати, надоврāндишѣ се нѣсретнї сāн па ти снōвātām по циљелў цїелцāтў нўћ.

снōвати, снўјем, несвр. *сїремаїиїи їрећу за тїару и тїкање*. – Ёно жѣнā на арману снўјў прѣћу за-гарѣ па им се нѣ дā увѣсти ў-нити.

снōгў, прил. *їоїиїиїи на брзину сїїојећи*. – О Шпїрō, ајмо єдну пōпити снōгў да се мālко загријемо.

сōбет, -а, м. *сасїїанак, слава, весеље*. – Сōбет чїнї српскї цар Стѣвāне, у Призрену мїјесту пїтимōме. нп

сōва, -ѣ, ж. *рашљасїиїи шїїаї на јѣдном врху који служи за їодбачање тїерейїа на јѣдној сїїрани самара*. – Нѣмōј забōравити сōву кад пōћѣш ў-млин дōље Пљѣви вōди.

сōвати, сўем, несвр. *їсоваїиїи*. – Прѣстани тāмо сōвати, јер ако ја дōћѣм, бїће нѣкоме тїјесно.

сōвска, -ѣ, ж. *їсовка*. – Вѣћѣ и жѣшћѣ сōвскѣ глава нѣ чу у оѡв сōвга вїјека ко у Тулумије.

сōїле, пр. *їлемешїї*, од доброга рода. – Жѣни се из-Главїцā, тāмо су сōїле лўди и дōбри домāїини.

сōј, сōја, м. *врсїїа, сорїїа, їоријекло*. – Мўмци на гласу се жѣнѣ од дōбрōга сōја и плѣмена, а гōљо од рћѣ и сирōтињѣ.

Сōка, -ѣ, ж. *хїїокорисїїик од именице Софија*. – Дмитрова е Сōка рāно отишла за пōслом ў-грат и, кāко е отишла, вїшѣ се нїкадā нїје појāvила у сѣлу.

сōлуп, -а, м. *зулуп, солуп, увојак или зализак косе їружен низ лице крај ува*. – Пелѣшија нїје нїкāко брїјō сōлупе вѣно шїшō нўжица.

сōлило, -а, с. *мјесїио гдје се благу даје со*. – Блāго їдѣ на сōлило єднōч ў-десет дāнā.

сōмун, -а, м. *округли хљѣб, леїиња*. – Кад се кōд-нāс ўморї сјѣкāч ў-шуми обāљујўнї унѣ мāдре, смāжѣ пō-двā сōмуна одјѣднōч кад се врāтї кўнї.

сōпра, -ѣ, ж. *тїрїеза, сїїо за гозбу, свечани ручак*. – Кōд нашѣ Инићушѣ је бїјō āдет да свā чѣљад пōшјѣдајў за-сопру кад се рўчā.

сòрити, сòрїм, свр. *оборїиїи, срушиїи, свалиїи*. – Пèрука е сòријò стáрї ајáт па ће правити нўвї изá-кућè.

сòчити, -їм свр. *угледаїи, їримијейїиїи*. – Чїм Кéлїн зéлòв сòчї зéца, нáтиснў се зà-њїм ко стрїјéла.

спáдало, -а, с. *несїашан, шаљив и безазлен човјек*. – Нїје бїло вèћèга спáдала у цїјелòм Áлáпићу од ўногá Рáдè жўтòга штò е малтèрисò згрáде.

спáдати се, -ám се, несвр. *доїдадãи се, свиђãи се*. – Пèри се Дéва пòсве спáдã, їзглéдã да би нèшто мўгло бити међў-њима.

спáдљичãв, спáдљичавá, спáдљичавò. *їробирљив на храни*. – Мўј је лóла спáдљичãв на крáни, али нїје на рáкији и дувáну.

спáзити се, спáзїм се, свр. *осјейїиїи їромјене їред їорођãј*. – Стрїна се òитрòс спáзила, мўгла би рòдити.

спèрити, -їм, свр. *налагãи, измислиїи сїлèйке*. – Мїлићи су спèрили на Лакету да е краò шўму па е и мїлицїя дòлазила кўћи, али нїје нїшта нáшла.

спїка, прил. *одједном, из їрве руке*. – Чїм се Ђуле пòјãвї кòд-нашè зãдругè, Дўцко му спїка òсује мãтèр јер стáлно лãжè.

спїрине, спїрїнã и **сплãчине**, сплãчїнã, ж. *їомије, остїаци хрãне їри їрању суда*. – Нèћу јã јèсти тўђè пòдропце и спїрине, нијесам нї јã зãдњї у сèлу.

спјèнити, -їм, свр. *їокуїиїи їјену и кајмак са лонца који врїе на вãїри*. – Свãко вòлї спјèнити уз òгњїште са бакрãча.

сплèшити, -їм, свр. *ослабиїи, омршãвиїи*. – Пèрцан сплèшијò ко сўв прòштац.

спòпасти, -нèм, свр. *наїасїи, узейи маха*. – Сїмо пòтèгò мáло влãгè па га спòпала нèкã кїјãвица па нè знã штã ће òт-себе.

спорàсебе, прил. *ради физиолошке їоїрèбе*. – Нèшто ме жїгнў у трбуву, їшò би спорàсебе.

спòрãшта, прил. *ради чега, зашїо*. – Спòрãшта Савèтина òде у Прèодац по òвомè кїјãмету?

спòрèкати се, -ám се, свр. *їосвãђãи се*. – Нїко нїје ўтувијò да су се Пáнићи и Кóићи їкадã спòрèкали òко бїло чèгã.

спрцãти, спрцãм, свр. *наїасїи изненада на некога*. – Спрцãли псї нã-Ковчãлију, ўмало га не їстргãшè.

спрчїти, -їм, свр. *їрїиїјесниїи, учиниїи уским*. – Áма, кòї је ђãвò спрчїјò вãкò òвè лèсе па се нè морè прòлазити у кўноплїште кòмòтно?

спўж, -а, м. *їурж*. – Чїм Стãмена вїдї спўжа или жãбу, їстòга се мòмента пòбљује.

спўтити, -їм, свр. *сїегнуїи омчу око врãиã*. – Вїцука е сãм сèби спўтијò тòвãрнї кòнопац òко-врãта и òбјесїјò се на тãвану.

спўцãти, -ám, свр. *їоїпрошиїи све, їојесїи и їоїиїи*. – Кãд би дрўшкани прòслављãли кãкãв вãжнї дãн, спўцãјў брãле свè штò се нã-сопру їзнесè.

спўчїти, -їм, свр. *сїегнуїи и сãейи кãјишем*. – Áма, штò тãј кãиш нè спучїш и нè сãпнèш, вїдїш да ће ти спãсти лãче.

спўшнїти, -їм, свр. *зãдимїи їростїор лoжећи вãїру*. – Мўрã да су сирòва дрва дòк сте вãкò спўшнїли свў кўћу.

сра̀мити се, -џм се, несвр. *сѣидиѣи се*. – Штò нè рãдѣш нѣшто, сра̀мијò се тѣ и пãсã и лѹдѣ.

ср̀да, -ѣ, ж. *осо̀ба ко̀ја се ла̀ко лѹѣи за све*. – У-нашом сèлу ѣмајѹ двѣѣ жѐне, двѣѣ ср̀де, нè знã се ко̀ја е от ко̀е го̀рã.

Срѐле, -ѣ, м. *хѣ̀око̀рисѣи од именѐце Срѐшен*. – Бѣјò ко̀д нãс ѐдан Срѐле, нѣѣ бѣ̀жо вѣиши од мѣ̀тра и пò, али му нѣ̀ко жѣв нѣ̀је смѣ̀јò у-ша̀ке.

ср̀епити се, -џм се, свр. *су̀ко̀биѣи се*. – Ср̀епили се Ћулѹмчãни и Рѣ̀миѣ̀ни до̀ље ко̀д Голу̀бнãчѐ òко во̀де, ѹмало нијесу̀ ѐдни дру̀гије гла̀ве изразбѣ̀јали лишãнајѹ̀ни се ка̀мѐњем.

ср̀ѐно, -ѣ, м. *на̀зив за весела̀ дјечакã*. – Ўна̀ј мѹ̀ј ср̀ѐно свãкѣ̀ дан до̀носи јãго̀дã и борòвнãчã из Дрѐновиѣ̀на до̀ла.

срѝјѐда, -ѣ, ж. *к̀рдо говѐда*. – Нѣ̀е ла̀ко ѣш̀херати јѹ̀не ѣ-срѝјѐде го̀вѣ̀дã та̀ман да га гѹ̀нѣ̀ дѐвет чòбãнã.

ср̀кати, ср̀чѣ̀м, несвр. *ѣишѝ неишѝо са гласним уср̀кива̀њем*. – Ка̀д Лазѹ̀рда ср̀чѐ вар̀енику, чѹ̀је се до̀ по̀детѣ̀.

ср̀ља̀ти, -ãм, несвр. *ѣ̀ни неѣ̀ровјереним ѣ̀уѣ̀ем, насумѝце*. – Ўн нè мислѣ̀ сво̀јом гла̀вòм вѣ̀но ср̀ља̀ и зãто̀ чѣ̀сто на̀стра̀дã.

ср̀мо̀ња, -ѣ, м. *гру̀б и наср̀ѣ̀љив човјек*. – Ўна̀ј ср̀мо̀ња из-Рòбã, нѣ̀шта нè мислѣ̀ вѣ̀ш сã̀мо ка̀ко ѣ̀е се до̀ко̀пати ка̀квѣ̀ го̀товинѣ̀.

ср̀њкати, -ãм, несвр. *задѝркиваѣѝ, изазивãѣѝ*. – Кò ѐ ср̀њкò и навалѣ̀вò на Мѝјãшовиѣ̀, до̀бијò ѐ др̀венѹ̀ ка̀пу.

ср̀ча, ѣ̀, ж. *сѣ̀якло*. – До̀к се нѣ̀је по̀јãвила ср̀ча, нã̀ши су стã̀рѣ̀ на про̀зоре стã̀вљали òвчијѹ̀ ко̀жу.

ср̀чика, -ѣ, ж. *уну̀ѣ̀рашњи дио̀ сѣ̀абла̀ др̀вѣ̀иã*. – Ка̀д ѹ̀-др̀вету сã̀гнѣ̀је ср̀чика, òстанѣ̀ ѹ̀нã спòльнã̀ ба̀ковина ко̀ја мѹ̀ре трã̀јати, Бòга тѣ̀ питã̀ј ко̀лико̀.

ста̀јнãк, -ã, м. *говѐѣи ѣ̀убар за гно̀јѐње њивã*. – Од ста̀јнãка нѣ̀мã̀ бòльгã̀ гнòйвã̀ за-нашѐ ѣ̀ивѐ ѹ̀-Пржѣ̀на.

ста̀ни-пã̀ни, фра̀за. *на кра̀ју кра̀јева̀*. – Јã̀ ва̀кò мѹ̀гу нѣ̀ка̀ко издѹ̀рати, а ка̀д бѹ̀де ста̀ни-пã̀ни, јã̀ ѣ̀у гла̀вòм прѐò свѣ̀јета па̀ штã̀ Бòк дã̀.

ста̀рац, -рца̀, м. *сѣ̀тари кро̀мѣ̀ир у зем̀њи из ко̀јега̀ је нара̀сла нова̀ цима̀ и ѣ̀ло̀д*. – Стã̀рцѐ купѝјерѐ нѣ̀шта нѣ̀ѣ̀е да̀ јѐде.

ста̀реж, -и, ж. *неѣ̀око̀шена ла̀њска̀ ѣ̀рава̀*. – Стã̀реж сѐ нè морѐ ко̀сити нѣ̀го̀ се пã̀лѣ̀ по̀д-јес̀ен или у̀ рã̀но̀ про̀љѐѣѐ.

ста̀ринãр, старинã̀ра, м. *књига̀ из ко̀је се ѣ̀умачѝ буду̀ћносѣ̀, сѣ̀югоднãк*. – У̀ Сѣ̀мѣ̀ Кру̀ниѣ̀на ѐ бѣ̀јò ѐдан старинã̀р али су̀ га зва̀ли сто̀годнãк. Вѣ̀лѣ̀ да ѐ Сѣ̀мо̀ ѣ̀ж-њѣ̀га то̀лко̀во̀ штã̀ ѣ̀ѐ бити и ка̀ко ѣ̀ѐ бити.

ста̀ровнѣ̀к, старовнѣ̀ка, м. *ка̀мен у̀ ливãди сã̀ѣ̀авни дио̀ сѣ̀иѣ̀не ко̀ји сѐ не мо̀же изва̀диѣѝ*. – Прѐпуне су̀ нã̀ше лѣ̀воде старовнѣ̀кã и кр̀тѣ̀нã.

ста̀ру̀диã, -ѣ, ж. *сѣ̀арѐ неѣ̀оѣ̀ребљивѐ сѣ̀вари*. – Избã̀ци ò̀вѹ̀ стару̀дију̀ из по̀друма̀, ò̀вò вѣ̀шѣ̀ нѣ̀чему̀ нè слѹ̀жѣ̀.

стѐља, -ѣ, ж. *дѐбела ѣ̀канина̀ ко̀јом сѐ ѣ̀одашѝва сã̀мар*. – Ўспод̀ стѐљѣ̀ сѐ стã̀вљã̀ ра̀женã̀ слã̀ма ка̀д сѐ прã̀вѣ̀ сã̀мар.

стѐљãв, стѐљãва̀, стѐљãво̀. *незгра̀ѣан, она̀ј ко̀јем сѣ̀ãда̀ју ѣ̀анѝшãлонѐ*. – Пã̀ндã-ка̀ло ѐ бѣ̀јò стѐљãв па̀ му сѐ, про̀шѣ̀ш, стã̀лно вѣ̀дило̀ ѹ̀нò срамò̀тѣ̀.

стѣльо, -ѣ, м. *онај који је сѣор и несѣреѣан*. – Тривѣцан је бѣјѣ љнај правѣ старѣинскѣ стѣльо и нѣје бѣјѣ брзац на пѣслу, али на-јелу, Бѣг ствѣријѣ, правѣ мѣња.

стѣуна, -ѣ, пр. *бремениѣа крава, сѣелна*. – Ымамо двѣје краве стѣуне ѣма двѣ-мјесѣца.

стијѣње, -а, с. *дебљи конац намочѣи воском који служи за расѣјеѣу*. – Направила е маѣтер дѣста стијѣња па дѣла и тѣтки Драгињи да ѣма.

стицати се, -ам се, свр. *ѣожуриѣи, убрзаѣи рад*. – Стицали се Кѣићи да ѣбацѣ слѣму у пѣету прѣје кѣшѣ.

стишати се, -ам се, свр. *смириѣи се, разбисѣриѣи се*. – Вѣди је ли се та вѣда стѣшѣла да се напѣјем.

стиштѣти се, стѣштѣм се, свр. *охладиѣи се*. – Кѣд ће се та пѣта стѣштѣти да јѣдемо па да ѣдѣмо за пѣслом?

стѣгодњѣк, -а, м. *ѣророчанска књѣга из које се ѣумачи ѣиѣа ће се убудуѣе догодиѣи*. – Маѣло е кѣ ѣмѣ стѣгодњѣк јер се тѣ смѣтрало као свѣта књѣга.

стѣдинарка, -ѣ, и **стѣтка**, -ѣ, ж. *новчаница од сѣо динара*. – Дѣдѣ стрѣче, ѣ ти се покѣжи, па ти наѣи стѣдинарку тражи. нп

стѣжина, -ѣ, ж. *дрвени сѣуб ѣобијен у земљу око које се деје сѣјено на сѣрмениѣом ѣерену*. – Кѣд-нас Врѣвацѣ нѣје стѣжина бѣла пѣтребна јер је свѣ равно, али кѣд Врѣљанацѣ нѣје бѣло пласта брѣз стѣжинѣ.

стѣпити, -ѣм, свр. *сѣаѣи сѣоѣом, синоним ходања*. – Забѣљела дѣда Шарпѣљаша љна лѣјѣва нѣга, нѣ море стѣпити на-земљу.

стѣница, -ѣ, ж. *ѣлочица на којѣ неѣиѣо сѣоѣу*. – Павлѣзан је дѣнијѣ из-Бѣчкѣ двѣ чѣше за ракију са љнѣм стѣпицѣм кѣлик кѣњскѣ плѣча.

стѣчић, -а, м. *мали сѣолац за сједење*. – Принѣздѣ ми Мѣле тај стѣчић да сјѣдѣм, нѣ смијем на траву, потѣгнућу влагѣ.

стра, -а, м. *сѣрах*. – Јѣ нѣ би смијѣ ѣ-стра проћи покрај јамѣ Тѣбѣлкѣ, кажѣ да привлѣчи.

страва, -ѣ, ж. *враѣбина око салијевања расѣоѣљѣнога олова у хладну воду оно-ме ко се изненада ѣреѣао*. – Кѣд се дијѣте прѣпанѣ ѣд-нечега, љно не прѣстаѣ плакати дѣк му нѣ салијѣу страву.

страњати, -ам, несвр. *ѣћи ван ѣравога ѣѣѣа*. – Ылица и Дуѣле нѣ идѣ ѣ-шкѣлѣ право кѣћи вѣно страњѣјѣ за-јагода пѣ-пољу.

страћара, -ѣ, ж. *зѣѣшѣена и ѣрљава кућа*. – Нѣ би јѣ жѣвијѣ у љнѣ Цѣтрљѣвѣј страћари, радијѣ би у свињѣу.

стрѣв, стрѣви, ж. *осѣѣѣѣак лѣша као доказ да су звијери ѣојеле несѣѣалу сѣоѣу*. – Нашли смо стрѣв пѣт-шумѣм хѣ су вѣци пѣели Јѣванѣву ѣвѣу.

стрѣвина, -ѣ, ж. *лѣшина*. – Осјећа се нѣје стрѣвина, мѣрамо се склѣнити са ѣвога мјѣста.

стрѣжа, -ѣ, ж. *ѣиѣање ѣваца*. – Ѧт-стрижѣ ѣвацѣ нѣма тѣжѣга пѣсла јер се вртѣ и копѣцајѣ.

стрићи, стрѣжем, несвр. *ѣиѣѣи ѣвѣ ѣосѣбним маказама*. – Ѧвѣ се мѣрајѣу стрѣћи стрѣжеѣије нѣжица.

стрѣкати се, стрѣчѣм се, свр. *оѣѣѣѣи се изненада на брзѣну*. – Свѣ се сѣло стрѣка ѣо рањѣнѣга Никѣлѣтинѣ кѣд га дѣнѣсошѣ из-Рѣбинѣ.

стр̄меница, -ē, ж. *нагнӯӣа с̄ӣрана ӣерена, ӣле̄ћина*. – Чегари су ријетко мугли обрати унѣ свде њиве у Попрѣкуша јер је тѹ велик̄а стр̄меница.

стрмоглавити, стрмоглавѣм, свр. *ӣас̄ӣи на главу са неке висине*. – Нѣкѣ гѣдинѣ прѣд ун̄ај Вр̄а̄њин р̄ат, нѣкѣ млин̄ар ће ти се стрмоглавити дѣље пот-Клачинѣм кад се вра̄ћѣ из Прѣоца и кѹкавац платијѣ главѣм.

стрмоплећ, -а, -е. *онај који има оборено раме или ӣле̄ће*. – Сви су сјекачи и самар̄аши помало стрмоплећи јер нѹсѣ терет на раменије.

стр̄њика, -ѣ, ж. *ос̄ӣаци ѣокошеног жӣӣа на њиви*. – Није згѣдно ѣдати по стр̄њика јер знајѹ убѣсти ѹ-нугу и ѣштетити ѣбуђу.

стр̄њѣште, -а, с. *њива са које је ӣек ѣокошено жӣӣо*. – ѐвце се р̄асѹле по стр̄њѣштије па пасѹ мљѣчику и сл̄атковину.

стрӯга, -ѣ ж. *каӣица на некој оградѣ кроз коју ӣролази с̄ӣока*. – Кѣд-нас мѹзѣље сјѣдѣ на-струги кад найлазѣ ѣвце па и ѣдну по ѣдну мѹзѹ у каблове.

стрӯга, -ѣ, ж. *ӣригор̄јели ос̄ӣаци варенике у лонцу*. – Принѣси ун̄ај лѣнац па пострѹжи, им̄а стрӯгѣ за-пола прѣста.

стрӯгнути, стрӯгнѣм, свр. *ӣѣирчаӣи нагло са јѣдног мјес̄ӣа ӣѣѹӣи брѣва који убрзано ӣрчи кроз с̄ӣругу*. – Стрӯгнѹ Савѣтина испрѣт-кућѣ ко небѣскѣ вријѣме и ѹмаче да се с̄акрије од ѣнд̄ар̄а.

стрӯња, -ѣ, ж. *длака са коњскога реӣа или гриве*. – На-гусле се ст̄авља стрӯња од лѹта парипа а нӣкако од кѣбилѣ.

стрӯњѣ, -ѣ, м. *онај који има ошӣру длаку на глави као коњска с̄ӣруња*. – Свӣкѣ чѣк ѣштра перчӣна, к̄ако мӣ вел̄имо стрӯњѣ, им̄а лѹтинѹ ѹ-себи ко најжешћѣ пас̄.

стѹ, *узвик као наредба волу да се враӣи корак назад*. – Кад би плѹг за̄пѣ за-камѣн у ѣра̄њу, вѣлове ѣбавезно вра̄ћајѹ ма̄ло наза̄д и велѣ; стѹ насе.

стѹкати, -ѣм, несвр. *сузбӣјаӣи, вра̄ћаӣи назад*. – Младѣ вѣлове мѹра̄ш ва̄зда стѹкати дѣк не навикнѹ на јара̄м и вѹчу.

стѹкнати, -нѣм, свр. *наӣравӣӣи јѣдан корак уназад*. – Стѹкни ма̄ло Мӣле, шт̄а си на̄врѣ ко сивоња, ко да те та̄мо чѣкајѹ сви ра̄до са печѣњем на ра̄жњу.

стумбарати се и стѹмбати се, свр. *скотр̄љати се низ какву провалију*. – Нѣко е нѹнас стѹмбарѣ Видѣсѣлова кѣла нӣс-Пѣмер скрѣз дѣ-Пулѹма̄, к̄ако се нијѣсу распала, Бѣк сам̄и зна̄.

стѹштити се, -ѣм се, свр. *усмјерѣӣи се неком циљу ӣрче̄ћи убрзаним корацѣма*. – Стѹштѣ се чѣпор дивѣје пр̄ас̄аца ѹ-наше Дѣлове па ст̄адошѣ рѣвитѣ лѣдинѹ, тра̄же̄ћи кѣријење.

сѣѹсан, -сна, -сно. *складан, елеган̄ӣан*. – Вӣди пријѣ сѣѹсна ли је, мӣли Бѣже, лијѣпа ли је.

сѹва̄д, -и, с. *суво иверје у шумѣ*. – Накупи сѹва̄ди испѣд-буквѣ да наложѣмо ма̄ло ва̄трѣ, лѣдено е.

сѹваја, -ѣ, ж. *сув и безводан ӣерен*. – Више локвѣ Перчиншѣ на Сѹваи, им̄а дѣбрѣ смрѣкѣ за чаја.

суваја, и **сѹвоја**, -ѣ, м. *мршав мушкар̄ац, сама костѣ и кожа*. – Нѣђу ни за ѹнога суваја штѣ се прекевӣлијѣ ко сл̄амка, па та̄ман ѣстала кѣд-матерѣ.

сува̄рак, -рка, м. *ӣѣјѣдиначан комад осушеног дрвѣӣа у шумѣ*. – Л̄ако е наложитѣ ва̄тру кад им̄а сѹвије сѹва̄ра̄ка, али је мѹка кад су дрва сирѣва.

сувобурица, -ѐ, ж. *хладан сјеверни вјећар без кише*. – Обуци се добро, обӯј сукненѐ чарапе и пунѐси сукненѐ рукавице јер пӯшѐ сувобурица, црче се ђд-леда.

сувоз, -а, м. *заједничко обављање њољских њослова између два сељака*. – Кђд нас два пђтања тежака усувозѐ ђдмѐ с прђлећа и свѐ тежѐчкѐ пђслове ђбављају заедно. Такђ ти је сувоз бђјђ спѐс љ-нашом крају.

сувознђк, -а, м. *сељак који се удружи са другим сељаком ради заједничког обављања раћарских њослова*. – Пђкојнђ Јђја и Видѐсило су чѐсто сувозили и бђли сувознђци за примјер у сѐлу.

сувозити, -ђм, несвр. *удруживаћђ се ради заједничког рада на раћарским њословима*. – Нђје бђло лѐко сувозити љ-нашом крају, али је пђтреба нагунила лӯде на-тђ.

сувђмразица, -ѐ, ж. *ђериод ошћпрог мрза без ђадавина*. – Кѐд стѐгнѐ стӯдѐн и сувђмразица, јђднђ чђбани се надӯрају лѐдђвѐ.

сувопђран, -рна, -рно. *онај који није влажан или масан*. – Бђга ми је ђвђј сђмун сувопђран, да Бђк сѐчӯвѐ и зѐклонђ.

сувђсиса, -ѐ, ж. *овца или крава која нема млијека*. – За тежака е вѐликѐ штѐта кѐд ђмѐ кђју сувђсису љ-блѐгу.

сувђтђн, -тна, -тно. *сиромашан чђвјек који нема довољно мрса; уља, масћђи, кајмака и млијечних ђроизвода*. – Бђло е сувђтнђје лӯдђ па нијѐсу ђмали испѐћи печѐнице за Бђжић.

сувђтовати, -ујем, несвр. *живјѐћи о ђосној храни*. – Педѐсѐтѐ е бђла пђсве сӯшна гђдина и млђгђ су сувђтовали и нијѐсу се знѐли омрсити ђсим за Бђжић, а пђнеко нђ тђ нђје мӯгђ.

сӯгрђнљт, -а, -о. *онај којѐ ђовремено хваћѐ лудило, сулуд*. – За тӯрскђга вѐкта, млђгђ су се прѐвили да су сӯгрђнљти сѐмо да нѐ би нѐсретнђ Тӯрци зѐпињали зѐ-њђ.

сӯгреб, -а, м. *ђрљаво мјѐстђо гдје ђас осћѐвља измеђ и гдје се може нагазђћђ на заразу*. – Асли је Звђзго нагазђјђ на сӯгреб дђк сѐ накђ ђкрастђ и излишѐивђјђ.

судђнија, -ѐ, ж. *суђење у вријеме Аусћрије босанском сељаку ђо ђосебним ђравђлима*. – Кѐжљ старѐ књђге да ће јђпѐт настати судђнија и гђлемѐ непрѐвда за тежака и сирђмака.

сӯдба, -ѐ, ж. *судбина, удес, несрећа*. – Гѐдна е сӯдба зѐдесила нѐшега Симљшила, нђје кӯкавац ђмђ ђд срца пђрода.

сӯдилђште, -а, с. *мјѐстђо велике ђтрагедије*. – ѐ Кђсово, грднђ сӯдилђште, млђгѐ ли си мѐјке ђјадило. нп

сузђкати, -ѐм, несвр. *бићђ лак на сузи а чѐстђо ђлакаћђи и од драгђстђи*. – Чђм Мђлош љзмѐ гӯсле љ-рљке и кликнѐ љнљ о Гѐврилу и Вердинѐту, Мђлѐкоња сѐмо сузђкѐ и тѐрѐ сљзе шѐкђм, јер је љн прѐгрљђ и Мђнцљрију и Кајмакѐлђн.

сӯзити, -ђм, несвр. *исћушћђћђи сузе због велике хладноће*. – Од пљстђга лѐда и цђчѐ, Дмђтру сљзѐ ђба ђка.

сӯкљати, -ѐм, несвр. *нагло избацђваћђ дим из ђросћђорије*. – Йдаријђ грљм у пђету, ѐно сукљѐ дђм ђж-њѐ.

сӯкно, -а, с. *дебѐла ђканина од вуне*. – Кѐд би нѐши стѐрђ ђшли на дѐрнеке љ-Кнђн, кӯповѐли би дђље брѐнѐвреке и ѐљђнце од сукна, јѐрбо сѐмо сӯкно мђре дђакати нѐшије лѐдовије.

табачиште, -а, с. *мјесто обрачуна, иуче, шабања*. – Рорчани и Прекрајци су се највише обрачунавали у-Рбрије на збору на Рорском пољу и то ти је било најпознатије табачиште код-нас.

табирити, -им, несвр. *иумачиши, чииаши, анализираши*. – Ђ, муј Симо не море свако табирити ову књигу и ове светитеље у-њој?

таблаисати, -шѐм, несвр. *шањиши и иодбијаши шабане ходајући по тврдом шерену*. – Кд поваздан таблаише по-нашом камењару, бели и отаблаише, па једва чѐка нућ да одморј нуге.

табнути, -нѐм, свр. *ударииши сииојалом о тврдо шерен*. – Кад би код-нас бйјо какав збор или пйр, ондак би мумци йграли у-колу па би добро табнули нугом да покажу здравље и способност.

тава, -ѐ, ж. *дио кухињског йосућа, ииигањ*. – Нѐмā ти вође код-нас слађѐ кранѐ ко из тавѐ; ајде муј браће, те колачићи, те прѐврта, те раскравич и још штокојешта.

таван, -вна, -вно. *мрк, шаман*. – Тавна нући, кад ћу кўћи доћи, смркни свани нек пролазе дани. нп

тавнити, тавнѐм, несвр. *добијаши мрку боју, шамниши*. – Унај малй Драйн тавнѐи и копнѐи йз-дана у-дан; нѐмā га пола, осушијо се ко грана.

тавница, -ѐ, ж. *зайвор, шамница, айсана*. – Ђ, муј браће мйли, не знаш тй штā е тавница. Од тавнице нѐмā горѐ другарицѐ.

таворити, -им, несвр. *преживљаваши, живошариши некако*. – Бивало е за сўшније гдѐина више поста нѐго мрса, али се јопѐт нѐкако таворило и живкарило.

тавра, -ѐ, ж. *жена која сииално говори и йриговара*. – Од Јелѐ није било већѐ таврѐ од-Унца до Дбца, штѐ -нѐ се велй.

таврити, -им, несвр. *уиорно йриговараш без разлога*. – Прѐћи се жѐно, не таври ми више главѐ тако ти велйкога Бдга, дѐста ми је и мујѐ мукѐ.

тадѐ и **тадли**, прил. *шада, шога моменша*. – Тадѐ ун мѐни ѓтѐ унај шклѐпац из-Мркоњића и утече, а ја њѐму припријетй, е, тй ћеш мѐне запамтити, кадли, тадли.

тазбина, -ѐ, ж. *иунчевина, суйругина родбина*. – Лако ти је пјану запјевати и будали жѐну оферати, младу зѐту у тазбину поћи и пўници пристўпити рўци. нп

тазе, пр. *свјеже, фришко*. – Навали народе, изабѐри, свāкѐ пйштѐ штѐ ти срѐце йштѐ, рѐбѐ тазѐ код чйка Лазѐ.

таја, -ѐ, ж. *хйюкорисшик од именице шаша*. – Нѐмѐј пўрѐ одмицати, прйспи, прилй, таја мйли.

тајити, -им, несвр. *квасиши, крвариши*. – Лилица ти је ѓтрѐвна Бѐк ти је убиће, кад убодѐ исана, рана тајй и дўго нѐће да стāнѐ.

тајити, -им, несвр. *држашй у шајностй, криши*. – Кад њѐму штѐ повјерйш, тај ћутй и тајй и нѐ бијѐли зўба таман да га вјешаш.

тајко, -ѐ, м. *хйюкорисшик од именице шаша*. – Јованѐ, рѐци свѐме тајки да уитро дође код-мене, дѐнијѐ сам му дувана.

таќй, -ā, -ѐ. *шакава*. – Нѐ вјерўј Турчину нйкако ни кад се дјѐцом закљнѐ. Прѐвариће те јѐр су то таќй лўди кѐй ѓдно гѐворѐ, дрўгѐ мйслѐ а грѐћѐ радѐ.

талāјати, -āм, несвр. *клашиши се неконијролисано*. – На Ѓури висѐ унй палаћуни старѐга кожуна па на-вјетру талāјајў и мўтајў се окѐ-нугў.

талāмбас, -а, м. *сйрава у облику бубња у коју се удара и јавно нешио оглашава*. – Прѐко поља бйјў турскй талāмбаси.

та́лаш, талáша, м. *їанак слој дрвєїа шїю га скине блања*. – У Сїматинѡм пѡдруму е бїло талáша ко слáмѣ на áрману.

талáшика, -ѣ, ж. *гомїла їталаша*. – Трѣбало би ѡвѹ талáшику їзнијети из пѡдрума да нѣ смѣтá.

таљїгати, -áм, несвр. *вући їтерей на їтаљїгама їо блаїу*. – По цїјелї дáн Ћўлуми таљїгајў и їзвлáчѣ нáпор нá-њиве.

таљиге, таљїгá, рl. tantum. *врсїа сеоских дрвених кола*. – Мáло е кѡ їмѡ таљиге, а вáмо кáшњѣ, прїстїгла гвѡзденá кѡла па се мўгло вїшѣ тѡварити нá-њи.

тамáн, пр. *їо мјери, одговара му, їриличи*. – ѐвáј му е кáпўт тамáн, стѡй му ко салївен.

тамáнити, тамáнїм, несвр. *унишиїаваїи*. – Нáми злáтица у купијерїје прáвї вѣликў пачáрист па е тамáнїмо кáко ўмијемо.

тáндара-мáндара, фраза. *нешию шїю је їразно без икакве врїједностї*. – Нѣмѡј се тї Стѡјо занѡсити Вѡиновѡм прїчѡм и прáзнїм обећáњима, тѡ е њѣгово свѣ тáндара-мáндара и прѣсїпáње из шўпља у прáзно.

тандрљати, -áм, несвр. *луйаїи їри возњи или неїовезано говориїи*. – Тандрљајў дрвенá кѡла и шкрїпѣ ко ѡраћá колица. Ўн нѣ знá гѡвѡрити по рѣду вѣ стáлно тандрљá и смѣтá лўдије.

тандрќати, тандрќѣм, несвр. *сївараїи луйу вибрацијом*. – Чїм пѡчнў дўвати вјѣтрови, тандрќў грáне Ћѡпинѡга ѡра пѡ-нашом áјáту.

танути, тáнѣм, свр. *сїаїи, уїшиаїи се*. – Тáнула е кїша, мѡре се рáдити на лїводи.

тањїрача, -ѣ, ж. *їѡљѡїривредно оруђе за сїїинење земље*. – Ў-нашом врѡвскѡм крају, брѣз тањїрачѣ нѣмá прáвѡга ѡрања.

тањцати, -áм, несвр. *їлесаїи, играїи*. – Ёно нáшега Симѣуна пѡ-цїјелї дáн тањцá са Мїјѡљкѡм на зѡѡру, áсли ће се жѣнити.

тапија, -ѣ, ж. *јавна исїрава о власничком їраву*. – ѐвѣ су тáпије на ѡвѹ нáшу пѡснў зѣмљу нáши стáрї скўпо плáћали.

тáра, -ѣ, ж. *разѡј, нáїрава за їкање їлаїна*. – Нá-тари снáше по свў-зїму ткáјў бѣз и бїльце.

тáра-мáра, фраза. *ходаїи у риїму, нáїред, назад*. – По цїјелў зїму се ў-кући чўје ѡ-тарѣ, тáра-мáра, тáра-мáра.

тарáна, -ѣ, ж. *врсїа їїјесїенине*. – Нѣмá нїђе ўзѣти тарáнѣ да жўтї дўкат дáеш.

тарапáна, -ѣ, ж. *гужва, неред, їуча*. – Јучѣ се дѣсила дѡље кѡд Жáрѣ Пердўва у кавáни гѡлемá тарапáна и дегѣњак мѣђу ўније пјáндура їз-грáда.

тарáч, тарáча, м. *їредметї за брисање їросїѡрија и куїљење їрашине*. – ѐвáј се тарáч потрѡшијѡ, мўрáмо кўпити нўвї.

тáрќати, -áм, несвр. *чисїишїи, чарќаїи*. – Ѐлија по цїјелї дáн нїшта нѣ рáдї, сáмо тáркá нўкте и усўкује брќе.

тáслак, -а, м. *уѡбличен комад дрвєїа за неку намјену*. – Донѣси ми ѣдан јáворѡвї тáслак сá-Млинїштá да нáправїм гўсле.

тáслачити, -їм, несвр. *скидаїи масу са дрвєїа и ѡблїковаїи га за неку намјену*. – Дрўво за кѡсїште или грáбљїште се тáслачї од јáворѡвинѣ и сўшї на прѡмаи.

татрљати, -ам, несвр. *говориши дуго и нејовеоано без смисла*. – Нема Миле везе ни о чему, само татрља штокојешта.

тач, -а, м. *врста картиашке игре*. – Од свију игара картама, Гајан је знао играти само тача.

таш, *узвик којим се најављује да је остала још само једна домина у игри*. – Ето људи, ја велѝм таш, па ви садѝ глѝдајте како ћете.

тбрзе, *узвик којим се ијера ждријебе*. – Овај се узвик не може написати онако како се изговара па би звучна верзија његова била убједљивија. – Тбрзе, вуци те не ћели.

творизати, -ам, несвр. *узасиоино оивараши и заивараши враша на ипросиорији*. – Затвори та врата једночке и не творизај, уби ме прѝмаја.

тврѝло, -а, с. *дрвени сандучић у којем се уобличава сир да се оциједи вода из њега*. – Узѝ Сава пѝвећѝ камѝн и прѝтиснѝ сѝр у тврѝлу да се вода искиједи и сѝр мало стврѝне.

тврѝрић, -а, м. *твор*. – Бѝг ти га убиће, не мореш тврѝрићу стаћи у-крај, пѝдави прѝо-нући кѝкоши кад се надоврандишѝ на-њи у кокошињац.

тѝвсија, -ѝ, ж. *метални суд за иечење иѝцива, иѝѝсија*. – Наш је лугар бѝјѝ ѝблапѝран и мѝгѝ пѝести пѝ-пола тѝвсијѝ пѝтѝ.

тѝгерити, -ѝм, несвр. *носиши или вући велики иѝерѝ*. – Уни не знају радити разложно и полако већ тѝгерѝ пѝ-двѝје пѝне врѝе жѝта одјѝднѝч па ѝндѝк не мугу макнути од умора.

тѝжѝк, тежѝка, м. *раиѝар, сељак, иѝѝѝривредник*. – Није лако тѝжѝк бити мѝј Симѝуне, да е лако, бѝјѝ би свѝко.

тѝка, -ѝ, ж. *свеска за иѝсање*. – Не би нашем Здравилу надѝлијѝ тѝка да иѝмѝш вабрику артијѝ, свѝ рѝскупусѝ ко вуѝ.

тѝкѝ, прил. *иѝек, само иѝио се догоди*. – Тѝкѝ зѝра сѝнѝ, а уни ти поустајашѝ, ѝбушѝ се и ошипучишѝ у-Мркоњић купѝвати кѝсе.

тѝлѝл, телѝла, м. *бубњар, добошар, обавѝѝѝајаѝ*. – Не требѝ од Јѝлѝ ѝдѝљи телѝл у сѝлу. Уна ће огласити и штѝ јѝсте и штѝ није.

тѝљва, -ѝ, ж. *иѝалог од иѝѝѝјене каве*. – Ё, нећу ти ја тѝ тѝљвѝ пѝти, па никадѝ кавѝ не попијѝ.

тѝљвати, -ам, несвр. *радиши неиѝио без иѝлана и смисла*. – Било е код-нѝс ѝудѝ, па сѝпѝто и неупѝрно да те Бѝг сѝчѝва и уни би ти тѝљвали и петљѝисали, али свѝ некако наѝбрѝтно.

тѝљиг, -а, м. *дрвени лук за везивање вола у јарму*. – Јѝднѝч се Пѝрица Ћѝлум напијѝ и изгѝбијѝ дѝвѝ јѝворова тѝљига и бѝћу од чѝстѝга вѝаса.

тѝндити, -ѝм, несвр. *оѝговлочиши, чекаши*. – Ёно мѝмци зараћују пѝре, а тѝ Саво тѝнди и излѝжавѝ се у ладѝвини, ко да ће пѝре сѝме дѝћи.

тѝочѝк, -а, м. *ограђени иѝстиѝор у иѝиали за иѝеоѝе*. – Код нас је у свѝкој кѝшари бѝјѝ тѝочѝк наѝма иѝа вратѝ.

терѝвѝнка, -ѝ, ж. *иѝразна иѝрича која дуго иѝраје*. – Дѝста ми је тѝ терѝвѝнкѝ и мудрѝлијѝ, не мѝгу те вишѝ слѝшати.

терѝвѝнцити, -ѝм, несвр. *иѝричѝши иѝразне иѝриче, дангубиши*. – Уни луторѝни иѝ-Рѝра сѝмо терѝвѝнчѝ прѝд-зѝдругѝм и глѝдају да им неѝко уѝлије чѝшу рѝкијѝ, а зѝр се прѝватити каква пѝсла, ѝма ни гѝвора.

тѣрзијан, -а, м. *разбој на којем се ручно њила дрвена грађа*. – Брѣт Лакета и Илија су свѣ грађу за-нашу нѣвѣ кѣћу ѡспилѣли на тѣрзијану крај бунѣра.

тѣркѣв, тѣркава, тѣркаво. *ѡром, сѡр, несѡреѡан*. – Мѣј пѣјдѣш Дѣшан је пѡстѡ тѣркѣв ко какѣв стѣрц ѡт-стѡ гѡдѡнѣ.

тѣркија, -ѣ, ж. *дебѣља кожна ѡпрака у облику канаѡа*. – Инићуша е на кѡжнѡј тѣркији нѣсила привѣзѣн кљѣч од мљѣчѣра и ѣдан нѡжић шклѡпац.

тѣрлук, -а, м. *доњи диѡ чарѡе, ѡриглавак*. – Ђдан ми се тѣрлук пѡдерѡ на пѣти, трѣбало би га нѣкако ѡкрпити.

тѣсла, -ѣ, ж. *сѡрава за обраду дрвѡа*. – Ѡ Гѡјкѡ, ѡди брзо дунѣси тѣслу од Сѡматѣ да правѡм кѡрито прѣсѡије.

тѣтошити, -ѡм, несвр. *мазиѡи, удовѡлаваѡи свакој вољи*. – Нѣ ваљѣ дјѣци тѣтошити, кад ѡмѣдрѣ нѣћѣ да слѣшајѣ.

тѣтѣрати, -ѡм, несвр. *ходаѡи несигурним кораком ѡамо-амо*. – Кад се Бѡжо нѣпије, ѡн нѣ идѣ правѡ прѡтинѡм вѣно тѣтѣрѣ тѣмѡамо па би рѣкѡ да су двѣ ѡшла нѣпоредѡ.

тѣћни, тѣчѣм, несвр. *зарађиваѡи, богаѡиѡи се*. – Ѱнѣј Мѡре Ђѡрканѡвића свѣ-кѡ дѣн тѣчѣ и дѡноси кѣћи, а Сѣво Ђѣћанѡв сѣмо трѡшѡ и рѣсѡпѣ.

тѣвсић, -а, м. *мали крстѡ од ѡисовѡга дрвѡа*. – Кад би тѣтка Стѡја дѡлазила из Пѣтровѡг Врѣла, дѡнѡсила би по кѡј тѣвсић ѡс-црквѣ па нам дѣла.

тѣвсовина, -ѣ, ж. *ѡисовѡ дрво веѡмо гусѡи и сѣѡи*. – До Аустријѣ, нѣша е шѣма бѡла пѣна тѣвсовинѣ, а ѡндѣк дѡђе несретнѡ Врѣњѡ и ѡсијече свѣ цѣмѡтом и ѡдвѣче гѡре ѣ-Бѣч, зѣмљѣ му кѡсти избѣсила дѣбѡгдѣ.

тѣвтик, -а, м. *врѡа ѡлаѡина*. – Скрѡила е Дѡста дјѣци кѡшуљице од сѣмѡга тѣвтика штѡ су нѣши дѡнѡсили ѡздѡ из Кнѡна кад би ѡшли на дѣрнеке.

тѣка, -ѣ, ж. *ѡруѡић од кукуријека дѣжине ѡко двадесѣи цѣнѡимѣѡара који служи за игру која се зѡве ѡикање*. – Нѣправи нам Млѣђѡ пѣт тѣкѣ па ћѡмо се дѣнас тѣкати гѡре ѡспод Кѣка кѡт-Сѣвѣ лѡквѣ.

тѣкање, -а, с. гл. им. *ѡастѡирска игра са ѡѣи ѡруѡића од кукуријека који се вјѣѡи ѡребаѡују ѡрсѡима*. – Дѡк ѡвце плѣндујѣ у ладѡвини, чѡбанице се тѣкајѣ дѡк бѣлаго нѣ крѣнѣ ѡз-лѣда.

тѣкнути, тѣкнѣм, свр. *ѡрохијеѡи се, сјеѡиѡи се*. – Јѣднѡчке, мѣј мѡлѡ брѣте, кад смо се врѣћали ѡз-Бѣчкѣ из бѣрбѣ кѣрѣзѣ, чѣкамо ти мѡ у Тѡпѡли вѡз, а мѣни нѣшто тѣкнуло заплѣвати и јѣ заѡдѡлогијѣ из свѣ снагѣ; рѣвнѣ Бѣчкѣ, ѣ-мѡре прѡпала, ѡј!

тѣлѡ, -ѣ, ж. пр. *моменаѡи, брзи ѡѡѡез и сл.* – Вѣк за тѡлѡ чѣс ѣлетѡ ѣ-ѡвце, згрѣбѡ нѣјбѡлѣ шилѣже и гѡгнѣ ѣ-шуму.

тѣмѣрити, тѣмѣрѡм, несвр. *чисѡиѡи и ѡзиѡи коња*. – Правѡ су тежѣци рѣдѡвно тѣмѣрили свѡе кѣње кѣко трѣбѣ и дѡликује.

тѣмор, -а, м. *камењар, сѡијѣне на неком вѡсу*. – Нѣд тѣморѡм ѡрлови се вѡјѣ, ѣскоци се пѡ-шумама крѡјѣ. нп

тѣморина, -ѣ, ж. *велика сѡарина, ѡморина*. – Сѡлнѣ е тѣморина освѡила, сѡгѣрно ћѣ бити прѡмјѣна врѣмена.

тѣнта, -ѣ, ж. *масѡило за ѡсање*. – Нѣко е прѡлијѡ тѣнту по пѡду и исѣљѡ свѣ сѡбу.

тѣнтѣра, -ѣ, ж. *глава*. – Прѣстани вѡшѣ бѣлѣзгати јѣр би мѣгѡ лѣко дѡбити по тѣнтѣри.

тињаги, -ам, несвр. *догоријеваџи уз слаб дим*. – Сјарни Јелка, ту ватру, видџи ли да тиња и само што се није утрнула.

тирит, -а, м. *смјеша за џишу*. – Дедере жено, припреми тирит па испеци данас пџу за ручак. ПВ

тиритуша, -е, ж. *врџа домаће џише у којој је џириџ надјев*. – Нек прича како коме пунџра, али мени од тиритуше и гужваче нема бдџије пџта на свијету. ПВ

тџскати се, -ам се, несвр. *гураџи се, џравиџи гужву у неком џросџору*. – Немџте се тџскати, штџа вам је, џма мјдста за све.

тџћ, а, м. *џџиче, младо од џџице*. – Ёспџ едан тџћ из гнијезда и разбџо се испџднашек прџзора.

тџћити, -џм, несвр. *гомџаџи средсџива, зарађиваџи*. – Мџло е кџ бџџџ вџљат и тџћџџ ко Мџћа Јџвашиновиџ из Бџришиџћа.

тџца, -е, ж. *џџица*. – Кудџ ме нуга прџнесе, не виђо лџешве и поштџеније тџце џд-нашого врџца.

тџшљер, -а, м. *сџолар*. – Ё-нашом је крају бџло тџшљера џбет, али ни едан није мугџ Стџену пџлити вџдџ нџ-рџке.

тишљерај, -а, м. *сџоларска вјешџина*. – Млџги су се бџвили тишљераџем, али је Стџенџв тишљерај бџџџ најбољџ.

тиштџити, -џм, несвр. *џаџиџи од нечега*. – Ёма Дрџићка гџлему рџну нџ-срцу штџ е џдавно тиштџџ џтка јџ џмрије сџн.

тџкаља, -е, ж. *жена која џка на џари*. – По цџјелу зџму су кџд-нас тџкаље сџдџиле за-тарџм и тџкале штокојџшта.

тџкџница, -е, ж. *женски кајџи, џџасач од џкџанине украшен на разне начине*. – Бџгатџ цџре џ-нашом крају су џмале тџкџнице на кџима е бџло пџ-дџва рџда срџбреније и златније цџвџциџка.

тџљџс, *узвик који џраџи шамар џо лицу*. – Мрџа прије сџну Ђџки па му приљџдџи нџколике џз-уши, тџљџс, тџљџс, тџљџс, а све гџвориџ, џвуд џћу, џвуд нџћу.

тџљџснутџ, -нџм, свр. *џшамариџи џџвореним дланом џо лицу*. – Кџд ћџћа тџљџснџ џнџм свџџџм шџпаџџџм по џбразу, мџне џбраз брџдџ пџ-трџ дџна.

тџмџ, прил. *мношџиво, бројностџ, џуно*. – Рџдиле лџводе, џма трџвџ тџмџ, не дџ се гџзитџ.

тџмџст, -а, -џ. *гусџ*. – Ама, разријџди џвџј крџч, видџи да е тџмџст и да се нџ море нџме крџчитџ. Тџмџстџ џблџци се вџљају пџ-нашије брџдије, стџгла јџссџн нџгло.

тџмџра, -е, ж. *мора, џџџеређење џриџком сџавања*. – Мџкаџла сџтра и сџџшџ нџсретнџ тџмџра, не знџ жив штџ ће џт-себе.

тџмџша, -е, ж. *магла, слаба видљџвостџ због магле*. – Припази дџбро бџлаго, вџлика е тџмџша, мугџ би изненадџти вџк.

тџџвити, -џм, несвр. *добро храниџи сџџоку за џродају*. – Ђџћа е цџјелу зџму тџџвиџџ зџкоњу па га прџдџ на дернеку у Кнџну.

тџџцџтџ, **тџџлишнџ**, **тџџцнџ** и **тџџлицнџ**, -џ, -џ. *мален џџако као џџџо је џџо*. – Видџџџ сам јџчџ старџ чџека, џма нџуди, да ми је џко гџвџриџџ не би вџџерово, није вџшџ од арџџина, ет тџџцџтџ кџлик тџј мџлџ Дџвџн од чџџџри гџдине.

тџџли, везн. *камо, камоли*. – Не би џн ту пџчџрист ниџкоме живу учџниџџ, тџли мџни, најбољџџм другџру из дџџџџњства.

тѡлковати, -ујем, несвр. *ѡумачиѡи, обѡашињаваѡи*. – Нѡмѡј мѡне пѡтати, ѡно ти Сѡмѡ Крунића нек ти ѡн тѡлкује стѡгодњаќ.

тѡлма, ѡ, ж. *гѡзба, весеље, ѡрѡслава*. – Вѡлиќа е тѡлма бѡила кѡд-нѡс кѡд се брѡт Лѡкета жѡнијѡ.

тѡљага, -ѡ, ж. *дебѡла баѡина од дрѡѡи*. – Лончѡри се вѡзда са Убѡвчѡније дегѡњачѡ дрѡновије тѡљага.

тѡр, тѡра, м. *огрѡђен ѡрѡѡор дрвеним ѡсама за сѡоку*. – Пѡд нашѡм сѡлом је бѡло млѡго тѡрѡвѡ зѡ-ѡвце.

тѡрина, -ѡ, ж. *угѡжено мјѡсѡ на снѡјегу гѡје овце јѡду сѡјено*. – Јѡговина е, ѡра гѡзити тѡрине, нѡје снѡјек прѡѡв.

тѡрити, -ѡм, несвр. *гнојѡи ливаду ѡремѡјѡињањем ѡора*. – Тѡ се лѡводе тѡрѡ, тѡ е трава пѡтѡма.

тѡрњаќ, -а, м. *ѡас шарѡланинске расе који чува ѡор*. – Тѡрњаќ се знѡ и сѡ вѡком обрачѡнати кѡд су ѡвце и тѡр у ѡпѡсности.

тѡрњати, -ѡм, несвр. *брзо се удаѡиѡи са некога мјѡсѡ*. – Чѡеш ли штѡ ти кѡжѡм, тѡрњај се овѡлѡн кѡд те ѡчи вѡдѡ и ноѡге нѡсѡ и не ѡди ми вѡшѡ нѡ-очи.

торѡкати, -ѡм, несвр. *ѡричѡи досадно и ѡѡовезано*. – Жѡне алапаче торѡкајѡ пѡ-цијѡли дѡн и оговѡрајѡ ѡдна дрѡгѡ.

торѡкача и **торѡкуша**, -ѡ, ж. *жена која ѡорока*. – Од жѡнѡ торѡкачѡ ѡ-кући, нѡмѡ нѡшта гѡрѡ и досѡднијѡ.

торѡтан, -а, м. *врѡи лошег дувана*. – Дѡнијѡли кѡрузѡри по пѡне бѡсаге ѡногѡ бѡчкѡга торѡтана па по свѡ-зѡму думагѡјајѡ.

тоѡилати, -ѡм, несвр. *ѡилаѡи дрѡ ѡѡѡм ѡсѡѡером*. – Нѡјтежѡ је тоѡилати дрѡ тѡпѡм тестѡрѡм.

тѡцило, -а, с. *ѡѡчак са брусом за ѡѡѡрење*. – Дѡк се ѡштрило брусом и тѡрпијѡм, нѡје бѡло ѡштењеније рѡкѡ, а кѡда се пѡјѡви нѡсретнѡ тѡцило, млѡгѡ су знѡли прѡбити рѡку јер нијѡсу тѡцилу вјѡшти.

тѡчило, -а, с. *јарак у брдѡма куда се слијева вода*. – Чѡм пѡчнѡ јѡсѡњѡ кѡше, прѡрѡдѡ тѡчила и вода дѡрѡ нѡж-нѡ ко из бѡдња.

трабѡњати, -ѡм, несвр. *ѡричѡи којѡиѡ*. – Прѡкини вѡшѡ и не трабѡњај, дѡста е тѡѡѡ прѡчѡ цијѡли дѡн.

травѡљати, -ѡм, несвр. *лагѡи, ѡдовезиваѡи лѡж на лѡж*. – Свѡ ѡсѡн мѡре нѡкѡко слѡшати, али кѡд нѡко стѡнѡ травѡљати и сѡкати лѡжи, е, јѡ ѡкрѡнѡм главу и ѡдо за свѡије пѡслов.

травѡљина, -ѡ, ж. *висока и гусѡи ѡрава*. – Освѡдила је вѡлиќа травѡљина купѡјѡре, мѡрѡ се смјѡста ѡи пѡлијѡвити и ѡкопѡвати.

трагѡати, -ѡм, несвр. *ѡражѡи, ѡрѡиѡиваѡи се за згубљеним сѡварѡма*. – Ђ, мѡј брѡте, пѡла вѡјека ти јѡ трагѡм за ѡстинѡм и тѡпијама на Рѡгуљѡну дѡлину и нѡликѡ шѡму па нѡшта.

трагѡаче, трагѡачѡ, pl. tantum. *дрѡвна носѡла за ѡреношење камена, ѡијѡска и сл.* – Цијѡли смо дѡн прѡнѡсили прѡжѡну гѡре ѡспод Градѡшта на трагѡача и сѡписали од пѡстѡга ѡмора.

траљѡв, траљѡва, траљѡво. *ѡќав, сѡор, несѡреѡан*. – Не зѡви у кѡсце дебѡла чѡека јер је тѡрќав и траљѡв па вѡшѡ смѡта нѡго штѡ корѡсти.

трљае, трља̄, pl. tantum. *дрвени кош у којем се носи смеће и други њереи*. – Кад гране прољеће, ми љ-воћњаку покупимо лишће и сљвѣ гране па љ-траља нљсимо на бљњште и запалимо.

трбѣла, -ѣ, м. *мушарац великог сљомака*. – Наш је Видѣсило бљјѣ трбѣла са трбувом до брѣдѣ, али дѣпанѣш ли му шака̄, тѣшко тѣби.

трбѣсиса, -ѣ, ж. *овца која има велике сисе*. – Код нас је свѣка̄ овца трбѣсиса била скљпља од ѣвце̄ чљпице̄.

трбу, -ва, м. *љрбух, сљомак*. – Болљ малѣга Млађена трбу, мљра да расте дијете.

трѣвити, -ѣм, свр. *случајно наћи, љѣрефиљи*. – Лѣни ми љспѣ чѣкмак нѣђе љза чѣлињака и тѣк га ѣитрѣс трѣви љ-луку.

трѣница, -ѣ, ж. *дебела даска за љрављење намјешљаја*. – Лѣзо и Кѣво Ађушљн су рѣзали трѣницу на-нашом тѣрзијѣну па би на-дѣн ѣдрезали пѣ-десет комада̄ пѣтице̄.

трѣзе, трѣзета, с. *јагње које је касно ѣјагњено, негдје у мају*. – Мљј мљлљ брѣте, нљкад трѣзе нљје мљгло прѣстиљи ранче да га рѣнљш мѣдом и шећером.

трѣинка и **трѣинкуша**, -ѣ, ж. *овца која се ѣљрзила*. – Трѣинка ти рѣспѣ дљпло вљшѣ сљјена од двљје ѣвце̄ кѣ се на вријеме ѣбјањѣ.

трѣйна, -ѣ, ж. *ѣсљаљак сљјена у ѣблику љѣве*. – Врѣпци прѣѣ зѣмѣ чѣпркајљ пѣ-торина и трѣни тражѣћи сѣби крѣнѣ.

трѣца, -ѣ, ж. *безначајна сљљница*. – Тѣ нљшта не вријѣдѣ, свѣ су тѣ трице и кљчине.

трѣчити и **трѣчити**, -ѣм, несвр. *сљљниљи нељљо до безначајне вријѣдносљи*. – Цѣјѣпѣјте крљпнијѣ дрва и нѣмѣјте трѣчити јер сљтна̄ дрва брѣзо гѣрѣ, а зѣма е дљга.

трѣлица, -ѣ, ж. *наљрава којом се ѣдљирањље љѣздер из влакна лана или конољѣ*. – Нљје лѣко ѣдѣвити пѣздер брѣз-трлицѣ.

трѣлицало, -а, м. *ѣнај који љрлица, ради љзалудан љѣсоа*. – Наш Јѣван свѣкљ дѣн ѣбигрѣ сѣло пѣ-пѣт пљта̄ ко какав трѣлицало и вѣзда прѣча̄ љстѣ прѣче кѣ нљшта нѣ знѣчѣ.

трѣлицати, -ѣм, несвр. *љлаљи нељљо љљѣм љѣсљером*. – љна̄ двѣ кљкѣвца повѣздѣн трѣлицајљ љнѣм тљпѣм тестѣрѣм по бљковије сврѣза.

трѣло, -а, с. *љривремено боравиљѣ са сљѣком у љрприоди*. – Тѣрмани су љмали трѣла гѣре љ-Стѣјбина љ-шуми.

трѣлог, -а, м. *расуло, ѣред, разбацане сљљвари*. – Вѣћѣга трѣлога жѣва глава нѣ виђе ко на Мљлића ѣрману; нљт се знѣ љѣ тава ни љѣ држак.

трѣнавац, трѣнавца, м. *жѣгавац, грч који сљѣже миљљѣ*. – Кад спѣпанљ трѣнавци и пљстљ жѣгѣвци јѣднѣга љсѣна, нѣ дѣ се заспати по свљ ѣдѣгѣвѣтнљ нљљ.

трѣнапити, трѣнапѣм, свр. *набасљљи, љѣјавиљи се љзненада*. – У сѣло трѣнапишѣ Цѣгѣни ко да из тѣрбѣ љспадошѣ.

трѣнити, -ѣм, несвр. *вѣдиљи ѣсљѣљѣкѣ сламе из жѣљѣ љрљликом вриљѣѣ*. – Дѣк се врљѣј прѣводи крѣјљ, жѣне грѣбљама трѣнѣ сламу и љнѣ крљпнијѣ баздрѣѣке стрѣникѣ.

трѣновача, -ѣ, ж. *њива или ливада у којѣ расљљ љрњине*. – Јѣш су стѣрљ љљди гѣвѣрили; бадава е тѣрити и гнѣдити трѣноваче и љтамѣн сѣсипати снагу, слабо рађѣјљ и тѣкѣ ти је.

трѡва, -ѣ, ж. *ошїад, остїашїак без врїједносїи*. – Кад се прѣгонї чѣла, пѡвадї мѣд и истопї вѡсак, ѡндѡк ѡстанѣ унѡ трѡва кѡјѡ не врїјѣдї нїчему.

трѡгодац, -ца, м. *коњ који има шїри године*. – Да тї знаш кѡко е бїјѡ тврѡд пѣрчїн у-нашега Пелѣшијѣ, да му за унѡ ѣдну длѡку зашпнѣш пѡрипа трѡгоца, нѣ би је ѡшчупѡ.

трѡгрлица, -ѣ, ж. *месингано звоно од шїри дијела гдје је једно у друго уграђено, шїако да је једно другом звечак*. – Пѣрука је ѡмѡ нѡјбољѡ брѡнзу трѡгрлицу на вѡлу дешњѡку кѡјѡ се чѡла скрѡз из Стѣкерѡвѡцѡ дѡ-Рбрѡ.

трѡжїц, -а, м. *врсїа шїамбурице са шїри жице*. – Кад трѡжїц зајѣцѡ, нѣкаква струјѡ пѡдузмѣ исѡна па ти се и пјѣвѡ и ѡгрѡ.

трѡкїрати, трѡкїрѡм, несвр. *исїусїашїи гласове шїрилоком говора*. – Кад Вїцо Жѣрѡновић гѡворї, трѡкїрѡ па му се тѣшко разабїрајѡ рїјечи.

трѡм, -а, -о. *сїор, шїежак, слабо ѡкрешїив*. – Пѡлїићѡв бѡнте је трѡм и нїје за трѡкѣ вѣно за вѡчу.

трѡножац, -шца, м. *сїѡлица за сјѣдење са шїри ногара*. – Кѡд-нѡс се сјѣдало за-сопру на унѣ нїскѣ трѡношце од бѡковинѣ.

трѡп, трѡпа, м. *шїалог од шїѡљѣнога скорѡѡ*. – Мѡ, јѡј, мѣни је слѡђї трѡп ѡт-скорѡпа.

трѡпити, -ѡм, свр. *ѡасїи, шїроѡасїи, шїиѣшїѡвѡшїи*. – Кад сам ти јѣднѡч, дѡк сам бїјѡ мѡлї, трѡпїјѡ са унѣ нѡшѣ стѡрѣ шљївѣ, сѡв сам бїјѡ од мѡдрицѡ и чѡврѡгѡ по глави.

трѡшак, -шка, м. *издѡшїак, ѡшїрошена средсїѡѡ*. – Вѣлїкї је бїјѡ трѡшак ѡко Јѣлинѣ ўдајѣ, а кѡко ѡ-нѣће кад је бїла јѣдїница.

трѡшѡли, пр. *ѡнај који воли ѡшїрошїи и ѡчасїишїи*. – Нѡш је Лѡкета бїјѡ трѡшѡли, али је вѡзда ѡмѡ и пѡрѡ, ко да су му сѡме пѡдале ѡднекудѡ.

трѡшарина, -ѣ, ж. *шїредѡшїени издѡшїак, ѡшїрошња*. – Кѡликѡ су трѡшарину ѡрѣдили Мїјѡту за пѡта до Кнїна?

трѡшѡкати, -ѡм, несвр. *лагано шїрошїи у мањѡј количини*. – Нѣће Сѡво нїшта да рѡдї вѣно пѡмало трѡшѡкѡ хѡћѣвину.

трѡтица, -ѣ, ж. **1.** *дубока и ѡѡсна руѡѡ*. – Вѣлѣ да су нѣкї чѡбани нѡбасѡли по нѡшї на унѡ Трѡтицу вишѣ-Слѡнѡг дѡла и ўпали у-њѡ и да нїко нїје ѡстѡ жїв. **2.** *диѡкарличних косїију изнад реѡѡ*. – Нѡјслаћѣ је мѣсо са трѡтицѣ.

трѡд, -а, м. **1.** *рад, залагање*. – Вѣлїкї је трѡд ўложен дѡк је вѡкѡ кѡћа нѡправљѣна, мѡј брѡте. **2.** *кувана шїѣчурка са сїшѡре букве у лукишїи кѡја служи за шїриѡљѡвање луле са дуванѡм*. – Пѡкѡјнї дїд Попрѡкан је вѡзда ѡмѡ трѡда и дувѡна у шѡрпѣљу.

трѡдњѡча, -ѣ, ж. *флека на кожї од ѡљѣња шїруда*. – Нѡши су стѡрї затѣзали кѡжу ѡзнад шѡкѣ и нѡ-њѡј пѡлили трѡд да нѡправѣ трѡдњѡчу као знак прѡвослѡвнѣ вјѣрѣ.

трѡпац, -шца, м. *балван ѡдрѣзан од ѡрушеног сїѡбла*. – За вѡчу трѡпѡцѡ ў-нѡшѡј шѡми нїје ѡ бїло вјѣштїје од Врбљѡнѡцѡ.

трѡпина, -ѣ, ж. *унѡшїрашїи бубањ дрѡеног шїѡчка*. – Пѡкѡјнї је Тѡдѡр бїјѡ мѡјстор за-кола и прѡвїјѡ трѡпине и гѡбѣље од бѡкова дрѡѡѡта, а пѡлце од рѡстовинѣ.

трѡсити, -ѡм, несвр. *лагано сїѡшїи брашно, со, шїѣер и сл.* – Кѡд-нѡс зна ѡзненѡдїти снїјѡк па рѡно пѡчнѣ трусити по стѡрна и ѡтпѡчнѡ мрѡзови па нам

тúрати, тúрāм, несвр. *гураїи, ѿреврїаїи*. – Кад се кúпї сїјено на ливоди, мúшки вїлама тúрају прѣт-собом вѣћ гомиле сїјена, а женскїи кúпѣ грабља.

туркѣсати, -ām, несвр. *говорїи ѿурски*. – Кад угледашѣ Тúrци да е плāнб Оцак и да се дїм дїжѣ дб-облака, започѣшѣ нѣшто туркѣсати и брзо пбјашѣ кúње па ошїпучишѣ прѣма Лијѣвну.

Туркѣсница, -ѣ, ж. *їејораїишв од именице Турчин*. – Нѣ мореш бвије Туркѣсница приїи од пúстѣ тунѣ; свї баздѣ нā-лбј.

тúрутва, -ѣ, ж. *їољска ѿрава млијечног сока, добра за овце*. – Дбље ў-Врањаку и Плāндїшту рāсте тúрутва, а кад се бсўшї нї-збп јој нїје рāвна кāко е тѣшка.

тўта, -ѣ, ж. *назив за збуњену и смушену жену*. – Онā е тўта из Бошнāкā спбра у рāду ко бумбāр.

тўте, тўтекā, тўтекāре, тўтекāрце, прил. *їу, на ѿоме мјесїу*. – Тўте нѣмā чѣка зā лијека, а кāмоли прāвбга пријатеља.

тўтнути, -нѣм, ср. *сїавїи кријући нешїо некое у џей*. – Нāши су ти слўжбеници тākї, нѣ би ти што учинїјб дбк му нѣ тутнѣш кбју пāру ў-цеп да си Мāјка Ббжијā.

тўтошити, -їм, несвр. *криїи, ѿприкриваїи*. – Кад нāш Сїмица прбдā кбѣ јāње, ўн тўтошї ўнб пāрā и кријје ў-прлѣ јāме.

тўчити се, -їм с свр. *їрисилно се сусресїи*. – Тўчили су се тамо ћѣ се по рѣду гбворї и ћѣ се не бтимају рїјечи кāко кбме пунїрā.

тўшити, тўшїм, несвр. *гушїи, давиїи, сїезаїи*. – Ђ, мўј брāте, кб кад се нѣ знā; нāши стāрї нијѣсу знāли вāдити мѣд їс-кошнице па су тўшили чѣле, а тб су вѣликѣ грије кбд-Боба.

Ћ

Ћā, ѿарїикула која значи, *нāїоље, збогом*. – Ўзми тѣ свбде ствāри и ћā їс-кућѣ да те вїшѣ нијѣсам вїдијб вбћекāрце.

ћā-бў, фраза. *гласно, бучно и без везе*. – Нијѣси їмб штā чўти бд-њѣга. Сāв ти је нѣгбв гбвбр бїјб ббичнб ћā-бў.

ћāге, ћāгā, ж. *докумениїи, овјерени ѿаїири*. – Кб нѣмā ћāге, нѣмā ни дббрбга пбсла; тākб е бїло вāзда.

ћāја, *узвик за ѿјерање говеда*. – Ћāја, вўци те не їзели дāббгдā.

ћāкати, -ām, несвр. *їјераїи волове да вуку ѿерей*. – Ос нāсе, бс нāсе, ћā мїлоња, ћā зѣкоња. Ама, нѣ ћāкā се тākб јāдна те и жāлосна рбдила, звїзни на вблове и подвїкни; ћā потѣгни, штā си стāб!

ћāкнўт, -а, -о. *луцасї, ударен „мокром чарайом“ ѿо глави*. – Ўн је мālко ћāкнўт бткā се рбдијб и јбш нїје дбшо сѣби.

ћāко, -ѣ, м. *оїац, хїїокорисїишк од именице ћāћа*. – Кāко те ћāко нїје мāло бблѣ наўчијб да клѣпћѣш тў кбсу?

Ћāна и Ћāне, -ѣ, м. *хїїокорисїишк од именице Сїāнко*. – Ўнāј Ћāна їз Алāпића је од рбђѣња їмб криву нўгу, а Ћāне Вўјкића је и у деведѣсѣтбј бїјб ко мбмак; да му вїсак ббјесїш нїз лѣја нѣ би се искрївијб.

ћап, узв. *оїонашање брзога хваїања*. – Лисица скдчї йза кокошіњаца па пијѣтла зã-врãт, ћãп.

ћапати, ћãпãм, несвр. *оїкидаїи, шїшїяїи*. – Дјѣца ћãпајү врућу пїту ко мãчак цїгарицу.

ћапити, -їм и **ћапнути**, -нѣм свр. *згробїиї, украсїи однијейїи крадом*. – Стѣвиша нїје ни примїјѣтїјд кад му је нѣко ћãпїјд шлãјбãк на стãници ў-Бãчкдј Топдди кад се врãћд из бѣрбѣ күрүзã.

ћар, -а, м. *корисї, добїиãк*. – Бїјãде ли кãквдга ћãра јүчѣ на дѣрнеку, дѣдѣ ми припдвиди Савѣтина?

ћарити, ћãрїм, несвр. *зараћивãиї, добијãиї кãкву корисї*. – Јѣсте ли вї дãнас штд ћãрили у ўндј гүжви и ковельãнији на збдру ддље у Прѣоцу?

ћаса, -ѣ, ж. *врсїã кухињске йосуде*. – Шãјко пдсрчѣ по пўну ћãсу врућѣ варѣникѣ свãкдга дãна и нїкад се накãшљати.

ћато, -ѣ, м. *їисар, бїљѣжник*. – Нãш је Ђүка цїјелдга живдта бїјд ћãто гдре у граду Ђѣ се издãјү којекãкве пўсуле и ћãге.

ћаћа, -ѣ, м. *оїац*. – Ў-мүга ћãћѣ нїје бїло тãмо-ãмо, вѣно нãкд кãко ўн велї, ако ли не пдслушãш, ддбїјд си дрвенү кãпу.

ћаћевина, -ѣ, ж. *очевина, наслијѣђено имање од йредака*. – Кдд-мене је ћãћевина вѣлика, али ймã нãс шѣст йсетãрã, па кад тд пддијелїмо, дндãк й-није нѣшто Бдг знã штã.

ћѣвенак, ћѣвѣнка, м. *дио їавана изнад улазних вратїã йојãије за сїјено*. – На ћѣвенак у пдјати слдјили смо слãму да бўдѣ на прдман.

ћѣип, -а, м. *їрохїјѣв, жѣља*. – Јã ймãм вѣликї ћѣип сã-тобдм мãлко проеглѣндисати д-нашом крãју, јѣр си тї ўчѣван чдѣк.

ћѣја, -ѣ, м. *хїйокорисїтїк од именице Чедо*. – Дãвно е бїло кад је Ђѣја пдгїнд код Барãћã кад сѣ тдбус скдндрлѣ ддље у Пѣцкү.

ћѣла, -ѣ, ж. *голїї, дио главе без косе*. – Кдличачкү ћѣлу ймã ѣдан мўј колѣга, јãмлїм да би рдј мўвã нã-њу мўгд стãти.

ћѣмер, -а, м. *їѣрен гдје су некада биле зграде*. – Цїјелї Ђѣмер код Видѣсїловѣ зїдинѣ је дбрãстд трњиндм и шїпињãком.

ћѣрãнија, -ѣ, ж. *йоїјѣра, исїрага*. – Нїје бїло вѣћѣ ћѣрãнијѣ ў-нашом крãју ко кад су трãжили Ноктãша гдре ў-нашдј шўми.

ћѣрãње, -а, с. *їарничѣње, судско сїорѣње*. – Присјѣшћѣ нїма ћѣрãње по суддвїје, тãмо се нѣ идѣ прãзнѣ тдрбѣ.

ћѣрати, -ãм се, несвр. *йоїѣраживãиї своје йуїѣм суда*. – Мїлићи су мўга ћãћу ћѣрãли по суддвїје да им се убїљѣжї пўт прѣд-нашега ãрмана, и нїшта нїјѣсу мўгли йшћѣрати.

ћѣрѣтãње, -а, гл. им. с. *неукусан смїјѣх*. – Кãд гдћ те нãнесѣ пўт гдре крдјж-Ђѣрманѣ, чўћѣш глãснд ћѣрѣтãње, а нѣ знãш чѣму се смїјү.

ћѣрѣгати се, -ãм се, несвр. *смїјãиї се нейрїродно кад нема разлога за смїјѣх*. – Ўнї нѣрãдници код Цїгине кãвãнѣ, нїшта нѣ рãдѣ вѣћ се пд-цијелї дãн ћѣрѣгãјү и шãликајү.

ћѣр, ћѣри, ж. *жѣнско дијѣије, кћи*. – Бїло е лўдї ў-нашом крãју па ймали пд-девет ћѣри и свѣ й лїјѣпо и по рѣду пдудãли.

ћорда, -ѐ, ж. *ошѣра и бриѣка истѣочњачка сабља*. – У рѣци му бријаткиња ћорда, сав јој балчак ђкован љ-злато. Нп

ћорнути, -нѐм, свр. *украстии, мазнутии, зграбитии*. – Лаут сѣмо што е малко придријемо, нѣкакви му ћорнушѣ лѹлу, а какѣ пѹста лѹла била.

ћос, -а, -о. *онај коме не расте длака на лицу ѣа се и не брије*. – Нѐма ти бђлан нѣшта глђтницијѣ од ћоса чђека. Рашта ћос чђек нѐмѣ дјѣцѣ, Бђк сѣми зна.

ћосо, -ѐ, м. *назив за ћосава мушкарца*. – Бијђ е код-наѣ ѣдан ћосо па се нѣје ни с кѣм дружијђ нѣти се ѣкако жѣнијђ.

ћоша, -ѐ, ж. *Угао, рогаль, ивица*. – Крива ти ѹна ћоша на крђву, би ли је мѹгђ како пђправити.

ћђшак, -шка, м. *угао, ѣијѣсан ѣросѣор*. – Пђкупи тѹ андрмољу па е склѹни нѣђе у какѣв ћђшак да нѣ смѣтѣ.

ћђшоња, -ѐ, м. *чђвѣк ћђшкѣстиѣ главе*. – Кѹдѣ наѣшек ћђшоњу рѣнијѣ вѣле од-нѣсошѣ с прѣла?

ћѹба, -ѐ, м. *чуѣрак косе изнад чѣла*. – У Рѣмићии свѣки мушкарѣц ѣмѣ ћѹбу ѣзнад чѣла.

ћѹбан, -а. м. *онај који има густѣу косу изнад чѣла*. – Лѣко е наѣшом ћѹбану чѣшљати пѣрчѣн прѣо глѣвѣ кад ѣмѣ пѣрчѣна на глѣви пђ-килѣ.

ћѹбић, -а, м. *ѣрезимѣ добијѣно ѣо ћуби изнад чѣла*. – Наѣши су ћѹбићи поштѣ-ни лѹди да им нѐмѣ рѣвнијѣ надалѣко.

ћѹв, -а, м. *лаган вјѣшар, дѣшак*. – Упѣкло е са свѣјѹ стрѣнѣ, прђвријђ мѹзак у глѣви. Нѣђе ћѹва вјѣтра да се јѣви и да малко рѣшѣрѣ ђвѹ ђморину.

ћѹдати, *ћѹдѣм*, несвр. *ударѣи, шуѣираѣи ногом*. – Дјѣца ћѹдајѹ лђпту пђ-дворѣшту пђ -цијѣли бђговѣтнѣ дѣн.

ћѹдѣ и **ћѹдѣре**, узв. *чуј, ѣослушај*. – Ћѹдѣ мѣне штѣ ја гђворѣм, ко да сам сѣшђ с пѣмѣти.

ћѹза, -ѐ, ж. *зѣвор, аѣс, ѣрдекана*. – Јђш код дѣн па хѣ водити Рѣјкана у ћѹзу јер је пђкрђ Прибѣљцијѣ јѣњеце.

ћѹкати, -ѣм, несвр. *вабитии кокоши на храну*. – Ћѹ кока, ћѹ кока, ћѹ, ћѹ, ћѹ. Прѣстани жѣно вѣшѣ ћѹкати, вѣдиш да кђкоши нијѣсу глѣдне.

ћѹкнути, -нѐм. *ѣђјѣстии неѣшѣо усласѣи*. – Дѣ ли се тѣби Јђво ѣшта ћѹкнути на ђвѣј брѣзбрашници?

ћѹлати, *ћѹлѣм*, несвр. *ђблѣзѣиѣ ѣѣрен ѣражѣѣи изгубљѣне сѣвари*. – Нѣ-какви нѣпознѣти лѹди ћѹлајѹ окђ-нашѣ цркви дђље нѣ-Грудина, ѣмѣ нѣколикђ дѣнѣ.

ћѹлити, -ѣм, несвр. *сѣђѣѣи неѣшѣо ѣосмаѣираѣи*. – Чђбан пђ-цијѣли дѣн стђѣ код ђвѣѣ и ћѹли да нѣ-би изнѣнѣдијђ вѹк.

ћѹлумак, *ћѹлѹмка*, м. *груби дрвени сѣѹб ѣђђђден у земљѹ*. – На свѣкђј струѣи код-наѣ, била су пђ-двѣ дѣбљѣ ћѹлѹмка да стђка нѣ-би извѣлила лѣсе.

ћѹлум, -а, м. *ѣрезимѣ добијѣно ѣо ћулумку*. – Ћѹлуми су вѣлѣ зѣваритѣ, лѹти лѹди а пријѣкѣ ћѹди. Нп

ћулѣглава, -ѐ, ж. *брђо изнад Млиниѣиѣ које је добило назив ѣо голѣиѣ, ѣј. ћѣлавѣстии*. – Чѣм Швѣбе дђђђшѣ ѹ-Босну, зѣпѣ им зѣ-ђко ѹнђ врѣло испђд Ћулѣглавѣ и ђдмѣ свѣдошѣ вђду нѣ-двѣје лѹле дђље ѣе се прѣви штрѣка.

ћумез, -а, м. *мали ѣијѣсни сѣѣан, руѣа*. – Сирђтиња иза свѣкђг рѣта нѣје ѣмала кѹћѣ вѣћ скрѣпѣ нѣшто ћумеза док нѣ-стигнѣ каква пѹмђћ за бђљѹ кѹћѹ.

Һунути, Һунѐм, свр. *гурнуџи ногом, шуџинуџи*. – Мијо зграбѣ капу Вици са главѣ па е Һуну неколика пѹта ко кад дјѣца Һудајѹ лѹпту.

Һѹпати, Һѹпѹм, несвр. *халаџиво јесџи оџкидајѹћи комаде ѣрсџима*. – Гладни Доњѣпѹлци Һѹпајѹ врѹћу курѹзу и метѹ ко меѹава.

Ђѹпо, -ѣ м. *оној који је храм, који шеџа*. – Нѹш је Ђѹпо знаѹ посрѹкати пѹ девет кава до пѹднѣ, ѹдајѹћи по сѣлу ѹт куѹѣ до куѹѣ.

Ђѹра, -ѣ ж. *она која је ошџеѹеног вида*. – Баба Ђѹра е живила прѣко стѹ гѹдѹнѹ и пѹла зѹба ѹднѹјѣла ѹ земљѹ.

Һѹратати, Һѹратѹм, несвр. *ходаџи ѹо мраку ѣражеѹи нешџо*. – Дѹк се нѣ појѹви петрѹѹѣ, ми смо ти Һѹратали пѹ куѹи, пѹлѣћи лѹч и стијѣње.

Һѹрати се, Һѹрам се, несвр. *ѹјеѹкаџи се и размеѹиваџи робу*. – Раде се зна најбољѣ Һѹрати са трѹгѹвѹице на пијаца и ниѹкада ниѣ на губитѹку.

Һѹрда, -ѣ, ж. *ошџира и бриѹка исџочњачка сабља*. – У рѹци му бријатѹкиња Һѹрда, сѹв јѹј бѹлчак ѹковѹн ѹ злѹто.

Һѹрнути, -ѣм, свр. *украџи, мазнуџи, зграбиџи*. – Лаут, сѹмо штѹ е мѹлко придријѣмѹ, нѣкакви му Һѹрнушѣ лѹлу, а каква пѹстѹ лѹла била.

Һѹс, -а, -о. *онај коме не расџе длака на лицу ѹа се и не брије*. – Нѣмѹ ти бѹлан ниџта глѹтнѹијѣ од Һѹса чѹека. Рашта Һѹс чѹек нѣмѹ дјѣцѣ, Бѹг сѹми зна.

Ђѹсо, -ѣ, м. *назив за ѹсава мушѹарѹа*. – Бијѹ е код нас ѣдан Ђѹсо па се није ни са кѹм друјѹијѹ ниџи се ѣкаѹ жеѹијѹ.

Һѹша, -ѣ, ж. *угаѹ, рѹгалъ, ивица*. – Крива ти ѹнѹ Һѹша на крѹву, би ли је мѹгѹ каѹко пѹправити.

Һѹшак, -ка, м. *угаѹ, џијѣсан ѣросџор*. – Пѹкупи тѹ андрмѹљу па е склѹни нѣје у какѹв Һѹшак да нѣ смѣтѹ.

Ђѹшоња, -ѣ м. *чѹвјек ѹошѹкаџе главе*. – Кѹда нѹшега Ђѹшоњу рѹнијѣ вѹле ѹднѣсошѣ с прѣла?

Һѹба, -ѣ, ж. *чуѹѣрак косе изнад чѣла*. – У Рѣмиѹије, свѹкѹ мушѹарац ѹмѹ Һѹбу на чѣлу.

Ђѹбѹн, -а, м. *оној који има гѹџиу косу изнад чѣла*. – Лѹко е нѹшем Ђѹбѹну чѣшљѹти кѹсу прѣѹ главѣ кад ѹмѹ над чѣлом перѹѹина пѹла кѹлѣ.

Ђѹбиѹ, -а, м. *ѹрезимѣ добијѣно ѹо ѹуби изнад чѣла*. – Ђѹбиѹи су поштѣни ѹѹди да им нѣмѹ рѹвније надалѣко.

Һѹв, -а, м. *лагани вјеѹриѹ, дѹшак*. – Упѣкло е са свѹјѹ стрѹнѹ, прѹврѹијѹ мѹзак у главѹ. Није Һѹва вјѣтра да се јѹви и да мѹло рѹшѹѣрѹ ѹвѹ ѹморину.

Һѹдати, Һѹдѹм, несвр. *удараџи, шуџираџи ногом*. – Дјѣца Һѹдајѹ лѹпту пѹ дворѹшту пѹ цијѣлѹ бѹговатнѹ дѹн.

Һѹдѣ и **Һѹдѣре**, узв. *чуј, ѹслушај*. – Ђѹдѣ мѣне штѹ ја гѹворѹм, ко да сам сѹшѹ с пѹмѣти.

Һѹза, -ѣ, ж. *зѹѹвор, аѹс, ѹрѣкана*. – Јѹш кѹи дѹн па Һѣ водити Ђѹсу у Һѹзу јер је пѹкрѹ Ђѹлѹмове јѹњѣ.

Һѹкати, -ѹм, несвр. *вабиџи коѹшѹе на храну*. – Ђѹ кѹка, Һѹ кѹка, Һѹ, Һѹ, Һѹ. Прѣстани жеѹо вишѣ Һѹкати, виѹиш да кѹкоши нијѣсу глѹдне.

Һѹкнѹти, -ѣм, свр. *ѹѹесџи нешџо услаџи*. – Дѹ ли се тѣби Јѹко ѹшта Һѹкнѹти на ѹвѹј брѣзбрашници?

ћулати, ћулām, несвр. *обилазиџи тиерен тиражећи изгубљене сивари*. – Нѣкакви нѣпознатї људи ћулајѹ око нашѣ црквѣ дѣље нā Грудинама, ѣво имā нѣколико дāнā.

ћулити, -ѣм, несвр. *сѣјајџи и неѣомично нешѣо ѣосмаџираџи*. – Чѣбан пѣ цијелї дāн стѣи код овацā и ћулі да нѣ би изненадијѣ вѹк.

ћулумак, ћулѹмка, м. *дрвени гроби сѣуб ѣободен у земљу*. – На свāкѣј стрѹги код нāс, бїла су пѣ двā дѣбљā ћулѹмка, да стѣка нѣ би извāлила љѣсе.

ћулум, -а, м. *ѣрезиме добијено ѣо ћулумку*. – Јѣј зѹлума од двāјѹ Ћулѹмā, Ћулуми су велѣ заваритѣ, љѹти љѹди и пријѣкѣ ћѹди.

ћулѣглава, -ѣ, ж. *брдо изнад Млинишѣа које је добило назив ѣо голѣши, ѣј. ћелавосѣи*. – Чїм Швāбе дѣђошѣ ѹ Босну, запѣ им за око ѣнѣ врѣло ѣспод Ћулѣглавѣ и ѣдмā свѣдошѣ вѣду нā двије лѹле дѣље на штрѣку.

ћумез, -а, м. *мали ѣѣјесан сѣан, руѣа*. – Сирѣтиња иза свāкѣга рāта нїје ѣмала кѹћѣ велѣ скрпї нѣшто ћумеза дѣк нѣ стигнѣ каква пѣмѣћ за бѣљѹ кѹћѹ.

ћунути, ћунѣм, свр. *гурнуџи ногом, шуѣинуџи*. – Мїјѣ згрāбї кāпу Вїци са главѣ па е ћунѹ нѣколикā пѹта ко кāд дјѣца ћѹдајѹ лѣптѹ.

ћурлїк, -а, м. и **ћурлика**, -ѣ, ж. *врсѣа фруле, обични јѣдноѣијевни дувачки инсѣтрументѣи*. – Мї смо прāвили ћурлїк ѣд-зобикѣ, јер је зѣбика шупља.

ћурлїкати, -āм, несвр. *свираџи на ћурлику*. – Ћурлїк дāнас, ћурлїк шѣјѹтра, нāучї се ћурлїкати.

ћускија, -ѣ, ж. *дѣбљā мѣшāлна ѣолуга за вађење камена из земље*. – Пунѣси ћускијѹ да извадїмо ѣвāј кāмѣн на лїводи, смѣтā косити.

ћустек, -а, м. **1.** *букагије, мѣшāлна сѣона којом се вежѹ ѣредње ноге коњу*. – Свѣзали смо кѹњїе нѹге у ћустек да нѣ-мугѹ бјѣжати. **2.** *скок из мјѣсѣа са ѣримак-нуџим ногама јѣдна другој*. – Ўскāчѹ се смјѣста из ћустѣкā, али Јѣви, ѣнѣј ајдѹчини, нїко нѣ оскочї.

ћѹта, -ѣ, ж. *ѣдѣјечени дио ѣања на којем се сјѣди*. – Примāкни тѣ двїје ћѹте да сјѣдимѣ и људїкāмо.

ћѹтак, -тка, м. *ѣдѣјечени дио балвана за цијѣање дрва*. – ѣдрѣжите нѣколикā ћѹтка па ѣсѣијепāјте, нѣстало е дрвā.

ћѹтāљ и **ћѹтāн**, -а, м. *незгрāпан, глуї и необразован чѣвјек*. – Мā, штā ѹнāј ћѹтāљ мѣљѣ и балѣзгā, рѣците му да прѣкинѣ да му јā нѣ би ѹзимѣ мјѣру.

ћућулајкан, -а, м. *мало луцкасї и весѣо мушкарац*. – Је ли ѣко вїдијѣ нāшек ћућулајкана дāнас у сѣлу?

ћѹш, *узвик за ѣјѣрање свиње или магарца*. – Ћѹш, грњица те прѣтргла, штā стāлно рѣвїш испрѣт-кућѣ.

ћѹша, -ѣ, ж. *хїѣкорисѣѣик именице Душанка, Душа*. – Нѣмā љѣшвѣ цѹрѣ ѣд-нашѣ ћѹшѣ ѹ-пѣ сѣла.

ћѹшкати, -āм, несвр. *гурѣџи од себе, ѣонїжавѣџи*. – Стāлно га ћѹшкајѹ ѣт-себе ко кākво сирѣче.

ћѹшнути, -нѣм, свр. *ѣонїзѣџи, уврїјѣдиџи и ѣдбациџи из друшѣива*. – Мїјата су дрѹшкани ћѹшнули из слѹжбѣ и забрāвили ко да нїје ни пѣстојѣ.

У

уáјмити, уáјмѝм, свр. *сѝавиѝти коњима ајмове на враѝ ради вршидбе*. – Штá чекáш, уáјми кúње па увóди ў-вршáј, вѝдѝш да се нѣбо гóлўбѝ и да ће прòмјена врѣмена.

ўапсити, -ѝм, свр. *ухвaѝиѝти, лишѝти слободе ѝо слову закона*. – Јучѣ су у срѣд дáна ўапсили Симѝцију и одвѣли у пржўн; вáьда нѣшто говòријó штò нѣ ваљá о држави и влáсти, кòй ли ће љáвò бѝти.

убѣљити, ўбѣљѝм и **убѣчити**, ўбѣчѝм, свр. *гледáѝи ўѝорно оѝворених очѝју у јѣдну ѝачку*. – Одмáкни се от кòтла, штá си убѣљѝјó ко мáчак у цѝгарѝцу.

убѝјѣница, -ѣ, ж. *онај ко је добио велике баѝине ѝа болује од њих*. – Ёно ўнѣ јáднѣ убиѝјѣницѣ Пѣринѣ, óдбило јој бўбреге па повáздáн лѣжѝ пот клѣнићом.

ўбòј, ўбоја, м. *наѝечено мјѣсѝо на ѝѝјелу од баѝина*. – Ѐди кўћо мўја, дунѣси ò-теткѣ Драгињѣ унáј ўбòјнѝ камѣн да нáправѝмо вòдѣ и дáмо ўнòј нáшòј двѝзици да е прòђѣ ўбòј.

ўбрáздити, ўбрáздѝм, свр. *заорáѝи ѝрву бразду*. – Јучѣ смо лијѣпо òкитили зáвòрањ, пòсўли лијѣс жѝтом трѝ-пута рáзбили јáе дешњáку на чѣлу и пријѣ пòднѣ ўбрáздили дòље ў-Пржина.

ўбрўсити се, ўбрўсѝм се, свр. *укочѝѝти се и ѝосѝаѝѝти круѝ као брус*. – Убрўсѝјó му се јѣзик па нѣ море ни ѣднѣ препѣлити.

ўвáбити, ўвáбѝм, свр. *увесѝти сѝоку на мамац у неки ѝросѝор*. – Јѣдва смо сѝнòћ увáбили òвце ў-тòр, нѣшто се узнемирили, кáд мѝ тáмо, а јѣж у тòру.

ўвала, -ѣ, ж. *дубодолина, драга између брда*. – Кáд смо сѝшли нѝз-Увале и крѣнули прѣма Пòнорције, пòчѣ нѣкаква рўка и кўњи се узнемиришѣ. Мáло зástадошмо, кáд трѝ мѣђѣда на штрапўту пѝјў вòду.

ўвáлити, ўвáлѝм, свр. *уѝрѝаѝѝти, убацѝѝти у неки ѝросѝор*. – Јучѣ, сáмо штò увáлишѣ ѣдна кòла сѝјѣна у пòјату, прòлѝ кѝша ко из кáбла.

ўвáљати, ўвáљáм, свр. *наслáгаѝѝти, нáѝадаѝѝи ѝоѝуѝѝ снѝјѣга*. – Цѝелў е нўћ пáдò крупан снѝјѣк и увáљò прѣо пòла мѣтра.

ўвáно, **1.** *узвик ѝријѣѝње, уѝамѝѝћеш ѝи мене*. – Ё, тá ће ти бѣшјѣда нá-нўс ѝзáћи манитáја ѣдан, али, ўтувићеш ме ўвáно, бѣли. **2.** *зраз којим се обавезно исѝѝја чаша наускаѝ ѝриликом куцања*. – Жѝвијó ўвáно!

ўвати, -áм, несвр. *слушáѝѝти, ѝазѝѝти, биѝти на оѝрезу*. – Штò тѝ тўпиш зўбе забадијáва кáд ўн и нѣ увá штá тѝ гòворѝш.

увáсолити, -ѝм, свр. *ѝрѝрѣмиѝти глину да одсѝојѝи за ѝрављѣње кућнога ѝосуђа*. – Кáд ўнѝ Инићѝѝи увáсолѣ гњѝлу па нáправѣ бáкре и пѝјуре, е, ѣјвалá му мáјци ѝмá ли бòљѝје сўдòвá на свијѣту.

увервѣтити, увѣрвѣтѝм, свр. *зáѝамѝѝѝти, схвaѝѝѝти*. – Нѣ дá се Пáндѣлији ни ѣдно слòво увервѣтити да си Мáјка Бòжијá.

увѝштѝти се, увѝштѝм се, свр. *укисѣлиѝти се од нечѣга, увоњáѝѝти се*. – Штá се òвò увѝштѝло вáкò у пòдруму, да нѝје рáсò исцўријó ѝс-кацѣ?

ўвòр, ўвора, м. *крѣсѝа ѝѝјѣѝла на глави*. – Нѝје бѝло вѣћѣга ўвора ко у ѣднòг нáшега гѝгáна, али га лóва згрáби ѝспред кокошѝња и òднесе.

увоштити, увоштѣм, свр. *омекшаѣши нешто као восак кад се од њега ѣрави свијећа*. – Смири се да те не би увоштили овије прѣтом па да упамтиш како се прѣчи почитује.

увергнути се, -нѣм се, свр. *наслиједиши особине ѣредака*. – Драго се сав увергѣ на покојнога Пѣлића од главѣ до пѣтѣ.

уврѣбати, уврѣбам, свр. *ухватишиши сѣриљивим чекањем*. – Кажѣ, уврѣбали ѣндари некакве лѣпове у-Старѣм Сѣлу са дуваном и рѣмом.

уврѣтити, уврѣтѣм, свр. *узети само један ѣравац, мислиши само једно*. – Цабѣ ти је њѣму говѣрити и замлаћивати зѣбе, ѣн је уврѣтиѣ у-главу сѣмо свѣе и нѣмѣ сѣле кѣја би га окрѣнула на-другѣ.

уврчити, -ѣм, свр. *схватишиши, разумјетиши, зајамшишиши*. – Тѣ е за-њага по све тѣшко. Не море ѣн тѣ уврчити за ѣмѣн гѣдинѣ.

увршити, увршиѣм, свр. *наѣунишиши неки суд до врха или завршишиши врх ѣлѣстиа сијена у облику куѣе*. – Напуниѣ ѣћа дѣсет пѣније врѣјећа рѣжи из ѣне дѣлицѣ у Мѣкиња и увршиѣ ѣ, ништа се прѣсипљу. Увршиѣ Бѣгдан зимскѣ плѣст, сѣмо тѣца мѣре на-њѣму стѣјати.

уѣгазити, -ѣм, свр. *сѣѣиши ногом у блаѣо или ѣоравнаѣи снијег гажењем*. – Јѣчѣ сам ти на белѣисѣ кад сам се врѣћѣ из-млина. Нѣнесе ме ѣвѣ преѣ-Клѣчинѣ па уѣгазѣм у-блато до кѣлена, ѣдва куѣи догрља. Јѣчѣ смо уѣгазили двѣје тѣрине за мѣтала ѣвца.

уѣгалисти се, уѣгалѣм се, свр. *уѣѣишаѣи се врѣјеме, умириши се*. – Уѣгалило се врѣјеме, присѣшили се ѣѣве, вѣкат ѣрати.

уѣгљавати, -ѣм, свр. *уѣи у ѣросѣорију блаѣињове обуѣе*. – Уѣгљавшѣ радниѣи ѣ-шумѣ у ѣнѣ барѣку у Пѣлежу и ѣнијѣшѣ на нѣга трѣље блѣта.

уѣгарак, уѣгарка, м. *комад дрвѣи заѣѣљен са једне сѣране*. – Сѣјрни уѣгарке на ѣгњѣшту, вѣдиш да ѣе се утрнути вѣтра.

уѣглибити, уѣглибѣм, свр. *заѣи изван циља, ѣогријѣшиши*. – Ђкуна е у кѣурскѣ вѣјѣру углибила, ѣзѣ јѣј шѣјтан рѣзѣм.

уѣглијати, -ѣм, свр. *ѣодѣсиши, договориши*. – Не бѣри брѣгѣ, свѣ смо углијѣли и договѣрили ; кад ѣемо по-млаѣу и кѣликѣ ѣемо свѣтѣва до вѣсти.

уѣгњѣти, уѣгњѣјѣм, свр. *сазрѣиши и ѣријѣиши у фазу ѣпруѣња*. – Уѣгњѣле крѣшке у Видѣсѣловѣј чѣири, али мѣ нијѣсмо смѣјѣли ѣѣи кѣпити.

уѣгњѣчити, уѣгњѣчѣм, свр. *ѣриѣиснуѣиши, сѣиснуѣиши, смрвиѣиши*. – Мѣ свѣкѣ дан уѣгњѣчѣмо прѣсѣије пѣно кѣрито варѣније купијѣрѣ.

уѣгрѣдити, уѣгрѣдѣм, свр. *убѣсиши ошѣрим ѣредмѣѣом*. – Припѣвијѣдѣ се да е Мѣлош угрѣдиѣ Мѣрата анѣаром у трѣбу па му свѣ цријѣва исѣкѣ.

уѣгрк, -а, м. *ларва ѣод кожѣм говѣда од убѣда ѣбада*. – На-мршѣвѣј јѣнѣди је свѣ уѣрк до уѣрка по-лѣђије око рѣтениѣѣ.

уѣгрљати, -ѣм, свр. *уѣи у нерѣду у какву ѣросѣорију*. – Чѣбани угрљашѣ мѣкри у Мѣрканѣву кѣзѣриѣу да се мѣло згрѣјѣ и ѣсѣшѣ.

уѣгрцати се, -ѣм се, свр. *уѣрљѣиши се ѣовраћѣњем*. – Ђно Бѣјѣ напиѣѣ се па се уѣгрѣѣ по трѣбуву скрѣз до брѣдѣ.

уѣгрушати се, -ѣм, свр. *ѣровариши се, ѣријѣиши из ѣѣчног сѣѣања у грудвиѣе сиѣра*. – Зѣкуља се ѣтѣлила и свѣ се варѣника уѣгрушѣла.

Ўдворица, -ѐ, ж. *љигавац, дволичњак, улицица*. – Никадā ўдворица ў-нашом крају није имō карактера и прāвије пријателјā.

удевѐрати, -ам, свр. *удесити, уредити, наїправиџи*. – Ми ћемо тō удевѐрати накō како Бōг заповиједā.

Ўдесити се, -їм се, свр. *сукобити се, наћи се очи у очи*. – Дўг је живот и дўго пāмћѐње, ўдеситемо се ми у тијесну сокаку, ја ти велїм.

Ўдика, -ѐ, ж. *љейоїа, їонос, дика*. – Овō е нāша дїка и ўдика, нāш пōнос и нāша једїница.

Ўдика, -ѐ, ж. *лїсїоїадно удиково дрво*. – Нāјболї су пїскови за-дипāлā од ўдикѐ, тō јѐчї, свѐ се рāзлїежѐ.

Ўдити, -їм, несвр. **1.** *одвајати месо од косџију и їравиџи уда за сушење*. – Није лāко ўдити месо. Нѐ смијў уда бити пōсве тāнка а ни пōсве дебела. **2.** *сметїати, не їријати*. – Штō пїјеш тōликў рāкију кāд ти ўдї, јāдан нѐ бијō, вїдїш да си се осушијō.

Ўдлāжити, ўдлāжїм, свр. *увезати їреломљене удове їомоћу їанких дужица*. – Кāд овца слўмї нўгу, ђндāк јој ўдлāжѐ нўгу дрвеније дўжица и мāлко стѐгну жїцōм и, Бōга ми, нўга брзо прерāсте.

Ўдница, -ѐ, ж. *дјевојка за удају*. – Видѐре ўнѐ ўдницѐ Пїљинѐ штō се ўкōчила ко да јој је кōлац ў-лѐђїе.

Ўдрѐљити, ўдрѐљїм, свр. *усмјерити їоглед у нешїо оїворених очију*. – Штā си удрѐљїјō, одмāкни се отāлѐн и нѐ смѐтāј.

Ўдрицкати се, ўдрицкāм се, свр. *усрати се, унередиџи се од їролива*. – Ўни су се нāели врўђїе жмāрā па се свї рѐдом удрицкали.

Ўдрōбити, ўдрōбїм, свр. *намрвиџи хљеба у чорбу или варенику*. – Лāкета е удрōбијō у врўћу варенику пōла пōсачњāка и свѐ смāзō док би длāн ђ-длан.

Ўдўљити се, ўдўљїм се, свр. *оїтегнуџи се вријеме дугим чекањем*. – Бōга ми се и Слōбина жєнидба пōдобро удўљила и ђтѐгла.

Ўђелати, -ам, свр. *насјећи ножем їанких їресака за одлагање ваїре*. – Јā свāкї дāн ўђелāм мāло смрчовїе трѐсāкā да мāтѐр лāшњѐ пōдложї вāтру.

Ўжагрити, -їм, свр. *засјајити очима*. – Пїјāн чѐк ўжагрї ђчима ко глāдан вўк.

Ўжљѐвача, -ѐ и **ўжљѐуша**, -ѐ ж. *јело од їшеничног їијесїа исїечено у їейсији које је їреливено кајмаком*. – Глāдну исāну од ўжљѐвачѐ нѐмā ништа слāђѐ.

Ўзāvрети, ўзāvрѐм, свр. **1.** *узнемирити се*. – Узāvрела е свā Країна од Гђлубовѐ бўнѐ. **2.** *їрокључаџи на ваїри*. – Узāvрела е вареника на шпōрету, скїдāј покїпиће.

Ўзбāцити, ўзбāцїм, свр. *їрикуџити, їокрчити*. – Узбāци ўнō камѐње у ливоди да нѐ смѐтā кāд пōчнѐмо кōсити.

Ўзбїјати, ўзбїјāм, несвр. **1.** *заусїављати, сузбїјати*. – Ўди ўзбї ђвце, ѐно ђдошѐ у зијāн. **2.** *водити рачуна о їослу и обавезама*. – Мѐни се чїни да о ўномѐ мāлōм Мијāјловōм нико нѐ водї рачуна ниџи кō ўзбїјā пōслове ђко дїѐтета и зāтō е накō запушћен и кāљāv.

Ўзбўцати, ўзбўцāм, свр. *изровити, исїараџи, їоцијейати*. – Нѐшто е узбўцало ўнў нāшу лѐдину у Дђловије, јамлїм да су дивїјѐ свїње.

Ўзвўцати се, ўзвўцāм се, свр. *зайочџи бескорисна ходања, дангубити*. – Свѐ су прилике да се ўнāј нāш несрѐћило узвўцō и да од нѐговѐ жєнидбѐ нѐмā ништа.

узгáлачити се, -йм се, свр. *йодигнуѝи сукњу и йоказайѝи голо йиѝјело*. – Ўна се блéса Кйкашина нéшто прорйјéчила с мáтербм па се узгáлачила, Бдже ме прóсти, ко да е сврцила с пáмéти.

ўзглáвница, -é, ж. *мања њива йоврх главне њиве која са њом има облик слова Т*. – Нáша е ўзглáвница плóдна и ў-њбј дóбро рáђá свé штд се пòсије.

узгојáтити, узгòјáтйм, свр. *йросуѝи йо кући сиѝно иверје и йиреске*. – Дèдè, кò е овò узгојáтијò пò кући, нéка нáмá пòчистй да нè би мўтка рáдила.

узймáлице, узймáлицá, рl. tantum. *двйје сукнене крйе величине двйју већих йодланица које су сйòјене дебљим канайом йомоћу којих се скида вруће йосуђе са вайире*. – Ўзми узймáлице па йзвади тевсију ис пèкарè да се пйта оладй и йстйшти.

ўзица, -è, ж. *йањи и краћи конойчић од вуне или йрйиенине*. – Ђўрага узè èдну ўзицу, свèзá јўници óко глáвè и óдведе је на дèрнек прóдати.

узјáрцати се, -áм се, свр. *узнемириѝи се, убрзайѝи крейяње у разним йравцима*. – Кáд се начўкнуло да ће Áустрија шлèгнути вáмо кòд-нáс ў-Босну, узјáрцашè се прòклèтй Тўрци па стáдошè ткáти тáм-йáмо ко мўве брèз глáвè, бй рèкò, пòдасўло им мўвá, прòшћеш.

узјогўнити се, узјòгўнйм се, свр. *узбунйѝи се, нађуѝиѝи се*. – Нáше лўде гòре на ўномè вијогўзу нйје мўгло нйшта ужлўтити вèно нèпрáвда и кáква протèкција, а óндáк се узјòгўнè па е тèшко влáдати ш њйма.

узмòћи, ўзмòгнèм, свр. *биѝи у йрилицы*. – Кáд ўзмòгнèш, обйђи и лйводу ўс-пўт дòље ў-Врaњáку.

ўзò, -ўзла, м. *чвор гдје је нешйо свезано*. – Дáјдè, развèжи óвáј ўзò, нè море се кўнопац прòвўћи йспод óвè лèтве.

узобáдати се, -áм се, свр. *йочейѝи бјежайѝи од обада*. – Чйм мáло прйгријá, гòведа се узобáдашè и утекошè у ладòвину пòд-букве.

узобáдити, узобáдйм, свр. *узорайѝи ледину йодјесен*. – Узобáдите лèдину нá-јесèн јер брèз обáдинè, нèмá комáдинè. Рд

ўзрáсти, узрáстем, свр. *сйасайѝи нарасѝи, сазреѝи*. – Бдга ми је ўнáј клáпц Шмйјáјлòв ўзрáстò, мўгò би се и жèнити.

ўзрети, ўзрйјем, свр. *сазреѝи, йосйайѝи зрео*. – У Пóльйевòј бáшчи ўзреле шлйве, слáтке ко шèћер.

ўй, *имйерайѝив од глагола ујесѝи*. – Дрђи га шáрове, ўй га за гўзицу.

ўйò, *глаголски йридјев радни од глагола ујесѝи*. – Јўтрòске је Вўнин пáс ўйò нáшега Дўлу зá-нугу на Ђопинòј кўцáници.

ўја, -è, ж. *нарав, лўйина, срдиѝйосѝи*. – Не йди хáћи нá-очи и не кáзўј да си прèбијò кòсу, тй знáш кáквè је ўн ўјè, згрòмиће те жйва.

ўитро, прил. *сјуѝра, ујуѝро*. – Опрèмићемо кўње ўитро и потòварити па хемо йћи ў -млун сáмлети нўвè шèницè.

ўјáвити, ўјáвйм, свр. *уѝјерайѝи благо у неки йросѝйор*. – Нèће óко пòднè мо ујáвили óвце у кòшару да лáдујў.

ўјáгмити, ўјáгмйм, свр. *зграбиѝи йрви, дограбиѝи*. – Сјèдймо ти мй èднè јèсени кòд-блáга гòре йспод Окрèгáвца, кáд нáлетй вўк йзнанáда, ўјáгмй ўнò нáјболèе шилèже и клйснў ш њйм ў-шуму. Штáш, пўкни прèстом за Мйјáтом.

ујаити, ујаїм, свр. *смрзнутии због велике хладноће њо зими на мјесечини*. – Окоробатило се небо звијездама, а Мјесец се попо на вр небеса; притегло од пуствога мрза и ујаило, муго би нућас зец тражити маћерѣ.

ујалавити, -їм, свр. *ушкоїиїи, касїрираїи*. – Јучѣ је тїрѣз ујалавијо њ-нашек и Пѣрукинѡга ждријѣпца.

ујам, -јма, м. *надокнада за мљевање жиїа*. – Бѣнићи су у Прѣоцу узимали по-двїје ѡке ујма да самѣљу мѣтар жїта.

ујдурма, -ѣ, ж. *смицалица, сїлейка, ѡревара*. – Дрѣновић је направијо сїлнѹ ујдурму кад је намамијо Гајана да по-киши смѣжѣ на-Млинїшта.

ујкати, -ам, несвр. *ходаїиїи којекуда без циља*. – Саво повѣздѣн ујка по сѣлу и зјака, а ѡћа му сам кѡсї дѡље под-Врањѡком.

ујли, пр. *склон љуїиїи и грубим реакцијама*. – Миркан је бїјо ујли и заварит чѡек, сѣмо му мѣни прѣстом ѡспред-нуса, ѡдмѣ би се побијо.

ујмити, ујмїм, несвр. *једна од завршних фаза ѡри вршидби жиїа*. – Подѣли су ујмити, а убрзо ће извѣсти кѹње ѡз-вршѣја.

ука, -ѣ, ж. *хучање вјеїрова, бука*. – Чѹје се велїка ука од Шатѡра, бїће кијамета и нѣвремена.

укабулити се, укабулїм се, свр. *одлучиїи се, ѡрисїаїи на нешїо*. – Ђ, добро си се ѡ-тї укабулијо па дѡшѡ помѡћи да убацїмо слѣму, Бѡга ми ће бїти нешто ѡ-тебе.

укајтити, -їм, свр. *уїисаїи у званичне књиге, убиљежиїи*. – Купили мѹи унѹ лїводу у-Плѣндїшту од стрица Ђурѣ и укајтили у зѣмљишнѣ књиге.

укаљати, укаљам, свр. *уїрљаїи, осрамоїиїи*. – Укаљала, е ѡбраз ѡ-себи и свѡком свѡм ѡт-сада па дѡ-вїјека.

укебати, укебам, свр. *ухваїиїи некога након дуже ѡѡїјере*. – Укебало е унѣ лѡпове у-шуми ѡѣ се нијесу надали.

укебачити, -їм, свр. *изведен облик од глагола укебаїи*. – Укебачило е Сајкана у лопѡвлуку и јѡш га дѡбро издегењачило па одвѣло у бѹвару.

укелечити, -їм, свр. *ѡїколиїи и ухваїиїи кривца у ѡїјесну ѡпросїору*. – Лѣзију е укелечило у тијесну сокаку, а мїслијо е да му нїко неће дѡкати.

укїчити, укїчїм, свр. *усмјериїи ѡглед у неку храну*. – Одмѣкни се ѡталѣн, штѣ си укїчијо у-жмаре ко мачка у врѣпце.

укласти, укладем, свр. *насуїи куїлачѡм хране из већег у мањи суд*. – Дѣло бѡлан, уклади ѡм тѡга врућа гра нека јѣдѹ, вїдїш да су глѣдни.

уколијенчити, -їм, свр. *свезаїи коњу ѡрве ноге да не може ѡрчаїи*. – Ђди уколијенчи кулаша нека пасе ѡко подетѣ, да не идѣ долѣко.

укољица, -ѣ, ж. *кѡчѡїеран чѡвјек који се дуго сїори ѡко нечега*. – Нїје бїло већѣ укољицѣ од Здравїла Стѣвїшинѡга нїти ће га бїти дѡк је свїјета.

укркати, укркѣм, свр. **1.** *наїадаїи велики снијег*. – Цїјелѹ е нућ пѣдѡ снијек и укркѡ до кољена. **2.** *убиїи, ликвидираїи*. – Сїноћ је лѡвац Мѣрко укркѡ вѹка вишѣ-Шумњѣка.

укрkachити, -їм, свр. *сїаваїи неки ѡерѣї на леђа*. – Млѣђо укрkachијо тѡрбу на леђа па ѡднесе рѹчак кѡсције дѡље у Мукиње.

укркити, -їм, свр. *сїаваїи дијѣїе на леђа*. – Дѣдѣ, укрки мѣлѡга Алѣксу на леђа па га пунѣси, вїдїш да сѣ дијѣте умѡрило ѡдајући.

укр́чити, укр́чїм, свр. *їокуїїїї камење у ливади и оїїавиїї на једно мјестїо*. – Јесте ли укр́чили камѣње из ливодѣ?

укр́шити, укр́шїм, свр. *наломїїї сувих грана за ложење*. – Укр́шили смо два нарамка сүвѣ лѣсковинѣ па ћемо ложити вѣтру и пѣћи купијере.

улазарина, -ѣ, ж. *дажбина која се їлаћа на улазу у їијацу*. – У Книну е јучѣ улазарина бїла скүпа, а ранијѣ није бїла.

улежати се, улежїм се, свр. *улијениїї се, оїусїїїї се*. – Бѣга ми се Пáјо наодмáрѣ и ўлежѣ, їшчупѣ би кѣбили рѣп.

ўлїште, -а, с. *оївор за їчеле на кошници, леїо*. – На улїшту врїје ко у лонцу.

ўлчек, -а, м. *варићак, мјера за жиїо*. – Три пўна ўлчека жїта їдү у ѣдну врѣћу, а у бїсаге двá.

ўлез, -а, м. *ожењен мушкарац који је їрешао у женину кућу да живи, домазей*. – Мáксима су звáли ўлез јер је прѣшѣ жѣни ў-кућу.

ўлећи, ўлегнѣм, свр. *ући у неки їростїор*. – Кáд су пѣшли дѣље низ Рокїн дѣ, ўлегошѣ у нѣкакве вртаче и тјеснаце па ни їћи напријед ниїи се вратири.

умѣтáлка, -ѣ, ж. *мјестїо гдје се умеће, їїј. баца камен са рамена*. – Ымá ѣдна умѣтáлка гѣре испѣт-Сүвѣ лѣквѣ ћѣ се чѣбани ўмећү камена с рáмена.

умѣтати се, умѣћѣм се, несвр. *їакмичиїї се бацањем камена са рамена*. – Ўни се нáши клáпци пѣ-цијели дáн ўмећү гѣре на умѣтáлки кѣд-локвѣ.

умѣтáч, умѣтáча, м. *камен који је одрећен за бацање са рамена*. – Донѣсошѣ двá умѣтáча, ѣдан вѣћи а ѣдан мáњи па се стáдошѣ умѣтати.

ўметнути се, -нѣм се, свр. *наслиједиїї особине їредака*. – Бѣже мўј, на кѣга ли се ўнáј мáли Ѓванѣв ўметнѣ па свáкү давѣрију знá свїрати.

Ўмировац, Ўмирѣвца, м. *кланац куда се с муком їролази гдје се умирало од мећаве*. – Прѣо Ўмирѣвца кѣт-Кáтићá, нѣ би на крилије прѣшѣ кáд ўвáљá снїјек и пѣчне мећава замутáвати.

ўмјет, -а, м. *дуга меїлица од сїрњике за скидање оїїада са хрїе жиїїа їриликѣм їревијавања на арману*. – Умївају жѣне рпу ўмјетом од баздрљїкá, а слáма се пѣвјешала пред-лѣсá и врљїкá.

умѣрити, умѣрїм, свр. *усмрїїїї, одузетїи живоїї*. – Кáд су Түрци одвѣли Вујáдина у прѣклѣто Лијѣвно, тѣшкѣм су са смрѣти умѣрили.

ўмукнути, -нѣм, свр. *ућуїаїї, їрекинуїї їричање*. – Рѣци му да ўмукне јер је досáдијѣ и Бѣгу и нáроду.

умўчати, умўчáм, свр. *заћуїаїї, уїїишáїї се*. – Нѣшто су нам ѣви мудрѣви умўчали, мўрá да им је нѣко крѣијѣ дрвенү кáпу па им није пѣ-мјери.

унерѣдити се, унерѣдїм се, свр. *уїрљáїї се, закамачиїї се*. – Ѓѣтан се унерѣдијѣ, ко да е у свїнцу пренўћијѣ.

ўнцара, -ѣ, ж. *удубљење у дувару за свијећу, шибицу, сїијење и сл.* – Кѣд-нáс су нá-дувáру бїле пѣ-двије ўнцаре са стрáнá.

ўнкаша, -ѣ, ж. *јабучица на їредњем дијелу седла*. – Љўтѣ га е пиће ѣбрвало, на ўнкашу наслѣнијѣ гáву. нп

ўњкати, -áм, несвр. *ходáїи без циљá, лагáїи и оїањкавáїи*. – Луторáни и прѣбисвїјети ништа нѣ радѣ вѣно ўњкајү по сѣлу и кўдѣ пѣштен нáрод.

уртáчити се, урáчїм се, свр. *удружїїї се, сложїїї се*. – Уртáчила се ўнá двá лѣпова па пѣкрадошѣ свѣ штѣ им дѣпанѣ рўкѣ.

упадати, -ам, свр. *нападаџи много*. – Снџег је упадџ до кџлена и ствџрили се намети па се џс-кућџ нџ море макнути.

упазити, -џм свр. *видјеџи, џримџеџиџи, уочиџи*. – Кад смо џшли џ-лџв и заѕјели на чеке, упазишџ нас звџјери и ни џдна се нџ појавџ џ-шумџ.

упањити се, упањџм се, свр. *сџаџи, укочиџи се џџџџ џања*. – Помакни се, штџ си се упањџџ ко да ти је колац џ-лџџџје.

упџвити се, упџвџм се, свр. *уредиџи се, уџегнуџи се*. – Ёно нашџ Мџкџ, упџвила се ко свџта Мџрија.

упџран, -рна, -рно. *сџреџан, вјеџи, сигуран*. – Ўнај маџи Бџжичџн чџстит дџ-бога и упџран ко каква дјевојка.

упџрати, упџрџм, несвр. *усмјераваџи, џланираџи*. – Ќ, види ти мџне џџ сам ја заѕјела па ѕјџдџм. Ќдо ја провиђати и упџрати са-собџм.

упџљити, упџљџм, свр. *усмјериџи џоглед џлоуџтворених очију на неки циљ*. – Упиљџџ Кавџра у џдно печџно јањећџ рџбро па глџда кџко би га се дџкопџ.

упџскати, упџскџм, свр. *исџариџи дугим варењем и кџучањем на ваџри*. – Дунџси џдан пискар вџдџ па дџли џ-гра да нџ би упџскџ и загџриџ.

упицџнити се, упицџнџм се, свр. *налицкаџи се, обуџи се свечано*. – Цвџјка се данас упицџнила ко да џе на-ѕбор ко-црќвџ.

упиштџљичити, -џм, свр. *заклисиџи неџџџо у облику џиска*. – Кџко нијџси џвџј колац маџо упиштџљичџџ, знаш да тџп колац нџ море џ-земљу.

упљџетњџк, -а, м. *меџални украс у женској коси*. – Набавило нашџџ Стџици срџбрџнџ упљџетњџке дџље у Книну од нџкаквџга Талијана.

упџганити се, упџганџм се, и **упџганити се**, џм се, свр. *заразиџи се од какве болести*. – Изглџда да се Клисара нџџе упџганџџ, џсли је нагазиџџ нџџе на-пасијџк.

упрацијџпити се, упрацијџпџм се, свр. *уџањџи се и омршаваџи*. – Ёно Јџкџ, упрацијџпила се ко сува лџсковџ грана дџкресџна.

упрџдити, упрџдџм, свр. *доказаџи, џбјасниџи, средиџи чињенице у глави*. – Прије би се Вџторџга превџлила на-Прибџљу нџго би Мџркаћу упрџдиџџ џ-гџву џдну џдџтџ бџшјџду.

упријџети, упрџџм, свр. *џриџиснуџи цијџлом снагом, џџгураџи*. – Стџла кџла на срџд пџта, а нџма кџ упријџети да крџнџ па чџкамо нџџе ли кџ наџџи.

упрџтачи, -џ, м. *каџиџи коџи се сџављају на рамена са џерџџом*. – Притџгни ми џвџ упрџтаче, џбјџсиџџ ми се рџнац скрџз до крџстијџ.

упрџте, упрџтџ, ж. *уѕад на џџрби коџа се сџављају на рамена*. – Ќвџ ми упрџте дугџчке, дџдџре и маџо приџзми да ми је лџшњџ нџсити тџрбу.

упрџтити, -џм, свр. *сџавџи на леђа џџрбу са уџрџама*. – Лџкета и брџт Ёле, упрџтишџ двџје тџрбе и џднџсошџ рџчак џџџи на лџводу џ-Анићџвку.

упрџтуша, -џ, ж. *сељачка џџрба са уџрџама*. – Јџџ мџја упрџтушџ тџрбо, џлџј те је упрџиџџ пџбро. нп

урџвине, урџвинџ, ж. *врлеџни и неравни џџрени на ливади или џиви*. – Ќднџ гџдинџ уџз Лџкета да кџси унџ Пузрдинџ урџвине дџље у Ниновцу, па кад је видиџџ кџко е тџ нџравно и врлџтно, свџ џставиџџ и вратиџџ се кџџи.

урџџни, урџчџм, свр. *џџчинџи, бациџи уроке на некога*. – Завџжите дџџетету црлџнџ рџдџ окџ-лијџвџ рџкџ да га нџ би урџкле урџкљивџ џчи.

Ўрљај, Ўрљаја, м. *брдо са којега се често отискује камен ња се чује орљање*. – Више Чегара има Ўрљај брдо и кат пуше бѹра, отискуе се камење скрѹз доље до Зелића долине.

ўрљив, -а, -о. *онај који је љријеке нарави, љуџиџи, заварџи*. – Прекрајчани су ўрљиве нарави, али људџни и поштџни људи.

ўсапити се, ўсапџм се, свр. *узнојџи се од рада, зајјениџи*. – Куџи су се ўсапили вѹкуџи балване и у гѹлу вѹду претвѹрили.

ўсѣкнути се, ўсѣкнѣм се, свр. *ѹовуџи слину кроз нос у себе*. – Усѣкни се јадан нѣ бијѹ, вѣсѣ ти тѣ двѣ цѹце ко два макаруна.

ўсирити, -џм, свр. *сѣремџи некоме смиџалиџу и неѹриџику*. – Бѹга ми је Ўстрија ўсирила Тѹрџије и налапушила џ тамо ѹклѣн су и дошли.

ўсиџити се, ўсиџџм се, свр. *учесџаџи у чему, смеџаџи, досаџиваџи*. – Дѣдѣ, одмакни се от кѹтла, штѹ си се ўсиџијѹ и ўкѹчијѹ ко прѹштац.

ўсѹван, -вна, -вно. *љуџиџи, цвркљив, врџљив*. – Ўнѣ Калабе из Балаћа су ўсѹвни и заварити људи да џ немѹ жѣшџије џспод небѣса.

ўспѹганити се, успѹганџм се, свр. *ѹомаџи се, ѹџалиџи се*. – Нѣшто се ўна пуштаја Лајкметова успѹганила, кѹџ јѹј је џавѹ, нџко жѣв нѣ знѹ.

ўспркос, приједл. *ѹѣркѹс*. – Јѹ тѹ мѹгу склѹнити са пѹта од шѹлѣ, али нѣћу успркос нѣму.

ўстакнути, ўстакнѣм, свр. *сџавџи каѹу на главу*. – Устакни капу на главу, нѣ ваља се џџи голѹглав.

ўстребати, -џм, свр. *заѹребџи*. – Пунѣси маѹ вишѣ парѹ, штѹ знѹш, мѹре ти ўстребати.

ўстукнути, -нѣм, свр. *ѹовуџи се, ѹѹѹсџиџи*. – Прѣд будѹлѹм пѹметѹн вѹзда ўстукнѣ и склѹнџ се ў-страну.

ўтабачити, -џм, свр. *умекшаџи као кожу ѹри џџављѣу*. – Ўзглѣда ми да е нѣко ўтабачијѹ Јѹшу, ѣно га не бијѣли зѹба ѣвту данѹ.

ўтанацити, -џм, свр. *договѹриџи ѹѹјединосџи око некога ѹѹсла у деџѹѣ*. – Не бѣри брџгѣ, мџ смо ўтаначили свѣ око Остоинѣ жѣнидбѣ.

ўтвѹрити се, ўтворџм се, свр. *умѹриџи се лажно, глумџи*. – Видѣте ли да Лѹка нѣ спѹва веѣ се ўтвѹријѹ па слѹшѹ штѹ мџ гѹворџмо.

ўтѹлити, ўтѹлџм, свр. *ѹрѹмириџи, зѹдовољџи се јѣдуџи и ѹѹјуџи*. – Ё, бѣли смо ти пѹсве изглѹднили, али смо се садѣ маѹко опѹравили вѹѣ код Нѣџѣ и кѹликѹ-тѹликѹ ўтѹлили глѹд.

ўтор, -а, м. *урез ѹри дну некога суда гдје се уграѹује дно*. – Мѹџ Бѹже, кѹ ли је ѹвѹј ўтор направијѹ вѹкѹ накарадно, ко да су му ѹбе лѹјевѣ.

ўторити, -џм, несвр. *ѹравиџи ѹѹтор ѹѹдуѹѹрѹѹком*. – Нѣ знѹ свѹко ўторити кѹпуснѹ кацу, зѹтѹ свѣ мѹлѣ Стѹдена да им направи прѹвѹ кацу.

ўтрнути, ўтрнѣм, свр. *угасџи*. – Требало би ўтрнути ту лампу, пѹтроши се петрѣуље.

ўтувити, -џм, свр. *ѹѹамџиџи, схваџиџи*. – Ё, верѣбѹга, ўтувиџеш тѣ мѣне ѹт-сада па за ѣмџн гѹдѹна.

ўтѹлити, ўтѹлџм, свр. *замѹјениџи дан за ноџ, угасџи*. – Када прѹџѣ пѹслу крај, нѹџ ўтѹли дану сјѹј. нп

утушити, утѹшїм, свр. *угушиїти, удавиїти*. – Наши би старї утушили чѣлу кад би вѣдили мѣд јер нијесу имали прѣвије судѣ за чѣле.

ућарити, ућарїм, свр. *добиии корисїи, искорисїиїи*. – И-мї смо ућарили нѣшто вѣјдѣ ѿт-кожѣ и вѹнѣ на дернеку.

уцибрити се, -їм се, свр. *обући ианко одијело ѿо хладном времену*. – Штѣ си се такѣ уцибријѣ на ѿвомѣ лѣду, брѣжѣ иди обуци се бѣлѣ, ѿзѣпшїеш.

уцїверити се, -їм се, свр. *обући ианку и країку одјећу*. – Спѣрашта се Сѣка уцїверила накѣ па јѣ пѣла гњѣтѣвѣ гѣло?

уцѣклити, уцѣклїм, свр. *усѣјиїи се као сїиакло*. – Уцѣклијѣ ведрикан, свѣ ће нућас смрѣнути и зѣц би мѹгѣ тражити мѣтерѣ.

уцмѣкати, уцмѣкѣм, свр. *убиїи, усмрїиїи*. – Нашли уногѣ лѣпова дѣље пѣд-њива, уцмѣкало га ко псѣ.

ућувијест, -и, ж. *сїрашило, онај ко се ирѣиѣвара*. – Унѣј се Тѣле утѣвѣра ко какѣ ућувијест; кѣжѣ да нѣ море рѣдити, бѣли га, бївѣ, трбу.

уцѣра, -ѣ, ж. *скромна и сиромашна сїара кућа*. – Пѣшље свѣкѣга рѣта кѣд-нѣс скрпѣ по кѣјѹ уцѣру дѣк не напѣвѣ бѣлѹ кућу.

уцѣрица, -ѣ, ж. *деминуїиѣ од именице уцѣра*. – У Бјѣлавина вїрї ипот-снїјега нѣколикѣ уцѣрицѣ унїје Јѣкїћѣ из-Врбљѣнѣ.

ушати, -ѣм, несвр. *иѣзиїи, слушати*. – Цѣба ти је замлаћивати зѣбе, ун нѣ ушѣ шта тї гѣворїш.

ушачити, -їм, свр. *искорисїиїи у мањѣј количини*. – Јѣкићи су дѣнас лїјѣпо ушачили, прѣдѣли су јѣнѣце на пїјаци у Барѣије.

ушићарити, ушићарїм, свр. *добиии неку корисїи*. – Бїла е дѣбра пїјѣца у-Рѣрије и Вѹлуми су прѣдѣли јѣнѣце и прѣдѣбро ушићарили.

ушицати се, -ѣм се, свр. *узнојиїи се и умориїи радећи*. – Дѣнас смо се свї на лїводи ушицали кѣсѣћи и кѹпѣћи.

ушпїјати, -ѣм, свр. *углѣдаїи, иримијеїиїи*. – Крїјѹ се ко змїја нѹге, нѣ мореш и ушпїјати да су ти чѣтри ѣка у глѣви.

ушпѣрати, ушпѣрѣм, свр. *ушпѣдиїи, сачуваїи*. – Танѣсија е ушпѣрѣ пѣре ѿд-вунѣ и вѣска да кѹпї сѣнице од Милѣнцијѣ.

уштрѣити, уштрѣим, свр. *касїрираїи, ушкоїиїи*. – Дѣђе унѣј јѣловѣч из Вагана и уштрѣи нашѣга ждријѣпѣца дѣк си длѣном ѿ-длан.

ушћупѣран, -рна, -рно. *суїроїино од лијеїог, накарѣдан*. – Мїли Бѣже, унѣ бѣтегѣ штѣ е ушћупѣрна.

Ц

цѣветине, цѣветинѣ, ж. *одјећа, углавном сїарија*. – Дѣк се нѣ појѣви бјѣлик и тивтик у зѣми, нашѣ су мѣтер унѣ цѣветинѣ ткѣле и крѣиле од кѹнопѣлѣ и кѣтана.

цѣјка, -ѣ, ж. *назив за средњѣвѣчну и сїосѣбну жѣну*. – Кѣд унѣ цѣјка из-Рудинѣ иѣдѣ пѣумѣ, унѣ двїје пѣле изѣ-нѣ сѣмо крѣшѹ, двїца-трїца, двїца-трїца.

цѣјкан, -а, м. *милиѣјац*. – Не голѣми Стрѣило, ѣто цѣјкана, прѣтѣвариће те пендрѣкѣчом пѣ-лѣїје.

цајо, -ѐ, м. *хѣокорисѣиик од именице милицајац*. – Свѣкѣ цајо знѣ пòнеког одалѣмити пèндрекòм, сѣмо ли му се мѣло успрòтѣвѣ.

цајош, -а, м. *хѣокорисѣиик од именице милицајац са ѣојачаном иронијом*. – Ё брѣле, кад цајоши пèндречѣ, увијају се рѣбра ко тѣркија.

цакѣтати, цакићем, несвр. *галамиѣи крешѣавим гласом*. – Свѣдиле се Јѣла и Аћуша па цакићу ко двѣје врѣне.

цакла, -ѐ, ж. *свилена сукња која се сјаји као сѣтакло*. – Їзвадила Ђурђија нѣвѣу цаклу из кòвчега и обѣкла па òтишла нѣ-збор кò-црквѣ на Врби.

цакло, -а, с. и **цакò**, -ла, м. *сѣтакло*. – Рѣзбила дјѣца прòзор а нѣмѣ није кѣпити цакла под мѣлим Бòгом.

цакум-пѣкум, фраза. *ѣо мјери, одговара, ѣаман*. – Кѣпијò Јòја од Мѣркана òдан вòјничкѣ шѣнѣл, цакум-пѣкум, стòй му ко салѣвен.

цапѣн, цапѣна, м. *алаѣка којом се ѣомијерају балвани на лагеру*. – Нѣ-мугѣ се балвани слѣгати на лѣгер брѣз цапѣна па нѣка прѣчѣ ко кѣко òће, òт.

цапѣити, -ѣм, свр. *угрисѣи у моменѣу*. – Кад је пòкòјнѣ Ђòпо бѣјò мѣлѣ, цапѣ га змија, ùнѣ рòгатѣ шарòвуља у Лукѣндића Бѣчуша зѣ-нугу и није бѣло никаква спѣса вѣно òдрезати нѣгу.

цап-царѣп, фраза. *муњевѣи угриз за враѣ*. – Јучѣ ùпаде лѣсица ù-наше кòкоши и нѣјбољѣга пијѣтла зѣ врат, цап-царѣп па стрѣгну у грòмове.

цѣрза, -ѐ, ж. *сукња*. – Нѣше цѣре облѣчѣ нѣ-збор цѣрзу од чѣстѣ свѣлѣ.

цѣрзан, -а, м. *мушкарац у ѣоцѣјѣаном одѣјелу*. – Ё, мѣј Лѣјкмете, мѣј јѣднѣ цѣрзане, ѣма ли ѣко да ти тѣ палаћуне прѣшије.

цѣрзара, -ѐ, ж. *жена са ѣредугачком сукњом*. – Симѣуана је ѣмала цѣрзу скрòз дò-црнѣ зѣмљѣ па јòј дјѣца нѣдјѣла ѣме цѣрзара.

цвѣјка, -ѐ, ж. *жена шѣроких лѣђа и кукова*. – Ни чврòсто мѣшкò чѣљѣде нѣ смије нѣшòј цвѣјки ù-шаке, кѣмоли жѣна.

цвѣнѣика, -ѐ, ж. *сребрени или златѣни новчић као украс на женској одѣђи*. – Свѣ су Мѣлићке ѣмале ткѣнице и нѣ-њѣма цвѣнѣике ù-двѣ рѣда; òдан рѣд òд-злѣта а дрѣгѣ од срѣбра.

цвѣка, -ѐ, ж. *звòздени клинчић на ѣѣи војничке чѣзме*. – Шмѣјѣјло е свѣ цвѣке нѣ-цòкула пòдерò òдлазѣћи на прѣло Крѣкачинòј кѣћи.

цвѣјѣлити, цвѣјѣлѣм, несвр. *задавѣи некоме бол на разне начѣне*. – Кò е цвѣјѣјиò дјѣцу удòвицѣ Анђѣлијѣ, тѣј је кòд-Бога прегриѣшијò и дѣша ѣе му нѣ-нѣс ѣзѣћи.

цвòкòтати, цвòкòћем, несвр. *дрхѣиѣи ѣако да се ѣрескају зуби*. – Кад кòд-нѣс стѣгнѣ зѣма, зѣби цвòкòћу од пѣстòга лѣда.

цвр̀кљив, -а,-ò, *нагле ѣрѣроде и брзѣх реакѣија*. – Свѣ су Чѣгѣри цвр̀кљиви и зѣварити а нѣрòчитò òвѣ испод Дебѣлѣѣка.

цвр̀лка, -ѐ, ж. *дрвени клинчић којим се нешѣо ùвѣрћује*. – Ùдари òдну цвр̀лку у дрѣжалицу да брѣдвѣн нѣ клапѣ, лѣшњѣ је тѣсати јѣпију.

цвр̀цнути, -нѣм, свр. *ѣошѣи гуѣлѣј раѣје*. – Ајмо Мѣјѣне цвр̀цнути по òдну с нòгѣ, па кѣд пòшло да пòшло.

цѣбара, -ѐ, ж. *киша која неѣресѣано ѣада*. – Кѣша цѣбара цѣјѣлѣ дѣн лѣје и сквѣсѣ свѣ до гòлѣ кòжѣ.

цѣбати, цѣбам, несвр. *обилно ѓадаѣи и квасиѣи*. – Ваздугѣ бѣговетнѣ дан кѣша цѣбѣ љз-неба из зѣмљѣ.

цѣбнути и **цѣцнути**, -нѣм, свр. *ѣасѣи изненада на земљу и угруваѣи се*. – Кѣд сам јучѣ цѣбно са љнѣ нашѣ шљѣвѣ, нијесам мугѣ љстати зѣ-пѣ саѣа.

цѣргати се, -ам се, несвр. *цѣњкаѣи се око неких сиѣиница*. – Миљенко се знѣ цѣргати са тргѣвцијѣ ко нѣко љз-нашега крајѣа.

цѣрѣкати се, -ам се, несвр. *смѣѣи се неѣрисѣојно*. – Нѣмѣј се, кѣћо мѣја свѣчему чѣдити и цѣрѣкати се, да те нѣрот љзимѣ нѣ-зѣп.

цѣбѣк, -а и **цѣбѣљ**, -а, м. *осѣѣѣак круѣицијѣ ѣправе на љиви или ливади*. – Пѣд-јесѣн се по ливода и љива ѣсѣшѣ љнѣ цѣбакови травѣ па заѣпиѣу зѣ-нугѣ ко кѣкво бѣздрѣѣ.

цѣбѣљика, -ѣ, ж. *круѣиција сува ѣправа у облику моѣке*. – Пѣкупи цѣбѣљике ѣ-сијѣна па избѣаѣи прѣо ѣградѣ јер тѣ ни кѣњи нѣћѣ да јѣдѣу.

цѣбати, -ам, несвр. *климаѣи се*. – Овај ми се зѣп цѣбѣ и бѣли ме, мѣраћу га вѣдити, нѣмѣ му спѣса нѣкако.

цѣбнути, -нѣм, свр. *ѣмакнуѣи неѣѣо нагло*. – љзѣ Кѣво ѣдну грѣну круѣшкѣ и мѣлко цѣбнѣу, кѣд пѣла тѣрбѣ круѣшѣка пѣде нѣ-земљу.

цѣбра и **цѣбраша**, -ѣ, ж. *жѣна ѣѣанке и ѣровидне ѣдѣје*. – Вѣдѣре љнѣ цѣбрѣ кѣква е, пѣте јѣј се нѣобратно ѣкретале.

цѣбре, -ѣ, м. *мушкарац који има на себи ѣѣанку и ѣровидну ѣдѣју*. – Кѣдѣ се љнѣј цѣбре упѣтијѣ по ѣвѣј мѣћави?

цѣбрило, -а, м. *ѣѣјорѣѣив за мушкараца цѣбру*. – Нѣ би љногѣ Стѣвиловѣга цѣбрила привѣло пѣмѣти ни дѣсет пѣпѣва па да га свѣјѣтујѣ свѣки дан.

цѣбук, -а, м. *врѣѣа хљѣба, ѣвоѣек*. – Вѣлѣ да е у Швѣбѣ бѣјѣ нѣкакав цѣбук па бѣјѣ сѣв, мѣгѣ си укрѣсати љ-њга.

цѣва, -ѣ, ж. *жѣна ѣругих неѣокривѣних ногу*. – Кѣко љнѣ цѣву нѣје срамѣта прѣлазити ѣспред ѣудѣ нѣко гѣлијѣ крака?

цѣвара, -ѣ, ж. *ѣѣјорѣѣив ѣд именице цѣва*. – Сѣстале це цѣвара, стѣска и плѣска па еглѣндишѣ; чѣја је цѣра нѣљѣшва у сѣлу.

цѣвѣкѣт, цѣвѣкѣта, м. *ѣѣакса која се ѣлаћа ѣри улазу на ѣѣѣѣу*. – У Кнѣну се плѣћа цѣвѣкѣт и за сѣтнѣу и за круѣпнѣу стѣку кѣд љлазѣш на пѣѣѣу.

цѣгѣнија, -ѣ, ж. *нерѣд, сваћа*. – Кѣква е тѣ тѣмо цѣгѣнија, ѣставте се тѣга, нијѣсте вѣ вѣшѣ дѣѣа.

цѣгѣнити, цѣгѣнѣм, несвр. *ѣзѣивѣѣи нерѣд, ѣпровоѣираѣи*. – Нѣ баркај љ-дѣѣу и не цѣгѣни, ѣстави ѣ да се ѣграјѣ, мѣгѣ она и брѣс-тебе.

цѣгѣршпица, -ѣ, ж. *цѣвѣѣица у коју се сѣѣавља цѣгарѣѣа ради ѣушења*. – Кѣ нѣје ѣмѣ лѣлу или цѣгѣршпицу, нѣје се ни смѣтрѣ за пушѣча дувѣна.

цѣги-мѣги, фраза којом се *ѣзражава лагано и ѣгаво нѣѣредовање*. – љн ти тѣ, свѣ понѣјло, цѣги-мѣги и прѣдаде и вѣсак и вѣну, а ми зѣдрѣли цѣјѣну и нѣко нѣшта нѣ-ушачѣ.

цѣгли, -ѣ, -ѣ. *само јѣдан, јѣдини*. – Јѣвица е потрѣшијѣ свѣ и цѣгли дѣнар ѣѣнѣ зарѣдѣ у Глѣшинѣј бирѣѣи дѣље љ-Рѣрије.

цѣгѣљати, -ам, несвр. *свираѣи на инѣѣрумениѣу са сѣѣрунама*. – љзѣ Рѣјко виѣлину па повѣздѣн цѣгѣљѣ и прѣпѣјѣ пѣ-чашу рѣкијѣ.

цајеђ, -и, ж. вода у којој је *прокуван* *букови луг*. – Цајеђ најбоље *избијели* пртенину и *опер* *пёрчин*.

цијэпац, -пца, м. **1.** *шанка и уска њива у близини насеља*. – У *уном* *нашем* *цијэпцу* *йспод* *армана* је *танка зёмља*. *Нйје бразда дубља од рогушице* па *плуг* *само тандрља*. **2.** *дио шаре за ткање илаина*. – *Слэмијэ* ми се *едан* *цијэпац* *у-тарэ*, *направдэ* ми *браене нувй*, *Бок* ти *даб*.

цйјук, -а, м. *шанак ишак миша или нечега другог*. – Чўје се *некакав* *цйјук*, *погледјдэ* *штэ* е.

цијукати, *цйјучэм*, *несвр. оглашаваиши се цијуком*. – *У-нашом* *купјершшту* се *накэтили* *мйши* па *цйјучу*, а *нэмэ* *мэчкэ* да *й* *тамэни*.

цйк, -а, м. *освиј зоре*. – У *цйк зорэ*, *пэчињу* *пјэвати* *првй* *пйјэтли*.

цйка, -э, ж. *вика, галама*. – *Каква* е *тэ* *тамэ* *цйка* и *вика*, *прэкините* *више* *док* *ја* *нијэсам* *тамэ* *дэшэ*?

цйкнути, *цйкнэм*, *свр. йкнуиши, разбииши се йоуиши сйакла*. – *Бэцишэ* *дјэца* *кэмэн* *у-наш* *прэзор* и *цэкло* *цйкнэ* и *рэспрскэ* се на *комэдише*.

цйце-мйце, фраза. *играиши неку игру варајуши и йодваљујуши*. – *Нэмэ* *вође* *цйце-мйце*, *йграј* *поштэно* *јер* се *йгра* у *паре*.

цйција, -э, м. *шкрйшэц, йврдйца*. – *Нйје* *бйло* *вэћэга* *цйцијэ* од *унога* *Нйкицэ* *Польэревића* *од-Унца* до *Дбца*. *Зэр* *ун* *улити* *чэку* *рэкију*, а, *јок*!

цјэлац, -лца, м. *дубок негэжени снйјег*. – *Нэши* *тежэци* *свэки* *дан* *гэзэ* *цјэлац* *јер* *снйјек* *прэо-нуши* *затрпэ* *пртину*.

цјэпак, -пка, -пко. *цјэйыво дрво, није усукано*. – *Унэј* *комэд* *јэвора* *са-* *Млиништэ* *штэ* ми је *даб* *лугэр* *Бэко*, *цјэпак* ко *цэкло*.

цјэпана, -э, ж. *комэд оицијэйывенога дрвешэ*. – *Лэко* е *одбйјати* *цјэпане* од *цјэпка* *дрвэта*, али *кэд* је *усукэно*, *дндэк* је *мўка*.

цјэпаницэ, -э, ж. *деминуиши од именице цјэйэна*. – *Дунэси* *кэју* *цјэпаницу* па *убэци* у *шпэрет* да се *вэтра* не *утрнэ*.

цјэпидлака, -э, ж. *сишничар, цйција, шкрйшэц*. – *Нијэсам* ти *ја* *цјэпидлака* ко *пјэјдинй* у *сэлу*, *лэко* *хэмо* се *нагэдити* *дэко* *цйјэнэ*.

цйка-вйка, фраза. *галама дјэце на йрвэме снйјегу*. – *Пэб* је *снйјек* па се *чўје* *граја* и *цйка-вйка* од *дјэцэ*.

цйк-цэк, фраза. *изломэно йоуиши шаре у змије*. – *Лэко* ти је *пэзнати* *нашу* *шэрку* или *пэскока*, *у-нй* је *унэ* *шэра* *на-лэђије* *цйк-цэк* у *мйлиметар*.

цйкнути, *цйкнэм*, *свр. йкнуиши као сйакло*. – *Цйкнэ* *унэј* *лэд* *на-локви* ко *цэко* на *прэзору*.

цйле-мйле, фраза. *дволично, час овако, час онако*. – *Нэмэј* ти *мэни* *цйле-мйле*, *говдри* *йшину* или *хе* *мўтка* *судити*.

цйлйк, -а, м. *звук црквеног или другог звона*. – *Звэно* *наше* *црквэ* у *Стэкерэвције* је *ймало* *најлэшви* *цйлйк* *јер* је *ймало* *у-себи* *млэго* *срэбра*.

цйлиќтати, -эм и **цйлиќчэм**, *несвр. оглашаваиши се звуком звона*. – *У-нашом* *крају*, *одма* с *прэљећа*, *цйлиќу* *брэнке* *трэгрлице* на *вэловије*, а *стада* *овацэ* се *вэљају* *низа-стрэне* ко *дбэци* *прэо* *неба*.

цйљэти, *цйљэм*, *несвр. нишаниши, гађаиши*. – *Спэреница* е *знэб* *цйљэти* *кэменом* из *рукэ* ко *йс-пушкэ*.

цима, -ē, ж. *зељастии дио сѣабла кромѣира изнад земље*. – Биће купијерā, искркала цима до кољена, сāмо да нē будē сѣшē.

цимати се, -ām се, несвр. *климаѣи се, мрдаѣи се*. – Ўнō се нѣвō кōсѣште расѣушило па се цимā, ѣдари ѣдну цврљку и утврди га.

цинци-линци, фраза. *дјечија игра у којој се чује ова фраза*. – Сад ћемо се поиграти мāло цинци-линци па ћемо се одмōрити, а дндāk ћемо пити млијѣка и ићи спāвати.

цинкарити, цинкарѣм, несвр. *ѣоѣказиваѣи, одаваѣи ѣајну*. – Ўнāј нāш криво ништа нē рāдѣ већ сāмо цинкарѣ и шпѣјā кō ће доћерати сврāзу дрвā и-шумē па да га пријāви лугāру.

цинкарoш, -а, м. *онај који цинкари и сѣлеѣкари*. – Чувāј се тѣ Вагањанā дōбро, јер су тō цинкарoши кākвије овā зѣмља није шчѣкала.

ципел-цѣг фраза. *сѣрого уѣврђена ѣраса креѣања*. – Нāш Пелѣшија кād ѣдē с ливодē, нēће скрѣнути кѣда е краћē и бржē, вѣно, ципел-цѣг, пѣтем околo кѣдā се вōзē кōла сѣјена.

цирити, -ѣм, несвр. *уѣорно гледаѣи кроз неки ѣјеснаѣ*. – Мијo повāздāн цѣрѣ иза вратā кō прōлази испрѣт-кућē.

циција, -ē, м. *ѣврдиѣа, себичњак*. – Нѣмā вѣћēга цѣције од Кѣдрѣ у чѣтри сѣла.

цицијашити, цѣцијашѣм, несвр. *шкрѣичиѣи, уздржаваѣи се од издаѣака*. – Плāти тō, штō цѣцијашѣш, па да ѣдѣмо кѣћи, прōђе дāн.

циц-миц, фраза. *израз за лагано ѣомиѣање*. – Бōга ми, ѣни ти полāко, цѣц-миц, и догѣрашē пѣну кāцу кōма до кōтла.

цицвара, -ē, ж. *укусно јело од ѣаленѣе са кајмаком која је за Бoжић обавезна*. – Нāјдражē ми је бѣло оглѣдати се нā-цицвари да видѣм, ѣма ли ме.

цича, -ē, ж. *велика хладноћа*. – Од вѣликē цѣчē, зāледѣ вода на облац ѣ-локвa и кōритије.

цимакати се, -чѣм се, несвр. *љубиѣи се уѣадљиво*. – Ништа ѣнō двѣ нē рāдē већ се по цѣјелѣ дāн цмāчѣ и мāзē.

цимѣголѣити, -ѣм, несвр. *извлачиѣи се лагано из каквог ѣјеснаѣ*. – Пѣле из јāета полāко, цмигōљѣ, цмигōљѣ и на крају изāћē.

цимѣзрити, -ѣм, несвр. *ѣлакаѣи ѣѣихo са ѣрекидима*. – Прѣстаните вишē цмиѣзрити, досāдиле сте и Бōгу и нāроду.

цмōлити, -ѣм, несвр. *ѣлакаѣи ѣѣихo*. – Бōна Мāро, прѣстани вишē цмōлити, није нико сѣзама повратѣјō никого и зѣмљē па нēћеш ни тѣ.

цōк, цōка, м. *балван, дебље дебло дрвѣа*. – Дōвѣкō Прњo смрчовē цōкове да пѣлā трѣницу зā-кућē.

цōкур, -а, м. *надѣмак за мушкарѣа који је недруѣѣивен*. – Цōкур свāкѣ дāн сām пјѣшкē калāузи у чāршију, сām се враћā и не гōвори ни с кѣм.

цōкурōвка, -ē, ж. *цoкурова жѣна*. – Ўнā би цōкурōвка свѣзала двā мушкарѣа док би рѣкō, тāмо се дāљē, ѣт кākо е бѣла āрна.

цōндрати, -āм, несвр. *досађиваѣи се сјѣдећи без икакве обавезе*. – Штō ви тѣ цōндрāте и отѣжѣте јāије, штō нѣшто нē рāдите, ѣмā ѣ-Бoга пōслōвā и зā-вāс.

цōннути, -нѣм, цōпнѣти, -ѣм и цōпнути, -ѣм, свр. *угрѣѣи зубима брзином ѣо-ѣуѣи змије*. – Пѣру е цōнула змија зā-нугу кād је прѣлазијō ѣнāј зѣдић ѣспрѣд Лāкетинē кōларē.

цѡтрљ, -а, м. *сиѡан, неразвијен мушкарац*. – Дана̀с цѡтрљ није до̀лазијѡ у зѡму, ка̀жѡ да га бо̀ли трбу.

цѡца, -ѡ, ж. *слина која виси из носа*. – У Стѡвѡна ва̀зда вѝсѡ двије цѡце ѡз-носа ко два макарѡна.

цѡцо, -ѡ, м. *онај који има цоце*. – Цѡцо е свѡко̀га да̀на ѡдлазијѡ под клѡнић и ла̀довѡ на ко̀жѡну по̀-цијели да̀н; ва̀лда га бо̀љеле ну̀ге, шта ли ће би́ти.

црвѡточина, -ѡ, ж. *излучевина коју црви сѝварају у дрвѡиу*. – Ова̀ е ја̀пија пу̀на црвѡточинѡ и ѡд њѡ се не мугѡ прѡвити вра̀та и про̀зори.

Црѡму̀шовица, -ѡ, ж. *рејон у шуми гдѡе расѡе цријѡмуша*. – Дана̀с смо би́ли са ѡвца скрѡз ѡспод Црѡму̀шовице.

Црѡвари, -ѡ, м. *назив за Ливњаке у гламочном крају*. – Црѡвари ѡд-на̀с купујѡ свѡ шта̀ стѡгнѡ од купијѡра̀ до мѡса и сѝра па препрѡдајѡ до̀ље у Триљу.

црѡјѡмуша, -ѡ, ж. *дивљи лук који расѡе у шуми у рано ѡро̀љеће*. – Црѡјѡмуша е здра̀ва и на̀ш би Чу̀сте по̀дијѡ по̀-пола врѡће на̀-да̀н.

цр̀кавица, -ѡ, ж. *сиѡница, мали добѡиѡк*. – На̀ш Кња̀з прѡма̀ ѡнѡ цр̀кавицѡ и по̀троши за трѝдни свѡ.

цр̀кнути, -нѡм, свр. *креѡиѡи, лиѡсаѡи*. – Ама̀, што̀ -ћете ѡ-луку, да̀бо̀гда цр̀к-ли.

цр̀љѡн, -и, ж. *вечерње руменило ѡри заласку Сунца*. – Вѐлика е цр̀љѡн та̀мо на за̀паду, ѡзгледѡ да̀ ће прѡмјѡна врѡмена.

цр̀љѡн, -а, -ѡ. *црвен*. – Ымѡ Ђурѡнда ѡдан ца̀мадан цр̀љѡнѡ, од цр̀љѡнѡ рѡзѡ са̀-два златна пу̀цѡта по̀д-грлом.

цр̀ница, -ѡ, ж. *квалиѡѡѡна земља црне боје*. – На̀ше до̀лине су би́ле свѡ од ѡнѡ цр̀ницѡ зѡмљѡ, а ѡ-њива е би́ло по̀ла пр̀жинѡ.

цр̀нома̀наст, -а, -ѡ. *онај ко је црне ѡуѡи, гарав*. – Ко̀д-на̀с се вѝшѡ цијѡнијѡ цр̀нома̀наст ѡса̀н од исѡна са̀ жу̀тије перчином.

Цр̀нчевић, -а, м. *ѡрезиме у Красинцу код Гламоча добијѡно ѡо боји лица*. – Го̀тово свѡки Цр̀нчевић ѡма̀ цр̀нома̀насту гла̀ву и рѡјѡтко ко̀и је дрѡгѡ ва̀рбе осим Инићѡиѡ.

цр̀нчити, -ѡм, несвр. *радиѡи ѡѡѡке ѡслове као црни робови*. – Јадни ра̀дник тѐгли и цр̀нчи по̀-цијели да̀н ѡ-шуми, и ни́кат се не ѡдморѡ како ва̀ла.

цр̀тало, -а, с. *меѡално сјѡчиво које сијѡче земљу ѡриликом орања*. – И лѡмеш и цр̀тало су нам ко̀вали ѡни Мр̀ђѡни ѡс-Пријѡна̀ и то̀ су ти би́ли на̀бес ко̀вачи, не треба̀ ду̀шѡ губити.

цѡг, -а, м. *цијев кроз коју се ѡровлачи фиѡиѡљ у ѡѡѡро̀лејке ламѡе*. – Искрѡвијѡ се цѡг, по̀прави га и увѡци ну̀ви витѡљ.

цѡгати, -ѡм, несвр. *ѡиѡи ракију са краћим ѡрекидима*. – Што̀ свѡки да̀н цѡгате ракију, на̀-ну̀с вам тр̀гла, да̀бо̀гда?

цѡгнути, -нѡм, свр. *ѡијуцнуѡи мало, биѡи наврзан од ѡиѡа*. – Мѝ смо ти јѡчѡ сврѡтили на̀ко̀ ѡмѡрни ко̀д Во̀дина До̀киѡа у бирѡију и снѡгѡ цѡгнули по̀-неколике ло̀зе, и Бо̀га ми, за̀гријашѡ нас до̀бро.

цѡко, -ѡ, м. *умѡѡѡи ѡаѡче*. – Ђѡ на̀бавѡ то̀га цѡку?

цѡра, -ѡ, ж. *дјевојка*. – Одо̀шѡ му̀мци на прѡло цѡра, а тѝ се ка̀ртај и пу̀ши та̀ј то̀ротан, мѝслиш да̀ ће тѐби та̀ко̀ме до̀ћи цѡре са̀ме.

цурѐтак, -тка, м. *дјевојчица од дванаестѝак година*. – Унѝј цурѐтак расте ко из вѝдѝ Бѝже ме прѝсти, прѝтѝгла се ко кѝнопља.

цѝрица, -ѝ, ж. *женско дијѝте до десѝѝ година*. – Нѝш је Сѝмо ѝмѝ двѝје цѝрице, а ѝндѝк му се рѝдиле јѝш двѝје близѝнкиње.

цѝрѝк, узв. *назад, ѝовуци се*. – ѐп, ѝп, цѝрѝк, цѝрѝк, ѝстави кѝње вѝдѝш ли да е бѝлван зѝпѝ зѝ-камѝн.

цѝрѝкнути се, цѝрѝкнѝм се, свр. *ѝовући се уназад у јѝдном ѝрзају*. – Цѝрѝкните мѝло кѝње за ѝдан пѝдаљ, нѝшто е зѝпѝло.

Ч

чѝбар, -бра, м. *дрвена кухињска ѝосуда за млијѝко*. – Музѝље свѝкѝг јѝтра музѝ ѝвце у чѝброве и вѝрѝ варѝнику на ѝгњѝшту.

чѝбрица, -ѝ, ж. *деминуѝив од именице чѝбар*. – Дјѝца вѝлѝ да им се нѝмрвѝ крѝва у чѝбрицу пѝну врѝћѝ варѝникѝ.

чѝвѝ, чѝвла, м. *сѝецијѝлни ексер за ѝоѝкивање коња*. – Кѝд ѝдѝш на дѝрнек ѝ-Мркоњић, дунѝси чѝвѝлѝ да пѝткујѝмо кѝње, ѝтпашѝћѝ им плѝче.

чѝврѝљати, -ѝм, несвр. *говориѝи дјѝчијѝм јѝзиком из ѝрве фазе говора*. – Свѝ док нѝ прогѝворѝ, дјѝца чѝврѝљају, јѝр нѝкѝ глѝсове нѝ мугѝ изговѝрати.

чѝдити, -ѝм, несвр. *димиѝи, добијаѝи гараву боју од дима*. – Чѝдѝ нам ѝвѝј шпѝрет, мураћѝмо га прѝтрѝсати да вѝдѝмо штѝ му је.

чѝдоња, -ѝ, м. *во који има боју као да је био на диму*. – Гѝре кѝд-нѝс Врѝвѝцѝ, рѝјетко е бѝјѝ кѝи чѝдоња у тежѝака, а свѝкѝ дрѝгѝ је или гѝроња или зѝкоња.

чѝђ, чѝђи, ж. *ѝрах од дима, гар*. – Дѝк не потѝкошѝ рѝрови и дѝмњѝци, вѝмо са ѝустријѝм, кѝд-нѝс је дѝм излазијѝ на бѝцу па е сѝв тѝван бѝјѝ пѝн чѝђи.

чѝђѝв, чѝђѝва, ѝђѝаво. *оѝај који је ѝоцѝрнио од чѝђи*. – Кѝд стрѝц Шѝјко вјѝшѝ мѝсо на тѝван да се сѝшѝ, сѝв се зѝгарѝ па изглѝдѝ чѝђѝв ко да е спѝвѝ на тѝвану.

чѝђѝ, -ѝ, м. *мушкарац који има мрку боју лица ѝоѝѝ чѝђи*. – Муј Бѝже, ѝѝ ли је нѝш чѝђѝ нѝкѝ зѝчадијѝ?

чѝира, -ѝ, ж. *ограћѝна ливада у близини насеља*. – У Видѝсиловѝ чѝири је бѝла ѝдна крѝшка и, Бѝк ти је не убиће, рѝђѝла свѝкѝ свѝкатѝ гѝдинѝ.

чѝјати, -ѝм, несвр. *дугѝ ишчекиваѝи неке вијѝсѝи*. – Бѝба Василија е дѝвет гѝдѝнѝ чѝјѝла и чѝкала дѝда Милѝша ѝће ли ѝдаклѝн избити, а ѝндѝк, десѝтѝ гѝдинѝ, дѝд ѝзненѝда бѝнѝ из тѝлијѝнскѝга рѝпства.

чѝјити, -ѝм, несвр. *јѝдиѝи, ѝѝиѝиѝи, жѝлѝсѝиѝиѝи*. – Не чѝите жѝне за мртвѝје већ пѝдѝжите ѝвѝ нѝјѝч, сѝзама се нѝко нѝје врѝтијѝ са ѝногѝ свѝјѝта.

чѝкараст, -а, -ѝ. *ѝособа круѝних очѝју*. – Јѝлица е ѝмала чѝкарасте ѝчи, па кѝд пѝглѝдѝ нѝма, ѝзмѝ те нѝкаква стрѝја па си пѝѝн и брез рѝкијѝ.

чѝкија, -ѝ, ж. *врѝѝа мѝлого ножа на расклаѝање*. – Кѝга муја чѝкија убѝдѝ, нѝ требѝ му ни крѝва ни вѝдѝ. нп

чѝкмак, -а, м. *зѝвожѝе којѝм се изѝзива искра ѝрѝликом удара у кремен, ѝцило*. – Муј дѝд Милош, кѝд се врѝтијѝ из тѝлијѝнскѝга рѝпства, дѝнијѝ е сѝ-собѝм нѝкакѝв шѝрпѝл и ѝ-њѝм свѝ штѝ трѝбѝ за лѝлѝ; чѝкмак, дувѝнкѝсу, нѝкакве мѝлѝ мѝшице и јѝш штокојѝшта.

чакшире, чакшир̄а, pl. tantum. *вр̄с̄ӣа њан̄ӣалона од дебелог сукна*. – Наши су кӯповали у Книну и Бѣнкѡвцу чакшире, али љни дѡље к̄ажу брѣневреци.

чакширан, -а, м. *оној који носи чакшире*. – Ђнај чакширан ѡс-Прибелѣ је нӯсијѡ чакшире у кѡѣ је мӯгѡ ст̄ати јѡш ѣдан чѡек.

чалабр̄цнути, чалабр̄цнѣм, свр. *ѡјес̄тӣи мало, ѡ̄ек да се замами глад*. – Чѡм дѡђошѣ, чалабр̄цнушѣ м̄ало чѡрбицѣ па ѡдошѣ на штрѣку ѡ-Млиништа кр̄чити пӯт.

чалабр̄чак, -чка, м. *оскудан ручак од неколико залогая*. – Није чалабр̄чак ѡстѡ штѡ и рӯчак, мӯј Савѣтина. Г̄зда ѡм̄а рӯчак, а сирѡтиња чалабр̄чак.

чале, -ѣ, м. *надимак за кочојерна мушкарца*. – Није нашом чали св̄ако завиривѡ у тѡрбу, брајкане мӯј.

чалија, -ѣ, ж. *рас̄ӣшње, макија, крујна ѡрава*. – Гѡре, ѡзнад јѣзера на Ш̄атор планини, од пӯстѣ чалијѣ и макијѣ нѣ мореш прѡлазити.

ч̄алма, -ѣ, ж. *каја око које је замојан вунени ѡешкир да чува главу од хладноће*. – Ђ-нашом крају су људи нӯсили ч̄алме с̄амо у тѡку зимѣ, и тѡ ѡни штѡ су им кӯће испѡт-шумѣ.

ч̄амити, -ѡм, несвр. *чекај̄и, надај̄и се*. – Дм̄итар по цијели д̄ан ч̄ам̄и кѡд оваца да прѣстанѣ к̄иша ромѡњати.

ч̄амовина, -ѣ, ж. *ојш̄ӣи назив за дрво чејинара, смрче, јеле и бора*. – Ч̄амовина из Ш̄атора и Ст̄аретинѣ је ѡсук̄ана и није цијпка, а ѡна из П̄алежа и Рѡгуљинѣ дѡлинѣ правна ко пӯшка.

ч̄амѡтиња, -ѣ, ж. *неак̄ӣвност̄и, чекање*. – Вѡђе је, кѡлико ја вид̄им, пӯст̄а ч̄амѡтиња завлада и тѡт̄ални нѣр̄ад.

ч̄анак, -нка, м. *округла дрвена ѡсуда у кухињи слична шер̄и*. – Разбијѡ ми се ѡнај ч̄анак, вољелија би да ми је свѣ к̄арлице поразбијало а да е ѡн здрав.

ч̄ап, ч̄апа, м. *мјера, с̄ирава за одређивање дебљине даске*. – Направи Јѡја два ч̄апа, ѣдан за двѡцу а ѣдан за пѣтицу д̄аску.

ч̄апкати, -к̄ам, несвр. *скидај̄и ѡруње или које друге сиј̄ници са каквих ѡредмеј̄а*. – Прѡђи се тѡга, штѡ ч̄апк̄аш пов̄зд̄ан пѡ-себи, ваљда нѣћеш златѡ ишчапкати.

ч̄апраз, -а, м. *онај који кроји народну ношњу и јаше доброга коња*. – Није било бѡљије ч̄апраз̄а од Црнолуж̄ан̄а ниѡи ће и бити дѡк је св̄ијета и вијека.

Ч̄апразлије, Ч̄апразлија, ж. *добре бињѣције на добрим коњима у вијешкој одори*. Овако се зове једно село у Лѡвањском ѡљу. – Свѣ Ч̄апразлије ѡспод Д̄инарѣ у Лѡвањском пѡљу сл̄авѣ Ч̄асне Вѣриге.

ч̄ар, -а, м. *љејѡӣа, шаренило, бајковѡиост̄и*. – У прѡљеће, к̄ад озеленѣ наши гајови и окр̄ајци, нѣ море се чѡек нагледати пӯстѡга ч̄ара и ѡепѡтѣ.

ч̄арати, ч̄ар̄ам, несвр. *бавиј̄и се магијом, чаролијом*. – Свѣ ѡвѡ нѣсретнѣ вјѣштице ч̄арају, траг им се изгубијѡ д̄абѡгда.

ч̄аркати, -ам, несвр. *ѡмијерањем угарака на огњиш̄иу изазивај̄и искре*. – К̄ад нам дѡлази пѡлож̄ајник, м̄и га пѡспѣмо ж̄итом, а ѡн ѡнд̄ак ѡзмѣ угарак па ч̄арк̄а ва̄тру и гѡвори: кѡлико ѡскр̄ица тѡлико ѡвчица...

ч̄арни, -а, -ѡ. *црн, бајковѡи, очаравајући*. – Дјѣвѡјка е свѡѣ ѡчи клѣла, ч̄арнѣ ѡчи да би нѣ гледале... нп

ч̄арнути, -нѣм, свр. *разжариј̄и вај̄иру да боље гори*. – Ђзми машице па м̄алко ч̄арни ва̄тру да бѡљѣ гѡри, нѣшто тиња, утрнуће се.

Чарџице, Чарџица, ж. *џезик који љада 25. децембра а џосвећен је обичајима џџерања вука од насеља и блага*. – Данас су Чарџице, спремте се дјецџ да вџдите вука штџ га је улџвијџ лугар Чедџ.

чарџичари, чарџичара, м. *учесници чарџица*. – Чужу се клепке, џду чарџчари и са-њима главни, Ђурага Шџбат.

чаџт, -и, ж. *углед, џошџовање*. – Тџ ти је рџд од чаџти и поштџња и отален се мџреш слџбџдно џжџнити.

чаџтрња, -џ, ж. *узак и дубџк бунар у безводном крају, џџаџак од џџарих Илџра*. – Уна наџа чаџтрња у Мукиња џма вџдџ и кад је ниџе нџма.

чаџчак, -чка, м. *смрзнуџо блаџо на џуџу*. – Смрзџо блаџо на путу од пуџте џџчџ па се уватиџџ унаџ чаџчак, нџ дџ се џдати пџ-њџму.

чаџчати, -ам, несвр. *чџркаиџи џо нечему, дираџи*. – Нџ чачкаџ нус, тџ нџ ваља, џџсам ли ти стџ пута рџкџ.

чаџџш, -а, м. *весељак у сваџовима или мџби задужен за џерџонију и весеље*. – Кџд нас ниџад ниџе бџло свџдбџ брџш-чаџша, јџр би тџ бџло нџкаџо шуџшасто.

чваџка, -џ, ж. *жџна која више џрича а мање ради*. – Уна чваџка саџо мџљџ и не затвара уста ниџкаџо. Ама, каџо ну јџзик не забџли, тџмџ се ја наџвише чџдџм.

чваџкати, чваџкам и чваџчџм, несвр. *неџџо џабирчиџи, узимаџи џомало*. – Пџрица маџи нџ море кџкавац ни јџсти ко друга дџџа вџно чваџка ко вребац.

чвегер, -а и чвџка, -џ м. *ударац заџегнуџим џрсџом џо глави, чволик*. – Кад Виџо џдарџ џдан чвегер Здравилу по нуџу, скџчи му чвџруга кџлик џџшник.

Чвџкић, -а, м. *џрезиме у гџмџчком крају насџало џо џноме који је диџџо чвоке*. – Сви су Чвџкићи радни и поштџни џџди.

чвоџикнути, чвоџикнџм, свр. *удариџи неџме чвоку џо казни*. – Кад Пџтар нџкога чвоџикнџ из шаџџ, џсто е ко да га е џдариџџ прџтом.

чвџруга, -џ, ж. *исџџичење на џџџелу у облику џраха*. – У-наџога Милурдџ, свџ нџкаџве чвџруге поискаџале пџ-тиџелу.

чврџка, -џ, ж. *жџна која говори сама са собџм кад је нико не џиџа*. – Нџ море памџтан чџек дџбити риџџи од унџ чврџкџ за џвту данџ.

чврџкнут, -а, -џ. *луџкаџи, џграничених џџџџности*. – Штџ ш џџм џмаш џкаџва пџсла кад знаш да е џн маџо чврџкнут.

чџбурати, -ам, несвр. *џадаџи, изџџеваџи се обилно*. – Бџџџ е пџлом џбџлаџа па вџда чџбурџ са стрџва џ-жџебе и расџпа се на свџ стране.

чџвртџиџа, -џ, ж. *џкреџање џо себе за џун круг*. – Кад се пџпнџте на вр Шатџра пџанинџ, џкрџте се на чџвртџиџу па џете углџдати Унац вџду и Мџмчилову кџлу краџ-нџ.

Чџгар, Чџгара, м. *џрезиме у гџмџчком крају*. – Сви су Чџгари кџд-нас пакласти ко угарак, али џма џдна сџрта маџо жуџкаџиџа и велџ да е тџ дџшло по жџнџкџ лиџиџи.

чџгрџст, -и, ж. *спор, сваџа, џмраза*. – Да ниџе каџва чџгрџст мџу Каџтезиџе па се вџзда свџџаџу?

чџгрџаљка, -џ, ж. *наџрава од дрџџа коџом се џлаше џџиџе и звиџери*. – Да ниџе унџ чџгрџаљкџ штџ е Млаџо направиџџ, свџ би наџе виџње тџџе пџзџбџле за тридџни.

чџдо, -а, с. *диџџе које је џџек џроходало*. – Ма, џџ ми се саџрило мџе чџдо мџлџ?

Чѣдо и **Чѣко**, -ѣ, м. *хиѣкористѣик од именице Чедомир*. – Човѣнѡв је Чѣдо рѣдијѡ на штрѣки па ѡндѣк бѣјѡ лѡжѣч на нѣкаквѡм кѡтлу, кѣко велѣ.

чѣднѡст, -и, ж. *невинѡстѣ, безазленѡстѣ*. – Кѡд-нас ти се чѣднѡст цијѣнила ко свѣтиња и кѡ би је изгѣбијѡ, оцрнѣијѡ е ѡбрас и свѡме дѣвѣтѡм кѡлену.

чѣка, -ѣ, ж. *скривѣно мјѣстѣо у ловишћу за ловца*. – Нѣјсигѣрнѣја е чѣка нѣдрвету јер пѡнекад рѣњѣни дѣвѣ вѣпар знѣ нѣпасти лѡвца на зѣмљѣ.

чѣкиња, -ѣ, ж. *густѣо крзно медвјѣда или дивљѣ свињѣ*. – Чѣкиња дѣвијѣ свињѣ нѣ ваљѣ нѣчему, а мѣђѣја би се добро продавала у Далмѣнцији Талијѣније.

чѣкињѣст, -а, -ѡ. *ошћѣре и грубе длаке као у звијѣри*. – Гѡре кѡд-нас унѣј Кѣдрѣ иш-Пѡслијѣ имѣ пѣрчѣн на глави чѣкињѣст ко у дѣвијѣга прѣсца, прѡшћѣш.

чѣкићѣти, -ѣм, несвр. *ћѣричѣши нѣйѡвѣзѣно и неосмишљѣно*. – Кѡд Мићѣ нѣмѣ пѣмѣтнѣ бѣшјѣдѣ, ѣн сѣмо чѣкићѣ сѣм зѣ-се и кѣд га нѣко нѣ слущѣ.

чѣкрк, -а, м. *урѣјај за намѡтавање ћѣрѣје*. – Скѣни Лѣзо чѣкрк са тѣвана да намѡтѣвѣм прѣђу у клѣпке.

чѣлѣ, -ѣ, ж. *ћѣрава, доказѣна, истѣинићѣ*. – Ѳво ти је чѣлѣ ћѣстина свѣдно, вѣдѣм јѣ тѣбе, ти вѣдѣш мѣне.

Чѣлѣнка, -ѣ, ж. *ћѣћѣна гдѣ су се настѣаниле ћѣчѣле*. – У Чѣлѣнки вѣше Ўрљѣја имѣ чѣлѣ, Бѡга ти пѣтѣј кѡликѡ, и нѣко нѣ тувѣ кѣд су тѣ дѡшле.

чѣлињѣк, -а, м. *ћѣчѣлињѣк*. – Изѣ-нашега чѣлињѣка е бѣла ѣдна трѣшња по кѡјѡј су се дѣѣца пѣњѣла пѡ-цијѣлѣ дѣн.

чѣлоња, -ѣ, м. *чѡвјѣк великога чѣла*. – Свѣк је знѣѡ ѡногѣ чѣлоњу из Дѡца ко нѣјпѡштѣнијѣг чѡѣка ѣ-Горњѣѡм крѣју.

Чѣлѡпек, -а, м. *ћѣрисѡјѣна сѣѣрана брда кѡја је ћѣрѣ осунчѣна*. – Нѣћѣ, кѣдѣ ме нѣге прѡнѣсошѣ и ѡчи прѡвѣдошѣ, нѣ виђѡ вѣшѣ јѣгѡдѣ и борѡвњѣчѣ ко ѣ-нашѡм Чѣлѡпѣку.

чѣљѣд, -и, с. *народ, сви члѣнови јѣдне ћѡродице*. – Кѣко ти је унѡ чѣљѣди кѡт-кућѣ ѡ, Стѣвѣнѣ?!

чѣљѣде, чѣљѣдѣта, с. *чѡвјѣк, људско бићѣ*. – Тѡ пѣмѣтно чѣљѣде нѣ би урадило штѡ си ти мѣј Сѣвука нѣсрѣтнѣ.

чѣмѣр, -а и **чѣмѣри**, ж и м. *горчина, јѣд, бол*. – У дѣши јѡј је вѣликѣ чѣмѣр и јѣд, трѡѣ јѡј је дѣѣцѣ рѣно поѣмирѣло.

чѣмѣран, -рѣна, -рѣно. *жѣлѡсѣѣн, уцѣвијѣљѣн*. – Ўн је јѣдан и чѣмѣран са нѣкѡм жѣнѡм и дѡбро е ѣн и прѣ-себи, штѣ ѣна свѣ чѣнѣ.

чѣмѣрика, -ѣ, ж. **1.** *вѣѡма горка ћѣрава сличѣна срчѣнику*. – Ђ, јѣдна ти сам вѣкѡ нѣсрѣтна, да ми је сѣд гркѣ чѣмѣрикѣ пѡпѣла би је ѡд-јѣда и тѣгѣ гѡлемѣ. **2.** *ѡжѣлѡшћѣна жѣна кѡја жѣви горѣк жѣвоћѣ*. – Штѣ ѣѣ унѣ јѣднѣ чѣмѣрика сѣма и сѣрѡмѣшна; нѣко дрѣвѣ нѣбавѣти, нѣко вѣтрѣ нѣлѡжити.

чѣмѣрѣкѣти, -ѣм, несвр. *говѣрићѣи ћѡѡћѣи глѣхѡнијѣме ѡсебе*. – Гѣдѣн нѣшто чѣмѣрѣкѣ, али му ни ѣднѣ нѣ морѣш рѣзѣбрати.

чѣпѣти, чѣпѣм, несвр. *ћѣжљѣиво ходѣћѣи*. – Ђно Пријѣнчѣнѣ по цијѣлѣ дѣн чѣпѣјѣ нѣ-Калдрми и чѣкѣјѣ вѣгѣн с кѣрузије.

чѣплијѣз, -а, м. *ћѡљѣска ћѣрава дѣугога лѣстѣа из кѡје рѣстѣе дрѣвенѣстѣо сѣѣаблѡ са сѣмѣнѣком*. – Нѣјвишѣ имѣ чѣплијѣза дѡљѣ ѣ-Врѣњѣку и Плѣндѣшћу.

чѣпрѣкѣти, -ѣм, несвр. *ћѡћѡѣвѣћѣи, рѣзгрѣћѣћѣи*. – Кѡкоши пѡ-цијѣлѣ дѣн чѣпрѣкѣјѣ на бѣњѣшћу.

чепрљати, -ам, несвр. *їравиїи їрве кораке или огребойїине нокїїима їо лицу.* – Дјѣца нѣ знају па стáлно чепрљају прстије по нѹсу и лицу.

чепушати, -ам, несвр. *чуйайїи їраву из земље са коријеном.* – Кáд жѣне чепушају тráву, чѣсто се пòсвађају па се почепушају и за перчїне.

чѣрен, -а, м. *решейкастїи кош изнад шїорейїа за сушење кукуруза.* – Кáд би кўрзи бїли сирòви, нáши стáри и пòслáжў у чѣрен да се сўшѣ.

чѣрек, -а, м. *чейїврїїина меса од закланог брава.* – Стѣвило би свáкѣ гòдинѣ сўшијò по ѣдан чѣрек гòвединѣ, а вòлијò е тò сўвò мѣсо вїшѣ од Црновршчáнá.

чѣречити, -їм, несвр. *сјеђи брава їо кичми на два дијела.* – Ёно Лўјò заклò јўницу па чѣречї, свáкá јòј полòвина їмá пò-триста кїлá.

чѣрўпати, -ам, несвр. *скидаїїи рукама їерје са кокошке.* – Сáва черўпá пијѣтла за рўчак.

чѣсница, -ѣ, ж. *божїїна їогача украшена разним знаковима.* – Кáд се лўмї чѣсница, дјѣца нѣ трепћў глѣдајўћи ћѣ је цвáнцака.

чѣст, чѣста, чѣсто. *редован, уобичајен.* – Тѣтка Анђелија је чѣст и дрáг гòст нáшѣ кўћѣ.

чѣстит, -а, -о. *добар, врїједан, їошїїен.* – Чѣстит унáј мáлї Бóжїн, ўн ти нѣће прòћи а да не нáзове, помòзи Бòг.

чѣша, -ѣ, ж. *свраб, чешање.* – Чòбана освòдила чѣша па се пò-цијелї дáн драњá и чѣшѣ.

чешáгија, -ѣ, ж. *гвоздена чейїка којом се їимаре коњи.* – Дѣвїн пѣрчїн нѣ би ни чешáгија размрсила кáко се зáчичò.

чїба, -ѣ, ж. *гнојна бубуљица на лицу.* – У Јòкѣ свѣ нѣкакве чїбе поискáкале пò-цијелòм чѣлу па ї замўтáвá рўпцом.

чїбица, -ѣ, ж. *деминуїїив од именице чїба, осїїша.* – Кáд вáтра пòдузмѣ дјѣцу, пòцијелòм тїјелу се пòјáвѣ ўнѣ сїтнѣ чїбице.

чїбуљица, -ѣ, ж. *гнојни чворић на кожи, исїїо шїїо и чїба.* – Кáд се на обрáзу пòјáвѣ чїбуљице, говòрилò се да дјѣца рáстў.

чївија, -ѣ, ж. **1.** *дрвени или гвоздени клин.* – Поїспадале су свѣ чївије из самáра, мўрá да се расўшијò. **2.** *уїїцајан човјек који има велику моћ у власїи.* – Стáнку се тї обрáти, ўн ти је вѣликá и прїзнáтá чївија.

чивїлук, -а, м. *вјешалица за одјећу.* – Ў-шта бѣљїш јáдан нѣ бијò, ёно ти кожўна на чивїлуку вїсї од-јутрòс.

чїк, *узвик којим се неко изазива на борбу.* – Чїк ў-кости ако те мáјка рòдила, да вїдїмо ко е јáчї.

чїкати, -ам, несвр. *изазиваїїи на борбу їонављањем узвика чик.* – Ёно Мїлицѣ, цијелò јўтро чїкá Лáкети и Кóви да се понўсајў али ўни нѣ смїјў, стїдѣ се Јòјѣ Пóљїиá.

чїка, -ѣ, м. *озбїљан мушкарац средњих гдина.* – Чїка Мїлош се їгрá са дјѣцòм па им пòслијѣ їгрѣ дáе слаткїше и дјѣца га вòлѣ.

чїлáш, чилáша, м. *млад и вилован коњ.* – Мїле ўзјá пòмáмна чилáша па òде їспод Грáдїшта ў-газбину ў-Црнї Вр̄.

чїм *їрїлог за врїјеме у значењу док, їошїїо.* – Чїм дòђў, рѣците им да ми се јáвѣ.

чѝмбур, -а, м. *јело од јаја и кајмака, раскравич*. – Чѝмбур је укусан и лако га е спрѝмити.

чѝни, чѝни, ж. *набача, мађија, оѝсјена*. – Уна се њѝјева вѝжла некако промијѝнила ко да е неко на-њѝ набѝцијѝ чѝни.

чѝнија, -ѝ, ж. *већа зѝјела од дрвѝта*. – Код нас се некадѝ јѝло из зѝедничкѝ чѝнијѝ дрвеније жлицѝа.

чѝнити, -ѝм, несвр. *сѝварѝти, ѝравиѝти нешѝо, радиѝти*. – Штѝ чѝните, јѝсте ли прѝ себи, данас се не рѝдѝ, свѝтац је у црљеније слѝвије?

чѝп, -а, -о. *краѝак, сѝпан, мален*. – У-нашом пѝљу је трава чѝпа али је добрѝога квалитѝта за сѝтно бѝаго.

чѝпица, -ѝ, ж. *краѝика ѝрава или овца малених сѝса*. – У Дѝловије ѝмѝ унај брчѝк, уна кратка чѝпица па кад се покосѝ, ѝстанѝ лѝдина бијѝла ко сѝр. Овца чѝпица се рѝзликује од ѝвцѝ трѝсѝсѝ; ѝмѝ малѝне сѝсе прѝшѝеш, и даѝ мањѝ варѝникѝ.

чѝр, -а, м. *загнојено мјесѝо на ѝијелу које много боли*. – Ранијѝ је бѝвало на-дјѝци мѝго чѝрѝва, а ѝтка се појѝвишѝ дѝктури и унѝ ѝгле штѝ бѝдѝ, нестаде ѝ ко длѝном ѝ-длан.

чѝса, -ѝ, ж. *комад влакна од лана или коноѝље*. – Гребѝнаље вѝжѝ пртѝнину у чѝсе, а прѝље сѝби прѝвѝ кѝђељу за-прѝшлицу од двѝје или три чѝсе.

чѝстѝнац, -нца, м. *онај који је склон хѝгијѝни, уредан чѝвѝек*. – Јѝмѝм да од Нѝнада Рѝдојѝ ѝјѝ бѝло вѝћѝга чѝстѝнца у-нашоме крају.

чѝстѝница, -ѝ, ж. *жѝна склона хѝгијѝни*. – Бѝаго ти је уномѝ за кога пѝћѝ уна Пѝића чѝстѝница.

чѝтати, чѝтам, несвр. *рачунаѝти, уважаваѝти, ѝризнаваѝти*. – Ако Јѝво пѝгоди плѝјѝм кѝљ, тѝ се чѝта, ако прѝмашѝ, тѝ се не чѝта.

чѝча, -ѝ, м. *сѝтарији мушкарац са брковима*. – Ёво Нѝћѝ, бѝаго мѝни, ѝће чѝча да се жѝнѝ, а тѝк пѝдѝсѝтѝ прѝваѝлијѝ прѝѝ-главѝ.

чѝчак, -чка, м. *сјѝме реѝува у облику лоѝѝице са кукицама*. – Зѝпетљѝ се чѝчак Мѝлици у пѝрчѝн и ѝјѝ мѝгло ѝшта вѝно ошишати је на-нулу, а уна уѝзѝла пѝтнѝстѝ.

чѝчати, -ѝм, несвр. *сѝављаѝти чѝчке некое у косу, вѝзѝти се, зѝѝѝљаваѝти*. – Нѝмојте се дѝѝцо чѝчати јѝр ћѝмо вас мѝрати ошишати.

чѝбан, -а, м. *ѝасѝир, чувар сѝоке*. – Мѝло коѝ наш мѝшкић до вѝјскѝ ѝјѝ бѝјѝ чѝбан, а кад се из вѝјскѝ вратѝ, прѝватѝ се пѝсла у-шуми и рѝши унѝ мадре јѝловѝ и смрчѝвѝ.

чѝбанин, -а, м. *сѝтарији искусни чѝбан*. – Ој Јѝване, чѝбанине стѝрѝ, вѝци тѝве подавишѝ ѝвце. нп

чѝбанка, -ѝ, ж. *ѝасѝирица, жѝна која чува овце*. – Завѝље се чѝбан и чѝбанка пѝ имену Јѝван и Јѝванка. нп

чѝбанија, -ѝ, ж. *груѝа чѝбана у ѝприроди у игри*. – Сѝстала се пѝстѝа чѝбанија дѝље у Грѝлије па запѝврзѝла некакѝе ѝгре стѝрѝњскѝ.

чѝбановати, -нујѝм, несвр. *бавѝти се чѝбанским ѝословима*. – Дѝмѝтар је цѝјѝлѝга живѝта чѝбановѝ дѝље у-пољу и рѝјѝтко е дѝлазијѝ кѝћи.

чѝбанче, -ѝта, с. *дѝјѝте које чува јањѝце*. – Вѝликѝ е рѝзлика од прѝвѝг чѝбана до чѝбанчѝта јѝр чѝбанче не море чѝвати крѝпнѝ стѝдку.

чóво и **чóко**, -ѐ, м. *хиѿкорисѿик од именице човјек, назив за онога ко има велики углед*. – Милѐкоња ти је бйјѿ прáвй прáвцáтй чóво.

чѿек, -а, м. *човјек*. – Нйје бйло поштѐнијѐга и ваљáтијѐга чѿека од Јѿјѐ Пѿљйћа у цйјѐлѿме нáшѿме крáју.

чѿја, -ѐ, ж. *чоха, врстйа скуйѿѿјѐнога ваљáног йлáйна*. – Кѿд-нáс су цáмáдани и јѐчѐрме бйли од чѿјѐ из Кнйна.

чѿјство, -а, с. *велики каракѿѿер, морал, дѿстѿѿјансѿиво*. – Нáшије стáрйје чѿјство е бйло свѐтá ствáр и сáмй жйвѿт се за чѿјство улагѿ.

чѿт, чѿта, м. *врх некога узвишења, вис*. – Нá-нашем Курјáкѿвцу, нá ўнѿмѐ ѿштрѿме чѿту, повáздáн пўшѐ бўра и тў нйкакво дрво не рáсте.

чўбре, -ѐ, м. *ѿнај који има дебеле усне*. – Вйдйш ли тй Микáило ўнѿгá чўбрѐ, ўста му ко да су га чѐле изубáдале.

чўбрило, -а, м. *йѐјорáйшв од именице чубре*. – Прѿђй се тй бѿна ўнѿгá чўбрила ѿтковачкѿга, нйје ўн тѐбй прáвá прйлика.

Чўбриловић и **Чубрйловић**, -а, м. *йрезиме йѿ Чубрилу*. – Кѿд-нáс је бйло нѐкадá Чўбриловићá, али су се расѐлили дáвно нѐђе окѿ-Бáњѐ Лўкѐ.

чўбура, -ѐ, ж. *мјѐстѿ гѿђе йáда вода*. – Чйм пѿчнў јѐсѐњѐ кйше, у Склѿпу вйше Рѐмйћá пѿјáвѐ се чўбуре на нѐколикѿ мјѐстá и вѿда пáдá и тўтњй, мўгли би млйни мљѐти.

чўдило, -а, с. *сйрáшилѿ, накарáда, ругѿба*. – Бѿже мўј на свѐму ти вáла, кáква су ѿвѿ пўстá чўдила од ѿвѐ нáшѐ млађáрије?

чўдо, прил. *много, йуно у изѿбйљу*. – Лукѐндићй су знáли свáкѐ јѐсени зарáдити чўдо пáрá прѿдáјўћй кѿже и сўвў пáстрму дѿље у Лијѐвну, а знáли су и дѿ-Трáвнйка слáзити.

чўка, -ѐ, ж. *изѿѿјѿени врх на неком узвишењу*. – Ў-нашѿм крáју на свáкѿм брѿду ймá пѿ-нѐкá чўка јѐ вјѐтар пйри повáздáн.

чўка, -ѐ, ж. *коријѐн клийá кукуруза са којѐга је скинуѿо зрно*. – Сўва чўка е дѿбра зá-ватрѐ и ѿд-њѐ се знá по зйми и шпѿрет усјáити.

чўкљá, -ѐ, ж. *рањѐно или суво сйáблѿ у шуми*. – Лўгáр нам је ў-шуми дѿзнáчијѿ нѐколикѐ чўкљѐ да пѿрушймо за дрвá.

чўкнўт, -а, -ѿ. *йриглўй, ударен, ѿграничен*. – Кѿ е чўкнўт, не ймáј сá-њйм нйкаквa пѿсла, бѿљѐ ти је.

чўла, -ѐ, ж. *ѿвца малѿних ушйју*. – Ймали смо двйје чўле па смо ѐдну прѿдáли а дрўгў ѿдрѐдили ў-пáстрму.

чўлйн, чулйна, м. *ѿван малѿних ушйју, а чѐстѿѿ и надимак за чѿвѐка који има ѿшйѐћѐне уши*. – Кѿд-нáс је ѿван чўлйн ѿбáвѐзно нўсијѿ звѿно и йшѿ прѿд ѿвца кѿ прѐдвѿднйк.

чўмити, -йм, несвр. *гладан глѐдáшй уйѿрно у храну*. – Штѿ сте укйчили па чўмитѐ ў-тў пйту, штѿ се нѐ склонйѿте ѿвдáлѐн?

чўнак, чўнка, м. *йрибор за тйкање који се йрѿвлáчи крѿз нйшйи*. – Нáђй ми ѐдно кокѿшијѐ пѐро да нáпрáвйм шврáчицу за чўнак.

чўпа, -ѐ, ж. *крайќа длáка са жйвѿйшњá*. – Нáши су тежáци кѿристили чўпу за самáре и кўмотѿве.

чўпáв, -а, -ѿ. *длáкaв, космáй, рушáв, руњáв*. – У Чѐгáрије ймá ѐдна вѐла лўдй пá чўпáви и рўњáви по цйјѐлу тйјѐлу ко ѿвце.

чу̀по, -ѐ, м. *надимак за чу̀йавога мушкарца*. – У Ба̀ришићије на̀ш је чу̀по имо̀ најбо̀љи во̀ђња̀к; ва̀лда вѝдијо̀ у Ау̀стрији ка̀ко се во̀ће узга̀ја.

чу̀ст, -а, -о. *јак, чвр̀сти, сѝсобан*. – О, му̀ј сла̀тки бра̀те, ко̀д-на̀с ти је би́ло чу̀стије му̀мака̀ ко Кра̀љевић Ма̀рко.

чу̀сте, -ѐ, м. *мушкарца̀ широких лѐђа и ай̀леѝске гра̀ђе*. – Му̀м стрицу Јо̀ви, зва̀нџом чу̀сте, жи́в ро̀п ни́је смй̀јо̀ у-ша̀ке.

чу̀тура, -ѐ, ж. *овални й̀лосна̀й суд за йѝће*. – По̀којни́ дй̀д Ми́лош је ва̀зда у̀за̀се имо̀ ба̀рем по̀ла чу̀турѐ ра̀кијѐ.

чу̀турица, -ѐ, ж. *војнички суд за воду ко̀ји се носи на ой̀сачу*. – Сва̀ка ча̀ст во̀ди, али чу̀турица ра̀кијѐ је спа̀с војни́ку терѐнцу.

чу̀ту̀рило, -а, м. *надимак доби́јен йо чу̀ту̀ри*. – Зна̀ ли йко̀ ку̀да е о̀тишо̀ уна́ј чу̀ту̀рило?

чу̀шља, -ѐ, ж. *влас̀тйи́ша именица од глагола чу̀шља̀ши*. – На̀ша е Чу̀шља̀ ро̀дила два̀нестеро̀ дје́цѐ брѐз-баби́цѐ.

чу̀шља̀ти, -а̀м, несвр. *развлагичи́ши вуну у й̀осебне й̀раменове*. – Же́не по ци́јели́ да̀н чу̀шља̀ју вуну у Ми́јџки́нџ ко̀либи.

Ц

ца̀ба, прил. *беси́лаѝно, йокло̀њено*. – Да̀нас не́ма ни́шта ца̀ба, а љу̀ди су не́када̀ да̀вали и ка̀по̀м и ша̀ко̀м.

ца̀бе, прил. *узалуд, бескорисно*. – Ца̀бе ти је Ми́јаши́не, да ми по̀клонйш то̀рбу ду̀ката̀, не му̀гу ти забора̀вити у́ну ла̀нску̀ ла̀ж.

ца̀да, -ѐ, ж. *друм, цес̀та, раван и й̀раван йу̀й*. – На̀љегошѐ на ду̀гачку̀ ца̀ду па одошѐ ка Дрва̀ру гра̀ду.

ца̀ка, -ѐ, ж. *дуга врѐћа од й̀ришени́не*. – На̀ши би у̀-Ба̀чкој на̀-да̀н зара̀ђивали по̀-пѐт ца̀ка̀ ку̀руза̀ кад го̀дина ро̀дй.

ца̀кара, -ѐ, ж. *жена ко̀ја има ца̀каси́цу гардеробу*. – Штѐ е би́ла уна̀ ца̀кара у По̀повићи́је, ка̀жү да вѐћѐга покáре́та ни́је би́ло од-њѐ.

ца̀каст, -а, -о. *онај ко̀ји је у облику ца̀ке*. – Ћѐ си по̀гужво̀ о̀во ка̀пу́та па ти је ва̀ко ца̀каст?

ца̀кман, -а, м. *добар мајси́ор, си́реман човјек за све*. – Мр̀ђени й-При́јана̀ су би́ли пра̀ви ца̀кмани у ко̀вању ра̀знога̀ ала̀та.

ца̀мадан, -а, м. *горња мушка одје́ћа од чо́је украшена й̀окама*. – Пе́рица Га̀леши́ћ је имо̀ ца̀мадан од чи́стѐ чо́јѐ и по̀д-грлом двй́је зла̀тнѐ то̀ке ко̀лик двй́је ша̀ке.

цеба̀на, -ѐ, ж. *муниција, оружана си́рема*. – Кра̀љ йма̀шѐ кра̀не и цеба̀нѐ, да ра̀тује́ три го̀дине да̀на̀. нп

цева̀п, цева̀па, м. *цијена, йла̀ша, надокнада за неку робу или й̀осао*. – Ни́је ла̀ко да̀ти цева̀п у се́лу за ка̀вгу и ла̀рму, ка̀моли у ту̀ђѐм свијѐту.

це́ла̀т, це́ла̀та, м. *онај ко̀ји извршава смр̀йну казну, суров*. – За ври́јеме Ту̀рака̀, ка̀ко велѐ ста̀ри, це́ла̀ти су му́чили и уби́јали на̀с рйш́ћане брѐз й̀каквѐ суди́је и жа̀лбѐ.

це́леп, -а, м. *си́адо оваца̀ или крдо говеда*. – Ка̀д нају̀ри це́леп го̀веда̀ у ла̀до̀вину, бје́жећи од о̀бада̀, скло̀ни се на ка̀кво др̀во, јер те му̀гу са̀трати.

цѐмāтом, прил. *сее одреда, без изузетика*. – Побила крупа свѐ пѓље цѐмāтом и свā љѐтина бетѐрисала.

цѐпара, -ѐ, ж. *жсена са много цѐпова на себи*. – У свāкѓм сѐлу у-нāс била е пѓдна цѐпара па нѓје ни знāла кѓликѓ цѐпѓвā ймā.

цѐпāрац, -рца, м. *ситинији новац за дневно йпрошење*. – Кѓд-нāс се нѓје знāло за цѐпāрац дѓк вāмо у-неки вāкат нѐ прорāдѓ штрѐка Врāњина и љѓди стāдошѐ зарађивати пāре.

цѐпāрош, -а, м. *лојов, онај који краде из йућих цѐпова*. – Нѐмѓј се тѓ сикирати за сѐло, чѓвāј се тѓ цѐпāрѓшā и гѓжвѐ у граду.

Цѐпина, -ѐ, м. *йрезиме настѓало од именице цѐй*. – Мѓј ти се дѓд виђѓ дѓље у Каурије са нѐкаквије Јѓвѓм Цѐпинѓм па ѓд-њѐга купијѓ свѓрале и брāт Млāђѓ ѓдмā ѓврчијѓ и пѓчѓ свѓрати.

цѓйда, -ѐ, ж. *дуго койље са гвозденим шилком на врху*. – Тѓрци су и на штāповије нѓсили цѓйде и сā-њима бѓли јāднѓ рāју.

цѓйкљати, -āм, несвр. *расѓи нагло*. – Пāла е дѓбра кѓша па купијѓри цѓйкљāјѓ ко из вѓдѐ.

цѓйлѓт, -а, м. *койље или сѓйријела за бацање*. – Цѓйлѓтом су се бѓрили стāрѓ јунāци и вāтали у-кости јунāчкѐ.

цѓилитати се, -āм се, несвр. **1.** *бацаѓи цѓилиѓ у неки цѓљ*. – Мѓмци су се цѓилитāли и бāцāли дѓгѐ штāпове гāђајѓћи мѓту. **2.** *скакаѓи, йрчачѓи крујним корацѓма*. – Чѓбани се цѓилитајѓ ко ждријѓпци нā-лѓдини кѓд-блāга.

цѓица, -ѐ, ж. *шара, накиѓ, играчка за дѓѓцу*. – Далматѓнке су у-наша сѐла дѓлазиле и продавале рāзнѐ цѓце за вѓну и жѓто.

цѓицица, -ѐ, ж. *деминуѓив од именице цѓица*. – Унѐ нѓсалице йс-Каурā су донѓсиле рāзнѐ цѓицице и драгѓулије па и продавале за вуну и жѓто, а пāре нијѓсу ћѐле.

цѓлāн, -а, м. *буѓна косѓ од коња или вола*. – Дѓбар ѓвāј цѓлāн за скијāње по лѓду. ПВ

цолāнуше, цолāнѓшā, ж. *скије наѓрављене од буѓне косѓи које йо лѓду јуре великом брзинѓм*. – Кāд Никола стāнѐ на цолāнуше, прѓјѓри испѓд Пѓтрова Врѐла ко мѓња. ПВ

цѓмба, -ѐ, ж. *искусна, сигурна и йровјерена особа*. – Нѐ шали се ш ѓѓм, стāрā е ун цѓмба.

цѓмбаст, -а, -ѓ. *нераван и руѓасѓ йшерен*. – Нѓје лāко кѓсити по цѓмбастѓј лѓводи кāд је јāзавац йзровѓ.

цѓуда, -ѐ, ж. *ѓдјевни йредмѓй, бунда, јакна*. – Дāј ми тѓ цѓѓду да се загрѓнѓм, лѓдено е.

цѓукац, -кца, м. *ѓас или чѓвјек йасѓје нарави*. – Слушāј тѓ малѓ, āко не прѓкинѓш пѓштити тāј дѓвāн, прѓбићѓ те ко кākвѓга цѓкца.

цѓукела, -ѐ, ж. *сѓари ѓас скиѓѓница*. – Кāд се стāрā цѓукела скѓитā, тѓ ти је знāк да е ѓѓгово ѓзвѓнило.

цѓѓбус, -а, м. *нерѓд, кркљанац*. – Йзглѓдā да е сѓнѓѓ у кавāни кѓд Каварѐ бѓјѓ вѓлики цѓѓбус дѓк су свѐ стѓлице пѓломљене.

цѓѓрија, -ѐ, ж. *сѓарија особа шѓѓѓљѓва и шкрѓа*. – Нѐ би ѓд унѐ цѓѓријѐ измāмијѓ цѓгār дувāна да се у-вјѓштицу прѓтворѓш.

Цуцалија, -ѐ, м. *ѵрезиме у гламочком крају у значењу, мален, ѵаѵуљасѵи*. – Цуцалије су код-наѕ били признати и паметни људи.

цуцица, -ѐ, м. *сиѵан ѵјеѵлић, љуѵиѵи и борбен*. – Погледајдѐ уног цуцицѐ штд се кочопѐри, мдлим те ко брата.

Ш

Шавија, -ѐ, м. *ѵрезиме у гламочком крају у селу Ваган*. – Јдш нико није одго-нетно штд значи Шавија, али ѐто такд се зову, штд велѐ, отарамѐнта.

шанин, -а, м. *соко, назив за мушкарца соколова ока*. – Рддолуб је бијд прави шанин соколова дка. Зар оун прдмашити звѵјер, а, јдк.

Шаиновац, Шаинбвца, м. *крај гдје је сиѵаниѵиѵе соколова*. – У Шаинбвцу код Дрвара, валѐ се добром ракијом.

Шаинових, -а, м. *ѵрезиме ѵо шаину или Шаиновцу*. – Прича се да су Шаиновихи ддбри лдвци и ддбре ракиције.

шажкача, -ѐ, ж. *срѵска народна каѵа у облику чамца*. – Стари су људи нусили шажкаче и личкѐ капе, а дви млађи су ишли голдглави.

Шажко, -е и **Шатан**, -а, м. *надимак добијен од шажкаче*. – Муга стрица Шажку су такд прдзвали јер је стално нусијд шажкачу кад се повратијд са Тирола из рата.

шажта, -ѐ, ж. *букова или чамова мѵтарица дрва*. – Славкан је цијела свдга вијјека тдваријд шажте на куње и износијд ѵ-шумѐ.

шажтати се, -ам се, несвр. *шеѵаѵи се, ѵроводиѵи се*. – Ёно Микѐ у граду шажца се, абезила се ддбдгдд, неће узѐти ѵгле и плѐсти.

шакати, -ам, несвр. *сиѵаѵи овчији ђубар из шаке ѵо рецима кромѵира*. – Спрѐмте се, данас ћемо шакати купијере у Башчина.

шакѐтати се, -ам се, несвр. *удараѵи се шакама*. – Изглѐдд да су се данас на збдору Пољичани и Рдбчани ддбро шакѐтали јер су некѐ одвели у пржун и затвдрили.

шал, -а, м. *ѵоѵли вунени ѵешир*. – Ми замутамд главу шупљикавије шалом дд-вунѐ по зими и нѐ море ти лѐд ништа.

шалабајзер, -а, м. *малоуман човјек*. – Прдђи га се, вѵдиш да е ѵн ддбични шалабајзер.

шалакдрија, -ѐ, ж. *безазлена игра више учесника*. – Каква е ддвд шалакдрија и гдјва?

шалѵкање, -а, с. *шала, уживање у шали*. – Ддста е вишѐ тдга шалѵкања, ѵзмите па нѐшто радите кдрисно.

шалѵкати се, -ам се, несвр. *шала, разонода*. – Пуштите дјѐцу нек се малко шалѵкају јер је тд за-дјѐцу здраво.

шалица, -ѐ, ж. *мања шерѵа у кухињском ѵосуђу*. – Пдпи ддву шалицу кѵсела млијѐка да се малко рдзбркнѐш.

шаловати, -ујем, несвр. *ѵравиѵи дрвени оквир за излијевање шемеља од беѵиона*. – Јучѐ смо шаловали тѐмељ за нѵву кђу.

шапа, -ѐ, ж. *сиѵојало са канцама код звијери*. – Људи, јучѐ сам вѵдијд мѐђеђѐ шапе ѵ-шуми насрд пдта и залѐдијд се д-стра.

шӑпорити, -йм, несвр. *говорити тихо, шӑуити*. – Ўнӑ двѣ повӑздӑн нѣшто шӑпорѣ йзмеђусе.

шӑрава, -ѣ, ж. *крава разне, шарене длаке*. – Отѣлила нӑша шӑрава во́лу ймӑ ѣвта дӑнӑ.

шарӑман, шарамӑна, м. *дуга блања за равнање даске*. – Дѣдѣ, не зӑлази изӑкацѣ, тӑмо су ми шарамӑни.

шарӑлика, -ѣ, ж. *йрѣдмеи у кухињи којим се шара йѣциво*. – Опѣри ми шарӑлике, прӑвила би колӑче зӑ-славѣ.

шарпелѣ, -а, м. *врсиӑа мушке кожне йорбе*. – Кӑд се пӑкӑјни дӑйд врӑтијӑ из Йтӑлијѣ из рӑпства, дӑунијӑ е ѣдан шарпелѣ и вӑзда га нӑсӑб љзӑсе.

шарпелѣӑш, шарпелѣӑша, м. *онај који носи са собом шарпелѣ*. – Попркана су звӑли шарпелѣӑш јер је ймо нӑјвеђи шарпелѣ штӑ га није било у Турчина ни у Каурина.

шӑруља, -ѣ, ж. *шарка змија, риђовка*. – Ако нѣмӑ мйшӑ у купијѣрије, пӑзи се змије шӑрулѣ, љна и је потамӑнила.

шарӑвуља, -ѣ, ж. *круйна змија шарка*. – Кӑд љтрије прѣт-кишу, љнѣ гӑднѣ шарӑвулѣ се грӑјӑ нӑ-сӑнцу па и ё-стрӑ нѣ мореш глѣти.

шӑшӑв, шӑшава, шӑшаво. *луцаси, малоуман*. – Прӑђи га се, виђиш да е мӑло шӑшӑв и һӑкнӑт.

шӑшавица, -ѣ, ж. *шашава жена*. – Јӑ нѣ би ймӑ пӑсла с кӑквӑм шӑшавицӑм па се нијкад не ожѣнијӑ.

швѣрати, швѣрӑм, несвр. *ходаиши ван йравога йуиша*. – Ўни нѣ идӑ кӑдӑ е Бӑк одрѣдијӑ вѣно вӑзда страӑајӑ и швѣрајӑ ван пӑта.

швѣрц, -а, м. *забрањено кријумчарење робе*. – Чим је нѣсретна Аустрија дӑунијела пӑру љ-наш крај, појавијӑ се и нѣсретни швѣрц дувӑном и рӑмом.

швѣрцӑр, -а, м. *кријумчар, йрейродавац робе*. – Нӑјвишѣ је било швѣрцӑрӑ ёздӑ из Каӑрӑ па е тӑ швѣрцовало дӑван и рӑм прѣо-Грава свӑкӑг свӑкӑтӑга дӑна.

швӑрц, -а, м. *йроисси, губишиак новца*. – Ўн ти је швӑрц, нѣмӑ ни кинтѣ у цѣпу, свѣ прӑкоцкӑ и прӑпијӑ.

шврӑка, -ѣ, ж. *сврака*. – Нӑвраӑиле се нѣсретнѣ шврӑке па љнӑ пӑлӑди пӑкупишѣ, Бӑк и прӑклӑ.

шврӑчица, -ѣ, ж. *коријен йѣра од кокошке који се сӑнавља у чунак йриликом йикања на йари*. – Нӑђдѣ ми ѣдно пѣро кокӑшијѣ да нӑправим шврӑчицу за чӑунак.

шѣва, -ѣ, ж. *овца или жена која храмље*. – Вѣлѣ да се љдӑла љнӑ шѣва й Стӑрӑг Сѣла у Караизӑвце. Ўнӑ нӑша шѣва облизнила двӑ жѣнска јӑњѣта.

шѣвати, -ӑм, несвр. *храмаиши*. – Мӑрију љбӑ трӑн у пѣту па шѣвӑ цијелӑ прӑљеѣ.

шевѣрӑн, шеверӑна, м. *йалидрвце шибице*. – Ймӑш ли ми кӑди шевѣрӑн дӑти да припӑлим цигӑру.

шево, -ѣ, м. онај који шева, *храмље*. – Нијколу је свѣ сѣло звӑло шево јер је ймӑ криве нӑге па е цијѣла живӑта шѣвӑ и није мӑгӑ ништа рӑдити.

шега, -ѣ, ж. *шала, забава, смијех*. – Нијко није љмијӑ нӑправити шѣгу на прѣлу ко нӑш Спӑреница.

шегати се, шѣгӑм се, несвр. *шалиши се, забављаиши се*. – Кӑм Рӑдољӑб се знӑӑ шѣгати и шаликати пӑ-цијѣлӑ дӑн.

шегачѣње, -а, гл. им. с. *забављање уз зайостѣављање рада*. – Мánите се лјуди шегачѣња, кóсте ливоду, прóђе дán.

шекерѣћ, шекерѣћа, м. *коцкица шећера, цукрица*. – Дўнијела нам ўјна Сáвка у зóбничници шекерѣћа.

шекрѣтати, шекрѣћем, несвр. *ходаѣи заносећи ногама ван ѣуѣа*. – Јáднѣ Нѣцо нѣ море ѣћи прáвије пўтом већ шекрѣћѣ ван пўта тáм-ѣáмо.

шелѣдати, -áм, несвр. *ходајући кривудаѣи одсѣуѣајући од ѣравога ѣуѣа*. – Ўставлáј, шелѣдај кóла, поѣспадале шпѣце.

шѣна, -ѣ, ж. *игра додавањем лóѣе*. – Кóд нáс се дјѣца нáјвишѣ ѣграјў шѣне на трáви.

шѣнати, шѣнáм, несвр. **1.** *играѣи се шене*. – Дјѣца се шѣнајў на Шáјкинóм áрману. **2.** *вараѣи некога и „вући за нос“*. – Ўватило га на „празну зóбницу“ па га шѣнајў тáм-ѣáмо.

шѣница, -ѣ, ж. *ѣшеница*. – Óвѣ је гóдинѣ рóдила шѣница дóбро и крупна ко рѣбијѣ óко.

шѣнути, шѣнѣм, свр. *скренуѣи са здравог разума*. – Нѣ мислите нá-њга, ўн је óдáвно шѣнó и нѣје нѣ за кáкáв рáд.

шѣпáв, -а, -о. *онај који је хром, ћоѣав*. – Шѣпáв чóек нѣје за дўга путóвáња нѣти за тѣшке пóслове.

шѣпати, -áм, несвр. *храмаѣи*. – Нѣцо е *цијѣла* живóта шѣпó на óбе нўге јер нѣје бѣло лијѣка за његову бóлу.

шѣпѣр, шѣпера, м. *чвор са којим ѣочиње сукаће љескове гужве*. – Нѣ знá свáко запóчѣти шѣпѣр и усўкати гўжву зá-плуга.

шѣпўрити се, шѣпўрѣм се, несвр. *хвалиѣи се, исѣицаѣи оно шѣо не ѣосѣоји*. – Кáд се гáдан нáије, шѣпўрѣ се ко кáкѣ гáзда.

шѣр, -а, м. *дјѣчија игра на снијегу*. – Óћемо ли се пóиграти мáло шѣра на Шáјкину áрману?

шѣрáп, шѣрáпа, м. *шараф*. – Нѣко е óвѣ шѣрáпе тврóдо приврнó па се нѣ дајў нѣкáко одврнути да ти је снага ко у дѣва.

шѣрати се, шѣрáм се, несвр. *играѣи се шѣра на снијегу*. – Ёно дјѣцѣ шѣрајў се на снијегу, зóвте и ў-кућу, прелáдићѣ се.

шѣрвáњити, шѣрвáњѣм, несвр. *обилазиѣи око неког мјѣста*. – Чóбани пó-цијели дán шѣрвáњѣ з блáгом óко Окрѣтáвца.

шѣрет, -а, м. *шалѣвѣија, забављач*. – Нáш је Пѣљѣса бѣјó шѣрет кáквóга зѣмљá нѣје шчѣкала.

шѣсан, -сна, -сно. *ѣодесан, згодан, намјѣшѣен*. – Свѣ му е шѣсно и нá-мјѣсту да нѣмáм рѣјѣчи прѣмјѣдбѣ. Рд

шѣшити се, -ѣм се, несвр. *заносѣи се ругаѣи се*. – Ѓѣ си се тѣ мáлѣ рóдијó па се тáкó шѣшѣш на óвѣ нáше óбичáје?

шѣба, -ѣ, ж. *моѣка којом су се ѣукли нѣѣослушни ћаци*. – Вѣлѣ ўчителѣ Црнчѣвић; сјўтра свѣ донѣсите пó-дѣвије шѣбе ў-шкóлу.

шѣбе, *узвик којим се ѣјѣра ѣаичѣ*. – Шѣбе отáлѣн вўци те пóдели, штó нѣ идѣш за óвца.

ши́бити, -йм, несвр. *сјећи младе гране са букве и лијеске за исхрану коза и оваца*. – Малићи су се вјешто прокрадали испод Проблина брда и шибили љесковѐ гране за ко̀зе по Тубањи.

ши́ја, -ѐ, ж. *враӣ*. – Унај Мија̀лѡв извѡкѡ ши́ју из колијѐра па се свѐму смйѐ ко да е ван-себе.

ши́јан, -а, м. *онај који има дуг враӣ*. – Већѐга ши́јана није било од унога́ Жућѐ из Видимлија.

Ши́јановић, -а, м. *и́резиме или надимак ѿо ши́јану*. – Мића Ши́јановић је бијѡ сѡв ко гра̀на, а по̀пити ра̀кије за̀-два̀ чдека.

Ши́јанѡвка, -ѐ, ж. *Ши́јанова жена или из рода Ши́јановића*. – На̀ш се Бѡжо ожѐнијѡ од Ши́јановића и до̀вѡ унѡ Ши́јанѡвку ко гѡрска̀ вила.

ши́јун, -а, м. *јак ејѐитар који носи кишу у ѡласима*. – Чйм ма̀ло на̀вије јѐсен, по̀чнѡ ши́јунови дѡвати преѡ-поља.

ши́ка, -ѐ, ж. *огругла дрвена лоӣища за игру шикања*. – Ка̀д је ши́ка ударила Јѡшу ѡ-уво, гла̀ва му се на̀дула ко гла̀вица кѡпуса.

ши́кара, -ѐ, ж. *гусӣа ѡѐроходӣа шума са ниским расӣињем*. – Ши́кара није за гра̀ју, али је до̀бра за др̀ва.

ши́кљати, -ам, несвр. *излијеваӣи се у јаким млазевима*. – Из-ранѐ му ши́кља̀ кр̀в ко из ба̀дња, Бѡга ми неће дѡго.

ши́ло, -а, с. *ши́ласӣ ексер као обућарски и́рибор*. – Нем̄а мѡга ши́ла ко да е ѡ-јаму про̀пало.

ши́љак, -љка, м. *заоши́рен ши́аӣ на врху у облику шила*. – Ћѐ су унѡ ши́љци да забодѐмо у на̀виљке да и вјѐтар не прѐвѡли?

ши́љат, -а, -ѡ. *заоши́рен у облику шила*. – Нијѐсу вам ѡви ши́љци на̀бољѐ ши́љати па те́жѐ про̀лазе крѡ-сијено.

ши́љег, ши́љѐга, м. *ован од године дана*. – Имамо два̀ дебѐла ши́љѐга; јѐднѡга ћемо за Бѡжић, а дрѡгога ћемо про̀дати.

ши́љѐж, -и, с. *младе овце од године дана*. – Прѡдѡли смо ши́љѐж и јѡрину ѡ-Рѡрије, до̀лазили трѡвци из Да̀лманције.

ши́љѐже, -ѐта, с. *бравче од године дана*. – Ка̀д се про̀дѡ по̀којѐ ши́љѐже преѡ-љета, мѡре се нѐка̀ко девѐрати.

ши́љегвица, -ѐ, ж. *женско бравче од године дана*. – Ши́љегвице се ѡстављајѡ за на̀претка, а ста̀ријѐ се ѡвце про̀дајѡ.

ши́мла, -ѐ, ж. *краи́ка ѡесана даска за кров сеоске зграде*. – Ко̀д-на̀с су се згра̀де покривале ши́млѡм и трѐскѡм свѐ док се нѐ појави цри́јеп.

шимла̀шица, -ѐ, ж. *зграда ѡкривена шимлом*. – Ми смо ти имали по̀јату шимла̀шицу и ку́ћу цигла̀шицу.

шимлѐни, -ѡ, ѡ. *кров који је на̀прављен од шимле*. – Свѐ су ко̀д-на̀с шимлѐни крѡвови у сѐлу на̀-кућа, а на по̀јатама е бијѡ и ѡ-трескѐ.

ши́ња, -ѐ, ж. *ѡанка и́рака и́леха или и́ружна шина*. – На кѡпуснѐ ка̀це смо ста̀вљали дрвенеѡ ѡбручѡве, а на̀-качице за си́р ѡбручѡве од та̀њѐ ши́њѐ.

ши́парица, -ѐ, ж. *дјевојчица од дванаѐсти до ѡѐтинаѐсти година*. – Тѐшко е ши́парици заповијѐдати, мѡј мйли́ брѡте.

ши́пило, -а, с. *ѡанка лей̀вица која си́ја двије даске и́реко уи́ѡра*. – Расѡшијѡ се и ра̀змакѡ по̀д ѡ-кући, испала свѡ ши́пила.

шипиња̋к, -а, м. *грм ши̋повога дрвѣ̋та*. – У-нашом крају, штѣ рѣдї, штѣ нѣ рѣдї, али шипиња̋ци и трѣнине рѣдѣ свѣкѣ свѣкѣтѣ гѣдинѣ.

ши̋пка, -ѣ, ж. *дуга мѣ̋тална или дрвена ѣ̋олуга*. – Сѣбе смо прѣграђивали дѣскама па нѣ-даске приби̋јали шипке и ѣ̋ндѣк пѣ-шипкама бѣцѣли мѣлтер.

ши̋пкарица, -ѣ, ж. *Ексер од ѣ̋ей ценї̋имѣ̋ара за шипка̋ње*. – Купи ми двѣ-кила брѣквѣ шипкарицѣ, шипка̋ћу гѣњак.

ши̋пкати, -ѣм, несвр. *ѣ̋риби̋ја̋ѣ̋и шипке ексерима на ѣ̋реграде ради мал̋ѣре̋ња*. – Шипкали смо двѣје сѣбе пѣт пунїје дѣнѣ да бѣцѣмо мѣлтер.

ши̋пучити, -ѣм, несвр. *ѣ̋ћи далеко и на̋орно у јѣдном ѣ̋равцу*. – Кум Сїмо и брѣт Лѣкета су свѣкѣ гѣдинѣ, дѣк се ни̋јесу ѣ̋женили, рѣдѣвно шипучили у-Врблѣне нѣ-збор нѣ-Мѣлѣ Госпѣину.

ши̋ц, *узвик за ѣ̋ѣра̋ње мачке*. – Шипц ѣ̋талѣн, дѣбѣгдѣ нѣ цркла.

ши̋цати, -ѣм, несвр. *кресѣѣи гране са ѣ̋орушеног сї̋абла*. – Нѣш Дѣвид по цї̋јелї дѣн шипцѣ чѣмовѣ мѣрде у-шуми вїше Тријѣнгла.

ши̋цнути, -нѣм, свр. *ударити некога ѣ̋анком мо̋шком*. – Шипци уногѣ дѣрана ѣ̋вѣм муткѣм да се нѣ свађѣ са дїѣцѣм.

ши̋ш, шипша, м. *врх, клин, заошип̋рен шип̋ак*. – Пѣ-нашије брдије вїѣтар испирїѣ зѣмљу па се појѣвили унї шипшови од камѣња.

ши̋ша, -ѣ, ж. *слаба и ѣ̋анка дома̋ћа ракија*. – Примѣкни им тѣ шипшѣ нѣка се нѣли̋јѣ кѣт су тѣкѣ ѣ̋блапѣрни.

шкѣкљив, -а, -ѣ, *ѣ̋сѣѣљив на голицѣ̋ње*. – Нѣмѣјдѣ ме бѣркати мїлї брѣле, јѣ сам ти шкѣкљива и стїдљива прѣсве.

шкѣкљити, -ѣм, несвр. *голицѣ̋и ѣ̋о ѣ̋ицелу*. – Јѣј, јѣдна ти сам, нѣмѣјдѣ ме шкѣкљити, цркнућу од нѣкаквѣ вѣтрѣ.

шкѣп, шкѣпа, м. *вѣћи дрвени суд дужине до два мѣ̋тра који служи ѣ̋риликом кла̋ња сви̋ња*. – Дѣнас дѣбро запарите шкѣп па ѣ̋мо уитро клѣти прѣсца.

шкѣрт, -а, м. *ѣ̋иѣд, ѣ̋бачена рѣба*. – Унѣј шкѣрт нїко нѣће ни да погледѣ а кѣмоли да купї.

шкартїрати, шкартїрѣм, несвр. *ѣ̋абра̋ѣ̋и слабије браве из сї̋ада за ѣ̋родају, изврши̋ѣ селекцију*. – Гѣлѣшићи су јѣчѣ шкартїрали шипљѣж и двїзѣд па ѣ̋е гунити на дѣрнек нѣ-Дмитровдѣн продавати.

шкїја, -ѣ, ж. *квалиѣѣѣан дувѣн из Херцѣговине*. – Мѣј је ѣ̋ѣа стѣлно пѣши̋јѣ унѣ шкїју, али нїкад се накѣшљати за мїла Бѣга.

шкїља, -ѣ ж. *жѣна која жмири на јѣдно ѣ̋ко*. – Унѣ шкїља из Прѣѣца, повѣздѣн на унѣ ѣ̋дно ѣ̋ко жмїркѣ и сѣзї.

шкїљити, -ѣм, несвр. *гледа̋ѣ̋и ѣ̋олуѣѣворених ѣ̋чију*. – Штѣ тї тѣкѣ шкїљїш, штѣ нѣ гледѣш кѣко Бѣг запѣвијѣдѣ?

шкїљница, -ѣ, ж. *ламѣа ѣ̋ѣролејка слабога свѣѣла*. – Ѡсвої мрѣк, ужѣжи тѣ шкїљницу да се вїдї пѣ-кући.

шкїцара, -ѣ, ж. *жѣна која жмирка на ѣ̋а ѣ̋а*. – Свѣкѣга дѣна ѣ̋вце лѣдујѣ испод шкїцаринѣг клѣниѣа.

шклѣбѣк, -а, м. *ѣ̋лик, водени мјехурић на кожи*. – Ѡпржила га врѣла вѣда по нѣга па му искѣчили шклѣбѣчѣви.

шклубучити се, шклдбучѝм се, несвр. *ѝојава ѝликова на кожи од ѝекоѝина или високе ѝемѝераѝуре*. – У нѝвије вријеме ми се шклдбуче нѝге испот кољена, нѝ знам коѝ је враг ш ѝйма.

шклѝпац, -пца, м. *нож коричњац на заклаѝање*. – Кѝвчалија е продавѝ шклѝпце по сѝлу ѝз-Мркоѝића.

шкѝда, -ѝ, ж. *ѝиѝеѝа, квар*. – Вѝеликѝ сте шкѝду направили штѝ сте претѝварили кѝла и превѝлили сѝјено.

шкѝдити, -ѝм, несвр. *ѝиѝеѝоваѝи, удиѝи, смеѝаѝи*. – Нѝмѝјте врући пѝти лѝденѝ водѝ, мѝре вам шкѝдити.

шкѝрак, -рка, м. *ѝѝровни мали гмизавац коѝи живи у земљи*. – Кѝд шкѝрак ѝије ѝвцу, свѝ се ѝгѝли и олиѝа.

шкрѝбати, шкрѝбѝм, несвр. *ѝисаѝи нечиѝико и неуредно*. – Дјѝца нѝ знајѝ писати лијѝепо вѝно шкрѝбајѝ ко да шврѝке чепајѝ пѝ-блату.

шкрѝма, -ѝ, ж. *мрва, мала количина нечега*. – Дѝј ми само ѝдну шкрѝму мѝсти да пѝдмажѝм тѝвсију.

шкрѝмица, -ѝ, ж. *мрвица, сѝѝница*. – Нѝмајѝ ѝ-кући шкрѝмице скѝрѝпа да трајѝиш зѝ-лијека.

шкрѝмичити, -ѝм, несвр. *даваѝи сасвим мало*. – Нѝмѝј бѝлан тако, штѝ шкрѝмичѝш, ѝдрѝжи вѝшѝ сланинѝ, ѝѝ ти је дѝша?

шкрѝбина, -ѝ, ж. *окрљина, руѝа гдје је некада био зуб*. – Нѝш је Лајкан прѝзнѝ дѝшѝ ко зѝбнѝ шкрѝбина.

Шкрѝбићи, Шкрѝбѝћѝ, м. *ѝрезиме на ширѝм ѝросѝор Високе крајине добијено ѝо шкрѝбини, ѝј.окрљини*. – Шкрѝбићи и Шкрѝбе су ѝдно плѝма само се ѝдни зѝвѝ вакѝ, а дрѝгѝ накѝ.

шкрѝља, -ѝ, ж. *мала ѝанка ѝлочица од камена*. – Накупићѝмо у цѝпове шкрѝљѝ па ћѝмо пребаѝивати прѝо-локвѝ.

шкрѝња, -ѝ, ж. *дрвени кош за жиѝо или мрѝвачки сандук*. – Нѝсѝли смо пѝне двѝје шкрѝње нѝвѝга жѝта.

шкрѝпа, -ѝ, ж. *звук коѝи се чује од неѝодмазаних ѝредмеѝа*. – Стоѝ шкрѝпа дрвеније кѝла, кад и дрвѝ натѝварѝ лѝла. нп

шкрѝпац, -пца, м. *ѝѝеснац, неугодна сѝѝуација*. – Јѝчѝ сам ти бѝјѝ у вѝликом шкрѝпцу, нѝје зѝ-прѝчу.

шкрѝповац, шкрѝпѝвца, м. *врѝа дивљѝга зѝља, ѝѝинаѝ*. – Набѝри нам мѝло шкрѝпѝвца и лобѝдѝ да направиѝмо зѝље за рѝчак.

шкрѝповдѝн, -а, м. *безазлена ѝсовка да се не ѝсује свеѝац*. – Ђѝма, штѝ тѝ радѝш, шкрѝповдѝн ти твѝј, ѝстави тѝ.

шкрѝп, шкрѝпи, ж. *слана вода коѝом се кваси ѝѝескови лисѝ за јаѝице*. – Пѝпаснѝ су дѝба, вакѝ нѝсити шкрѝп јаѝициѝе ѝ-поље.

шкрѝпац, -пца, м. *цвијѝи црвеног или бијѝлого лука са сјеменом*. – Ѓкишало се вријѝе и сѝв се лѝк дѝде у шкрѝпац.

шкрѝпити, -ѝм, несвр. *ѝосѝаѝи шкрѝи ѝо ѝѝесковом лисѝу да га јѝду јаѝици*. – Данас ћѝмо шкрѝпити ѝнѝ мѝлѝ грѝмове испод Пѝрукинѝга Ывѝвца да јаѝици брѝтѝ ѝѝесковину.

шкѝљ, шкѝља, м. *каѝѝиран ован*. – Ымѝмо трѝ шкѝља и трѝ прѝза. Шкѝљове ћѝмо продавати, а прѝзове ѝставити.

шкуљевит, -а, -о. *неїлодан, касїриран*. – Не вриједї шкуљевита овна пушћати ў-овце, нѣмā вāјдѣ.

шкўтор, -а, м. *аусїријски слуган, улизица*. – Навāлишѣ шкўтори нā-наше тежāке, а јāзāвци на ўсјеве па се нѣ дā дїјати.

шлāјдрати, -āм, несвр. *окреїаїи се на леду или блаїу и не креїаїи се из мјесїа*. – Ўватијō се вѣлики лѣд на тѣсти па тōчкови шлāјдрајў и кōла нѣ мугў крѣнути.

шлāма, -ѣ, ж. *врсїа їрешїе слаїког їлода*. – Ўнā шлāма нā-нашōј мѣђи рōдї свāкѣ свāкатѣ гōдинѣ.

шлāпе, шлāпā, ж. *врсїа лагане обуће*. – Нāправи му шлāпе да нѣ бōдā бōс.

шлāкa, -ѣ, ж. *круїїији їијесак за їоїрављање їуїа*. – Нāспите овѣ рўпе шлāкōм, тāндрчў кōла пō-њима.

шлāм, -а, м. *олош, лоше друшїво, оїїад*. – Штō се дрўжїш са ўније шлāмом, кўкāвче сїнї, зар нѣма правїје лўди од ўглѣда?

шлāпати, -āм, несвр. *газїи їо води и блаїу*. – Чїм се ствōрѣ мāњѣ лōквице вōдѣ, дїѣца рāдо шлāпајў пō-њима.

шлѣвак, -вкa, м. *їуїи коїм се слијева вода на неко мјесїо*. – Ёно нāправили Мїлићи шлѣвак од Ражōвїшта до бунāра да сврātѣ вōду ї-снијега.

Шлѣвинац, Шлѣвїнца, м. *брдо у гламочком крају одакле се слијева вода из врела*. – На Шлѣвїнцу је лїјепо одмāрати у ладōвини.

шлѣгнути, -нѣм, свр. *доћи са неке висине на нижи їшерен*. – Кāд смо шлѣгли сā-Тичева дōље у Кāуре, кōд-њї нїђе ћўва снїјега, а кōд-нāс мѣћава нѣ дā бка отвōрити.

шлѣз, -а, м. *слѣз, коров у дворишїу који служи за чај*. – Прдōс се пўстї шлѣз испрѣт-кућѣ па се замўдријō ко чївит.

шлѣкати, шлѣкāм, несвр. *їиїи сваку врсїу їића*. – Нāши пāндўри нїшта нѣ рāдѣ, сāмо шлѣкајў по цїјелї дāн.

шлѣкација, -ѣ, м. *онај ко се одао алкохолу*. – Јāмлїм да од-Бајѣ и Бркѣ нїје бїло вѣћїје шлѣкацијā откā е Зѣмља пōстала.

шлѣнути, -нѣм, свр. *ослабїи, оїасїи, изнемоћи*. – Сāв се плōт сāсō и шлѣнō, нѣма од-њѣга нїшта, мўра се тѣсати нўвō прдшїе. Бїбан је шлѣнō и осушијō се ко грана бкресāнā.

шмāњак, -њкa, м. *врсїа црвене укусне шумске рибизле*. – Вїше ўногā врѣла нā-Млинїштије їмā шмāњакā кōлик трњине.

шмāњичāв, -а, -о. *їокварен зелен љешник*. – Овѣ гōдинѣ су свї љешнїци шмāњичави, бїло мōкрāчно прдљеће.

шмōкљан, -а, м. *неоїїоран мушкарац, слабић*. – Ё, шмōкљане ѣдан око чѣгā се мўчїш, нѣ мореш пōпити чāшу рāкије.

шмрљак, -љкa, м. *укусна їечурка која расїе у црољеће у чейїнаској шуми, смрчак*. – Јā ў-свōме вијѣку нијесам їјо лѣшвїје пѣчурāкā од шмрљакā.

шмрца, -ѣ, ж. *жена која је лака на сузи, їлачљива*. – Наша шмрца по цїјелї дāн тārѣ сўзе, а сāмї ћāвō знā рāшта плāчѣ.

шмрцāв, шмрцāва, шмрцāво. *онај ко је їлачљив*. – Шмрцāвијѣг исāна нијесам вїдијō ў-свōме вијѣку од пōкōјнōга Милѣкоњѣ.

шмрџати, -ām, несвр. *йовремено и йиохо йлакайи*. – Одмакни се от котла, штā тў шмрџаш, мдремо мй и брѣс твбга шмрџања.

шмўгнути, -нѣм, свр. *ойићи нейримијейино*. – Вйда шмўгну нѣђе иза.кућѣ, ко да ў-јаму прѣпаде.

шнāла, -ѣ, ж. *койча за косу на глави*. – О Збркā, знāш ли тй ђѣ су ўнѣ мўе шнāле, нѣ морем й трѣвити!

шнйта, -ѣ, ж. *кришка хљеба*. – Дāј ми Лўбица јдш ѣдну шнйту крува да пѣијем уз ђвāј грā.

Шђбат, -а, м. *йрезиме у гламочком и дрварском крају насйало йо шобоийању, ййј. говору кроз нос*. – Шђбати су зāварити и пријѣкѣ нāрави па су се и Тўрци јāдали нā нйјеву ђсорљивђст.

шђђтати, -ām, несвр. *говориийи кроз нос*. – Мāло кѡй Шђбат ў-нашом крају не шђђтā, вāлда наслијѣдили од прѣдāкā, кāко ли.

шђгољ, -а, м. *кувано јело од йоврћа*. – Кāд се йсāн нāије ўногā шђгоља, глāднй ўстанѣ него штђ сјѣдѣ зā-сопру.

шђдор, -а, м. *круйнији ййјесак као йђдлога за йуий*. – Нāспите по пўту шђдора, вѣликѣ су рўпе па се квārѣ кѡла.

Шђкāдија, -ѣ, ж. *назив за каййолички народ Хрвайше*. – Кāд се Шђкāдија рāзигрā и рāспјевā, од љѣпђтѣ нѣ мореш глѣти.

Шђкац, -кца, м. *синоним за Хрвайша*. – ђвй нāши Шђкци слāбијѣ йграјў и пјевајў од ўније Шђкāцā из Слāвонијѣ.

Шђкица, -ѣ, ж. *синоним за Хрвайицу*. – Йгрā Шђкац и Шђкица, сйтно јѣцā тāмбурица, у рўци им мāрамица. нп

Шђлāк, -а, м. *йрезиме у Гламочу од ријечи сђлак шйио је у ййурском језику, одакле је ријеч дошла, назив за онога ко ради лијевом руком*. – Душан Шђлāк, нāш лўгār, поштењāчина и добрйчина, ймђ е брке кākй се нѣ тувѣ ў-нашом крају.

шђлда, -ѣ, ж. *сийан новац мале вријѣдностийи*. – Душāнац је отāњијђ па нѣмā ни шђлдѣ у цѣпу.

шђњѡ, -ѣ, м. *слабић, млакоња*. – Вѣћѣга шђњѣ нијѣсам вйдијђ ђд-нашого Мйлѣ кўдā ме нўге пронѣсошѣ.

шђп, шђпа, м. *увйјена коса изнад чела*. – Ў-нашом крају су мўмци нўсили шђп на глави и тђ е знāк да е мўмак ђзбйљан.

шђпāнца, -ѣ, ж. *круйна шака*. – Åко ли те мāзнѣм ђвѡм свђјѡм шђпāицѡм, свѣ ћеш звијѣзде пребрѡити на небѣсије.

шђпати, шђпāм, несвр. *йуниийи, йрйийи, храниийи*. – Штђ тў дјѣцу тākѡ шђпāте свйм и свāчйм, вйдйте ли да су дебѣла ко тўчāд.

шђрати се, шђрāм се, несвр. *редовно се шйући са неким*. – На зђровијѣ кѡд-нāс рѣдѡвно су се шђрале пйјанице и нѣраднйци.

шђрнути, -нѣм, свр. *ударийи некога изненада грубо*. – Мйркан шђрну Ђуро шђпāицѡм, а Ђуро нѣга прѣтеварй керāчком прео лѣђā.

шђга, -ѣ, ж. *дно јажѣйа са комором ваздуха*. – Сāд окрѣни шђту па да се пђтуцамо да вйдймо чйје е јāе јāчѣ.

Шђца, -ѣ, м. *хййѡкорисййик за еййника из Шђобайа*. – Шђца се трйпўт жѣнијђ и свā три пўта развђдијђ, а сāдѣ жйви сāм-самцијāн.

шѡцнути, -нѣм, свр. *боцнутии некога шиљасѣим љредмеѣом*. – Цѣго шѡцну Петра трѣном, а Цар се врѣњаци ко ждријѣбац.

шпа́га и **шпага́та**, -ѣ, *дебљи љрѣени конац*. – Увѣжи тај пакѣт дѡбро шпагѡм јер ће тѡ долѣко путѡвати.

шпа́рати, шпа́рам, несвр. *шѣедиѣи, гомилаѣи средсѣива*. – Бѡлѣ је шпа́рати нѣго рѣсипати па́ре, јер уне ваѣвијек за́требају.

шпа́рали, пр. *онај ко је склон шѣедѣи*. – Шпа́рали чѡек нѣкад нѣће прѡпасти, јер љн зна ка́ко се па́ре трѡшѣ.

шпа́рмајстор, -а, м. *мајсѣор за шѣедѣу*. – Мићука ти је унај пра́ви ста́рѣнски шпа́рмајстор; ѣма па́ра кад нѣко нѣма.

шпа́тан, -тна, -тно. *сиѣан, мален, мршав*. – Ўнај ма́ли Јѣлѣн шпа́тан и жгѡлѡв, нѣ знам са́мо на ко́га е на́ко сѣтан.

шпа́ћушан, -шна, -шно. *деминуѣивни облик љридѣва шѣаѣан*. – Ама, на ко́га ли је унај ма́ли Кѣзалѡв на́ко шпа́ћушан, Бѡже мѣј?

шпи́гло, -а, с. *огледало*. – Нѣће сам изгѣбијѡ шпи́гло, али нѣ знам ѣѣ, па се сврѣго тра́жѣи.

шпи́јати, -ѣм, несвр. *ѣазиѣи, надгледаѣи, вириѣи*. – На́ш Ми́кач повѡздѣн шпи́ја ѣѣ би штѡ ма́знѡ и дѡкопѡ се ка́ква цаба́лука.

шпи́ља, -ѣ, ж. *мања уска ѣѣина гѡје се скривају звијери*. – У Гредѡвитије до́лина е свѣ шпи́ља до-шпи́лѣ, пѣне ѣйсѣа.

шпи́њетак, -тка, м. *наѣкољеница брава ко́ја се ѣѣе на ражњу*. – Од свѣга мѣса са ра́жња, шпи́њетак је на́јслађѣ дѡк је врѣћ.

шпи́ца, -ѣ, ж. *љредмеѣ којим се нешѣо учврѣије*. – Ьспала е нѣће шпи́ца из те́љига, направи нѣвѣ од клѣновинѣ.

шпи́цлѡв, шпи́цлѡва, м. *лукав и љреврѣљив чѡвјек*. – Нѣма ти бѡлан ве́ије шпи́цлѡва од љева́нскије Црѣвѡра.

шпи́чати, -ѣм, несвр. *уѣврѣиваѣи нешѣо шѣиѣом*. – Заши́чај те́љиг во́лу, ѣспашѣе из ја́рма.

шпра́јц, -а, м. *ѣѡдбѡчањ, ѣѡлуга, колац*. – Ўзми унај шпра́јц па потшпра́јцај ко́ла да се не прѣва́лѣ.

шпра́јцати, -ѣм, несвр. *ѣѡдбѡчаѣи шѣрајѣом да се нешѣо не љревали*. – Кѡ нѣ зна шпра́јцати ко́ла, ста́лно прѣва́љује сѣјено.

шпра́љ, шпра́ља, м. *дугачак дебели шѣаѣ*. – На́јбољѣ су прѣлеви од уније дугачкије бѡковије шпра́љѡва. Ка́д уни прѣтиснѣ пла́ст сѣјена, нѣма вѣтра ко́и ће га прѣва́лити.

шпре́гати, шпре́гам, несвр. *лагано и ѡѣрезно ходаѣи*. – Ли́сица шпре́га ѣспод сѣла ка́ко би дѡграбила ко́ју кѡкѡш.

шпру́ља, -ѣ, ж. *дуга и шѣанка моѣика или грана*. – Принѣси ми унѣ шпру́љу да за́плетѣм ѡвѡ прѡшѣе.

шпу́ра, -ѣ, ж. *љравац, ѣраса ѣуѣа*. – На́ши кѣрузѡри на́гарили унѡм шпу́ром прѣѡ-Рѡвније Млѣнѣшта ѣ-Ба́чкѣ у бѣрбу.

шпу́ре, шпу́рета, с. *јагње ко́је је ѡјагњила млада ѡвца ко́ја ѣѣек за годину дана ѣѡсѣаје ѣлодна и зрела*. – Сва́кѡ шпу́ре ти је сѣтно и нѣје за на́претка.

шпу́рица, -ѣ, ж. *млада ѡвца, шиљѣже, ко́ја се ѡшѣурила*. – Ь, мѣј брѡте, шпу́рица нѣкада́ нѣће бѣти пра́ва ѡвца.

штáњга, -ē, ж. *ћускија, њолуга, греда*. – Пунџеси вамо штáњгу да ва̀дїмо ка̀мѣн за по̀друма.

штáпáрац, штáпáрца, м. *дуги дебели шїїай*. – Претѣварило е Рѣгѣша штáпáрцом по̀-лѣђије дѣље на збѣру у Прѣкраји, ѣно га лѣжї, нѣ дижѣ гла̀вѣ већ нѣколикѣ ѣвте.

штáш, фраза. *шїїа хоћеш, шїїа желиш*. – Нѣће нїко да се прїватї мѣтикѣ, свáко би гѣтовинѣ и штáш тї тѣмѣ брáте мїли.

штéка, -ѣ, ж. **1.** *ручка на брави*. – Слѣмила се штéка на брави у ајáту, кáко ћемо садѣ зátварати врáта. **2.** *њаковање цигарейїа*. – Дунѣси ми ѣдну штéку цигáрã и-зãдругѣ, нѣмѣј забѣравити.

штѣкати, штѣкѣм, несвр. *оглашаваїи се као њас који јури зеца*. – Нѣ море пáс стїћи зѣца кáд штѣкѣ зã-њим па се ўморї.

штéла, -ѣ, ж. *намјешїїаљка, смицалица*. – Ђво што се рáдї, тѣ е сáмо штéла да нѣко згрнѣ вѣликѣ пáре на лáк нáчин.

штéлити, -їм, несвр. *їрїїремаїи се за завршини чин*. – Ђни ѡдавно штéлѣ и сáмо и мѣнат дїјелї од гла̀внога добїтка.

штѣловати, -ујем, несвр. *їодешаваїи, намјешїїаїи*. – Ондѣси ѡвѣ мѣтѣрнѣ жáгу Лакети нѣка е мáло штѣлује, пўшїа ўље.

штѣмáјзл, -а, м. *гвоздено длијейїо којим се обрађује камен*. – Кáд Трївѣн Мáтїн ўзмѣ штѣмáјзл ў-рўке па ѡкрешѣ кáмѣн, ни сїрац му из твѣрила нїје рáван.

штѣнара, -ѣ, ж. *кућница за ѡсе*. – Нїко ў-нашије сѣлије нїје їмѣ штѣнару па су се псї слѣбодно крѣтали по сѣлије.

штѣнац, -нца, м. *млади ѡас од године дана*. – Дмїтар је нáбавијѣ ѣднѣга штѣнца из Рѣмїћã па га ўчї їћи ўз-ѡвце.

штѣне, -ета, с. *младо ѡашче које још нема годину дана*. – Лáко е штѣне наўчити да їдѣ зã-блáгом, сáмо му дáвати мáло крáнѣ.

штїкати, -ãм, несвр. *їодсїицаїи ѡса на нãад*. – Бадáва е псѣ штїкати нã-вўка кáд нѣ смијѣ гла̀вѣ промѣлити.

штїло, -а, с. *дрика на коју се насађује алаїи*. – Сјѣкáч би свáкѣ вѣчѣ донѣсијѣ и-шумѣ по кѣ штїло за сїкиру и крãмп.

штїрка, -ѣ, ж. *нѣлѣодна жена*. – Кáд нѣкã жѣна кѣд-нãс нѣмã дјѣцѣ, ѡндáк јѣ дáјѣ нáдимак штїрка, али се то прѣд-њѣм нїкад не гѣвори, јер јѣ дѣста нѣнѣга жáда.

штїти, штїјем, несвр. *чиїїаїи књигу, їроучаваїи*. – Кáд му књїга на кѣлено пáде, књїгу штїје, грѣзнѣ сўзе лїје. нп

штїца, -ѣ, ж. *дио самара у облику їречке*. – Полѣмиле су се свѣ штїце на самáру јер су прѣтѣварили кўње.

штїцáр, -а, м. *камион који служи за їревоз балвана*. – Пўт је дѣбро прѣчишћен па штїцáри мўгѣ їћи ў-шуму по бáлване.

штѣк, штѣка, м. *оквир за врãиа*. – За ўлãзнã врáта су нãјбѣлї жáсенови штѣкови јер мўгѣ издўрати и мѣкрáч и сўшу.

штѣкакáв, штѣкаква, штѣкакво. *свакакав, којекакав*. – Сãд ти је їзмислило, мўј мїлї брáте, штѣкакве áдете кѣ нїкадã нијѣсу бїли кѣд-нãс.

штѣкати, штѣчѣм, несвр. *говориїи честїо шїїо*. – Ђнãј пѣштáр їс-Прибѣлѣ по̀-цијелї дãн штѣчѣ и запїткуе, ћѣ је ўчителѣ Рїсте.

штокојешта, фраза. *разне сѝвари, мјешавина*. – Дòшò ħãħa из-Бачке и дўнијò пўну тóрбу штокојешта.

штòкрла, -ѝ, ж. *кухињски сѝочић без наслона*. – Направијò нам кўм Сѝмо чѝтри нўве штòкрле од смрчовѝ трѝницѝ.

штòр, -а, м. *ѝреломљено сѝабло у шуми које сѝоји усѝравно*. – Нãша е шўма бѝла пўна штòрòвã и сўвãрãкã.

штòчијѝ, -ã, -ѝ. *оно шѝо ѝриѝада свакоме*. – Нѝћу јã узбѝјати по сѝлу штòчијѝ пòслове, дòста ми је ѝ-мўга тѝрета и мўкѝ.

штрãмица, -ѝ, ж. *дио дрвених кола, ѝошѝежница*. – Штрãмице се прãвѝ сãмо од бўковинѝ јер је ўна нãјтврђã.

штрãнга, -ѝ, ж. *гвоздени ланац за вучу дрва из шуме*. – Јòкићи су знãли пòтргати штрãнге извлãчѝни бãлване из Рóкина дòла.

штрãпати, -ãм, несвр. *извлãчиѝи бãлване из шуме ѝомоћу коња*. – Бãце су нãјвишѝ вòљели штрãпати ў-нашòј шўми.

штрапўт, штрапўта, м. *шумски ѝуѝи куда се вуку бãлвани*. – На штрапўтије бўдѝ вòдѝ ў-шуми по цијелò лѝто ħе пѝје блãго.

штрѝка, -ѝ, ж. *железничка ѝруга*. – Мѝ Врòвци нијѝсмо знãли за гвоздени пўт дòклѝн клѝти Врãњо нѝ направѝ штрѝку скрòз од Дрвãра преò-Млиништã дòље до Јãјца.

штрѝцати се, -ãм се, несвр. *ѝрзãѝи се од бола или сѝраха*. – Дўр дòрате, шта се штрѝцãш, нијѝсу те вўци нãпали, дãбòгдã не крѝпò.

штрѝцнути се, -нѝм се, свр. *ѝрзнуѝи се од бола или сѝраха*. – Ўзѝ Савѝтина глòгòв трн па ўбодѝ Пѝмца, прòшћеш, озãда, а Пѝмац се стрѝсе и штрѝцнў ко да га пòлѝ врѝлòм вòдòм.

штрѝк, штрѝка, м. *коноѝац*. – Вѝлѝ Турчин Сѝми, ўзми Сѝмо штрѝк па се òбиси кãд си нãкòга кўма ѝздò.

штрѝкати, -ãм, несвр. *ѝлѝѝи одјећу на машини*. – Мўја мãла у штрѝкари рãди, штрѝкã бўће, јã бориће сãдѝм. нп

штрѝкаљ, штрѝкљã, м. *млаз ѝечносѝи који избија ѝод ѝриѝиском*. – Ўз-носа му бљўнў штрѝкаљ крѝви ко из бãрила.

штрѝкати, -ãм, несвр. *мусѝи овце, козе или краве*. – Сãва свãкò јўтро штрѝкã òвце у кãблòве дòље ў-пољу кòд кòшарѝ.

штрѝкнути, -нѝм, свр. *ѝомусѝи једну овцу, козу или краву*. – Ўди штрѝкни зѝкуљу па узвãри варѝнику да пѝјемо.

штрòнти, -ѝм, несвр. *касѝрираѝи, шкоѝиѝи, јаловиѝи*. – Ўнѝ јãловãчи јўчѝ уштрòишѝ и нãшега и стрѝчевòга ждријѝнца.

штрòцати, штрòцãм, несвр. *ѝразнаѝи, ѝуцаѝи из ѝразнога оружја*. – Дјѝца повãздãн штрòцајў из ўније пўцãљкã од зòбике.

штрўца, -ѝ, ж. *хљѝб дугуљасѝиог облика*. – Павлѝзан пòпаде ўнѝ двѝје штрўце врућã круўва па òдмагли крòз кўрузе.

штўла, -ѝ, ж. *дрвена нога за хрòме људе*. – Да нѝ бијãде дрвенѝ штўлѝ, нѝ би Савѝтина мўгò ѝзѝћи уз Пãриповац нѝкãко.

штўлати, -ãм, несвр. *храмаѝи, ћоѝаѝи*. – Лўкаја е слòмијò кўк у вòјсци и цијелòга живòта штўлò на дѝснў нўгу.

штúле, -ē, м. *човјек који се служи шишулом*. – Састали се штúле и Васкрсија у бѣртији па еглѣндишú о Милошу и Лазáру.

штúр, штúра, штúро. *сув, ѿанак, није једар*. – Била е вѣлика сúша па жѣто овѣ гóдинѣ пòсве штúро.

штúцовати, штúцујем, несвр. *скраћиваѿи бркове*. – У Пелѣшијѣ бѣли брци óт-пò аршина, а кад и је штúцовò, унаказијò се.

шћòрлати, -ām, свр. *најасѿи са свих сѿрана, оѿколиѿи*. – Јучѣ кòпањскѣ псѣ шћòрлашѣ Гúдана, умало га не ѣстргашѣ.

шћућурити се, шћућурѣм се, свр. *скуѿиѿи се ради зашѿиѿије од вјеѿра и кише*. – Шћућурили се кòсци ѣспод ѣднѣ бўквѣ и загрнули кабаница да не пòкиснú.

шўба, -ē, ж. *неразвијена главица куѿуса*. – Ёдна трѣтина кúпуснѣ башчѣ овѣ гóдинѣ свѣ шўбе и пòкоја вѣлика главица.

шўбаль, -а, м. *во који има одсјечен реѣ до ѿоловине или краће*. – Ўнас је бѣјò ѣдан шўбаль шáренѣ и вагò прѣò ѣљаду кѣла.

шўбаст, -а, -о. *онај којем недоѿаје шака на руци*. – Наш учѣтель Думка е бѣјò шўбаст ú-лијевú рúку, али је јòпѣт знаò ударити нòме јачѣ од дѣснѣ.

шўбо, -ē, м. *човјек који нема руке до лакѿа*. – Учѣтель шўбо нѣје мўгò ни како кòсити јер нѣје ѣмò шакѣ.

шўва, -ē, ж. *лијева рука*. – Илија е свѣ рáдијò шўвòм па е бѣјò смијѣшан дјѣци, како ўн рáдѣ лијевòм рúкòм а дрўгѣ нѣ радѣ.

шўвара, -ē, м. *ѣјоратѿив од именице шува*. – Тòдòр је бѣјò ўнáј прáвѣ шўвара и бòлѣ је тѣсò шѣмлу лијевòм рúкòм од млòгѣ кòѣ су тѣсали дѣснòм.

шўвѣ, прил. *радиѿи лијевом руком*. – Сѣмо е свѣ рáдијò шўвѣ од прòзорá и вратá до плòсакá, водијѣрá и рáзнѣје давòријá.

шўга, -ē, ж. **1.** *рђа, сиротѿиња, немашѿина, бијѣда*. – Нѣ знáте ви дјѣцо штá е шўга и јáд док се глáд не ўсели ў-кућу. **2.** *кожна болесѣ*. – Нáпала шўга нáрод у рáту па чѣшѣ и драња кòжу док не прокрвáви.

шўгав, шўгава, шўгаво. **1.** *онај ко је оболио од шуге*. – Шўгаве нам óвце пòсве, мўрáмо кúпити шуговáна па и запрашити. **2.** *слаб, сувоњав, мршав*. – Шўгаво ўнò дјѣцѣ ў-нашого Тодòрца, нѣмá, сáмá кòст и кòжа, рѣбра би им пребрòијò.

шўгати, -ām, несвр. *оговараѿи, лагаѿи*. – Ўнѣ двѣје рòспије вáзда нѣшто шўгајú и шáпорѣ ѣзмећúсе.

шўго, -ē, м. *онај који је склон лагању и оговарању*. – Ё, штò е ўнáј шўго ѣспод Óбљаја гњѣда и нѣчоек, јáмлим да гòрѣга нѣмá.

шугòван, шуговáна, м. *лијек којим се унишѿавају ѣ паразиѿи на овцама*. – Ўмáш ли шуговáна, навáлили ми крпуше нá-òвце?

шудáр, шудáра, м. *врѿа женске мараме за главу*. – Шарѣнѣ се ў-цўрá шудáри кад пòђу цркви нá-збор нá-Мáлú Госпòдину.

шудлити, -ѣм, несвр. *ѿћи дуго без ѣравога циља*. – Сáво е цијѣла живòта шудлијò по свијѣту трòшећи хáћин имѣтак, а сáд је óстò сáм ко грана óкресана, брѣз кўчета и брѣз мáчета.

шўљевина, -е, ж. *остѿаци шуљевених љѣшника или ораха*. – Јучѣ мѣ ѣдѣмо крòз-наше Плáндѣште, кад под грòмом пúне двѣје тòрбе шўљевинѣ óд-љешникá штò су мѣши избáцили из зѣмљѣ.

шўљити, -йм, несвр. *їпрогизаїи љешнике или орахе*. – Мйши шўљѣ љѣшнйке по цїјелў зїму што пѡдјсѣн нанесу у нѡда ў-пољу.

шўнтѡв, -а, -о. *збуњен, смушен*. – Симўрда е шўнтѡв ѡткадѡ га јѡ знѡм, а знѡмо се ѣво ймѡ вїшѣ ѡт пола вїјека.

шўнте, -ѣ, м. *онај који је мало збуњен, шунїав*. – Ма, дѡј бѡлан, ў-нашого шўнтѣ е јѣзик вѡздѡн зѡвѣзѡн, стѡлно мўчї и звјѣрњѡ окѡ-себе.

шўнути, шўнѣм, свр. *їрохїјейїи се, добїїи нагон за нешїо*. – Бѡжи је шўнуло пѡпити кѡјў љўтў па ѡтперјѡ до бїртијѣ.

шўњати се, шўњѡм се, несвр. *оїрезно се креїаїи*. – Изглѣдѡ ми да се нѣко шўњѡ испѡд-нашије шљйвѡ, провїрдѣ кѡ е.

шўњка, -ѣ, ж. *њушка код живоїиња*. – Ајмо ўвўћи брњицу прѡсици ў-шўњку, йзровї сѡв ѡрман и сјѣначїште.

шупѣљѡк, шупѣљѡка, м. *шуйѡљ љешник из којега је изишао црв*. – Йспод љѣсковије грмѡвѡ бўдѣ пупѣљѡкѡ кѡлико гѡћ ѡћеш.

шўпљика, -ѣ, ж. *шуйѡља цјевасїа їрава у дворишїу*. – Ў-нашѡј бѡшчи йза чѣлињѡка рѡсте рѣпўв и шўпљика. Рѣпўв нїчему нѣ слўжї, а од шўпљикѣ смо прѡвили пиштѡљике и ћурлике.

шупљїкача, -ѣ, ж. *дужа игла којом се їлейїе вунени шал за главу у їоку зиме*. – Тѣ су ти ўнѣ шупљїкаче, оплѣла би пѣшкїр Сїмељї да замўтѡ око глѡвѣ, мѣђѡва е па нѣ дѡ ѡка ѡтвѡрити.

шўпљѡв, шупљѡва, м. *чѡвјек малога знања, їразне главе*. – Јѡ од ўногѡ Сѡјкана нѣ виђо вѣћѣга шупљѡва; нїшта ўн нѣ знѡ.

шупљѡглѡв, шупљѡглава, шупљѡглаво. *онај који мало зна ко је „шуйѣ главе“*. – Прѡђї се шупљѡглава исѡна и не зѡпињи зѡњга.

шупљѡглавац, шупљѡглѡвѡца, м. *шуйѣоглав мушкарац*. – Нѣ би Цвѡриђа шупљѡглѡвѡцу ѣдну докѡзѡ, прїје би Ўнац пресушїјѡ. Од Ўрљѡја дѡ-Клѡчинѣ, нѣмѡ вѣћѣ прдѡчинѣ, ѡд Вїцила и Рѡглѡвѡца и Цвѡриђа шупљѡглѡвѡца.

шўра, -ѣ, м. *суїругин браїи*. – Мўј је шўра поштењѡчина кѡкї се ѣднѡч рѡђѡ у вїјѣку.

шўрити, -йм, несвр. *їољїјевѡїи врелом водом закљано їрасе*. – Нѣка вѡда дѡбро проклўчѡ па ћемо шўрити прѡсѡца.

шурѡвати, шўрујем, несвр. *їајно сарађиваїи*. – Мѡни се Тѡлѣ и нѣгова ѡб-раза. Ўн ће до пѡднѣ с тѡбѡм пїти рѡкију, а од пѡднѣ шурѡвати с Цїганије.

шўстер, -а, м. *обуђар*. – Кѡд-нѡс ти нїје бїло прѡвїје шўстѣрѡ и љўди су сѡми сѣби прѡвили ѡпѡнке од гѡвѣћѣ кѡжѣ.

шўстер-мѡт, шўстер-мѡта, м. *маїи у шаху у їри їоїеза*. – Кѡд је Ђѡјмо дѡѡ Блѡжи шўстер-мѡт, Блѡже се нѡљўтї и йзбѡцї шѡк кроз прѡзор у трѡву.

шўт, шўта, м. *осїаци нечега без велике врїјѣдностїи*. – Ймѡмо мї ўногѡ шўта штѡ е ѡстѡ йза зїдѡња бунѡра кѡлико гѡћ ѡћеш.

шўтѡра, -ѣ, ж. *їросїїорија у коју се сваїїа осїавѡља*. – Свѣ тѣ ствѡри нўси ѡстави у ѡнў шўтѡру йза мљѣчѡра.

шўцати, -ѡм, несвр. *ходаїи без икаквога цїљѡ и корисїи*. – Рѡде нїшта нѣ рѡдї вѣно зѡкѡ и шўцѡ по сѣлу пѡ-цїјелї дѡн.

шўцѡ, шўцѡла, шўцѡло. *їовукао влаге и нагњїо*. – Ѳвѡ е јѡпија мѡлко шўцѡла и нїје за ўпотребу.

шўша, -ѿ, ж. *овца, говече или коза без рогова*. – Нйкад шўша нйје добѡла рѡгатѡме.

шўшањ, -шња, м. *суво лишће које шушћии*. – Нѿмā ти бѡлан Лāзија нйшта лѿшвѿ ко ѡдати ў-шуми по ўномѿ бўкову шўшњу.

шўшаст, -а, -о. *брав без рогова*. – Нѿ море шўшасто са рѡгатије па нѿка причā кāко кѡ ѡће.

шўшкавац, шўшкāвца, м. *манћии од сйецијалнога йлайина које шушћии*. – Кāд се појавишѿ ўни шўшкāвци ў-некѡ дѡба, нāши мўмци стāдошѿ купѡвати и ў-њима по зйми ѡдлазити на прѿла, а зйма стѿжѿ, срѿце пўцā.

шушлијѿгати, шушлијѿгѿм, несвр. *говорићии неразговйѿјѿино зѡог недосйаикā зуба*. – Лāзо стāлно шушлијѿгѿ ѡткaд му е брњѡ Ђѡјмйн йзбијѡ прѿвѿ зўбе кāд је гўнѡ кўње ў-вршāју.

шўшљика, -ѿ, ж. *суво сйабло у шуми ѡдрѿђено за сјечу*. – Пўне су нāше Тетрѿнке шўшљикѿ и штѡрѡвā.

шўшњār, шушњāра, м. *йтерен йрекривен шушњем*. – Шушњāри су пўни пѿчурāкā, вргāњā и смрчка.

шў-шў, узв. *ономайѡйеја шайућиања*. – Кāд се ўнѡ двѿе нāђў, ѡни ти йзмеђўсе сāмо шў-шў, нйшта им нѿ мореш разўмјети штā гѡворѿ.

шчѿпати, -āм, свр. *ухвайшћии на брзину и чврсйѡ држāшћии*. – Сāкрили се вўци иза Чāлинѡга зйда у Јасйку, а кāд нāйћѿ Илијѿтинѡв ѡдлйн, ўни га шчѿпашѿ и утѿкошѿ прѿѡ Дебелāка.

шчѡрѡкати се, -āм се, свр. *окуйшћии се на брзину ѡко нечега*. – Кāд дунѿсошѿ рāњенѡга Никѡлетину йз-Рбинѿ, свѿ се сѿло зачас шчѡрѡкā ѡк нѿга, али кўкавац је ўбрзо ўмрѡ од тѿшкије рāнā.

Ѓ

сāвити, сāвйм, свр. *сјавйшћии*. – Гўни ѡвце сā-торинѿ па сāви ў-награду, вйдйш да е лѿд освѡдйѡ.

сāјтити, -йм, несвр. *сјажйшћии*. – На Пāњегинѡм цамāдану се тѡке сāјтѿ ко оглѿдалѡ.

сѿвѿр, сѿвѿера, м. *сјевѿер*. – Лāдна бўра са сѿвѿера пўшѿ.

сѿдалѡ, -а, с. *сјѿдалѡ*. – Ўстани ѡтāлѿн, нйје тѡ тѡѿе сѿдалѡ, ймā вѡћекā и стāрије лўдй.

сѿдати, -āм, несвр. *сјѿдашћии*. – Зѡви Јѿлка Мйју да пѡйтй, ѿво кѡсци сѿдајў за вѿчѿру.

сѿдѿћи прил. *сјѿдѿћи*. – Нѿ море се кѡса ѡштрити сѿдѿћи, ѡт кѡга си тѡ вйдијѡ, лўдā главо.

сѿдити, -йм, несвр. *сјѿдишћии*. – Нѿ валā се сѿдити кāд стāрији ўлази ў-кућу, трѿбā ўстати.

сѿдйште, -а, с. *сјѿдйшћии*. – И у кокошйњцу свāкā кѡкѡш знā ћѿ јѡј је сѿдйште, а тй нѿ знāш ћѿ тѡѿе, бѿно бѿнастā.

сѿдница, -ѿ, ж. *сјѿдница*. – Бйће дѡвѿчѿ нѿкаква сѿдница дѡље у Чулйновѡј кўћи.

седок, седока, м. *свједок*. – Ја имам два седока да сам јуче бијо у-млину у Пресоци и да нијесам цијепо дугу у-шуми.

седочити, седочим, несвр. *свједочити*. – Мени ће седочити кум Мијајло и Бојанда да су ми Долачани потрали зоп у-њиви.

семе, семена, с. *сјеме*. – Одвоићемо семе од-жита из-Анићевке јер је чисто и крупно.

семена, семенa, с. *сјемена*. – Кудa ме нуге пронесоше, не виђо бдљије житније семенa ко у Тулића Доловије.

семенски, -a, -o. *сјеменски*. – Ово су нам семенски купијери оздо из унога дла у-Плaндишту.

сеначштите, -а, с. *сјеначштите*, *мјесто гдје се деђе сијено*. – Око свакога сеначшита под-јесен расту пичурке подотовњаче.

сенокос, -а, м. *сјенокос*, *мјесто гдје се коси трава и кући сијено*. – Наши су ти сенокоси доле у-пољу пуни змија ко купјерштите миша.

серомак, серомака, м. *сиромашан човек*. – Мурa нерадник бити серомак кад се по цијело лето излежaвa и отеже јаије.

сести, -дем, свр. *сјести*. – Саде би најпаметније било сести па по едну запалити, шта ти велеш Обраде?

сѣтва, -е, ж. *сјѣтва*. – Ја не пaнтим у ово сводије гдѣна да е за сѣтву било лешвѣ вријеме ко овога прдљећа.

сѣтити се, -им се, свр. *сјѣтити се*. – Тешко се сѣтити шта е јуче било камоли прије мјесец данa.

сѣтовaње, -а, с. гл. им. *савјѣтовање*, *пoдучавање*. – Е, муј брaте, мaниту чдеку не вриједѣ сѣтовaње кад ништа не алаише.

сѣтовати, сѣтујем. *савјѣтовати*. – Оди Божо, луда главо да те сѣтујем забадијава, скупа е школа, није лако доћи до-памѣти.

сѣћање, -а, с. гл. им. *сјећање*. – Не знам шта е са-мном, ил је старост, ил је пјана глава, не служѣ ме никакo сѣћање, свѣдно ко и унога пијѣтла у кокошићу.

сѣћати се, -ам се, несвр. *сјећати се*. – Крѣзо се сѣћа свѣга из дјетњства, а шта е било јуче, не би потревијо да му дукат даеш.

сѣћи, сијечем, несвр. *сјећи*. – Ајмо дознaчити меремат па ћемо сѣћи дрва горе у Вршчићу.

сѣса, -е, м. *надимак за мушкарца који је мало шaљив*. – Унај је сѣса из Рѣмића знао насмијати и највећег болесника.

Сѣсан, -а, м. *надимак за микарца који има говорну ману при изговору гласа ш*. – Кад наш Сѣсан гдoри, шушлијеће па га нико не море алаисати.

Сѣскин, Сѣскина, -o. *оно ишио прииада сѣски*. – Сѣскини волови су били најдебљи у сѣлу.

Сѣскићи, Сѣскића, м. *чланови сѣскине породице*. – Сви су Сѣскићи били признати у сѣлу ко една поштена и вaлатa вaмилија.

Сѣско, -е, м. *хилокористик од именице сѣсан*. – Брка ми и образа, од подкoјнога Сѣске није било бдљѣга мајстора за поклепати кдсу.

сѣтра прил. *сјутра*. – Сѣтра ћемо рaном зором ићи у-млин.

сѣтрадан, прил. *сјутрашњи дан*. – Сѣтрадан ћемо, мoлѣћ-бoга насадити жито на арман па ћемо вријѣћи.

Ѕўтраквѣчѣ, прил. *сјуїрашње вече*. – Ѕўтраквѣчѣ имā прѣло у Бошњације кѡд Крунїћа.

Ѕўтрашњй, -ā, -ē. *сјуїрашњи*. – Ў-Ѕўтрашњй дāн ће бїти гѡдина дāнā ѡткако е ўмрѡ пѡкѡјнї Лазўрда.